

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ξ'

Τετάρτη 23 Ιανουαρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Κορωπίου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Μεγαλόπολης, το Γυμνάσιο Λουτρακίου, το Γενικό Λύκειο Ιαλυσσοῦ Ρόδου, το Γυμνάσιο Βασιλικής Λευκάδας, το Γυμνάσιο Πύλου, και το 2ο Εσπερινό ΕΠΑΛ Αγίου Δημητρίου, σελ. 2975, 2982, 2996, 3000, 3002, 3008, 3015, 3037, 3042

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2983, 2984, 2985, 2987, 2988, 2989, 2991, 2995, 2996, 2998, 2999, 3000, 3004, 3005, 3008, 3019, 3030, 3031, 3033, 3034, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3052, 3053, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3067, 3069, 3073, 3075, 3079

3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2981, 3034, 3040, 3064

4. Κατάθεση Εκθέσεων Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής:

Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 2991

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817(1993) και 845(1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών», σελ. 2969

2. Συζήτηση και ψηφοφορία (δι' εγέρσεως) επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας που ετέθησαν:

α) από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής κ. Η. Κασιδιάρη, σελ. 2971 - 2980

β) από τον Πρόεδρο των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Π. Καμμένο, σελ. 2971 - 2979, 2980 - 2981

3. Συζήτηση επί του παρεμπόμπτος ζητήματος και ψηφοφορία (δι' εγέρσεως) σχετικά με το εάν ελλείπουν οι προϋποθέσεις για να συζητηθεί η κύρωση της Συμφωνίας, σελ. 2969 - 2977

4. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκούς Επιτροπής:

i. Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817(1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών», σελ. 2969

ii. Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Ενδυνάμωση Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ) ενίσχυση και αναβάθμιση Δημόσιας Διοίκησης και άλλες διατάξεις», σελ. 3034

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 3017 - 3032
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 3061 - 3079
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 2986 - 3001
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 3032 - 3043
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 3043 - 3061
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3001 - 3017
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 2969 - 2986

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 3030, 3031
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. ,	σελ. 3034
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. ,	σελ. 2977, 3064
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 3060, 3062
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 3019, 3030, 3031
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2974, 2989, 3060
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 3039, 3040
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 2989
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 2973
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 3062, 3063, 3064, 3065, 3067, 3069, 3073, 3075, 3079

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 2977
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 2991, 3040, 3042
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 3043
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 2969, 2970, 2975, 2977, 2979
ΔΗΜΑΣ Χ. ,	σελ. 3042, 3043
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Δ. ,	σελ. 3059
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2979, 3019
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 2987, 2988, 2989, 2991, 2995, 2996, 2998, 2999, 3000

ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,	σελ. 2972, 2973, 2979, 2980, 2981
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. ,	σελ. 2977
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. ,	σελ. 3043
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. ,	σελ. 2970, 2971, 2972, 2976, 2978, 2979, 2981, 2989

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 2989
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. ,	σελ. 2971, 3060
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 2969
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. ,	σελ. 2973, 2974, 2979, 2984, 3039, 3052, 3059

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 3033, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 3059
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2989
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 3043, 3044, 3052, 3053, 3059, 3060, 3061

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 2970, 2976, 2979, 3061, 3063
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 3004, 3005, 3008
ΜΑΝΙΟΣ Ν. ,	σελ. 3038
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 3005
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 2985
ΕΥΔΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 3019, 3034, 3058, 3059, 3060
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 2972, 2977, 3040, 3042
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 2996
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. ,	σελ. 3034
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,	σελ. 3058, 3059
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2973, 2975
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 2974, 2985, 2999
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 3062, 3064
ΦΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 3030, 3039, 3040, 3041, 3042, 3044

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2983, 2984, 2985
------------------------	---

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 3034
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,	σελ. 2981
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 3040

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 3034
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 3064

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 3011, 3012
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 3029, 3030, 3031
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 2982, 2983
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 3021
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 3000
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ Φ. , σελ. 3063, 3064
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 3064, 3073
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 3067
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 3055, 3056
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3073
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 3038, 3039, 3040, 3041, 3042
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 3027, 3028
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 3020, 3028
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 3032, 3033, 3034
ΒΡΑΝΤΖΑ Π. , σελ. 3071, 3072
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. , σελ. 3060, 3061
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 3014
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 3023
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 2991, 2993
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 3061
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 3036, 3056, 3057
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 3043
ΔΗΜΑΣ Χ. , σελ. 3042
ΖΟΡΜΠΑ Μ. , σελ. 3044
ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ Ι. , σελ. 3077, 3078
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. , σελ. 3043
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. , σελ. 3005
ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. , σελ. 3046, 3047
ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. , σελ. 3025
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 3054, 3055
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 3010, 3011
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3003
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 3047, 3049
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ. , σελ. 3045
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 2989
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 2996, 3023
ΚΑΤΣΙΑΝΤΩΝΗΣ Γ. , σελ. 3076, 3077
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 3021
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 3031, 3032
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 3028
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 3059, 3065, 3066
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2993, 3061, 3064
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. , σελ. 3022
ΚΟΥΖΗΛΟΣ Ν. , σελ. 3069
ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ Κ. , σελ. 3018
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 3053
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 2984, 2985, 2986, 3038, 3039, 3040, 3052, 3053, 3059
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 3058, 3060, 3068, 3069
ΛΙΒΑΝΙΟΥ Ζ. , σελ. 3026
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 3011, 3015, 3017, 3023
ΜΑΝΙΟΣ Ν. , σελ. 3034, 3074, 3075
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 3031
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 3050
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 3070
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 3013
ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Ν. , σελ. 3019
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ. , σελ. 3057, 3058, 3059
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3006
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 3017, 3019, 3059, 3060
ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. , σελ. 3034
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 3024, 3025, 3027
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 3006
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 3004, 3005
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 3009

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 3040, 3041, 3042, 3054
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 3047
ΡΙΖΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 3075
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2995, 2996
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 3002
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 2987, 2988
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 3036
ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ Κ. , σελ. 3066, 3067
ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. , σελ. 3057, 3070
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 3078
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 3037, 3039
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 3000
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 2998, 2999, 3000
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 3012, 3047
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Ι. , σελ. 3019, 3020
ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 3051, 3052, 3053
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 3032, 3057, 3064, 3066
ΦΩΚΑΣ Α. , σελ. 2993, 3044
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 3001
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 3008
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 3024

Δ. Επί των ενστάσεων αντισυνταγματικότητας:

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 2979, 2981
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2972
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 2971, 2978, 2979, 2981
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 2980
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 2979, 2980, 2981
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2980, 2981
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2980

Ε. Επί του παρεμπόπτοντος ζητήματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2974
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 2974, 2976
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 2969, 2970, 2975, 2977
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 2971, 2972, 2975, 2976
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 2971, 2975, 2976
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 2970, 2974, 2975, 2976
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2970, 2976
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 2973
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2972
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2973

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 3058
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2975
ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. , σελ. 3072
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2974
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2985, 3046
ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 3052
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 3006, 3058, 3059, 3075
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 2985
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 2988
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 3033, 3034

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Τετάρτη 23 Ιανουαρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιανουαρίου 2019, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.15', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 21 Ιανουαρίου 2019 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις, ενιαία επί της αρχής και επί των άρθρων. Η εγγραφή στον κατάλογο των ομιλητών θα γίνει μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου εισηγητή, εννοείται ηλεκτρονικά.

Συμφωνεί το Σώμα ως προς την ημερήσια διάταξη;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το Σώμα συνεφώνησε.

Τον λόγο έχει η εισηγήτρια...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ, επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μισό λεπτό, κύριε Δένδια.

Έχει καταθέσει αντίρρηση συνταγματικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 100, ο κ. Κασιδιάρης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Σύμφωνα με το άρθρο 100 του Συντάγματος ή του Κανονισμού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ.

Δένδιας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δύο τινά. Το πρώτο κατ' αρχήν το «συμφωνούμε», το οποίο ακούστηκε από ένα τμήμα της Αίθουσας, βεβαίως δεν αφορά τη Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία δεν συνεφώνησε. Η άποψή μας ήταν για τριήμερη συζήτηση ευθύς εξαρχής, αλλά δεν είναι αυτός ο λόγος για τον οποίο σας ζήτησα τον λόγο.

Κυρία Πρόεδρε, αυτό το οποίο έρχεται για συζήτηση σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων είναι η τελική συμφωνία για την επίλυση των διαφορών όπως περιγράφονται στις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών κ.λπ.. Αυτό έρχεται προς ψήφιση. Είναι μια κορυφαία στιγμή για το Κοινοβούλιο.

Στην πραγματικότητα, πίσω από αυτό το κείμενο συμφωνίας επισυνάπτεται το ψήφισμα της Βουλής της FYROM όσον αφορά συγκεκριμένες τροποποιήσεις άρθρων του Συντάγματος. Επαναλαμβάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Συγκεκριμένες τροποποιήσεις άρθρων του Συντάγματος.

Κατά τη διαδικασία ενώπιον της επιτροπής ζήτησα από τον παριστάμενο Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Κατρούγκαλο να προσκομίσει και να καταθέσει στην επιτροπή το σύνταγμα της γειτόνικης χώρας. Όχι το σύνταγμα της γειτόνικης χώρας, όπως το κατέθεσε, δηλαδή ένα αντίγραφο από το ίντερνετ, από το site της Βουλής των Σκοπίων, του υπάρχοντος σήμερα Συντάγματος της FYROM, αλλά το σύνταγμα όπως μετά από τις κατανοήσεις της ελληνικής διπλωματίας θα προκύψει, με την ενσωμάτωση του ψηφίσματος των τροπολογιών, το οποίο σήμερα εμπεριέχεται στη συμφωνία αυτή που καλείται να ψηφίσει η Βουλή.

Ο λόγος που το ζητώ και πάλι -και το ζητώ ως απαραίτητο στοιχείο και προϋπόθεση για να γίνει συζήτηση εδώ- είναι γιατί πρέπει να καταλάβουμε σαφέστατα ποια θα είναι η πραγματικότητα εάν η Βουλή των Ελλήνων ψηφίσει αυτή τη συμφωνία.

Κινδυνεύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συμβεί το εξής απλό: Να μην ενσωματωθεί ποτέ το ψήφισμα αυτό σε τελικό κείμενο, το οποίο θα έπρεπε -και ελπίζω να έχει γίνει, με ανησυχία το ότι δεν κατατίθεται- να έχει προσυμφωνηθεί από την ελληνική πλευρά, με αποτέλεσμα να υπάρχει το σύνταγμα των Σκοπίων όπως σήμερα υπάρχει και απλώς και μόνο να υπάρχει ένα μεταγενέστερο ψήφισμα, το οποίο να τροποποιεί μεν το σύνταγμα κατ' όνομα, αλλά το οποίο να αποτελεί διαφορετικό κείμενο από το corpus του συντάγματος των Σκοπίων, της FYROM.

Σε αυτό εμπεριέχεται και ο εξής μεγάλος κίνδυνος, ο οποίος υπάρχει μέσα στο κείμενο αυτής της συμφωνίας. Σας διαβάζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είμαστε συνεννοημένοι: Στο άρθρο 1 της συμφωνίας, το οποίο καλείται η Βουλή να ψηφίσει, αναφέρεται επί λέξει -άρθρο 1 παράγραφος δ- ότι οι όροι «Μα-

κεδονία» και «Μακεδόνες» έχουν την έννοια που αποδίδεται στο άρθρο 7 της παρούσας συμφωνίας, αυτής που συζητάμε. Αν θέλετε, γυρίστε πίσω, στο άρθρο 7, και θα δείτε το εξής. Λέει επί λέξει η παράγραφος 3: «Όταν γίνεται αναφορά στο δεύτερο μέρος», δεύτερο μέρος είναι η «Βόρεια Μακεδονία», δηλαδή τα Σκόπια, «με αυτούς τους όρους νοούνται η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους με τη δική τους ιστορία... κ.λπ.. Δηλαδή, με αυτή τη διατύπωση του άρθρου 7 διατηρεί η FYROM το δικαίωμα να χρησιμοποιεί οπουδήποτε θέλει και οσοδήποτε θέλει τον όρο «Μακεδονία» και «Μακεδόνες» και απλώς επί τη βάση αυτής της συμφωνίας να ερμηνεύεται ως αφορών τη δική τους ιστορία, τον δικό τους πολιτισμό, τη δική τους κληρονομιά.

Ολοκληρώνω για να γίνει κατανοητό το θέμα που δεν αφορά τη Νέα Δημοκρατία, αλλά αφορά τη Βουλή στο σύνολο και οφείλω να πω -και μετρώ πολύ τα λόγια μου όταν χρησιμοποιώ βαριές κουβέντες- τον Ελληνισμό στο σύνολο. Για να κυρώσουμε αυτή τη συμφωνία και να την κρίνουμε πριν την κυρώσουμε, πρέπει να έχουμε σαφή εικόνα της επόμενης μέρας. Δεν μπορούμε να έχουμε αποσπασματική εικόνα και δεν μπορούμε, κυρίες και κύριοι, να αποδεχθούμε τον κίνδυνο ενός συμπληρωματικού απλώς ψηφίσματος, το οποίο θα υπάρχει σαν τροποποίηση πίσω από το corpus του Συντάγματος των Σκοπίων, θα αποτελεί ξεχωριστό κείμενο και θα το χρησιμοποιούν οι Σκοπιανοί όταν θέλουν, όπως θέλουν, με όποιον τρόπο θέλουν και θα έχουν γελοιοποιήσει πλήρως και τη διαπραγμάτευση και την ελληνική Βουλή και τελικά -αυτό που μετράει περισσότερο- και την Ελληνική Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δένδια, τι προτείνετε; Το θέσατε αυτό ζητώντας τον λόγο στην αρχή της συνεδρίασης. Θέλω να καταλάβω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, επανέφερα σαν απαραίτητο στοιχείο, για το οποίο θα παρακαλέσω να αποσπασθεί το Σώμα στο τέλος διά ψηφοφορίας, εάν δεν γίνει δεκτό το αίτημα από τον παρισταμένο Υπουργό και την Κυβέρνηση, να προσκομιστεί το σύνταγμα των Σκοπίων όπως έχει η ελληνική διπλωματία διαπραγματευτεί ότι θα είναι μετά την ενσωμάτωση της παρούσας τροποποίησης. Δεν διανοούμαι ότι δεν υπάρχει τέτοιο κείμενο, δεν διανοούμαι ότι δεν έχει γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης και μας το αποκρύπτει η Κυβέρνηση. Εάν παρ' ελπίδα δεν έχει γίνει αυτό το πράγμα, τότε ειλικρινά σας λέω ότι δεν τολμώ να σχολιάσω σε τι επίπεδο έγινε αυτή η διαπραγμάτευση και σε τι επίπεδο καταλήξαμε σ' αυτή τη συμφωνία, η οποία έρχεται σήμερα προς κύρωση.

Άρα επαναλαμβάνω: Ή μας το καταθέτει ο κύριος Υπουργός -αυτό έπρεπε να έχει γίνει πολύ πριν- ή αλλιώς αποφασίζει η Βουλή για να τον υποχρεώσει να το καταθέσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δένδια, εγώ καταλαβαίνω απ' αυτά που λέτε ότι θέλετε οι συνταγματικές αλλαγές που έγιναν να μουν στο σύνταγμα και να μας το στείλουν ή το κείμενο της απόφασης της Βουλής επί της συνταγματικής αναθεώρησης; Τι ακριβώς θέλετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, εξηγώ: Όλη αυτή η διαπραγμάτευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε εν κρυπτώ. Ουδείς εξ ημών γνωρίζει οτιδήποτε. Συνάγω -δεν ξέρω, δεν μπορώ να ξέρω- ότι η Κυβέρνηση έχει καταλήξει μαζί με τους Σκοπιανούς σε τελικό κείμενο Συντάγματος των Σκοπίων, αφού έχει ενσωματωθεί αυτό, γιατί, αν δεν έχει καταλήξει, με τις υπάρχουσες διατάξεις της παρούσης συμφωνίας μπορούν απλώς να κρατήσουν το σύνταγμα τους ως έχει, να κολήσουν από πίσω όταν θέλουν, όπως θέλουν, το ψήφισμα και να συνεχίσουν να πορεύονται ως είναι. Αυτό, λοιπόν, το τελικό κείμενο, για το οποίο ελπίζω να έχει γνώση η ελληνική πλευρά, ζητώ να μας το καταθέσει ο παρισταμένος Υπουργός και, αν αρνηθεί, ζητώ η Βουλή να τον υποχρεώσει να το πράξει. Εάν μας δηλώσει ότι δεν υπάρχει τέτοιο κείμενο, τότε στην πραγματικότητα η Κυβέρνηση δεν εισάγει συμφωνία για επίλυση της διαφοράς. Εισάγει συμφωνία για διαιώνιση του προβλήματος, διότι, εάν μπορεί να παραμείνει το ψήφισμα ξεχωριστό από το υπόλοιπο κείμενο,

το υπόλοιπο corpus του Συντάγματος των Σκοπίων, καταλαβαίνετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι μεγέθους τρύπα στο νερό, έστω και αν δεν έχουν θάλασσα τα Σκόπια, κινδυνεύει να γίνει εδώ, να υπάρχει το κείμενο ως έχει και να υπάρχει απλώς ένα πρόσθετο ψήφισμα, το οποίο, όταν θέλει, όπως θέλει και αν θέλει, θα χρησιμοποιεί η πλευρά των Σκοπίων.

Άρα ζητώ από τον Υπουργό, πρώτον, να μας καταθέσει το κείμενο, δεύτερον, να υποχρεωθεί αν δεν θέλει να το καταθέσει και, τρίτον, εάν δεν υπάρχει, τότε να σηκωθεί να μας πει ότι δεν υπάρχει, για να τοποθετηθούμε επί της τοποθέτησής του ότι δεν υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, λογικά δεν στέκουν αυτά, αλλά να τα πει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε,...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι θέλετε; Θέλετε να το υποστηρίξετε κι εσείς;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Πρέπει να τοποθετηθούν οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μα, αν δεν ακούσετε την άποψη του Υπουργού, πώς θα τοποθετηθείτε; Να κάνουμε δυο-τρεις γύρους;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Πρέπει να τοποθετηθούν όλα τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αφήστε τώρα. Δεν θα μου πείτε τι διαδικασία θα ακολουθήσω. Το αίτημα του κ. Δένδια θέλετε να το υποστηρίξετε; Άλλο θέλετε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει. Έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Χθες τελειώνοντας η διαδικασία, πριν μιλήσει ο Υπουργός κ. Κατρούγκαλος, ζήτησα με αίτημά μου, που γραπτώς κατέθεσα στο Προεδρείο της Διαρκούς Επιτροπής, οκτώ έγγραφα, ένα του Υπουργείου Εξωτερικών, ένα του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης και τα υπόλοιπα έξι που αφορούν το ΓΕΕΘΑ. Χωρίς αυτά τα έγγραφα ξεκινά μια διαδικασία σήμερα στην Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας με ελλιπή ενημέρωση κυρίως των Βουλευτών της πλειοψηφίας-μειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ, που θα πάρει την ευθύνη της κύρωσης. Δεν είναι δυνατόν το Κοινοβούλιο της χώρας μας να προχωράει σε μια διαδικασία κύρωσης σε συνθήκες αδιαφάνειας. Εάν η Κυβέρνηση καταθέσει τα έγγραφα, θα δείτε ότι υπάρχει πολύ σοβαρό πρόβλημα, που αφορά τις δύο υποχωρήσεις που έκανε η Κυβέρνηση, όπως παραδέχεται ο πρώην Υπουργός, στα θέματα της εθνικότητας και της γλώσσας. Ζητάμε ως απολύτως απαραίτητα οκτώ έγγραφα οργάνων της Ελληνικής Δημοκρατίας που δίνουν διευκρινίσεις και πληροφορίες για τη στάση της Κυβέρνησης πριν υπογράψει τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Δεύτερον, κυρία Πρόεδρε, ο κύριος Πρωθυπουργός κατέθεσε τη ρηματική διακοίνωση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Την κατέθεσε ο ίδιος προ ολίγων ημερών, την τελευταία μέρα που συζητούσαμε για την ψήφο εμπιστοσύνης. Είναι η ρηματική διακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών των Σκοπίων προς το δικό μας Υπουργείο Εξωτερικών.

Και πήγαιναν οι Βουλευτές σας στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να κυρώσουν τη συμφωνία, αλλά δεν την είχαν μπροστά τους. Δεν την είχατε μπροστά σας. Ερχόσασταν με πολιτικά επιχειρήματα και όχι με τα συγκεκριμένα επιχειρήματα που αφορούν τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Σε αυτή τη ρηματική διακοίνωση διαβάζουμε, κυρία Πρόεδρε, και στο αγγλικό κείμενο και στην ελληνική του μετάφραση, κάτι που δέχθηκε και ο κύριος Υπουργός χθες, ότι ετεροχρονίστηκε η διαδικασία από την πλευρά της Ελλάδας και των Σκοπίων. Δεν υπάρχουν αυτά τα οποία εμπεριέχονται στην υπογραφέα Συμφωνία των Πρεσπών. Τι, δηλαδή, προέκυψε; Ότι πρώτα θα τελειώσουμε εμείς εδώ, πρώτα θα κυρώσουμε και το Πρωτόκολλο Προσχωρήσεως και μετά ό,τι ψήφισαν εκεί ως συνταγματική αλλαγή θα διαιωνίσουμε στο σύνταγμα τους. Συνεπώς εκ του πολύ πονηρού η Κυβέρνηση ήρθε εδώ στη Βουλή με το κείμενο του

συντάγματος, όπως το κατέβασε από site της Βουλής των Σκοπίων.

Εμείς θέλουμε, κυρία Πρόεδρε, το επίσημο κείμενο, όπως η FYROM θα καταθέσει με την επίσημη οδό στο Υπουργείο Εξωτερικών. Λοιπόν, πρώτον, ετεροχρονισμένη διαδικασία κατά παραβίαση της συνθήκης που ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών έχει υπογράψει. Δεύτερον, κύρωση χωρίς τα κείμενα τα απαραίτητα. Τρίτον, κύρωση χωρίς τα οκτώ έγγραφα που έχουμε ζητήσει.

Κύριε Κατρουύγκαλε, σας το ζητώ, για να διευκολύνετε και τη διαδικασία και την ηρεμία της διαδικασίας. Είναι οκτώ έγγραφα που τα κρίνουμε ως απολύτως κρίσιμα για το πώς λειτουργήσει η ελληνική Κυβέρνηση και οι ελληνικές υπηρεσίες πριν υπογραφεί η Συνθήκη των Πρεσπών. Αν δεν τα φέρετε, υπογράφετε και εσείς το ότι η διαδικασία αυτή θα γίνει σε συνθήκες πλήρους αδιαφάνειας και σε βάρος των συμφερόντων και της χώρας και του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επειδή, λοιπόν, τώρα έχει ανοίξει ένα ζήτημα, το οποίο είναι παρεμπιπτον...

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Περιμένετε, κύριε Κασιδιάρη. Μη βιάζεστε. Θα σας δώσω τον λόγο.

Κύριε Γεωργαντά, γιατί αγανακτείτε; Ξέρετε τι είναι «παρεμπιπτον»; Σας παραπέμπω να διαβάσετε ότι παρεμπιπτον είναι κάθε θέμα που τίθεται και εμποδίζει την πρόοδο της συζήτησης. Είναι, λοιπόν, ένα κλασικό παρεμπιπτον ζήτημα, που ενδεχομένως καλύπτει και ένα αίτημα αναβολής.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Λοιπόν, εντάξει. Δεν γνωρίζετε τον Κανονισμό. Εγώ είμαι στο Προεδρείο. Αφήστε με να το διαχειριστώ.

Στη βάση αυτή θα πάρουν όλοι τον λόγο για πέντε λεπτά, ώστε να μπορέσετε όλοι, όλα τα πολιτικά κόμματα, να αναπτύξετε το συγκεκριμένο αίτημα. Ο κ. Λοβέρδος συμφώνησε με τον κ. Δένδια και μάλιστα υπερκράσε κατά επτά έγγραφα. Εσείς ζητάτε ένα, ο κ. Λοβέρδος ζητά οκτώ.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ, καθίστε κάτω τώρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ειρωνεύεστε το Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ποιον ειρωνεύομαι; Οκτώ ζήτησε ο ένας, ένα ο άλλος. Σας παρακαλώ.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ελάτε τώρα, ηρεμήστε, γιατί θα σας ανακαλέσω στην τάξη. Ηρεμήστε, παρακαλώ. Όλοι γνωρίζουν τη διαδικασία, ο Πρόεδρος όμως έχει την ευθύνη της διαδικασίας. Εντάξει; Ηρεμήστε, λοιπόν.

Τον λόγο τώρα επί του συγκεκριμένου θέματος έχει ο κ. Κασιδιάρης. Μετά θα τεθεί το θέμα της αντισυνταγματικότητας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Για το συγκεκριμένο θέμα και επί του θέματος της καταθέσεως εγγράφων στην ελληνική Βουλή:

Υπάρχει ένα ζήτημα μείζον, το οποίο αρνείται να θέσει και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Αφορά τη ρηματική διακοίνωση. Το έγγραφο, το οποίο εστάλη από τα Σκόπια στην ελληνική Βουλή, πέρα από τη χρήση του όρου «μακεδονικός λαός» επανειλημμένως -κάτι που είναι απαράδεκτο- φέρει στην κορυφή του φαρδιά πλατιά την εγγραφή «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Ένα τέτοιο έγγραφο έπρεπε να είχε επιστραφεί στα Σκόπια. Έπρεπε να το είχε σκίσει η ελληνική Βουλή. Έπρεπε να το είχε πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων της ελληνικής ιστορίας. Είναι απαράδεκτο η Βουλή των Ελλήνων να αποδέχεται επισήμως έγγραφα, τα οποία χρησιμοποιούν τον

όρο «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Διότι μιλάμε για σφετερισμό της ελληνικής ιστορίας, για σφετερισμό ελληνικών εδαφών. Επομένως ολόκληρο το κείμενο της ρηματικής διακοίνωσης είναι για τα σκουπίδια. Καμμία συζήτηση δεν έπρεπε να γίνεται επί του συγκεκριμένου κειμένου.

Δεύτερον, πράγματι έγινε μία απόπειρα από την Κυβέρνηση να δώσει ένα έγγραφο αντί του Συντάγματος των Σκοπιανών, το οποίο ήταν τυπωμένο από το διαδίκτυο, λες και βρισκόμαστε σε κανένα καφενείο και μπαίνει όποιος θέλει στο διαδίκτυο και τυπώνει έγγραφα και τα καταθέτει στη Βουλή. Αλλά ακόμα και αν ερχόταν εδώ το σύνταγμα των Σκοπίων με τις εν λόγω «τροποποιήσεις» -εντός πολλών εισαγωγικών- όπως ζητάει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και λέμε κι εμείς «ναι, να έρθει και το συγκεκριμένο κείμενο επισήμως», ακόμα και τότε πρέπει να γνωρίζει η Εθνική Αντιπροσωπεία ότι οι εν λόγω «τροποποιήσεις» είναι παντελώς άκυρες για δύο πολύ συγκεκριμένους λόγους:

Πρώτον, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 4 της Συμφωνίας των Πρεσπών, αυτής της εθνομηδενιστικής συμφωνίας που εσείς υπογράψατε, το δεύτερο μέρος, δηλαδή τα Σκόπια, θα ολοκληρώσει in toto τις συνταγματικές τροποποιήσεις ως το τέλος του 2018. Κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στην εξωτερική πολιτική έχει αξία μέχρι και το τελευταίο κόμμα, η τελευταία τελεία σε μια συμφωνία. Ως εκ τούτου, οι Σκοπιανοί έχουν παραβιάσει την εν λόγω συμφωνία. Ως εκ τούτου, τα κείμενα αυτά που έστειλαν, τα κείμενα αυτά που τυπώσατε από το διαδίκτυο, είναι παντελώς άκυρα.

Αλλά κυρίως -και το τόνισα δεκάδες φορές στην επιτροπή και δεν έλαβα καμμία απάντηση από την Κυβέρνηση- οι Σκοπιανοί έστειλαν ένα έγγραφο στην Ελλάδα, το οποίο είναι παντελώς άκυρο, διότι δεν έχει την υπογραφή του Προέδρου τους. Οι Σκοπιανοί κόνι τους κοροϊδεύουν τους συνδαιτημένους τους του ΣΥΡΙΖΑ, κοροϊδεύουν τους συμμάχους τους στην ελληνική Κυβέρνηση. Λένε ότι έκαναν αλλαγές στο σύνταγμα τους, αλλά οι ίδιοι οι Σκοπιανοί έχουν παραβιάσει το άρθρο 75 του Συντάγματός τους, το οποίο αναφέρει ότι, για να επικυρωθεί ένα διάταγμα, αφού έχει την απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή, πρέπει υποχρεωτικά να έχει και την υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας του συγκεκριμένου κρατιδίου των Σκοπίων. Ο Ιβανόφ, αυτός ο αρχικομιτατζής και εχθρός του Ελληνισμού, δεν έχει υπογράψει το συγκεκριμένο κείμενο.

Ξέρετε, λοιπόν, τι αξία έχουν σε επίπεδο διεθνές αυτά τα κείμενα, τα οποία συζητάτε σήμερα; Έχουν την αξία ενός κουρελόχαρτου. Ως εκ τούτου, όλη αυτή η διαδικασία είναι παράνομη. Και με αυτό κλείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καμμένο, θέλετε να υποστηρίξετε και την ένσταση αντισυνταγματικότητας;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ναι, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, καταθέσαμε και στην επιτροπή και ενώπιον του Προέδρου της Βουλής και ενώπιον της Ολομελείας, όπως προβλέπεται από το άρθρο 100, αίτηση αντισυνταγματικότητας. Θα ξεκινήσω με την πρόταση αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε ο καθηγητής κ. Κασιμάτης.

Διαβιβάζω αυτούσια στη Βουλή: «Η παραβίαση του Συντάγματος της Ελλάδος είναι ουσιαστική, γιατί η κυβερνητική απόφαση παραβιάζει την αρχή της προστασίας της κυριαρχίας της Ελληνικής Δημοκρατίας. Ο χειρισμός του θέματος παραβίασε ήδη και παραβιάζει τη δημοκρατική αρχή και την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανυπόστατη, λόγω του ότι περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο ούτε διεθνούς σύμβασης ούτε άλλης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας. Το όνομα “Μακεδονία” δεν αποτελεί απλώς περιορισμό εθνικής κυριαρχίας ούτε μεταφορά αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς, βάσει πάντοτε εθνικού συμφέροντος που να αναγνωρίζεται ως τέτοιο από το Σύνταγμα, αλλά παραχώρηση στοιχείου, ταυτότητας της Ελλάδος ως κυρίαρχου κράτους. Αυτό αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα και δεν υπόκειται σε καμμία συνταγμένη εξουσία. Είναι διαδικαστικό τόσο με βάση το Σύνταγμα όσο και με βάση το Διεθνές Δίκαιο.».

Για τη στήριξη του συγκεκριμένου επιχειρήματος του καθηγητή κ. Κασσιμάτη έκανα χθες παρέμβαση κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή της Βουλής και ρώτησα τον Αναπληρωτή Υπουργό εάν έχουν, όπως είπε στη συνεδρίαση, δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού ως «μακεδονικός λαός» και γιατί γίνεται η συμφωνία αυτή από τη στιγμή που δέχονται σε πολλά σημεία της συμφωνίας την αναφορά «μακεδονικός λαός». Το συνταγματικό κείμενο της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, όπως προέκυψε μετά από τροποποίησή του, εμπεριέχει τις ακόλουθες αναφορές στον όρο «μακεδονικός λαός», ήτοι:

α) Στο προοίμιο. Και συγκεκριμένα στο προοίμιο διά της τροπολογίας υπ' αριθμόν 34 ορίζεται ότι οι νομικές αποφάσεις που περιλαμβάνονται στη διακήρυξη της πρώτης συνεδρίασης της ASNOM προς τον «μακεδονικό λαό» για την πραγματοποιηθείσα συνεδρίαση της ASNOM.

β) Στα πιο κάτω άρθρα αναφέρονται τα εξής. Στην αιτιολογική έκθεση για το άρθρο 3 με την τροπολογία υπ' αριθμόν 35. Αναγινώσκω: «Η πολιτεία σέβεται την κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα και την πολιτική ανεξαρτησία των γειτονικών κρατών. Με αυτή την τροπολογία συμπληρώνεται το άρθρο 2 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας».

Στο άρθρο 49 με την τροπολογία υπ' αριθμόν 36 αναφέρονται τα εξής. «Η πολιτεία προστατεύει, εγγυάται και καλλιεργεί τις ιδιαιτερότητες, την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά του μακεδονικού λαού. Η πολιτεία προστατεύει τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των υπηκόων της που ζουν ή διαμένουν στο εξωτερικό. Η πολιτεία μεριμνά για τη διασπορά του μακεδονικού λαού και των άλλων κοινοτήτων και καλλιεργεί και προωθεί τους δεσμούς με την πατρίδα. Επ' αυτού η πολιτεία δεν αναμειγνύεται στα κυριαρχικά δικαιώματα άλλων κρατών και στις εσωτερικές τους υποθέσεις».

Σε αυτό το σημείο προσθέτω την επιβεβαίωση, χθες, του Κυβερνητικού Εκπροσώπου κ. Τζανακόπουλου, ο οποίος στην κρατική τηλεόραση επικαλέστηκε αποφάσεις προς όφελος του Ουρανίου Τόξου και οργανώσεων που έχουν προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εις βάρος της Ελλάδας. Δηλαδή, η Κυβέρνηση αναφέρει ότι το Ουράνιο Τόξο και όσοι αυτοπροσδιορίζονται ως «Μακεδόνες» θα έχουν το δικαίωμα να το κάνουν αυτό επισημως.

Στο άρθρο 49 επίσης, με την τροπολογία υπ' αριθμόν 2 αναφέρονται τα εξής: «Η πολιτεία μεριμνά για τη θέση και τα δικαιώματα των ανηκόντων στον μακεδονικό λαό που ζουν στις γειτονικές χώρες».

Στο άρθρο 36 του Συντάγματος: «Η δημοκρατία εγγυάται συγκεκριμένα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης σε βετεράνους του αντιφασιστικού πολέμου και σε άλλους...», το τονίζω, «...τους μακεδονικούς εθνικοαπελευθερωτικούς πολέμους, στους αναπήρους πολέμου, στους εκδιωγμένους και φυλακισμένους για τις ιδέες της ξεχωριστής ταυτότητας του μακεδονικού λαού και της μακεδονικής πολιτικής υποστάσεως...».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το έχουμε διαβάσει, κ. Καμμένο. Συντομεύετε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): «...όσο και στα μέλη των οικογενειών τους και χωρίς μέσα υλικής και κοινωνικής διαβίωσης. Τα συγκεκριμένα δικαιώματα ρυθμίζονται από τον νόμο».

Οι αναφορές με τον όρο «μακεδονικός» και «μακεδονικός λαός» με σαφήνεια παραπέμπει στην έννοια του έθνους, δεδομένου ότι κανένας άλλος προσδιορισμός του λαού της γειτονικής χώρας γίνεται, παρά με τον όρο «μακεδονικός». Έτσι ο λαός της γειτονικής χώρας ταυτίζεται με δήθεν εθνικά μακεδονικά χαρακτηριστικά υποτιθέμενης ομοιογένειας και μοναδικότητας, στοιχεία με τα οποία προσδιορίζεται το έθνος.

Είναι γεγονός ότι η έννοια του λαού συνδέεται με την κρατική οντότητα τόσο στη στενή της έννοια, αλλά ωστόσο σε αυτή την περίπτωση θα έπρεπε, κατά το σχέδιο της Συμφωνίας των Πρεσπών, ο ονοματικός προσδιορισμός του λαού της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας να ταυτίζεται με τον όρο «λαός της Βόρειας Μακεδονίας».

Επαναλαμβάνω, σύμφωνα με το σχέδιο Συμφωνίας των Πρεσπών, καθ' ημάς απαράδεκτο. Παρ' όλα αυτά, παρατηρούμε ότι

όλως περιέργως παραλείπεται στο νέο, μετά τις τροποποιήσεις, συνταγματικό κείμενο της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας ως Βόρεια, με αναφορά μόνο και αποκλειστικά του προσδιορισμού του όρου «μακεδονικός» δίπλα στην έννοια «λαός» ή στην έννοια «απελευθερωτικός πόλεμος».

Εδώ έχουμε, κυρία Πρόεδρε, παραβίαση του αρχικού κειμένου, που δεν επιτρέπεται στις διεθνείς συμβάσεις.

Όλες αυτές, λοιπόν, και οι επόμενες σελίδες, που δεν θα αναγνώσω, αλλά τις έχω καταθέσει στο Προεδρείο της Βουλής στη διάθεση των συναδέλφων, παράλληλα με τη λήξη του ισχύοντος σχεδίου συμφωνίας είναι αντισυνταγματικά και οδηγούν στην ακυρότητα της σύμβασης. Διότι, σύμφωνα με το άρθρο πρώτο παράγραφος 4, περίπτωση ε της Συμφωνίας των Πρεσπών ορίζεται ότι το δεύτερο μέρος θα ολοκληρώσει τότε τις συνταγματικές τροποποιήσεις ως το τέλος του 2018. Και αυτό παραβιάστηκε.

Έχουμε, λοιπόν, να συζητήσουμε στη Βουλή για ένα σύνταγμα του οποίου δεν έχουμε τις αλλαγές. Έχουμε συγκεκριμένες παραβιάσεις του Συντάγματος της χώρας μας.

Κυρία Πρόεδρε, θα ζητήσω να κληθούν οι συνταγματολόγοι της Επιστημονικής Επιτροπής, ως οφείλεται να κάνουμε πριν από τη συζήτηση στην Ολομέλεια, διότι αυτή η συζήτηση είναι παράνομη. Προβλέπεται ότι η Επιστημονική Επιτροπή με δύο καθηγητές θα έπρεπε ήδη να έχουν εκφράσει άποψη.

Προτείνουμε την αντισυνταγματικότητα της σύμβασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Καμμένος ανέπτυξε μια νέα αίτηση αντισυνταγματικότητας μαζί με την αίτηση αντισυνταγματικότητας του κ. Κασσιδάρη.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Όχι μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, θα συζητηθούν μαζί. Δεν θα κάνουμε εκατό διαδικασίες.

Κατά συνέπεια, κύριε Παφίλη, θα μπορούσατε να τοποθετηθείτε και στα δύο ζητήματα και στο παρεμπόμπον που έθεσε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα κάνω μια διαδικαστική παρατήρηση. Επειδή αρχίζουν να πετάνε την μπάλα στην εξέδρα, διότι υπάρχει μία κοινή βάση πέρα από τις διαφωνίες που εμφανίζονται, πλην των δικών μας, θα ήθελα να προσδιοριστεί η διαδικασία. Τι συζητάμε; Συζητάμε το παρεμπόμπον θέμα, δηλαδή, το να έρθει το κείμενο του Συντάγματος στη Βουλή ή τις προτάσεις αντισυνταγματικότητας και τα οκτώ έγγραφα που λέει ο κ. Λοβέρδος; Αν συζητάμε αυτό, να το κλείσουμε και μετά να πάμε στην αντισυνταγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Για την οικονομία της διαδικασίας, κανονικά πρέπει να συζητηθεί το παρεμπόμπον. Για την ένσταση αντισυνταγματικότητας, μπορώ να ορίσω κάποια ώρα που θα ξεκινήσει η συζήτηση ενώ θα εξελίσσεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επομένως συζητάμε για το πρώτο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Άρα ό,τι θέλετε. Απλώς για την οικονομία της συζήτησης...

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εκκρεμεί όμως και η δική μας αίτηση αντισυνταγματικότητας. Έχουμε να αναπτύξουμε άλλα επιχειρήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αφήστε, κύριε Κασσιδάρη. Έχω δώσει τον λόγο σε άλλον.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συζητάμε για το πρώτο θέμα, για το αν θα πρέπει να έρθει εδώ το σύνταγμα κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το παρεμπόμπον.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το πρώτο που θέλω να πω είναι ότι, επειδή όλοι σας είστε με το NATO, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και διαγκωνίζετε και επειδή η συμφωνία, όπως θα το αποδείξουμε και στην πορεία, φέρει τη σφραγίδα και των Ηνωμένων Πολιτειών και του NATO και όλων των υπόλοιπων, κάντε μια σύσκεψη μαζί τους και σταματήστε να διαμαρτύρεστε, γιατί αυτοί χαιρέτισαν πρώτοι τη συμφωνία όλη και φαντάζομαι ότι δεν είναι κράτη που δεν γνωρίζουν ούτε τι τροποποιήσεις έγιναν ούτε οτιδήποτε άλλο. Όμως, γι' αυτό δεν βγάζει κανένας τσιμουδιά.

Δεύτερο θέμα. Υπάρχουν θέματα αλυτρωτισμού; Κατά τη

γνώμη μας, υπάρχουν σπέρματα αλυτρωτισμού σε αυτή τη συμφωνία και είναι φανερά. Είναι φανερά ότι υπάρχουν αυτά και αφορούν δύο: το θέμα της «μακεδονικής εθνότητας» και το θέμα της «μακεδονικής γλώσσας», ανεξάρτητα τα επιμέρους ή όχι. Αυτά φτάνουν από μόνα τους; Όχι. Γιατί μπαίνουν στη συμφωνία αυτά και πώς δείχνει η ιστορική εμπειρία; Αυτά χρησιμοποιούνται σε περιόδους κρίσης, σε περιόδους επέμβασης των ιδίων δυνάμεων που φτιάξατε τη συμφωνία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μη διαμαρτύρεστε. Θα πω κι άλλα. Εγώ δεν διακόπτω κανέναν. Θα πω πολύ περισσότερα μετά και θα δω τι θα λέτε. Λέω, λοιπόν, ότι η ιστορική εμπειρία αυτό δείχνει. Ακόμα κατασκευάζονται και ανύπαρκτες μειονότητες για να χρησιμοποιηθούν σε τέτοιες περιόδους όξυνσης, κυρίως από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, αλλά και από άλλες, ώστε να δημιουργήσουν γενικότερα θέματα και μάλιστα στα Βαλκάνια που είναι μια μπαρουταποθήκη, η οποία δεν αφορά μόνο στο παρελθόν, αλλά αφορά και σήμερα. Ήδη αλλάζουν σύνορα. Με Κοσσυφοπέδιο και Σερβία ήδη έχουν μπει στην ημερήσια διάταξη.

Επομένως αυτά είναι τα θέματα. Καλό είναι βεβαίως να υπάρχουν εδώ τα κείμενα ολοκληρωμένα. Αλλά μη βλέπουμε τον λύκο και ψάχνουμε τον ντορό. Είναι καθαρά αυτά σε όλα όσα έχουν συμφωνηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Από την Ένωση Κεντρώων, ο κ. Σαρίδης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή οι στιγμές είναι ιστορικές και κρίσιμες, είναι επιβεβλημένο να έρθουν στη Βουλή, να κατατεθούν οποιαδήποτε χαρτιά είναι σημαντικά προς μελέτη για τη συγκεκριμένη συμφωνία, επικουρικά κιόλας μάλιστα το σύνταγμα της χώρας των Σκοπίων και τα οκτώ χαρτιά που ζήτησε από τη δική του την πλευρά το Κίνημα της Αλλαγής. Είναι επιβεβλημένο αυτά τα χαρτιά να έρθουν στα χέρια της Αντιπολίτευσης. Έχουμε αγνοήσει τον ελληνικό λαό. Δεν τον έχουμε ρωτήσει ποτέ γι' αυτό το θέμα. Δεν μπορούνται αυτή τη στιγμή τουλάχιστον, την κρίσιμη στιγμή, να μείνουν στην ασάφεια και στην αδιαφάνεια οι εκπρόσωποί του, ό,τι κι αν πιστεύουν, ότι κι αν εκπροσωπεί ο καθένας.

Πολύ σημαντικό είναι να έρθουν αυτά τα χαρτιά στη Βουλή των Ελλήνων, γιατί αυτοί που θα ψηφίσουν, θα κυρώσουν τη Συμφωνία των Πρεσβών, θα πρέπει να αναλάβουν πλήρως την ευθύνη, να μην έχουν καμμία δικαιολογία στην ιστορία για το τι ακριβώς έχουν ψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο από τον ΣΥΡΙΖΑ επί του παρεμπιπτόντος ζητήματος έχει ο κ. Ξυδάκης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, τα ίδια θέματα ακριβώς ετέθησαν και κατά την έναρξη της επιτροπής και οι λύσεις που εδόθησαν δεν αμφισβητήθηκαν στη συνέχεια. Όλα τα απαραίτητα αναγνωστέα έγγραφα τα προσεκόμισε ο Υπουργός και βάσει αυτών προχώρησαν. Και ξαναμπαίνουμε στην ίδια συζήτηση.

Είχαμε πει και στην επιτροπή ότι σκοπός είναι να μπορούμε στην πολιτική ουσία, βεβαίως με κάθε έγγραφο που ζητείται και το οποίο προσκομίστηκε, και ο καθένας να δώσει τη γνώμη του, την άποψή του και να αναλάβει την ιστορική του ευθύνη.

Βλέπω ότι μέρος της Αντιπολίτευσης επανέρχεται λέγοντας τα ίδια πράγματα, παρ' ότι έχουν προσκομιστεί, και επιπλέον μπαίνουν και διάφορες καινούργιες νότες.

Ο καθένας ας αναλογιστεί τι έχει να πει, ας προχωρήσει η διαδικασία. Ο Υπουργός έχει απαντήσει ένα προς ένα. Έχει απαντήσει τρεις και τέσσερις και πέντε φορές. Είναι γραμμένα στα πρακτικά επί δύο ημέρες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Χωρίς πειστικότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Όλα είναι πειστικά σε ανθρώπους οι οποίοι θέλουν πειστούν και όχι σε ανθρώπους που θέλουν να τινάξουν στον αέρα κάθε διαδικασία, το πολιτικό κλίμα και την ηρεμία της χώρας. Αυτή είναι η κατάσταση.

Το μακεδονικό θέμα γίνεται αυτή τη στιγμή θρυαλλίδα για πολιτικές εξελίξεις και όχι για την ηρεμία της χώρας και για να δώσουμε βήμα στην ακροδεξιά και τον νεοναζισμό να καταλάβει το κτήριο της Βουλής και το πνεύμα της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι θέλετε, κύριε Καμμένε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Είμαι Ανεξάρτητος Βουλευτής και θέλω να μιλήσω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν προβλέπεται σε αυτή τη διαδικασία να μιλάνε οι Ανεξάρτητοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Γιατί δεν προβλέπεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μπορεί να θέλουν και άλλοι. Δεν μπορώ να σας δώσω τον λόγο. Αφήστε να προχωρήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Αν δεν θέλουν άλλοι να μιλήσουν, θα μιλήσω εγώ. Έχω ζητήσει άλλα δύο έγγραφα και επίσης θέλω να μιλήσω επί του παρεμπιπτόντος ζητήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καμμένε, δεν προβλέπεται να σας δώσω τον λόγο. Δεν είναι τέτοια διαδικασία που θα μπορεί το κάθε μέλος του Κοινοβουλίου να τοποθετηθεί.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Να λάβει γνώση η Βουλή της επιστολής Κοτζιά. Θέλουμε την επιστολή Κοτζιά, η οποία μπορεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Με βάση την ανάπτυξη που έγινε για το παρεμπιπτόν ζήτημα, νομίζω ότι μπορούμε να περάσουμε σε μία ψηφοφορία. Και μετά θα είναι το θέμα της αντισυνταγματικότητας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Περιμένετε να συμφωνήσουμε για τη διαδικασία και θα σας δώσω τον λόγο, κύριε Υπουργέ.

Θα θέσω σε ψηφοφορία το παρεμπιπτόν ζήτημα που έθεσε ο κ. Δένδιας και υποστήριξαν και ο κ. Λοβέρδος και άλλοι εκπρόσωποι, αφού δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Πριν από την απόφαση πρέπει να απαντήσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, αυτό λέω, κύριε Τραγάκη. Αφού δώσω, τον λόγο στον κύριο Υπουργό, μετά θα ακολουθήσει η ψηφοφορία.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όπως ανέφερε και ο κ. Ξυδάκης είναι σαν η διαδικασία ενώπιον της επιτροπής...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Θέλω τον λόγο, κυρία Πρόεδρε. Εκπροσωπώ τους Ανεξάρτητους Βουλευτές. Τι είναι αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ να μη δημιουργούμε αντεγκλήσεις χωρίς λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, γιατί μου αφαιρείτε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχω δώσει τον λόγο στον κύριο Υπουργό. Σας παρακαλώ, μην εμποδίζετε την εξέλιξη της διαδικασίας.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα από την επιτροπή το αυτονόητο, δηλαδή να συζητήσουμε με νηφαλιότητα επί της ουσίας, και όχι επί της διαδικασίας, και με ειλικρίνεια. Φοβάμαι ότι δεν γίνεται αυτό. Τα θέματα τα οποία τέθηκαν, εκτός από το ζήτημα που έθεσε ο κ. Λοβέρδος το οποίο τέθηκε στο τέλος της συνεδρίασης της επιτροπής, έχουν όλα απαντηθεί. Και φοβάμαι ότι προσχηματικά τίθενται, ακριβώς γιατί ορισμένες πολιτικές δυνάμεις δεν θέλουν να συζητήσουμε επί της ουσίας.

Ας πάρουμε για παράδειγμα τη Νέα Δημοκρατία. Η αρχική αντίθεση στη Συμφωνία των Πρεσβών ήταν μια προσπάθεια να συντονιστεί με εκείνο το κομμάτι του ελληνικού λαού που για συναισθηματικούς λόγους δεν θέλει το όνομα «Μακεδονία» να είναι τμήμα της ονομασίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Για το κείμενο μιλάμε!

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, αφήστε να μιλήσει ο Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Οι αντιδράσεις σας επιβεβαιώνουν αυτό που είπα. Ότι δεν θέλετε να συζητήσουμε, δεν θέλετε καν να ακούσετε.

Λέω, λοιπόν, ότι οι Βουλευτές σας, ειδικά από τη Μακεδονία, αλλά όχι μόνο, έλεγαν ότι δεν πρέπει στην ονομασία να υπάρχει ο όρος «Μακεδονία».

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Το σύνταγμα θέλουμε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όταν αργότερα αντιληφθήκατε ότι δεν μπορείτε να αποστείτε από την εθνική θέση, η οποία μιλούσε για σύνθετη ονομασία που περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» με γεωγραφικό προσδιορισμό...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Πού είναι γραμμένο αυτό; Δεν λέει τέτοιο πράγμα! Ψεύθη!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ψέματα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Αυτά τα οποία λέτε ότι είναι ψέματα είναι αυτά που επιβεβαίωσαν οι εισηγητές σας στην επιτροπή. Θα απαντήσω επί του θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι, ηρεμήστε. Αφήστε να πει ο Υπουργός τη γνώμη του. Τι είναι αυτό το πράγμα; Τι θέλετε; Να πει αυτά που λέτε εσείς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ετέθη ένα θέμα. Ο Υπουργός απαντά αλλού τώρα. Πρέπει να απαντήσει επί τους θέματος που του ετέθη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όποιος δεν θέλει να ακούσει, συνήθως έχει κάτι να κρύψει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όποιος δεν θέλει, να βγει έξω. Μην αναγκαστώ να πω ποιος θα βγει έξω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όταν, λοιπόν, η επίσημη θέση της Νέας Δημοκρατίας ακούστηκε στην επιτροπή από τον ειδικό εισηγητή, από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, και ήταν η επιβεβαίωση της εθνικής θέσης, η επιβεβαίωση δηλαδή ότι η εθνική θέση περιλαμβάνει σύνθετη ονομασία, αρχικά, για να υπάρχει κάποια απόκρουση της Συμφωνίας των Πρεσπών, περάσαμε στη συζήτηση για την εθνότητα και για τη γλώσσα. Όταν και αυτά αποδείχθηκαν ότι ήταν έωλα, τέθηκε το θέμα για το σύνταγμα.

Πώς τέθηκε το θέμα για το σύνταγμα; Με δύο τρόπους. Ο ένας ήταν ότι η Συμφωνία των Πρεσπών προβλέπει ότι πρώτα θα τελειώσουν αυτοί τις υποχρεώσεις τους, πρώτα θα ψηφίσουν σύνταγμα, πρώτα θα κυρώσουν τη Συνθήκη και μετά θα έρθει σε εμάς. Και λέει ο κ. Δένδιας ότι προέβλεψαν εις τη ρηματική διακοίνωση την οποία μας έδωσαν ότι εάν εμείς δεν ψηφίσουμε τη συμφωνία ή εάν εμείς δεν συμφωνήσουμε να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ, θα επανέλθει το σύνταγμα τους στην προηγούμενη κατάσταση, στο status ante.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Δεν λέει αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Πρόκειται για μια διαλυτική αίρεση, λοιπόν, η οποία δεν είναι αντίθετη στη Συμφωνία των Πρεσπών. Τι ήθελε η Συμφωνία των Πρεσπών να πετύχει και είναι μεγάλη διαδικαστική επιτυχία; Πρώτα να ολοκληρώσουν αυτοί όλες τις άλλες υποχρεώσεις τους...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν έχουν αλλάξει το σύνταγμα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Γιατί αυτή η ανησυχία; Θα ακουστείτε. Μην έχετε ταραχή. Η αλήθεια πρέπει να ακούγεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ, δεν κάνετε διάλογο. Ακούτε την άποψη του Υπουργού. Αυτά είναι στοιχειώδη πια.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Η τροπολογία 36 εν σχέσει με το άρθρο 49 του Συντάγματος. Αυτή είναι η ουσία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Θα μπορούσατε να μιλήσετε μετά. Παρακαλώ, μη με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Αθανασίου, εκπροσωπείστε από τον κ. Δένδια. Εδώ δεν κάνουμε διάλογο. Μιλάει ο Υπουργός.

Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Πρέπει να απαντήσω αναλυτικά, γιατί δεν επιτρέπεται να ψαρεύουμε σε θολά νερά και γιατί πρέπει να μιλήσουμε επί της ουσίας.

Ήταν, λοιπόν, μεγάλο κέρδος της Συμφωνίας των Πρεσπών ότι προέβλεψε ότι πρώτα θα ολοκληρώσουν αυτοί τις δικές τους υποχρεώσεις, θα τελειώσουν την αναθεώρηση, θα τελειώσουν την κύρωση και μετά θα έρθει η συμφωνία σε εμάς. Αυτό έγινε.

Αυτό που προέβλεψαν ότι εάν εμείς δεν εκπληρώσουμε τις δικές μας υποχρεώσεις, δεν θα πρέπει και αυτοί να συνεχίσουν να εκπληρώνουν τις δικές τους, είναι εντελώς αυτονόητο και δεν είναι αντίθετο στη συμφωνία. Ακριβώς το αντίθετο, είναι στο πλαίσιο της γενικής αρχής του *pacta sunt servanda*. Και οι δύο δεσμευόμαστε από τη συμφωνία και οι δύο πρέπει να τη στηρίξουμε.

Το δεύτερο επιχείρημα του κ. Δένδια, η δεύτερη απόχρωση, η οποία επίσης απαντήθηκε στη Βουλή, ήταν γιατί δεν προσκομίζουμε το σύνολο του συνταγματικού κειμένου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι να κάνω; Πρέπει να βγάλω έξω πάνω από πενήντα άτομα. Δεν γίνεται.

Κύριε Υπουργέ, προσπαθήστε εσείς. Αγνοήστε τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Από την πρώτη στιγμή καταθέσαμε τη ρηματική διακοίνωση, το πλήρες κείμενο σε ακριβή...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: ... (δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Σας παρακαλώ, κύριε Αθανασίου. Είπαμε, η αλήθεια ενοχλεί, αλλά πρέπει να ακούγεται.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Έχετε πει αλήθεια ποτέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Η αλήθεια, λοιπόν, ενοχλεί, αλλά πρέπει να ακούγεται.

Από την πρώτη στιγμή καταθέσαμε σε ακριβή μετάφραση τη ρηματική διακοίνωση της γειτονικής χώρας, στην οποία περιλαμβάνεται το πλήρες κείμενο των συνταγματικών αναθεωρήσεων σε ακριβή μετάφραση.

Ζητήθηκε εκ των υστέρων να προσκομίσουμε το συνταγματικό κείμενο. Το προσκομίσουμε. Ζητά επιπλέον η Νέα Δημοκρατία να προσκομίσουμε ενοποιημένες τις συνταγματικές τροποποιήσεις στο συνταγματικό κείμενο. Ο λόγος που προσκόμισα από την επίσημη ιστοσελίδα της Βουλής το ισχύον κείμενο είναι για να σας δείξω ότι ο τρόπος που ακολουθούν στη δική τους συνταγματική τάξη είναι η παράθεση των συνταγματικών αλλαγών, των συνταγματικών τροποποιήσεων, στο τέλος του κειμένου.

Πληροφορήθηκα εκ των υστέρων ότι σε ύστερο χρόνο μπορεί να γίνει -από τη «Γκαζέτ», όχι επίσημα- η ενσωμάτωση, λοιπόν, αυτών των τροποποιήσεων. Δεν υπάρχει, επομένως, αυτή τη στιγμή αυτό που ζητάτε, γιατί αυτό δεν προβλέπεται στη γειτονική συνταγματική τάξη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αν το έχετε, πρέπει να το φέρετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Προκύπτει, όμως, πλήρως η εκπλήρωση των υποχρεώσεων που είχαν από τη Συμφωνία των Πρεσπών και αυτό αποδεικνύει απολύτως τον αρχικό μου ισχυρισμό, ότι είναι προσημαστικά όσα λέτε, γιατί δεν θέλετε να συζητήσουμε επί της ουσίας.

Έρχομαι τώρα στο παρεμπόπτον που έθεσε ο κ. Λοβέρδος. Ο κ. Λοβέρδος ξέροντας προφανώς ότι το άρθρο 133 του Κανονισμού της Βουλής προβλέπει μία προθεσμία τριάντα ημερών για την προσκόμιση των εγγράφων, ξέροντας προφανώς ότι τα έγγραφα τα οποία ζήτησε είναι διαβαθμισμένα, κατέθεσε την τελευταία στιγμή στην επιτροπή την αίτηση του.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μπορείτε να ησυχάσετε; Τώρα μιλάω για κάποιο άλλο θέμα. Αυτό δεν σας ενοχλεί.

Δεν πρόκειται, ακριβώς γιατί δεν είμαστε αφελείς, να προβάλω αυτούς τους τυπικούς ισχυρισμούς, ότι δηλαδή σε τριάντα μέρες θα μπορούσαμε να προσκομίσουμε τα έγγραφα. Προφανώς θέλω να συζητήσουμε επί της ουσίας και όχι επί της διαδικασίας.

Ένα έγγραφο αφορά το Υπουργείο Εξωτερικών. Για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, προφανώς θα πρέπει να δούμε πώς θα προχωρήσει η διαδικασία αποχαρκτηρισμού της διαβάθμισης. Δεν έχει συνεδριάσει η επιτροπή για τον αποχαρκτηρισμό στο Υπουργείο Εξωτερικών. Επειδή, όμως, το περιεχόμενο του εγγράφου αφορά πάγιες οδηγίες εξωτερικής πολιτικής, μπορώ να σας πω τι λέει. Απευθύνει οδηγίες προς το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Να το καταθέσετε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, σας εξήγησα ότι έχει διαβάθμιση.

Λέω, λοιπόν, ότι στο πλαίσιο των πάγιων οδηγιών που δίνει το Υπουργείο Εξωτερικών, δίνονται οδηγίες για το πώς θα χαρακτηρίζεται η πλειοψηφούσα εθνότητα στη γειτονική χώρα με τον όρο «majority community», πώς θα προσδιορίζεται η γλώσσα, «official language of FYROM», επίσημη γλώσσα της γειτονικής χώρας, της ΠΓΔΜ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: FYROM λέει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): «Official language of the Former Yugoslav Republic of Macedonia». Ακριβώς.

Και καταλήγει αυτό το κείμενο ότι κύριο επιχείρημα για τη χρήση της παραπάνω ορολογίας είναι, στον βαθμό που η εξεύρεση αμοιβαία αποδεκτής λύσης εκκρεμεί, να εξακολουθούμε να ακολουθούμε τις πάγιες οδηγίες. Δεν νομίζω, λοιπόν, ότι προσθέτει οτιδήποτε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Το Υπουργείο Άμυνας τι απάντησε; Γιατί δεν το λέτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Εξήγησα ότι μιλάμε για διαβαθμισμένα έγγραφα Υπουργείων. Ένα έγγραφο αφορούσε το δικό μου Υπουργείο. Περιμένω να δω τι θα μου πουν για τα διαβαθμισμένα έγγραφα του άλλου.

Και αυτό όμως είναι, όπως αντιλαμβάνεστε, ένα επεισόδιο στην προσπάθεια της Αντιπολίτευσης, ειδικά από εκείνες τις πλευρές που είχαν συνδιαμορφώσει την εθνική θέση για τη σύνθετη ονομασία, να μη συζητήσουμε επί της ουσίας.

Εμείς σε αυτή την παγίδα δεν θα πέσουμε. Θα ακούσετε την αλήθεια, γιατί η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία εθνικά επωφελής συμφωνία, από την οποία πήραμε το 110% αυτών που παγίως ζητούσαμε.

Έρχομαι τώρα στην ένσταση συνταγματικότητας.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Υπουργέ,...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Είπατε ότι θα την κρατήσετε. Με συγχωρείτε.

Αυτά, λοιπόν, είχα να σας πω. Οτιδήποτε προβλήθηκε, δεν αφορούσε την ουσία, αλλά ήταν μία προσπάθεια να μη συζητήσουμε για το γιατί είναι εθνικά επωφελής η Συμφωνία των Πρεσπών ούτε καν για το τι λέει.

Και καλώ την Εθνική Αντιπροσωπεία να μην πέσει στην παγίδα αυτή. Να συζητήσει με ειλικρίνεια, τιμότητα και νηφαλιότητα την ουσία της υπόθεσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία-δεξιά-, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 5^ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής –αριστερά-, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και

ένας συνοδός εκπαιδευτικός από το 3^ο Δημοτικό Σχολείο Κορωπίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τώρα, με βάση την ολοκλήρωση της συζήτησης που έγινε για το παρεμπόπτον ζήτημα, νομίζω ότι θα μπορούσα εγώ να αποφανθώ για το τι βλέπω για την αποδοχή ή όχι, αλλά, εν πάση περιπτώσει, μπορεί να αποφασίσει η Βουλή με ανάταση ή έγερση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να τροποποιήσω το αίτημα μετά την τοποθέτηση του Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες Δένδια, να δω την τροποποίηση, γιατί, σύμφωνα με το άρθρο, έπρεπε να το έχετε καταθέσει γραπτά. Δεν θα πάμε τώρα στα πρακτικά. Είδατε ότι δεν σας είπα τίποτα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα υποτιμούσα την αντίληψή σας, αν το κατέθετα γραπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, δεν είναι θέμα δικό μου. Είναι σε σύνολο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι προφανές αυτό που θα πω. Είμαι βέβαιος ότι το έχετε αντιληφθεί κι εσείς και οι συνάδελφοι. Το αρχικό παρεμπόπτον αίτημα αφορούσε την κατάθεση του συνολικού κειμένου κωδικοποιημένου του Συντάγματος της γειτονικής χώρας, σύμφωνα με τη Συμφωνία των Πρεσπών, η οποία προέβλεπε ότι η συνταγματική αναθεώρηση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν από την κύρωση από εμάς.

Ο κύριος Υπουργός τώρα στην τοποθέτησή του, οφείλω να πω για πρώτη φορά, είπε αυτό που δεν ελέγχθη πριν, ότι δεν υπάρχει ενιαίο κείμενο. Είναι η πρώτη φορά που το λέτε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Πώς δεν ελέγχθη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Και ήταν ανακριβές επίσης αυτό που είπε και ο κ. Ξυδάκης προηγουμένως, ότι κατατέθηκαν όλα τα έγγραφα. Είναι προφανώς ανακριβές, αφού δεν μπορεί να κατατεθεί έγγραφο που δεν υπήρχε, κύριε συνάδελφε.

Το παρεμπόπτον ζήτημα, λοιπόν, το οποίο τέθηκε αφορούσε την κατάθεση του κωδικοποιημένου Συντάγματος, το οποίο θα ισχύσει στα Σκόπια μετά την κύρωση της συμφωνίας από την ελληνική Βουλή.

Ο κύριος Υπουργός μάς είπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τέτοιο κείμενο δεν θα υπάρξει. Επιβεβαίωσε τους χειρότερους φόβους μου, ότι θα παραμείνει απλό ψήφισμα, το οποίο θα υπάρχει ως συμπληρωματικό κείμενο του βασικού υπάρχοντος και νυν ισχύοντος Συντάγματος στα Σκόπια, που θα γίνεται απλή αναφορά σε «Μακεδόνες» και «Μακεδονία». Τα υπόλοιπα περί «Βόρειας Μακεδονίας» θα αναφέρονται στο ψήφισμα, το οποίο θα αποτελεί διαφορετικό κείμενο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Δεν σας είπα αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Υπό την έννοια αυτή, να ψηφίσουμε να καταναγκαστεί να προσκομίσει έγγραφο το οποίο δεν υφίσταται, καταλαβαίνετε ότι αντιβαίνει στην κοινή λογική.

Αυτό το οποίο, όμως, οφείλει να ψηφίσει ως παρεμπόπτον ζήτημα, κυρία Πρόεδρε, η Βουλή πλέον είναι διαφορετικό, ότι δεν μπορεί να εισέλθει σε συζήτηση θέματος υπό αυτούς τους όρους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν μπορεί να εισέλθει σε συζήτηση θέματος στο οποίο μας παρέπεισε η Κυβέρνηση και στην επιτροπή. Και μας είπε, κυρία Πρόεδρε, περί τροποποιήσεως του Συντάγματος. Και τώρα ως υφέρπουσα δήλωση, χαμηλοτόνων, έρχεται ο αρμόδιος Υπουργός και μας λέει ότι δεν θα υπάρξει ποτέ ενιαίο κείμενο, ότι θα παραμείνει κείμενο στο οποίο θα υπάρχει η λέξη «Μακεδονία» και ότι θα πρόκειται απλώς περί ψηφίσματος προσθέτου, το οποίο όταν θέλει, όπως θέλει θα το χρησιμοποιεί η σκοπιανή πλευρά. Αυτά τα οποία μας είπε η Κυβέρνηση τώρα αποτελούν πλήρη εξαπάτησή μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τροποποιήστε το αίτημά σας, λοιπόν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κατά συνέπεια, επαναλαμβάνω, το παρεμπόπτον ζήτημα είναι απλό. Δεν μπορεί η Βουλή να εισέλθει σε συζήτηση θέματος, για το οποίο δεν υπάρχουν τα έγγραφα που απαιτούνται. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε τη συ-

ζήτηση, κυρία Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Επιβεβαιώνεται αυτό που είπα προηγουμένως ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να προχωρήσει στη συζήτηση, γιατί δεν θέλει να συζητηθεί επί της ουσίας η Συμφωνία των Πρεσπών.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν έχει αλλάξει το σύνταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Είπα στην επιτροπή τα ίδια που είπα και σ' εσάς. Κατέθεσα, μάλιστα, χθες, πέρα από τη ρηματική διακοίνωση, και την ανακοίνωση του ειδικού απεσταλμένου των Ηνωμένων Εθνών, του κ. Νίμιτς, οποίος με τη σειρά του βεβαιώνει ότι η διαδικασία ολοκληρώθηκε ακριβώς όπως προβλεπόταν από τη Συμφωνία των Πρεσπών κατ' αντίθεση των δικών σας ισχυρισμών. Είμαστε, λοιπόν, ώριμοι να συζητήσουμε επί της ουσίας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσχηματικές και για να μην ακούσει ο ελληνικός λαός τα πραγματικά επιχειρήματα είναι οι κραυγές που ακούγονται από τη Νέα Δημοκρατία. Θα πρέπει, λοιπόν, να αντέξετε τη συζήτηση. Είναι ένα πικρό ποτήρι η αλήθεια, αλλά θα πρέπει να το πιείτε μέχρι το τέλος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λοβέρδο, εσείς τι θέλετε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, αν μου δώσετε τον λόγο –τον ζητώ για τριάντα δευτερόλεπτα–, θα πω ότι παρέλειψε να απαντήσει σε ένα προαπαιτούμενο που έθεσα ο κ. Κατρούγκαλος. Έχει διάθεση να απαντήσει. Δώστε μου τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, έχετε τον λόγο για ένα δευτερόλεπτο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σε ένα δευτερόλεπτο δεν προλαβαίνω! Ένα λεπτό θα μου δώσετε τον λόγο.

Κύριε Υπουργέ, δεχθήκατε στην επιτροπή και πρέπει να το μάθουν όλοι οι συνάδελφοι, κυρίως της Πλειοψηφίας –πλειοψηφίας-μειοψηφίας– ότι η σειρά των διαδικασιών, που προβλέπεται από τη συμφωνία που ο κ. Κοτζιάς υπέγραψε και σε ό,τι μας αφορά ολοκληρώνεται στο τελευταίο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 4, έχει ανατραπεί.

Εφόσον έχει ανατραπεί, εξηγείται γιατί έστω και στο site της Βουλής των Σκοπίων δεν είναι καταχωρισμένες στις τροποποιήσεις του Συντάγματός τους και οι καινούργιες, διότι η σειρά άλλαξε.

Κι εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα κυρώσουμε τη διαδικασία, θα κυρώσουμε το πρωτόκολλο προσχωρήσεως και μετά αυτοί θα περάσουν τις αλλαγές τους στο σύνταγμά τους.

Αυτό, όμως, δεν το προέβλεπε η Συνθήκη των Πρεσπών. Για αυτό δεν φέρατε τα κείμενα εδώ. Για αυτό δεν ικανοποιείτε τα αιτήματά μας. Να γίνει καθαρό αυτό.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Τον λόγο, κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ, για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι θέλετε εσείς; Τι ακριβώς θέλετε να πείτε;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Δεν έχει απαντήσει ο Υπουργός στα δύο ζητήματα που έθεσα επιπροσθέτως. Δηλαδή, για ποιον λόγο η Ελληνική Δημοκρατία απεδέχθη το έγγραφο από τα Σκόπια, το οποίο στην επικεφαλίδα του έφερε τον τίτλο «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και αυτό είναι εθνικά απαράδεκτο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, κύριε Κασιδιάρη. Απαντάει σε ό,τι νομίζει.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Δεύτερον, εξίσου κρίσιμο, να απαντήσει αν τα έγγραφα αυτά, με βάση τα οποία συζητάμε σήμερα, έχουν οποιαδήποτε εγκυρότητα διεθνώς, από τη στιγμή που έχουν παραβιάσει ακόμα και τη συμφωνία που εσείς υπογράψατε, διότι

έχουν υπογραφεί μετά το 2018 και επίσης, εάν έχουν οποιαδήποτε εγκυρότητα διεθνώς, από τη στιγμή που είναι ανυπόγραφα από τον Σκοπιανό Πρόεδρο.

Ο Σκοπιανός Πρόεδρος, το σκοπιανό πολιτικό σύστημα κοροϊδεύει την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ο Υπουργός δεν απάντησε σε αυτά τα μείζονα ζητήματα τα οποία θέσαμε.

Δεν μπορεί να προχωρήσει σε καμία περίπτωση αυτή η διαδικασία, γιατί μιλάμε επί ακύρων εγγράφων. Όλη η διαδικασία είναι παράνομη. Να σταματήσει τώρα.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Περιμένετε την αντισυνταγματικότητα και μετά να πάρετε τον λόγο. Ολοκληρώνουμε τη συζήτηση για το παρεμπόπτον.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Για το παρεμπόπτον θέμα θέλω να πω. Παρ' ότι αρχίσατε τη συζήτηση, κατά το άρθρο 100, για την αντισυνταγματικότητα και με αφήσατε να το αναπτύξω, μετά γυρίσατε πίσω στο παρεμπόπτον θέμα. Να πάμε στο παρεμπόπτον θέμα, λοιπόν.

Στο παρεμπόπτον θέμα, κύριε Πρόεδρε, θέτω δύο θέματα που δεν απάντησε ο Υπουργός και καταλαβαίνω γιατί δεν απαντάει.

Βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 4 του προσυμφώνου των Πρεσπών, θα πρέπει να υπάρχει το αποτέλεσμα του θετικού δημοψηφίσματος ως προϋπόθεση για την κύρωση της συμβάσεως.

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ, αυτό το δημοψήφισμα που έγινε, το οποίο δεν είναι έγκυρο, γιατί δεν είχε την απαιτούμενη συμμετοχή, πώς το λογίζετε εσείς ως έγκυρο και θετικό βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 4; Και πώς ερχόμαστε σε κύρωση, όταν η προϋπόθεση δεν υφίσταται;

Δεύτερον, επειδή αναφέρατε το ερώτημα στο Υπουργείο Άμυνας και είχα εγώ την ευθύνη διαβαθμίσεως, σας λέω ότι, ναι, πήγατε να εξαπατήσετε το Υπουργείο Άμυνας και να περάσετε από το Υπουργείο Εξωτερικών τέτοιου είδους ερώτημα και σας απάντησε ο Πρέσβης, ο κ. Καραγιάννης, ο οποίος είχε χειριστεί και το θέμα των διαπραγματεύσεων του 1990 - 1993. Και σας μπλοκάρουμε την υπόθεση και σας είπαμε ότι δεν έχετε δικαίωμα να κάνετε χρήση του όρου «Μακεδονία». Όμως, τώρα, βεβαίως, κοιτάτε αλλού.

Σας λέω, λοιπόν, ότι όσον αφορά τη διαβάθμιση την αίρω. Εγώ αίρω τη διαβάθμιση ενώπιον της Βουλής και σας καλώ να προσκομίσετε την απάντηση, γιατί την ξέρετε την απάντηση. Και η απάντηση είναι ότι δεν συμφωνούμε με το Υπουργείο Εξωτερικών, η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων. Ο πρέσβης, ο κ. Καραγιάννης, ο νομοθετικός σύμβουλος απαντάει ότι η χρήση του όρου «Μακεδονία» δεν είναι δυνατόν και δεν συνάδει με το Σύνταγμα της Ελλάδος και εσείς τώρα έρχεστε στη Βουλή των Ελλήνων και λέτε ότι είναι διαβαθμισμένο του έγγραφο του Υπουργείου Άμυνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, κύριε Καμμένε, το καταλάβαμε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Είναι ντροπή! Διαβάστε το και σας δίνω εγώ το δικαίωμα όσο έχω την ευθύνη διαβαθμίσεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει.

Νομίζω ότι έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση. Έχουν κατατεθεί οι ιδέες και έχουν σχολιαστεί οι προθέσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Υπουργέ, θα προσθέσετε κάτι; Αν θέλετε, δεν αφαιρώ τον λόγο σε κανέναν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Στον κ. Λοβέρδο νομίζω ότι έχω απαντήσει πλήρως.

Ως προς αυτό που έθεσε ο κ. Καμμένος επαναλαμβάνω ότι με τη ρηματική διακοίνωση μας διαβεβαιώνουν ότι εκπληρώθηκαν οι δικές τους υποχρεώσεις οι εσωτερικές –κύρωση, αναθεώρηση, δημοψήφισμα– σύμφωνα με τη συνταγματική τους τάξη. Επαναλαμβάνω αυτό που είπα στην Ολομέλεια και θα το πω και αργότερα ενδεχομένως, ότι σύμφωνα με το άρθρο 27 της συνθήκης των συνθηκών, της Συνθήκης της Βιέννης, δεν μπορεί να προ-

βληθεί λόγος αναγόμενος στο εσωτερικό δίκαιο, για να αναιρεθεί η υποχρέωση που απορρέει από διεθνή συνθήκη.

Και, πλέον, επαναλαμβάνω αυτό που είπα μόλις πρόσφατα ότι και ο κ. Νίμιτς διαβεβαιώνει, γιατί αυτή είναι μια διαδικασία που γίνεται υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, ότι η διαδικασία έχει εξελιχθεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη συνθήκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ολοκληρώθηκαν οι τοποθετήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ορίζει το άρθρο 67 παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής για τα παρεμπιπτόντα αποφαιίνεται ο Πρόεδρος και, αν διατυπωθούν αντιρρήσεις, αποφασίζει η Βουλή.

Έχετε αντίρρηση να πω εγώ ότι απορρίπτεται το παρεμπιπτόν θέμα;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τότε, παρακαλώ, οι συνάδελφοι που συμφωνούν με το ότι εμείς εφαρμόζουμε εδώ, ως εισηγητές και Βουλή, τον Κανονισμό και το Σύστημα να εγερθούν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Υπάρχει ένα παρεμπιπτόν ζήτημα, ότι ελλείπουν οι προϋποθέσεις για την κύρωση.

Λέω, λοιπόν: Όσοι συμφωνούν ότι δεν λείπει τίποτα από τις προϋποθέσεις να σηκωθούν.

(Εγείρονται όσοι συμφωνούν)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Προφανά, ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Παρακαλώ, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κυρίες Δένδια, αφού θέλετε να κάνετε και τα δικά μου καθήκοντα, διατυπώστε το για να σηκωθούν ή όχι οι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, επί των θεμάτων που θέτω, ομιλώ –με συγχωρείτε που θα το πω– διά των χειλέων σας. Δεν παραφράζετε εσείς αυτά που λέω εγώ και θέτετε αυτό που εσείς νομίζετε σε ψηφοφορία, όπως συνέβη τώρα.

Αυτό το οποίο είπα εγώ, λοιπόν –και αν έχετε την καλοσύνη, σας παρακαλώ είτε να το επαναλάβετε είτε να μην το επαναλάβετε και να πείτε επ' αυτού, ό,τι εσείς προτιμάτε και κρίνετε–, είναι ότι ελλείπει η προϋπόθεση για να μπούμε στη συζήτηση. Η προϋπόθεση, η οποία προβλέπεται από τη Συμφωνία των Πρεσβών, είναι να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το ακούσαμε. Εδώ ήταν όλοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Επ' αυτού και μόνο. Επ' αυτού και μόνο, επαναλαμβάνω. Είναι πολύ συγκεκριμένο και πολύ απτό: Ελλείπουν βασικές προϋποθέσεις για να μπούμε στη συζήτηση της συνθήκης, όπως η Κυβέρνηση τη θέτει. Επ' αυτού. Το άρθρο 67 επιβάλλει καταμέτρηση, γιατί έχει πάψει ο ΣΥΡΙΖΑ να έχει την πλειοψηφία. Έχει κατά περίπτωση πλέον πλειοψηφία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άρα, σας παρακαλώ, η έγερσις να έχει και αριθμό, όχι απλή στάθμιση εκ του ύψους της Έδρας, την οποία κατέχετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Διατυπώνω ξανά το ερώτημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τον λόγο, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μα, τι θέλετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είμαστε μια ώρα και ένα τέταρτο....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μα, τι να κάνουμε; Υπάρχουν προθέσεις να παρακωλυθεί η διαδικασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα μπορούσε να είναι πιο σύντομη η διαδικασία.

Εμείς σε αυτό το παιχνίδι –γιατί παιχνίδι είναι, για να αποφεύγεται η συζήτηση επί της ουσίας και να γίνονται τοποθετήσεις που θα έπρεπε να γίνουν μέσα στη συζήτηση– δεν συμμετέχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παφίλη, αυτό είναι δεδομένο. Δεν μπορούμε να εμποδίσουμε μια Κοινοβουλευτική Ομάδα να βάλει θέματα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σας παρακαλώ, ηρεμήστε! Ηρεμήστε!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακούστε, λοιπόν. Εγώ θα θέσω το ερώτημα εάν ελλείπουν οι προϋποθέσεις για να συζητηθεί σήμερα η κύρωση της συμφωνίας.

Όποιοι θεωρεί ότι δεν λείπουν οι προϋποθέσεις και είναι όλα κανονικά, θα εγερθεί για να κάνουμε μία δειγματοληπτική...

(Εγείρονται όσοι συμφωνούν)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διαφωνείτε, λοιπόν, ότι είναι οι περισσότεροι που εγέρθηκαν;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Να μετρηθούν!

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Να μετρηθούν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες μου, δεν θα παίζω εγώ εδώ, είμαι Πρόεδρος. Εντάξει; Βλέπω. Αν εσείς δεν βλέπετε, πρόβλημά σας! Προχωράμε.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχετε πολλή πλάκα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Είστε υποχρεωμένη να κάνετε καταμέτρηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεχίστε, συνεχίστε, ανεβείτε, δώστε πόνο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κυρίες Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα μιλήσω για δέκα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή ορισμένοι χάρηκαν, νόμιζαν ότι αποχωρούμε, δεν αποχωρούμε. Λέμε ότι ψηφίζουμε «παρών» σε αυτόν τον καυγά και προτείνουμε να συνεχιστεί η συζήτηση.

Διότι ακούστε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Πρέπει να ζητάτε και άδεια, όταν βγαίνετε από την Αίθουσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θα γίνει εδώ τώρα μία δεύτερη ολομέλεια στα διαδικαστικά. Πώς θα γίνει; Απαντάει ο κ. Καμμένος, απαντάει ο Υπουργός, τι θα κάνουμε, δηλαδή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δένδια, θέτετε θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Περιμένετε, αφήστε τα «να». Δεν είναι γρήγορο εδώ, Βουλή είναι. Έχετε εκπρόσωπο.

Πέστε μου, λοιπόν, θέλετε να θέσετε θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας; Για να τελειώνουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν έχω δει ο Κανονισμός να προβλέπει ονομαστική ψηφοφορία παρεμπιπτόντος. Δεν το έχω δει.

Αυτό το οποίο ζητούν οι συνάδελφοι είναι να υπάρξει συγκεκριμένη καταμέτρηση. Και γιατί το ζητούν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, τα είπατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει απολέσει την Κοινοβουλευτική του Πλειοψηφία. Είναι μειοψηφικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν είναι μειοψηφικός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Άρα πρέπει να δούμε πόσοι είναι ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αν εσείς θέλετε, για να έχετε ακριβή αριθμό, να γίνει διά εγέρσεως κάθε Βουλευτή ξεχωριστά, εμείς ευχαρίστως το συνομολογούμε. Σας επαινούμε για την ακρίβεια της αντίληψής σας και είμαστε απολύτως διατεθειμένοι να το πράξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ωραία. Επειδή είναι μεγάλος ψυχός και ο κ. Δένδιας, είμαι και εγώ, ας προχωρήσουμε, λοιπόν, δεδομένου ότι ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

τεροι και μπορεί να το βεβαιώσει οποιοσδήποτε.

Τώρα προχωράμε, για να κλείσουμε όλα αυτά τα ζητήματα.

Αναπτύξτε και εσείς, κύριε Κασιδιάρη, την ένσταση αντισυνταγματικότητας, για να περάσουμε στην ψηφοφορία.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή έχει καταθέσει ένσταση αντισυνταγματικότητας και με πολύ συγκεκριμένα επιχειρήματα θα αποδείξω γράμμα-γράμμα, λέξη-λέξη, παράγραφο- παράγραφο πως η συγκεκριμένη Συμφωνία παραβιάζει τον νόμο, παραβιάζει το Σύνταγμα των Ελλήνων.

Κατ' αρχάς, η εκχώρηση του ονόματος «Μακεδονία» -αυτή είναι η πάγια θέση μας και αυτό είναι το μείζον ζήτημα της σημερινής συζήτησης- συνιστά εθνική προδοσία και είναι πρωτοφανές εν καιρώ ειρήνης μία χώρα να ικανοποιεί τόσο ιταμές αξιώσεις ενός ανύπαρκτου κρατικού μορφώματος.

Όποιος εκχωρεί όνομα, λοιπόν, εκχωρεί και έδαφος και δεν επαρκούν ούτε εκατόν όγδοντα ούτε διακόσιοι ογδόντα ούτε τριακόσιοι Βουλευτές για να επικυρώσουν μία τόσο επαχθή συνθήκη.

Πάω συγκεκριμένα στα άρθρα του Συντάγματος τα οποία παραβιάζονται με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Εις ό,τι αφορά τη χρήση του όρου «Μακεδονία» από τα Σκόπια, εις ό,τι αφορά τη χρήση του ονόματος «Περιφέρειας της Ελληνικής Επικράτειας», εδώ παραβιάζονται τα άρθρα 101 και 102 του Συντάγματος των Ελλήνων. Και συγκεκριμένα, το εν λόγω άρθρο της Συμφωνίας των Πρεσπών αντιστρατεύεται την ουσία του Συντάγματος, ουσιαστικές δηλαδή διατάξεις και δη τις διατάξεις περί οργάνωσης και αποκεντρωτικής διοίκησης του ελληνικού κράτους, αφού το γειτονικό κράτος προκύπτει προδήλως ότι δολίως σφετερίζεται τον όρο «Μακεδονία», που επισήμως χρησιμοποιείται σε τρεις δευτεροβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή Περιφέρειες της Ελλάδας, με αντίστοιχο γεωγραφικό προσδιορισμό και συγκεκριμένα την Περιφέρεια Κεντρικής, Δυτικής και Ανατολικής Μακεδονίας.

Επομένως, με βάση τον αντέρω, το παρόν σχέδιο νόμου καταστρατηγεί την ουσία του Συντάγματος και αναφανδόν εγείρεται ζήτημα ουσιαστικής αντισυνταγματικότητας και παραβίασης κατ' αρχάς των άρθρων 101 και 102 του Συντάγματος.

Δεύτερη περίπτωση παραβίασης άρθρων του Συντάγματος: Εμφανίζεται ο κ. Νίμιτς ως μάρτυρας στη Συμφωνία των Πρεσπών. Ο κ. Νίμιτς εκπροσωπεί συγκεκριμένο διεθνή οργανισμό, τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Είναι, μάλιστα, προσωπικός απεσταλμένος του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Επομένως διά της Συμφωνίας των Πρεσπών παραβιάζεται και το άρθρο 28 παράγραφος 2 του Συντάγματος, διότι έτσι αναγνωρίζεται στον Μάθιου Νίμιτς αρμοδιότητα που προβλέπεται από το Σύνταγμα της Ελλάδος και άπτονται αυτού, αφορούν στα προαναφερθέντα και στην εν γένει παρούσα και μελλοντική προάσπιση της ακεραιότητας της χώρας που τίθεται εν κινδύνω με την παραχώρηση χρήσης του ονόματος της «Μακεδονίας».

Η Κυβέρνηση σε αυτή τη συμφωνία, στην οποία κατέληξε μετά από ατασθαλίες και παράνομες ενέργειες, εξυπηρετεί -λέει- σπουδαίο εθνικό συμφέρον και προάγει τη συνεργασία της Ελληνικής Δημοκρατίας με το δεύτερο μέρος.

Επομένως έχουμε τον ορισμό της παραβίασης του άρθρου 28 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Όλα αυτά τα θέματα είναι μείζονα και σήμερα ελέγχουμε τη Βουλή για τη συζήτηση ενός αντισυνταγματικού νομοθετήματος. Εάν προβείτε στην ψήφιση αυτού του νομοθετήματος, οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής ως πολίτες θα προσφύγουμε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και με τα τεκμηριωμένα επιχειρήματά μας και θα ακυρώσουμε στην πράξη αυτό το παράνομο και αντισυνταγματικό νομοθέτημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Πάμε στο άρθρο 13 της Συμφωνίας των Πρεσπών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κασιδιάρη, μη μιλάτε αορίστως.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κατ' αρχήν, ο Κανονισμός προβλέπει πέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Πέντε λεπτά σάς έχω δώσει. Δεν έβαλα το ρολόι από την αρχή.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Χρειάζομαι χρόνο για να αναπτύξω τα επιχειρήματά μου, γιατί εδώ μιλάμε για ένα μείζον εθνικό ζήτημα.

Πάω στο σημαντικότερο: Άρθρο 13 της Συμφωνίας των Πρεσπών. Εδώ έχουμε ξεκάθαρη απόπειρα εκχώρησης της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδος και συγκεκριμένα εκχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων στην ελληνική θάλασσα, καθότι εκχωρούνται στα Σκόπια ως περικλειστο κράτος σύνολο δικαιωμάτων στην αλιεία και στην εκμετάλλευση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης της Ελλάδος, τους παραχωρούνται λιμένες, όπου θα μπορούν τα πλοία τους να κάνουν χρήση της κρατικής τους σημαίας. Μιλάμε για την πλήρη επιβεβαίωση του οράματος των Σλάβων συμμοριτών του Τίτο τη δεκαετία του 1940.

Επιπλέον, το σύνολο της συμφωνίας παραβιάζει την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, συγκεκριμένα το άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 του Συντάγματος, που προβλέπει ότι θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον λαό και ασκούνται υπέρ αυτού και του έθνους.

Το σύνολο, η απόλυτη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, όπως έχει αποδειχθεί με όλες τις δημοσκοπήσεις, όπως έχει αποδειχθεί με τα πάνδημα συλλαλητήρια, όπως έχει αποδειχθεί περίτρανα από την άρνηση της Κυβέρνησης -την αντιδημοκρατική άρνηση της Κυβέρνησης- να διεξαγάγει δημοψήφισμα για αυτό το μείζον εθνικό ζήτημα, τίθεται ενάντια στην κατάπτυστη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ως εκ τούτου, με τη σημερινή διαδικασία παραβιάζεται η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας και συγκεκριμένα το άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 του Συντάγματος.

Και με τον ίδιο τρόπο παραβιάζεται το άρθρο 52 του Συντάγματος, «ελεύθερη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης». Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της πολιτείας, που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιπλέον, με το άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3 της Συμφωνίας των Πρεσπών παραβιάζεται ξεκάθαρα και παράνομα η αρχή της ελεύθερης έκφρασης, το άρθρο 14 του Συντάγματος, που προβλέπει ότι κάθε πολίτης μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και διά του Τύπου στοχασμούς του.

Εσείς με τη Συμφωνία των Πρεσπών απαγορεύετε στους Έλληνες πολίτες να εκφράσουν ελεύθερα την αντίθεσή τους στην εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας και κάνετε και διαχωρισμό και λέτε ότι αν πολίτες ή ιδιωτικοί οργανισμοί προβούν σε ενέργειες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ελάτε, κύριε συνάδελφε!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: ...σε εκδήλωση της αντιθέσεώς τους, τότε το κράτος θα έχει δικαίωμα να μεταχειριστεί οποιοδήποτε μέσο για να τους σταματήσει.

Εδώ μια συγνή απόπειρα να πνιγεί με τη βία κάθε ελεύθερη φωνή αντίδρασης στην παράνομη πολιτική σας.

Πέραν τούτου, η συμφωνία και η διαδικασία κύρωσής της...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν υπάρχει «πέραν τούτου», κύριε Κασιδιάρη!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Παρακαλώ, παρουσιάζω τις αντισυνταγματικές διατάξεις του παρόντος νομοθετήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, φοβερό! Ό,τι θέλετε μπορείτε να λέτε!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Έχω το δικαίωμα και την υποχρέωση, ως εκπρόσωπος του ελληνικού έθνους, ως μέλος της Εθνικής Αντισυνταγματικής, να ολοκληρώσω τα επιχειρήματά μου.

Η συμφωνία, λοιπόν, αυτή, αλλά και η διαδικασία κύρωσής της παραβίασαν ήδη την αρχή της πλειοψηφίας, που αποτελεί θεμέλιο του δημοκρατικού πολιτεύματος, διότι η επιτροπή η οποία οδήγησε το συγκεκριμένο νομοθέτημα στην Ολομέλεια της Βουλής...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι να κάνω; Δεν αντιλαμβάνεται! Θα κλείσω το μικρόφωνο!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: ...διενεργήθη με νοθευμένη, με παράνομη πλειοψηφία. Φτάσατε στο σημείο να κάνετε παράνομες κληρώσεις, που δεν προβλέπονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχει καταθέσει μιάμιση σελίδα ένσταση και μιλάει δέκα λεπτά. Δεν γίνονται αυτά!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ολοκληρώνω και τελειώνω με ένα κρίσιμο ακόμα σημείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Η δημοκρατία έχει και όρια, κύριε Κασιδιάρη!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Η Συμφωνία των Πρεσβίων, πέραν όλων των άλλων, είναι αντίθετη στον νόμο, είναι αντίθετη σε απόφαση του Αρείου Πάγου, αντίθετη σε απόφαση του ανωτάτου δικαστηρίου της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Του μοιμελούς πρωτοδικείου!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Και συγκεκριμένα, στην απόφαση με αριθμό 1448/2009, μια απόφαση που το τεκμηριωμένο σκεπτικό της αναφέρει ότι δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος και κατά συνέπεια, δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα και μακεδονικός πολιτισμός. Αυτά τα αναγνωρίζει ο Άρειος Πάγος. Ως Έλληνες, οι Μακεδόνες χρησιμοποιούν την ίδια γλώσσα με τους Έλληνες της νομίμου Ελλάδος, πίστευαν στην αρχαιότητα στους ίδιους θεούς και είχαν τον ίδιο ελληνικό πολιτισμό.

Ολοκληρώνω, λοιπόν, τονίζοντας, όπως αποδείξαμε με τα επιχειρήματά μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κασιδιάρη, τελειώσατε!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: ...ότι το παρόν νομοθέτημα είναι παράνομο, είναι αντισυνταγματικό. Ό,τι και να κάνετε, θα το καταργήσουν τα ελληνικά δικαστήρια, θα το καταργήσει σύσσωμος ο ελληνικός λαός, που αντιστρατεύεται την παράνομη, αντεθνική και προδοτική σας πολιτική!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τις ψηφοφορίες περί αντισυνταγματικότητας θέλετε να τις κάνουμε μαζί και τις δύο; Διότι και ο κ. Κασιδιάρης περιέλαβε το άρθρο 28.

Εσείς θέλετε, κύριε συνάδελφε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ξεχωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι είπατε; Ξεχωριστά;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Γιατί;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι οφείλουμε να τοποθετηθούμε επί της ενστάσεως αντισυνταγματικότητας, η οποία μόλις διατυπώθηκε πολυτελώς.

Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας αρνούμαι να τοποθετηθώ στην ένσταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Αρνούμαι να τοποθετηθώ επί ενστάσεως κόμματος του οποίου οι πολιτικοί και ιδεολογικοί πρόγονοι παρέδωσαν τη Μακεδονία στους Βούλγαρους!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Προδότη! Μπράβο! Σας χειροκροτά ο ΣΥΡΙΖΑ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Αρνούμαι να τοποθετηθώ επί ενστάσεως κόμματος που φέρει τον αγκυλωτό σταυρό! Αρνούμαι τους εθνοκάπηλους, αρνούμαι αυτούς που στο παρελθόν πρόδωσαν τον τόπο, την Μακεδονία, το έθνος και τον λαό!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ελάτε, ηρεμήστε, κύριοι, γιατί θα ζητήσω να βγείτε από την Αίθουσα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Διότι λέμε ότι η Χρυσή Αυγή, όταν χρησιμοποιεί την ελληνική σημαία, αντιπροσωπεύει εθνικό σύμβολο.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κοντονή, εσείς, ως αντιλέγων, θέλετε να μιλήσετε;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ! Αφήστε τη διαδικασία να εξελιχθεί. Είμαστε στον ναό της δημοκρατίας!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κατατίθενται απόψεις...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Είστε υποχρεωμένη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, ψυχραιμία!

Ορίστε, κύριε Κοντονή, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Το καταλάβετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ. Αφήστε να μιλήσει ο ομιλητής. Έχω δώσει τον λόγο. Εσείς διευθύνετε τη διαδικασία; Όχι. Θα σας δώσω τον λόγο μετά.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Με ρωτήσατε και σας απαντώ. Επί της ψηφοφορίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ωραία. Ο κ. Δένδιας είπε μόνο για τη Χρυσή Αυγή. Αν θελήσει μετά, θα πει και για το άλλο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επί της διαδικασίας. Έχει διανεμηθεί το έγγραφο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχει διανεμηθεί.

Ορίστε, κύριε Κοντονή, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, όσον αφορά στο ζήτημα της ενστάσεως αντισυνταγματικότητας, την οποία έθεσε ο εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να τονίσει στο Κοινοβούλιο ότι ταυτίζεται απολύτως με τη θέση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας και δίνουμε έτσι ένα μήνυμα δημοκρατίας και υπεράσπισης του κοινοβουλευτισμού σε όλον τον ελληνικό λαό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όμως, δεν είμαστε ακροδεξιά!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Στους νεοναζί και στους δολοφόνους του Παύλου Φύσσα δεν επιτρέπουμε να υπερασπίζονται το Σύνταγμα!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας)

Το Σύνταγμα το υπερασπίζονται τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου και όλες αυτές οι τερατολογίες οι οποίες ακούστηκαν από τον εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής μένουν ως μαύρη σελίδα στην ιστορία του ελληνικού Κοινοβουλίου...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Εσείς είστε η μαύρη σελίδα της ιστορίας!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: ...και σε αυτούς που επέτρεψαν να είναι σήμερα εδώ και να μιλούν οι προδότες της δημοκρατίας, οι προδότες του έθνους για το Σύνταγμα και τη δημοκρατία!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Εσείς ξεπουλάτε την ιστορία! Εσείς ξεπουλάτε τη Μακεδονία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Υπάρχει και άλλη ένσταση.

Κύριε Λοβέρδο, θέλετε να τοποθετηθείτε; Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ο κ. Καμμένος έκανε επί δέκα λεπτά μια ανάπτυξη για δική του ένσταση αντισυνταγματικότητας. Θα τη συζητήσουμε μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εγώ ρώτησα και προτείνετε ενιαία. Όχι; Θέλετε χωριστά;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Άλλοι λόγοι, κυρία Πρόεδρε, είναι οι δικοί μου. Αυτό λέω.

Άλλη ένσταση έκανε η Χρυσή Αυγή, άλλη εμείς, με διαφορετικά αιτήματα. Αναφέρω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Περιέλαβε το άρθρο 28, γι' αυτό.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Όχι, δεν είναι το άρθρο 28, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Να σας το ξαναδιαβάσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, προς Θεού!

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Αναφέρθηκε σε εννιά άρθρα του Συντάγματος. Παρακαλώ να γίνει ψηφοφορία για τη δική μας ξεχωριστά. Για να δούμε αν είναι το «Βόρεια Μακεδονία»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ας τελειώσουμε με αυτή την ψηφοφορία και μετά θα συνεχίσουμε.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι ως εκ περισπού, κυρία Πρόεδρε, η παρέμβασή μου, γιατί θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι και αυτονόητη. Ένσταση με αντιρρήσεις συνταγματικότητας που κατατίθεται από ένα κόμμα και από έναν συνάδελφο ειδικά που στη Διαρκή Επιτροπή χρησιμοποίησε κατά κόρον τη λέξη «προδότης» είναι από εμάς απορριπτέα, ό,τι επιχειρήματα και να έχει και για λόγους ουσίας και για λόγους ενός διχαστικού, κατά κυριολεξία, λόγου, που αρθρώνεται εδώ και χρόνια, στον οποίο και η σημερινή Πλειοψηφία-Μειοψηφία έχει συμπαρασταθεί με δικά της επιχειρήματα και προπηλακισμούς. Τέτοιος λόγος απορρίπτεται εξ ορισμού.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τελεία και παύλα, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θέλει κάποιος άλλος να μιλήσει ή να περάσουμε στην ψηφοφορία για την πρόταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής; Από ό,τι βλέπω, δεν θέλει κανείς να μιλήσει, οπότε προχωρούμε.

Κατά συνέπεια οι δεχόμενοι, λοιπόν, την ένσταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας)

Προφανώς, ηγέρθησαν οι λιγότεροι.

Συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας δεν συγκέντρωσε τον απαιτούμενο αριθμό Βουλευτών και απορρίπτεται.

Τώρα περνούμε στην ένσταση αντισυνταγματικότητας του κ. Καμμένου, την οποία ανέπτυξε λεπτομερώς. Θέλει κάποιος από τους εκπροσώπους των κομμάτων να τοποθετηθεί πριν το θέσω σε ψηφοφορία;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, εγώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Κοντονή, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η ένσταση αντισυνταγματικότητας την οποία υπέβαλε ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, στηρίζεται στο άρθρο 28 του Συντάγματος.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι το άρθρο 28 καμμία σχέση δεν έχει με αυτά τα οποία ανέφερε, διότι ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων λαμβάνει ως δεδομένο το ζητούμενο. Το συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος προβλέπει ότι, όταν υπάρχει εκχώρηση αρμοδιοτήτων, τότε η Βουλή αποφασίζει με αυξημένη πλειοψηφία. Όταν βρισκόμαστε στη διαδικασία κύρωσης μιας διεθνούς συνθήκης, μιας διεθνούς συμβάσεως, στην οποία δεν υπάρχει εκχώρηση αρμοδιοτήτων εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας, είτε σε άλλο κράτος είτε σε διεθνή οργανισμό, τότε δεν τίθεται θέμα ούτε καν αυξημένης πλειοψηφίας.

Ποιο είναι, όμως, το θέμα το οποίο τίθεται εδώ; Εκχωρούμε κάτι για να τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας; Από αυτά τα οποία ανέφερε ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και το γεγονός ότι η γειτονική δημοκρατία αλλάζει το όνομά της και

πλέον παίρνει το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» σε τίποτα δεν συνιστά εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων ή αρμοδιοτήτων εκ μέρους της χώρας μας.

Γιατί το λέω αυτό, κυρία Πρόεδρε; Το λέω διότι πρέπει να καταλάβουμε όλοι και εντός και εκτός του Κοινοβουλίου ότι μι' αυτή τη συνθήκη η χώρα δεν περιορίζεται σε κάτι, δεν υποχρεούται να εκχωρήσει κάτι. Δεν αλλάζει κάτι στη χώρα, στην Ελλάδα. Δεν αλλάζει απολύτως τίποτα. Εκείνοι οι οποίοι άλλαξαν και το σύνταγμά τους και το όνομά τους είναι η γειτονική δημοκρατία.

Επομένως εκχώρηση, κατά την έννοια του άρθρου 28, αρμοδιοτήτων ή εξουσίας δεν γίνεται εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας. Για αυτό και η κύρωση του συγκεκριμένου νόμου γίνεται με απλή πλειοψηφία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Παφίλης έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχουμε πει επανειλημμένα και για το Σύνταγμα και για το πώς χρησιμοποιείται σαν λάστιχο.

Πήρα τον λόγο για να θέσω το εξής θέμα: Όταν δίνετε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής η Κυβέρνηση και ο κ. Καμμένος νέα βάση drones στη Λάρισα, πήρε απόφαση η Βουλή; Είναι εκχώρηση ή όχι; Όταν δίνετε βάση ελικοπτέρων στην Αλεξανδρούπολη, όταν έχετε κάνει την Ελλάδα απέραντη αμερικανική βάση, πήρατε καμμία απόφαση από τη Βουλή; Το θέσαμε το θέμα; Είναι εκχώρηση κυριαρχίας ή όχι; Όμως, κανένας δεν μιλάει για όλα αυτά. Για να μη συνεχίσω για το ΝΑΤΟ, για Ευρωπαϊκή Ένωση, κ.λπ..

Επομένως είναι υποκρισίες γενικά αυτά τα θέματα της αντισυνταγματικότητας. Και τώρα που έχουμε και την Αναθεώρηση του Συντάγματος, θα δούμε τι θα πει ο καθένας σε τέτοια θέματα, πώς πρέπει να λύνονται και πώς λύνονται, όταν όλοι τα έχετε εκχωρήσει κοινή συναινέσει εδώ και πολλά χρόνια και δεν μιλάει κανένας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μάλιστα.

Ο κ. Λοβέρδος έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζω πολύ καλά ότι η πρακτική της Βουλής –ομοίομορφη και μακρά– επί κυρώσεων είναι η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών να μη γνωμοδοτεί. Εντάξει. Όμως, είμαι βέβαιος ότι η κρισιμότητα αυτής της στιγμής και αυτής της κυρωτικής διαδικασίας θα επέβαλε στον Πρόεδρο της Βουλής να ζητήσει κατ' εξαίρεση από τη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών την επιστημονική της γνώμη, όχι για κείμενα της συμβάσεως –δεν μιλώ περί αυτού–, αλλά για τη διαδικασία και την καταγραφή ως βάση της συζητήσεως του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, με το οποίο και συμφωνούμε. Έτσι είναι.

Ωστόσο, υπάρχει μία παράλειψη την οποία υπογραμμίζουμε, μιας καλής πρακτικής, που θα ήταν αυτή. Υπάρχει το πολύ σοβαρό θέμα που θέσαμε και προηγουμένως, κύρωσης μίας τόσο σημαντικής συμφωνίας, χωρίς την απαραίτητη τεκμηρίωση που οφείλει να έχει η Βουλή. Είναι εδώ ο κ. Κοτζιάς απ' ό,τι είδα προηγουμένως. Θα έχει πολύ ενδιαφέρον η ομιλία του στη συνέχεια να μας πει αυτός για το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 4 της Συνθήκης των Πρεσπών, που αλλάζει τη σειρά.

Κύριε Υπουργέ, μου είπατε ότι επ' αυτού έχετε απαντήσει. Έχετε απαντήσει, όμως, αποδεχόμενος την αλλαγή της σειράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, όχι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό είναι μια συμπεριφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Λοβέρδο, σας έδωσα τον λόγο για την ένσταση αντισυνταγματικότητας και ανοίγετε νέα θέματα. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα ολοκληρώσω, κυρία Πρόεδρε, με αυτό.

Όμως, κυρία Πρόεδρε, εγώ δεν μπορώ να ξεχάσω ότι καθ' όλη τη διάρκεια του τελευταίου έτους όλη η προσπάθεια αυτή με την υπογραφή και στη συνέχεια την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών έχει εσωτερικούς μικροκομματικούς λόγους.

Ωστόσο, καταλήγω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής: Δεν δεχόμα-

στε τη συγκεκριμένη ένσταση και δεν ψηφίζουμε υπέρ της, διότι το άρθρο 28 παράγραφος 1 είναι η βάση για να προχωρήσει η διαδικασία και, μάλιστα, όχι με τις πλειοψηφίες που λέει ο κ. Κωντονής. Μάλιστα, εκφράστηκε και λάθος. Είναι, κατά το άρθρο, παράγραφος 1, η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Πολιτική προϋπόθεση είναι το «εκατόν πενήντα ένας», την οποία και θα εξετάσουμε. Να ξέρουμε και τι λέμε εδώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Αυτό είπα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είπατε αυτό. Κοιτάξτε στα Πρακτικά τι είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει. Ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λέω, λοιπόν, ότι πρέπει να συνεχίσουμε, γιατί σημασία έχει, αφού έγινε πια σε όλους τους Έλληνες πολίτες δεδομένο ότι προχωράτε με αδιαφανείς διαδικασίες, να ακουστούν και τα επιχειρήματά μας, που οδηγούν στην απόρριψη αυτής της συμφωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ. Δεν έχετε τον λόγο εσείς.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ζητώ τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, οφείλω να πω το εξής: Συνήθως εξετάζουμε όλες αυτές τις ενστάσεις ως προς τη νομική τους σοβαρότητα. Εδώ, όμως, υφίσταται θέμα γενικό. Και εξηγούμαι. Εάν ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, ως μετέχων στην Κυβέρνηση και γνωρίζων τις διαπραγματεύσεις και γνωρίζων ότι η Κυβέρνηση δεν έχει πλειοψηφία εκατόν ογδόντα, συνεχίζει αυτές τις διαπραγματεύσεις και μάλιστα δημοσίως επαινούσε τον Υπουργό κ. Κοτζιά ως άνθρωπο στον οποίο έχει απόλυτη εμπιστοσύνη, είναι φανερό ότι τότε δεν θα είχε την ανάλυση των εκατόν ογδόντα, διότι, αν την είχε, θα ζητούσε από την Κυβέρνηση να αναμείξει κι άλλο κόμμα, για να υπάρχει εδώ η πλειοψηφία.

Υπό αυτή την έννοια, λοιπόν, η ένσταση αυτή είναι προδήλως και εκ της προηγούμενης συμπεριφοράς του προφανώς προσχηματική. Επειδή, μάλιστα, η Νέα Δημοκρατία είναι πολύ μεγάλο κόμμα για να τοποθετείται επί προσχηματικών ενστάσεων, δεν θα τοποθετηθούμε και δεν θα ψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κατά συνέπεια, αφού...

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θέλω τον λόγο για ένα λεπτό επί της ενστάσεως της αντισυνταγματικότητας.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κι εγώ θα ήθελα τον λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, κύριε Καμμένο. Τι άλλο να πείτε; Να απαντήσετε στον κ. Δένδια; Ολοκληρώσατε την ανάπτυξη και πάμε στην ψηφοφορία. Δεν έχει νόημα.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θέλω τον λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ, βοηθήστε λίγο να εξελιχθεί η διαδικασία.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θέλω τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Ως Κοινοβουλευτική Ομάδα δεν έχουμε σχολιάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ωραία. Πείτε, κύριε, για δύο λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Για ένα λεπτό. Δεν θέλω περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ωραία. Ό,τι θέλετε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Εις ό,τι αφορά την παραβίαση του άρθρου 28 παράγραφος 2 του Συντάγματος, που ορθώς τίθεται στη συγκεκριμένη ένσταση –και ανέλυσα προηγουμένως γιατί τίθεται ορθώς–, ασφαλώς και συντασσόμαστε και θα υπερψηφίσουμε τη

συγκεκριμένη ένσταση αντισυνταγματικότητας, η οποία είναι μόνο ένα μικρό μέρος των ενστάσεων που έθεσε ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή.

Εις ό,τι αφορά τις ύβρεις που ακούστηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν προτίθεται να απαντήσω. Σας έχει απαξιώσει πλήρως ο ελληνικός λαός. Σας έχει κατατάξει στις πιο μαύρες σελίδες της ιστορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εσείς εκπροσωπείτε τον λαό;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Και φάνηκε ξεκάθαρα ότι η Νέα Δημοκρατία στο ζήτημα της εκχώρησης του ονόματος «Μακεδονία» και όχι στα υπόλοιπα ασημαντα συντάσσεται με τον ΣΥΡΙΖΑ. Έπεσαν οι μάσκες. Αποκαλύφθηκε ποιοι είναι οι πατριώτες σ' αυτή την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ...

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κυρία Πρόεδρε, θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Καμμένο, παρακαλώ, διευκολυνέ με. Δεν έχει νόημα.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Θέλω να πάρω τον λόγο, γιατί αναφέρθηκε σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εσείς βάλατε μία ένσταση. Ο καθένας λέει ότι δεν θα την ψηφίσει ή θα την ψηφίσει. Γιατί πρέπει να σας δώσω ξανά τον λόγο;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κυρία Πρόεδρε, αναφέρθηκε σε μένα ο κ. Δένδιας. Θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Α, επί προσωπικού θέλετε! Έχετε, λοιπόν, τον λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Θα είμαι πολύ σύντομος, κυρία Πρόεδρε.

Ο κ. Δένδιας λέει ότι δεν ψηφίζει την πρόταση αντισυνταγματικότητας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, διότι συμμετείχα στην Κυβέρνηση και μάλιστα εμπιστευόμουν τον Υπουργό των Εξωτερικών.

Συμμετείχα στην Κυβέρνηση. Είπα ότι εμπιστεύομαι να διαπραγματευτεί ο Υπουργός Εξωτερικών, αλλά τη Συμφωνία των Πρεσπών από την πρώτη στιγμή την αρνήθηκα.

Όμως, αρνήθηκα και κάτι άλλο, κυρία Πρόεδρε, και εδώ πρέπει να καταλάβει ο ελληνικός λαός τη διαφορά μας. Αρνήθηκα την παραχώρηση του όρου «Μακεδονία» με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*, που είχε παραδώσει η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Δένδιας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

(Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή είναι η μεγάλη μας διαφορά. Και δεν θέλουν να ψηφίσουν την ένσταση αντισυνταγματικότητας, γιατί ο σκοπός της Νέας Δημοκρατίας είναι, εάν πέσει αυτή η Κυβέρνηση και έρθουν στην εξουσία, να ξαναδιαπραγματευτούν τη Συνθήκη των Πρεσπών και να παραδώσουν οι ίδιοι τη «Βόρεια Μακεδονία», το όνομα της Μακεδονίας.

Εάν οι Μακεδόνες Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας πιστεύουν στη μη παράδοση του ονόματος, θα πρέπει να ψηφίσουν την αντισυνταγματικότητα.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εάν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας στηρίζουν την άποψη της κ. Μπακογιάννη για γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*, δηλαδή παράδοση του όρου «Μακεδονία», τότε μπορούν να μη σηκωθούν.

Αυτή είναι η διαφορά μας και αυτή θα φανεί σήμερα ενώπιον του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Οι δεχόμενοι, λοιπόν, την ένσταση αντισυνταγματικότητας του κ. Καμμένου, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας)

Προφανώς, ηγέρθησαν οι λιγότεροι.

Συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας δεν συγκέντρωσε τον απαιτούμενο αριθμό Βουλευτών και απορρίπτεται.

Κατόπιν τούτου, θα δώσω τον λόγο στην ειδική εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σία Αναγνωστοπούλου για δεκαπέντε λεπτά.

Όλοι οι εισηγητές έχουν αυτόν τον χρόνο.

Πριν ξεκινήσει η κ. Αναγνωστοπούλου, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Μεγαλόπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε σήμερα την ευκαιρία στην Ολομέλεια να συζητήσουμε το περιεχόμενο και την ουσία μιας ιστορικής συμφωνίας που επιλύει....

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ, λίγο να ησυχάσουν οι συνάδελφοι, γιατί δεν γίνεται έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Σας παρακαλώ, κάντε ησυχία και φροντίστε να βάλετε την ηλεκτρονική σας ταυτότητα μέχρι και το τέλος της ομιλίας του δεύτερου εισηγητή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ήρθαμε, λοιπόν, να συζητήσουμε επί της ουσίας μια ιστορική συμφωνία, που επιλύει ένα εθνικό ζήτημα που διήρκεσε τριάντα ολόκληρα χρόνια. Σε μία τέτοια συμφωνία ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν γίνεται, κυρία Πρόεδρε. Δεν μπορώ να μιλήσω έτσι. Ας σταματήσουν λίγο. Είναι θέμα σεβασμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Παρακαλώ, κάντε ησυχία!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αφήνοντας, λοιπόν, πίσω όλα τα διαδικαστικά, ας περάσουμε στην ουσία και ας δούμε τι συζητάμε.

Όταν συζητάμε μία τέτοια συμφωνία, τρία πράγματα πρέπει να αποσαφηνίσουμε με κάθε λεπτομέρεια στον ελληνικό λαό: Πρώτον, το οδοιπορικό, χρονικό και ουσιαστικό, της συμφωνίας, πώς έγινε, πώς φθάσαμε μέχρι εδώ. Δεύτερον, τα δίκαια και τα συμφέροντα αυτής της χώρας. Τρίτον, ο χρόνος μέσα στον οποίο φτιάχτηκε, το παρόν, δηλαδή, και οι προοπτικές που δίνει η συμφωνία, το μέλλον.

Πώς ξεκίνησε όλη αυτή η ιστορία είναι πάρα πολύ γνωστό. Το μακεδονικό στη σύγχρονη του φάση. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά. Το πρώτο βήμα για την επίλυσή του το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά και έχει και ονοματεπώνυμο. Ονομάζεται Αντώνης Σαμαράς. Πώς περιεπλάκη η κατάσταση και πώς η χώρα μπήκε σε μία...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν γίνεται έτσι να μιλήσει κανείς!

Κυρία Πρόεδρε, να μιλήσω, επιτέλους, γιατί δεν μπορεί να συγκεντρωθεί ο ομιλητής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Δεν μπορώ να σας προστατεύσω, αλλά προσπαθήστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα προστατεύσω εγώ τον εαυτό μου, όσο μπορώ.

Ας δούμε, λοιπόν, το χρονικό, το οδοιπορικό αυτής της συμφωνίας. Η κατάσταση είχε περιπλακεί και η χώρα οδηγείτο σε αδιέξοδο από το 1991 έως το 1995. Και το αδιέξοδο σήμαινε ένα πράγμα, ότι η χώρα, την ώρα που κατέρρεε η πρώην Γιουγκοσλαβία, γινόταν μέρος του βαλκανικού προβλήματος. Μία χώρα ευρωπαϊκή, η οποία είχε κατοχυρωμένα τα εθνικά της σύνορα, την εθνική της κυριαρχία, έμπαινε κατευθείαν στο μάτι του κυκλώνα. Ένα εθνικιστικό μέτωπο άρχισε να δημιουργείται, το οποίο έμπαινε μέσα σε όλη αυτή την καταιγίδα και μάλιστα με ένα προκλητικό πράγμα: αναθεώρηση της ίδιας της Συμφωνίας του Βουκουρεστίου, δηλαδή «η Μακεδονία είναι μία και είναι ελ-

ληνική». Αντώνης Σαμαράς.

Πάρα πολύ σοφά η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 1995 κάνει μία εθνικά συμφέρουσα στροφή και ήταν η Ενδιάμεση Συμφωνία, με την οποία αρχίζει η χώρα να τραβιέται έξω από αυτό το βαλκανικό πρόβλημα. Τι κάνει αυτός ο πρώτος σημαντικός σταθμός, με τον οποίο η χώρα ξαναβρίσκει τους πυλώνες τους βασικούς της εθνικής της πολιτικής; Πρώτον, αποδέχεται ανεξαρτησία και κυριαρχία αυτού του κράτους. Πάγια εθνική πολιτική -την είχε πει και ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης από αυτό το Βήμα το 1993- ότι αυτό το κράτος για εθνικούς λόγους πρέπει να υπάρχει.

Δεν θα πάω στον Ελευθέριο Βενιζέλο, ο οποίος το προχωρούσε ακόμα πιο πολύ πριν από τους Βαλκανικούς Πολέμους, λέγοντας ότι εδώ κάτι πρέπει να φτιαχτεί και πρέπει εμείς να συμφωνήσουμε και να βοηθήσουμε σε αυτό.

Πρώτον, λοιπόν, ανεξαρτησία και κυριαρχία, γιατί έτσι τα δικά μας εθνικά σύνορα δεν έπεφταν σε αυτή την καταιγίδα που ξεκίνησε με την κατάρρευση της Γιουγκοσλαβίας και τον κατακερματισμό.

Δεύτερον που αποδέχεται η Ενδιάμεση Συμφωνία, εθνικός πυλώνας και αυτός της στρατηγικής της χώρας, της προστασίας των εθνικών της συμφερόντων, είναι ότι θα βρεθεί ονομασία κοινά αποδεκτή. Κατ' αρχάς, αποδέχεται την προσωρινή ονομασία «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας» και αποδέχεται ότι στο πλαίσιο του ΟΗΕ -γιατί η χώρα πάντα εκεί έχει προσφύγει, ό,τι ενστάσεις και αν έχει κανείς για τον ΟΗΕ, αυτός είναι ο εγγυητής του Διεθνούς Δικαίου και εκεί θα προσφύγει- θα βρει ονομασία, αποδεκτά κοινή ονομασία. Άρθρο 6 της Ενδιάμεσης Συμφωνίας.

Σε αυτή την Ενδιάμεση Συμφωνία, επίσης, τίθενται τα *minima desiderata* της χώρας. Δεν επιλύει προβλήματα -δεν θα κρίνω τώρα γιατί και πώς-, αλλά απλώς τα θέτει και τα κατονομάζει: να μην υπάρχουν αλυτρωτισμοί, να μην απειλήσει κανείς τα σύνορα ο ένας του άλλου.

Ήταν, λοιπόν, μία σημαντική συμφωνία, που στο άρθρο 11 η Ελλάδα αποδέχεται ότι δεν πρόκειται να εμποδίσει τη γείτονα χώρα, τη FYROM, να ενταχθεί σε οποιονδήποτε διεθνή οργανισμό -και αυτό έχει σημασία για παρακάτω-, ενώ στο άρθρο 12 αποδέχεται τη FYROM ως διάδοχο κράτος της πρώην Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Είναι πάρα πολύ σημαντικά βήματα αυτά και δικαίως αποδέχτηκε το διάδοχο κράτος, με ό,τι σημαίνει «αποδέχομαι το διάδοχο κράτος», γιατί, αν δεν το αποδεχόταν, τα εθνικά σύνορα με τη βόρεια πλευρά θα είχαν πρόβλημα. Κατέρρεε η Γιουγκοσλαβία εκείνη την εποχή, μην το ξεχνάτε και το τι έγινε στο έδαφος της καταρρέουσας Γιουγκοσλαβίας.

Αυτή η μεταβατική συμφωνία έφτιαξε μία σημαντική γέφυρα: Έδειξε στους γείτονες ότι εμείς θέλουμε να συνεργαστούμε. Δεν έλυσε προβλήματα, τα έθεσε στο τραπέζι. Αυτό, όμως, σήμαινε ότι η χώρα έβγαине έξω από το βαλκανικό πρόβλημα και ήταν σημαντικό. Δεν έλυσε προβλήματα, γι' αυτό -και επειδή ήταν προσωρινή συμφωνία και επειδή δεν προχώρησε στο επόμενο βήμα- τώρα προχωράει στο επόμενο βήμα, η Συμφωνία των Πρεσπών πατάει σε αυτή την ενδιάμεση και την καταργεί, βέβαια, αφού έχουμε μία καινούργια.

Ήταν σημαντική, δεν έλυσε όμως σημαντικά θέματα. Σε όλη αυτή τη διάρκεια μέχρι σήμερα εκατόν σαράντα χώρες αναγνώρισαν αυτό το κράτος με τη συνταγματική ονομασία του «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Από την άλλη μεριά δημιούργησε όχι ενδιάμεση συμφωνία, αλλά δημιουργήθηκε με αυτή την προσωρινότητα μία άλλη πραγματικότητα στο εσωτερικό της χώρας και όχι μόνο στο εσωτερικό της χώρας αλλά και της γειτονικής χώρας: Άρχισε να ανασυγκροτείται ο εθνικισμός, ο πιο ακραίος εθνικισμός, που έμπαινε ακριβώς σε αυτή τη λογική του προ των Βαλκανικών Πολέμων προβλήματος.

Πολύ σοφά, πάρα πολύ σοφά, η Νέα Δημοκρατία με τον Κώστα Καραμανλή και τη Ντόρα Μπακογιάννη προχώρησαν ένα βήμα παραπέρα το 2007 και είπαν για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό στον όρο «Μακεδονία» -λυνόταν έτσι το πρόβλημα- *erga omnes*, έναντι όλων. Ποτέ δεν είχε τεθεί στην εθνική γραμμή ούτε το θέμα των συνταγματικών τροποποιήσεων ούτε τίποτα άλλο. Τέθηκε το *erga omnes* και η σύνθετη γεωγραφική ονομασία.

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι, γενικώς η εθνική γραμμή που χαράχτηκε από το 1995 και η οποία συμπύκνωνε τους θεμελιώδεις άξονες της εθνικής πολιτικής αυτής της χώρας ιστορικά, από τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι και σήμερα. Δεν είναι τυχαίο ότι η Ντόρα Μπακογιάννη, ο Αβραμόπουλος, ο Ευάγγελος Βενιζέλος, ακόμα και ο Αντώνης Σαμαράς το 2013 αποδέχονταν ότι εάν αποδεχτεί η γείτονα χώρα το *erga omnes* για τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, τότε ακόμα και ο Αντώνης Σαμαράς είπε «Βεβαίως, θα είμαι υπέρ τέτοιας συμφωνίας, αλλά δεν θα τη δεχτούν ποτέ οι γείτονες». Τη δέχονται οι γείτονες σήμερα.

Άρα αυτή ήταν η εθνική γραμμή. Αυτό είναι το χρονικό αυτής της συμφωνίας, ουσιαστικό επί του περιεχομένου και εκεί συμπυκνώνεται η εθνική γραμμή. Άρα δεν ήρθε από το πουθενά η συμφωνία.

Δεύτερο σημείο, τα δίκαια και τα συμφέροντα της χώρας. Ο κ. Κουμουτσάκος στην επιτροπή συμπύκνωσε τα *minima desiderata* της χώρας, αυτό που αποτελεί το εθνικό της δίκαιο, το εθνικό συμφέρον, αυτό που συμπυκνώνει συναισθήματα και πραγματικότητες. Είπε, λοιπόν: «Πρώτον, να μην μονοπωλήσει κανείς την ταυτότητα και το σύνολο της γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας. Δεύτερον, να μην μπορέσει ποτέ κανείς να εμφανιστεί ως νόμιμος, νομιμοφανής ή νομιμοποιημένος διεκδικητής της πολιτιστικής και εδαφικής υπόστασης της Μακεδονίας που ανήκει στην ελληνική επικράτεια. Και, τρίτον, να μη διαμορφωθούν προϋποθέσεις έγερσης ζητήματος ή δημιουργίας μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα». Έτσι τα συμπύκνωσε στην επιτροπή. Υπάρχουν στα πρακτικά.

Έρχομαι τώρα, στη Συμφωνία των Πρεσπών:

Άρθρο 1, παράγραφος 3, «Δημοκρατία της Μακεδονίας», έναντι της «Βόρειας Μακεδονίας», έναντι όλων. Εθνική θέση, τέλος της μεταβατικότητας της προσωρινής συμφωνίας, ανατροπή όλων των παράπλευρων πραγματικοτήτων, αποδομοποίηση πλήρης που έχουν δημιουργηθεί. Κανένα κράτος, κανένας διεθνής οργανισμός, απολύτως κανένας δεν μπορεί να αποδέχεται να χρησιμοποιεί άλλη ονομασία από αυτή που συμφωνείται στη Συμφωνία των Πρεσπών. Συμφωνούμε όλοι σε αυτό, νομίζω.

Δεύτερον, αποφασίζονται συνταγματικές τροποποιήσεις, που ποτέ δεν είχαν προβλεφθεί στην εθνική μας θέση. Έχει γίνει αναφορά.

Τρίτον, οριστικό τέλος στον αλυτρωτισμό και στην ύπαρξη μειονότητας, ακόμα και αν αυτό εγερθεί από ιδιωτικό φορέα (άρθρα 4 και 6). Θα εξηγήσω παρακάτω τη σημασία αυτών των άρθρων.

Τέταρτον και πιο σημαντικό από όλα, το άρθρο 7, με το οποίο διασφαλίζονται διαχρονικά για το παρελθόν, παρόν και μέλλον τα *minima desiderata* αυτής της χώρας, αυτό που εμείς ως ταυτότητα, ως συναίσθημα, ως εθνικά δίκαια και εθνικό συμφέρον έχουμε συμπυκνώσει, δηλαδή ότι η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική. Αυτό αποφασίζει το άρθρο 7 ότι και να λείει οποιοσδήποτε.

Ξεχωρίζει ένα πράγμα, αυτό που οδηγεί στη βαλκανοποίηση των Βαλκανίων πάντα. Ξεχωρίζει τις διαφορετικές ιστορικότητες, τη διαφορετική κληρονομιά. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα Βαλκάνια, όπως και σε όλες τις περιοχές του κόσμου -μη γελομάστε- τα έθνη φτιάχτηκαν με μεσοτοιχίες. Το κρίσιμο, λοιπόν, σε αυτές τις μεσοτοιχίες είναι όταν έρχεται μια τέτοια συμφωνία και ξεχωρίζει, δεν κάνει τη μεσοτοιχία φρούριο, δεν την κάνει φρούριο για να πολεμήσει ο ένας τον άλλον, αλλά κάνει τη μεσοτοιχία διάβημα έχοντας ξεχωρίσει πεντακάθαρα τα συμβαίνει, τι είναι του ενός και τι είναι του άλλου, τι είναι αυτό που απασχολεί την ταυτότητά του, το συναίσθημά του. Και το δικό μας συναίσθημα είναι ότι η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική.

Και ξέρετε τι άλλο προβλέπει η συμφωνία που δεν έχουμε πει; Ότι μόνο εμείς μπορούμε να χρησιμοποιούμε τον όρο «Μακεδονία», νέα-σκέτα, για το αεροδρόμιο της Μακεδονίας, για το πανεπιστήμιο της Μακεδονίας. Δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει η γειτονική χώρα. Δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει, για έναν απλό λόγο: Γιατί θα πρέπει να βάλει «Βόρεια Μακεδονία». Αυτό, λοιπόν, το «Μακεδονία», «μακεδονικός» και λοιπά, παραπέμπει σε άλλες ιστορίες *minima desiderata* της χώρας.

Τώρα, με αυτή τη συμφωνία σπάει ένας επικίνδυνος αναθεω-

ρητισμός που ξεκίνησε με τους εθνικιστές, με το εθνικιστικό μέτωπο, το οποίο θέτει σε κίνδυνο άμεσα το εθνικό συμφέρον της χώρας, τα σύνορά της, το εθνικό δίκαιο, την ίδια της την ιστορία.

Και ξέρετε γιατί; Οι μακεδονομάχοι, κυρίες και κύριοι -γιατί δεν θα κάνουμε ιστορία εδώ, αλλά δεν μπορώ να μην αναφερθώ- πολεμήσαν για να μπορέσουν να κατοχυρώσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος της γεωγραφικής αυτής επικράτειας στον ελληνικό εθνικό κορμό, για να μπορεί αυτό το τμήμα να είναι στον ελληνικό εθνικό κορμό, για να λέγεται ελληνικό αυτό το τμήμα. Το έχουμε καταλάβει; Γι' αυτό αγωνίστηκαν. Αγωνίστηκαν η ιστορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου να κατοχυρωθεί ως μέρος της ελληνικής εθνικής ιστορίας, ως μέρος της ελληνικής εθνικής ταυτότητας και όχι ως μέρος της ιστορίας κάποιων άλλων. Αυτός ήταν ο σκοτωμός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε ελάχιστα λεπτά ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Μπορείτε να πάρετε τη δευτερολογία σας, αν θέλετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Λίγο θα πάρω από τη δευτερολογία μου.

Οι Βαλκανικοί Πόλεμοι ξέρετε τι έκαναν; Είπαν: «Αρκετά σκοτώσαμε μεταξύ μας. Εμείς θέλουμε να μοιράσουμε αυτή τη Μακεδονία μεταξύ μας, εναντίον του κοινού εχθρού, της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας». Μέσα στα ιμπεριαλιστικά σχέδια ήταν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι, δηλαδή την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήθελαν. Με τους Βαλκανικούς Πολέμους οι ιμπεριαλιστές της εποχής ήθελαν την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Δεν τους χάλαγαν τα σχέδια.

Ένα πράγμα τους χάλαγε τα σχέδια: Ότι αποβαλκανοποιήθηκαν οι Βαλκάνιοι. Γιατί για τους ιμπεριαλιστές -και τότε και σήμερα- οι Βαλκάνιοι είναι κάτι άξεστοι, σκληροί, απαίδευτοι, οι οποίοι σκοτώνονται μεταξύ τους με σκληρούς εθνικισμούς. Και με τη Βαλκανική Λίγκα οι Βαλκάνιοι είπαν: «Εμείς παίρνουμε τη μοίρα στα χέρια μας. Εμείς αποφασίζουμε για το μέλλον μας. Κάνουμε μια ρωγμή μέσα στο δικό σας σχέδιο, αλλά κάνουμε τη δική μας ρωγμή», κάτι σαν μία σημαντική παρακαταθήκη. Και χώρισαν τη Μακεδονία σε τρεις «Μακεδονίες». Και ο καθένας ανέλαβε να πάρει και να εντάξει στο δικό του εθνικό κορμό, δηλαδή την ελληνική Μακεδονία να την κατοχυρώσουμε ως ελληνική.

Μη λέμε πράγματα, λοιπόν. Ακούω το εθνικιστικό μπλοκ και κάποιους άλλους στην επιτροπή. Δείτε τα πρακτικά. Άλλα είπε ο κ. Κουμουτσάκος άλλα είπε ο κ. Γεωργιάδης. Πέρασε την εθνική γραμμή και πάει στον αναθεωρητισμό της Συνθήκης του Βουκουρεστίου. Και πρέπει εδώ η Νέα Δημοκρατία να πάρει πεντακάθαρα θέση και μετά ας κατηγορήσει όσο θέλει τη συμφωνία. Αλλά αυτό είναι κρίσιμο ζήτημα εθνικής σημασίας και πρέπει να το ξέρουμε.

Εμείς, κυρίες και κύριοι, με αυτή τη συμφωνία κάνουμε και κάτι άλλο παρά πολύ σημαντικό. Δεν έχει αποδοθεί τόση σημασία στα άρθρα από το 13 έως το 17, γιατί η Βαλκανική Συμμαχία, η Βαλκανική Λίγκα του 1912 - 1913, των Βαλκανικών Πολέμων αυτής της περιόδου, έφερνε ξανά στην επιφάνεια μια βαθιά παράδοση των Βαλκανίων, όταν μπόρεσαν να σταθούν στα πόδια τους και να φτιάξουν τα έθνη-κράτη, τις μεγάλες πατνιαστές που έφτιαξαν οι Βαλκάνιοι έμποροι, οι Βαλκάνιοι διανοούμενοι σε όλον τον χώρο των Βαλκανίων, μέχρι την Κεντρική Ευρώπη. Αυτές τις πατνιαστές τις επαναφέρει και λέει: «Μαζί μπορούμε να αναπτυχθούμε. Μαζί μπορούμε να προχωρήσουμε και να διασφαλίσουμε και την ιστορία μας και την οικονομική μας ανάπτυξη, αν θέλουμε να επιβιώσουμε σε έναν κόσμο που πνίγει τους λαούς, τον καθένα ξεχωριστά, από μόνο του».

Δεν δίνουμε γλώσσα -έχουν απαντηθεί αυτά. Εγέρθηκε από την Αντιπολίτευση συνέχεια: «Δίνετε γλώσσα». Ξεπεράστηκε αυτό στην επιτροπή. Πάει στην άκρη. Γιατί η γλώσσα δεν είναι ένα πράγμα που δίνουμε εμείς ή οι άλλοι. Ο Παύλος Μελάς δεν είχε κανένα πρόβλημα να αναγνωρίσει ότι ο Κώττας μιλάγε μακεδονικά. Γιατί ο Παύλος Μελάς πολέμαγε όχι για το εάν ο Κώττας μιλάγε μακεδονικά, πολέμαγε γιατί τον ήθελε συναγωνιστή για να είναι η ελληνική Μακεδονία, ελληνική. Γι' αυτό δεν είχε πρόβλημα η Πηνελόπη Δέλτα. Γι' αυτό δεν είχε πρόβλημα κανένας.

Εκ των υστέρων δημιουργήθηκε αυτό το πρόβλημα. Όπως δεν είχε κανέναν αγωνιστή του '21 αν μιλάγε αρβανίτικα αυτός που πολέμαγε μαζί του. Τον ενδιέφερε γιατί πολεμάει, για ποιο πράγμα πολεμάει.

Εθνότητα. Αφού ακούσαμε τα μύρια όσα για την εθνότητα, έκπληκτοι εχθές, αφού ακούσαμε γιατί δεν βάλατε «citizen ...» κ.λπ., βλέπω τη συμφωνία πιο καθαρά και λέω «ρε, παιδιά, στο ελληνικό κείμενο λέει «πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας». Ναι, μου λέει κάποιος, αλλά στο αγγλικό δεν το έχει. Κοιτώ το αγγλικό κείμενο: «citizen of Republic of Northern Macedonia». Θα τρελαθούμε!

Ένα τελευταίο σημείο, κυρία Πρόεδρε, και κλείνω.

Παρόν και μέλλον. Τι γίνεται αυτή τη στιγμή στη γειτονιά μας; Αν πάρουμε τον φακό λίγο πιο πέρα, έχουμε καταλάβει τι αποσταθεροποιητικές κινήσεις γίνονται; Τι αναθεωρητισμοί υπάρχουν; Βολεύουν τον ιμπεριαλισμό και αυτά. Όλα μπορούν να τον βολεψούμε, γιατί μία μεγάλη δύναμη έχει και τους τέσσερις άσους στα χέρια της. Αυτό που ενδιαφέρει εμάς είναι μήπως εμείς μπορέσουμε να κάνουμε μία ρωγμή σε αυτούς τους τέσσερις άσους που έχει ο άλλος. Ξέρουμε τι γίνεται στα Βαλκάνια, στα Δυτικά Βαλκάνια, ξέρουμε τι γίνεται στην ανατολική μας πλευρά.

Είχα πολλά πράγματα να πω, δεν μπορώ να τα πω, θα μείνω, όμως, σ' ένα. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι η πρώτη προληπτική σταθεροποιητική ειρηνική κίνηση που γίνεται σε αυτή την περιοχή. Αν το αποδέχτηκε η Μέρκελ, είναι γιατί πολλές φορές σε τέτοιου τύπου δυνάμεις, όπως έγινε και με την οικονομική πολιτική, βλέπουν τις αντιφάσεις και τα αδιέξοδα που η ίδια τους η πολιτική δημιουργεί. Γιατί κανένας δεν περίμενε ότι η ακροδεξιά θα εκτιναχτεί εκεί και μέσα στην ίδια τη Γερμανία. Γιατί κανένας δεν περίμενε ότι αυτός ο κατακερματισμός των Βαλκανίων της Γιουγκοσλαβίας θα οδηγούσε εκεί που οδήγησε και πάει να οδηγήσει σε χειρότερα πράγματα. Γιατί ο ιμπεριαλισμός έχει μία πραγματικότητα, αλλά έχει και μία ιδεολογία και μόνο με τέτοιες φιλίες μπορεί να σπάσει κανείς την ουσία της ιδεολογίας του ιμπεριαλισμού. Διαφορετικά δεν γίνεται τίποτα και εκεί με το ΚΚΕ μπορούμε να διαφωνούμε όσο θέλουμε, αλλά είναι η δική μας άποψη.

Κλείνω οριστικά αυτή τη φορά, λέγοντας ένα πράγμα. Γιατί αυτή τη στιγμή λύνεται το μακεδονικό; Γιατί στη γείτονα χώρα, στη Βόρεια Μακεδονία υπάρχει μια σοσιαλιστική κυβέρνηση που πολέμησε εναντίον των εθνικιστικών δυνάμεων και έτσι πήρε την κυβέρνηση των εθνικιστικών δυνάμεων των «Μεγάλων Αλεξάνδρων» και όλα αυτά, γιατί χτύπησε τον εθνικισμό. Λύνεται τώρα, γιατί σε αυτή την πλευρά, εδώ σε εμάς είναι μια αριστερή κυβέρνηση, η οποία είχε πάντα αδιαπραγμάτετο μέτωπο εναντίον του εθνικισμού και σε αυτό συσπειρώθηκαν όλες οι δυνάμεις του προοδευτικού δημοκρατικού μετώπου, για τις οποίες ήταν πάντα αδιαπραγμάτετο, χωρίς παιχνίδια, χωρίς κυνισμούς, χωρίς υπολογισμούς. Με πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους από το '92 είμαστε μαζί. Αλλά είναι γιατί είναι αυτές οι δύο κυβερνήσεις.

Γιατί λυπάμαι, κυρίες και κύριοι, αν αναφερόμαι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση: Δεν μπορείτε να χτυπήσετε τον εθνικισμό, δεν μπορείτε να τον χτυπήσετε επί της ουσίας. Εμείς μπορούμε και το κάνουμε!

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούν ζωηρά και πατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κουμουτσάκος για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Να έχω τον ίδιο χρόνο κι εγώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επειδή φάγαμε πάρα πολλή ώρα με τις ενστάσεις και τα λοιπά...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όσο και η εισηγήτρια της Συμπόλιτευσης, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, απλώς θα συμψηφίσω τη δευτερολογία, δεν υπάρχει περίπτωση υπέρβασης του χρόνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Δεν υπάρχει. Υπάρχει μια ανοχή, γιατί το επιβάλλει η σοβαρότητα της συζήτησης, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αυτά αποφασίστηκαν από τη διάσκεψη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα του καθορισμού της οριστικής ονομασίας της γειτονικής χώρας, μαζί με όλα όσα αυτό εμπεριέχει και συμπαράσχει, δηλαδή γλώσσα, εθνότητα, ταυτότητα κ.λπ., αποτελούν τη σύγχρονη έκφραση του μακεδονικού ζητήματος.

Το μακεδονικό απασχολεί την Ελλάδα και τα Βαλκάνια από το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα, από το 1870 συγκεκριμένα έως σήμερα. Το μακεδονικό, λοιπόν, για το οποίο έχει χυθεί ελληνικό αίμα και για το οποίο έχουν δοθεί σκληροί πολιτικοί, διπλωματικοί και εθνικοί αγώνες αφορούσε και αφορά σωρευτικά τρία ζητήματα ζωτικής σημασίας για την Ελλάδα. Έδαφος, ταυτότητα και αποφυγή ένεσης ή δημιουργίας μειονοτικού ζητήματος στην Ελλάδα. Και τα τρία αυτά ζητήματα μαζί προσπάθησαν να τα λύσουν με τρόπο εθνικά αποδεκτό όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις μετά το 1990. Εάν δεν κατέληξαν σε συμφωνία λύσης είναι όχι γιατί δεν το ήθελαν, αλλά γιατί δεν ήταν διατεθειμένες να αποδεχθούν οποιαδήποτε λύση. Γιατί η εμμονή των Σκοπίων σε θέσεις ιστορικά, πολιτικά διπλωματικά και πολιτιστικά απαράδεκτες, εμπόδισαν την εξεύρεση μιας αμοιβαία αποδεκτής λύσης.

Και ουδείς έχει το δικαίωμα, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ -και οι πρόθυμοι βέβαια- να κατηγορεί τις προηγούμενες κυβερνήσεις γιατί δεν ενέδωσαν στις ανιστόρητες σκοπιανές απαιτήσεις. Γιατί δεν κάμφθηκαν από τις απειλές και τις πιέσεις και άλλων που επιδίωκαν, άρον-άρον, τακτοποίηση ενός εθνικού ζητήματος, των Σκοπίων και άλλων που έσπρωχναν την Ελλάδα να αποδεχθεί μια οποιαδήποτε λύση. Μια λύση για τη λύση. Εσείς, λοιπόν, που συνθηκολογήσατε, δεν έχετε το δικαίωμα, δεν μπορείτε να κατηγορείτε εμάς που δεν συνθηκολογήσαμε.

Πάμε, λοιπόν, και σε κάτι πάρα πολύ ουσιαστικό, κυρίες και κύριοι. Εκείνα τα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με ανοιχτά ζητήματα προσδιορισμού ταυτότητας εθνικών πεποιθήσεων, αντιλήψεων για την πολιτιστική ιστορία, για την κληρονομιά, για την περηφάνια ενός λαού, είναι αντικειμενικά πολύ δύσκολα στο να λυθούν. Είναι πολύπλοκα και δύσκολα στην επίλυσή τους, ακριβώς γιατί έχουν να κάνουν με την αίσθηση και την αντίληψη περί ταυτότητας ενός λαού και ενός έθνους.

Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο οι λύσεις και οι συμφωνίες σε τέτοιου είδους ζητήματα είναι απόλυτα αναγκαίες, είναι ζωτικές να έχουν μια ισχυρή και διπλή νομιμοποίηση. Όχι μόνο θεσμική και τυπική, όπως η κύρωση, αλλά μια πολιτική και ουσιαστική, δηλαδή την αποδοχή της μέγιστης πλειοψηφίας του λαού και των πολιτών, ακριβώς γιατί από τη φύση τους είναι ζητήματα που αφορούν πεποιθήσεις ταυτότητας.

Οι σοβαρές κυβερνήσεις, οι υπεύθυνες κυβερνήσεις, όταν αποφασίζουν να χειριστούν τέτοια ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, έχουν ένα ύψιστο καθήκον, να διαμορφώνουν εξ αρχής συνθήκες εθνικής συνεννόησης. Να οικοδομούν εμπιστοσύνη μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων και των πολιτών. Να χτίζουν -να το επιχειρούν, τουλάχιστον- βήμα-βήμα ένα αρραγές εθνικό μέτωπο, ένα μέτωπο εθνικής ενότητας. Αυτό για το οποίο σας προειδοποίησε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας εγκαίρως, όταν είπε, όταν διατράνωσε: «Δεν θα διχάσω τους Έλληνες για να ενώσω τους Σκοπιανούς». Είπε, λοιπόν, κι έκανε ό,τι ακριβώς δεν πράξατε εσείς, είτε γιατί δεν θελήσατε είτε γιατί ήσασταν ανίκανοι να το κάνετε.

Χρησιμοποιήσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και εδώ είναι η μεγάλη και ιστορική μομφή- ένα εθνικό θέμα όχι τόσο για να επιτύχετε μια πραγματικά συμφέρουσα λύση για τη χώρα, αλλά για να χτυπήσετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους, για να τους διαλύσετε και να τους διχάσετε. Άλλωστε, δεν χρειαζόμαστε μάρτυρες. Το είχε προαναγγείλει σε ανύποπτο χρόνο ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Βούτσης όταν είπε ότι το σκοπιανό θα γίνει καταλύτης αναδιάταξης του πολιτικού συστήματος. Κατασκευάσατε, λοιπόν, με αυτή τη σκοτεινή σας πολιτική ένα τέρας, που όμως χτύπησε πρώτα εσάς, γιατί διαλυθήκατε. Αναγκαστήκατε, έστω και συνεννοημένα, να τραβήξετε χωριστούς δρόμους

με τον προηγούμενο κυβερνητικό σας εταίρο και τώρα, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, αναγκάζεστε να προσπαθείτε να περιμαζέψετε στήριξη από τα περιφερόμενα πολιτικά αζήτητα που περιφέρονται στο πολιτικό σύστημα της χώρας, που παρεπιδημούν στη Βουλή των Ελλήνων τα τελευταία χρόνια.

Οφείλω, όμως, να παραδεχτώ ότι σε άλλα κόμματα το σκοτεινό σας σχέδιο έφερε αποτελέσματα, όχι όμως στη Νέα Δημοκρατία, που ήταν ο κύριος στόχος αυτής της μεθόδευσης. Η Νέα Δημοκρατία παρέμεινε και παραμένει ισχυρή, ενωμένη και συμπαγής, πρώτη πολιτική δύναμη σήμερα και ισχυρή κυβέρνηση αύριο.

Επανερχομαι, όμως, στο κεφαλαίωδες ζήτημα της εθνικής ενότητας. Δεν τη θελήσατε. Κρατήσατε εσκεμμένα στο σκοτάδι τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Και όχι μόνο αυτό αλλά λοιδορήσατε και επιχειρήσατε να απαξιώσετε τη βροντερή έκφραση του λαϊκού αισθήματος που, όπως σας είπα, είναι ζωτικά αναγκαία για τέτοιου είδους ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, για τέτοιου είδους ταυτοτικού χαρακτήρα διεθνείς συμφωνίες.

Διαπράξατε έτσι ένα διπλό λάθος. Αντί να αξιοποιήσετε την ισχύ της έκφρασης του λαϊκού αισθήματος στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, εσείς -λοιδορώντας το- χάσατε αυτή τη δυνατότητα, αλλά κάνατε και κάτι άλλο πολιτικά αυτοκτονικό. Τι είναι αυτό; Τους ταυτίσατε με τα άκρα και τις ακρότητες. Ταυτίσατε την πάνδημη λαϊκή έκφραση με τη φασίζουσα Δεξιά. Τεράστιο λάθος, αυτοκτονικό. Αντί να ενώσετε, διχάσατε. Η ιστορία -να είστε σίγουροι- έχει καταγράψει αυτό το μεγάλο πολιτικό ατόπημά σας.

Ακριβώς το αντίθετο από εσάς έκανε η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, όταν διαπραγματεύονταν με τα Σκόπια και είχε ως αντίπαλο τον ακραίο εθνικιστή Γκρούεφσκι. Τότε -και καταθέτω προσωπική μαρτυρία, γιατί είχα εμπλακεί στη διαπραγματεύση- τόσο ο τότε Υπουργός Εξωτερικών κ. Πέτρος Μολυβιάτης όσο και η Ντόρα Μπακογιάννη, εφαρμόζοντας οδηγίες του τότε Πρωθυπουργού, ενημέρωναν για κάθε στάδιο της διαπραγμάτευσης όλες τις πολιτικές δυνάμεις σχεδόν σε εβδομαδιαία βάση, όχι μόνο γιατί ήθελαν -προσέξτε- αλλά γιατί πίστευαν στην εθνική ενότητα ως θεμελιώδη παράγοντα εθνικής και διπλωματικής ισχύος.

Με ισχυρό, λοιπόν, το εθνικό μέτωπο πήγαν και στη Σύνοδο Κορυφής του NATO στο Βουκουρέστι το 2008 και πέτυχαν μια διπλωματική εθνική νίκη. Ποια ήταν αυτή; Προσέξτε: Κατέστησαν ομόφωνη θέση ολόκληρης της συμμαχίας τη θέση της Ελλάδας, δηλαδή ότι τα Σκόπια δεν θα γίνουν ποτέ μέλος της συμμαχίας, αν πρώτα δεν υπάρξει μια λύση αμοιβαία αποδεκτή, δηλαδή που θα μπορούσε να δεχτεί η Ελλάδα. Αυτό ήταν ένα τεράστιο διπλωματικό κεφάλαιο που διαμορφώθηκε τον Απρίλιο του 2008.

Ξέρετε ποιος υπέσκαψε αυτή την εθνική προσπάθεια; Εσείς, όταν στις 17 Μαρτίου, λίγες μέρες πριν από το Βουκουρέστι, υιοθετούσατε ψήφισμα στο οποίο αναγράφεται αυτολεξεί: «Δεν υπάρχει κανένα εθνικό συμφέρον που να διακυβεύεται αν δοθεί η δυνατότητα στη γειτονική χώρα να διατηρήσει τη συνταγματική της ονομασία, δηλαδή το «Μακεδονία»». Αυτή ήταν η θέση σας, κατάπτυστη θέση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ποιος το υιοθετούσε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Διαβάζω μερικές υπογραφές από τις περίπου εκατόν πενήντα που ακολουθούν αυτό το έγγραφο: Κώστας Γαβρόγλου, πανεπιστημιακός -λέει- τότε, Υπουργός της Κυβέρνησής σας σήμερα. Πιο κάτω πολλά ονόματα, ένας κύριος που τον γνωρίζω το πανελλήνιο λόγω της σκληρής του επιθυμίας να δουλεύει και να ανεβαίνει, ο κ. Νίκος Καρανίκας, ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος, τότε πανεπιστημιακός και τώρα Υπουργός της Κυβέρνησής σας, ο κ. Άγγελος Τσέκερης -τον γνωρίζετε- και η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου, που τη γνωρίζετε επίσης πολύ καλά εσείς, όπως και το πανελλήνιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είμαι υπερήφανη που το υπέγραψα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αυτές, λοιπόν, οι υπογραφές είχαν τεθεί σε αυτό το κείμενο. Το καταθέτω στα Πρακτικά για να ξέρουμε ποιος από τότε υπονόμει την εθνική θέση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είναι η δέκατη φορά που κατατίθεται.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Μη τον διακόπτετε, κυρία Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Να καταγραφεί στα Πρακτικά αυτό που είπε η κυρία Πρόεδρος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοιτάξτε. Όταν είσατε αντιμέτωποι με το παρελθόν σας, δεν είναι ανάγκη να δείχνετε τόνον εκνευρισμό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Προφητικό κείμενο για τους εθνικισμούς, κύριε Κουμουτσάκο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όλα καταγράφονται, κύριε.

Αυτή, λοιπόν, τη θέση που υιοθετήθηκε τότε από το σύνολο της συμμαχίας στο Βουκουρέστι, που συνοψίζεται στο «μη λύση, μη πρόσκληση, αν δεν υπάρξει λύση, δεν θα προσκληθούν ποτέ στο NATO και στην Ευρωπαϊκή Ένωση», την επανέλαβε η συμμαχία έκτοτε δέκα φορές, αλλά έγινε θέση και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήταν, λοιπόν, ένα σκληρό, ισχυρό, πανίσχυρο διαπραγματευτικό όπλο για τη χώρα μας.

Το όπλο αυτό η κυβέρνηση Καραμανλή το κληροδότησε στις επόμενες κυβερνήσεις. Αυτό το διαπραγματευτικό όπλο το κληρονομήσατε κι εσείς ακόμη, χωρίς να μοχθήσετε γι' αυτό. Σας έλαχε. Το κληρονομήσατε χωρίς να μοχθήσετε και γι' αυτό, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το σπαταλήσατε. Το σπαταλήσατε για να φέρετε μια κακή, επιζήμια συμφωνία, έναν επιζήμιο εθνικά συμβιβασμό.

Το γιατί αυτή η συμφωνία είναι μια ετεροβαρής σε βάρος της Ελλάδας συμφωνία το έχουμε επανειλημμένα αποδείξει με ατράνταχτα επιχειρήματα, με κάθε τρόπο, με σοβαρά επιχειρήματα που μέχρι τώρα αδυνατείτε και να απαντήσετε και να ανατρέψετε.

Οι δικολαβίες δεν συνιστούν επιχειρήματα, κύριε Υπουργέ. Είναι απόδειξη αμηχανίας και αδυναμίας. Δώσατε με την υπογραφή σας συγκαταθέσεις και υποχωρήσεις που καμμία κυβέρνηση δεν έκανε στο παρελθόν. Δώσατε την αναγνώριση της μακεδονικής γλώσσας, της μακεδονικής εθνότητας και ταυτότητας.

Θα επαναλάβω σύντομα τα βασικά επιχειρήματα. Η Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ τότε, το 1977, που την επικαλείστε με τέτοιον φανατισμό, ήταν μια τεχνικού χαρακτήρα διάσκεψη. Ποιος το λέει; Η Γραμματεία του ΟΗΕ, διότι δεν έχετε διαβάσει τα έγγραφα, γιατί δεν ξέρετε, δεν μπορείτε ή δεν θέλετε. Σε αυτό το έγγραφο λέει η Γραμματεία εισαγωγικά: «Οι προσδιορισμοί που χρησιμοποιούνται και η παρουσίαση του υλικού σ' αυτή την έκδοση δεν υπονοούν την έκφραση οποιασδήποτε άποψης από πλευράς Γραμματείας των Ηνωμένων Εθνών αναφορικά με το νομικό καθεστώς οποιασδήποτε χώρας, εδάφους, πόλης, περιοχής ή των αρχών τους ή αναφορικά με την οριοθέτηση των συνόρων και των ορίων τους». Αυτό λέει η Γραμματεία του ΟΗΕ, επιβεβαιώνοντας τον τεχνικό χαρακτήρα της συμφωνίας. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι λέει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ησυχία, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Όμως, το λέει μόνο η Γραμματεία; Το λέει ο βασικός Έλληνας διαπραγματευτής τότε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Τι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ο καθηγητής Μπαμπινιώτης. Έχετε προβλήματα με το κύρος του Μπαμπινιώτη; Όχι.

Όμως και μετά απ' αυτό, όλες οι κυβερνήσεις στις αντίστοιχες ομοειδείς συνδιασκέψεις του ΟΗΕ ήγειραν θέμα, αρνούμενες οι

ελληνικές αντιπροσωπείες να αποδεχθούν ότι πρόκειται περί αποδοχής γλώσσας.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Γνωρίζετε Βαλκανική Ιστορία, έστω και λίγο; Εάν το '77 ήταν επίσημη αποδοχή γλώσσας μακεδονικής, η βουλγαρική αντιπροσωπεία, που ήταν παρούσα, θα το δεχόταν; Θα το δεχόταν η βουλγαρική εξωτερική πολιτική ότι σε μία συνδιάσκεψη του ΟΗΕ εγκρινόταν και γινόταν αποδεκτή επίσημα μακεδονική γλώσσα; Κάτι που ποτέ στην ιστορία τους δεν το είχαν δεχθεί και δεν το δέχονται μέχρι σήμερα, εκείνη τη στιγμή έπαθαν αμνησία. Και το δέχθηκαν. Μα δεν το δεχθήκανε γιατί ήταν τεχνική συμφωνία.

Έρχεστε εσείς, λοιπόν, και όλα αυτά τα επιχειρήματα τα αγνοείτε. Αγνοείτε τον Μπαμπινιώτη, αγνοείτε τη Γενική Γραμματεία του ΟΗΕ, αγνοείτε τι έκαναν ή τι δεν έκαναν οι Βούλγαροι. Κι έρχεστε και υιοθετείτε, κάνετε ελληνική την ερμηνεία των Σκοπίων για τη συνδιάσκεψη αυτή. Αυτό είναι ανήκουστο. Όχι μόνο ανήκουστο, είναι επικίνδυνο. Έτσι διαπραγματευθήκατε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Πάμε, λοιπόν, και στα της ιθαγένειας, αφού με τη γλώσσα νομίζω σας έχει κοπεί η γλώσσα.

Ως προς την εθνότητα, λοιπόν, τα επιχειρήματα είναι καταλυτικά. Τα έχουμε αναπτύξει πολύ: nationality, citizenship, ιθαγένεια, η ιθαγένεια πρέπει να είναι βορειομακεδονική και όχι μακεδονική κ.λπ.. Τα ξέρετε. Ελπίζω να τα έχετε εμπεδώσει. Ο ελληνικός λαός τα ξέρει.

Έρχομαι, όμως, να προσθέσω σήμερα κάτι καινούργιο που είναι καταλυτικής σημασίας: Στα έγγραφα τα οποία -δεν ξέρω πώς να το χαρακτηρίσω- αποχαράκτησε ο κ. Κοτζιάς, δόθηκαν για να μας δημιουργήσει πρόβλημα, αποχαράκτοντας απόρρητα έγγραφα του Υπουργείου Εξωτερικών, προσέξετε την πρακτική: Από μόνη της πρέπει να τύχει πλήρους απαξίας. Φανταστείτε σε μια διαπραγμάτευση στην Κύπρο που κρατάει χρόνια, ο εκάστοτε Πρόεδρος της Κύπρου να βγάζει χαρτιά για το πώς διαπραγματεύθηκε ο προηγούμενος. Αυτό έκανε ο πρώην Υπουργός σας. Κατάπτωστη πρακτική.

Αλλά για να δούμε, στα χαρτιά που αποχαράκτησε: Από τον ζήλο του να μοιράσει χαρτιά και να μας φέρει σε δύσκολη θέση, αποχαράκτησε και ένα χαρτί, το οποίο λέει: «Όσον αφορά τα θέματα των επιθέτων...» -διαβάζω το χαρτί- «η κυρία Υπουργός, η κ. Μπακογιάννη, επεσήμανε και πάλι στον συνομιλητή της, τον κ. Νίμιτς, ότι για τους κατοίκους της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας συμφωνεί μόνο με την ορολογία «κάτοικοι... (citizens of)»...» και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δεχθεί για τους κατοίκους τον όρο «Macedonians». Αυτό πρώτα απ' όλα συνιστά την εθνική θέση που θέλετε να επαναλαμβάνετε. Και, δεύτερον, αποδεικνύει ποια ήταν η δική μας θέση και πώς εμείς διαπραγματευθήκαμε, όχι με επιχειρήματα των Σκοπιανών, αλλά με δικά μας. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συμπέρασμα: Η εθνική γραμμή συμπεριελάμβανε και το θέμα της γλώσσας και το θέμα της ταυτότητας και το θέμα της εθνικότητας, εκεί που δώσατε την πλήρη υποταγή σας.

Και το συνολικό ισοζύγιο για την Ελλάδα ποιο είναι από αυτή τη συμφωνία; Συντριπτικά εναντίον της. Ανέφερα και στην επιτροπή τουλάχιστον δώδεκα σημεία στα οποία κερδίζει η γειτονική χώρα αυτό που ήθελε: αναγνώριση εκ μέρους της Ελλάδας του όρου «Μακεδονία», χρήση του όρου «nationality» που είναι διττός, ιθαγένεια και εθνικότητα, αναγνώριση γλώσσας, αναγνώριση των αρχικών «MK» και «MKD», αντί του «NM», δηλαδή Northern Macedonia, αναγνώριση μακεδονικής ταυτότητας μέσω της επαναλαμβανόμενης αναφοράς σε «μακεδονικό».

Προσέξτε μια προβληματική για τη χώρα μας συνεχή αναφορά σε βόρεια περιοχή του πρώτου μέρους: Αντί της ξεκάθαρης αναφοράς σε «ελληνική Μακεδονία» -ούτε αυτό δεν διαπραγματευθήκατε- αναγνώριση και ενίσχυση του αφηγήματος περί εθνικής μακεδονικής ταυτότητας στο άρθρο 7 παράγραφος 4. Εξαιρεί,

βεβαίως, την αρχαία ελληνική. Εντάξει, με συγχωρείτε. Εάν αυτό είναι κέρδος, δηλαδή ότι συμφωνήσατε σε διεθνή συμφωνία κάτι σαν ότι σήμερα είμαστε στη Βουλή, αυτό είναι.

Έναρξη διαδικασίας στο NATO, ανεξάρτητα αν θα κυρωθεί η συμφωνία. Δηλαδή, έφυγε η σφαίρα από τη θάλαμη για την ένταξη, χωρίς να είμαστε εμείς υποχρεωμένοι να κυρώσουμε πριν. Το ίδιο συμβαίνει για την Ευρωπαϊκή Ένωση: Να μην μπορούμε να πούμε κανένα «όχι», όταν πρόκειται η χώρα αυτή να μπει σε διεθνείς οργανισμούς. Συζήτηση για τα εμπορικά σήματα, σύσταση -αυτό κι αν είναι ειρωνεία- διεπιστημονικής κοινής επιτροπής για αλτρωτισμό, παραδεχόμενοι εμείς ότι κι εμείς έχουμε αλτρωτισμό. Όλα αυτά, λοιπόν, συνιστούν τη συντριπτική ήττα που υπέστητε στη διαπραγμάτευση, όχι εσείς, δυστυχώς η χώρα, γιατί βάλατε την υπογραφή σας.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να με προσέξετε εδώ, γιατί είναι πολύ σοβαρό το θέμα. Δεν έχει συζητηθεί, αλλά θέλω να συζητηθεί σήμερα. Θα προσθέσω, λοιπόν, και κάτι ακόμα που είναι πολύ σοβαρό και εγείρει πάρα πολύ σοβαρούς προβληματισμούς για το μέλλον. Λέει το άρθρο 2 παράγραφος 1 της συμφωνίας: Το πρώτο μέρος, δηλαδή η Ελλάδα, συμφωνεί να μην αντιταχθεί στην υποψηφιότητα ή την ένταξη του δεύτερου μέρους, δηλαδή των Σκοπίων, της Βόρειας Μακεδονίας, υπό το όνομα και τις ορολογίες του άρθρου τάδε σε διεθνείς, πολυμερείς και περιφερειακούς οργανισμούς και θεσμούς. Και συνεχίζει η παράγραφος 3: Από τη θέση σε ισχύ της παρούσας συμφωνίας το πρώτο μέρος θα κυρώσει οποιαδήποτε συμφωνία προσχώρησης του δεύτερου μέρους σε διεθνείς οργανισμούς.

Δεσμεύεται, λοιπόν, η Ελλάδα αυτόματα να αποδεχθεί και υποψηφιότητα και ένταξη, χωρίς να μπορεί να κρίνει την ουσία: Συμφέρει την Ελλάδα η ένταξη αυτής της χώρας στον συγκεκριμένο οργανισμό; Και αν μεταφέρουμε αυτό τον προβληματισμό εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, όταν θα αρχίσουμε να διαπραγματευόμαστε τα επιμέρους κεφάλαια -κεφάλαιο γεωργία- και διαπιστώνουμε ότι έτσι όπως πάει η συζήτηση, στο κεφάλαιο γεωργία αυτό αποβαίνει σε βάρος των Ελλήνων αγροτών, θα μπορούμε να πείτε «όχι»; Ή είστε υποχρεωμένοι να πείτε «να»; Και αν το επιχειρήσετε, είστε βέβαιοι ότι οι Σκοπιανοί δεν θα προσφύγουν στο Διεθνές Δικαστήριο ή στους μηχανισμούς λύσης της διαφοράς, αναγκάζοντάς σας τελικά να υποχωρήσετε σε κάτι που θα αφορά τους Έλληνες αγρότες επί της ουσίας, επειδή έχετε αυτοδεσμευθεί προηγουμένως να λέτε πάντα «να»; Είναι πολύ σημαντικό αυτό και πρέπει να απαντήσετε. Και η απάντησή σας να είναι στέρεη πολιτικά, διπλωματικά και νομικά, γιατί θα καταγραφεί στα Πρακτικά.

Βεβαίως, προέκυψε και το μείζον θέμα της πρώτης παραβίασης της Συμφωνίας των Πρεσπών πριν αυτή γεννηθεί με τη ρηματική διακοίνωση που λέει ότι πρώτα θα κυρώσετε όχι μόνο τη συμφωνία, αλλά και την ένταξη στο NATO, και μετά θα ισχύσει η αναθεώρηση του συντάγματος, κάτι που αντιβαίνει πλήρως στην πρόνοια της ίδιας της συμφωνίας. Δηλαδή, γεννήθηκε η συμφωνία με παραβίαση από τα Σκόπια πριν αλέκτωρ λαλήσει...

Γιατί το θέτω αυτό; Γιατί είναι πρόβλημα για το πώς θα το χειριστούν στο μέλλον. Αυτή είναι η αλήθεια. Και δεν καταλαβαίνω γιατί δεν αντιδράσατε. Δεν έπρεπε να στείλετε μια ρηματική διακοίνωση, έστω για τα μάτια, απαντητική που να ζητάτε διευκρίνιση; Γιατί κλείσατε τα μάτια και το αποδεχθήκατε; Ούτε απαντητική διευκρινιστική ρηματική διακοίνωση δεν στείλατε. Αδυναμία κατανόησης; Σκοπιμότητα; Ανικανότητα; Δόλος; Εσκεμμένη παραπλάνηση; Τι συμβαίνει από όλα αυτά; Σοβαρευτείτε επιτέλους. Με τα εθνικά θέματα δεν παίζουμε. Εσείς, όμως, το έχετε συνήθεια, γιατί σας απέδειξα το 2008 ότι υιοθετούσατε θέσεις που υπέσκαπταν τη διπλωματική και διαπραγματευτική θέση της χώρας εν όψει μιας μείζονος διπλωματικής μάχης στη Σύνοδο του Βουκουρεστίου.

Αυτό κάνετε. Λυπάμαι που θα το πω: Αυτοί είστε. Φέρατε μια επιζήμια συμφωνία που αποτελεί θερμικό αλτρωτισμού. Διότι η σύνδεση και ο συνδυασμός ονόματος «Βόρεια Μακεδονία» με την παραδοχή από την Ελλάδα ύπαρξης γλώσσας μακεδονικής και μακεδονικής ταυτότητας και έθνους, δεν είναι τίποτε άλλο από το εύφορο έδαφος να αναπτυχθεί ο μεταπρεσβικός αλτρωτισμός των Σκοπίων.

Εμείς, λοιπόν, αυτή τη συμφωνία δεν πρόκειται να την ψηφίσουμε. Είμαστε απέναντι σε αυτή ξεκάθαρα και με επιχειρήματα, όχι με μικροπολιτικούς λόγους. Θέλουμε να σας εμποδίσουμε να διαπράξετε αυτό το μεγάλο εθνικό λάθος. Είναι ένα λάθος από εκείνα που, αν συμβούν, πολύ δύσκολα διορθώνονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κουμουτσάκο, κλείστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Ήρθε η ώρα της ευθύνης, ήρθε η ώρα για το μεγάλο «ναι» και το μεγάλο «όχι». Εμείς λέμε ένα βροντερό «όχι». Εσείς ένα επιζήμιο «ναι». Και να το ξέρετε: Ο ελληνικός λαός και η Ιστορία δεν θα σας το συγχωρήσουν. Η πορεία της πτώσης σας έχει ήδη αρχίσει. Και το πεπρωμένο φυγείν αδύνατον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ να κλείσει ο κατάλογος των ομιλητών. Τόσο η κ. Αναγνωστόπουλου όσο και ο κ. Κουμουτσάκος υπερκάλυψαν και τη δευτερολογία τους.

Ο κ. Σκανδαλίδης έχει τον λόγο, ο οποίος επίσης αν θέλει να κάνει χρήση και της δευτερολογίας του, θα μπορέσει να την κάνει.

Απλά διευκρινίζω αύριο να μη ζητάνε οι εισηγητές δευτερολογία, διότι έχει ολοκληρωθεί σήμερα και η δευτερολογία.

Ορίστε, κύριε Σκανδαλίδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Είναι ιδίον της Βουλής μας να μιλάμε με μεγάλα λόγια και απολυτότητες για τόσο κρίσιμα εθνικά θέματα και να φέρουμε από την πολυσύνθετη ιστορική διαδρομή παραδείγματα, λεπτομέρειες και θέματα που περισσότερο συσκοτίζουν τα πράγματα παρά τα διαφωτίζουν.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είμαι πιο συνοπτικός και πιο γενικός σε ό,τι αφορά την κρίσιμη στιγμή που περνάει η χώρα και αυτή τη συμφωνία. Ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας παρουσίασε με συστηματική και ιστορικά νομικά και πολιτικά άψογη επιχειρηματολογία το γιατί όσα μεσολάβησαν από τον Ιούνιο του 2018 μέχρι σήμερα επιβεβαιώνουν την αρχική μας θέση. Θα έλεγα ότι όχι απλώς την επιβεβαιώνουν, αντίθετα την ενισχύουν. Παρά τις ρηματικές διακοινώσεις που επιστρατεύτηκαν να ερμηνεύσουν όχι βέβαια το σύνταγμα των Σκοπίων, αλλά την τρέχουσα πολιτική, τα κρίσιμα ζητήματα στην πραγματικότητα επιβεβαιώνουν την υποχώρηση στο θέμα της ταυτότητας της γλώσσας. Επισημαίνω κι εγώ με τη σειρά μου ότι σήμερα θα έπρεπε να είχαμε μεταφρασμένο και επικυρωμένο το συνταγματικό κείμενο της FYROM και παράλληλα το πρωτόκολλο προσχώρησης στο NATO για να κυρωθούν ταυτόχρονα. Το θεωρώ όχι μόνο κοινοβουλευτικά απαράδεκτο, αλλά και εθνικά επιζήμιο, γιατί πολλά μπορούν να συμβούν στην πορεία προς την τελική διατύπωση των κειμένων.

Εγώ θα σταθώ σε τρία θέματα. Γιατί καταψηφίζουμε τη συμφωνία, μια αναγκαία ιστορική υπόμνηση -γιατί πολλά ακούγονται σ' αυτή την Αίθουσα- και πώς συνδέεται όλη αυτή η υπόθεση με τη σημερινή συγκυρία. Τα τρία θεμελιακά θέματα που εξαρχής θέσαμε, την ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, την ισχύ του ονόματος *erga omnes*, για όλες τις χρήσεις, την αλλαγή του συντάγματος με ακύρωση όλων των αλυτρωτικών αναφορών ικανοποιούνται μόνο ως προς το όνομα. Στα άλλα υπάρχουν απαράδεκτες παραχωρήσεις που ουσιαστικά υπονομεύουν αυτό καθ' αυτό το όνομα.

Το *erga omnes* υπονομεύεται, πρώτον, με τη χρήση του όρου «nationality» αντί του «citizenship» για να προσδιορίσει την ιθαγένεια. Είναι ένας όρος γενικά αυτοπροσδιορισμού, αφού κατ' ακριβή μετάφραση ουσιαστικά σημαίνει εθνικότητα. Αυτό δίνει την πολιτική δυνατότητα στο γειτονικό κράτος να το χρησιμοποιεί κατά το δοκούν. Η κυβέρνηση των Σκοπίων επιχείρησε με τη ρηματική διακοίνωση να αποσαφηνίσει τον όρο. Αναγκάστηκε να το απαιτήσει η ελληνική Κυβέρνηση μετά τις απαράδεκτες δηλώσεις κατ' εξακολούθηση τόσο του Πρωθυπουργού όσο και των αξιωματούχων της κυβέρνησης της γειτονικής χώρας, που έσπευσαν προτού καν κυρωθεί η συμφωνία να καταργήσουν στην πράξη το *erga omnes*. Μιλούν για εθνικότητα συγχέοντας

τη νομική με την πολιτική χρήση του όρου. Ασφαλώς και ο λιγότερο υποψιασμένος πολίτης αντιλαμβάνεται ότι η πολιτική χρήση του όρου «εθνικότητα» θα εκτοπίσει όλες τις άλλες εκδοχές από δω και πέρα.

Δεύτερον. Η αναφορά στη ρηματική διακοίνωση περί νοτιοσλαβικής μακεδονικής γλώσσας είναι παραπλανητική. Χαρακτηριστικές είναι δύο διαμετρικά αντίθετες δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών Δημητρώφ, μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Στη μια δηλώνει «ως πολίτης γνωρίζω ότι η γλώσσα μου είναι μια από τις νοτιοσλαβικές γλώσσες, όπως και ο πολιτισμός μας και η παράδοσή μας». Στην αντίπερα όχθη απαντώντας σε ερώτηση Ευρωβουλευτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ο ίδιος άνθρωπος «όταν η συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ, η χώρα μου θα λέγεται Δημοκρατία Βόρειας Μακεδονίας και θα είμαστε Μακεδόνες που μιλάμε τη μακεδονική γλώσσα». Τυχαία η αντίφαση; Μόνο για τους αφελείς.

Τρίτον, η αναφορά στο σύνταγμα του όρου «μακεδονικός λαός» που στην ουσία συνιστά τη βάση του αλυτρωτισμού, η παράδοση της ταυτοτικής του ύπαρξης ουσιαστικά παραπέμπει στη μακεδονική μειονότητα, στη μακεδονική γλώσσα και σε όλα αυτά. Είναι η κερκόπορτα από την οποία θα περάσει ο μακεδονισμός που θα είναι το μόνιμο πρόβλημα που θα έχουμε στη σχέση μας με τη γειτονική χώρα και μετά την υπογραφή και την εξέλιξη αυτής της συμφωνίας.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, μια συμφωνία με αβέβαιο παρόν και ναρκωθητικό μέλλον. Κι όμως οι συνθήκες δεν θα μπορούσαν να είναι καλύτερες. Η FYROM επείγεται να ενταχθεί στο NATO πάση θυσία για να νιώσει ασφάλεια, όπως και οι άλλες χώρες της Κεντρικής Ευρώπης επιδίωξαν ή επιδιώκουν. Πρέπει να σας πω ότι και η Ρουμανία και η Πολωνία πριν ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρώτα επιχείρησαν και εντάχθηκαν στο NATO, γιατί τους ενδιέφερε πάνω απ' όλα. Πρώτα τα θέματα κυριαρχίας και μετά τα οικονομικά-αναπτυξιακά.

Οι γεωστρατηγικές αντιπαράθεσεις στην περιοχή διαμορφώνουν ευνοϊκούς πολιτικούς συσχετισμούς. Η ευρωπαϊκή προσέγγιση που έπεται αυτής της ένταξης στο NATO της γειτονικής χώρας είναι βασικός και αμετακίνητος στόχος της για να νιώσει ασφάλεια και αυθυπαρξία. Οι συγκυρίες όχι μόνο επέτρεπαν αλλά επέβαλλαν μια ολοκληρωμένη, οριστική και βιώσιμη λύση. Με ευθύνη της Κυβέρνησης οι ευκαιρίες συρρικνώθηκαν, δεν αξιοποιήθηκαν, χωρίς αξιόπιστη διαπραγματευτική δυναμική και χάθηκαν. Τα Σκόπια κέρδισαν το μείζον, την ένταξη στο NATO και έχασαν το έλασσον, έναν γεωγραφικό προσδιορισμό στο όνομα που στην πορεία θα εξαλειφθεί.

Σύμφωνα με τις καίριες και αρνητικές διατυπώσεις της συμφωνίας, εμείς τοποθετηθήκαμε από στάση εθνικής ευθύνης. Δεν μπορούμε να δώσουμε λευκή επιταγή. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε άκριτα και αλόγιστα. Δεν το διεκδικήσαμε με έναν τρόπο, αν θέλετε, φιλαθλο, δεν το διεκδικήσαμε με έναν τρόπο που ενίσχυε ακραίους εθνικισμούς. Δεν το διεκδικήσαμε παρά βάζοντας στη ζυγαριά τα θετικά και τα αρνητικά και βλέποντας ότι τα αρνητικά βάραιναν πολύ περισσότερο από τα θετικά. Για μας είναι καθαρό: Η αναφορά στην ιθαγένεια ως μακεδονική, η αναφορά στη γλώσσα ως μακεδονική, όπως και τα τετελεσμένα για την πρόσκληση για ένταξη στο NATO, ανεξάρτητα από τις υποσημειώσεις, τις ρηματικές διακοινώσεις, τις ερμηνείες, τους αστερίσκους διατηρούν το πνεύμα και τον δυναμισμό του μακεδονισμού. Είναι αυτό που αποτελεί το βασικό όχημα για τους μελλοντικούς αλυτρωτισμούς κατά της χώρας μας. Γι' αυτούς τους λόγους δεν συμφωνήσαμε και με αίσημα εθνικής ευθύνης καταψηφίζουμε τη συγκεκριμένη συμφωνία.

Έρχομαι στο δεύτερο, στην αναγκαία ιστορική υπόμνηση, γιατί όταν ένα τόσο σημαντικό ζήτημα τίθεται επί τάπητος, είναι καλό να φρεσκάρουμε την ιστορική μνήμη και τη διαδρομή του. Βέβαια, δεν αναφέρομαι σε μία επιλεκτική και λεπτομερειακή καταγραφή, όπως ακούσαμε προηγουμένως και από τους δύο εισηγητές. Και δεν αναφέρομαι προφανώς και στο απώτερο παρελθόν και τις θέσεις των πολιτικών δυνάμεων στον μεσοπόλεμο ή μετά τον εμφύλιο, δεν θέλω να ξύσουμε παλιές πληγές. Αναφέρομαι στην περίοδο μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και την εμφάνιση του κράτους των Σκοπίων.

Οι ηγεσίες της Νέας Δημοκρατίας κυρίως μετά το 1990 και μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας έχουν καθοριστικές ιστορικές ευθύνες για το ζήτημα. Είναι παράδοξο και αποτελεί πρόκληση η σημερινή ηγεσία της να μην αναλαμβάνει καμμία ευθύνη για την κρίση, τα αδιέξοδα και τον εγκλωβισμό της Ελλάδας. Σήμερα στη Νέα Δημοκρατία και χθες και προχθές άλλοι ομνύουν στην δήλωση και το δάκρυ του Κωνσταντίνου Καραμανλή, του παλαιότερου, για τη Μακεδονία. Άλλοι ομνύουν στην αστόχαστη δήλωση του Κωνσταντίνου Μητσotάκη για το «ποιος θα θυμάται το όνομα Μακεδονία μετά από δέκα χρόνια».

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Όταν λυθεί, Κώστα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Άλλοι ομνύουν στον υπερπατριωτισμό του Αντώνη Σαμαρά. Άλλοι ομνύουν στον ρεαλισμό του Κώστα Καραμανλή και της Ντόρας Μπακογιάννη. Ακούσαμε και προηγούμενα. Άλλοι ομνύουν στην κεντρώα μεταρρυθμιστική στάση του Κυριάκου Μητσotάκη, που ίσα που πρόλαβε να συμφωνήσει και αμέσως μετά άλλαξε ριζικά τη στάση του.

Το πρόβλημα γεννήθηκε και γιγαντώθηκε επί δεξιάς διακυβέρνησης εκείνη την τριετία. Αν ανατρέξετε στο βιβλίο του Θόδωρου Σκυλακάκη με τίτλο «Στο Όνομα της Μακεδονίας» ή διαβάσετε ορισμένες περικοπές από το έργο βιβλίου του Γεωργίου Ράλλη «Εις Ότα μη Ακούοντων» και στην κριτική του για την απουσία της χώρας στην κρίση θεσμική επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα αποφάσιζε τα πάντα για τα Σκόπια, την περιβόητη Επιτροπή Μπαντεντέρ τον Δεκέμβριο του 1991 και η άρνησή του να σταλεί ο τότε πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας Βασίλης Μποτόπουλος ως εκπρόσωπος, με αποτέλεσμα να απουσιάζει η Ελλάδα γιατί δεν δέχθηκε άλλον αντιπρόσωπο η συγκεκριμένη επιτροπή, θα καταλάβατε τα κριτήρια με βάση τα οποία τοποθετούνταν τότε η κυβέρνηση.

Σήμερα όλοι μαζί συναγωνίζομαστε στις εθνικές κορώνες και περιμένουμε και την ψήφιση της συμφωνίας, γιατί μπορεί να τη βρούμε στον δρόμο μας την επόμενη ημέρα.

Τι σχέση έχει η δική μας κριτική και στάση απέναντι στη συμφωνία με αυτή την πρακτική; Καμμία.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου παρέλαβε από τη Νέα Δημοκρατία ένα αδιέξοδο και οδήγησε τα πράγματα ως την ενδιάμεση συμφωνία. Έχω τρεις παρατηρήσεις: Πρώτον, τότε είχε κατηγορηθεί για το εμπάργκο. Χωρίς το εμπάργκο δεν καθόντουσαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων οι Σκοπιανοί και δεν δεχόντουσαν καμμία συζήτηση -το όνομα το είχαν ήδη περάσει και το αναγνώριζαν κατά σειρά οι χώρες- εάν η Ελλάδα δεν τους αναγνώριζε ως Μακεδονία.

Δεύτερον, η άρση του εμπάργκο συνδέεται με την έναρξη των διαπραγματεύσεων που επέτρεψαν στη χώρα να αναπτύξει οικονομικές σχέσεις, αμοιβαία επωφελείς και, βεβαίως, σχέσεις εξάρτησης του γειτονικού κράτους από την Ελλάδα και παράλληλα την έφεραν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων για να συζητήσουν.

Τρίτον, η ενδιάμεση συμφωνία προσδιόριζε τα ουσιαστικά βήματα και τις προϋποθέσεις με βάση τις οποίες θα μπορούσαν να υλοποιηθούν. Ανάμεσα σε αυτές δεν είχε τεθεί ακόμη ο όρος του σύνθετου ονόματος, παρεκτός με την διατύπωση της FYROM ως προσωρινό όνομα που το χρησιμοποιήσαμε τότε, για να γίνει και η εισδοχή των Σκοπίων στον ΟΗΕ.

Σας παραπέμπω στην ιστορική ομιλία του Ανδρέα Παπανδρέου για την ενδιάμεση συμφωνία στη Βουλή στις 6 Νοεμβρίου 1995. Δεν είναι μόνο ιστορική σε ό,τι αφορά την πατριωτική του συνείδηση και το ελληνικό θέμα, αλλά είναι κυρίως διδακτική για τις νεότερες γενιές για το πώς ασκείται μία εξωτερική πολιτική με βαθύ πατριωτισμό και βαθιά πατριωτική κατεύθυνση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

Στη συνέχεια φτάσαμε στο Βουκουρέστι. Εκεί συμφωνήσαμε πράγματι όλοι. Δεν τέθηκαν όλα τα αναγκαία σημεία της ενδιάμεσης συμφωνίας, γιατί προφανώς δεν τα δέχτηκαν οι Σκοπιανοί. Όμως, έγινε ένα βήμα για τη διαμόρφωση μιας εθνικής γραμμής.

Είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά κρίμα που χάθηκε η ευκαιρία ένα μείζον εθνικό θέμα να βρει την οριστική του λύση, γιατί δεν την βρίσκει με τη συγκεκριμένη συμφωνία, και να αντιμετωπίζεται τελικά βλαπτικά για τον τόπο. Αυτό, δυστυχώς,

αποτελεί αποκλειστική σας ευθύνη, κύριοι της Κυβέρνησης.

Αντιμετωπίσατε μία εθνική ευκαιρία κρίσιμη για τη στρατηγική της χώρας ως ευκαιρία πολιτικής επιβολής και κομματικής αξιοποίησης. Αγνοήσατε τη βήμα-βήμα διαμόρφωση της εθνικής γραμμής που θα εμφάνιζε ενωμένο τον Ελληνισμό και θα ενίσχυε αποφασιστικά τη διαπραγματευτική μας δύναμη. Κινηθήκατε με άγνοια των πραγματικών δεδομένων, όπως έδειξε η ατυχής στιγμή του Ίλιντεν. Δεν αξιοποιήσατε τα συνταγματικά κατοχυρωμένα όργανα που θα έδιναν στο εσωτερικό της δικής μας δημοκρατίας κύρος στην πολιτική μας και δύναμη στη διαπραγμάτευσή μας.

Εν κατακλείδι, η συντηρητική παράταξη γιγαντώσε το θέμα. Το ΠΑΣΟΚ το έφερε μέχρι την ενδιάμεση συμφωνία. Η Κυβέρνηση το χειρίστηκε αγνοώντας ότι το παιχνίδι με τα εθνικά θέματα δεν παίζεται με όρους προεκλογικού μάρκετινγκ. Φτάσαμε έτσι σε μία συμφωνία που δεν απελευθερώνει τη χώρα από το πρόβλημα, αλλά παραδίδει τη νατοϊκή ένταξη -πράξη υποχώρησης- χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα.

Και το τρίτο σημείο, για να κλείσω με αυτό κύριε Πρόεδρε, είναι ότι το χειρότερο από όλα είναι η κυνική ομολογία ότι με βάση τη συμφωνία επιχειρείται να αναδιατάξετε το πολιτικό σκηνικό -το είπε πολύ καθαρά ο Πρωθυπουργός προχθές στη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης- να ανατρέψετε τη διάταξη των πολιτικών δυνάμεων και, όπως ομολογούν στελέχη σας, να λεηλατήσετε κιόλας τον ενδιάμεσο χώρο.

Νομίζετε ότι μπορεί ενιαία να αντιμετωπιστεί μία υπόθεση πατριωτική, μεγάλη, σοβαρή, σημαντικότητα για την πορεία του έθνους με μία προεκλογική τακτική που απλά θέλει να σκοτώσει τους αντιπάλους της; Θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ μεγάλο αυτό το παράπτωμα, γιατί για παράπτωμα πρόκειται.

Το σχόλιο του Πρωθυπουργού ήταν έκδηλο, το είπε πολύ καθαρά: «Υπάρχουν δύο αντίπαλα μέτωπα, της Δεξιάς και της ακροδεξιάς και της Αριστεράς και της προόδου, και εσείς, κυρία Γεννηματά, είσατε ταυτισμένοι με τη Δεξιά». Αυτό ήταν που είπε επί λέξει. Και ήδη με αυτή την τακτική, κόμματα χωρίς έρμα, χωρίς διαδρομή, παρά τις αγαθές τους διακηρύξεις και προθέσεις, συνθλίβονται στη μολόπιτρα της πόλωσης, της διαμόρφωσης ευκαιριακής πλειοψηφίας, της συναλλαγής και της ποδηγέτησης.

Το απροσχημάτιστο παιχνίδι με τη δημοκρατία και τους θεσμούς είναι παιχνίδι με τη φωτιά, είναι παιχνίδι που δεν παίζεται με όρους μαθητικού συνδικαλισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσο κι αν προσπαθείτε να μας ταυτίσετε με τη Δεξιά, όσο και αν επιχειρείτε να εξαφανίσετε από τον πολιτικό χάρτη μια παράταξη με τη ρίζα, το βάθος, τη διαδρομή και το έργο της δικής μας, ματαιοπονείτε. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, όσες φορές ιστορικά αυτή η παράταξη δεν ήταν στις επάλξεις των αγώνων να καθορίζει τις εξελίξεις με το βαθύ πατριωτικό της αίσθημα, την αταλάντευτη πίστη της στην ενότητα του Ελληνισμού και τη διαρκή αίσθηση της εθνικής της ευθύνης, μόνο διχασμοί και δεινά έβρισκαν ιστορικά τον τόπο. Αυτή είναι η δική μας άγνοηση, αν θέλετε, της ιστορίας.

Έχουμε τη δύναμη να σταθούμε όρθιοι και να νικήσουμε. Δεν υπήρξαμε, δεν υπάρχουμε και, να το ξέρετε, δεν θα υπάρξουμε αναλωσιμοί. Με την αυτόνομη γραμμή μας, με την πίστη μας στον ενωμένο Ελληνισμό, με το προοδευτικό μας πρόγραμμα και με την αποδεδειγμένα μοναδική μεταρρυθμιστική μας δυναμική, θα αντιπαλέψουμε το αδιέξοδο δίπολο του λαϊκισμού και της συντήρησης. Σας διαβεβαιώνω θα μας βρίσκετε πάντοτε μπροστά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Σκανδαλίδης μίλησε δεκαέξι λεπτά. Επομένως δικαιούται να έχει έξι λεπτά δευτερολογίας αύριο, εάν το επιθυμεί.

Θέλω τώρα να σας ενημερώσω για το εξής. Έχετε εγγραφεί διακόσιοι πέντε συνάδελφοι. Σε αυτό θα προσθέσετε τους Υπουργούς, τους κοινοβουλευτικούς και τους Αρχηγούς των κομμάτων. Η απόφαση, κατά πλειοψηφία, της Διάσκεψης των Προέδρων ήταν για δύο ημέρες. Όμως, στο τέλος ο Πρόεδρος

της Βουλής είπε ότι αύριο θα δούμε, ενδεχομένως, αν χρειαστεί να πάμε και την Παρασκευή.

Επομένως δεν λέω σήμερα για την Παρασκευή, αλλά σας προτείνω οι απλοί ομιλητές -συγγνώμη για τη λέξη «απλοί», οι συνάδελφοι και όχι οι αγορητές- να πάνε στα έξι λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εγώ σας λέω μία πρόταση, για να το σκεφθείτε. Θα βγάλουμε τους χρόνους και ούτως ή άλλως μάλλον θα πάμε Παρασκευή, αλλά πάλι δεν θα μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Γι' αυτό σκεφθείτε το. Ούτως ή άλλως θα υπάρχει μία ανοχή.

Τον λόγο έχει ο κύριος Πρόεδρος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Επειδή πρέπει να έχουμε όλα τα δεδομένα μεταξύ μας, η διευκόλυνση που έγκειται στο να γίνουν έξι τα λεπτά από επτά είναι για να μπορέσουν, πράγματι, να μιλήσουν οι διακόσιοι πέντε συνάδελφοι.

Το σύνολο των ωρών που θα απαιτηθούν το είχαμε προϋπολογίσει σε είκοσι οκτώ, αλλά μπορεί να πάνε και τριάντα δύο. Σήμερα μπορούμε να πάμε και μέχρι τη μία και μιάμιση το βράδυ. Η απόφαση είναι να γίνει η ψηφοφορία αύριο το βράδυ. Αυτή είναι η απόφαση και το λέω ευθύτατα.

Από εκεί και πέρα, επειδή εξελίσσονται από χθες κιάλας -και το γνωρίζουμε όλοι, κύριε Πρόεδρε- και διάφορα σενάρια για το τι μπορεί να γίνει ενδιάμεσα της διαδικασίας, είτε για προτάσεις δυσπιστίας είτε άλλα πράγματα, σε ό,τι με αφορά, δεν υπάρχει καμμία περίπτωση αυτή η διαδικασία, εκτός αν υπάρχει άλλη παρέμβαση σαν αυτή που υπονόησα προηγούμενα, να μην πάει αύριο το βράδυ, ό,τι ώρα και αν χρειαστεί.

Σας παρακαλώ πολύ να είναι πολύ καθαρό μεταξύ μας. Θα μιλήσουμε όλοι. Και εγώ είμαι πέραν των διακοσίων πέντε. Θα αρχίσουμε το βράδυ, θα ξεκινήσουμε αύριο από πιο νωρίς κ.λπ..

Σας λέω ότι έχουμε τις τρεις προηγούμενες συμβάσεις, Άμστερνταμ, Μάαστριχτ, το σύνταγμα της Ευρώπης και όλες τις πολύ μεγάλες συμβάσεις και κράτησαν από δώδεκα μέχρι είκοσι τέσσερις ώρες. Αυτή μπορεί να πάει και τριάντα πέντε, όσο χρειαστεί, όχι όμως με παράταση ημερών.

Αντιλαμβάνεστε ότι δεν διαφεύδω τον Πρόεδρο γι' αυτό που είπε προηγούμενως. Όμως, να δούμε την οικονομία όλης της συζήτησης σε σχέση και με άλλα σενάρια τα οποία ακούγονται και γράφονται και καθένας έχει δικαίωμα να τα βάλει σε εφαρμογή αύριο κάποια στιγμή. Ωστόσο, δεν θα αιφνιδιαστούμε ούτε θα αιφνιδιαζόμαστε.

Παρακαλώ, η απόφαση είναι σήμερα να πάμε μέχρι το βράδυ. Αν δεν γίνεται δεκτό το επτάλεπτο να γίνει εξάλεπτο, πάμε με τα επτάλεπτα μέχρι όποια ώρα χρειαστεί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Να τηρείται, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κεγκερογλου, το να τηρείται με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο, αλλά δεν μπορεί ο εκάστοτε Προεδρεύων να κάνει και τον παιδονόμο!

Κάνω έκκληση, λοιπόν, στους συναδέλφους να τηρούν οι ίδιοι το επτάλεπτο. Ούτως ή άλλως, δεν πρόκειται να λήξει τη δωδεκάτη. Θα πάμε Παρασκευή ούτως ή άλλως, γιατί τέσσερις τα μεσάνυχτα Παρασκευή είναι πια.

Ορίστε, κύριε Κασιδιάρη, έχετε τον λόγο. Θα κάνετε χρήση της δευτερολογίας σας;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θα το δούμε στην πορεία αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Ξεκινήστε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θα ξεκινήσω με την πάγια θέση του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, όπως αυτή εκφράστηκε ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 από το πολιτικό συμβούλιο του κόμματος. Η εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας σε ξένη δύναμη συνιστά εθνική προδοσία. Και ερχόμαστε σήμερα στη Βουλή να δούμε την απόλυτη ταύτιση του ΣΥΡΙΖΑ που υπογράφει την εθνοπροδοτική Συμφωνία των Πρεσπών με τη Νέα Δημοκρατία.

Φτάσαμε στο σημείο να βλέπουμε όλη την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ να χειροκροτά τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, όταν αυτός αρνήθηκε να υπερψηφίσει την πρόταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής για το Σύμφωνο των Πρεσπών.

Με επιχειρήματα τα οποία δεν επιδέχονται καμμία αμφισβήτηση, με ακλόνητα νομικά επιχειρήματα αποδείξαμε πως το Σύμφωνο των Πρεσπών είναι αντισυνταγματικό. Ως εκ τούτου, ακόμα κι αν ψηφιστεί από την παρούσα νοθευμένη και παράνομη πλειοψηφία, οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, ως Έλληνες πολίτες, θα προσφύγουν άμεσα στο Συμβούλιο της Επικρατείας με στόχο την ακύρωση αυτού του παράνομου και αντεθνικού νομοθετήματος.

Και σε κάθε περίπτωση, ο Γενικός Γραμματέας του κινήματός μας έχει δεσμευτεί με επιστολή προς τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, προς το ΝΑΤΟ, αλλά και προς την κυβέρνηση του κρατιδίου των Σκοπίων, πως όταν ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή διοικήσει τη χώρα και σε αυτή τη Βουλή υπάρχει μία εθνική πλειοψηφία, το Σύμφωνο των Πρεσπών θα ριχθεί στον κάλαθο των αχρήστων της ελληνικής ιστορίας και θα τελειώνουμε οριστικά με αυτή την απόπειρα προδοσίας σε βάρος του εθνικού συμφέροντος.

Αυτά τα λόγια που εμφανίζονται διάφοροι και τα θεωρούν ακραία, δεν είναι δικά μου λόγια. Όλος ο ελληνικός λαός λέει πως αυτή τη στιγμή μέσα στην ελληνική Βουλή διαπράττεται ένα έγκλημα σε βάρος της πατρίδας.

Διαβάζω τι λένε για το Σύμφωνο των Πρεσπών δεκαοκτώ πρώην πρόεδροι. Προειδοποίηση προς την Κυβέρνηση, αλλά και προς όσους Βουλευτές έχουν στόχο να στηρίξουν την προδοσία. «Μην ψηφίσετε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Η συμφωνία αυτή αποτελεί πλήρη αποδοχή και κατά συνέπεια δική μας υποχώρηση στις απαιτήσεις της σκοπιανής πλευράς».

Έχουμε, επομένως, μία πρωτοφανή περίπτωση στις διακρατικές σχέσεις και στο Διεθνές Δίκαιο. Ένα κράτος παραχωρεί εθνική κυριαρχία εν καιρώ ειρήνης, χωρίς να έχει υποστεί στρατιωτική ήττα και μάλιστα την παραχωρεί σε ένα ασήμαντο κρατικό μόρφωμα, ένα κρατίδιο το οποίο είναι κυριολεκτικά ανύπαρκτο, ένα κρατίδιο χωρίς οντότητα, χωρίς ιστορία.

Στο άρθρο 1 της μειοδοτικής Συμφωνίας των Πρεσπών ποιεΐται αυθαίρετα η ιστορικά τεκμηριωτή αξίωση των Σκοπιανών να αναγνωρίζονται διεθνώς ως «Μακεδονία». Εμείς λέμε αυτό που λέγαμε από το 1990: «Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία. Το όνομά μας είναι η ψυχή μας και όποιος εκχωρεί όνομα, εκχωρεί και έδαφος».

Άκουσα ότι πανηγυρίζουν διάφοροι του ΣΥΡΙΖΑ ότι τους αναγκάσαμε να λέγονται «Βόρεια Μακεδονία». Εγώ θα σας θυμίσω ένα μόνο παράδειγμα που παρουσιάζει με πολύ emphatic τρόπο πώς λειτουργεί η εξωτερική πολιτική. Γνωρίζετε πώς λέγεται το κράτος της Ουρουγουάης επίσημα διεθνώς; Oriental Republic of Uruguay, δηλαδή Ανατολική Ουρουγουάη. Κανένα κράτος στον κόσμο δεν πρόκειται να αποκαλεί τους Σκοπιανούς «Βόρεια Μακεδονία».

Και δεν είναι μόνο αυτό. Στην παράγραφο 3 περί ιθαγένειας και γλώσσας, έχουν δοθεί και η ιθαγένεια και η γλώσσα. Και μόνο με την απόδοση και την εκχώρηση του ονόματος «Μακεδονία» στο όνομα των Σκοπίων, περιττή οποιαδήποτε συζήτηση για ιθαγένεια και γλώσσα. Όλα έχουν δοθεί και έχουν δοθεί και από τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά έχουν δοθεί ήδη από το Βουκουρέστι, όταν πανηγύρισαν οι νεοδημοκράτες ότι δήθεν αντιστάθηκαν. Δεν αντιστάθηκαν. Αν τότε ήταν ο Ζάεφ στα πράγματα και δεν ήταν το VMRO και οι κομιτατζήδες και είχαν δεχτεί ονομασία με τη χρήση του όρου «Μακεδονία» με γεωγραφικό προσδιορισμό, από τότε είχε πει «να» η Νέα Δημοκρατία στη σύνθετη ονομασία. Και το ίδιο συνεχίζει να κάνει και σήμερα.

Θα πάω στις επιμέρους προδοσίες, στα επιμέρους άρθρα, στις επιμέρους παραγράφους. Ήδη από το άρθρο 1 παράγραφος 5 εξευτελίζεται η χώρα αποδίδοντας όλους τους εμπορικούς κωδικούς «Μακεδονία» στα Σκόπια. Δηλαδή ο εμπορικός τομέας της βορείου Ελλάδος κυριολεκτικά καταστρέφεται. Όσον αφορά τον μακεδονικό χαλβά, κάθε Σκοπιανός έχει πλέον το δικαίωμα να χρησιμοποιεί αυτό τον όρο για κάθε προϊόν του. Και είπαν οι Σκοπιανοί: «Εντάξει. Θα βγάλουμε μόνο το «Μακεδονία» από τις πινακίδες των αυτοκινήτων». Γιατί θέλουν να έρχονται στη Χαλκιδική να κάνουν μπάνια και φοβούνται μήπως θερμάοιμοι Βορειοελλαδίτες τους πιάσουν από τα παρμπρίζ από τα αυτοκίνητα.

Από εκεί και πέρα, όμως, η χρήση του όρου «Μακεδονία» σε

κάθε σημείο επιτρέπεται από την παρούσα προδοτική συμφωνία. Το άρθρο 2 της οποίας -προσέξτε εδώ είναι το κρίσιμότερο σημείο, εδώ είναι όλη η ουσία του ζητήματος- προβλέπει παραίτηση της Ελλάδος από το δικαίωμα στην αρνησικυρία. Δηλαδή δεν μπορούμε να θέσουμε βέτο για να μπουν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε διεθνείς οργανισμούς. Δεν μπορούμε! Χάνουμε το μέγιστο όπλο της Ελλάδος. Προσέξτε, τα Σκόπια καίγονται να αρθεί το ελληνικό βέτο. Γιατί αν δεν αρθεί το ελληνικό βέτο και δεν μπορέσουν να εισέλθουν στο ΝΑΤΟ, τότε είναι βέβαιο πως οι διαμάχες Αλβανών και Σλάβων, αυτές οι φυγόκεντρες τάσεις οι οποίες υπάρχουν μέσα στο κρατίδιο των Σκοπίων, θα το οδηγήσουν πολύ σύντομα σε κατακερματισμό και διάλυση. Επομένως τα δίνουν όλα για την εθνική τους επιβίωση.

Και τι τους ζητάει εδώ η επίσημη Κυβέρνηση, η οποία σε καμία περίπτωση δεν εκπροσωπεί την Ελλάδα, το έθνος και τον Ελληνισμό; Δεν ζητά τίποτα! Η Ελλάδα δίνει τα πάντα στους Σκοπιανούς και οι Σκοπιανοί δεν δίνουν απολύτως τίποτα. Αυτό είναι μία πρωτοφανής συνθήκη. Δεν έχει ξανασυμβεί στη διεθνή εξωτερική πολιτική.

Είναι ένα εθνικό έγκλημα για το οποίο θα υπάρχει και απόδοση ποινικής ευθύνης, γιατί το άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα προβλέπει ποια είναι η τύχη αυτών οι οποίοι διαπράττουν εσχάτη προδοσία σε βάρος του έθνους, της πατρίδας και του Συντάγματος των Ελλήνων και είναι βεβαίως η ισόβια κάθειρξη. Αυτή είναι η ποινή για όποιους διαπράττουν το αδίκημα της εσχάτης προδοσίας.

Μιλάτε για γλώσσα. Αλήθεια, οι Μακεδόνες έχουν ονόματα, όπως Φίλιππος, Κλείτος, Αλέξανδρος, Αντίγονος, Αντίοχος, Περσέας, Κρατερός, Λυσίμαχος, Πτολεμαίος, Σέλευκος. Οι Σκοπιανοί που έρχονται για τις δήθεν διαπραγματεύσεις πώς λέγονται; Ντούσαν, Ζόραν, Μπόμπαν. Η γλώσσα των αρχαίων Μακεδόνων, η ελληνική γλώσσα των αρχαίων Μακεδόνων είναι κινέζικα για τους Σκοπιανούς.

Και πέρα από την προδοσία, εδώ υπάρχει και η γελοιοποίηση των επιχειρημάτων της κυβερνητικής πλευράς. Στο άρθρο 4 της εν λόγω κατάπτυστης σύμβασης λέτε ότι δεν θα προβαίνουν σε αλυτρωτικές δηλώσεις τα δύο μέρη. Σε τι αλυτρωτικές δηλώσεις μπορούν να προβούν τα Σκόπια; Να πουν ότι θα καταλάβουν τη Θεσσαλονίκη; Και ποια είναι τα Σκόπια για να έχουν αλυτρωτισμό; Έχουν στρατό τα Σκόπια, πέρα από ένα-δύο τάγματα, ανεξοπλιστά, τα οποία φοράνε ένα σήμα στον αριστερό τους ώμο, στο αριστερό τους μπράτσο, οι Σκοπιανοί που λέει «Μακεδονία» και φέρει τον Ήλιο της Βεργίνας;

Και ερωτώ: Αν τηρηθεί το άρθρο 17, το οποίο προβλέπει στρατιωτική συνεργασία και γίνονται κοινά στρατιωτικά γυμνάσια με τους Σκοπιανούς, τι νομίζετε ότι θα κάνουν οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις; Τι θα πράττει ο Έλληνας αξιωματικός, ο οποίος θα έχει απέναντί του σε κοινά γυμνάσια έναν ανθέλληνα, ο οποίος φέρει στο μπράτσο του τον τίτλο «Μακεδονία»; Πού θα οδηγήσετε τις Ένοπλες Δυνάμεις με αυτή την προδοσία;

Πιο κρίσιμο από όλα είναι το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3 του συμφώνου. Εδώ έχετε στόχο με τη βία να περιορίσετε το δικαίωμα του Έλληνα στην ελεύθερη έκφραση της άποψής του. Απαγορεύεται οποιαδήποτε δημόσια εκδήλωση αντίδρασης σε αυτή την εθνομηδενιστική συμφωνία.

Και πήραμε μία πρόγευση βεβαίως από το συλλαλητήριο, όταν «πνίξατε» την πλατεία Συντάγματος με χημικά, με ληγμένες κροτίδες, ληγμένες βομβίδες με καρκινογόνα χημικά αέρια. Αυτά δεν είχαν στόχο να πλήξουν αυτούς, οι οποίοι συμπλέκονταν με τις αστυνομικές δυνάμεις, αλλά είχαν στόχο να πλήξουν απλούς Έλληνες πολίτες, οικογενειάρχες, μωρά παιδιά, τα δάκρυα των οποίων, τα δάκρυα των Ελλήνων στην πλατεία Συντάγματος είναι αυτά, τα οποία θα πνίξουν την εθνική προδοσία, η οποία σήμερα καλύπτει την Ελλάδα.

Λέτε ότι είμαστε οι φασίστες, όπως άκουγα απ' όλες τις πτέρυγες και «λέμε όχι στον φασισμό της Χρυσής Αυγής». Ποιοι είναι οι φασίστες; Φασίστες είναι αυτοί, οι οποίοι ως Κυβέρνηση δεν αποδέχονται τη λαϊκή κυριαρχία, απορρίπτουν την ετυμηγορία της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, δεν δίνουν το δικαίωμα στον λαό να αποφασίσει μέσω δημοψηφίσματος γι' αυτό το μεί-

ζον εθνικό ζήτημα και του απαγορεύουν ακόμα και να διαδηλώσει, ακόμα και να εκδηλωθεί δημόσια σε βάρος της Κυβέρνησης, χτυπώντας με κάθε μέσο τη λαϊκή βούληση.

Είναι ντροπή για την Αστυνομία, η οποία ελέγχεται από δύο κυρίες οι οποίες είναι παντελώς άσχετες με ζητήματα δημοσίας τάξεως, να βγαίνουν επίσημα αξιωματικοί της Αστυνομίας και να λένε ότι ήταν εξήντα χιλιάδες, την ώρα που έχουνε βγει στους δρόμους για το μακεδονικό εκατοντάδες χιλιάδες, εκατομμύρια Έλληνες πολίτες και έχουν εκφράσει με υπερηφάνεια την αντίθεσή τους στην εθνομηδενιστική σας Κυβέρνηση.

Όσον αφορά την παράγραφο 5, τη διαγραφή της ελληνικής ιστορίας, έλεγε κάποτε ο Κίσινγκερ ότι τους Έλληνες, που είναι ένα έθνος ανυπότακτο, πρέπει να τους χτυπήσουμε στις ρίζες, στη γλώσσα, στην ιστορία, στη θρησκεία, στην παράδοση. Αυτή η ρήση, αυτό το αίτημα του Κίσινγκερ επιβεβαιώνεται σήμερα, δεκαετίες μετά με τη συγκεκριμένη παράγραφο της Συμφωνίας των Πρεσπών, όπου προβλέπεται -άκουσον, άκουσον- σύσταση κοινών διεπιστημονικών επιτροπών για θέματα ιστορικά, αρχαιολογικά και εκπαιδευτικά. Με ποιους ιστορικούς θα πάτε σ' αυτές τις επιτροπές; Με τη Ρεπούση ή με τον Φίλη και τον Γαβρόγλου, που είχατε Υπουργούς Παιδείας, που έχουν μετατραπεί σε δούρειους ίππους του ανθελληνισμού μέσα στο κράτος των Ελλήνων;

Ας μιλήσουμε λίγο για την ιστορία. Θα κάνω εδώ μια ιστορική παρένθεση, γιατί η ιστορία είναι αυτή που πραγματικά μιλάει στην καρδιά των Ελλήνων. Θα γυρίσω πίσω τον χρόνο και θέλω να έρθετε μαζί μου και να πάμε στα χρόνια της πτώσης της Μακεδονίας, της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας, στο 168 π.Χ., όταν μαζί με την πτώση της Μακεδονίας, δυστυχώς επήλθε και η συνολική πτώση της Ελλάδος. Ήταν το τέλος του αρχαίου ελληνικού κόσμου, κάτι που οι εχθροί του Ελληνισμού θέλουν να γίνει και σήμερα, δηλαδή να παραδοθεί η Μακεδονία, να πέσει η Μακεδονία, για να πέσει η Ελλάδα.

Τότε, λοιπόν, το 168 π.Χ., τις τύχες της Μακεδονίας διαφέντευε ένας μεγάλος πατριώτης βασιλέας, ο Περσέας, ένας μαχητής, ένας αγωνιστής, ο οποίος είχε καταφέρει απέναντι στην ακμάζουσα ρωμαϊκή δύναμη, απέναντι στον επεκτατισμό της Ρώμης, που ήταν η υπερδύναμη της εποχής, να εξοπλίσει τον ελληνικό στρατό, να εξοπλίσει τους Μακεδόνες και να αντισταθεί στην κατάληψη της Ελλάδος. Πέτυχε μια νίκη αρχικά το 171 π.Χ., έναν θρίαμβο, στη Μάχη του Καλλίνικου κοντά στη Λάρισα. Και φτάνουμε στην κρίσιμη χρονική στιγμή της Μάχης της Πύδνας, όπου και τότε με μια προδοσία, όπως και σήμερα, υπέστη μια δεινή ήττα ο Ελληνισμός.

Όταν, λοιπόν, στις 22 Ιουνίου του 168 π.Χ. στην Πύδνα της Πιερίας τριάντα χιλιάδες φαλαγγίτες παρατάχθηκαν απέναντι στις ρωμαϊκές λεγεώνες, στην πρώτη φάση της μάχης με την εφόρμηση της φάλαγγας οι Ρωμαίοι συνετρίβησαν και άρχισαν να υποχωρούν και το μόνο που χρειαζόταν να γίνει τότε ήταν να εφορμήσει στην πεδιάδα το ιππικό των εταίρων, οι τέσσερις χιλιάδες ευγενείς Μακεδόνες ιππείς. Δεν έγινε, όμως, κάτι τέτοιο. Δεν έγινε αυτό που έκανε ως αρχηγός του ιππικού των εταίρων ο Μέγας Αλέξανδρος στη Μάχη της Ισού και στη Μάχη του Γρανικού, οπότε και συνέτριψε με τα ξίφη των Μακεδόνων ιππέων το πεζικό των Περσών. Οι τότε ευγενείς Μακεδόνες και ιππείς δεν μπήκαν στη μάχη. Πρόδωσαν τον Περσέα και έτσι χάθηκε η μάχη για τα ελληνικά όπλα και ο Περσέας κατέληξε αιχμάλωτος στη Ρώμη.

Το ίδιο έγινε και χίλια χρόνια αργότερα, το 1071 μ.Χ., στην περσιόπητη Μάχη του Μαντζικέρτ, οπότε άλλος ένας μεγάλος φλογερός Έλληνας πατριώτης, βασιλέας και στρατηγός, ο Ρωμανός Διογένης, προδομένος και πάλι από το πολιτικό σύστημα -θα έλεγα- της τότε εποχής υπέστη την ήττα του Μαντζικέρτ και έτσι εφορμήσε η τουρκική λαίλαπα στη Μικρά Ασία.

Με τέτοιου είδους εθνικές προδοσίες οδηγήθηκε ο Ελληνισμός στον όλεθρο. Μια ανάλογη εθνική προδοσία επιχειρείται και σήμερα. Αναδείξατε με κάθε μέσο την προδοτική γραμμή της εθνομηδενιστής συγκυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχουν, όμως, ζητήματα, τα οποία χτυπάνε κατ' ευθείαν την καρδιά του Έλληνα και τα οποία θέλω να αναδείξω στον λίγο χρόνο που έχω.

Στο άρθρο 8 ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με σύμβολα και με

σημαία. Και τι τολμάει να λέει εδώ ο νομοθέτης; Εάν ένα μέρος θεωρεί πως κάποιο σύμβολο συνιστά μέρος της ιστορικής ή πολιτιστικής κληρονομιάς του και το χρησιμοποιεί το άλλο μέρος, θα το θέσει υπ' όψιν και θα αφαιρεθεί. Υπ' αυτή την έννοια, απαιτώ άμεσα οι Σκοπιανοί να σκίσουν την εθνική τους σημαία, που είναι αντίγραφο του ήλιου της Βεργίνας, που αποτελεί ελληνική πολιτιστική κληρονομιά. Απαιτώ να αποσύρουν όλα τα αγάλματα των αρχαίων Ελλήνων που υπάρχουν στις μεγάλες πόλεις τους. Απαιτώ να αποσύρουν όλα τα ιστορικά τους βιβλία και τη σκοπιανή προπαγάνδα, η οποία παρουσιάζει ως σλάβικη και ως σκοπιανή την αρχαία Μακεδονία.

Δεν θα κάνετε τίποτα από αυτά, γιατί επί της ουσίας αποδέχετε de facto πως η ιστορία της Μακεδονίας μας ανήκει στα Σκόπια.

Βέβαια, πέραν της ιστορίας και των συμβόλων, υπάρχει και η εθνική κυριαρχία, για την οποία θα έπρεπε να μιλάμε ώρες. Υπάρχει το άρθρο 13 της συνθήκης που εκχωρεί εθνική κυριαρχία, που εκχωρεί δικαιώματα στους Σκοπιανούς στην ελληνική αποκλειστική οικονομική ζώνη και εδώ είναι το μείζον θέμα. Εδώ αυτή η ανεπαρκής νοθευμένη πλειοψηφία, που εμφανίζεται στη Βουλή των Ελλήνων με απολειψάδια απ' όλα τα κόμματα του αντισυνταγματικού τόξου, να ψηφίζουν αυτή την προδοσία, δεν επαρκεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, και αυτό θα είναι το πρώτο όπλο, το οποίο θα χρησιμοποιήσει ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή για να εκμηδενίσει κατ' αρχάς στο Συμβούλιο της Επικρατείας και να ακυρώσει αυτή την παράνομη, αντεθνική, ανθελληνική συμφωνία.

Πέραν όλων αυτών -και θα κλείσω με την ομιλία μου- για να σωθεί η Μακεδονία, για να σωθεί η Ελλάς, απαιτείται πολιτική αλλαγή. Η παρούσα διαδικασία απέδειξε πως στην προδοσία της Μακεδονίας συντάσσονται ξεκάθαρα η Νέα Δημοκρατία με τον ΣΥΡΙΖΑ. Όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτούσε τον εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, όταν αρνείτο να συμπράξει στην ένσταση αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε η Χρυσή Αυγή, όταν στην πράξη η Νέα Δημοκρατία αναγνώριζε ως συνταγματικό το κατάπτυστο νομοθέτημα των Πρεσπών.

Ως εκ τούτου, μόνη λύση, μόνη δυνατότης για τους Έλληνες πολίτες να ανατρέψουν αυτή την προδοσία, η οποία συντελείται σήμερα, είναι την εξουσία στη χώρα να αναλάβει το εθνικιστικό κίνημα της Χρυσής Αυγής. Με απόλυτη πλειοψηφία εθνικιστών και πατριωτών Βουλευτών μέσα στη Βουλή, μέσα σε μια μέρα, να ακυρώσουμε το κατάπτυστο Σύμφωνο των Πρεσπών και να το πετάξουμε στον κάλαθο των αχρήστων της ελληνικής ιστορίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Κασιδιάρης μίλησε δεκαεξιμισι λεπτά. Επομένως έχει, όπως και ο κ. Σκανδαλίδης, έξι λεπτά δευτερολογίας.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Προχωράμε με τον κ. Ιωάννη Γκιόκα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Θα πάρω και τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ξεκινήστε και στο τέλος θα κάνουμε τη σούμα, κύριε Γκιόκα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν κάποιοι παρακολούθησε τη συζήτηση και στην επιτροπή της Βουλής, αλλά και σήμερα, θα διαπίστωσε ότι πίσω από τους καβγάδες, τους υψηλούς τόνους, κυρίως ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία, όπου από τη μια μεριά ο ΣΥΡΙΖΑ υπερασπίζεται τη συμφωνία λέγοντας ότι «εμείς ακολουθήσαμε τη δική σας πολιτική» - αυτό λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι ακολούθησε την πολιτική των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ - και από την άλλη η Νέα Δημοκρατία καταδικάζει τη συμφωνία ψαρεύοντας στα θολά νερά του εθνικισμού, θα διαπίστωσε ότι πίσω από αυτούς τους καβγάδες υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής, παρά τις διαφορές και παρά τη στάση απέναντι στη συμφωνία.

Αυτός ο παρονομαστής είναι η ουσία αυτού που συζητάμε σή-

μερα, ότι όλοι σας αποκρύπτετε τη μεγάλη εικόνα της περιοχής, τη μεγάλη εικόνα των Βαλκανίων, γιατί κανένας σας δεν αμφισβητεί πολιτικά, στρατηγικά τους σχεδιασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καρπός των οποίων υπήρξε και η Συμφωνία των Πρεσπών και, φυσικά, πολλά άλλα.

Αρκεί να δει κανείς ποιοι στήριξαν τη Συμφωνία των Πρεσπών από την αρχή μέχρι τώρα.

Πρώτον, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και η κυβέρνηση Τραμπ, αυτός ο προοδευτικός ηγέτης που στήνει τείχη, που πυροβολεί μετανάστες, που στηρίχτηκε από την «Κου Κλουξ Κλαν» και που έκανε τα πάντα για να περάσει η Συμφωνία των Πρεσπών.

Δεύτερον, τη στήριξε με κάθε τρόπο το ΝΑΤΟ, αυτός ο δολοφονικός οργανισμός που φούντωσε τους εθνικισμούς στα Βαλκάνια, αιματοκύλισε την περιοχή δυο και τρεις φορές, επέβαλε αλλαγή συνόρων, έριξε βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού. Αυτός ο οργανισμός οργάνωσε μια ολόκληρη εκστρατεία για να γίνει αποδεκτή η Συμφωνία των Πρεσπών και, μάλιστα, ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ ήταν και ο πρώτος που συνεχάρη τον Ζάεφ για το αποτέλεσμα στη Βουλή της FYROM.

Τρίτον, στήριξαν τη Συμφωνία η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ηγέτες χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρώτη και καλύτερη η Μέρκελ, που ήρθε στην Ελλάδα για να συγχαρεί τον κ. Τσίπρα, όχι μόνο φυσικά για τις επιδόσεις της Κυβέρνησής του στην εφαρμογή των μνημονίων, αλλά και για την υπογραφή της συγκεκριμένης συμφωνίας. Και, φυσικά, δεν ήταν μόνο η Μέρκελ, ήταν ο Γιούνκερ, ήταν ο Μακρόν, ήταν πολλοί άλλοι. Και λέει η κ. Αναγνωστοπούλου -το είπε πριν στην ομιλία της- ότι το έκαναν αυτό, στήριξαν και στηρίζουν τη συμφωνία, γιατί φοβούνται και αυτοί τον εθνικισμό και την άνοδο της ακροδεξιάς.

Καλά, μιλάτε σοβαρά; Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός δεν ήταν αυτός που πρωτοστάτησε από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 στην υποδαύλιση του εθνικισμού στα Βαλκάνια και στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, όχι στην κατάρρευση -όπως ειπώθηκε- αλλά στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας; Μιλάτε για εθνικισμό. Ο Κουρτς, ο ακροδεξιός Καγκελάριος της Αυστρίας, δεν ήταν αυτός που έστειλε μήνυμα πριν από λίγο καιρό για τις θετικές προοπτικές που έχει η Συμφωνία των Πρεσπών;

Γι' αυτά τα ζητήματα κανένας, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε κανένας άλλος, δεν βγάζει άχνα. Δεν υπάρχει ιμπεριαλισμός, δεν υπάρχουν αμερικανονατοϊκοί σχεδιασμοί -που φτάνουν μάλιστα στα όρια πολεμικών προετοιμασιών- δεν υπάρχουν ανταγωνισμοί στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή με επίκεντρο τους αγωγούς, τις αγορές, τις πρώτες ύλες. Δεν υπάρχει τίποτα από όλα αυτά.

Υπάρχει μόνο το παραμύθι που ακούσαμε πάλι σήμερα, ότι στη γειτονική χώρα έγινε Πρωθυπουργός ένας μετριοπαθής πολιτικός, ο Ζάεφ. Σήμερα, μάλιστα, μάθαμε ότι είναι σοσιαλιστής και αριστέρος ο Ζάεφ, ο οποίος έδωσε μία ιστορική ευκαιρία για να λυθεί το πρόβλημα και να ζήσουμε εμείς καλά και αυτοί καλύτερα στη μεγάλη αγκαλιά του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης!

Αυτό το παραμύθι έχει στόχο να συγκαλύψει την ωμή και αμείλικτη πραγματικότητα, ότι δηλαδή τη Συμφωνία των Πρεσπών την ήθελε, τη στήριξε και την επέβαλε με κάθε τρόπο, με κάθε μέσο όλη η αφρόκρεμα των πιο δολοφονικών, επιθετικών, πολεμοκάπηλων χωρών και οργανισμών, που εδώ και πάρα πολλά χρόνια έχουν σπείρει και τον εθνικισμό και τον θάνατο στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή.

Και τη στήριξαν αυτή τη συμφωνία με προφανή στόχο να ενταχθεί η γειτονική χώρα στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, να προχωρήσει η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση στα Δυτικά Βαλκάνια και να αποδυναμωθεί έτσι η επιρροή της Ρωσίας, άλλων ισχυρών κρατών, στο πλαίσιο αυτών των σφοδρών και κλιμακούμενων ανταγωνισμών που υπάρχουν.

Από πού προκύπτει αυτό; Από την ίδια τη συμφωνία. Προκύπτει ξεκάθαρα από το άρθρο 2 της συμφωνίας, το οποίο δεν περιορίζεται μόνο στο ότι το ένα μέρος δεν θα εμποδίζει το άλλο μέρος σε διεθνείς οργανισμούς, αλλά κάνει ένα ακόμη βήμα παραπέρα και περιγράφει ξεκάθαρα όλα τα βήματα και τη διαδικασία

σία ένταξης της γειτονικής χώρας πρώτα στο NATO και μετά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή είναι η ουσία της συμφωνίας. Η ουσία της συμφωνίας είναι το άρθρο 2, διαψεύδοντας με αυτόν τον τρόπο τόσο τον Πρωθυπουργό όσο και τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών, που παραπληροφόρουσαν στις συναντήσεις, στις ενημερώσεις των πολιτικών Αρχηγών -τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το ΚΚΕ που έθετε αυτό το ζήτημα- ότι δήθεν στο κείμενο της συμφωνίας δεν θα υπάρχει καμμία απολύτως αναφορά στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και επειδή ακριβώς αυτή η συμφωνία είναι αμερικανοατοϊκής κοπής, έχει τη δική του σφραγίδα, γι' αυτόν τον λόγο ακριβώς και στο κείμενο της συμφωνίας παραμένουν τα σπέρματα του αλτρωτισμού περί μακεδονικού λαού, πολίτη, γλώσσας και ούτω καθεξής.

Και εδώ τίθεται το εξής εύλογο ερώτημα: Αφού επιλέγεται ο όρος «Βόρεια Μακεδονία» για την ονομασία -με τον οποίο εμείς δεν έχουμε κάποιο πρόβλημα- για ποιον λόγο δεν επιλέγεται και αυτός ο όρος για την ιθαγένεια ή για τη γλώσσα, «βορειομακεδονική ιθαγένεια», «βορειομακεδονική γλώσσα»; Για τον απλούστατο λόγο ότι αυτές οι αμφισημίες και αυτές οι διατυπώσεις δεν αποτελούν έναν αθώο συμβιβασμό, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, επιλέγονται συνειδητά, με στόχο να συντηρείται ο αλτρωτισμός, ο εθνικισμός και στη μία χώρα και στην άλλη, για να διαιρούνται οι λαοί και να περνούν τα επικίνδυνα σχέδια των ιμπεριαλιστών.

Και αυτά θα ξαναβγούν στην επιφάνεια την κατάλληλη στιγμή, που αυτοί θα επιλέξουν ανάλογα με τα συμφέροντά τους.

Αυτά που είπε χθες ο κ. Κατρούγκαλος στην ομιλία του στην επιτροπή ενισχύουν, κατά τη γνώμη μας, αυτούς τους προβληματισμούς. Είπε ο κ. Κατρούγκαλος χθες ότι η αυτή η αναφορά έχει να κάνει με έναν ατομικό αυτοπροσδιορισμό. Βεβαίως, καθένας έχει το δικαίωμα ατομικά να αυτοπροσδιορίζεται όπως θέλει.

Όταν όμως αυτά μπαίνουν σε διεθνή κείμενα, σε διεθνείς συμβάσεις, κύριε Κατρούγκαλε, τότε δεν μιλάμε για ατομικό αυτοπροσδιορισμό, μιλάμε για συλλογικό αυτοπροσδιορισμό. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ο συλλογικός αυτοπροσδιορισμός χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO για να ανακύψουν είτε υπαρκτά είτε υπαρκτά μειονοτικά ζητήματα, να αλλάξουν σύνορα και μάλιστα να αλλάξουν με το αίμα των λαών.

Χαρακτηριστική περίπτωση -όχι η μοναδική, αλλά η πιο χαρακτηριστική περίπτωση- ήταν το Κόσοβο. Το Κόσοβο αποσχίστηκε από την ενωμένη Γιουγκοσλαβία στο όνομα του αυτοπροσδιορισμού. Και επειδή ακριβώς ισχύει αυτό το πολιτικό διεθνές περιβάλλον, τελικά αυτός ο αυτοπροσδιορισμός είναι και νόθος. Επειδή όλα αυτά καθορίζονται από τους ισχυρούς, παύει να είναι αυτοπροσδιορισμός και στην ουσία γίνεται ετεροπροσδιορισμός.

Και το ξαναλέμε, μην τα χρησιμοποιείτε αυτά τα επιχειρήματα, κύριε Κατρούγκαλε! Μην τα χρησιμοποιείτε! Γιατί αυτά ενίοτε γυρνούν και μπούμερανγκ και ο νούν νοεϊτώ.

Ακόμη και ορισμένες πιο σοβαρές τοποθετήσεις από τη μεριά του ΣΥΡΙΖΑ, που λένε ότι, εν πάση περιπτώσει, ένα διεθνές πρόβλημα δεν λύνεται και χωρίς την παρέμβαση του διεθνούς παράγοντα που ενδιαφέρεται για τους δικούς του λόγους, ακόμη και αυτές οι προσεγγίσεις αντιμετωπίζουν την παρέμβαση των ιμπεριαλιστικών οργανισμών ως κάτι επιμέρους, ως κάτι δευτερεύον, συγκαταρκτικό, συμπωματικό, ενώ ισχύει το ακριβώς αντίθετο, ότι η όλη διαδικασία καθορίστηκε βήμα-βήμα με βάση τη δική τους παρέμβαση. Αυτοί οργάνωσαν τη διαδικασία, αυτοί καθόρισαν τα χρονοδιαγράμματα, μέχρι τον Ιούλιο του 2018, στη Σύνοδο Κορυφής του NATO. Αυτοί διαμόρφωσαν το πλαίσιο της συμφωνίας, αυτοί επέβαλαν και τη συμφωνία με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι το εξής, το οποίο εδώ παραγνωρίζεται ή ξεπερνιέται έτσι: Δεν μιλάμε για επίλυση του ζητήματος, γιατί δεν μπορεί αυτό το ζήτημα να επιλυθεί προς το συμφέρον των λαών -και του ελληνικού λαού και του γειτονικού λαού- στο πλαίσιο του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εν μπορούν -όσο κι αν επιμένετε για το αντίθετο- οι εμπρη-

στές των Βαλκανίων να είναι ταυτόχρονα και πυροσβέστες. Μιλήσατε πριν -και είναι σωστό, το είπε και η κ. Αναγνωστοπούλου- για την αποσταθεροποίηση στην ευρύτερη περιοχή. Είπατε ότι αυτή είναι η κατάσταση στην περιοχή. Μιλήσατε για τα σχέδια για τη μεγάλη Αλβανία, τα μουσουλμανικά τόξα, το Αιγαίο, την Ανατολική Μεσόγειο και ούτω καθεξής. Γι' αυτό πρέπει -λέτε- η χώρα να κλείνει και τα διάφορα μέτωπα.

Και το ερώτημα που προκύπτει, αλλά δεν το απαντάτε, είναι το εξής: Όλοι αυτοί οι σχεδιασμοί αποσταθεροποίησης στην ευρύτερη περιοχή προκύπτουν από μόνοι τους; Γίνονται ερήμην του NATO; Γίνονται ερήμην των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής; Γίνονται ερήμην της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Φυσικά και όχι! Όλα αυτά έχουν τουλάχιστον τη σύμφωνη γνώμη αυτών των δυνάμεων, αν δεν έχουν -που εμείς αυτό πιστεύουμε- την ενεργητική στήριξη και των Ηνωμένων Πολιτειών και του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτές, λοιπόν, οι δυνάμεις που έβαλαν και που βάζουν φωτιά στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή και που ενισχύουν την παρουσία τους στη χώρα μας, δεν μπορούν να είναι εγγυητές ούτε της ειρήνης ούτε της σταθερότητας ούτε, φυσικά, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας. Όποιος ισχυρίζεται το αντίθετο είτε κοροϊδεύει συνειδητά, είτε έχει πλήρη άγνοια της ιστορίας, γιατί εταίρος στο NATO είναι και η Τουρκία, αλλά αυτό δεν εμπόδισε καθόλου την άρχουσα τάξη της Τουρκίας να «γκριζάρει» το Αιγαίο, να εντείνει τις προκλήσεις, τις διεκδικήσεις και με τις ευλογίες του NATO που δεν αναγνωρίζει σύνορα στο Αιγαίο. Εταίρος στο NATO -και προσεχώς στην Ευρωπαϊκή Ένωση- είναι και η Αλβανία, αλλά επίσης αυτό δεν έχει εμποδίσει την προκλητικότητα της άρχουσας τάξης της Αλβανίας να θέτει σε εφαρμογή τα σχέδια για «Μεγάλη Αλβανία», ξεκινώντας μάλιστα άμεσα με την ουσιαστική προσάρτηση του Κοσόβου.

Αυτός, λοιπόν, είναι ο πρώτος μύθος της Κυβέρνησης ότι δήθεν επιλυείται ένα ιστορικό θέμα για πολλά χρόνια και ότι με αυτόν τον τρόπο πετυχαίνουμε τη σταθερότητα.

Ποιος είναι ο δεύτερος μύθος, που είναι πιο πονηρός και -για να μην πούμε- και πιο ανήθικος; Είναι αυτό που λέει ότι το ζήτημα της εισόδου της γειτονικής χώρας στο NATO δεν αφορά εμάς, ότι είναι επιλογή του γειτονικού λαού να μπει στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι είναι η θέληση του λαού της FYROM να μπει στο NATO.

Και εδώ υπάρχει το ερώτημα: Από πού προκύπτει αυτό; Στο δημοψήφισμα που οργανώθηκε με όλες αυτές τις παρεμβάσεις, τους εκβιασμούς, τα τελεσίγραφα κ.λπ., το ερώτημα ήταν «Συμφωνείτε ή όχι με την ένταξη της χώρας μας στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση, αποδεχόμενοι τη συμφωνία;». Αυτό ήταν το ερώτημα. Δεν ήταν αν αποδέχεστε ή όχι τη Συμφωνία των Πρεσπών. Σε αυτό το δημοψήφισμα απείχε το 70% του γειτονικού λαού και έδειξαν οι ιμπεριαλιστές ότι τη θέληση των λαών, όπως και τώρα και παλαιότερα σε άλλες αντίστοιχες περιπτώσεις, την έχουν γραμμένη στα παλιά τους τα παπούτσια. Αφού πρώτα κατέφυγαν σε πιέσεις, τελεσίγραφα, εκβιασμούς, κ.ο.κ., στο τέλος αγνόησαν και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, που οι ίδιοι έστησαν. Αυτή είναι η δημοκρατία τους.

Όμως, ας δεχθούμε τη λογική σας, δηλαδή ότι μπορεί ένας λαός να επιλέξει να ακολουθήσει κάτω από τις πιέσεις, τους εκβιασμούς και τις πιέσεις μια λανθασμένη αντιλαϊκή επιλογή και να ενταχθεί σε έναν τέτοιο οργανισμό. Από πού κι ως πού μια κυβέρνηση, που θέλει να λέγεται μάλιστα και αριστερή, προοδευτική κυβέρνηση, πρέπει να πρωτοστατεί, να ενθαρρύνει, να στρώχνει αυτόν τον λαό για να μπει μία ώρα αρχύτερα στη φυλακή αυτών των οργανισμών;

Βλέπετε, λοιπόν, ότι ούτε αυτό το επιχείρημά σας αντέχει σε σοβαρή κριτική.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, αν η εξωτερική σας πολιτική εξαντλούνταν μόνο στη Συμφωνία των Πρεσπών, θα μπορούσε να πει κάποιος ότι ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της, το οποίο εμείς το θεωρούμε πολύ επικίνδυνο, είχατε τουλάχιστον καλές προθέσεις. Όμως, εδώ η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ένας κρίκος στην αλυσίδα της πολιτικής σας, η οποία είναι μια πολιτική που συνιστά τον καλύτερο υπηρέτη των αμερικανο-νατοϊκών επιλογών και τα έχει δώσει όλα. Μην κρύβονται, δηλαδή, εδώ ορισμέ-

νοι πίσω απ' το δάχτυλό τους. Στηρίζατε όλες τις αποφάσεις του ΝΑΤΟ, μέχρι και το πρώτο πυρηνικό πλήγμα. Συμμετείχατε σε όλες τις στρατιωτικές ασκήσεις του ΝΑΤΟ. Διευρύνατε και επεκτείνατε τις αμερικανο-νατοϊκές βάσεις στην Ελλάδα. Διατηρείτε στο ύψος των 4 δισεκατομμυρίων ευρώ τις δαπάνες για νατοϊκές ανάγκες. Φυσικά, μέρος αυτής της πολιτικής είναι η Συμφωνία των Πρεσπών, δηλαδή η πολιτική σας να εγκλωβίσετε κι άλλους λαούς, μαζί με τον ελληνικό λαό, στη φυλακή και τα δεσμά αυτών των οργανισμών.

Με όλα αυτά που κάνετε, δημιουργείτε φιλειρηνική ρωγμή στον ιμπεριαλισμό, όπως είπε πριν η κ. Αναγνωστοπούλου; Έλεος, δηλαδή! Αυτό, μάλιστα, δεν είναι ανάγκη να το πούμε εμείς. Το λένε οι ίδιοι οι Αμερικάνοι. Η έκθεση του αμερικανικού Υπουργείου Εξωτερικών που δημοσιεύτηκε πριν λίγες μέρες, λέει το εξής: «Η Ελλάδα είναι αφοσιωμένος εταίρος στην προώθηση των συμφερόντων των ΗΠΑ. Η ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει την εμβάθυνση της στρατιωτικής συνεργασίας και προσφέρει τοποθεσίες εκτός της Σούδας, για να υποστηρίξει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις των ΗΠΑ στην περιοχή».

Αυτά τα εύσημα από τους Αμερικάνους τα παίρνετε, επειδή κάνετε ρωγμή στην ιμπεριαλιστική τους πολιτική; Έχουν τάσεις αυτοκτονίας, δηλαδή, όλοι αυτοί;

Φθάνει, μάλιστα, στο σημείο η έκθεση να λέει ότι θα επιστρατευτούν μη κυβερνητικές οργανώσεις και μέσα μαζικής ενημέρωσης, για να πειστεί ο ελληνικός λαός για την αναγκαιότητα αυτής της πολιτικής. Αυτά λέει η έκθεση. Αυτά θυμίζουν άλλες εποχές, σκοτεινές εποχές που είναι καταδικασμένες στη συνείδηση του ελληνικού λαού, όπως επίσης είναι καταδικασμένες στη συνείδηση του αριστερού προοδευτικού κόσμου, που όλα αυτά τα έχει βιώσει στο πετσί του.

Αυτόν τον ρόλο τον αναλάβατε, όπως έκαναν φυσικά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όχι γιατί θέλετε να κάνετε εθνικές υποχωρήσεις, αυτά που λέει δηλαδή η Νέα Δημοκρατία. Βέβαια κι εσείς τα λέγατε παλαιότερα για τη Νέα Δημοκρατία. Όχι, λοιπόν. Αναλάβατε αυτόν τον ρόλο, γιατί αυτό επιτάσσουν τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, τμημάτων του ελληνικού κεφαλαίου που προσδοκούν να πάρουν μερίδιο από τη μοιρασιά των ανταγωνισμών για τους αγωγούς και τις πρώτες ύλες στις αγορές και να κερδίσουν, φυσικά, κι από τις επενδύσεις που γίνονται και προβλέπονται στο άρθρο 14 της συμφωνίας ανάμεσα στις δύο χώρες.

Αυτό είναι και το περιεχόμενο του συνθήματος που έχετε λανσάρι «Ελλάδα - ηγετική δύναμη στα Βαλκάνια». Πολύ προοδευτικό και πολύ διεθνιστικό αυτό το σύνθημα! Βέβαια, δεν το ακούμε πρώτη φορά. Το έλεγε παλαιότερα η κυβέρνηση Σημίτη, αλλά και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του 1990. Θυμάστε τότε για την οικονομική διείσδυση στα Βαλκάνια, τότε που οι ελληνικές επιχειρήσεις έφευγαν για να βρουν πιο φθηνή εργατική δύναμη και περισσότερα κέρδη, αλλά και τότε που η κυβέρνηση Σημίτη με αυτό το σύνθημα στήριζε τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία. Μάλιστα, με ορισμένα στελέχη αυτής της Κυβέρνησης φτιάχνετε τώρα και τον προοδευτικό πόλο στα Μέγαρα Μουσικής και από εδώ κι από κει.

Τίθετα: το ερώτημα: Αν έλεγε ο Ράμα ή ο Ζάεφ ή ο Ερντογάν, αν έλεγε ο Πρωθυπουργός της Βουλγαρίας να γίνουν η Αλβανία, η FYROM, η Τουρκία ηγετικές δυνάμεις στα Βαλκάνια, εμείς τι θα λέγαμε; Εσείς τι θα λέγατε; Θα μιλούσατε για πρόκληση, για επεκτατισμό, για εθνικισμό, κ.ο.κ.. Γιατί δεν ισχύει αυτό και για την Ελλάδα και για την ελληνική Κυβέρνηση; Γιατί δεν ισχύει, αφού στην ουσία παίζει τον ρόλο, με τις πλάτες των Αμερικανών του ΝΑΤΟ, ενός μικρού ιμπεριαλιστή στην περιοχή;

Βλέπετε, λοιπόν, ότι ο εθνικισμός και ο κοσμοπολιτισμός δεν χωρίζονται με «σινικά τείχη». Είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Γι' αυτό δεν μπορείτε να είστε πραγματικοί αντίπαλοι του εθνικισμού της ακροδεξιότητας, με την οποία άλλωστε συγκυβερνούσατε για τέσσερα χρόνια.

Τι λέει το ΚΚΕ; Λέει ό,τι λέει εδώ και είκοσι πέντε χρόνια. Να τα θυμίσουμε, λέγοντας ότι το 1992 η Αλέκα Παπαρήγα, μετά από τη γνωστή σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, είπε ότι είτε απαλειφθεί το όνομα είτε

δεν απαλειφθεί, τα προβλήματα για την Ελλάδα, αλλά και για τους λαούς, θα γίνονται όλο και πιο έντονα, εφόσον συνεχίζεται η επέμβαση των ξένων δυνάμεων στα Βαλκάνια -της ΕΟΚ τότε, αφού δεν υπήρχε ακόμα η Ευρωπαϊκή Ένωση- και των ΗΠΑ, εφόσον συνεχιστεί η πολιτική του «διαίρει και βασίλευε». Τότε, στη σύσκεψη των πολιτικών Αρχηγών ήσασταν όλοι μαζί -η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, ο Συνασπισμός τότε- και συμμετείχατε μαζί στα συλλαλητήρια του 1992.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Όχι όλοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Η «ΑΥΓΗ» του 1992, στα συλλαλητήρια του τότε, έγραφε «Παλμός με ωριμότητα! Εντυπωσιακό το συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης!».

Αυτά λέγατε τότε. Το λέω, γιατί ο κ. Δραγασάκης σήμερα δείχνει ότι έχει πάθει αμνησία και λέει ότι ο Συνασπισμός εφαρμόζει τις πάγιες θέσεις του από το 1992. Το 1992 λέγατε κι εσείς «Η Μακεδονία είναι μία και μόνο ελληνική», μαζί με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία.

Πάμε παρακάτω. Βουκουρέστι 2008: Τι έλεγε το ΚΚΕ: Ο λαός με την πάλη του να βάλει βέτο σε ΝΑΤΟ, ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πάμε στο 2011. Η απόφαση του κόμματος έλεγε: Τις εξελίξεις στα Βαλκάνια τις σφραγίζει η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Ενώ οι ελληνικές κυβερνήσεις διακηρύσσουν πως συζητούν μόνο το όνομα της γειτονικής χώρας, στην πραγματικότητα η άρχουσα τάξη της ΠΓΔΜ θέτει με κάθε ευκαιρία ζήτημα αναγνώρισης μακεδονικής ταυτότητας και γλώσσας.

Αυτό λέμε και σήμερα. Εμείς, το ΚΚΕ, σε αντίθεση με όλους όσους, είτε τότε είτε σήμερα, επικεντρώνουν στο όνομα, προβάλλουμε την ανάγκη να μπουν εμπόδια στα σχέδια των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να απαλειφθούν οι αλυτρωτισμοί, να αντιμετωπιστεί ο εθνικισμός της κάθε πλευράς, είτε της μιας είτε της άλλης, που αξιοποιείται για αλλαγές συνόρων, αιματοχυσίες και για να διαιρούνται οι λαοί. Διότι δεν υπάρχουν γενικά Βαλκάνιοι. Και στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και σήμερα υπάρχουν οι αστικές τάξεις των βαλκανικών κρατών που συνεργάζονται, κάνουν κοινές μπίζνες, τσακώνονται, πολεμούν μεταξύ τους, αν δεν τα βρίσκουν -γιατί αυτά είναι προσωρινά στον καπιταλισμό- υπάρχουν και οι βαλκανικοί λαοί που και τότε και σήμερα θα πληρώσουν το τίμημα από την ενίσχυση αυτών των σχεδιασμών, οι οποίοι προωθούνται με τη συμφωνία που υπογράψατε.

Γι' αυτό αυτή η συμφωνία είναι φιλοϊμπεριαλιστική και στρέφεται εναντίον και του ελληνικού λαού και του λαού της γείτονος χώρας και όλων των λαών της περιοχής.

Τελειώνω με το εξής. Εμείς είμαστε με τους λαούς. Εμείς είμαστε με τη δυνατότητα που έχουν οι λαοί με τη φιλία, την αλληλεγγύη τους, την κοινή τους πάλη, να αντιπαλέψουν και τα πολεμοκάπηλα σχέδια αυτών των οργανισμών, να αποδυναμώσουν από αυτούς τους οργανισμούς και να γίνουν οι ίδιοι κυρίαρχοι των εξελίξεων, των ζωνών τους, με τη δική τους εξουσία. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι οι λαοί, όταν έχουν οι ίδιοι την εξουσία, μπορούν τέτοιες διαφορές να τις λύνουν προς όφελός τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Υπερκαλύψατε τη δευτερολογία σας. Προς ενημέρωσή σας το λέω.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από τους ΑΝΕΛ κ. Αριστείδης Φωκάς.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα γράφεται μια μαύρη σελίδα στην ιστορία της πατρίδας μας. Είναι η μεγαλύτερη εθνική μας ήττα μετά την απώλεια της μισής Κύπρου. Ο κ. Τσίπρας και ο κ. Κοτζιάς αποφάσισαν οι δυο τους να πάνε να υπογράψουν μια συμφωνία κάτω από ένα αντίσκηνο στις Πρέσπες και τώρα έρχεστε εσείς να επικυρώσετε με έναν αμφιλεγόμενο τρόπο αυτή τη συμφωνία.

Σας πειράζει που μαζεύονται εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες στα συλλαλητήρια. Να σας θυμίσω ότι στο πρώτο συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη μαζεύτηκαν πεντακόσιες χιλιάδες Έλληνες να διαμαρτυρηθούν για τη Μακεδονία μας. Τότε όλο το σύστημα έπεσε επάνω στο συλλαλητήριο. Πέρα από τη «ΒΕΡΓΙΝΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ» και τον «ΣΚΑΪ», κανένα άλλο κανάλι δεν μετέδωσε αυτό το συλλαλητήριο.

Ακολούθησε το συλλαλητήριο της Αθήνας με ένα εκατομμύριο και πλέον κόσμο να είναι εκεί, να φωνάζουν για τη Μακεδονία μας. Έπειτα αρκετά συλλαλητήρια σε όλες σχεδόν τις πόλεις της Ελλάδας και προχθές, ένα ακόμη συλλαλητήριο εδώ, στο Σύνταγμα, με πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες Έλληνες που πήγαν να διαμαρτυρηθούν για τη Μακεδονία μας και πάλι.

Δεν σας πείραξε ότι για ένα τόσο σημαντικό θέμα έγινε «μαγειρείο» το Γραφείο του Προέδρου της Βουλής και ύστερα από κλήρωση, λες και είμαστε σε καμιά μπαρμποutiέρα, χάθηκε η πλειοψηφία που υπήρχε στην επιτροπή υπέρ του «ΟΧΙ» και με τη μεθόδουσή σας δημιουργήθηκε πλειοψηφία υπέρ του «ΝΑΙ». Μα, τα νέα μέλη της επιτροπής που προσθέσατε είναι τυχαίο ότι όλα ήταν υπέρ του «ΝΑΙ»; Γιατί έχετε επιλέξει μόνο αυτούς που έφυγαν από το Ποτάμι; Τι κλήρωση ήταν αυτή; Κλήρωση για ένα τόσο σημαντικό θέμα; Να το αφήσουμε, δηλαδή, όλα στην τύχη;

Είμαι σίγουρος ότι δεν ήταν και πολύ στην τύχη, αλλά υπήρξε μεθόδευση. Κατ' αρχάς δεν έχετε πλειοψηφία μέσα στη Βουλή, διότι είστε εκατόν σαράντα πέντε και να θυμίσω ότι πενήντα από αυτές τις έδρες είναι μπόνους.

Είναι λυπηρό ένα κρατίδιο, όπως αυτό των Σκοπίων, που είναι χθεσινό στον παγκόσμιο χάρτη, να είναι πιο δημοκρατικό από τη χώρα μας, στην οποία γεννήθηκε η δημοκρατία. Από το κρατίδιο των Σκοπίων τουλάχιστον πέρασε η Συμφωνία των Πρεσπών με αυξημένη πλειοψηφία. Εδώ θα περάσει με απλή πλειοψηφία, που στην πραγματικότητα ούτε αυτή έχετε στην επιτροπή, αλλά ούτε και εδώ μέσα στην Ολομέλεια.

Ζητήσαμε, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, να εφαρμοστεί το άρθρο 28 παράγραφος 2 του Συντάγματος περί απαίτησης αυξημένης πλειοψηφίας 3/5 του αριθμού των Βουλευτών για την κύρωση της συγκεκριμένης συμφωνίας. Από τη στιγμή που δεν εφαρμόστηκε το άρθρο 28 παράγραφος 2 του Συντάγματος για τη συγκεκριμένη συμφωνία, για την παράδοση δηλαδή του ονόματος «Μακεδονία», την αναγνώριση μακεδονικής εθνότητας και μακεδονικής γλώσσας στο κρατίδιο των Σκοπίων, πού σκοπεύετε να εφαρμόσετε αυτό το άρθρο του Συντάγματος για αυξημένη πλειοψηφία; Γιατί δεν πήγαμε ούτε σε δημοψήφισμα, ενώ οι Σκοπιανοί πήγαν να πάρουν την άποψη του λαού τους;

Εσείς, κύριε Κατρούγκαλε, έχετε προτείνει για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, που θα έρθει στη Βουλή κάποια στιγμή, να πηγαίνουμε σε δημοψήφισμα, όταν υπάρχει ένα σημαντικό εθνικό θέμα, αρκεί να υπάρχουν πεντακόσιες χιλιάδες υπογραφές. Τι πιο δημοκρατικό να οδηγηθούμε σε δημοψήφισμα για να αποφασίσει ο ελληνικός λαός τι θέλει; Όμως, δυστυχώς, για τον ελληνικό λαό, αλλά λέτε, άλλα εννοείτε και άλλα πράττετε.

Μα, εδώ ο ελληνικός λαός ξεσηκώθηκε με απαντάει συλλαλητήρια. Εκατομμύρια Έλληνες σε όλη την υφήλιο σήμερα κλαίνε εξαιτίας της αριστερής σας ιδεολογίας.

Γιατί δεν πηγαίνουμε σε δημοψήφισμα, κύριε Υπουργέ, από τη στιγμή που λέτε ότι πεντακόσιες χιλιάδες υπογραφές είναι αρκετές για να πάμε σε δημοψήφισμα; Τα επιχειρήματά σας στηρίζονται στη μέθοδο της ιστορικής ασάφειας.

Δυστυχώς για εμάς, αυτή η συμφωνία αναγνωρίζει μακεδονική εθνότητα, διότι μετά την κύρωση της συμφωνίας από την ελληνική Βουλή οι Σλαβοσκοπιανοί θα είναι Μακεδόνες στην εθνότητα. Δεν θα είναι Αλβανοί, δεν θα είναι Βούλγαροι ούτε Έλληνες, αλλά θα είναι Μακεδόνες. Έπειτα από την κύρωση της συμφωνίας από την ελληνική Βουλή θα ανοίξει ο ασκός του Αιόλου.

Υπάρχουν Έλληνες πολίτες στην κεντρική και δυτική Μακεδονία που κατοικούν σε κάποια χωριά, που, αν τους ρωτήσεις τι είναι, θα σου πουν «Μακεδόνες». Αν τους ρωτήσεις «ποιοι είναι οι πρόγονοί σας;», θα σου πουν «ο Μέγας Αλέξανδρος». Πέρα από τα ελληνικά, μιλούν και αυτή τη σλαβοσκοπιανή διάλεκτο.

Φανταστείτε, λοιπόν, πόσο εύκολο είναι πλέον στο μέλλον οι Σκοπιανοί που θα λέγονται Μακεδόνες να μιλήσουν για μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα. Και θα το δούμε σύντομα αυτό να γίνεται, διότι, όταν υπάρχει Βόρεια Μακεδονία σημαίνει ότι υπάρχει και Νότια Μακεδονία, όπως υπάρχει, βέβαια, Βόρεια και Νότια Κορέα, Ανατολική και Δυτική Γερμανία στο παρελθόν και πολλά άλλα παραδείγματα.

Ένα άλλο από τα ψεύτικα επιχειρήματά σας είναι ότι αν κυρω-

θεί η Συμφωνία των Πρεσπών, θα υπάρξει συνεργασία στο επιχειρείν ανάμεσα στις δύο χώρες. Μα, εδώ και είκοσι χρόνια οι Έλληνες επιχειρηματίες είναι οι νούμερο «ένα» επενδυτές στο κρατίδιο των Σκοπίων. Δώσουμε, δεν δώσουμε το όνομα «Μακεδονία» στους Σκοπιανούς, οι Έλληνες επιχειρηματίες θα συνεχίσουν να επενδύουν με τον ίδιο ακριβώς ρυθμό. Να ξέρετε εσείς οι αριστεροί ότι το χρήμα δεν κοιτάει αν το κρατίδιο αυτό λέγεται Σκόπια ή αν λέγεται Μακεδονία ή αν κατοικείται από Σκοπιανούς ή από Μακεδόνες.

Τα επιχειρήματά σας καταρρίπτονται το ένα μετά το άλλο. Δεν πείθετε κανέναν πλέον. Μόνο δυσκολία θα δημιουργήσετε στις ελληνικές επιχειρήσεις, για τον λόγο ότι πολύ δύσκολα θα μπορεί ο Έλληνας επιχειρηματίας να χρησιμοποιήσει τον όρο «Μακεδονία» στην επιχείρησή του ή σε κάποιο από τα προϊόντα που θα παράγει, σε αντίθεση βέβαια με τους Σκοπιανούς που θα έχουν τζάμπα ένα άριστο brand name.

Διαπράττετε ένα τεράστιο λάθος που στο μέλλον κανένας, μα κανένας δεν θα μπορέσει να το διορθώσει. Όσα χρόνια και αν περάσουν, θα έχει γράψει η Ιστορία ότι Μακεδονία είναι αυτός ο χώρος που γεωγραφικά είναι πάνω από τη Βεργίνα και την Πέλλα και ότι η μακεδονική γλώσσα είναι αυτή η σλαβική διάλεκτος και γνήσιοι Μακεδόνες είναι αυτοί οι γυφτοσλάβοι. Διότι αν δείτε ποιοι κατοικούν στα Σκόπια, θα δείτε ότι δεν είναι Σλάβοι, δεν έχουν καμμία σχέση ούτε με τους Σέρβους ούτε με τις άλλες φυλές. Να ξέρετε ότι η Μακεδονία είναι Ελλάδα και η Ελλάδα είναι Μακεδονία. Αυτό δεν το λέω μόνο εγώ, αλλά εκατοντάδες ιστορικοί και αρχαιολόγοι. Οι Σκοπιανοί έχουν οργώσει όλο το κρατίδιό τους και δεν βρήκαν ούτε ένα αρχαίο εύρημα από την εποχή των Μακεδόνων.

Το άρθρο 36 του Συντάγματος των Σκοπίων αναφέρεται σε δήθεν Μακεδονία και δήθεν μακεδονικό λαό. Για δήθεν αυτοδιάθεση μακεδονικού έθνους, για δήθεν αυτοδιάθεση μακεδονικού λαού, για κατάρνηση των συνόρων, για ενοποίηση των Μακεδόνων με τους Μακεδόνες. Ακούστε μόνο τον εθνικό τους ύμνο και θα καταλάβετε πολλά.

Η συμφωνία αυτή προβλέπει ότι το κράτος αυτό θα ονομάζεται Βόρεια Μακεδονία, άρα θα υπάρχει και Νότια Μακεδονία. Η ιθαγένεια θα είναι σκέτο μακεδονική και αφορά όλους τους πολίτες της χώρας. Η ιθαγένεια, να ξέρετε, δημιουργεί ταυτότητα, άρα αναγνωρίζει εθνότητα. Η γλώσσα θα ονομάζεται σκέτο μακεδονική. Τα διεθνή σύμβολα θα είναι «ΜΚ», δηλαδή σκέτο Μακεδονία. Τα εμπορεύματά τους θα είναι μακεδονικά. Γι' αυτούς το «Μακεδονία» θα είναι μέρος ονόματος μιας πολιτικής οντότητας, ενώ για εμάς θα είναι απλώς μία περιφέρεια της Ελλάδας.

Στα θέματα εξωτερικής πολιτικής βάλετε, επιτέλους, ένα φρένο. Ο κ. Κοτζιάς μας απείλησε ότι μετά το σκοπιανό θα βάλει μπροστά τη λύση του θέματος στη Βόρεια Ήπειρο, ήθελε να λύσει το κυπριακό και τώρα βλέπουμε τον Πρωθυπουργό να κλείνει συνάντηση με τον Τούρκο Πρόεδρο αρχές Φεβρουαρίου. Παρακαλώ πολύ, σταματήστε να διαπραγματεύεστε. Όπου διαπραγματευτήκατε έχετε χάσει πανηγυρικά.

Να θυμίσω εκείνη την περίφημη διαπραγμάτευση το καλοκαίρι του 2015. Δεκαεπτά ώρες συνεχόμενα ο Πρωθυπουργός έλεγε «ναι», χωρίς διάλειμμα. Παραχώρησε μόνος του τα πάντα, χωρίς να ρωτήσει κανέναν συνεργάτη του. Ο λαός είχε πει «όχι» και αυτός είπε «ναι» σε όλα, παραχωρώντας τη δημόσια περιουσία για εκατό χρόνια, capital controls που τα έχουμε μέχρι και σήμερα και πολλά άλλα, που τα γνωρίζουμε, βέβαια, όλοι εδώ μέσα στη Βουλή.

Τίποτα, όμως, δεν συγκρίνεται με το σκοπιανό: Να δίνεις τα πάντα σε ένα κρατίδιο, όπως είναι αυτό των Σκοπίων, χωρίς να υπάρχει λόγος. Δεν πιέζει κανείς τις δύο πλευρές ποια θα είναι η ονομασία. Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να μπει αυτό το κρατίδιο των Σκοπίων σε ΝΑΤΟ και Ευρωπαϊκή Ένωση. Εμείς είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ. Οι Σκοπιανοί θέλουν να μπουέ. Γιατί, όμως, τότε υποχωρούμε εμείς; Ας τελειώσουμε με αυτό το κακόγουστο ανέκδοτο.

Κανείς, μα κανείς, δεν έχει το δικαίωμα εδώ μέσα στη Βουλή να παραδώσει το όνομα Μακεδονία στα Σκόπια. Ο Φίλιππος και ο Μεγαλέξανδρος, οι οποίοι έχουν αυτό το δικαίωμα, δυστυχώς, έχουν πεθάνει πριν από δύο χιλιάδες τριακόσια χρόνια. Η εικόνα

του κ. Τσίπρα με τον Ζάεφ να χασκογελούν κάτω από το αντίσκηνο των Πρεσπών και να αναφέρει ο Ζάεφ «οι Έλληνες, εμείς οι Μακεδόνες και οι Ευρωπαίοι», αυτή η εικόνα είναι καλά χαραγμένη στη μνήμη όλων μας.

Η Συμφωνία των Πρεσπών, αν κυρωθεί τελικά μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, θα είναι ο πολιτικός σας μακεδονικός τύμβος για όλους εσάς που θα ψηφίσετε «ναι» σε αυτή τη συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ, κύριε Φωκά.

Μιλήσατε δεκαπέντε λεπτά. Επομένως δικαιούστε αύριο, αν χρειαστείτε, τη δευτερολογία σας.

Και κλείνουν οι ειδικοί αγορητές με τον κ. Ιωάννη Σαρίδη από την Ένωση Κεντρώων. Μετά έχει ζητήσει τον λόγο ο Υπουργός κ. Κατρούγκαλος και ξεκινάει ο κατάλογος των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρωθυπουργέ της Ελλάδας, κύριε Τσίπρα, εσείς είσατε ο συνομιλητής μου σήμερα, ο συνομιλητής της Ένωσης Κεντρώων. Στο όνομα της Θεσσαλονίκης σας απευθύνομαι και σας ζητώ τον λόγο. Και εύχομαι να κρατάτε σημειώσεις, κύριε Πρωθυπουργέ, και να απαντήσετε σε όλες τις ερωτήσεις, όλων των Βουλευτών. Γιατί, να ξέρετε, η Ιστορία κρατάει πρακτικά και είναι βέβαιο πως στην τελική της κρίση για σας η Ιστορία θα επιλέξει να αναφέρει και ποια ακριβώς υπήρξε η συμπεριφορά σας απέναντι στους διακόσιους ενενήντα εννιά συναδέλφους σας του ελληνικού Κοινοβουλίου σήμερα, ειδικά σήμερα τη μοναδική μέρα, δηλαδή, στα είκοσι επτά χρόνια ύπαρξης του σκοπιανού προβλήματος που ο ελληνικός λαός θα έχει την ευκαιρία να ακουστεί έστω και διαμέσου των αντιπροσώπων του.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, από αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ. Ερώτηση πρώτη: Παραδέχεστε, ναι ή όχι, πως ο ελληνικός λαός δεν ερωτήθηκε ποτέ για το σκοπιανό πρόβλημα; Παραδέχεστε ότι σήμερα είναι η πρώτη φορά που το σκοπιανό θα συζητηθεί στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων; Σήμερα είναι η πρώτη και μοναδική ευκαιρία των Ελλήνων να εκφραστούν και μάλιστα όχι οι ίδιοι, αλλά διαμέσου των εκλεγμένων εκπροσώπων τους.

Και το πρώτο πράγμα που ζητούν από τους εκπροσώπους τους οι Έλληνες, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι να μεταφέρουμε μέσα σε αυτή την Αίθουσα το δημοκρατικό αίτημα για διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Το γνωρίζετε αυτό; Το αποδέχεστε πως αυτό είναι το βασικό αίτημα της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, ναι ή όχι;

Οι συμπολίτες μας, κύριε Τσίπρα, μας ζητάνε να έχουν οι ίδιοι την ευκαιρία να εκφραστούν πάνω σε αυτό το πολύ κρίσιμο εθνικό θέμα, ο καθένας και η καθεμία για τον εαυτό του. Ζητάνε δημοψήφισμα οι Έλληνες, σημειώστε το κάπου να μας απαντήσετε γι' αυτό. Οι Έλληνες δεν βρίσκουν καθόλου σωστό η εκπροσώπησή τους να εξαντληθεί σε δύο μόλις συνεδριάσεις της Βουλής των Ελλήνων, έπειτα μάλιστα από είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια αφωνίας για το συγκεκριμένο θέμα, έχοντας υποστεί τον πολιτικό αιφνιδιασμό, την ώρα που προσπαθούν να συνέλθουν από τα μνημόνια.

Οι Έλληνες ζητούν δημοψήφισμα. Και μην αρχίσετε τις δικαιολογίες περί του δικαιώματος των γειτόνων μας για αυτοπροσδιορισμό. Κανείς δεν ζήτησε δημοψήφισμα, κύριε Πρωθυπουργέ, για να αποφασίσουμε εμείς οι Έλληνες πώς θα λέγονται αυτοί οι Σκοπιανοί. Δεν είναι δική μας δουλειά αυτό και δεν μας απαχολεί αυτό, δηλαδή το τι θα κάνουν εκείνοι. Το θέμα είναι εμείς τι κάνουμε. Εμείς!

Το δημοψήφισμα που ζητάμε, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι για να αποφασίσουμε εμείς ως Έλληνες το εάν κάτω από την όποια τρέλα των γειτόνων θα βάλουμε και εμείς την υπογραφή μας αναγνωρίζοντας την τρέλα τους ως κάτι το δήθεν λογικό. Θέλουν αυτοί να λέγονται Μακεδονία; Πρόβλημά τους να λέγονται όπως θέλουν και να γελάμε εμείς με την αμορφωσιά τους και τη βλακεία τους. Δεν θα τους κρατήσουμε κακία, ας λέγονται και «Μαρία Αντουανέτα». Δεν είμαστε όμως, υποχρεωμένοι να αποδεχούμε την επιλογή τους ως σωστή, ως αληθινή, ως λογική, ως δήθεν σύμφωνη με την επιστήμη της Ιστορίας. Δεν χρειάζεται να υπογράψουμε τίποτα εμείς.

Και, μάλιστα, όχι μόνο δεν χρειάζεται, αλλά εγώ ισχυρίζομαι ότι μας το απαγορεύουν κιόλας αυτό η λογική και το Σύνταγμα των Ελλήνων, το να τους δώσουμε δηλαδή την υπογραφή μας πάνω σε ένα παλιόχαρτο, συμφωνώντας πως δήθεν καλά κάνουν και αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες». Εάν θέλουν να τους δώσουμε κάτι ενυπόγραφο, να τους κάνουμε δώρο ως ελληνικός λαός βιβλιοθήκες για κάθε χωριό τους, βιβλιοθήκες για κάθε γειτονιά στις πόλεις τους, βιβλιοθήκες γεμάτες με ιστορικά βιβλία.

Δεν αμφισβήτησε κανείς, κύριε Πρωθυπουργέ, το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού των Σκοπίων, ούτε και ζήτησε κανείς να αποφασίσει για το όνομα των δίπλα. Επαναλαμβάνω το ερώτημα που θέτουν οι Έλληνες και θέλουν να πάρουν απάντηση μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα. Ζητούν δημοψήφισμα για το αν η Ελλάδα πρέπει, ναι ή όχι, να αποδεχθεί και η ίδια το όποιο όνομα διαλέξουν οι Σκοπιανοί.

Γιατί πρέπει η Ελλάδα, κύριε Πρωθυπουργέ, να αποδεχθεί κάτι που η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων θεωρεί παράλογο;

Ελπίζω να κρατάτε σημειώσεις. Γιατί τώρα έχω την τιμή στο όνομα της Θεσσαλονίκης και με τη βοήθεια του θεού να προχωρήσω στη διατύπωση αμεϊκτων ερωτήσεων, οι οποίες εάν σέβαστε τη δημοκρατία, όπως ισχυρίζεστε, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά πως είστε υποχρεωμένος από το Σύνταγμα να τις απαντήσετε με σαφήνεια και ειλικρίνεια:

Ερώτημα πρώτο: Το σκοπιανό το ανοίξαμε με δική μας πρωτοβουλία;

Ερώτημα δεύτερο: Τι εννοείτε με το «μας», «δική μας»; Εάν ισχυρίζεστε πως το ανοίξαμε με δική μας πρωτοβουλία, τότε να μας εξηγήσετε, γιατί, πιστέψτε με, είμαστε πολλοί αυτοί που δεν καταλαβαίνουμε το πώς εσείς καταλαβαίνετε αυτό το «δική μας πρωτοβουλία», τι εννοείτε δηλαδή. Σας ζητώ να μας ορίσετε αυτό το «μας» στο «δική μας πρωτοβουλία». Συμπεριλαμβάνετε άραγε μέσα σε αυτό και τον ελληνικό λαό; Συμπεριλαμβάνετε μέσα στο «μας» και τη Βουλή των Ελλήνων; Συμπεριλαμβάνετε και τους Έλληνες της διασποράς και την ελληνική ομογένεια και τα πολιτικά κόμματα, τις δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις; Σε αυτό το «μας» βάζετε και τον κ. Καμμένο και τους Ανεξάρτητους Έλληνες;

Εάν ισχυρίζεστε, κύριε Πρωθυπουργέ, πως μόνοι μας, εμείς οι Έλληνες ανοίξαμε το σκοπιανό και με δική μας μάλιστα πρωτοβουλία, τότε να μας πείτε ποιους ακριβώς εννοείτε. Γιατί σας διαβεβαιώνω, κύριε Πρωθυπουργέ ότι μιλάω εξ ονόματος κάθε λογικού ανθρώπου, όταν σας λέω πως δεν ερωτήθηκε ποτέ ο ελληνικός λαός. Δεν ερωτήθηκε ποτέ η Βουλή των Ελλήνων. Δεν ερωτήθηκε ποτέ η ελληνική ομογένεια. Δεν ερωτήθηκαν ποτέ οι δημοκρατικές δυνάμεις. Ποτέ!

Ερώτημα τρίτο: Δεχθήκαμε πιέσεις, ναι ή όχι, από ξένες δυνάμεις; Μας πίεσαν, μας εκβίασαν πάλι, μας απειλίσαν; Με τι μας απειλίσαν;

Ερώτημα τέταρτο: Τι ζητούσαν και τι ζητάνε από εμάς; Εάν δεχθήκαμε εξωθεν πιέσεις, αυτές οι πιέσεις ήταν για να βρούμε μια λύση, όποια λύση να είναι ή για να δώσουμε το όνομα, ειδικά το όνομα; Μας πίεσαν να δώσουμε το όνομα της Μακεδονίας ή μας πίεσαν να τελειώσουμε με το θέμα; Μέσα στα αιτήματά τους, μέσα στα διπλωματικά τους έγγραφα, μέσα στις προτροπές τους, μέσα στις κλειστές τους αίθουσες, πίσω από τις κλειστές πόρτες, πείτε μας, κύριε Πρωθυπουργέ, τι ζητούσαν από εμάς. Ζητούσαν να παραδώσουμε οπωσδήποτε το όνομα της Μακεδονίας;

Εάν συνέβη αυτό, τότε είστε υποχρεωμένος -εάν όχι από τη συνείδησή σας, τότε από το Σύνταγμα των Ελλήνων- να βγείτε και να μας το πείτε, πως για μια ακόμα φορά κάποιοι έρχονται και ζητάνε από την Ελλάδα γη και ύδωρ. Παραδεχθείτε το! Και θα δούμε τότε όλοι μαζί το τι θα πρέπει να απαντήσουμε. Άλλωστε, ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε. Μας το διδάσκει η ιστορία μας.

Εάν εκβιάζεστε, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν εκβιάζεστε μόνοι σας, εκβιάζεται το σύνολο των Ελλήνων. Όποτε ο Πρωθυπουργός της χώρας εκβιάζεται, εκβιάζεται η χώρα ολόκληρη. Δεν είναι δικαίωμά σας -εάν ισχύει- να αποκρύψετε την πληροφορία αυτή από τον ελληνικό λαό, πως δηλαδή μας εκβίασαν ευθέως να παραδώσουμε το όνομα της Μακεδονίας μας. Στην περίπτωση που

παραδεχθείτε ότι υπήρξαν πιέσεις έξωθεν, να διευκρινίσετε εάν αυτές οι πιέσεις συμπεριέλαβαν και την παραχώρηση της λέξης «Μακεδονία».

Αν τυχόν, όμως, βγείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, και ισχυριστείτε πως δεν σας πίεσε κανείς, για να δώσετε ειδικά αυτή τη μία λέξη, τη λέξη «Μακεδονία», τότε πείτε μας: Ποιανού ιδέα ήταν να δώσουμε το όνομα; Ποιος το σκέφτηκε; Ποιος το αποφάσισε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα να δώσουμε αυτό το όνομα; Ποιος Έλληνας το έκανε αυτό; Για να τον βρούμε και να τον ρωτήσουμε με ποιο δικαίωμα αποφάσισε αυτός μόνος του για το σύνολο των Ελλήνων πως είναι εντάξει να δώσουμε το όνομα, γιατί απ' όσο γνωρίζω, κύριε Πρωθυπουργέ, μόνο ένας Έλληνας στην Ελληνική Δημοκρατία έχει το δικαίωμα να δεσμεύσει τη χώρα κι αυτός είστε εσείς.

Σας ρωτώ, λοιπόν, ευθέως και περιμένω απάντηση μαζί με ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Εσείς αποφασίσατε από μόνος σας και χωρίς καμμία πίεση να ανοίξετε το σκοπιανό και πως για να το κλείσετε θα χαρίσετε το όνομα; Εσείς αποφασίσατε για όλους εμάς πως δεν πειράζει να δώσουμε αυτό το όνομα; Κι αφού μας απαντήσατε αυτά, απαντήστε μας και σε όλα τα υπόλοιπα ερωτήματα που προκύπτουν λογικά από τις απαντήσεις σας. Πόσοι από όσους σας ψήφισαν τον Σεπτέμβριο του 2015 ως τους καλύτερους διαχειριστές των μνημονίων, γνώριζαν τις θέσεις σας για το σκοπιανό; Πόσοι απ' αυτούς που σας στήριξαν τότε με την ψήφο τους ήξεραν το τι σκοπεύετε να κάνετε με το σκοπιανό; Πόσοι περίμεναν από αυτούς που σας ψήφισαν τότε πως με δική μας πρωτοβουλία θα ανοίγαμε το σκοπιανό και θα το κλείναμε με την παράδοση του όρου Μακεδονία; Απαντήστε μας.

Και τώρα, ας έρθουμε στο ίδιο το παλιόχαρτο, όπως το χαρακτήρισα και στις επιτροπές, στην ίδια τη συνθήκη της λήμνης και τα παράλληλα επιχειρήματα που τη συνοδεύουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σαρίδη, σας ζητώ συγγνώμη, θα σας διακόψω για λίγα δευτερόλεπτα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγίστηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί τους από το Γυμνάσιο Λουτρακίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Θα αποδείξω, κύριε Πρωθυπουργέ, πως τα επιχειρήματά σας είναι παράλογα. Επιχείρημα πρώτο. Λέτε ότι με αυτή τη συμφωνία σώζεται η ιστορική αλήθεια. Μα σας ρωτώ: Κινδύνευσε ποτέ η ιστορική αλήθεια; Από ποιον; Από το κράτος των Σκοπίων; Τι απαντάτε σε αυτούς που ισχυρίζονται πως δεν ήταν ποτέ δυνατόν να κινδυνεύσει αυτό που εσείς αποκαλείτε ιστορική αλήθεια; Δεν κινδυνεύει από τίποτα η ιστορική αλήθεια. Δεν είναι καν δυνατό να κινδυνεύσει, παρά μόνο από την υποκειμενικότητα και την έλλειψη επαγγελματισμού αυτού που καταγράφει την ιστορική αλήθεια. Και ξέρετε ποιος μας το είπε πρώτος αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ; Γνωρίζετε ποιος ήταν ο πρώτος απευθυνόμενος σε όλους μας, σε ολόκληρη την ανθρωπότητα; Ο Θουκυδίδης. Αυτός μας το είχε πει. Ο Θουκυδίδης ήταν αυτός, κύριε Τσίπρα, που μας εξήγησε από πολύ νωρίς ήταν ίδια γλώσσα που μιλάμε και σήμερα το ποιο ακριβές είναι οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζει η ιστορική αλήθεια. Μας υπέδειξε μάλιστα και τον δρόμο, μας έδειξε προς τα πού πρέπει να ψάξουμε, για να βρούμε όλους τους πιθανούς τρόπους, για να προστατεύσουμε την ιστορική αλήθεια. Γι' αυτό, επειδή πρώτος αυτός μας επέδειξε τις απειλές κατά της ιστορικής αλήθειας και επειδή αυτός μας εξήγησε τι πρέπει να κάνουμε για να τις αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά, ονομάστηκε ο ίδιος ουσιαστικά ως ένας μεγάλος ιστορικός.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους ονομάστηκε ο Θουκυδίδης «πατέρας της Ιστορίας». Αυτός απορρίπτει το πρώτο επιχειρήμα, αμφισβητώντας τον ισχυρισμό πως οι πα-

ραλογισμοί του Γκρούεφσκι πως τα αγάλματα των Σκοπιανών και οι ταμπέλες των δρόμων τους έθεσαν έστω και για ένα δευτερόλεπτο σε κίνδυνο την ιστορική αλήθεια. Δεν περίμενε κανείς τον κύριο Πρωθυπουργό ή τον κ. Κοτζιά, δεν περίμενε η ιστορία να μας σώσει από κανέναν. Ούτε ο Μέγας Αλέξανδρος ούτε ο Αριστοτέλης ούτε ο Φίλιππος ούτε η Θεσσαλονίκη ούτε η Μακεδονία ούτε και κανένας Έλληνας περίμενε εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ, να τον σώσει, γιατί πάρα πολύ απλά κανείς μας δεν πίστευε ούτε και πιστεύει, πως χρειάζεται να τον σώσουν από τίποτα. Το πρώτο σας, λοιπόν, επιχειρήμα πως δήθεν σώσατε την ιστορική αλήθεια, το «μάσησε» ο Θουκυδίδης!

Πάμε στο δεύτερο επιχειρήμα, πως η συμφωνία αυτή βάζει τέλος στους αλυτρωτισμούς. Ελπίζω για χάρη της συζήτησης και της λογικής, στο όνομα δηλαδή της λογικής, πως θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι η απειλή του αλυτρωτισμού, εντοπίζεται στην πρόθεση κάποιου να πάρει κάτι που δεν του ανήκει. Αυτό περιγράφει η λέξη αλυτρωτισμός. Τη διάθεση να κλέψουν κάτι από εμάς, ανεξάρτητα των δικαιολογιών που μπορούν να προβάλουν και να διεκδικήσουν τη διάθεσή τους. Η λέξη αλυτρωτισμός σκοπό έχει να αποδώσει, μεταξύ άλλων, και την αποφασιστικότητα, να αρπάξει κάποιος κάτι που δεν του ανήκει. Από τη δική μας πλευρά ως Ελλάδα δεν έχουμε ποτέ εκφράσει μία τέτοια διάθεση να πάρουμε τίποτα από κανέναν. Άρα ο πληθυντικός δεν αφορά σε μας. Το λέω αυτό, επειδή λέτε πως βάζετε τέρμα στους αλυτρωτισμούς και χρησιμοποιείτε πληθυντικό. Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί ο πληθυντικός; Έχει εκφράσει και η Ελλάδα αλυτρωτισμό και δεν το ξέρει ή μήπως οι Σκοπιανοί εκφράζουν παραπάνω από έναν αλυτρωτισμό; Η Ελλάδα και οι Έλληνες, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν είχαν ούτε έχουν αλυτρωτικές βλέψεις. Είναι ευτυχημένοι, όταν τους αφήνουν ήσυχους να ζουν ελεύθεροι μέσα στα σύνορά τους και δεν διεκδικούν από κανέναν ούτε μία σπιθαμή γης, Πέραν, βεβαίως, της κυπριακής γης που στενάζει κάτω από την μπότα του κατακτητή. Αυτή την αξίωση του Ελληνισμού κανείς έχοντας σώας τα φρένας, δεν μπορεί να την παρουσιάσει ως αλυτρωτική. Άρα το επιχειρήμα πως βάζετε τέλος στους αλυτρωτισμούς, αναφέρεται στα έργα και τις ημέρες των Σκοπιανών εθνικιστών.

Απαντήστε μας, κύριε Πρωθυπουργέ, η λέξη Μακεδονία σε ποια γλώσσα ανήκει; Η λέξη Μακεδονία είναι, ναι ή όχι, ελληνική; Αφού, λοιπόν, δεν αμφισβητείτε πως η λέξη Μακεδονία είναι ελληνική, τότε πώς εξηγείτε την επιμονή των Σκοπιανών, να θέλουν να αυτοπροσδιοριστούν με μία ελληνική λέξη, ενώ δεν είναι Έλληνες; Πείτε μας, αφού αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι Έλληνες, δεν δηλώνουν Έλληνες, γιατί να αυτοπροσδιοριστούν με μία ελληνική λέξη; Μήπως γιατί δεν έχουν δική τους γλώσσα; Μήπως γιατί δεν αποτελούν ενιαίο έθνος; Μήπως γιατί δεν έχουν κοινή ιστορία; Μήπως γιατί δεν έχουν κοινή θρησκεία; Μήπως γιατί δεν έχουν καμμία κοινωνική συνοχή και καμμία πολιτική συγκρότηση και θα τους τα δώσουμε όλα αυτά εμείς; Όλα αυτά εμείς;

Με μία λέξη καταψήφίζουμε ως Ένωση Κεντρώων τη Συμφωνία των Πρεσπών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μιλήσατε είκοσι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δύο λεπτά δευτερολογία έχω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Τον λόγο θα πάρει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Κατρούγκαλος, ο οποίος όπως όλοι έχετε καταλάβει, αντικαθιστά τον Πρωθυπουργό που είναι και Υπουργός Εξωτερικών. Κατόπιν τούτου ο χρόνος που θα του δοθεί, θα είναι ο χρόνος Υπουργού δεκαοκτώ λεπτά. Το λέω, για να μην αρχίσουν οι μωρμούρες από κάτω.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας μια εκδήλωση εθνικής περηφάνιας, επειδή τριάντα χρόνια δεν έκλεισε το θέμα κι άκουσα και από άλλους να μας λένε «γιατί το κλείσατε γιατί;». Ο Μίκης Θεοδωράκης στον χαιρετισμό του στο Σύνταγμα έγραψε ότι είναι θέμα που δεν χρειάζεται να λυθεί, γιατί για την Ελλάδα είναι λυμένο.

Πέρα από την αυτοαναφορικότητα και τη φοβικότητα που δείχνουν παρόμοιες θέσεις, ξεχνούν όσοι τις υιοθετούν ότι η Ελλάδα έχει έναν ρόλο στα Βαλκάνια ο ρόλος επιβεβαίωσης της σταθερότητας της ειρήνης, και ταυτόχρονα έχουμε και νομική υποχρέωση να καταλήξουμε σε λύση. Η νομική υποχρέωση απορρέει από τα ψηφίσματα 813 και 845 του 1993 και την ενδιάμεση συμφωνία.

Αποσιωπήσατε ότι το Δικαστήριο της Χάγης, ήδη έχει θεωρήσει ότι παραβιάσαμε την ενδιάμεση αυτή συμφωνία με την απόφαση του 2011. Είναι απλό πράγμα για την Ελλάδα, μια χώρα που βασίζει τα εθνικά της δίκαια ακριβώς στον σεβασμό της διεθνούς νομιμότητας, να εμφανιζόμαστε ως διεθνείς παραβάτες; Δεν θα έπρεπε να επιλύσουμε αυτή τη διαφορά, μ' έναν τρόπο που θα ήταν ταυτόχρονα επιβεβαιωτικός τού ειρηνοποιού και σταθεροποιητικού ρόλου της χώρας μας και επωφελής για το εθνικό συμφέρον.

Οι εθνικοί μας στόχοι όπως είχαν καθοριστεί από το 2007 και μετά πανηγυρικά με τις προγραμματικές δηλώσεις, όλων των κυβερνήσεων ουσιαστικά από το 1993 και μετά ικανοποιήθηκαν κατά 110% και θα το αποδείξω. Μόλις τεθεί σε ισχύ η συμφωνία, η γειτονική χώρα έχει υποχρέωση να αλλάξει έναντι όλων και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό την ονομασία της. Ήδη προέβλεψαν με την αναθεώρηση του συντάγματός τους υπ' αριθμόν 33 ότι όπου στο σύνταγμά τους αναφέρεται η λέξη «Μακεδονία», θα αντικατασταθεί από τον όρο «Βόρεια Μακεδονία». Αυτό θα συμβεί σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 3 εδάφιο 2 της Συμφωνίας των Πρεσπών σε όλους τους δρόμους, σε όλους τους θεσμούς, σε όλα τα κρατικά κτήρια, σε όλες τις κρατικές ονομασίες και σε εκείνους τους ιδιωτικούς οργανισμούς που χρηματοδοτούνται από το κράτος. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 της συμφωνίας προβλέπει ότι δρόμοι, μνημεία, δημόσια κτήρια, στο μέτρο που καθ' οιονδήποτε τρόπο αναφέρονται στην αρχαία ελληνική ιστορία και τον πολιτισμό, πρέπει να προσαρμοστούν, να πάψουν να αμφισβητούν τη δική μας ιστορική κληρονομιά. Ρητά η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου 8 προβλέπει την αφαίρεση του 'Ηλιου της Βεργίνας απ' όλους τους δημόσιους χώρους και τις δημόσιες χρήσεις.

Η συμφωνία ανταποκρίνεται και στα τρία κριτήρια που ορθά ο κ. Κουμουτσάκος περιέγραψε ότι αποτελούσαν πάγια την εθνική μας πολιτική, να μη μονοπωληθεί το όνομα και το έδαφος της Μακεδονίας- άρθρο 1, άρθρο 4, της συμφωνίας-να μην αμφισβητηθεί η ταυτότητα της δικής μας ιστορικής ελληνικής Μακεδονίας -8 παράγραφος 2, άρθρο 7- να μην υπάρχει ούτε σκιά για την ύπαρξη μειονότητας 4 παράγραφος 3.

Γιατί αναφέρθηκε, όμως, σε επιτυχία 110%; Διότι εμείς καταφέραμε επιπλέον να εξασφαλίσουμε από την διαπραγμάτευση και συνταγματική αναθεώρηση, άρα με τη μεγαλύτερη δυνατή εξασφάλιση, να βεβαιωθούμε πως ό,τι συμφωνήσουμε, δεν θα έχει μόνο την προστασία του Διεθνούς Δικαίου αλλά και την εξασφάλιση των συνταγματικών αλλαγών. Αυτό ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς στη μοναδική του δήλωση στην οποία αποδεχόταν τη σύνθετη ονομασία, είπε ότι το θεωρεί αδιανόητο. «Να αλλάξουν ονομασία» -είπε- «να υιοθετήσουν μια σύνθετη, να αλλάξουν και το Σύνταγμά τους και το βλέπουμε».

Αν είναι έτσι, γιατί μας κατηγορεί η Αντιπολίτευση ότι υποτιμήσαμε τους εθνικούς στόχους; Προβάλλεται πρώτα-πρώτα ο ισχυρισμός περί μυστικής διπλωματίας και εργαλειοποίησης του ζητήματος, για να προκαλέσουμε τάχα εθνικό διχασμό. Πώς μπορεί να κατηγορούμαστε για κάτι τέτοιο, όταν η δική μας θέση ήταν η εθνική; Πώς μπορεί η άλλη πλευρά, η πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, η οποία με δηλώσεις πολλών στελεχών της είναι αυτή που αφίσταται απ' αυτή την εθνική θέση, να κατηγορεί εμάς; Μας κατηγορήσατε για μυστική διπλωματία, ενώ εμείς ποτέ δεν αποκλίναμε από τη θέση αυτή. Γιατί είναι τεράστια υποκρισία αυτό; Διότι ξέρουμε ότι και εσείς και το άλλο κυβερνητικό κόμμα, πράγματι, κάνετε μυστική διπλωματία. Δεν έχει προσεχθεί ιδιαίτερα αυτό.

Σας διαβάζω μια πρόσφατη συνέντευξη-δήλωση του κ. Μέρτζου στη δημοσιογράφο κ. Ταχιάου -κανείς από τους δύο προφανώς δεν είναι στον χώρο του ΣΥΡΙΖΑ- που τι λέει ο κ. Μέρτζος, γνωστός για το βάθος της γνώσης του για το «Μακεδονικό» αλλά

και για την ειλικρίνειά του; «Έκανα μυστική διπλωματία με τον Γκλιγκόροφ. Εξ ονόματος του Πρωθυπουργού το 1993 διαπραγματεύτηκα μυστικά στα Σκόπια με τον Πρόεδρο κ. Γκλιγκόροφ συμβιβασμό με το όνομα «Σλαβομακεδονία». Σε εκείνη τη μυστική αποστολή χωρίς διαβατήρια με συνόδευσε ο Α.Δ., για να μη με αφήσει μόνο στη χώρα που με είχε επικηρύξει για τη δράση μου στο «Μακεδονικό». Συναντήθηκα μυστικά στην έπαυλη του Ν.Ε. με τον διεθνή μεσολαβητή του ΟΗΕ Μάθιου Νίμιτς και του παρέδωσα αποδείξεις». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εσείς, λοιπόν, είστε που διεξαγάγατε μυστική διπλωματία και είχατε την υποκρισία να κατηγορήσετε εμάς.

Ως προς τα θέματα της σύνθετης ονομασίας είναι προφανές γιατί προσπαθείτε να θολώσετε τα νερά. Το ότι η σύνθετη ονομασία ήταν και δική σας θέση, την οποία συνδιαμορφώσατε, προκύπτει αμάχητα από τις προγραμματικές δηλώσεις της κ. Μπακογιάννη, ως Υπουργού Εξωτερικών, το 2007, τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Σαμαρά το 2012, τις αντίστοιχες δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών μεταγενέστερα -μετά την αντικατάσταση του κ. Αβραμόπουλου- κ. Βενιζέλου στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Γιατί σήμερα το ότι η σύνθετη ονομασία αποτελεί θέση σας, το ακούμε μόνο από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ενώ οι περισσότεροι από τους Βουλευτές σας όταν τοποθετούνται δημόσια, λένε ότι είναι απαράδεκτο να υπάρχει η λέξη «Μακεδονία» στην ονομασία του γειτονικού κράτους;

Ο λόγος, λοιπόν, για τον οποίον στην πραγματικότητα συσκοτίζετε τη θέση σας και δεν τολμάτε να παραδεχθείτε ότι, πράγματι, η εθνική θέση είναι η σύνθετη ονομασία, είναι ο βαθύς διχασμός που δεν υπάρχει στην ελληνική κοινωνία αλλά στο κόμμα σας.

Όταν έχετε στον χώρο σας Βουλευτές που κατηγορούσαν τον προηγούμενο Πρωθυπουργό Καραμανλή για κωλοτούμπα, όταν έχετε Βουλευτές -και μάλιστα σε ηγετικές θέσεις- που τον κατηγορούν ότι μπαίνει στην ιστορία ως ο Πρωθυπουργός που ξεπούλησε τη Μακεδονία, πώς είναι δυνατόν να μην έχετε πρόβλημα, να μέινετε στη θέση που συνδιαμορφώσατε στην εθνική θέση για τη σύνθετη ονομασία;

Ακριβώς επειδή αισθάνεστε ότι δεν μπορείτε να μιλήσετε με πολιτική αυτοπεποίθηση στο θέμα αυτό, προσπαθούσατε συνέχεια στη φάση της διαπραγμάτευσης να θέσετε άλλα ζητήματα.

Τι θέσατε στην αρχή; Θέσατε το ζήτημα της εθνότητας. Όταν αποδείχθηκε και με τη ρηματική ανακοίνωση και με τη συνταγματική αναθεώρηση αλλά και από την όλη επιχειρηματολογία, ότι δεν ετίθετο στη συνθήκη ζήτημα εθνότητας αλλά αποκλειστικά και μόνο ιθαγένειας, αναδείξατε το ζήτημα της γλώσσας.

Τι έχω να σας πω γι' αυτά; Για την εθνότητα είναι προφανές ότι η συμφωνία λήγει με οριστικό τρόπο το μοναδικό θέμα που μπορούν να ρυθμίσουν κράτη: την ιθαγένεια. Τα κράτη αναγνωρίζουν κράτη. Τα κράτη δεν αναγνωρίζουν λαούς.

Ως προς την ονομασία του γειτονικού κράτους, όπως σας είπα προηγουμένως, η λύση είναι οριστική και αμετάκλητη. Δεν θα ξαναδούμε στις θόνες της ελληνικής τηλεόρασης, όταν παίζει η εθνική ομάδα της άλλης χώρας, αυτό το κάλυμμα που βάζαμε για να καλύπτεται το όνομά της.

Από την άλλη μεριά οι ίδιοι παραδέχθηκαν στη ρηματική ανακοίνωση που μας έστειλαν ότι ιθαγένεια και μόνο καθιερώνει η Συμφωνία των Πρεσπών και δεν προκαθορίζει εθνότητα. Πώς θα μπορούσε να γίνει άλλωστε κάτι τέτοιο, όταν το γειτονικό κράτος είναι από το σύνταγμά του πολυεθνικό;

Πάμε τώρα στο θέμα της «μακεδονικής» γλώσσας. Κατέθεσα το αμφισβητούμενο κείμενο, δηλαδή την απόφαση της Διάσκεψης του ΟΗΕ για τα τοπωνύμια, που ρητά αναγνωρίστηκε η γλώσσα αυτή μεταξύ των επίσημων γλωσσών για τη χρήση αυτή, τα τοπωνύμια του ΟΗΕ.

Όπως είχε αναλυτικά και με έγγραφο αποδείξει ο Νίκος Κοτζιάς στην προηγούμενη συζήτηση κατά την πρόταση μομφής

της Νέας Δημοκρατίας, αυτή δεν ήταν η μοναδική παράλειψή σας να αποκρούσετε την καθιέρωση μακεδονικής γλώσσας.

Όταν στη δεκαετία του 1980 και του 1990 συζητούνταν στον διεθνή οργανισμό ISO οι συντομογραφίες, με τις οποίες θα χαρακτηρίζονταν γλώσσα και άλλα χαρακτηριστικά του γειτονικού κράτους και εκεί αμελήσαμε, και μόνο πολύ μεταγενέστερα στο τέλος της δεκαετίας του 1990 και στις αρχές του 2000 αρχίσαμε να διαμαρτυρόμαστε επί μιας ήδη ειλημμένης θέσης.

Γιατί το 1977 έγινε αυτή η παραχώρηση; Για τον απλό λόγο ότι η ελληνική Δεξιά είχε από πολύ παλαιότερα αποδεχθεί τον όρο «μακεδονική» γλώσσα. Αναφέρθηκε στην προηγούμενη ομιλία μου του Ιουνίου σε αυτή την τοποθέτηση του Υπουργού Εξωτερικών Ευάγγελου Αβέρωφ - Τσοίτσα στη συνεδρίαση της 17 Σεπτεμβρίου 1959, όπου αυτός αναφέρθηκε ρητά για «μακεδονική» γλώσσα η οποία ομιλείται στα Σκόπια και έχει γραμματική και συντακτικό.

Ο κ. Τασούλας, ο οποίος είναι ιστοριοδίφης, δημοσίευσε ένα άρθρο στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», με το οποίο προφανώς δεν αρνείται ότι αυτή ήταν η δήλωση του κ. Αβέρωφ. Λέει, όμως, ότι αυτό το έκανε, πρώτον, γιατί η «μακεδονική» γλώσσα κατοχυρωνόταν συνταγματικά και, κυρίως, γιατί το ζητούμενο ήταν η απόδειξη ότι δεν υπάρχει «μακεδονική» μειονότητα στην Ελλάδα.

Αυτό, λοιπόν, ως προς το πρώτο σκέλος αποτελεί την πλήρη απάντηση γιατί και το 1977 δεν το αρνηθήκατε εφόσον και τότε παρέμεινε συνταγματική γλώσσα η «μακεδονική». Προφανώς είναι άσχετο μια γλώσσα η οποία αναγνωρίζεται από τον ΟΗΕ, είναι γλώσσα ομόσπονδου κρατιδίου ή ολόκληρου του κράτους. Η γλώσσα είναι γλώσσα, δεν αλλάζει.

Ως προς δε το δεύτερο για τη μη ύπαρξη «μακεδονικής» μειονότητας, θα έπρεπε να παραδεχθείτε ότι αυτό για πρώτη φορά κατοχυρώνεται, με διεθνή συνθήκη απόκρουση έστω και σκιάς αμφιβολίας ότι υπάρχει παρόμοια μειονότητα στη χώρα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 της συμφωνίας.

Άλλωστε για να μην κρυβόμαστε, ξεχνάτε ότι στην απογραφή του 1928, είχε καταγραφεί ως γλώσσα η μακεδονοσλαβική; Ξεχνάτε ότι το 1951, αντίστοιχα, είχε καταγραφεί ως σλαβική και είχε απαλειφθεί η λέξη «μακεδονική» ενώ καταγραφόταν η βουλγαρική; Αυτά προς τον ισχυρισμό που άκουσα ότι ταυτίζονται οι δύο αυτές γλώσσες. Με τη συμφωνία, λοιπόν, όλα αυτά ρυθμίζονται.

Το άρθρο 3 προβλέπει το απαραβίαστο των συνόρων. Το άρθρο 4 την καταδίκη του αλυτρωτισμού και την απαγόρευση μελλοντικής τροποποίησης του συντάγματος. Το άρθρο 6 παράγραφος 3 την καταδίκη του σωβινισμού, της εχθρότητας, του αλυτρωτισμού. Και όπως σας είπα προηγουμένως, το άρθρο 4 παράγραφος 3 δεσμεύει το άλλο κράτος να μην παρεμβαίνει στις εσωτερικές υποθέσεις τις δικές μας με οποιαδήποτε μορφή και για οποιονδήποτε λόγο, περιλαμβανομένης της προστασίας, λέει η συνθήκη, «του καθεστώτος και των δικαιωμάτων οποιωνδήποτε προσώπων δεν είναι πολίτες τους». Αυτή είναι η διάταξη που αποκλείει οποιαδήποτε ανάμιξη στα εσωτερικά μας και διαγράφει μια για πάντα τη διεκδίκηση «μακεδονικής» μειονότητας.

Όταν, λοιπόν, και αυτοί οι δύο ισχυρισμοί κατέρρευσαν, δεν μπορούσατε πια να πείτε κάτι -σε ανθρώπους που θέλουν να ακούσουν, όχι σε ανθρώπους που δέχονται εξ ορισμού, γιατί σας ακολουθούν πολιτικά, τις αιτιάσεις σας-κάτι πειστικό ούτε για την εθνότητα ούτε για τη γλώσσα, τότε η συζήτηση γύρισε στα θέματα που αφορούσαν το σύνταγμα.

Έδωσα απαντήσεις στην επιτροπή και προηγουμένως αλλά επειδή βλέπω ότι διαστρεβλώθηκαν οι δηλώσεις μου σε ορισμένα μέσα, επαναλαμβάνω αυτά που είπα. Ήταν από τις μέγιστες κατακτήσεις της διαπραγμάτευσης, από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα του Νίκου Κοτζιά η διαδικαστική σειρά της συνθήκης, δηλαδή ότι πρώτα θα ολοκληρώναν αυτοί όλες τις υποχρεώσεις τους, και οι υποχρεώσεις τους ήταν όχι μόνο η κύρωση της συμφωνίας αλλά και οι συνταγματικές αλλαγές, και μετά θα ερχόταν η συμφωνία σε εμάς. Αυτά τα έκαναν και τη συνταγματική αναθεώρηση την ολοκλήρωσαν.

Προέβλεψαν όπως σας είπα, επιπλέον, μια διαλυτική αίρεση, που να μην δεν προβλεπόταν στις Πρέσπες αλλά ούτε απαγορεύεται απ' αυτή κατά την οποία εάν εμείς δεν κυρώσουμε τη

συνθήκη ή εάν εμείς δεν ανταποκριθούμε στην άλλη υποχρέωσή μας να κυρώσουμε το πρωτόκολλο ένταξης στο ΝΑΤΟ, τότε και αυτοί θα επαναφέρουν το σύνταγμα τους στην προηγούμενη μορφή, πράγμα που απορρέει από τη βασική αρχή των συμβάσεων, του «pacta sunt servanda», ότι και οι δύο πλευρές πρέπει να εφαρμόζουν αμοιβαία τις υποχρεώσεις τους.

Για τον άλλο ισχυρισμό που άκουσα από τον κ. Κουμουτσάκο ότι τάχα παραδίνουμε όπλα, γιατί εξ ορισμού αποδεχθήκαμε την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκεί πρόκειται ξανά για μια σαφή παρερμηνεία του άρθρου 2. Το άρθρο 2 παράγραφος 1 της συνθήκης μιλάει για τους άλλους πολυμερείς οργανισμούς και λέει για αυτούς -μόνο σε ό,τι αφορά το όνομα, γιατί αυτός ήταν ο βασικός, μοναδικός λόγος αντίθεσής μας στην είσοδο της γειτονικής χώρας ότι αίρουμε την επιφύλαξη αυτή.

Ειδικά όμως για την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπει ρητά το άρθρο 2 παράγραφος 4 στο εδάφιο i ότι η μόνη υποχρέωση που αναλαμβάνουμε είναι να υποστηρίξουμε την έναρξη των διαπραγματεύσεων, όχι τα επόμενα βήματα της. Και ακριβώς αυτό είναι και ένα από τα πρόσθετα όπλα τα οποία μας δίνει η συμφωνία, σε περίπτωση που υπάρξει οποιαδήποτε παρέκβαση από αυτή, να μπορούμε να επιμεινουμε στην πιστή εφαρμογή της, μέσω του βέτο που θα έχουμε στην Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει να σταματήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φοβικότητα της χώρας μας. Η χώρα μας στα Βαλκάνια μπορεί να διαδραματίσει έναν πρωταγωνιστικό ρόλο όχι ιμπεριαλιστικό, όπως λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αλλά έναν ρόλο ειρήνης και συνανάπτυξης. Είναι φοβερά υποκριτικό και παράλογο, να θεωρούμε ότι αποτελεί κίνδυνο μια χώρα που έχει δεκαεπτά φορές μικρότερη οικονομία από τη δική μας και ουσιαστικά ανύπαρκτη στρατιωτικά μέσα.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών, λοιπόν, η χώρα μας επιστρέφει στα Βαλκάνια, ως η χώρα που δίνει τον τόνο για την ειρήνη όχι για τον πόλεμο και για την αποσταθεροποίηση. Με αυτόν τον τρόπο ενισχύουμε τη διπλωματική μας θέση, και όλο αυτό το διπλωματικό κεφάλαιο που ξοδεύαμε μέχρι τώρα για την υπόθεση του ονοματολογικού, μπορούμε να το αξιοποιήσουμε εκεί που, πράγματι, είναι τα βασικά μας εθνικά θέματα δηλαδή προς ανατολάς.

Και αυτό το κάνουμε με ιδιαίτερα αναβαθμισμένη τη θέση της χώρας μας, γιατί έδειξε η παρούσα Κυβέρνηση ότι μπορεί να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες θάρρους, εκεί που άλλες κυβερνήσεις είχαν δείξει αδράνεια, ακόμα και εκεί που θα μπορούσαν να έχουν προχωρήσει σε συνεννοήσεις και σε συνεργασίες. Δεν μιλάω για την περίοδο που είχαμε εθνικιστικά καθεστώτα στο γειτονικό κράτος.

Δεν θα μπορούσα να κλείσω αυτή την ομιλία χωρίς να πω το αυτονόητο, ότι αυτή η συμφωνία επιτεύχθηκε χάρη στο πολιτικό θάρρος και την καθοδήγηση του Πρωθυπουργού και του Ζόραν Ζάεφ αλλά και τη διαπραγματευτική ικανότητα του Νίκου Κοτζιά, ο οποίος κατάφερε αυτό που σας είπα προηγουμένως, ότι χαρακτηρίζει αδιανόητο ο Πρωθυπουργός Σαμαράς, δηλαδή μια συμφωνία που καλύπτει στο 110% τις εθνικές θέσεις, είναι εθνικά επωφελής, ενισχύει το διεθνές κύρος της χώρας μας και φέρνει την ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα προχωρήσουμε ως εξής: Τον λόγο έχει ο κ. Τριανταφυλλίδης, η κ. Αντωνίου, ο κ. Τζελέπης και μετά για μικρή παρέμβαση με βάση τον κατάλογο που έχει δώσει η Κυβέρνηση, για επτά λεπτά δηλαδή, η κ. Θεανώ Φωτίου και θα συνεχίσουμε με τον κατάλογο με τους άλλους συνάδελφους κ. Σαχινίδη, κ. Βαρδαλή και κ. Παπαχριστόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κύριος συνάδελφος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αρχίσω την ομιλία μου, να χαιρετίσω την κοινή δήλωση των κυριών Δένδια και Κοντονή για ένα πλατύ μέτωπο των δημοκρατικών δυνάμεων της πατρίδας απέναντι στην ακροδεξιά και τον φασισμό.

Περιμένουμε από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να προσχωρήσει άμεσα σε αυτή την κοινή δήλωση, γιατί πλέον το δίλημμα για τον ίδιο είναι σαφές και αμείλικτο απέναντι

στον ελληνικό λαό. Θα προσχωρήσει άμεσα σε αυτή την κοινή δήλωση Δένδια - Κοντονή αποδοκμασίας, καταδίκης και απομόνωσης της Χρυσής Αυγής ή η ακροδεξιά του πτέρυγα θα συνεχίσει να τον τραβά και να τον σέρνει από το μανίκι;

Πάρτε θέση, κύριε Μητσοτάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ο κ. Δένδιας είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, νέος πατριωτισμός, νέα εθνική αυτοπεποίθηση, χωρίς φοβικά σύνδρομα, διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες σε όλη την περίμετρο μας, οικονομικές συνεργασίες και δρόμοι συνανάπτυξης με άξονες το Διεθνές Δίκαιο, το αμοιβαίο συμφέρον, την καλή πίστη και την εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος. Είναι το στρατηγικό πλάνο πάνω στο οποίο κινούμαστε: Ελλάδα χώρα-πυλώνας σταθερότητας, ασφάλειας και ειρηνικής συνύπαρξης των λαών.

Σε αυτό το πλαίσιο εγγράφεται και η προσπάθειά μας, να ανελκύσουμε ένα ακόμη ναυάγιο των προηγούμενων κυβερνήσεων και πιο συγκεκριμένα των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας στον κρίσιμο τομέα των εθνικών θεμάτων. Αυτοί που παρέδωσαν -μόνο στοιχεία- στις 8 Απριλίου 1993 στον ΟΗΕ το όνομα της Μακεδονίας με τον όρο FYROMacedonia με την υπογραφή της τότε κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας Μητσοτάκη - Παπακωνσταντίνου και προκάλεσαν τετελεσμένα τριάντα ετών, δεν μπορούν σήμερα να παριστάνουν τους κήνσορες και τους θεράποντες, τους τιμητές.

Τα δώσατε όλα διαχρονικά από το 1945 μέχρι το 2014 όνομα, γλώσσα, πολιτισμό, με την παρουσία σας και κυρίως με την απουσία σας. Επιχειρούμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών να τα πάρουμε όλα πίσω για τη Μακεδονία και τον Ελληνισμό. Βασικό σας επιχείρημα είναι «Εμείς συζητούσαμε -λέτε- είκοσι επτά χρόνια. Εσείς υπογράψατε στις Πρέσπες». Ουδέν αναληθέστερον!

Με επιστολή του στα Ηνωμένα Έθνη ο τότε Υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου, διά του μονίμου αντιπροσώπου στα Ηνωμένα Έθνη Αντώνης Έξαρχου υπογράφει και συναινεί στην παραχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας στο γειτονικό κράτος.

Επί τη βάση αυτής της επιστολής της 6^{ης} Απριλίου την επομένη 7 Απριλίου 1993 το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφασίζει, και στις 8 Απριλίου η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ψηφίζει την απόφαση 817 για την αναγνώριση του νέου κράτους με το προσωρινό όνομα «Former Yugoslav Republic of Macedonia».

Καταθέτω στα Πρακτικά, καλοί συνάδελφοι, την επιστολή Παπακωνσταντίνου. Υπογραφή Αντώνης Έξαρχος, υπογραφή -εσείς που δεν υπογράψατε- Μιχάλης Παπακωνσταντίνου. Είναι το επίσημο έγγραφο του ΟΗΕ με τη μετάφραση για τα Πρακτικά.

Καταθέτω και την απόφαση μία μέρα μετά του Συμβουλίου Ασφαλείας το πρωτότυπο κείμενο και τη μετάφραση.

Στις 8 Απριλίου 1993 το επίσημο κείμενο του ΟΗΕ που ονομάζει με αυτόν τον τρόπο από τη γενική συνέλευση. Εσείς που δεν υπογράψατε και μόνο συζητούσατε! Το καταθέτω κι αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί αναφέρομαι στην απόφαση του 1993, θα αναρωτιέται εύλογα ο πολίτης και ειδικότερα οι νεότερες γενιές σήμερα το 2019. Αναφέρομαι γιατί η Συμφωνία των Πρεσπών αρχίζει στο άρθρο 1 παράγραφος 2 με τη δεσμευτική απόφαση 817 του ΟΗΕ. Λέει πιο συγκεκριμένα: «Τα μέρη αναγνωρίζουν ως δεσμευτικό το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που διεξήχθησαν υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, στις οποίες και τα δύο μέρη έχουν δεσμευτεί κατ' εφαρμογή των αποφάσεων του ΟΗΕ. Είναι απόφαση των Πρεσπών». Να γιατί αναφέρομαι στις αποφάσεις 817 και 845.

Γινόταν άμεσα αντιληπτό από αυτό που συναίνεσε και υπέγραψε τότε η κυβέρνηση Μητσοτάκη της Νέας Δημοκρατίας, και στα επόμενα χρόνια εμπεδώθηκε, δυστυχώς για μας, πως το σημαντικό για τις διεθνοπολιτικές σχέσεις δεν ήταν ούτε το «πρώην», former, ούτε το «Γιουγκοσλαβία», Yugoslav, αλλά το

«Δημοκρατία της Μακεδονίας», για να έρθει μετά η χιονοστιβάδα των εκατόν σαράντα αναγνωρίσεων με το νέο σκέτο «Μακεδονία».

Τι ειρωνεία; Ακόμη και ο κ. Κρις Σπύρου που ωρυόταν προχθές στην εξέδρα του συλλαλητηρίου, έλεγε το 2004: «Αν σας ρωτή-σει κανείς τότε αναγνωρίστηκε-γεννήθηκε το πρώτο και μόνο μη ελληνικό κράτος με το όνομα «Μακεδονία», να του πείτε στις 7 Απριλίου του 1993».

Καταθέτω το σύνολο της ομιλίας του κ. Σπύρου που ανήκει στον δικό σας χώρο και ωρυόταν πάνω από την εξέδρα του συλλαλητηρίου. Απαντάει και λέει: Τότε γεννήθηκε, στις 7 Απριλίου 13, το πρώτο μη ελληνικό κράτος με το όνομα «Μακεδονία».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ορισμός του ναυαγίου στο Σκοπιανό περιγράφεται με ενάργεια από τα λόγια των ίδιων των μοιραίων πρωταγωνιστών του.

Θα αναρωτιούνται και οι νεότερες γενιές, γιατί ο κρίσιμος χρόνος ήταν το 1990. Γιατί τότε είχαμε το συγκριτικό διπλωματικό πλεονέκτημα. Γιατί τότε η ενιαία Γιουγκοσλαβία διαλύθηκε και μοιράστηκε σε έξι κράτη. Ήταν τότε που η Γερμανία αδημονούσε να αναγνωριστεί η Κροατία και η Σλοβενία. Τότε θα έπρεπε να σπληνίσουμε τα πόδια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την επιείκειά σας, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν θα έχετε επιείκεια, κύριε Τριανταφυλλίδη. Σε μισό λεπτό θα κλείσετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Τότε θα έπρεπε να πούμε να μην προχωρήσει καμμία αναγνώριση από την ΕΟΚ, αν δεν αναγνωρίζονταν τα Σκόπια χωρίς αναφορά στο όνομα της Μακεδονίας. Τότε μπορούσε να ακυρωθεί στο σύνολό του το κρατικό ιδεολόγημα του μακεδονικού αλυτρωτισμού, τότε που είχαμε το συγκριτικό πλεονέκτημα.

Δυστυχώς κάτι τέτοιο δεν έγινε και είδαμε μετά, το 2011, στους «Φακέλους» του Αλέξη Παπαχελά τους δύο πρωταγωνιστές να αλληλοκατηγορούνται. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης: «Ο Σαμαράς όχι από κακή πρόθεση, βέβαια, αλλά από ανικανότητα τα έκανε μούσκεμα». Σαμαράς: «Ο Μητσοτάκης έλεγε: «Το θέμα του ονόματος δεν το θεωρώ σοβαρό»». Επειδή είμαι άνθρωπος καλής πίστης, τους πιστεύω και τους δύο, δηλαδή ότι και ο Σαμαράς τα έκανε μούσκεμα και η κυβέρνηση Μητσοτάκη παραχώρησε το όνομα της Μακεδονίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τριανταφυλλίδη, κλείστε, παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε.

Καταθέτω στα Πρακτικά και τη δήλωση του Γεωργίου Ράλλη του πρώην Πρωθυπουργού στο βιβλίο του: «Είς ώτα μη ακούντων». Δεν έχω χρόνο να το διαβάσω, να το επεξηγήσω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τελειώνω απλά με την τελευταία μου σελίδα, απευθυνόμενος σε όλους τους Έλληνες πολίτες και ιδιαίτερα στους Μακεδόνες, που μες στο φυλλοκάρδι τους έχουν την ευαισθησία για τη Μακεδονία και θέλω να τους ρωτήσω: Αν αύριο δεν έχουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών, επιθυμούν να επιστρέψουμε στο νέο σκέτο «Μακεδονία» των εκατόν σαράντα χωρών που την αναγνώρισαν; Το εθνικό μας συμφέρον επιτρέπει να ριζούμε τη γειτονική χώρα στην αγκαλιά της Αλβανίας και της Τουρκίας ή να βαδίσουμε μαζί τον δρόμο της συνανάπτυξης, δίνοντας ελπίδα και προοπτική στις νέες γενιές; Ας δώσουμε μία ευκαιρία στην ειρήνη, τη σταθερότητα και τη φιλία των λαών.

Η Συμφωνία των Πρεσπών άλλωστε δεν είναι το τέλος της πορείας. Είναι η αρχή της ορθής ερμηνείας και της συνεπούς εφαρμογής των συμφωνηθέντων που και αυτή θα ελέγχεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τριανταφυλλίδη, θα σας κλείσω το μικρόφωνο. Ολοκληρώστε τώρα!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Η καλή πίστη μεταξύ των δύο λαών και το Διεθνές Δίκαιο, οδηγοί μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν δεχτήκατε την πρότασή μας να μειωθεί ο χρόνος κατά ένα λεπτό.

Ο κ. Τριανταφυλλίδης ήταν από αυτούς που διαμαρτυρήθηκαν. Εάν οι πρώτοι εκατό παραβιάσετε κατά δύο λεπτά τον χρόνο σας, είναι διακόσια λεπτά, είναι τρειςήμισι ώρες. Τρώτε τη σειρά σαράντα συναδέλφων, που είναι από το εκατό και πίσω.

Λοιπόν, θέλω να είμαι ξεκάθαρος, παρ' ότι δεν μου είναι καθόλου ευχάριστο, ένας παλιός Βουλευτής να κλείνει το μικρόφωνο σε νέους συναδέλφους. Θα προσαρμοστείτε στα επτά λεπτά άπαντες από όλες τις πτέρυγες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία σαράντα επτά μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Ιαλυσού Ρόδου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρία Αντωνίου, έχετε τον λόγο και παρακαλώ να μη με αναγκάσετε να κάνω χρήση από εσάς που είστε και φίλη μου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Να ενημερώσω τον κ. Τριανταφυλλίδη, γιατί διάβασε κατευθείαν το κείμενο που του γράψανε, και δεν ξέρει ότι ο κ. Δένδιας είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και μιλάει εξ ονόματος του Προέδρου του κόμματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λοιπόν, μέσα σε κλίμα συναλλαγής και αναθυμιάσεων από τα ληγμένα δακρυγόνα στο Σύνταγμα απέναντι σε μικρά παιδιά και γιαγιάδες, τους ντουμπλ φας, που έχουν δύο όψεις, Βουλευτές που ανήκουν ταυτόχρονα σε δύο κοινοβουλευτικές ομάδες –και ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ– αλλά και τις καταγγελίες Καμμένου για μαύρο χρήμα στο Υπουργείο Εξωτερικών του κ. Κοτζιά, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, Παπακώστα και Δανέλλη προχωράει με την κατάθεση στη Βουλή της Συμφωνίας Τσίπρα - Ζάεφ στην ολοκλήρωση των μύχιων επιδιώξεών της.

Το ομολόγησε, άλλωστε, ο πρόθυμος κ. Δανέλλης ότι η συμφωνία αυτή αποτελεί, αγαπητοί συνάδελφοι, το άγιο διακοπτόηρο της Αριστεράς. Το προσπαθούσαμε αυτό από τη δεκαετία του 1930. Έσπρσαν εμφύλιο, δίχασαν τους Έλληνες, αλλά απέτυχαν. Και έτσι ό,τι δεν κατάφεραν με τα όπλα, προσπαθούν να το καταφέρουν σήμερα με τη συνεργασία κάποιων λίγων προθύμων.

Γιατί, όμως, η Αριστερά να θέλει να ξεπουλήσει στους Σλάβους των Σκοπίων όνομα, ταυτότητα, έθνος και γλώσσα που δεν τους ανήκουν; Είναι απλά οι ιδεοληψίες τους, που τους χαρακτηρίζουν χρόνια τώρα; Τους κυνηγάνε οι τύψεις του παρελθόντος από τότε, από τη Συμφωνία της Βάρκιζας, που δεν τους αφήνουν να κοιμηθούν τα βράδια; Είναι το όνειρο του περιβόητου τρίτου γύρου, και πρέπει με κάποιο τρόπο να αρχίσει η υλοποίησή του; Είναι οι πιέσεις του ξένου παράγοντα που, όπως πάντα, βρίσκουν στα αυτιά της Αριστεράς ανθρώπους έτοιμους να υποχωρήσουν σε όλα;

Ό,τι και αν ισχύει ή και όλα μαζί, το σίγουρο είναι ότι σε κάθε περίοδο της ιστορίας μας, εμφανίζονται διάφοροι περιέργοι τύποι για να κάνουν τη δουλειά. Το σύνδρομο του Εφιάλτη και του Πήλιου Γούση, άλλωστε, δεν είναι καινούργιο. Το καινούργιο ίσως είναι ότι για πρώτη φορά συμπράττουν τόσο πολλοί Εφιάλτες.

Ας πάμε, λοιπόν, στην ίδια τη συμφωνία. Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι είναι ένας επώδυνο συμβιβασμός, που και τα δύο μέρη κέρδισαν και έχασαν. Τι κέρδισαν και τι έχασαν τα Σκόπια; Τι κέρδισε και τι έχασε η πατρίδα μας; Οι Σλάβοι βόρειοι γείτονές μας υλοποιούν τα πιο κρυφά τους όνειρα. Αποδεικνύεται, εξάλλου, και από την προθυμία των Βουλευτών τους, να ψηφίσουν με ογδόντα μία ψήφους τη συμφωνία. Θα ονομάζεται πλέον το κράτος τους «Βόρεια Μακεδονία», αλλά με βάση τη συμφωνία θα είναι πλέον «μακεδονικός» λαός με «μακεδονική ταυτότητα» και «μακεδονική γλώσσα». Το αναφέρει, άλλωστε, και η ρηματική διακρίνωση, με βάση την οποία ψηφίζουμε σήμερα.

Ένας Θεός ξέρει τι ακριβώς θα λέει το σύνταγμα τους, που ακόμα δεν το είδαμε και απ' ό,τι αποκάλυψε σήμερα ο Αναπλη-

ρωτής Υπουργός κ. Κατρούγκαλος, δεν θα το δούμε μάλλον ποτέ. Θα αποφασίσουμε χωρίς να ξέρουμε τι θα κάνουν στο σύνταγμα τους. Καλό; Πόση υποτέλεια, πόσος εξευτελισμός του ελληνικού Κοινοβουλίου, του ελληνικού λαού επιτέλους;

Άρα φαίνεται ο αλτρωτισμός των γειτόνων μας σε όλο του το μεγαλείο. Είναι προφανές ότι τα Σκόπια κέρδισαν όλα όσα δεν εκχώρησε ποτέ κανείς, ενώ η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα και των φίλων του σφυρίζει αδιάφορα, γιατί –λέει– από τη διαπραγμάτευση που έγινε «κέρδισε και η Ελλάδα».

Τι κερδίσαμε, λοιπόν, με βάση την Κυβέρνηση; Το ακούσαμε και πριν από τον Υπουργό. Να γίνουμε –λέει– ηγέτιδα δύναμη στα Βαλκάνια. Γιατί δεν ήμασταν; Αποκτάμε –λέει– ενδοχώρα για την ανάπτυξη. Γιατί; Δεν είχαμε; Χρόνια τώρα οι ελληνικές επιχειρήσεις δραστηριοποιούνται και στα Σκόπια και σε όλα τα Βαλκάνια. Δεν το ξέρει αυτό ο κ. Τσίπρας και η Αριστερά και οι συνοδοί-πόροι τους; Όχι μάλλον δεν το ξέρει ή δεν τους νοιάζει να το μάθουν.

Είναι προφανές ότι η Ελλάδα τα παραχώρησε όλα και δεν κέρδισε τίποτα. Επειδή, όμως, τα ξέρετε όλα αυτά, καταλήγεται να λέτε: «Τι να κάνουμε; Τους αναγνώριζε όλος ο κόσμος» Και τι έγινε; Εμείς δεν έπρεπε να τους αναγνωρίσουμε, γιατί η δικιά μας αναγνώριση έχει σημασία.

Για τον λόγο αυτό χρόνια τώρα όλοι πίεζαν την πατρίδα μας, μέχρι που, δυστυχώς, βρέθηκε ο αδύναμος κρίκος. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ μετά από μήνες κρυφής διαπραγματεύσεως παραχώρησε στους Σκοπιανούς όλα όσα είχαν αρνηθεί όλες οι κυβερνήσεις και όλοι οι Πρωθυπουργοί όλα τα προηγούμενα χρόνια, ανοίγοντας έτσι τον ασκό του Αϊόλου για την περιοχή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γεννήθηκα, μεγάλωσα, ζω και εκλέγομαι Βουλευτής στην Καστοριά, την περιοχή που έδρασε και σκοτώθηκε, αφού προδόθηκε από τον Μήτρο Βλάχο, ο Παύλος Μελάς. Και η επιλογή μου είναι ξεκάθαρη: Είμαι με τον Παύλο Μελά.

Ελπίζω και εύχομαι η συνειδήσή σας, κύριοι και κύριοι συνάδελφοι, να μη σας αφήσει να πάτε με τον Μήτρο Βλάχο. Και μη νομίζετε ότι αν το κάνετε, σε λίγο καιρό θα ξεχαστεί. Θυμηθείτε ότι ο Εφιάλτης παραμένει αιώνια γνωστός για όλα όσα έκανε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εγώ, κυρία Αντωνίου. Ήσασταν ακριβώς στον χρόνο σας.

Προχωράμε με τον συνάδελφο κ. Μιχαήλ Τζελέπη από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

Ορίστε, κύριε Τζελέπη, έχετε τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα διεξάγεται στη Βουλή των Ελλήνων μια από τις πλέον ιστορικές συνεδριάσεις της Μεταπολίτευσης, διότι το αποτέλεσμα της αυριανής ψηφοφορίας θα δεσμεύσει τη χώρα οριστικά και αμετάκλητα σε ένα θέμα τεράστιας ιστορικής και εθνικής σημασίας.

Σε θέματα εθνικά απαιτείται εθνική συνεννόηση, υπευθυνότητα, υπέρβαση και ανάληψη ευθύνης, πόσο πολύ περισσότερο σε ένα θέμα μείζον εθνικό, όπου θα πρέπει να επιδιώξουμε να έχουμε παράλληλα ευρεία κοινωνική και πολιτική αποδοχή, για να επιτύχουμε τους εθνικούς στόχους. Παράλληλα απαιτείται να έχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή πλειοψηφία εντός του Κοινοβουλίου και όχι αυτό που πάει να περάσει από την ελληνική Βουλή μια ισχνή κυβερνητική πλειοψηφία, τεχνητή πλειοψηφία, που δημιουργήθηκε a la carte, για να περάσει μόνον αυτή τη συμφωνία από ετερόκλητες δυνάμεις, διασύροντας την κοινοβουλευτική δημοκρατική τάξη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν έβλεπε κανείς από την αρχή πώς γεννιούνται τα πράγματα, θα εφάρμοζε τον καλύτερο τρόπο εξέτασής τους. Μας το λέει αυτό στην αρχή των Πολιτικών του ο Αριστοτέλης, ο μεγάλος Μακεδόνας φιλόσοφος.

Αυτή ήταν η στρατηγική σας, κυρίες Τσίπρα, παρ' ότι ήταν η πλέον ευνοϊκή συγκυρία για τη χώρα μας, να φέρετε μια καλή συμφωνία; Ευρωπαϊκή Ένωση και ΝΑΤΟ πίεζαν και απαιτούσαν λύση για τους δικούς τους γεωστρατηγικούς λόγους. Στα Σκόπια δε υπήρχε μια κυβέρνηση μετριοπαθής και φιλοευρωπαϊκής.

Εσείς, όμως, διαπραγματευθήκατε μόνοι σας χωρίς καμία εθνική συνεννόηση, με την Κυβέρνηση διχασμένη και με τις ιδεοληψίες σας και τις εμμονές σας να σας καθοδηγούν ως διεθνή στές και χωρίς εθνικές ευαισθησίες.

Άλλωστε από το 2008 ο κόσμος το έχει τούμπανο και ο ΣΥΡΙΖΑ κρυφά καμάρι, να δώσουμε το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας» οι Μακεδόνες στους Σκοπιανούς.

Καταθέτω στα Πρακτικά τις εφημερίδες από τότε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Τζελέπης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έτσι δεν κατανοήσατε την ευαισθησία των Ελλήνων για την ιστορική τους κληρονομιά, και δείξατε αδυναμία να κατανοήσετε ποια πράγματα είναι αδιαπραγμάτευτα. Έτσι αντί να διαπραγματευτείτε μια καλή συμφωνία, που να εξασφαλίζει τα εθνικά συμφέροντα από τον αλυτρωτισμό των γειτόνων, κάνατε μια γρήγορη συμφωνία για τους ξένους. Και από την άλλη πλευρά εργαλειοποιήσατε την εξωτερική πολιτική για ένα εθνικό θέμα, υπονομεύοντας την κοινοβουλευτική δημοκρατία, διχάζοντας τον ελληνικό λαό με στόχο να αποκομίσετε μικροκομματικά οφέλη σε ένα παιχνίδι για σας επιβίωσης και παραμονής στην εξουσία.

Ξεχνάτε, όμως, αυτό που είπε πάλι ο μέγας Αριστοτέλης αιώνες πριν για την ετερογονία των σκοπών, τα σχεδιάζει, τα προτεοιμάζει, τα εκτελεί κατά τον τρόπο που θέλεις, και στο τέλος χωρίς καν να το καταλάβεις, βρίσκεσαι εντελώς αλλού.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Μακεδόνας Βουλευτής οφείλω να σας ξανατονίσω για ακόμα μία φορά ότι πρέπει να σταματήσετε να ασελγείτε εις βάρος της Μακεδονίας μας, γιατί για εμάς η Μακεδονία μας είναι η ψυχή μας. Έχετε διαμορφώσει δε τις προϋποθέσεις για μία νέα εθνική τραγωδία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ)

Δεν μπορούμε, κύριε Τσίπρε, να ανεχθούμε τον σφετερισμό της δικής μας ιστορικής και εθνικής ταυτότητας εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης δικής σας πολιτικής σκοπιμότητας. Δεν μπορούμε να ανεχθούμε την αναγνώριση ενός ψεύδους σε βάρος της Μακεδονίας μας, της γενέθλιας γης μας, εις βάρος του μέλλοντος των παιδιών μας. Δεν μπορούμε να δεχθούμε μία συμφωνία, που δεν δέχεται την ιστορική αλήθεια και ταπεινώνει τους πολίτες μας και μάλιστα, σε περίοδο δοκιμασίας των κοινωνικών και οικονομικών αντοχών τους.

Με την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών επί της ουσίας ανοίγει η Κυβέρνηση τον ασκό του Αιόλου του αλυτρωτισμού. Η Συμφωνία των Πρεσπών δίνει εθνική ταυτότητα Μακεδόνων, σε ένα κράτος που δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τη Μακεδονία. Κάνει μία πλαστή εθνογένεση.

Εάν, πράγματι, το «nationality» στη συμφωνία σημαίνει μόνο ιθαγένεια, όπως γράφεται στη ρηματική διακρίνιση, τότε αυτή θα έπρεπε να ορίζεται ως «βορειο μακεδονική», όπως και η ονομασία του κράτους, αντί να επιτρέπεται η χρήση του όρου «Μακεδών».

Και αν αυτοί είναι «Μακεδόνες», όπως χασκογελούσε ο Πρωθυπουργός, όταν το έλεγε ο κ. Ζάεφ στις Πρέσπες, τότε εγώ τι είμαι, Σκοπιανός;

Ακούσαμε στη συζήτηση της επιτροπής από τον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Κατρούγκαλο τα επιχειρήματά του, τα οποία ήταν οι δηλώσεις των πολιτικών των Σκοπίων ότι τα πρόσωπα μιας χώρας αυτοπροσδιορίζονται με τον τρόπο που επιθυμούν.

Στην ουσία η ελληνική Κυβέρνηση, δηλαδή, έχει εναποθέσει τη δυναμική της συμφωνίας στις μελλοντικές επιλογές των Σκοπιανών, αντί να τονίσουμε ότι το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό, οφείλει να σεβεται και το δικό μας αντίστοιχο δικαίωμα, όπως αυτοπροσδιορίζεται και οριοθετείται ιστορικά, αρχαιολογικά, γλωσσολογικά και πολιτισμικά.

Και η γλώσσα «μακεδονική»! Αν η γλώσσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελούσε απλώς ένα μέσο επικοινωνίας, δεν θα υπήρχε τόσο μεγάλο πρόβλημα. Συμβαίνει, όμως, να αποτελεί και εργαλείο μαγείας και φορέα ηθικών αξιών. Προσκόβεται η γλώσσα στο μακρος των αιώνων ένα ορισμένο ήθος και αυτό το

ήθος γεννά υποχρεώσεις», αυτά είπε ο νομπελίστας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης προς τους ακαδημαϊκούς της Στοκχόλμης το 1979.

Λέξεις, λοιπόν, άξιες, που πριν από χιλιάδες χρόνια έπλασαν οι Έλληνες, όπως Μακεδονία, Μακεδόνες, Αιγαίο Πέλαγος, τότε που οι Σλάβοι κατοικούσαν κάπου στις στέπες της Ρωσίας, δεν μπορεί σήμερα να γίνονται καραμέλα στα χείλια των Σκοπιανών ως «egejska Macedonia».

Άρα έχουμε «μακεδονική» ιθαγένεια, «μακεδονική» γλώσσα, «μακεδονικό» λαό. Έτσι έχουμε εθνογένεση ενός «μακεδονικού» έθνους δίπλα στον ελληνικό πληθυσμό. Επιβάλλεται, δηλαδή, το μέρος στο όλον.

Παρ' όλους τους ακροβατισμούς που προσπαθεί να κάνει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών για να μας πείσει για όλα αυτά, αδυνατεί να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, θέλοντας να πω ότι από την άλλη πλευρά στη συμφωνία βλέπουμε να εξετάζεται το ιστορικό περιεχόμενο των βιβλίων, δηλαδή τέρμα το ποίημα του Κωστή Παλαμά «Παύλος Μελάς», τέρμα οι επισκέψεις των μαθητών στο καμπαναριό της Ευαγγελίστριας της αιματοβαμμένης, κατά τον Μακεδονικό Αγώνα, πόλης μου στο οποίο ταμπουρωμένος το 1907 ο καπετάν Μητρούσης με άλλα τρία παλικάρια, αφού εξάντλησε και την τελευταία σφαίρα του, κάρφωσε το μαχαίρι στα σπλάχνα του.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι η ψήφος καθενός μας σήμερα πρέπει να καθορίζεται από την πατριωτική μας συνείδηση και την ευθύνη μας απέναντι στην ιστορία, για να μην επιβεβαιώσουμε τη ρήση του Βάρναλη, «δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι πορεύονται αντάμα» -προσθέτοντας εγώ- για να αποφύγουμε την τελευταία ντροπιαστική πράξη από αυτούς.

Διότι αλλιώς θα πρέπει να τονίσουμε ότι την ένδοξη, την απαράμιλλη, την αγαπημένη πάνω από καθετί γωνιά της γης, που μας έλαχε για εκκλησία και για εστιά, που την κρατάμε τώρα αιώνες με αίμα και δάκρυα, εμείς οι Μακεδόνες δεν θα παραδώσουμε σαν ώριμο καρπό στους χθεσινούς ψευτομακεδόνες των Σκοπίων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Η Υπουργός κ. Θεανώ Φωτίου έχει τον λόγο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών που καλούμαστε αύριο να κυρώσουμε, είναι ένα από τα σημαντικότερα νομοθετήματα των τελευταίων χρόνων. Με αυτή δύο γειτονικά κράτη των Βαλκανίων, η Ελλάδα και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας τερματίζουν μια διένεξη, που εμπόδιζε τις διενδεις τους σχέσεις, εξέθρεψε τον εθνικισμό και το μίσος και διχασε τους ίδιους τους λαούς τους. Με αυτή τα δύο κράτη λύνουν τη διένεξη για το όνομα με τον τρόπο που επεδίωξε πάντα η Ελλάς, δηλαδή σύνθετη ονομασία έναντι όλων, επιβεβαιώνουν το απαραβίαστο των συνόρων και αποκλείουν κάθε επιβολή του ενός έναντι του άλλου.

Επιπλέον, όμως, αποκλείουν κάθε σύμπραξη με τρίτα κράτη, που πιθανόν θα αμφισβητήσουν την εδαφική ακεραιότητα του άλλου. Αυτό είναι πολύ σημαντικό στη συγκυρία και αυτό διασφαλίζει την κατάργηση, αποκλείει τον αλυτρωτισμό, αυτό ακριβώς το άρθρο 3.

Το «Μακεδονικό» δηλητηριάζει επί τριάντα χρόνια σχεδόν την εσωτερική πολιτική ζωή της Ελλάδας. Αφτηρία δεν ήταν ένα πραγματικό πρόβλημα, γιατί η διαφορά με τους γείτονες θα μπορούσε να έχει λυθεί από τις αρχές του 1990. Το πρόβλημα ήταν η διένεξη στο εσωτερικό της Νέας Δημοκρατίας με τον τυχοδιωκτισμό Σαμαρά αφ' ενός, και η επιδίωξη του ΠΑΣΟΚ τότε, το 1991-1992, να επικρατήσει πολιτικά της Νέας Δημοκρατίας. Το 1991 - 1992 οι φόβοι αναζωπυρώθηκαν, ακριβώς γιατί υπήρχε ένα ουσιαστικό έδαφος. Οι ξένες επεμβάσεις είχαν φέρει τον διαμελισμό της γειτονικής Γιουγκοσλαβίας τότε, δηλαδή, απειλή στα σύνορά μας.

Σήμερα που οι γείτονές μας υπερνίκησαν τον εθνικισμό, αντί να χαρούμε για αυτή τη μεγάλη επιτυχία της πολιτικής μας -της εξωτερικής μας πολιτικής- ζούμε ξανά σκηνές του 1991 - 1992, ακούμε ξανά εθνικιστικές κραυγές, που επιχειρούν να δηλητηριάσουν την πολιτική ζωή, για τον ίδιο λόγο, όπως και το 1991 - 1992, για να χτιστούν νέες πολιτικές καριέρες για το «Μακεδονικό».

Σήμερα, βέβαια, υπάρχει και ένας επιπλέον λόγος που ενώνει τους τότε δύο πολιτικούς αντιπάλους, το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Η πολεμική κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι μέρος της προσπάθειάς τους, να ανατραπούν όσα κατάφερε ο λαός και η Κυβέρνησή μας αυτά τα τέσσερα δύσκολα χρόνια και να πάμε πίσω στις πολιτικές που μας κατέστρεψαν.

Όμως αυτό που μας χρειάζεται αυτές τις μέρες, είναι να μπορέσουμε να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε με δημοκρατικούς κανόνες. Υπάρχουν αντιρρήσεις για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Να ακουστούν αλλά πρώτα να καταλάβουμε ποια είναι η θέση σήμερα της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ. Είναι αυτή που εξέφρασε η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου στη γενική συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το 2014; Δηλαδή σύνθετη ονομασία έναντι όλων ή αυτό που είπε ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας χτες στην επιτροπή της Βουλής, ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει τον όρο «Μακεδονία» και δεν τον ήθελε ούτε στο Βουκουρέστι; Γιατί ακόμη και ένα παιδί καταλαβαίνει ότι σύνθετη ονομασία χωρίς τον όρο «Μακεδονία», εμάς, την Ελλάδα, δεν μας αφορά. Ας ονομαστεί η γείτονα χώρα όπως θέλει, σύνθετα, απλά, όπως νομίζει.

Ας ξεκαθαρίσει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία και το ΚΙΝΑΛ τι εννοούσε τότε και τι εννοεί σήμερα, διότι η ασάφεια προσβάλλει τέσσερις πρώην Πρωθυπουργούς, τον Κώστα Σημίτη, τον Γιώργο Παπανδρέου, τον Κώστα Καραμανλή, ακόμη και τον Αντώνη Σαμαρά, αφού αφήνει υπόνοιες για την ειλικρίνειά τους.

Γιατί, όμως, γίνεται αυτή η πραγματική μεταστροφή της Αντιπολίτευσης; Ο κ. Μητσοτάκης υποθάλπει και υιοθετεί τον φοβικό εθνικισμό, μήπως και καταφέρει και ρίξει την Κυβέρνηση.

Εθίζει όμως έτσι το ακροατήριο του δεύτερου σε μέγεθος κόμματος σε επικίνδυνες ακροδεξιές και απομονωτικές θέσεις. Αυτός είναι ο πραγματικός διχασμός, ένας εμφυλιοπολεμικός διχασμός κυριολεκτικά, γιατί η βία άρχισε εναντίον δημοσιογράφων που έκαναν τη δουλειά τους, εναντίον του Κοινοβουλίου στο οποίο οι νεοναζί επιχειρήσαν να εισβάλλουν.

Γιατί αυτή η τύφλωση; Διότι τέσσερα χρόνια μετά ακόμη δεν μπορούν να συμφιλιωθούν τα δύο κόμματα με την απομάκρυνση τους από την εξουσία, και κυρίως, διότι μετά την έξοδο από τα μνημόνια η Κυβέρνηση ισχυροποιεί το κοινωνικό της πρόσωπο, το κοινωνικό πρόσωπο της δημοκρατίας, που χωρίς αυτό είναι ανέπισηρη η δημοκρατία. Πρόκειται για τη θεμελίωση του κοινωνικού κράτους; Παιδεία, υγεία, κοινωνική προστασία με μέτρα ενίσχυσης της εργασίας, συλλογικές συμβάσεις, αύξηση του κατώτατου μισθού, κατάργηση του υποκατώτατου, δημόσιο σύστημα ασφάλισης, κοινωνική πρόνοια για όλους με ενίσχυση σε όσους χτυπήθηκαν από την κρίση. Πρόκειται για την προστασία της πρώτης κατοικίας, για τις ρυθμίσεις για τα κόκκινα δάνεια, για τις εκατόν είκοσι δόσεις για τους εγκλωβισμένους.

Αυτά θέλουν να αποτρέψουν, ώστε οι άνθρωποι να γίνονται εύκολα θύματα των γυρολόγων του φόβου. Γι' αυτό βιάζονται, δεν υπολογίζουν τίποτα ούτε τις θέσεις που υποστήριζαν μέχρι χτες τη θέση της πατρίδας μας στον σύγχρονο κόσμο ούτε την ίδια τη δημοκρατία και χαϊδεύουν τους εχθρούς τους.

Φαίνεται, όμως, πως στη Συμφωνία των Πρεσπών διάλεξαν λάθος, γιατί η συμφωνία διαρρηγγύνει συνειδήσεις. Δεν είναι όλα συναλλαγή όπως νομίζετε ή όπως εξ ιδίων κρίνετε τα αλλότρια. Είναι και η συνείδηση που καθορίζει τη στάση κάθε ανθρώπου. Αυτό το βλέπουμε μέσα στο Κοινοβούλιο, μέσα στην κοινωνία. Διαρρηγγύνονται οι συνειδήσεις. Άνθρωποι που διαφωνούν με την Κυβέρνηση, βλέπουν τον κίνδυνο και εγείρονται. Αυτό δημιουργεί την ελπίδα μιας νέας προοδευτικής ριζοσπαστικής συσπείρωσης και συμμαχίας, που διαπερνά το Κοινοβούλιο και την κοινωνία και ορθώνει αναστήματα στον διχασμό και στον φασισμό.

Η εξομάλυνση των σχέσεών μας με τους γείτονες θα μας βοηθήσει να εξαλειφθούν οι φόβοι που πηγάζουν από το αιματηρό

παρελθόν των Βαλκανίων, και που αναζωπυρώνονται από την κοινωνική ανασφάλεια που δημιούργησε η πολιτική του παλαιού καθεστώτος, η οποία έριξε τη χώρα στα βράχια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αύριο θα κάνουμε ένα μεγάλο βήμα για την ειρήνη, για την ανάπτυξη, την αλληλεγγύη των λαών στα Βαλκάνια. Η Συμφωνία των Πρεσπών θα ψηφιστεί, θα εφαρμοστεί και θα βοηθήσει τη χώρα να πάει μπροστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω διτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Λουτρακίου δεύτερο τμήμα.

Καλώς ήρθατε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο συνάδελφος κ. Σαχινίδης από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και, όμως, όσο παράδοξο και αν ακούγεται, η σημερινή συζήτηση για την κύρωση έχει και κάποια καλά. Ακούσαμε -ίσως και για πρώτη φορά από το στόμα πάρα πολλών Βουλευτών- τη λέξη πατρίδα, την οποία εσείς του συνταγματικού τόξου είχατε ξεχάσει. Άλλο ένα καλό που προέκυψε, είναι ότι πολλοί που δεν γνώριζαν ιστορία, μέσα από αυτή τη συζήτηση θα μάθουν ιστορία. Υπάρχει έστω και ένα μικρό φωτεινό παράθυρο.

Θέλα να ρωτήσω, όμως, όλους εσάς του συνταγματικού τόξου -όποιος θέλει μπορεί να απαντήσει- το εξής: Εάν οι Έλληνες σε αυτή τη χώρα ήταν μειονότητα, θα τους αντιμετώπιζατε, όπως αντιμετώπιζετε τους υπόλοιπους ή θα συνεχίζατε να είστε μισέλληνες; Κανείς δεν αναφέρθηκε στο πόσους κινδύνους κρύβουν οι τροπολογίες που κατατέθηκαν στη Βουλή των Σκοπίων εις ό,τι αφορά στις αλλαγές του συντάγματος των Σκοπιανών, προκειμένου να εναρμονιστούν με τη λεγόμενη Συμφωνία των Πρεσπών.

Όσα προωθούνται σήμερα, όμως, προς κύρωση στη Βουλή των Ελλήνων, είναι εθνικώς επιζήμια, είναι επικίνδυνα για την ελληνική εθνική και εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας, και είναι άκρως υποτιμητικά για τη νοημοσύνη της ελληνικής διπλωματίας, του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών, της ελληνικής Κυβέρνησης αλλά και του ελληνικού λαού. Όσοι συνταχθούν υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, παραβιάζουν τον όρκο που έχουν δώσει απέναντι στον ελληνικό λαό, ψηφίζοντας υπέρ της αντισυνταγματικής αυτής συμφωνίας, η οποία παραβιάζει και απειλεί ζωτικά κυριαρχικά συμφέροντα της Ελλάδας.

Εάν, όμως, παρ' ελπίδα υπάρξει μια πλειοψηφία αντιπροσώπων του λαού που θα υπερψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τον όρκο τους, να έχουν υπ' όψιν τους ότι η εν λόγω συμφωνία, δεν θα έχει καμμία απολύτως ισχύ και δεν δημιουργεί καμμία απολύτως υποχρέωση στην Ελλάδα. Την επομένη μπορεί ο ελληνικός λαός -και έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση- να συνεχίσει τον αγώνα, ούτως ώστε να την καταργήσει.

Έγιναν αναφορές και υπήρξαν ανησυχίες από πάρα πολλούς ομιλητές σχετικά με την άνοδο του εθνικισμού. Μας βλέπατε στον ύπνο σας, είχαμε γίνει ο εφιάλτης σας. Σίγουρα θα μας βλέπατε από εδώ και πέρα και στο ξύπνιο σας. Αλήθεια, όμως, δεν μας είπατε τι φοβάστε, δεν μας είπατε τι στοιχεία έχετε, τι ενημέρωση έχετε και δεν μας λέτε δημοσκοπικά, πού βρίσκεται αυτή τη στιγμή το εθνικιστικό κίνημα.

Αναφέρθηκαν πάρα πολλοί όλες αυτές τις μέρες -και στις επιτροπές και από τους προλαλήσαντες- σχετικά με το τι διακυβεύεται να χάσει η Ελλάδα ή τι έχανε τόσα χρόνια, που δεν υπήρχε λύση σε ένα λεγόμενο πρόβλημα. Ζήτησα και στις επιτροπές από τον Υπουργό, τον κ. Κατρούγκαλο, να μου αριθμήσει έστω και ένα το οποίο θα χάσουμε, αν δεν επιτευχθεί αυτή η συμφωνία.

Υπήρξε μια απόλυτη ταύτιση του δημοκρατικού τόξου επανειλημμένα και στις επιτροπές, αλλά και ο αγορητής μας, ο Ηλίας

Κασιδιάρης, με επιχειρήματα απέδειξε ότι είναι παράνομη και αντισυνταγματική η σημερινή συζήτηση. Οι απαντήσεις σας ήταν με φωνασκίες. Η δε Νέα Δημοκρατία δεν έχασε για άλλη μια φορά σήμερα να τιμήσει τους αγώνες της Αριστεράς, κάτι που κάνει συνεχώς. Έχει πει ο ίδιος ο Αρχηγός τους -και το είπα και στην επιτροπή, αλλά θα το αναφέρω και άλλη μια φορά εδώ- ότι τιμά τους αγώνες της Αριστεράς, τους αγώνες της Αριστεράς που του στέρησαν ένα μέλος της οικογενείας του.

Εμείς δεν τιμούμε κανέναν αγώνα καμιάς Αριστεράς.

Στο άρθρο 108 του ελληνικού Συντάγματος αναφέρεται ότι το ελληνικό κράτος μεριμνά για τη ζωή του Απόδημου ελληνισμού και τη διατήρηση των δεσμών του με τη μητέρα πατρίδα, καθώς και για την παιδεία και την κοινωνική και επαγγελματική προαγωγή των Ελλήνων οι οποίοι εργάζονται έξω από την επικράτεια. Δεν συμβαίνει αυτό, διότι σε όλες τις αναφορές που έχουν γίνει στις συζητήσεις και στην Συμφωνία των Πρεσπών -αναφέρει βλάχικη, αναφέρει μειονότητα Ρομά- πουθενά μα πουθενά δεν αναφέρεται το κομμάτι του Ελληνισμού.

Χθες σε μια τελείως άσχετη επιτροπή -η αλήθεια είναι ότι δεν περίμενα να μου δοθεί η ευκαιρία- έκανε το λάθος για άλλη μια φορά ένας Υπουργός σας, ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Φάμελλος, να αναφέρει στη συζήτηση στην επιτροπή, για την ενέργεια και το κλίμα ότι έχει άμεση σχέση με τις πολιτικές εξελίξεις, με τη Συμφωνία των Πρεσπών και τα σύνορά μας στα βόρεια.

Όταν πήρα τον λόγο, τον ρώτησα ευθέως: Είστε σίγουροι για αυτό που είπατε; Με κοίταξε και κούνησε απλώς καταφατικά το κεφάλι του. Όταν, όμως, του ζήτησα να απαντήσει σε μια ερώτηση του συναγωνιστή Νίκου Κούζηλου, του Βουλευτή Α' Πειραιώς, που κατατέθηκε στις 11-10-2018 σχετικά με την εξαγορά της ηλεκτρικής εταιρείας των Σκοπίων, της οποίας τα χρήματα δαπανήθηκαν εξ ολοκλήρου στον προεκλογικό αγώνα του Ζάεφ, απλώς αποχώρησε. Τι έλεγε αυτή η ερώτηση η οποία δεν έχει απαντηθεί; Περιμένουμε να απαντηθεί από κάποιον αρμόδιο Υπουργό.

Η εταιρεία, λοιπόν, αυτή είχε κύκλο εργασιών 87,2 εκατομμύρια ευρώ και είχε καταγράψει ζημιές 5,4 εκατομμύρια ευρώ. Το σύνολο των περιουσιακών της στοιχείων ήταν 600.400 ευρώ. Πουλήθηκε για 5,2 εκατομμύρια ευρώ και εξαγοράστηκε από τη ΔΕΗ. Αυτό λειτούργησε ως σωτήρια λέμβος.

Η πλάκα ξέρετε ποια είναι; Δεν μπορεί να υπάρχουν τόσες συμπτώσεις. Δεν μπορεί ακριβώς το ποσό που χρησιμοποιήθηκε για την εξαγορά της σκοπιανής ηλεκτρικής εταιρείας, να ήταν το ποσό που δαπάνησε ο Ζάεφ για τον προεκλογικό του αγώνα. Προέκυψαν κάποια ερωτήματα τα οποία δεν απαντήθηκαν ποτέ, για το αν ελέγχθηκαν κρατικά συμβόλαια, για το αν και ποιος -ποια στελέχη ποιων εταιρειών- είχε διενεργήσει ελέγχους, για το αν πρέπει να γίνει αυτή η αγοραπωλησία.

Όπως καταλαβαίνετε, πραγματικά είστε όλοι σας στα σκάνδαλα μέχρι τον λαϊμό. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν είναι τυχαίο το ότι συμβαδίζετε σε όλα τα δύσκολα. Δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό. Εμείς αποδείξαμε ότι, πράγματι, όχι απλά αισθανόμαστε αλλά είμαστε και πατριώτες, με το ότι όταν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες κατέθεσαν μία πρόταση αντισυνταγματικότητας, εμείς την υπερψηφίσαμε. Και θα την υπερψηφίζαμε από όποια πτέρυγα και αν κατατίθετο, σε αντίθεση με όλους σας που δεν σηκώθηκε κανείς σας και αρνηθήκατε -αλλά αυτά τα βλέπει, δυστυχώς για σας, ο ελληνικός λαός- την πρόταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής.

Η Χρυσή Αυγή δεν εξαρτάται από εσάς, κύριοι. Τη Χρυσή Αυγή εδώ μέσα την έβαλε ο ελληνικός λαός. Ο ελληνικός λαός θα της δώσει μεγαλύτερη δύναμη και έπεται συνέχεια. Να έχετε υπ' όψιν σας ότι ο αγώνας για τη Μακεδονία είτε περάσει η Συμφωνία είτε όχι, θα συνεχιστεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συναδέλφε.

Ο συναδέλφος κ. Νίκος Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και η παρούσα συμφωνία, δηλαδή η Συμφωνία των Πρεσπών,

αξιοποιείται, για να οξυνθούν ακόμη περισσότερο οι αντιπαράθεσεις, οι άσφαιρες αντιπαράθεσεις, οι οποίες τροφοδοτούν έναν κάλπικο διπολισμό ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη Νέα Δημοκρατία. Πρόκειται για μία αντιπαράθεση, η οποία ρίχνει νερό στον μύλο της παραπλάνησης, της εξαπάτησης και οδηγεί στον εγκλωβισμό των λαϊκών συνειδήσεων ανάμεσα σε δύο πολιτικά κόμματα, τη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ, που συμπλέουν στις στρατηγικές επιλογές και έχουν πολύ μικρές διαφορές αναφορικά με την πολιτική τους, ανάμεσα δηλαδή στην Σκύλλα και τη Χάρυβδη. Από την άλλη μεριά διευκολύνει, υποδαυλίζει την ανάπτυξη εθνικιστικών απόψεων και αντιλήψεων. Άλλωστε οι σχεδιασμοί για ένα νέο ακροδεξιό κόμμα ακριβώς πάνω σ' αυτό πατούν.

Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία. Εντάσσεται σε έναν γενικότερο, έναν συνολικότερο σχεδιασμό, και έχει, βεβαίως, σαφή στόχο την προώθηση των αμερικανο-νατοϊκών ιμπεριαλιστικών σχεδίων στην περιοχή των Δυτικών Βαλκανίων. Αυτοί ακριβώς οι σχεδιασμοί αξιοποιούνται από την αστική τάξη στο πλαίσιο της γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας μας, σε μια περιοχή όπου οξύνονται οι αντιθέσεις ανάμεσα από τη μια μεριά στα ευρωατλαντικά συμφέροντα -δηλαδή στα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης- και από την άλλη μεριά στη ρωσική παρουσία στην περιοχή, τον ισχυρό ενεργειακό ρόλο που αυτή έχει, αλλά και στην ενίσχυση του ρόλου και της παρουσίας της κινέζικης οικονομίας στην περιοχή στο πλαίσιο του νέου δρόμου του μεταξιού.

Ποιοι είναι αυτοί οι αμερικανο-νατοϊκοί σχεδιασμοί; Πρώτον, επιδιώκουν να έχουν ακόμη πιο ισχυρή στρατιωτική παρουσία στην περιοχή για την περικύκλωση της Ρωσίας. Δεύτερον, θέλουν να υλοποιηθούν οι ενεργειακοί σχεδιασμοί, όσον αφορά τους αγωγούς και την προτεραιότητα των αγωγών που εξυπηρετούν τα ευρωατλαντικά, τα αμερικανικά και ευρωπαϊκά συμφέροντα για αποδέσμευση από τη ρωσική ενέργεια. Τρίτον, στοχεύουν στην ισχυροποίηση της παρουσίας των αμερικανικών και ευρωενωσιακών επιχειρηματικών ομίλων στην περιοχή.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και αξιοποιούν όλα τα μέσα. Αξιοποιούν υπαρκτές και ανύπαρκτες αντιθέσεις στην περιοχή. Πολιτική τους είναι η λογική του «διαίρει και βασίλευε», και μέσα απ' αυτό χαράσσουν και επαναχαράσσουν τα σύνορα, δημιουργώντας κράτη-προτεκτοράτα ακόμη και μιας χρήσης, όπως για παράδειγμα το Κόσσοβο. Έτσι, λοιπόν, οι αμερικανο-νατοϊκοί στην περιοχή αποτελούν παράγοντα αποσταθεροποίησης και κινδύνων. Άλλωστε ο ιστορικός τους ρόλος αποτελεί και τον αδιάψευστο μάρτυρα. Η Γιουγκοσλαβία δεν κατέρρευσε. Η Γιουγκοσλαβία διαμελίστηκε από τις επεμβάσεις απ' ενός μεν της Γερμανίας και απ' ετέρου των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ, για να δημιουργηθούν τα συγκεκριμένα κράτη, όπως και το κράτος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Έτσι, λοιπόν, ο λύκος, όπως λέει η λαϊκή παροιμία, μπορεί να αλλάξει την προβιά αλλά το χούι δεν το αλλάζει. Τα αμερικανο-νατοϊκά συμφέροντα στην περιοχή είναι επικίνδυνα, γιατί ακριβώς δεν διασφαλίζονται κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας. Για παράδειγμα -ακούστηκε και από άλλους- την υπόθεση της «Μεγάλης Αλβανίας» στην περιοχή που, βεβαίως, αποτελεί επιλογή της αστικής τάξης της Αλβανίας, ποιοι την υποστηρίζουν; Σε ποιους σχεδιασμούς εντάσσεται; Δεν εντάσσεται άμεσα στους αμερικανο-νατοϊκούς σχεδιασμούς; Και οι εξελίξεις στο Κόσσοβο αυτό ακριβώς επιβεβαιώνουν. Υποδαυλίζουν τα αμερικανο-νατοϊκά συμφέροντα την υπόθεση της «Μεγάλης Αλβανίας».

Δεύτερον, πώς αντιμετωπίζεται η επιθετικότητα της Τουρκίας από τους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ απέναντι στην Ελλάδα; Ως διαφορές, λέει, ανάμεσα στα δύο κράτη. Επί της ουσίας παίζει τον ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι υποδαυλίζουν, ενισχύουν και στηρίζουν ακόμη περισσότερο την τουρκική επιθετικότητα.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται -και, μάλιστα, ο κύριος Πρωθυπουργός δηλώνει και ιδιαίτερα περήφανος- ότι αυτή η συμφωνία είναι μια προοδευτική συμφωνία και ότι μπορεί να αποτελεί και εμβρυολογικό προοδευτικών εξελίξεων. Αλήθεια από πότε είναι προοδευτικό πράγμα η ισχυροποίηση της θέσης των αμερικανο-νατοϊκών ιμπεριαλιστών στην περιοχή;

Η έκθεση της αμερικανικής πρεσβείας είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική του βαθμού της προοδευτικότητάς σας. Τι λέει αυτή η έκθεση; Λέει ότι η Ελλάδα, μέλος της ευρωπαϊκής συμμαχίας και σύμμαχος του ΝΑΤΟ, αποτελεί πυλώνα σταθερότητας σε μια περιπλοκή περιοχή. Η Ελλάδα –λέει– είναι αφοσιωμένος εταίρος στην προώθηση των συμφερόντων των ΗΠΑ εντός και εκτός Ελλάδας μέσα από τη δραστηριοποίηση της ναυτικής υποστήριξης των ΗΠΑ στον κόλπο της Σούδας στην Κρήτη.

Η ελληνική Κυβέρνηση –λέει η αμερικανική πρεσβεία– υποστηρίζει την εμπάθυνση της στρατιωτικής συνεργασίας, με το Υπουργείο Άμυνας της Ελλάδας να προσφέρει επιπλέον τοποθεσίες εκτός του κόλπου της Σούδας, για να υποστηρίξει τις στρατιωτικές επεμβάσεις των ΗΠΑ στην περιοχή. Βλέπε νέες αμερικανο νατοϊκές βάσεις στην περιοχή. Η Ελλάδα, λέει, πρέπει να ενθαρρύνει, να υποστηρίξει και να αναλάβει ηγετικό ρόλο για την ένταξη των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Και, βεβαίως, πρέπει να προωθηθεί –λέει η αμερικανική πρεσβεία– η αμερικανική οικονομική και πολιτιστική δέσμευση στη βόρεια περιοχή της Ελλάδας, η οποία είναι όλο και πιο ευαίσθητη στη ρωσική κακοήγη επιρροή και την οικονομική εξαπάτηση της Κίνας. Γι' αυτό και χρειάζεται να υποστηριχθούν οι επενδύσεις των ΗΠΑ σε στρατηγικούς τομείς και στην προώθηση των ενεργειακών έργων και, βεβαίως, να αξιοποιηθούν οι ΜΚΟ και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για την εξάλειψη του αντιαμερικανισμού στην Ελλάδα.

Αλήθεια από πότε είναι προοδευτικό πράγμα η ισχυρή παρουσία της Ελλάδας στα Βαλκάνια απέναντι στην αντίληψη της φιλίας και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς; Τη δεκαετία του 1990, με τις ανατροπές και τον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, υπήρξε επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας και διείσδυση των ελληνικών επιχειρήσεων στις χώρες των Βαλκανίων. Το αποτέλεσμα ήταν χιλιάδες θέσεις εργασίας χαμένες, συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της Ελλάδας, ανατροπή των εργασιακών σχέσεων. Είναι προς όφελος της εργατικής τάξης και του λαού αυτή η επίλογη;

Άρα, λοιπόν, αυτό ακριβώς αποτελεί και την κοινή μήτρα στη συμφωνία και των κομμάτων που λένε «ναι» και αυτών που λένε «όχι», υπερασπίζοντας αυτές τις προτεραιότητες και τις επιλογές του ΝΑΤΟ, των Αμερικανών, της γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας και των εθνικιστικών απόψεων. Κοινή λογική έχετε κι ως φαίνεται ότι διαφωνείτε.

Απ' αυτή την άποψη, λοιπόν, αυτή η συμφωνία συμβάλλει στη συντηρητικοποίηση των συνειδήσεων, και είναι μία επικίνδυνη αντίληψη που μπορεί να ανοίξει τον ασκό του Αιόλου με τις αλυτρωτικές προβλέψεις που έχει μέσα, μπορεί να υποδαυλίσει τον εθνικισμό και από τη μια και από την άλλη πλευρά –και τον υποδαυλίζουν– και μπορεί να αξιοποιηθεί, εφόσον το επιβάλλουν οι αμερικανο νατοϊκοί σχεδιασμοί στην περιοχή.

Είναι επίσης επικίνδυνη αντίληψη η λογική περί συλλογικού αυτοπροσδιορισμού απέναντι στον αυτοπροσδιορισμό. Τι σημαίνει «συλλογικός αυτοπροσδιορισμός»; Σημαίνει ότι μια ωραία πρωία, μπορεί η μουσουλμανική μειονότητα στην Ελλάδα να αυτοπροσδιοριστεί ως τουρκική μειονότητα, και καταλαβαίνετε πολύ καλά τι ασκός του Αιόλου ανοίγει.

Απ' αυτή την άποψη –και ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε σε τριάντα δευτερόλεπτα– αυτό το οποίο ισχυρίζονται ορισμένοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ο κ. Φίλης, ότι αποτελεί ρεαλιστική επιλογή που απαντά στον συσχετισμό δυνάμεων σήμερα, έναν συσχετισμό που αυτή η επιλογή δεν τον αμφισβητεί αλλά αντίθετα τον ενισχύει, είναι η υποταγή του λαού στον συσχετισμό τον αμερικανο νατοϊκό, που καλλιεργεί την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία. Αυτή η αντίληψη ακυρώνει την κοινωνική εξέλιξη, δηλαδή με βάση αυτή την αντίληψη πρέπει ακόμη να είμαστε δουλκοκτητική κοινωνία, ακυρώνει την πάλη των τάξεων –ζήλεψε τη δόξα του Λάσκαρη– είναι αντιεπιπονητική και σκοταδιστική αντίληψη.

Αν είχε αποδεχτεί αυτή τη λογική το λαϊκό κίνημα στη χώρα μας, τότε ούτε το ΕΑΜ ούτε ο ΕΛΑΣ ούτε ο Δημοκρατικός Στρατός δεν θα αποτελούσαν τις πιο λαμπρές σελίδες της ιστορίας του εργατικού, λαϊκού κινήματος του επαναστατικού κινήματος στη χώρα μας.

Έτσι, λοιπόν, εμπόδιο στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς

και στα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων μπορεί να βάλει μόνο ο λαός, και ισχυρός λαός σημαίνει ισχυρό ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο συνάδελφος κ. Παπαχριστόπουλος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες έχει τον λόγο.

Σας παρακαλώ ιδιαίτερα να προσέξουμε τον χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι εγγεγραμμένοι να μιλήσουν διακόσιοι δέκα συνάδελφοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκαθαρίσω ότι μιλάω ως απλός Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων και όχι ως Γραμματέας ή ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Πριν πω οτιδήποτε, είδηση της τελευταίας στιγμής είναι ότι οι καλούμενοι δανειστές ή τρόικα –όπως θέλετε πείτε τους– πριν από λίγο δέχτηκαν την αύξηση του μισθού πείνας και του πιο άθλιου ακόμα μισθού πείνας της πείνας για τα άτομα που είναι κάτω των είκοσι πέντε. Αυτή είναι η τελευταία είδηση.

Πάμε τώρα στο θέμα μας. Αγνοήστε τελείως τη δική μου πεποίθηση και γνώμη. Θα μιλήσουμε μόνο με στοιχεία. Εγώ δεν υπάρχω, είμαι επηρεασμένος, προκατειλημμένος και ό,τι θέλετε. Ακούω, λοιπόν, ένα σύνθημα από το πρωί ως το βράδυ για μήνες: «Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική». Συναισθηματικά και εγώ θα μπορούσα να παρασυρθώ. Ποια είναι, όμως, η αλήθεια;

Συνέδριο Βερολίνου το 1878. Γιατί το αναφέρω; Γιατί με βάση αυτόν το χάρτη έγινε ο διαχωρισμός των μακεδονικών εδαφών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους. Με αυτόν τον χάρτη που είπαμε. Και μιλάμε για τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913. Ξαναλέω στοιχεία.

Σε αυτόν, λοιπόν, τον διαχωρισμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους η Ελλάδα πήρε το μεγάλο κομμάτι της Μακεδονίας 51%. Η Σερβία πήρε 39%, η Βουλγαρία 9,5% και η Αλβανία 0,5%. Αυτή είναι η Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913. Είναι η συνθήκη που έδωσε τέλος στον Β' Βαλκανικό Πόλεμο και αυτή η συνθήκη όρισε το κομμάτι της ελληνικής Μακεδονίας. Σε όλο τον εικοστό αιώνα όλοι οι Έλληνες πολιτικοί, ουδενός εξαιρουμένου, αποδέχονταν τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου και μιλούσαν για γιουγκοσλαβική Μακεδονία, βουλγαρική Μακεδονία. Αν κάποιος το αμφισβητεί, ας το αμφισβητήσει δημόσια αυτό που λέω. Η διπλωματία μας το αποδεχόταν και ποτέ δεν είπε ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική. Ξέρετε, μπορώ και εγώ να χαϊδέσω αυτά. Όχι.

Κατ' αρχάς αν έλεγε κάτι άλλο η διπλωματία σε όλο τον εικοστό αιώνα, θα αναίρουσε τη συνθήκη πάνω στην οποία είχε βασιστεί η ενσωμάτωση της Μακεδονίας στο ελληνικό κράτος, δηλαδή το 51%. Ένα το κρατούμενο.

Πάμε λίγο παρακάτω. Θέλω να επικαλεστώ τον πρώτο Πρόεδρο της Βουλής του Κίρο Γκλιγκόροφ, τον Στόγιαν Άντοφ. Όποιος διαβάσει τα άρθρα του είναι πολίτης της FYROM. Και μην ξεχνάτε ότι το «М» στη FYROM σημαίνει Μακεδονία. Γιατί κάποιοι υποκρίνονται ότι δεν το ξέρουν ή δεν το ακούνε. Τι λέει ο Στόγιαν Άντοφ με απλά ελληνικά; Ένας ακροδεξιός άνθρωπος –είναι ογδόντα δύο χρόνων, ζει τώρα– ο Γκρούεφски στην κυριολεξία κατέστρεψε μία χώρα. Γράφει ο Στόγιαν Άντοφ –μπορείτε να τα βρείτε, αν μπειτε στο Google– τα εξής: «Επτά αιώνες μετά ήρθαμε εμείς, δεν έχουμε καμία σχέση με τον πολιτισμό του Μεγάλου Αλεξάνδρου και τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό. Δεν διεκδικούμε, δεν διεκδικήσαμε και δεν πρόκειται να διεκδικήσουμε αλλαγή συνόρων.» Στόγιαν Άντοφ, Πρόεδρος της Βουλής επί Γκλιγκόροφ.

Τρίτον η γλώσσα διεκδικήθηκε το 1977. Τι ακριβώς είναι αυτή η γλώσσα, που είναι νοτιοσλαβική, το λέει με σαφήνεια η Πηνελόπη Δέλτα στο βιβλίο της «Τα Μυστικά του Βάλτου». Διαβάστε τα και αυτά, γιατί την επικαλείστε πολύ. Μιλάει με σαφήνεια για τη μακεδονική γλώσσα. Ποια; Η Πηνελόπη Δέλτα.

Ο Στόγιαν Άντοφ λέει ακόμη: «Πολυστερμία υπάρχει στη χώρα μας, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αλβανοί, Οθωμανοί. Μοιράει να έχουμε μία ιθαγένεια.» Εκεί αναφέρεται και όχι σε εθνότητα. Και ακόμη λέει: «Δεν υπάρχει μειονότητα μακεδονική.» Στόγιαν Άντοφ. Ψάξτε στο Google να τα βρείτε.

Πάμε λίγο παρακάτω. Εδώ αν μου επιτρέψετε, θέλω να θυμίσω ακριβώς τι έγραφε στα «Μυστικά του Βάλτου» η Πηνελόπη

Δέλτα: «Κάτω από τον βαρύ ζυγό των Τούρκων η γλώσσα τους ήταν ίδια, μακεδονική, ένα κράμα και αυτή από σλαβικά, ελληνικά, ανακατεμένα με λέξεις τουρκικές, όπως βυζαντινά και πάει λέγοντας.» Δεν τα λέω εγώ. Τα λέει η Πηνελόπη Δέλτα.

Και επειδή πάρα πολλοί επικαλούνται και τον Παύλο Μελά, θα τους έλεγα να ανατρέξουν λίγο στον Σύλλογο προς Διάδοσιν των Ελληνικών Γραμμάτων του 1964, να βρουν βιβλίο με τον τίτλο «Παύλος Μελάς» και να διαβάσουν, επίσης, τι γράφει η Πηνελόπη Δέλτα για τον μεγάλο αγωνιστή. Φεύγω.

Για να δούμε, λοιπόν, λίγο παρακάτω. Αφήστε τη δική μου άποψη. Εγώ λέω ότι είναι επηρεασμένη. Λέω τα δικά μου. Ο Νίκος Αλιβιζάτος -για όσους δεν ξέρουν επίτιμος καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου, είναι ο άνθρωπος που οργάνωσε τη δημιουργία του ΚΙΝΑΛ- σε πρόσφατο άρθρο του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» γράφει: «Δεν είναι ταπεινωτική για τη χώρα μας, όπως με απίστευτο θράσος υποστηρίχτηκε», τα λέει ο Αλιβιζάτος, ο άνθρωπος που οργάνωσε το ΚΙΝΑΛ, «παρ' ότι ορισμένες διατάξεις και λοιπά, το σύνολο γιατί ενσωματώνει πάνω από το 80% των πάγιων ελληνικών θέσεων». Και το κυριότερο «η σύναψη της συμφωνίας αυτής τερματίζει μία σοβαρή εκκρεμότητα στην περιοχή, διότι ανοίγει τον δρόμο στην ΠΓΔΜ, να διεκδικήσει την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ.»

Τα ίδια λέει και ο Μιχάλης Σταθόπουλος, που είχε μείνει μόνος του στο θέμα των ταυτοτήτων. Τα ίδια λέει και ο Γραμματικός της ο Ευρωβουλευτής του Ποταμιού.

Φθάνω, όμως, αν και έχω λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, στον Νίκο Μέρτζο. Για όσους δεν θυμούνται, ο Νίκος Μέρτζος ήταν Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών από το 2006 μέχρι το 2015 και ήταν σύμβουλος τριών Πρωθυπουργών, Κωνσταντίνου Καραμανλή, Ευάγγελου Αβέρωφ, Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Λέει ο Μέρτζος: «Δεν αφήνει ανοιχτές πληγές στο σώμα της Ελλάδος, αντίθετα κλείνει πολλές, εξοικονομεί πολύτιμο διπλωματικό κεφάλαιο και άλλα πολύ σοβαρότερα μέτωπα. Διασφαλίζει τη ρευστή βαλκανική ενδοχώρα μας, ανοίγει ευρύ πεδίο σε ήδη προγραμματισμένα διεθνή δίκτυα ενέργειας και μεταφορών σε ενιαίο πλέον ευρωπαϊκό χώρο και αναβαθμίζει κατακόρυφα τη γεωπολιτική αξία Ελλάδας. Κλειδί η Θεσσαλονίκη.» Ο Μέρτζος είναι αριστερός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και λέω το εξής: Γελάνε στην Ευρώπη, σας το λέω ευθέως. Είναι άραγε απειλή για την Ελλάδα η FYROM; Γελάνε όσοι το ακούνε. Μα χώρα που όπως σας είπε ο Κοτζιάς, το 1% σχεδόν δεν έχει στρατό και το 7% του ΑΕΠ των Ελλήνων.

Τελειώνω, γιατί δεν θέλω να φάω άλλο χρόνο, αν και είχα πολλά να πω. Το διαιρησιμό της τον θέλουμε για τη «Μεγάλη Αλβανία» και τη «Μεγάλη Τουρκία». Η γνώμη μου είναι ότι και να μην υπήρχε η FYROM, θα έπρεπε να την εφεύρουμε. Μόνο καλό έχει να προσφέρει στη χώρα. Και αυτή η Κυβέρνηση που έχει απορρίψει την αποχή ή την επιλογή της αδράνειας, το τολμάει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Δύο με τρία λεπτά παραπάνω ο κάθε συνάδελφος εάν μιλάει, είναι τριάντα με σαράντα συνάδελφοι λιγότεροι στο τέλος.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Θα μιλήσουμε, όμως, και εμείς εννιάμισι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ε, αυτό λέω και εγώ. Άμα είναι να ακολουθεί ο ένας τον άλλον, δεν θα μιλήσουν οι συνάδελφοί σας στο τέλος.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Πείτε μου, έχει ξαναγίνει να κλείνουμε τα μικρόφωνα στους συνάδελφους; Δεν έχει ξαναγίνει! Δεν θέλω να το κάνω. Έκκληση κάνω.

Ο κ. Καβαδέλλας έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήρθατε, υποτίθεται, να διορθώσετε τα κακώς κείμενα σε αυτή εδώ την χώρα, να σκίσετε μνημόνια, να φέρετε κοινωνική δικαιοσύνη, να φέρετε την ομόνοια μεταξύ των συμπολιτών μας.

Τότε, όμως, δεν είπατε σε κανέναν ότι χωρίς τη σύγκληση πολιτικών Αρχηγών, έτσι με δική σας πρωτοβουλία, χωρίς συναίνεση της ελληνικής κοινωνία, θα χαρίζατε απλόχερα αυτό που δεν σας ανήκει. Και ειλικρινά δεν θα ήθελα να βρίσκομαι στην θέση σας. Και οι μεν δυτικοί -δήθεν- φίλοι μας και -δήθεν- σύμμαχοί μας, για να επιτύχουν τα σχέδιά τους, την απομόνωση της Ρωσίας, τη διάσπαση του ορθόδοξου τόξου, πίεσαν τον πιο αδύναμο κρίκο, δηλαδή εσάς. Και ο αδύναμος κρίκος έσπασε.

Και ένα κρατίδιο αχταρμάς το οποίο αποτελείται από Αλβανούς, Ρομά, Τούρκους, Βούλγαρους, Σέρβους και έχει βέβαια και αρκετούς Έλληνες -η παλιά Μακεδονία καταλαμβάνει το περίπου των εδαφών του- αποκτά ψευδεπίγραφη καταγωγή, ένδοξο παρελθόν και βεβαίως αργότερα διεκδικήσεις εναντίον της Ελλάδος. Η Βαρντάρσκα Μπανόβινα μέσα στα επεκτατικά σχέδια του Τίτο διαχωρίστηκε στις αρχές του 1944 από την υπόλοιπη Σερβία. Αυτό έγινε, βέβαια, για λόγους διεκδικήσεων. Πήρε τη μορφή, λοιπόν, ομόσπονδου κρατιδίου, ονομάστηκε εν μία νυκτί «Δημοκρατία της Μακεδονίας», με απώτερο σκοπό τις μετέπειτα διεκδικήσεις, την έξοδο προς τη θάλασσα.

Και βεβαίως, εσείς, ως αριστεροί συνεπείς υπακούετε στα κελεύσματα των ιδεοληψιών σας. Θέλω να θυμίσω ότι σύσσωμο τότε το ΚΚΕ έβγαλε θλιβερά μανιφέστα. Ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» έγραφε τίτλους πηχυαίους ότι καταπιέζονται οι «Μακεδόνες» από τους Έλληνες και αυτό ενίσχυσε τους επεκτατικούς σκοπούς του δικτάτορα Τίτο, για μία δήθεν «Μακεδονία του Αιγαίου» ενάντια -όπως έλεγε- στη διάσπαση που προκάλεσαν το 1913 οι Βαλκάνιοι ιμπεριαλιστές. Και σήμερα η διαφωνία των αριστερών είναι ως προς την είσοδο στο ΝΑΤΟ, διαφορετικά θα ήταν όλα καλά.

Το 1991 ευρέθη η ευκαιρία και το κρατίδιο αυτό διεσπάστη, λόγω βεβαίως και της γλωσσικής διαφοροποίησης, διότι επικρατούσα γλώσσα δεν ήταν η σερβική αλλά μία βουλγαρική διάλεκτος, που περιείχε και σερβικές και ελληνικές και τουρκικές λέξεις, την οποία αποκαλούν «μακεδονική γλώσσα», χωρίς βεβαίως να γνωρίζουν την ετυμολογία της λέξεως «Μακεδονία» και άλλων γνήσιων μακεδονικών -δηλαδή ελληνικών ουσιαστικών- λέξεων και ονομάτων, όπως είναι ο Φίλιππος, ο Αλέξανδρος, η Ολυμπιάς, που ήταν η μητέρα του Αλέξανδρου.

Και ενώ θα περίμενα να ακούσω από την Αξιωματική Αντιπολίτευση σάλπισμα συστράτευσης σε έναν αγώνα, αντ' αυτού ο κ. Μητσοτάκης υποστηρικτής της σύνθετης ονομασίας, λέει ότι δεν δίνει την ιθαγένεια, δεν δίδει τη γλώσσα. Για το όνομα όλα καλά. Απαγόρευσε, κατά το πρώτο συλλαλητήριο, τη συμμετοχή των στελεχών του. Μετά είδε, βεβαίως, την αθρόα προσέλευση του κόσμου και το ξανασκέφτηκε. Ακόμα και σήμερα, όμως, ο κ. Μητσοτάκης δεν ξεκαθαρίζει τη θέση του σχετικά με το όνομα, μιλάει πάντα για ιθαγένεια, μιλάει για ταυτότητα, μιλάει για άλλα πράγματα. Μεγάλη εντύπωση μου έκανε ότι σήμερα ο Μακεδών Κώστας Καραμανλής δεν παρέστη να δώσει, τουλάχιστον με την παρουσία του, μια βαρύτητα στο θέμα που συζητούμε σήμερα. Επομένως όλοι δίνουν το όνομα. Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση στις λεπτομέρειες δεν τα βρίσκουν. Λέω, λοιπόν, σε όλους ότι το όνομα αυτοδικαίως δημιουργεί ιθαγένεια και γλώσσα, διότι αυτός που έχει γεννηθεί στη Μακεδονία λέγεται Μακεδόνας και φυσικά ομιλεί τη μακεδονική γλώσσα.

Επίσης πρέπει να γνωρίζουν καλά ότι όταν μία χώρα λέγεται Μακεδονία και υπάρχει σε όμορη χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, μία μικρή περιοχή -μία μεγάλη περιοχή βέβαια για εμάς- αλλά είναι περιοχή, δεν είναι πλέον χώρα, όπως είναι η Βόρεια -δήθεν- Μακεδονία, που και αυτή περιλαμβάνει τη λέξη Μακεδονία, αυτομάτως τίθεται το θέμα ότι η Μακεδονία είναι διχοτομημένη, κάτι ας πούμε σαν την Βόρεια και Νότια Κύπρο. Το φυσικό επακόλουθο είναι η απαίτηση για συνένωση της Βόρειας και της Νότιας σε μία μόνο Μακεδονία, που πιθανώς στα μυαλά τους και στα σχέδιά τους είναι να ονομαστεί κάποια στιγμή «Μακεδονία του Αιγαίου» με διέξοδο στη θάλασσα και βεβαίως να περιλαμβάνει και τη Θεσσαλονίκη.

Θα μου πείτε, λοιπόν, εσείς τι προτείνετε, αφού το ονομάζουν εκατόν σαράντα χώρες; Δεν έχει σημασία πώς το ονομάζουν. Έχει σημασία, εμείς εάν το επιτρέψουμε -εδώ είναι το πρόβλημα- γιατί από εμάς περιμένουν την άδεια να μπουν στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε δύο λεπτά.

Εμείς ως Ένωση Κεντρώων θα τείναμε χέρι φιλίας μεν, θα βοηθούσαμε εμπορικά στην ένταξή τους στο ΝΑΤΟ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα τους δίναμε προνόμια εμπορικής φύσεως -όχι βέβαια ΑΟΖ στον λιμένα της Θεσσαλονίκης- αρκεί να το ονόμαζαν όπως αλλιώς θα ήθελαν: Σκόπια, Βαρντάσκα, Θανάση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Νικολόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπε ο συνάδελφος Παπαχριστόπουλος: «Ο Μέρτζος είναι αριστερός; Ο Μίκης Θεοδωράκης είναι δεξιός;»

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα θέμα που κανονικά - αυτό τουλάχιστον θα περίμενε ο κόσμος- θα έπρεπε να βρει όλες τις πτέρυγες ενωμένες. Ουτοπικά βέβαια -θα μου πείτε- είναι αυτά και μάλιστα να τα λέει ένας Βουλευτής, ο οποίος τόσα χρόνια έχει δει με ποια ευκολία μπορεί να αλλάζουν τις θέσεις τους οι Βουλευτές, τα κόμματα.

Όμως σήμερα διαπιστώνουμε ότι η Κυβέρνηση προχωρά ολοταχώς να διαπράξει ένα διπλό και ολέθριο λάθος.

Πρώτον, είναι όπως φαίνεται έτοιμη να ψηφίσει, στηριζόμενη σε μια θολή, ετερόκλητη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, μια συμφωνία που όχι μόνο βρίσκει αντίθετη τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων αλλά και ανοίγει τους ασκούς του φιλοσκοπιανού αλυτρωτισμού.

Δεύτερον, προπαγανδίζει ένα μύθευμα που προσβάλλει εκατομμύρια Έλληνες, γεγονός που αναμφίβολα θα βρει μπροστά της. Και ο μύθος αυτός είναι, πως όσοι στηρίζουν τη συμφωνία είναι προοδευτικοί, μετριοπαθείς και εξωστρεφείς, ενώ όσοι αντιτίθενται, είναι φανατικοί, συντηρητικοί, οπισθοδρομικοί, εθνικιστές, ακροδεξιοί.

Ξεκινώντας από το τελευταίο, θέλω να διαβεβαιώσω αλλά και να υπογραμμίσω προς την κυβερνητική πτέρυγα, πως όσοι είναι κατά της συμφωνίας, όχι μόνο δεν είναι συντηρητικοί, σκοταδιστές αλλά αντίθετα είναι σχεδόν το σύνολο ενός λαού που φωνάζει «ως εδώ και μη παρέκει», αρνούμενος να παραδώσει την εθνική του ταυτότητα, τα δικά του και την ιστορία του. Και σε αυτόν τον λαό υπάρχουν και δεξιοί και αριστεροί και κεντρώοι. Και βεβαίως υπάρχουν πάρα πολλοί πολίτες που στήριξαν τη σημερινή Κυβέρνηση.

Η δική μου βούληση και του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος που εκπροσωπώ, είναι ανοιχτό γράμμα. Δεν ψηφίζω. Και η πεποίθησή μου, επίσης, είναι πως η Βουλή θα έπρεπε να ακούσει ή μάλλον να υπακούσει στο βροντερό «όχι» του ελληνικού λαού.

Άλλωστε δεν μπορεί, θα το είδε η Κυβέρνηση ότι πριν καν έρθει αυτή η επαίσχυντη κακή συμφωνία στο Κοινοβούλιο, ο λαός την απονομιμοποίησε, και ασφαλώς αν ακόμη δεν το έχει δει, θα το βρει μπροστά της στις κάλπες, στις πόλεις, στα χωριά της χώρας, από τον βορρά μέχρι το νότο και από τη δύση μέχρι την ανατολή. Γιατί η Μακεδονία δεν είναι απλά ένας γεωγραφικός χώρος που περιέχει μια μεγάλη ιστορία και έχει ποτιστεί με ποτάμια ελληνικού αίματος, είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ταυτότητας του οικουμενικού ελληνισμού.

Η Συμφωνία των Πρεσπών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος πως θα καταγραφεί στα βιβλία της ιστορίας ως όνειδος. Γιατί είναι μια συμφωνία που παραδίδει τη Μακεδονία σε χέρια σφετεριστών Σλάβων και Αλβανών, που μπορεί να τους έμαθαν να αυτοαποκαλούνται ως Μακεδόνες, αλλά Μακεδόνες δεν είναι.

Αναρωτιέμαι αν αυτοί που συνέταξαν και συμφώνησαν στο κείμενο των Πρεσπών, ήταν ανιστόρητοι, επικίνδυνα αφελείς ή εξαιρετικά πιεσμένοι από τους ξένους, που επεδίωξαν την εδώ και τώρα επίλυση του ζητήματος, προκειμένου να ενταχθούν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ και μετέπειτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ιστορία ενός έθνους δεν γράφεται ακολουθώντας πάντα τις επιθυμίες των ισχυρών της γης. Ενίοτε γράφεται κόντρα σε αυτές τις επιθυμίες. Αν οι εμπνευστές και πρωτεργάτες της Επα-

νάστασης του '21 υπάκουαν στις επιθυμίες των ισχυρών, θα ήμασταν ακόμη τμήμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Και αν ο αείμνηστος Τάσος Παπαδόπουλος είχε πειθαρχήσει στις επιθυμίες των ισχυρών της γης, η Κύπρος σήμερα θα είχε υποστεί το ολέθριο σχέδιο Ανάν.

Αφήνω για το τέλος τη στάση του τότε Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή στο Βουκουρέστι το 2008, που έγραψε ιστορία. Και έγραψε ιστορία, γιατί άκουσε το κάλεσμά της, γιατί αντιλήφθηκε τον χτύπο της καρδιάς των Ελληνίδων και των Ελλήνων, και γιατί ζυγίστηκε με το βάρος όλων εκείνων που αγωνίστηκαν για τη Μακεδονία και δεν βρέθηκε λιποβαρή. Δεν μπορώ να πω το ίδιο και σήμερα. Απεναντίας όσοι το επιχειρήσουν να ψηφίσουν τη συμφωνία της λίμνης, θα λογοδοτήσουν στον λαό και την ιστορία.

Η ονομασία «Βόρεια Μακεδονία» ούτε καν ως γεωγραφικός προσδιορισμός δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός, γιατί όλοι κατανοούμε ότι θα χρησιμοποιηθεί ως πολιορκητικός κριός διεκδίκησης και της νότιας Μακεδονίας από αλυτρωτικούς κύκλους και άλλα γεράκια, που ακονίζουν ήδη τα νύχια τους. Πολύ περισσότερο, όμως, η συμφωνία είναι ολέθρια και απαράδεκτη, γιατί παραχωρεί μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα στα Σκόπια.

Όσοι υποστηρίζουν ότι ο όρος αφορά μόνο την ιθαγένεια και όχι την εθνική υπόσταση, παρακαλώ ως φρεσκάρον λίγο τα αγγλικά τους και όσοι υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα παραχώρησε τη μακεδονική γλώσσα από το 1977 ψεύδονται συνειδητά, και υπονοούμε ότι θα χρησιμοποιηθεί ως πολιορκητικός κριός διεκδίκησης και της νότιας Μακεδονίας από αλυτρωτικούς κύκλους και άλλα γεράκια, που ακονίζουν ήδη τα νύχια τους. Πολύ περισσότερο, όμως, η συμφωνία είναι ολέθρια και απαράδεκτη, γιατί παραχωρεί μακεδονική εθνότητα και μακεδονική γλώσσα στα Σκόπια.

Και αυτά όμως μάλλον δεν είναι τίποτα, μπροστά σε όσα φοβάμαι πως μπορεί να φέρει το μέλλον, ένα μέλλον στο οποίο, όπως ήδη είπα, οι Βορειομακεδόνες θα αγωνίζονται για τη μεγάλη Μακεδονία. Ένα μέλλον στο οποίο οι φιλοσκοπιανοί δούρειοι ίπποι στην Ελλάδα θα απαιτούν σχολεία στη μακεδονική γλώσσα και τότε οι δήθεν προοδευτικοί θα μας λένε ότι δεν μπορούμε να το αρνηθούμε για λόγους ισότητας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ένα μέλλον στο οποίο τα Σκόπια θα εισχωρούν στην Ευρώπη και η Ελλάδα δεν θα μπορεί να διεκδικήσει το παραμικρό, γιατί θα έχει υπογράψει τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Είμαι σίγουρος ότι οι Έλληνες θα είναι πάντα έτοιμοι στις επάλξεις, για να υπερασπιστούν την πατρίδα. Όμως με αυτή τη συμφωνία τους καταδικάζουμε στην μοίρα του αδύναμου, ίσως και του αδίκου στα μάτια της διεθνούς κοινότητας, και αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να γίνει. Δεν πρέπει να πυροβολήσουμε τα πόδια των παιδιών μας, γιατί ακριβώς αυτό κάνουμε, ενισχύουμε μια εχθρική επιβουλή σε βάρος της Ελλάδος και αποδυναμώνουμε τη δική μας ισχύ στη διεθνή κοινότητα. Πόσο τυφλοί και ανόητοι μπορεί να είμαστε για να κάνουμε κάτι τέτοιο;

Ειλικρινά ελπίζω έστω και την ύστατη στιγμή, όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές να μην ενισχύσουν αυτό το εθνικό βήμα στο κενό. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Αλέκα Παπαρήγα έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Και σε αυτή τη συζήτηση -αλλά δεν είναι μόνο αυτή η συζήτηση- η Νέα Δημοκρατία με ορισμένες ομιλίες έκανε το γνωστό αντικομμουνισμό της. Βεβαίως άλλοι τον κάνουν εκλεπτυσμένα λιγότερο ή περισσότερο φιλτραρισμένα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Γιατί το λέτε αυτό;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Έχω παρακολουθήσει την επιτροπή χθες και τις ομιλίες σήμερα. Και με αυτή την έννοια πάντα αναφερόμαστε στον αντικομμουνισμό της Νέας Δημοκρατίας, που γίνεται και με άμεσους και με πλάγιους τρόπους. Είναι αναπόφευκτος και, αν θέλετε, συνάδει με την ιδεολογία, την πολιτική, τη στρατηγική σας, τις αρχές σας. Δεν μπορεί να μην είστε αντικομμουνιστές.

Συνήθως για τον ΣΥΡΙΖΑ αναφερόμαστε και γράφουμε και στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» και στις ομιλίες μας ότι κάνει λαθρεμπόριο ελπίδων και αριστερών ιδεών. Νομίζω ότι τώρα πια ξέφυγε. Στέκομαι

στην ομιλία που έκανε χθες στην επιτροπή η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Σία Αναγνωστοπούλου αλλά και σήμερα όπου λίγο πολύ μας είπε ότι η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ είναι πολιτική αντιιμπεριαλιστική, ανοίγει ρωγμές στον αντιιμπεριαλισμό και πρόσθεσε ότι ακολουθεί τις παραδόσεις του αριστερού κινήματος από τότε που γεννήθηκε και σε όλον τον 20ο αιώνα και μάλιστα ακολουθεί την πολιτική του ΕΑΜ στα χρόνια της Εθνικής Αντίστασης. Ε, με συγχωρείτε, δεν έχει σημασία αν θα βάλω το πρόσημο αριστερός αντικομμουνισμός, αλλά είναι και αυτή μια μορφή αντικομμουνισμού. Είναι συκοφαντία.

Όσες φορές και να πάτε στην Καισαριανή και να καταθέσετε στεφάνι και να πάτε και στο μουσείο και στο άγαλμα του Μπελογιάννη, αυτή η πρακτική σας –πρώτα είναι η πρακτική σας και μετά έπονται τα λόγια- δεν ξεπλένεται με τίποτα. Μόνο να βρωμίζετε, δεν έχει σημασία αν θα βάλω το πρόσημο αριστερός αντικομμουνισμός, αλλά είναι και αυτή μια μορφή αντικομμουνισμού. Είναι συκοφαντία.

Υπάρχουν καλοπροαίρετοι άνθρωποι αριστεροί που λένε το εξής πράγμα: Τι να κάνει και αυτό το κόμμα; Έγινε Κυβέρνηση και έχει δυσκολίες. Άσχημος ο διεθνής συσχετισμός, άσχημος στην περιοχή δεν μπορεί να υλοποιήσει όλα τα συνθήματα τα οποία έλεγε. Περι αυτού πρόκειται;

Κατ' αρχά, πρέπει να αναρωτηθούν, πως είναι δυνατόν αυτή η Κυβέρνηση να θεωρείται η καλύτερη Κυβέρνηση των τελευταίων χρόνων, όσον αφορά τη συμμαχία της και το ρόλο της με βάση τα αμερικάνικα συμφέροντα.

Ας πούμε, είναι άλλο πράγμα να μην μπορείς να τα κάνεις όλα ως Κυβέρνηση, αφού θέλεις να είσαι Κυβέρνηση στα πλαίσια του συστήματος και άλλο πράγμα να κάνεις αυτά που οδηγούν τον ιμπεριαλισμό -ο ιμπεριαλισμός δεν είναι μόνο οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής- και να σε θεωρούν πολύ καλύτερη Κυβέρνηση απ' όλες τις προηγούμενες από το 1974 και μετά.

Να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Όχι δεν άλλαξε ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα στην Κυβέρνηση. Επειδή λέει ότι είναι συνεχιστής ενός πολιτικού ρεύματος ή μιας τάσης αριστερής κ.λπ., του «ανανεωτικού, μη δογματικού, αδογματίστου αριστερού ρεύματος» –με εισαγωγικά ή χωρίς- πρέπει να θυμίσω –και όχι απλώς να πω- ότι ο Συνασπισμός της Αριστεράς και πιο πριν ως ΕΑΡ ή ως ΚΚΕ Εσωτερικού είχε θέσεις που του επέτρεψαν, όταν ανέβηκε στην Κυβέρνηση, από το μεσαίο σκαλοπάτι του κατήφορου να φτάσει στο τέλος και δεν ξέρω αν θα φτάσει και στο υπόγειο.

Να θυμίσω το εξής πράγμα: Στις αρχές της δεκαετίας του '80, το ΠΑΣΟΚ ακόμα έλεγε ότι θα διώξει τις βάσεις τις αμερικάνικες, θα τις προειδοποιήσει κ.λπ. και φυσικά δεν τις έδιωξε. Θυμάστε και το σχετικό τραγούδι του Χάρυ Κλυνν. Εν πάση περιπτώσει τι έλεγε η ηγεσία της τότε Ανανεωτικής Αριστεράς; «Οι βάσεις δεν είναι ραπανάκια για να ξεριζώνονται».

Δεύτερον: Πάμε στο 1992. Ναι αφού υπέγραψε τη γνωστή δήλωση μαζί με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία τότε, «ποτέ το όνομα «Μακεδονία», ύστερα από ένα μικρό διάστημα –δεν θυμάμαι ακριβώς, τρεις, τέσσερις, πέντε μήνες- άλλαξε θέση. Πώς άλλαξε θέση; Ανοίξετε τις εφημερίδες και την «ΑΥΓΗ» εκείνης της περιόδου. Αφού έγιναν ορισμένες πολιτικές επαφές σε ανώτατο κλιμάκιο κάποιου στελέχους του Συνασπισμού, απότομα βγαίνει και κάνει δήλωση-αλλαγή –σωστή δήλωση η συγκεκριμένη- ότι εν πάση περιπτώσει το όνομα, εάν χρησιμοποιηθεί, πρέπει να έχει γεωγραφικά κριτήρια. Γιατί έγινε αυτή η αλλαγή όχι συλλογικά αλλά από ένα πρόσωπο; Διότι από τις συζητήσεις που είχε με τις πολιτικές ηγεσίες, έβγαине ακριβώς ότι και τα άλλα κόμματα λίγο μετά τη σύσκεψη του '92 είχαν αλλάξει θέση όχι ως προς τη γενική πολιτική στα Βαλκάνια αλλά όσον αφορά τον όρο της συμφωνίας.

Μάλιστα βγήκαν τότε ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ –δεν λέω ονόματα, τα θυμάμαι αυτά γιατί τα έζησα από πρώτο χέρι- και λέγανε ότι πρέπει να αλλάξει η θέση με συλλογικές διαδικασίες και όχι με τη δήλωση ενός στελέχους. Και τότε που υπέγραψε για το μη όνομα «Μακεδονία» και μετά, όταν άλλαξε στάση, ήθελε να πάει με το ρεύμα όχι το λαϊκό αλλά με το ρεύμα των κομματικών ηγεσιών, όταν αυτές προβληματίζονται με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο για να αλλάξουν θέση.

Πάμε παραπέρα. Πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία. Ποια ήταν η θέση του Συνασπισμού τότε που ήταν στο 4%; Ούτε καν φαντα-

ζόταν τότε ότι θα γίνει Κυβέρνηση. Μπορεί να το ήθελε αλλά δεν το φανταζόταν ότι σε λίγα σχετικά χρόνια θα γινόταν Κυβέρνηση. «Όχι στον πόλεμο, όχι στην εθνοκάθαρση». Υιοθέτησε ναί ή όχι, το βασικό επιχείρημα των ιμπεριαλιστών, Γερμανών, Γάλλων, Μεγάλης Βρετανίας, Ηνωμένων Πολιτειών, ότι συντελούνταν εθνοκάθαρση, σε μια χώρα που είχε τρία εκατομμύρια μικτούς γάμους ανάμεσα σε ορθόδοξους και μουσουλμάνους; Τρία εκατομμύρια μικτοί γάμοι ξέρετε τι σημαίνει; Σημαίνει παιδιά, ανίψια, εγγόνια, σημαίνει περισσότερα εκατομμύρια ενωμένα. Αυτή ήταν η αντιιμπεριαλιστική θέση του ΣΥΡΙΖΑ, «Όχι στον πόλεμο». Έχετε δει κανέναν να θέλει τον πόλεμο; Ακόμα και αυτοί που κάνουν τον πόλεμο, δεν λένε ότι τον θέλουν αλλά αναγκάζονται να τον κάνουν. Τον κάνουν για την ειρήνη.

Πάμε παρακάτω. Όταν έρχεται ο Κλίντον στην Ελλάδα και γίνεται ένα μεγάλο συλλαλητήριο, αρχικά και ο Συνασπισμός έλεγε «ναί, να διαμαρτυρηθούμε» κ.λπ., αλλά όταν τελείωσε το συλλαλητήριο και έγινε μακελειό κυριολεκτικά στο Σύνταγμα, το μεγαλύτερο ίσως και το πιο επικίνδυνο που έχει γίνει εκείνη την περίοδο, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έβγαιναν στην τηλεόραση και έλεγαν ότι είχε ακραία στάση το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που επέμεινε σε τι; Όχι να παρεμποδίσει τη δεξίωση που γινόταν στο Προεδρικό Μέγαρο –μάλιστα αυτό το είχαμε δηλώσει και στην Κυβέρνηση- αλλά να πάμε στην πορεία μέχρι την αμερικανική πρεσβεία. Την ίδια ώρα η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ήταν μέσα στη δεξίωση. Θα μου πεις: «Πέφτεις τόσο χαμηλά, ώστε να χρησιμοποιείς τέτοια επιχειρήματα;». Όχι. Στις κρίσιμες στιγμές είναι κρίσιμες οι επιλογές.

Πάμε παραπέρα. Όταν έγινε το άθλιο τρομοκρατικό χτύπημα στη Νέα Υόρκη, στους Δίδυμους Πύργους, υπήρχε μια πρώτη δήλωση του ΚΚΕ, και μάλιστα όταν ακόμη δεν είχε βγει στο φως το τι έγινε. Πέρα βεβαίως από την καταδίκη και την αλληλεγγύη στα θύματα, είχαμε μια θέση. Ακόμα δεν ήξερες ποιοι το κάνανε, ακόμα δεν είχε βγει ότι ήταν η Αλ Κάιντα που την είχε στήσει ο Μπους στο Αφγανιστάν, αλλά αυτά είναι λεπτομέρειες όταν κάνουμε αντιιμπεριαλιστική πολιτική. Τότε είπαμε ότι αυτό είναι «βούτυρο στο ψωμί», για να αρχίσει γύρος πολέμου στα πλαίσια της νέας τάξης πραγμάτων, που τον όρο «νέα τάξη πραγμάτων» τον χρησιμοποίησε ο αποθανών προ ολίγων μηνών Τζορτζ Μπους.

Όταν έγινε ο πόλεμος κατά του Ιράκ, ποιο ήταν το σύνθημα του Συνασπισμού του 4%, του 3%, του 5%; Δεν θυμάμαι ακριβώς πόσο είχε τότε. «Όχι στον πόλεμο», αλλά και δεχόταν ότι ο Σαντάμ Χουσεϊν είχε πυρηνικά όπλα και χημικά κ.λπ..

Εδώ να ξεκαθαρίσω κάτι: Ουδέποτε υπήρξαμε υποστηρικτές του Σαντάμ Χουσεϊν. Σκότωνε τους κομμουνιστές τον έναν μετά τον άλλον κάθε μέρα. Μάλιστα όταν ο Ιρακινός πρεσβευτής πριν τον πόλεμο ήλθε επανειλημμένα και έκανε αίτημα στον Περσιόσο να πάει αντιπροσωπεία του κόμματος στο Ιράκ, δεν πήγαμε ποτέ, όταν ο άθλιος αυτός η άθλια αυτή εξουσία σκότωνε τους κομμουνιστές.

Όταν, λοιπόν, εμείς πήραμε θέση για τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα του πολέμου, χωρίς βεβαίως να υπερασπιζόμαστε τον Σαντάμ Χουσεϊν, ποια ήταν η στάση του Συνασπισμού; Χρησιμοποίησε, βρήκε, πήρε το πρόσχημα του ιμπεριαλισμού –μετά ζήτησε συγγνώμη μέχρι και ο Τόνι Μπλερ, γιατί αποκαλύφθηκε ότι δεν υπήρχε τίποτα- αλλά και «όχι στον πόλεμο».

Ξέρετε, όποιος λέει «όχι στον πόλεμο» δεν σημαίνει ότι είναι αντιιμπεριαλιστής. Δεν υπάρχει ιμπεριαλιστική εκστρατεία, που το σύνθημά της δεν το ασπάζτηκε ο ΣΥΡΙΖΑ, για τα ανθρωπιστικά δικαιώματα, για τη δημοκρατία, για την προστασία των μειονοτήτων, για τον αυτοκαθορισμό, την αυτοδιάθεση, τον αυτοπροσδιορισμό. Όλα αυτά τα υιοθετούσε και δεν έβλεπε ότι αυτά ήταν πολυεργαλεία όχι μόνο προπαγανδιστικά αλλά και στρατιωτικά και πολεμικά του ιμπεριαλισμού.

Εδώ είχε γίνει η σύνοδος του 2008 με τον Κώστα Καραμανλή, την Ντόρα Μπακογιάννη και τον Βαγγέλη Μείμαρράκη και είχε γίνει ένας ύμνος από μεν τη Νέα Δημοκρατία ότι δεν έβαλε βέτο, γιατί στο ΝΑΤΟ δεν σηκώνουν βέτο, αλλά εν πάση περιπτώσει αντέδρασε στο να γίνει εισδοχή με αυτό το όνομα αλλά και διθύραμβος και εύσημα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί –λέει- υιοθέτησε τη σωστή θέση, σύνθετη ονομασία –γιατί τον βολεύει σήμερα- με όρο γεωγραφικό.

Λέει τώρα: «Μα δεν υπάρχει περίπτωση της FYROM. Από το 1992 μέχρι σήμερα είναι αναπόσπαστα δεμένη με τα συμφέροντα του NATO και των Ηνωμένων Πολιτειών. Ένας δημοσιογράφος της EPT κουτοπόνηρα ρώτησε: «Αν δεν είχε σχέση με το NATO, δεν θα την ψηφίζατε;».

Λοιπόν: Το 2008 ποιο ήταν το κύριο θέμα της Συνόδου του NATO; Η αντιπυραυλική ασπίδα των Ηνωμένων Πολιτειών στην Κεντρική Ευρώπη και γι' αυτό ήθελαν να βάλουν μέσα στο NATO τη FYROM, την Ουκρανία και τη Γεωργία. Η Ρωσία που το έπαιζε τότε κάπως αλλιώς, πιο ευέλικτα, είπε «ναι» στην αντιπυραυλική ασπίδα, όμως ζήτησε να ενταχθεί στην αντιπυραυλική ασπίδα και μια ρωσική βάση που υπήρχε στο Αζερμπαϊτζάν. Όλα αυτά τα ψήφισε η αντιπροσωπεία μας.

Η FYROM από το 2002 είναι συνδεδεμένη με το NATO –ήταν και απόφαση του 2008- και παίρνει μέρος από το 2008 μέχρι το 2014 στη στρατιωτική δύναμη. Έστειλε ένα τμήμα στρατιωτικής δύναμης στο Αφγανιστάν. Θα μου πεις: «Πόσους στρατιώτες θα έστειλε η FYROM; Εκατό, διακόσιους, τριακόσιους;». Δεν έχω υπ' όψιν μου, αλλά αυτή ήταν η Σύνοδος του 2008 στο Βουκουρέστι και σήμερα είναι αναπόσπαστο στοιχείο του ευρωατλαντισμού στα δυτικά Βαλκάνια.

Και, τέλος, και μόνο ο όρος που λέει «ηγετική δύναμη» και μάλιστα η Νέα Δημοκρατία μιλάει και για τα Βαλκάνια ως ενδοχώρα της Ελλάδας, αυτό αποδεικνύει το εξής πράγμα. Ο εθνικισμός δεν γεννιέται αυθόρμητα στον λαό, αλλά καλλιεργείται από τα πάνω. Ο εθνικισμός και οι ακροδεξιές αντιλήψεις και οι φασιστικές είναι, σε ορισμένες περιπτώσεις, πολύ χρήσιμες για το σύστημα, για να κάνουν αντιφασιστικά και αντιδεξιά μέτωπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκατέσσερις μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Βασιλικής Λευκάδας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να σας ανακοινώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το βράδυ θα τελειώσουμε στη 1.30' σήμερα και αύριο η έναρξη είναι στις 9.30' το πρωί.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χαρακόπουλος Μάξιμος.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ακούστηκαν διάφορα ενδιαφέροντα ιστορικά στοιχεία από την κ. Παπαρήγα, να υπενθυμίσω ότι στη Σύνοδο του Βουκουρεστίου το 2008 όταν προσεγγίστηκε ο τότε Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ο κ. Μπους, προανήγγειλε την είσοδο στη Συμμαχία της «Μακεδονίας», κάτι το οποίο δεν έγινε, βεβαίως, πράξη χάρη στη σθεναρά αντίσταση της ελληνικής πλειοψηφίας, στο βέτο του Κώστα Καραμανλή και στην απόφαση η οποία ελήφθη ομοφώνως «μη λύση-μη πρόσκληση».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έχει εισέλθει σε μια πρωτοφανή πολιτική κρίση με αποκλειστική ευθύνη της σημερινής ανεύθυνης Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης τεχνητής πλειοψηφίας. Στην εμμονή τους να περάσουν μια καταφανώς επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα συμφωνία, οι κυβερνώντες δεν ορρωδούν προ οποιουδήποτε εμποδίου.

Η ζημία που έχετε προκαλέσει στην οικονομία στα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησής σας είναι γνωστή. Φτωχοποιήσατε τη μεσαία τάξη και αναγάγατε την επιδοματική πολιτική με ψίχουλα σε υπέρτατη αξία. Αν, όμως, η βλάβη που προκαλέσατε στην οικονομία θα θεραπευθεί με μια άλλη πολιτική, φοβούμαι ότι η ζημία που προκαλείτε στα εθνικά θέματα, και εν προκειμένω στο μακεδονικό ζήτημα, θα καταστεί ανήκεστος μετά την επικύρωση της εθνικά επιζήμιας Συμφωνίας των Πρεσπών.

Χειριστήκατε με ασυγχώρητη επιπολαιότητα και περισσή ελαφρότητα τα εθνικά ζητήματα, για να οδηγηθούμε από υποχώρηση σε υποχώρηση, χάνοντας όλα όσα οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν πετύχει. Φτάσαμε στο σημείο ο αλβανικός

εθνικισμός, αποθρασυμένος από τη χαλαρή εξωτερική πολιτική της Αθήνας, να διώκει απηνώς τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό, ο οποίος αντιμετωπίζει πλέον πρόβλημα επιβίωσης στις πατρογονικές του εστίες.

Φτάσαμε στο σημείο οι άνθρωποι που είχαν συνταχθεί για χρόνια με κάθε λογής αγανακτισμένους, που είχαν επιδοθεί σε κάθε είδους ασχήμιες προς τους πολιτικούς τους αντιπάλους, που σήκωναν κρεμάλες και απειλούσαν με εξοντώσεις, τώρα να μη διατάζουν να ρίξουν ληγμένα χημικά σε γέροντες και σε παιδιά. Τα όσα συνέβησαν την προηγούμενη Κυριακή, δεν θα λησμονηθούν. Θα συνοδεύουν και στο μέλλον αυτούς που έδωσαν τις εντολές ως διαρκές όνειδος, καταδεικνύοντας και το ανύπαρκτο πολιτικό τους σθένος, που αντί να αναλάβουν τις ευθύνες τους, προτίμησαν να καλυφθούν πίσω από αστείες δικαιολογίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, προχωρήσατε, λοιπόν, σε μια συμφωνία με το γειτονικό κράτος, χωρίς να συζητήσετε με κανέναν, χωρίς να επιδιώξετε εθνική συναίνεση, χωρίς να ενημερώσετε την Αντιπολίτευση, όπως παγίως γίνονταν μέχρι τώρα για τα εθνικά θέματα. Τα φέρατε όλα μαγειρεμένα. Ακόμη και σήμερα που συζητούμε και σας ζητούμε να δούμε ποιο είναι, τέλος πάντων, το τελικό σύνταγμα των Σκοπιανών, μας φέρνετε το αγγλικό κείμενο κατεβασμένο από το διαδίκτυο. Ποιον κοροϊδεύετε τελικά;

Λέτε ότι μακεδονική είναι μόνο η ιθαγένεια. Όμως ψεύδεστε. Αν ήταν η ιθαγένεια, θα ήταν βορειομακεδονική και όχι σκέτο μακεδονική. Και όταν υπάρχει και γλώσσα μακεδονική, κανένας δεν ασχολείται αν είναι σλαβικά ή ζουλού. Είναι μακεδονικά.

Και αποκρύπτετε την αλήθεια, όταν μιλάτε για κατοχύρωση της ιστορίας. Αφήνετε στους Σλάβους και τον Κύριλλο και τον Μεθόδιο και όλους τους Μακεδόνες από τις απαρχές του χριστιανισμού και στη διάρκεια του Βυζαντίου και στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας μέχρι τον μεγάλο Μακεδονικό Αγώνα.

Και δεν θα μπορούν τα παιδιά να διδάσκονται την ιστορική αλήθεια, γιατί θα πέσει ψαλίδι υπό την απειλή των ποινών από τα διεθνή δικαστήρια με βάση την κατάπτυστη συμφωνία που φέρνουν στη Βουλή. Αυτά τα λένε ιστορικοί με γνώση, τα λένε διπλωμάτες με πείρα, τα λένε ιεράρχες όχι μόνο της Μακεδονίας αλλά όλης της ελλαδικής Εκκλησίας. Αλλά για εσάς αυτά είναι φιλά γράμματα. Εσείς ήδη έχετε βγάλει το μεγάλο ψαλίδι. Ήδη αρνείστε τη Γενοκτονία των Ποντίων, ήδη βγάλατε τον Επιτάφιο του Περικλή από τη διδακτέα ύλη, ήδη περικόπτετε τα Αρχαία Ελληνικά και τα Λατινικά. Στον Παύλο Μελά θα κολλήσετε;

Αν για μια στιγμή, όμως, βγάλατε τις ιδεοληπτικές σας παρωπίδες, θα δείτε ότι η συμφωνία που φέρνετε, δεν σβήνει το φυτίλι του σκοπιανού εθνικισμού και αλτρωτισμού. Τον τροφοδοτεί και με άλλον δυναμίτη, για να σκάσει με μεγαλύτερη ισχύ, όταν έρθει ο καιρός.

Τα γνωρίζετε όλα αυτά και γι' αυτό επιλέξατε να κινηθείτε στις επικίνδυνες ατραπούς, που είναι στα όρια της συνταγματικής εκτροπής. Να φτιάξετε με μπαλώματα, με πολιτικούς γυρολόγους, με Βουλευτές με σημαία ευκαιρίας, μια Κυβέρνηση κουρελού. Γι' αυτό και βιώνουμε αυτές τις συνθήκες του ευτελισμού της πολιτικής ζωής, που μετατρέπουν το Κοινοβούλιο σε ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα της περιόδου των μετεγγραφών. Παρακολουθούμε σκέ διαζύγια, λευκούς γάμους, δανεικούς Βουλευτές.

Αλήθεια κανείς από αυτούς τους Βουλευτές δεν σκέπτεται όσους τους ψήφισαν με άλλο πρόγραμμα, με άλλες ιδέες, με άλλη πολιτική ταυτότητα; Πώς είναι δυνατόν ένας Βουλευτής που εκλέχθηκε με ψήφους νεοδημοκρατών, σήμερα να υποστηρίζει την άγρια επίθεση στο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία και την κατάπτυστη Συμφωνία των Πρεσπών; Αυτή η εικόνα του πολιτικού συστήματος δεν αξίζει στην Ελλάδα, δεν ταιριάζει στο δημοκρατικό κεκτημένο της Μεταπολίτευσης.

Η μόνη καθαρή λύση στο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί, είναι η προσφυγή σε εκλογές, στον κυρίαρχο ελληνικό λαό. Να είναι αυτός που θα έχει τον τελικό λόγο. Θέλει τη συμφωνία ή όχι; Θέλει Κυβέρνηση Τσίπρα ή όχι;

Επειδή, όμως, γνωρίζετε πολύ καλά την απάντηση, την ακούτε καθημερινά από τους απλούς ανθρώπους όσοι κυκλοφορείτε, δεν τολμάτε να απευθυνθείτε στον λαό και αποφασίσατε να προχωρήσετε ως Κυβέρνηση τεχνητής πλειοψηφίας αλλά λαϊκής μει-

οψηφίας, για να παρατείνετε την παραμονή σας στις καρέκλες της εξουσίας για λίγους ακόμη μήνες, όμως το πεπρωμένο φυγείν αδύνατο.

Σας καλώ, λοιπόν, πριν δώσετε ψήφο στην εθνικά επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών, να αναμετρηθείτε με τη συνείδησή σας, ενθυμούμενοι αυτό που έγραψε ο μεγάλος Παλαμάς: «Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Αποκαλυφθήκατε στα μάτια του ελληνικού λαού, αποκαλύφθηκε η κατ' ουσίαν πολυεπίπεδη συνεργασία σας σε ό,τι αφορά το μείζον εθνικό μας θέμα. Παραχωρείτε και οι δύο, Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ, ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία, το όνομα Μακεδονία. Υλοποιείτε τις εξαγγελίες σας περί αυτού, εξαγγελίες που κάνετε και οι δύο, προκειμένου να ικανοποιήσετε τους γεωστρατηγικούς σχεδιασμούς του ανθελληνικού και αντιευρωπαϊκού, σε ό,τι αφορά τους λαούς, αιματοβαμμένου ΝΑΤΟ.

Τι είδαμε σήμερα το πρωί; Σήμερα το πρωί, μετά την παράθεση της αιτήσεως περί αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής, αρνήθηκαν να τοποθετηθείτε εσείς της Νέας Δημοκρατίας, προσφεύγοντας σε ύβρεις εναντίον του κινήματος των Ελλήνων εθνικιστών, εναντίον της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που εκπροσωπεί εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, με το καλό και εκατομμύρια.

Μετά την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Δένδια, ο οποίος αναμάσησε τις γνωστές ύβρεις σε έναν παραληρηματικό λόγο, αρνήθηκε να πάρει θέση και νομιμοποίησε κατ' ουσίαν ο κ. Δένδιας την παράνομη και άκυρη διαδικασία. Ας μην ξεχνάμε ότι εσείς της Νέας Δημοκρατίας δεν θέσατε θέμα αντισυνταγματικότητας, αλλά παρεμπιπτον θέμα, κατάθεση εγγράφου δηλαδή. Ο Δένδιας έκλεισε την τοποθέτησή του περί της αντισυνταγματικότητας καταχειροκροτούμενος από την πλευρά των συριζαίων Βουλευτών.

Χέρι-χέρι ξεπουλάτε τη Μακεδονία μας, ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία. Ο ΣΥΡΙΖΑ χειροκροτεί τη Νέα Δημοκρατία, αντικατοπτρίζοντας κατ' ουσίαν την αλήθεια που συμβαίνει στην Αίθουσα αυτή. Σας ενώνουν δύο πράγματα. Σας ενώνει η προδοσία, παρ' όλη την αρνητική ψήφο της Νέας Δημοκρατίας. Σας ενώνει ο γεωγραφικός προσδιορισμός, η σύνθετη ονομασία, το ξεπούλημα, δηλαδή, της Μακεδονίας.

Είδε ο λαός ξεκάθαρα σήμερα το πρωί στην τηλεόραση ότι και οι μπολσεβίκοι εθνομηδενιστές, αλλά και οι φιλελεύθεροι διεθνιστές ενώνονται. Τους ενώνει το ίδιο μένος εναντίον του ελληνικού λαού και εναντίον των Ελλήνων πατριωτών, που εκφράζει το κίνημα των Ελλήνων εθνικιστών, του λαϊκού συνδέσμου. Το χειροκρότημα αυτό, να το θυμηθείτε όλοι, είναι ιστορικό και είναι προφητικό, είναι προοίμιο της μεγάλης συγκυβέρνησης.

Τι έγινε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, που αλληλοχειροκροτείστε; Έπαψε σήμερα η Χρυσή Αυγή να είναι το «δεκανίκι» της Νέας Δημοκρατίας, να είναι η ακροδεξιά πτέρυγα;

Και για εσάς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, έπαψε η Χρυσή Αυγή να είναι το «δεκανίκι» του ΣΥΡΙΖΑ;

Δεν αποκαλυφθήκατε, λοιπόν, όπως προείπα. Γελοιοποιήκατε και οι δύο σήμερα και απαξιωθήκατε για άλλη μία φορά στα μάτια του ελληνικού λαού και θα συνεχίζετε να απαξιώνεστε και να γελοιοποιείστε, όσο θα συνεχίσετε να συμφωνείτε και οι δύο στην εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας μας στο γειτονικό κρατίδιο, όσο θα συνεχίσετε να συμφωνείτε στη σύνθετη ονομασία.

Ο Μητσοτάκης, αν ήταν πραγματικός πατριώτης και όχι ένας Μαυρογιαλούρος ή φτηνός πολιτικάντης, αντί να κάνει σημάια το θέμα της ψηφοφορίας, να εγείρει ζήτημα για 3/5 ή για εκατόν ογδόντα Βουλευτές, να περάσει η Συμφωνία με εκατόν ογδόντα, δέχεται την εκχώρηση του ονόματος και ομιλεί μόνο για γλώσσα και εθνικότητα.

Για τη Χρυσή Αυγή, αλλά και για τα εκατομμύρια των Ελλήνων, Μακεδόνων ή μη, το όνομα είναι η ψυχή μας, είναι η τιμή μας, η αξιοπρέπειά μας, η ιστορία μας.

Τουναντίον, η Νέα Δημοκρατία τι κάνει; Τρομοκρατεί τον ελληνικό λαό στηριζόμενη σε μια άκυρη διεθνή σύμβαση, τη Συνθήκη της Βιέννης του 1969, η οποία, όπως καταγγέλλθηκε από τον Αρχηγό μας από το Βήμα αυτό, τον κ. Μιχαολιάκο, είναι άκυρη, αφού κυρώθηκε από το στρατιωτικό καθεστώς τον Μάιο του 1974 με νομοθετικό διάταγμα. Εκτός αν παραδέξετε όλοι σας εδώ ότι νομοθετείτε και λειτουργείτε ως κράτος με διατάγματα της χούντας.

Η Χρυσή Αυγή, διά του αγορητή της το πρωί, του κ. Κασιδιάρη, στην πρωτολογία του, εξήγησε άρθρο-άρθρο γιατί η συμφωνία αυτή είναι προδοτική και είμαστε οι μόνοι που το λέμε σε αυτή την Αίθουσα. Η συμφωνία είναι προδοτική.

Εγώ έχω να προσθέσω ότι με την μειοδοτική τους στάση, η οποία θα ελεγχθεί ιστορικά και βάσει του Ποινικού Κώδικα, ο κ. Κοτζιάς και ο κ. Τσίπρας κατάφεραν να πραγματοποιήσουν το εξής, το οποίο είναι φρικτό για το μέλλον που έρχεται, να γίνεται διεθνώς ο συνειρμός κάποιες τρίτες χώρες, κάποιοι μη Έλληνες να λένε ότι αφού υπάρχει η Βόρειος Μακεδονία, θα υπάρχει και η Νότιος Μακεδονία. Δηλαδή επισημοποίησαν ο Κοτζιάς και ο Τσίπρας το ιδεολόγημα της «διαμελισμένης μακεδονικής πατρίδας».

Όσοι έχουν σπουδάσει την τεχνική της διεθνούς διαπραγματεύσεως ξέρουν και γνωρίζουν ότι κάθε διαπραγματεύση αποτελείται από τρία στάδια. Πρώτο στάδιο είναι η διαμόρφωση της ατζέντας, «για τι μιλάμε». Δεύτερο είναι οι τεχνικές δεξιότητες στην επιχειρηματολογία και η τελική διαμόρφωση του κειμένου μιας συμφωνίας. Το τρίτο και κυριότερο είναι το μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Τι γίνεται μετά; Και τούτο το λέγω, διότι για να έχει το κύρος της νομιμότητας μια συμφωνία, να έχει διάρκεια ζωής, πρέπει να βασίζεται στο αμοιβαίο συμφέρον. Κι ερωτώ: Πού είναι το ελληνικό συμφέρον;

Η συμφωνία αυτή, πέρα από όλα τα άλλα, καταφέρνει να διχάσει και τη χώρα. Όσες δεκαετίες κι αν παρέλθουν, η συμφωνία δεν θα έχει τη λαϊκή νομιμοποίηση. Δεν θα ισχύει. Θα είναι άκυρη.

Χάριν της οικονομίας του χρόνου, κύριε Πρόεδρε, δεν θα πω παραπάνω. Θα αναφερθώ στο τι είπαν οι συριζαίοι -και να φρίξετε- στη διήμερη συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας. Συριζαίος ή συριζαία -δεν ονοματίζω- επί λέξει: «Ας ξεκινήσουμε από τα βασικά. Προφανώς και τάσσομαι αναφανδόν υπέρ της συγκεκριμένης συμφωνίας που είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να πετύχει η χώρα μας και για να τα λέμε αυτά, εις βάρος των βορείων γειτόνων μας, οι οποίοι μέσα σε μία νύχτα υποχρεούνται να αλλάξουν όνομα, σύμβολα και εν τέλει ιστορία».

Τι μας λέτε; Τι ανιστόρητα πράγματα είναι αυτά; Πόσο επικίνδυνα ημιμαθείς είστε; Πόσο εθνομηδενιστές είστε; Καταγγέλλετε την Ελλάδα ότι υποχρεώνουμε τα Σκόπια, τους βόρειους γείτονές μας, όπως λέτε χαρακτηριστικά, μέσα σε μία νύχτα να αλλάξουν το όνομά τους, να αλλάξουν την ιστορία τους. Ποια ιστορία τους; Αυτές οι σαχλαμάρες, δυστυχώς, αποτελούν μέρος των Πρακτικών του ελληνικού Κοινοβουλίου. Αυτό είναι το ελληνικό Κοινοβούλιο. Να φρίξετε, λοιπόν.

Επιχειρηματολογία ΣΥΡΙΖΑ προκειμένου να περάσει η εθνική, καταστροφική συμφωνία και ταπείνωση, ακούστε τι λένε: «Ας συμφωνήσουμε, κατ' αρχάς, ότι η γειτονική χώρα ανήκει στον γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας και επομένως δεν είναι όλη η Μακεδονία ελληνική». Συριζαίοι το λένε ότι δεν είναι όλη η Μακεδονία ελληνική. «Βεβαίως -μας κάνουν τη χάρη- η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική, όπως έλεγε και ο αείμνηστος Άγγελος Ελεφάντης».

Επαναλαμβάνω, λένε ότι η Μακεδονία δεν είναι όλη ελληνική. Βεβαίως αυτοί επικαλούνται έναν μακαρίτη δημοσιογράφο, κάποιον Άγγελο Ελεφάντη -Θεός σχωρέσ' τον, αν τον συγχωρέσει τελικά- με μεγάλο θράσος. Εμείς οι εθνικιστές, η ανερχόμενη πολιτική δύναμη, έχουμε μια ειδοποιό διαφορά με εσάς. Έχουμε μια ποιοτική διαφορά. Εμείς επικαλούμεθα την τρισημιετή ιστορία της Μακεδονίας μας. Επικαλούμεθα το μοναδικό θαύμα στην παγκόσμια ιστορία την αυτοκρατορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Επικαλούμεθα τους ελληνιστικούς χρόνους, τον μεσαιωνικό ελληνισμό με τον Βασίλειο Βουλγαροκτόνο, τους επαναστατικούς χρόνους με τον Εμμανουήλ Παππά, τους χρόνους του Μακεδο-

νικού Αγώνα με τον Παύλο Μελά και τους υπόλοιπους Μακεδονομάχους αγωνιστές. Εσείς έχετε τον Ελεφάντη. Εμείς έχουμε την ιστορία και την Ελλάδα.

Και συνεχίζουν οι συριζαίοι με θράσος, αυτοί οι πραγματικοί παραχαράκτες της ιστορίας, χέρι-χέρι με τους Σκοπιανούς να λένε: «Ξέρετε, δεν μπορούμε να παραχαράξουμε την ιστορία. Άλλωστε τα γεγονότα είναι ξεροκέφαλα και τα γεγονότα λένε, κυρίες και κύριοι, ότι το μοίρασμα της γεωγραφικής Μακεδονίας ανάμεσα στα βαλκανικά κράτη οριστικοποιήθηκε με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913, βάσει της οποίας έληξαν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι».

Είστε κυνικοί ψεύτες. Είστε ψεύτες και ανιστόρητοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου, παραπλανείτε τον ελληνικό λαό. Η Συνθήκη του Βουκουρεστίου δεν ομιλεί πουθενά για Μακεδονία. Προάγετε τη βλακεία. Την κατέθεσα στα Πρακτικά. Όσοι δεν την ξέρετε, να τη δείτε.

Η μοιρασιά έγινε και αφορούσε τα ευρωπαϊκά βιλαέτια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, συγκεκριμένα το βιλαέτι της Θεσσαλονίκης, του Μοναστηρίου, καθώς και το νότιο τμήμα από το βιλαέτι του Κοσσυφοπεδίου.

Έλληνες, θυμηθείτε πόσο έγκαιρα είχε παρέμβει η Χρυσή Αυγή στο θέμα αυτό, από το πρώτο κιάλας φύλλο της εβδομαδιαίας εφημερίδας «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ» τέτοια εποχή, τον Ιανουάριο του 1992. Στο πρωτοσέλιδο έγραφε: «Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας». Συνεχίζουμε και το λέμε και τώρα.

Θυμηθείτε τον αγώνα, που έκανε η Χρυσή Αυγή. Ποιος ακύρωσε στην παλαιά Βουλή, όταν όλοι εσείς οι πασόκοι, οι νεοδημοκράτες σιωπούσατε, την ημερίδα για τη λεγόμενη μακεδονική γλώσσα; Βουλευτές είναι αυτοί που την ακύρωσαν. Είναι τώρα στα έδρανα της Βουλής αυτοί που ακύρωσαν αυτή την προδοτική ημερίδα.

Επί των ημερών σας, λοιπόν, ενώ σήμερα λέτε ότι δεν θα κυρώσετε τη συμφωνία –Νεοδημοκράτες, πασόκοι, συριζαίοι τώρα γιγαντώθηκε και κακοφόρμιζε το ζήτημα, γιγαντώθηκε το ενδιαφέρον των Αμερικανών και οι σχεδιασμοί τους στην περιοχή, ώστε να επιλύσουν το θέμα προς όφελος των Σκοπιανών, αλλά και των Αλβανών, να πούμε στο σημείο αυτό, οι οποίοι έχουν άμεσο ενδιαφέρον με τα τεκταινόμενα.

Φτάνουμε στο σημείο αυτό και λέμε ότι αυτά τα πράγματα είχαν προαγγελθεί από το Βήμα αυτό από τον κ. Αβραμόπουλο τον Ιούλιο του 2012 στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου και ΔΗΜΑΡ ήταν τότε, που είχε πει ότι «θα κάνουμε το μεγάλο βήμα, θα κάνουμε τη μεγάλη υποχώρηση» και είχε ομιλήσει περί σύνθετης ονομασίας.

Δεν ξεφύγατε από αυτή την θέση σας και σήμερα δεν ξεφεύγετε. Μιλάτε για το δευτερεύον, που είναι ουσιαστικό, σπουδαίο ζήτημα, αλλά για την ονομασία, για το όνομα δεν λέτε κουβέντα.

Η Χρυσή Αυγή, κύριε Πρόεδρε, -και τελειώνω- υποστηρίζει την πραγματική εθνική θέση και είναι η μόνη πολιτική δύναμη, η οποία διά του Αρχηγού της έχει δηλώσει από το Βήμα αυτό, αλλά και με τον πλέον επίσημο τρόπο, με επιστολή στα διεθνή fora, στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ότι δεσμεύεται και ότι, όταν, Θεού θέλοντος, αναλάβει τη διακυβέρνηση της χώρας, θα ακυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ας τολμήσει ο κ. Μητσοτάκης να κάνει μια τέτοια δήλωση. Ο κ. Μητσοτάκης λέει απλώς: «Δεν θα κυρώσω τη Συμφωνία των Πρεσπών». Να μας πει: Θα ακυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, αν σε λίγους μήνες είναι πρωθυπουργός;

Το μείζον, λοιπόν, εθνικό θέμα είναι η προδοσία των Πρεσπών, με την οποία θέλετε να ξεπουλήσετε σήμερα –αύριο λέτε ότι θα γίνει η ψηφοφορία- και να προδώσετε τα εθνικά μας δίκαια. Αύριο Πέμπτη, θα είναι η Μεγάλη Πέμπτη του Ελληνισμού. Σταυρώνετε τη Μακεδονία μας.

Πρέπει να είστε, όμως, σίγουροι -κάτι το οποίο το γνωρίζουν οι πιστοί, το γνωρίζουμε στη Χρυσή Αυγή, το γνωρίζει και ο ελληνικός λαός, δεν είναι πολιτικό θέμα, είναι πίστη βαθιά του ελληνικού λαού- ότι πάντα μετά τη σταύρωση έρχεται η ανάσταση.

Είναι νομοτελειακό. Ό,τι και να κάνετε, να είστε σίγουροι ότι η ανάσταση θα έλθει.

Η ώρα των εθνικιστών έρχεται σε Ελλάδα και Ευρώπη. Θα έρθει η δικαίωση και θα κλείσουν οι λογαριασμοί που κρατάνε από το 1912-1913 και η δικαίωση θα έρθει. Δεν θα γίνει κάτι διαφορετικό από την τήρηση της προτροπής του εθνάρχη -έτσι τον λέτε- Ελευθερίου Βενιζέλου, του οποίου το έχετε έξω από τη Βουλή. Η δικαίωση, λοιπόν, θα έλθει, όταν τηρηθεί η εντολή και η διαταγή του Ελευθερίου Βενιζέλου, του Πρωθυπουργού των Βαλκανικών Πολέμων, εντολή που είχε δώσει τότε στον επελαύνοντα Αρχιστράτηγο Κωνσταντίνο και ο νόων νοεΐτο, όταν κυματίσουν οι σημαίες εκεί που πρέπει να κυματίσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ο συνάδελφος κ. Καραγιαννίδης έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να δούμε αν μπορούμε να συνεννοηθούμε στα αυτονόητα. Εδώ έχω δύο δημόσια έγγραφα, που όλοι τα έχουμε σε αυτήν τη χώρα, είναι η ταυτότητα και το διαβατήριό. Το διαβατήριό, μάλιστα, είναι το διαβατήριό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με τη δική σας επιχειρηματολογία, δύο τινά συμβαίνουν. Το ένα είναι ότι αυτά τα δύο δημόσια έγγραφα λένε ψέματα, δηλαδή έχουν ψευδή στοιχεία, γιατί κάτω από το nationality γράφουν ιθαγένεια και ένα δεύτερο είναι ότι όταν εσείς έρθετε, θα καταργήσετε αυτά τα δύο δημόσια έγγραφα, για να κυκλοφορήσετε κάποια άλλα, γιατί δεν μπορεί όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλος ο κόσμος κάτω από το nationality να έχει την ιθαγένεια.

Δεύτερον, υπάρχει μια επιχειρηματολογία για την ιθαγένεια και έχουν γραφτεί αρκετά πράγματα. Δεν θα διαβάσω και δεν θα χρησιμοποιήσω λόγια ανθρώπων του ΣΥΡΙΖΑ. Θα χρησιμοποιήσω λόγια ανθρώπων που είναι και στη νομική επιστήμη.

Δηλαδή, ο Καθηγητής Πανεπιστημίου της Νομικής Αθηνών, ο κ. Παμπούκης, λέει το εξής: «Η ιθαγένεια είναι ο νομικός δεσμός κάθε κράτους με τους πολίτες του. Επομένως, εύκολα αντιλαμβάνεται καθένας ότι ο όρος «ιθαγένεια» ταυτίζεται με το κράτος και μόνο. Δεν αφορά σε έθνος και ούτε θα μπορούσε, γιατί το έθνος δεν είναι υποκείμενο του Διεθνούς Δικαίου, το έθνος δεν ταυτίζεται με το κράτος, το οποίο αποτελείται από έδαφος-λαό-κυβέρνηση και μόνο αυτό μπορεί να είναι υποκείμενο του Διεθνούς Δικαίου. Η διεθνής κοινωνία βασίζεται στα κράτη μετά τη Συνθήκη των Βερσαλλιών, το 1648, τα οποία είναι υποκείμενα του Διεθνούς Δικαίου και όχι στα έθνη, τα οποία δεν είναι».

Λέει, εδώ, λοιπόν, ο κ. Παμπούκης το αυτονόητο, ότι στη διαπραγμάτευση των Πρεσπών δεν διαπραγματευθήκαμε στον ΟΗΕ μεταξύ εθνών. Δεν έχει γίνει ποτέ. Αν ήρθε κάποια συμφωνία, κάποια σύμβαση διεθνή, όπου να συνομιλούν έθνη, να την προσκομίσετε. Πάντως μέχρι σήμερα, στον ΟΗΕ και υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, οι διεθνείς συμβάσεις και οι συμφωνίες γίνονται μεταξύ κρατών. Άρα, ο μύθος σας περί εθνότητας και εθνικότητας καταρρέει. Από πού κι ως πού δόθηκε η οποιαδήποτε εθνότητα και εθνικότητα σε κάτι το οποίο δεν συζητήθηκε ποτέ; Θα καταλάβουμε το Διεθνές Δίκαιο ή απλώς θα λέμε αυτό το αφήγημα που μας βολεύει;

Πάμε στο δεύτερο, που είναι η γλώσσα. Θα χρησιμοποιήσω πάλι λόγια του κ. Παναγιώτη Αλεβαντή. Υπηρέτησε ως μεταφραστής στο μεταφραστικό γραφείο του ΓΕΣ. Από το 1984 εργάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και, μεταξύ των άλλων, πρωτοστάτησε στην εισαγωγή ελληνικών και της πολυγλωσσίας στους υπολογιστές, οργάνωσε την πληροφόρηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού και, προφανώς, καταλαβαίνετε ότι δεν είναι άνθρωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Λέει, λοιπόν, ο κ. Αλεβαντής για το 1977: «Η τρίτη Συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων έγινε στην Αθήνα 17 Αυγούστου με 7 Σεπτεμβρίου 1977. Τη Συνδιάσκεψη άνοιξε ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Τρυπάνης επί Πρωθυπουργού κ. Καραμανλή με Υπουργό Εξωτερικών, τον κ. Μπίτσιο. Κατά τη γνώμη μου, οι βάσεις για τις διεκδικήσεις της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας Μακεδονίας τέθηκαν υπό τη σκιά της Ακροπόλεως και, μάλιστα, χωρίς να το πάρουμε χαμπάρι.»

Τι λέει το ψήφισμα που πέρασε σ' αυτήν τη Συνδιάσκεψη; «Η Συνδιάσκεψη, αναγνωρίζοντας την ανάγκη περαιτέρω ανάπτυξης του ψηφίσματος 6 της Δεύτερης Συνδιάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την τυποποίηση γεωγραφικών ονομάτων, αναγνωρίζοντας επίσης ότι στη Γιουγκοσλαβία η μεταγραφή σερβοκροατικού και μακεδονικού κυριλλικού αλφαβήτου σε λατινικούς χαρακτήρες χρησιμοποιείται από πολύ καιρό σε επίσημους καταλόγους γεωγραφικών ονομάτων και χάρτες, συστήνει, όπως τα συστήματα που περιέχονται στο παράρτημα του παρόντος ψηφίσματος, να θεσπιστούν ως διεθνή συστήματα».

Γι' αυτό, το ψήφισμα η Ελληνική Αντιπροσωπεία τότε δεν εξέφρασε καμμία απολύτως αντίρρηση. Με βάση το παραπάνω ψήφισμα για τη μακεδονική γλώσσα, αναπτύχθηκε έντονη δραστηριότητα από την Ομόσπονδη τότε Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας στους διεθνείς οργανισμούς και κυρίως στον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης, στον οποίο η Ελλάδα απαξιούσε επί σειρά ετών να συμμετάσχει, ενώ είχε ακόμη και δικαίωμα ψήφου.

Τι έγινε, λοιπόν, σε σύνοψη; Το 1977 η Ελλάδα από επίσημο βήμα του ΟΗΕ δεν διατύπωσε επιφυλάξεις για τη μακεδονική γλώσσα και τους μακεδονικούς κυριλλικούς χαρακτήρες ούτε για το δικαίωμα της τότε Ομόσπονδης Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας να ενεργεί ως επίσημος φορέας προσδιορισμού γεωγραφικών ονομάτων. Το 1982 η Ελλάδα επιβεβαίωσε από το βήμα του ΟΗΕ -να το προσέξετε λίγο αυτό- ότι παρά τη μακρά ιστορική χρήση ελληνικών τοπωνυμίων, σε περιοχές έξω από τα όρια του σημερινού ελληνικού κράτους, υποστηρίζει την κατάργηση όσο το δυνατόν ταχύτερα των εξωνύμων σε διεθνή χρήση και τον σεβασμό των εθνικών τοπωνυμίων, όπως αυτά τυποποιούνται από την αρμόδια Αρχή Γεωγραφικών Ονομάτων κάθε χώρας, δηλαδή και της Ομόσπονδης Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας τότε.

Η Ελλάδα δεν έφερε αντίρρηση -γιατί έλειπε- για την καθιέρωση των συντημήσεων MK/MKD στο διεθνές πρότυπο ISO 3166/1993, ούτε για την καθιέρωση συντημήσεων MK/MKD και MAC -γιατί έλειπε- στο διεθνές πρότυπο ISO 639. Αυτά περί γλώσσας.

Θέλω να πώ λίγο στην καταδίκη της χώρας μας το 2011, γιατί χθες ο κ. Λοβέρδος έκανε μία ένσταση. Θα διαβάσω την απόφαση, όπως έχει καταγραφεί από την τότε ετυμηγορία του δικαστηρίου. Λέει: «Με δεκαπέντε ψήφους έναντι μίας, κρίνει ότι η ελληνική ημοκρατία, προβάλλοντας ένσταση για την εισδοχή της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ, παραβίασε την υποχρέωσή της κατά το άρθρο 11 παράγραφος 1 της ενδιάμεσης Συμφωνίας της 13^{ης} Σεπτεμβρίου 1995».

Δεν είναι επιβράβευση, πάντως. Δεν θέλετε να το πείτε «καταδίκη», να το δεχθώ. Έψαξα όλα τα sites εκείνης της ημερομηνίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν υπάρχει καταδίκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Έψαξα όλα τα sites, τα ειδησεογραφικά, τα τηλεοπτικά, το ραδιόφωνο, τις εφημερίδες. Το έχουν καταγεγραμμένο ως καταδίκη. Δεν είναι επιβράβευση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είναι καταδίκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ωραία. Κάνει δεκτό το αίτημα ότι έχουμε παραβιάσει την ενδιάμεση συμφωνία. Δεν θέλω να αντιπαρατεθώ με νομικούς. Κερδίζουν πάντα οι νομικοί, οπότε δεν θέλω να αντιπαρατεθώ με νομικούς.

Λέει, λοιπόν, επίσης, το σκεπτικό της απόφασης: «Η Ελλάδα δεν δικαιολογείται να εμποδίσει την ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ με επιχείρημα ότι μετά την εισδοχή τους στον οργανισμό τα Σκόπια θα χρησιμοποιούν το συνταγματικό τους όνομα». Και λέει, επίσης, ο Πρόεδρος της συγκεκριμένης Επιτροπής: «Η Ελλάδα έπρεπε να αποδείξει ότι οι αντιρρήσεις ήταν εύλογες και ότι εξέφραζε αυτές τις αντιρρήσεις στην εισοδο των Σκοπίων, πράγμα που δεν έκανε».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και το προτελευταίο πράγμα που θα πω αφορά το άρθρο 8 παράγραφος 2. Λέει το άρθρο 8 παράγραφος 2, γιατί ακούσαμε περί συμβόλων, περί ονοματοδοσιών και τα λοιπά: «Εντός έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ της παρούσας συμφωνίας το δεύτερο μέρος, η FYROM δηλαδή, θα επανεξετάσει το καθεστώς

μνημείων, δημοσίων κτηρίων, υποδομών στην επικράτειά του και στο μέτρο που αυτά αναφέρονται καθ' οιονδήποτε τρόπο στην αρχαία ελληνική ιστορία και πολιτισμό, που συνιστούν αναπόσπαστο συστατικό της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς του πρώτου μέρους, της Ελλάδας δηλαδή, θα προβεί στις κατάλληλες διορθωτικές ενέργειες».

Τι θα συμβεί, λοιπόν; Όλα τα ονόματα, «Αλέξανδρος», «Φίλιππος», τα αγάλματα, οτιδήποτε παραχαράσσει την ελληνική ιστορία, θα αποσυρθεί. Δεν το θέλετε. Να παραμείνουμε στα ίδια! Ωραία, καλώς, αλλά να ξέρουμε ότι θα παραμείνουμε στα ίδια, γιατί αυτό θα λένε οι γείτονές μας.

Κλείνω με κάτι που ακούστηκε χθες από Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, όμως.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας ότι είναι σε αδιέξοδο χιλιάδες επιχειρηματίες στη βόρειο Ελλάδα. Διαβάζω τον πιο αυθεντικό εκπρόσωπο των επιχειρηματιών, τον κ. Σαββάκη, Πρόεδρο του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος: «Οποιοδήποτε πρόσκομμα -είτε πολιτικό είτε οικονομικό- δημιουργεί πρόβλημα στις επιχειρήσεις και τις οικονομικές σχέσεις πρέπει να λύνεται. Από τη στιγμή, που κάτι τόσο προβληματικό βγαίνει από τη μέση, θεωρώ ότι θα βελτιωθεί η οικονομική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Αθανασίου Χαράλαμπος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφτασε η μέρα που κανείς από εμάς δεν μπορεί πλέον να κρυφτεί από τις ευθύνες του. Είναι η μέρα που καθέννας από μας θα είναι υπόλογος απέναντι στην ιστορία και τον ελληνικό λαό για όσα υποστηρίξει και πράξει σήμερα. Γιατί από τη στιγμή που αυτή η Βουλή ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, δεν υπάρχει γυρισμός.

Ακούσαμε τις απόψεις της Κυβέρνησης. Ακούμε και τις τοποθετήσεις των Ανεξάρτητων ή άλλων Βουλευτών, που προτίθενται να υπερψηφίσουν τη συμφωνία. Πραγματικά, αναρωτιέμαι πόσοι από αυτούς έχουν διαβάσει το κείμενο της συμφωνίας και τη ρηματική διακοίνωση. Διότι αν τα είχαν διαβάσει, αναρωτιέμαι αν θα τολμούσαν να πουν όσες ανακρίβειες λένε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ δεν ήρθαμε για να κάνουμε θεωρητική συζήτηση περί πατριωτισμού ή μακεδονικού ζητήματος, αλλά να εγκρίνουμε ή να απορρίψουμε μία υπαρκτή συμφωνία. Για τον λόγο αυτό επιτρέψτε μου να σας πω τι πραγματικά ψηφίζουμε σήμερα, ώστε να μην υπάρξουν σήμερα ψευδαισθήσεις και αύριο δικαιολογίες.

Αν, λοιπόν, ψηφίσουμε τη Συμφωνία, η γειτονική χώρα θα μετονομαστεί σε «Βόρεια Μακεδονία». Οι κάτοικοί της, όμως, θα έχουν τη μακεδονική ιθαγένεια, άρα θα αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες» και ο υπόλοιπος κόσμος θα μπορεί ελεύθερα να τους αποκαλεί έτσι. Αυτό αναφέρεται ρητά στο εδάφιο α) της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της Συμφωνίας.

Ταυτόχρονα, αυτοί οι κάτοικοι -προσέξτε το αυτό!- στο σύνολό τους θα λέγονται «μακεδονικός λαός». Και προσέξτε ειδικά αυτό: Αυτός ο μακεδονικός λαός διαφοροποιείται από τα μέλη των μειονοτήτων, που κατάγονται από τη χώρα, αλλά ζουν στο εξωτερικό.

Επομένως, η έννοια του μακεδονικού λαού ξεπερνά την έννοια της ιθαγένειας και αποκτά εθνικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά, τα οποία, από τη στιγμή που δεν διευκρινίζονται, είναι εν δυνάμει αλυτρωτικά.

Αυτά αναφέρονται στο άρθρο 49 του Συντάγματος της γειτονικής χώρας, όπως αυτό αναφέρεται στη ρηματική διακοίνωση, την οποία η Κυβέρνηση αποδέχεται ως επαρκή και σύμφωνη με τη συμφωνία και αναφέρεται στην τροποποίηση 36.

Γι' αυτό το πρωί επιμέναμε να έρθει στη Βουλή το Σύνταγμα

τους και η τροπολογία 36, καθώς και οι τροπολογίες 33 και 34, όπου οι Σκοπιανοί –προσέξτε!– επαναφέρουν το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας», εν αντιθέσει με την τροπολογία 32, η οποία είχε βάλει το όνομα «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας». Είναι στοιχείο, που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα διεθνώς ισχύοντα στις συνταγματικές αναθεωρήσεις, καθώς κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση οφείλει να ενσωματώνει τις προηγούμενες, πράγμα που δεν γίνεται.

Με αυτά τα δεδομένα συμβαίνει κάτι πρωτοφανές στα κοινοβουλευτικά χρονικά: Σε ένα ζήτημα μείζονος εθνικής ευαισθησίας, που δεσμεύει εσαεί την Ελλάδα, οι Βουλευτές καλούνται να ψηφίσουν εν κενώ και χωρίς να έχουν υπάρξει επαρκείς διευκρινίσεις από την πλευρά των Σκοπίων.

Συνεπώς, ως Νέα Δημοκρατία αξιώνουμε το αυτονόητο, να κατατεθεί στη Βουλή το πλήρες επίσημο και κωδικοποιημένο κείμενο του νέου Συντάγματος της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, μαζί με το προοίμιό του. Γιατί το προοίμιο; Γιατί στο προοίμιο του ισχύοντος Συντάγματος υπάρχουν οι περισσότερες αλυτρωτικές διατάξεις και πρέπει να γνωρίζουμε ακριβώς τι λένε.

Και όλοι αυτοί, λοιπόν, οι Μακεδόνες, ο μακεδονικός λαός τι γλώσσα θα μιλούν; Μα, φυσικά, μακεδονικά, την επίσημη γλώσσα της χώρας. Αυτά αναφέρει το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 1.

Επομένως, ψηφίζουμε μία συμφωνία, που εκχωρεί ευθέως στη γείτονα χώρα τους όρους «Μακεδόνας», αφού μακεδονική ιθαγένεια θα έχουν οι κάτοικοί της, καθώς και τους όρους «μακεδονικός λαός» και «μακεδονική γλώσσα».

Και τι θέση έχει, λοιπόν, στη Συμφωνία η Μακεδονία μας, η δική μας Μακεδονία; Παραδόξως, δεν γίνεται καμμία αναφορά ευθέως σε «Ελληνική Μακεδονία». Αντ' αυτού, ονομάζεται «βόρεια περιοχή του πρώτου μέρους», δηλαδή της Ελλάδος.

Το έχετε αντιληφθεί αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Έρχεται μετά η Κυβέρνηση και μας λέει: «Μα, το άρθρο 7 ρυθμίζει αυτά τα ζητήματα και διασφαλίζει την ελληνικότητα της Μακεδονίας».

Θα το πω ευθέως και χωρίς περιστροφές: Όποιος το επικαλείται αυτό, έχοντας διαβάσει το άρθρο 7 ή κοροϊδεύει τον λαό ή είναι επικίνδυνος. Και θλίβομαι, που πολλοί από αυτούς που το υποστηρίζουν είναι νομικοί επιστήμονες και θα έπρεπε να γνωρίζουν τις συνέπειες μιας συμφωνίας.

Όμως, ας δούμε τι λέει το άρθρο 7. Τι μας λέει; Λέει ότι δυο χώρες αντιλαμβάνονται με τρόπο διακριτό τον όρο «Μακεδονία». Ωραία, για να δούμε, όμως, ποια είναι αυτή η διάκριση και αν είναι επαρκής.

Διαβάζω την παράγραφο 2 του άρθρου 7, όπου γίνεται αναφορά στον ελληνικό πολιτισμό για το πρώτο μέρος, για εμάς δηλαδή, την ιστορία και την κουλτούρα μας. Προσωπικά, δεν με καλύπτει, γιατί βρισκόμαστε τον ορισμό πολύ αόριστο, ιδίως αφού δεν περιέχει σαφή αναφορά στην Ελληνική Μακεδονία. Ψάχνω να βρω, λοιπόν, πώς ορίζει το γειτονικό κράτος τη λέξη «Μακεδονία» και διαβάζω την παράγραφο 3, η οποία αναφέρει: «Με αυτούς τους όρους, δηλαδή “Μακεδονία”, “μακεδονικός” νοούνται η επικράτεια...» –προσέξτε, δεν το έχουν βάλει σε εμάς, το βάζουν μόνο εκεί– «...η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους, με τη δική τους ιστορία, τον πολιτισμό και κληρονομιά», διακριτώς διαφορετικά από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στη δική μας Μακεδονία.

Προσέξτε: Και εδώ, η νομική επιστήμη, αλλά και η λογική, σηκώνουν τα χέρια ψηλά, διότι η συγκεκριμένη διατύπωση δεν προσδιορίζει ακριβώς τίποτα. Αφήνει ελεύθερο πεδίο στη γειτονική χώρα να είναι ό,τι επιθυμεί. Το άρθρο 7 παράγραφος 3 νομικά και ουσιαστικά αφήνει ελεύθερο το πεδίο στον αλυτρωτισμό, δίνοντας δικαίωμα μέσω της αοριστίας του στο γειτονικό κράτος να προσδιορίζεται αζημίως, όπως επιθυμεί, τώρα και στο μέλλον. Αυτό ψηφίζουμε, τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στον κ. Θεοχαρόπουλο, τον κ. Μαυρωτά και τον κ. Δανέλλη, τους οποίους από τις συζητήσεις σε άλλα νομοσχέδια τους εκτιμώ, γιατί εμβαθύνουν και γίνονται αναλυτικοί: Δεν βλέπετε καμμία διαφορά; Διαβάστε, σκεφτείτε, σας

παρακαλώ πολύ, σήμερα που θα πάτε στα σπίτια σας αυτό που λέω και ελάτε να ψηφίσετε με υπευθυνότητα και γνώση. Διότι το ζήτημα δεν είναι ότι πρέπει να λυθεί το Μακεδονικό ζήτημα, αλλά πώς λύνεται. Συμφωνείτε με αυτά που ανέπτυξα, ναι ή όχι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μα, υπάρχει η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων του άρθρου 8, θα μας πουν οι θιασώτες της συμφωνίας, που θα λύνει τα ζητήματα αυτά. Ρωτώ: Πότε θα τα λύσουν; Αφού εκχωρήσουμε την ονομασία, την ιθαγένεια, τη γλώσσα, την έννοια του μακεδονικού λαού, αφού η γειτονική χώρα μπει στο ΝΑΤΟ και εκκινήσει τις ενταξιακές διαδικασίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Και αν δεν λύσουν οι εμπειρογνώμονες τα ζητήματα αυτά, τι συνέπειες θα έχει αυτό; Σας απαντώ: Απολύτως καμμία. Η χώρα μας θα έχει απωλέσει όλα τα διαπραγματευτικά όπλα, που θα μπορούσε να έχει, γιατί θα έχει βρεθεί προ τετελεσμένων. Και στα διεθνή δικαστήρια να προσφύγουμε για δήθεν δυσερμήνευτα προβλήματα, δεν θα υπάρχει καμμία λύση, διότι είναι ρητές οι διατάξεις.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς καταψηφίζουμε, χωρίς δεύτερη σκέψη τη συμφωνία και θεωρούμε ότι αυτό οφείλετε να κάνετε όλοι, γιατί αντιστρατεύεται απολύτως τα εθνικά δίκαια και αγώνες δεκαετιών. Κανένας Πρωθυπουργός της χώρας, από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη, τον Κώστα Καραμανλή, τον Αντώνη Σαμαρά, δεν διανοήθηκε ποτέ να φέρει στη Βουλή των Ελλήνων μια συμφωνία, που εκχωρεί τους όρους «Μακεδόνας» και «μακεδονικός λαός», «μακεδονική γλώσσα» στους γείτονες ούτε θα υπέγραφε μια συμφωνία που αφήνει ασάφειες και ανοιχτά ζητήματα για αλυτρωτισμό είτε τωρινό είτε μελλοντικό. Η ιστορία μας και τα εθνικά μας δίκαια ξεπερνούν τις ιδεολογικές μας διαφορές και τα πρόσκαιρα κομματικά ή προσωπικά συμφέροντα.

Φρονώ πως, όποιος έχει αντίληψη αυτού του ζητήματος κατανοεί ότι δεν είναι δυνατόν να ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί πάνω από όλα, υπονομεύει τα συμφέροντα της χώρας μας, αλλά και το διεθνές κύρος της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Γνώμη, κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να έχουν όλοι, αλλά για να έχεις γνώμη, πρέπει να έχεις γνώση του ζητήματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα ζούμε ιστορικές στιγμές. Το Ελληνικό Κοινοβούλιο καλείται να κυρώσει μια συμφωνία, η οποία στην πραγματικότητα δίνει προς μια κατεύθυνση ένα τέλος σε μια διαδικασία, σε μια αντιδικία πολλών δεκαετιών, θα έλεγα σχεδόν τριών δεκαετιών, αν συνυπολογίσουμε την πρόσφατη εξέλιξη της νεότερης μεταπολιτευτικής ιστορίας, πολύ περισσότερων δεκαετιών, αν κάνουμε μια αναγωγή και δούμε από πότε προκύπτει το συγκεκριμένο ζήτημα.

Αλήθεια, είναι ένα πολύ συγκεκριμένο και πολύ έντονο ερώτημα: Αντιλαμβάνεται το Ελληνικό Κοινοβούλιο και ειδικά, οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας τι πρόκειται να ψηφίσουμε με την κύρωση αυτής της συμφωνίας;

Έχετε γνώση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι καλείσθε διά της προτάσεως του αρμοδίου Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών να ψηφίσετε; Παρά την επιμονή μας από χθες στη συζήτηση της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να κατατεθεί το νέο Σύνταγμα των Σκοπίων, ως όφειλε η άλλη πλευρά να κάνει, ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών ήρθε και μας έφερε το προηγούμενο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας, αυτό που ισχύει μέχρι σήμερα, καταβάζοντάς το μάλιστα από το ίντερνετ! Είτε θεώρησε ότι απευθύνεται σε αφελείς είτε ο ίδιος

δεν καταλαβαίνει ακριβώς τι συμβαίνει, τι υποτίθεται ότι προτείνει στην Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Αντί, λοιπόν, να μας φέρετε ολοκληρωμένο το Σύνταγμα της γειτονικής χώρας, ως θα οφειλάτε με βάση τη συμφωνία, μας φέρατε κάποιες τροποποιήσεις, οι οποίες με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο -είτε σε διαφορετικά σημεία αναφερόμενες στον λαό της γειτονικής χώρας- τον αναφέρουν ρητώς ως «μακεδονικό λαό», κάτι το οποίο απέκρουσε ο Πρωθυπουργός, όταν πριν μερικές μέρες, πριν μια βδομάδα επιχαίρων σχεδόν έλεγε ότι τα ζητήματα, τα οποία είχε θέσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση είχαν λυθεί, αλλά από την άλλη πλευρά, βάζοντας πολλά ερωτηματικά και πολλές αμφιβολίες για το κατά πόσο αυτή η συμφωνία θα λειτουργήσει υπέρ των ελληνικών εθνικών συμφερόντων.

Μίλησε ο κύριος Υπουργός για εργαλειοποίηση της συμφωνίας από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Εσείς δεν είστε που λέτε ότι αυτό είναι ένα ιδεολογικό ζήτημα για εσάς και δεν σας ενδιαφέρει ούτε καν η ουσία, παρά μόνο το πώς θα το ολοκληρώσετε και το πώς θα το ψηφίσετε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο; Από πότε, αλήθεια, ένα ιδεολογικό ζήτημα, που μπορεί να αφορά πλέον σε ένα πολύ μικρό ποσοστό μιας πολιτικής δύναμης -γιατί δεν έχετε το ποσοστό που είχατε πριν τέσσερα χρόνια και το ξέρετε πάρα πολύ καλά- και από πότε ένα ζήτημα, το οποίο στην πραγματικότητα συγκεντρώνει τη σοβαρή αντίθεση της ελληνικής κοινωνίας -επαναλαμβάνω, τη σοβαρή αντίθεση της πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας- μπορεί να είναι στη διακριτική σας ευχέρεια να το επιλύετε σε μια κατεύθυνση, που εσείς ιδεολογικά υποστηρίζετε;

Και εν πάση περιπτώσει, επειδή όλα αυτά αντιλαμβάνεστε ότι έχουν πολλές και διαφορετικές εκδοχές, στη συγκεκριμένη περίπτωση η Ελλάδα δεν ήταν η επισημοδούσα. Η γειτονική χώρα των Σκοπίων ήταν η επισπεύδουσα. Ξέρετε ότι εξασθενεί με αυτόν τον τρόπο η εικόνα της χώρας; Απορώ πραγματικά, πού βρίσκεται η αναβάθμιση του γεωπολιτικού ρόλου της χώρας μας με βάση όλα αυτά τα οποία είπε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Τα λέω, διότι ξέρετε πολύ καλά ότι από όποια πλευρά και αν εξετάσει κανείς το συγκεκριμένο ζήτημα, θα βρεθεί απέναντι σε αντιφάσεις και θα βρεθεί απέναντι στη μεγάλη σας αδυναμία, αφ' ενός μεν να δικαιολογήσετε γιατί πρέπει ούτως ή άλλως να προχωρήσουμε σε αυτή τη διαδικασία και γιατί η Ελλάδα πρέπει να υποστεί μια τέτοια σοβαρή υποχώρηση των εθνικών μας συμφερόντων.

Μέχρι πριν λίγο καιρό, είχαμε τον κ. Καμμένο να υποστηρίζει αυτή την Κυβέρνηση και να το κάνει με έναν τρόπο πολύ συγκεκριμένο και θα σας έλεγα πολύ εμφατικό. Εμείς τον είχαμε προειδοποιήσει, όταν τον Ιούνιο του 2018 έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης, μην υποστηρίζοντας την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας, ότι αυτή η διαδικασία δημιουργεί δεδομένα και τετελεσμένα.

Σήμερα έρχεται προφανώς να αντιταχθεί σε αυτή τη Συμφωνία, βλέποντας ότι αφ' ενός μεν είτε τον κορόιδεψε ο αγαπητός -μέχρι πρότινος φίλος του- κύριος Πρωθυπουργός είτε ο ίδιος τελικά επέλεξε, απλώς και μόνο για να συντηρήσει τον εαυτό του έξι-επτά μήνες στην καρέκλα του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, να θυσιάσει ένα μεγάλο εθνικό ζήτημα.

Από την άλλη πλευρά, ο επικεφαλής του Ποταμιού, μέχρι πρότινος κοινοβουλευτικού κόμματος στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, μέσα σε μια -αν θέλετε- εκδήλωση αδιανόητων αντιφάσεων, από τη μια πλευρά, λέει ότι θα ψήφιζε την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας, αλλά από την άλλη, υποστηρίζει τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι και να εξελιχθεί στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, η υπερψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών προφανώς είναι ψήφος εμπιστοσύνης σε αυτή την Κυβέρνηση και πρέπει κάποια στιγμή, ο καθένας να σταθεί στο ύψος της ευθύνης που του αναλογεί. Δεν είναι μια διαδικασία, η οποία αντιμετωπίζεται, όπως οι συνήθεις κοινοβουλευτικές πρωτοβουλίες ή η συνήθης νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης κάθε φορά. Όλα αυτά έχουν να κάνουν ουσιαστικά, με την εγκατάλειψη μιας πολιτικής εκατόν πενήντα ετών -το είπα και χθες στην ομιλία μου στην αρμόδια Επιτροπή Άμυνας και Εξω-

τερικών Υποθέσεων- η οποία είχε υιοθετηθεί από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις.

Τελικά, πιστεύετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι για είκοσι οκτώ χρόνια, όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις αντιμάχονταν ή εν πάση περιπτώσει, αντιδικούσαν με τη γειτονική χώρα των Σκοπίων, για να φτάσουμε σε ένα σημείο σήμερα να τους ονομάζουμε «Μακεδόνες» σκέτο; Αυτή είναι η επιτυχία της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής; Αυτή είναι η επιτυχία αυτής της συμφωνίας;

Η Νέα Δημοκρατία αντιτίθεται σφόδρα σε αυτή τη Συμφωνία. Το έχουμε πει προς όλες τις κατευθύνσεις: Όχι σε μια συμφωνία η οποία ζημιώνει τα εθνικά μας συμφέροντα, όχι σε μια συμφωνία η οποία, δυστυχώς, δημιουργεί σκιές σε μια μακραίωνη ελληνική ιστορία, όχι σε μια συμφωνία, στην οποία αντιτίθεται η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει μόνο η συλλογική ευθύνη της Κυβέρνησης. Υπάρχει και η προσωπική, η ατομική ευθύνη του κάθε Βουλευτή, που θα βάλει την υπογραφή μου σ' αυτή τη βλαπτική για τα εθνικά συμφέροντα Συμφωνία.

Πιστεύω ότι ο Πρωθυπουργός προσπάθησε να διχάσει την Αντιπολίτευση, όταν έφερε αυτή τη συμφωνία. Τελικά, κατάφερε να διχάσει τη δική του Κυβέρνηση, με τον εταίρο που τον υποστήριζε μέχρι πριν μερικές μέρες, να υποστηρίζει τα διαμετρικώς αντίθετα από αυτά που ο ίδιος υποστηρίζει σήμερα.

Ο Πρωθυπουργός προσπάθησε να διχάσει την ελληνική κοινωνία, μιλώντας για ακροδεξιούς και ετεροκλήτους όχλους. Όμως, τελικά, αντί να διχάσετε τους Έλληνες, φεύγετε χαλυβδώνοντας την ενότητα των Ελλήνων απέναντι στις δικές σας επιλογές.

Ξέρετε, αυτό μπορεί να το είδατε πριν από τρεις, τέσσερις μέρες στην Πλατεία Συντάγματος. Το δεδομένο, όμως, είναι ότι σύντομα, αύριο, θα το δείτε στις κάλπες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Παναγιώτης Μηταράκης έχει τον λόγο.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα μια κακή, ετεροβαρή, επιζήμια συμφωνία, η οποία στηρίζεται σε σημαντικές υποχωρήσεις της χώρας μας, αντίθετες με την εθνική γραμμή. Η εθνική γραμμή ακολουθήθηκε από το 1991, οπότε και ανεξαρτητοποιήθηκε το κρατίδιο των Σκοπίων από τη Γιουγκοσλαβία, μέχρι και σήμερα. Πάντα οι ελληνικές κυβερνήσεις επεδίωκαν μια κοινή αποδεκτή λύση, αλλά όχι λύση για τη λύση.

Δεχτήκατε σήμερα υποχωρήσεις που καμμία άλλη ελληνική κυβέρνηση δεν έπραξε τις τελευταίες δεκαετίες. Συζητάμε σήμερα μια συμφωνία, στην οποία αντιτίθεται η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Η Βουλή βρίσκεται εν προφανή δυσαρμονία προς το λαϊκό αίσθημα, όπως έλεγε το Σύνταγμα του 1975.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίζεστε ότι στο θέμα του ονόματος η Συμφωνία είναι «erga omnes», μία ονομασία δηλαδή έναντι όλων. Ισχυρίζεστε, επίσης, ότι αντιμετωπίζει τα προβλήματα αλυτρωτισμού τώρα και στο μέλλον. Ισχύουν, όμως, οι ισχυρισμοί σας;

Δυστυχώς, για τη χώρα, η απάντηση είναι «Όχι». Η Συμφωνία των Πρεσπών στην πραγματικότητα δεν λειτουργεί «erga omnes». Η Ελλάδα παραχωρεί στη γειτονική χώρα ουσιαστικά το όνομα, μαζί με τη γλώσσα και την ταυτότητα. Με τη συμφωνία που δεχθήκατε, να μεν η κρατική οντότητα θα ονομάζεται επίσημα «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», αλλά θα κατοικείται από Μακεδόνες, που μιλάνε «μακεδονικά». Άρα, τελικά, πώς θα λέγεται στην πράξη η γείτονα χώρα; Θα λέγεται «Μακεδονία», με την άδειά σας. Δηλαδή, στην πράξη, δεν θα υπάρχει χρήση αυτού του γεωγραφικού προσδιορισμού. Ο γεωγραφικός προσδιορισμός αφορά τελικά μόνο το επίσημο όνομα της κρατικής οντότητας και ήδη το «Βόρειος», πολύ πριν εγκριθεί η συμφωνία από τα δύο κοινοβούλια, έχει ξεχαστεί. Ο κ. Ζάεφ δεν το χρησιμοποιεί ούτε καν για τα προσχήματα. «De facto» ο γεωγραφικός προσδιορισμός, έτσι όπως δόθηκε, δεν έχει καμμία απολύτως σημασία.

Τι σημασία έχει, κύριοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, ένας γεωγραφικός προσδιορισμός, όταν αυτός δεν συνοδεύεται από τη γλώσσα και από την εθνικότητα; Ξέρουμε όλοι καλά ότι σχεδόν πουθενά δεν χρησιμοποιείται και για κανένα κράτος η επίσημη ονομασία. Η επίσημη ονομασία της χώρας μας είναι «Ελληνική Δημοκρατία». Παντού, όμως, η χώρα αποκαλείται «Ελλάδα», «Ελλάδα» τη λέμε, «Έλληνες» είναι ο λαός μας, «ελληνική» είναι η γλώσσα μας. Αυτά προσδιορίζουν την εθνική μας ταυτότητα.

Έτσι κι εσείς, κυρίες και κύριοι, μ' αυτή τη συμφωνία δίνετε στους βόρειους γείτονές μας την πολυπόθητη γι' αυτούς ταυτότητα και αυτό αποτελεί βασική παραβίαση της εθνικής γραμμής όλων των ελληνικών κυβερνήσεων μέχρι σήμερα.

Δεύτερο βασικό θέμα είναι η οικειοποίηση της έννοιας της Μακεδονίας. Λέτε ότι διασφαλίζετε τον πλήρη διαχωρισμό του ιστορικού παρελθόντος από το σήμερα. Όμως, τελικά δίνετε πολύ περισσότερα από την ταυτότητα. Με το άρθρο 7 ουσιαστικά δημιουργείτε δύο έννοιες για τη Μακεδονία. Άλλα θα εννοούμε εμείς, άλλα οι γείτονές μας. Μα, πώς είναι δυνατόν ο ίδιος ορισμός να αφορά δύο τελείως διαφορετικές έννοιες; Και θα φανεί πολύ γρήγορα ότι δίνετε τη δυνατότητα στους γείτονες να οικειοποιηθούν σχεδόν αποκλειστικά την έννοια του σύγχρονου Μακεδόνα. Τελικά, η συμφωνία αποτελεί θερμική αλυτρωτισμού για το μέλλον.

Θα ήθελα να τονίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μέχρι στιγμής, καμιά συνταγματική αναθεώρηση στα Σκόπια δεν έχει ολοκληρωθεί, όπως υποχρέωνε ρητά τη γειτονική μας χώρα η Συμφωνία των Πρεσπών, κάτι που παραδέχθηκε πλέον και η Κυβέρνηση υπό την πίεση της Νέας Δημοκρατίας. Το γεγονός αυτό, ωστόσο, συνιστά ευθεία παραβίαση της συμφωνίας εκ μέρους των Σκοπίων, με την ανοχή της Κυβέρνησης, καθώς επιτρέπει στα Σκόπια να ολοκληρώσουν κατά το δοκούν την αναθεώρηση, μετά την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ. Μάλιστα, αυτό συμβαίνει, ενώ ακόμα και στις τροποποιήσεις της διακοίνωσης υπάρχουν αλληλοαναιρούμενες και ασαφείς διατυπώσεις που χρήζουν διευκρινίσεων, καθώς επιτρέπουν εντελώς διαφορετικές ερμηνείες.

Με τα δεδομένα αυτά συμβαίνει κάτι πρωτοφανές στα κοινοβουλευτικά χρονικά. Σε ένα ζήτημα μείζονος εθνικής ευαισθησίας, που δεσμεύει εσαεί την Ελλάδα, οι Βουλευτές καλούνται να ψηφίσουν εν κενώ και χωρίς να έχουν υπάρξει επαρκείς διευκρινίσεις από την πλευρά των Σκοπίων.

Η Νέα Δημοκρατία αξιώνει το αυτονόητο, δηλαδή να κατατεθεί στη Βουλή το πλήρες, επίσημο και κωδικοποιημένο κείμενο του νέου Συντάγματος της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και μαζί και το Προοίμιό του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εφαρμογή της συμφωνίας με τα Σκόπια δεν είναι εξασφαλισμένη. Θυμίζω τι συνέβη πριν από περίπου μια δεκαετία με τη διμερή συμφωνία Ελλάδος-Αλβανίας. Η συμφωνία επικυρώθηκε τότε από τα κοινοβούλια των δύο χωρών, αλλά έξι μήνες μετά, ο τότε Αρχηγός της Αντιπολίτευσης της Αλβανίας και σημερινός Πρωθυπουργός προσέφυγε κατά της συμφωνίας και μέσα σε άλλους έξι μήνες, η συμφωνία αυτή ακυρώθηκε.

Τι ασφαλιστικές δικλίδες έχουμε, κύριοι Υπουργοί, ότι κάτι τέτοιο δεν θα συμβεί ξανά; Γιατί η Ελλάδα βιάζεται να ψηφίσει και να εφαρμόσει τη συμφωνία, τη στιγμή που οι γείτονες δεν έχουν στείλει καν το πλήρες κείμενο του αναθεωρημένου Συντάγματός τους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλα ψηφίζονται εδώ μέσα και άλλα θέλουν οι Έλληνες πολίτες. Στα εθνικά μας θέματα φάνηκε ξεκάθαρα ότι οι Έλληνες σάς γύρισαν την πλάτη και σας ζητούν με κάθε τρόπο να φύγετε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε Μητράκη.

Ο συνάδελφος κ. Άδωνις Γεωργιάδης έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να πω ότι αναμφίβολα, όλοι οι Βουλευτές, έχουμε βρεθεί σε κρίσιμες συνεδριάσεις και σε κρίσιμες ψηφοφορίες. Πιστεύω, όμως, ότι σε

όλη τη διάρκεια του κοινοβουλευτικού μας βίου, όσο μακροχρόνιος κι αν είναι ο βίος ενός εκάστου εδώ, δεν θα κάνουμε ψηφοφορία, που θα έχει τη σημασία αυτής, που συναντάμε αυτές τις δύο μέρες. Και είναι λίγο οξύμωρο, σχεδόν μεταφυσικό, ότι αυτήν την περίοδο που οδεύουμε προς την ψήφιση αυτής της συμφωνίας -κατά τη γνώμη μου, εθνικά καταστροφικής- δύο μεγάλες προσωπικότητες που ο καθένας από διαφορετικό δρόμο και χώρο έδωσαν μεγάλους αγώνες για τη Μακεδονία, ο Σαράντος Καργάκος και ο Θέμος Αναστασιάδης, έφυγαν από τη ζωή λίγο πριν ψηφιστεί αυτή η συμφωνία, διότι πράγματι είναι μια συμφωνία, που προκαλεί εθνικό πένθος για όποιον μέσα του έχει λίγη εθνική ευαισθησία.

Θα αναφερθώ τώρα συγκεκριμένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είδαμε το πρωί και καταλάβαμε -εμείς που ήμασταν στην επιτροπή, το είχαμε ήδη καταλάβει, αλλά σήμερα έγινε εμφανές προς όλους τους Έλληνες πολίτες- ότι η Συμφωνία των Πρεσπών έχει παραβιαστεί. Έχει ήδη παραβιαστεί με τη σύμφωνη γνώμη της ελληνικής Κυβέρνησης, η οποία μπροστά στην όρεξή της να ικανοποιήσει τις δεσμεύσεις του κ. Τσίπρα προς τους Αμερικάνους και τους Γερμανούς, δεν εφαρμόζει ούτε τη συμφωνία που έχει υπογράψει, γιατί είναι απολύτως προφανές ότι η Συμφωνία των Πρεσπών προέβλεπε ότι πρώτα οι Σκοπιανοί θα ολοκληρώσουν τη συνταγματική τους μεταρρύθμιση, άρα, εδώ θα είχαμε κωδικοποιημένο το νέο Σύνταγμα τους και μετά το ελληνικό Κοινοβούλιο θα προχωρούσε στην κύρωση της συμφωνίας.

Η σημερινή παραδοχή του Κατρούγκαλου ότι οι συνταγματικές αλλαγές στα Σκόπια έχουν γίνει υπό την αίρεση της κύρωσης της συμφωνίας από το ελληνικό Κοινοβούλιο, δηλαδή ότι είναι και αντιστρέψιμες, για το πω πολύ πιο απλά, σημαίνει ότι αυτή η συμφωνία έχει παραβιαστεί κατά τρόπο πρωτόγνωρο. Δεν θα ήθελα καν να σκεφτώ τι θα συνέβαινε, εάν εμείς κυρώσουμε τη συμφωνία, κυρώσουμε το Πρωτόκολλο ένταξης στο ΝΑΤΟ και μία ξαφνική κυβερνητική κρίση στα Σκόπια οδηγήσει στη μη εφαρμογή των αλλαγών του Συντάγματος. Θα πηγαίναμε, βάσει της συμφωνίας των Πρεσπών, στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, για να βρούμε το δίκιο μας -αν το βρίσκαμε- μετά από πάρα πολλά χρόνια.

Θέλω να σας πω, για να είμαι ειλικρινής και να είναι καταγεγραμμένο, ότι αυτή η συμφωνία όχι μόνο δεν πρόκειται να λύσει το ζήτημα των σχέσεών μας με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, αλλά αντιθέτως από εδώ και μπρος θα μπορούμε σε μία νέα, οξύτερη και πολύ χειρότερη φάση των μετ' εμάς σχέσεων, γιατί ασφαλώς αργά ή γρήγορα οι Σκοπιανοί θα προχωρήσουν, για δικούς τους εσωτερικούς πολιτικούς λόγους, σε συνεχείς προκλήσεις που ο Ελληνισμός δεν θα μπορεί να τις ανεχθεί και τότε δεν θα έχουμε διχασμό, όπως λέτε, αλλά θα έχουμε, δυστυχώς, πολύ αρνητικό κλίμα στην Ελλάδα. Αυτή η συμφωνία δεν πρόκειται να φέρει ειρήνη στα Βαλκάνια. Αυτή η συμφωνία θα φέρει αστάθεια στα Βαλκάνια και πολύ κακές σχέσεις Ελλάδας - Σκοπίων και μακάρι να βγω ψεύτης.

Έρχομαι, όμως, σε κάτι συγκεκριμένο, γιατί θέλω πάντα να είμαι συγκεκριμένος, όταν μιλάω για κάτι τόσο σοβαρό. Και χαίρομαι, που είναι εδώ και ο κ. Μπόλαρης και η κ. Κουντουρά. Ο κ. Μπόλαρης είναι ένας πολιτικός με αξιοσέβαστη διαδρομή, ο οποίος συχνά έλεγε ότι στον ΣΥΡΙΖΑ μετανάστευσαν οι ψηφοφόροι του Ανδρέα Παπανδρέου και μάλιστα, έλεγε ότι ο λόγος που ο ΣΥΡΙΖΑ πήγε από το 3% στο 36% είναι οι ψηφοφόροι του Ανδρέα Παπανδρέου και ήθελε να παρουσιάσει τον εαυτό του ως τιμητή της παραδόσεως του Ανδρέα Παπανδρέου. Είμαι βέβαιος ότι ο κ. Μπόλαρης γνωρίζει πολύ καλύτερα από μένα τι έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου για το όνομα της Μακεδονίας, ότι το όνομα είναι η ψυχή μας ή τι έλεγε η Μελίνα Μερκούρη για το όνομα της Μακεδονίας. «Εθνικιστές» ήταν όλοι αυτοί, όπως τους χαρακτήρισε το πρωί η κ. Σία Αναγνωστοπούλου, κύριε Μπόλαρη;

Βεβαίως, το να είσαι Υπουργός, είναι καλό. Σας διαβεβαιώ, όμως, ότι όλα αυτά είναι παροδικά και σε λίγους μήνες δεν θα είστε Υπουργοί, αλλά θα έχετε συνδέσει για το υπόλοιπο της ζωής σας με αυτή την ψήφο σας αυτό που κάνετε στη Μακεδονία.

Με ποιους, όμως, κάνουμε συμφωνία; Καταθέτω για τα Πρακτικά το πλήρες κείμενο της Ενδιάμεσης Συμφωνίας Ελλάδος – πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας του 1995. Εκεί, στο άρθρο 5, θα δείτε τι υποχρέωση είχαν αναλάβει τα Σκόπια. Είχαν αναλάβει την υποχρέωση να μη χρησιμοποιούν πουθενά τον όρο Μακεδονία, για να μην προκαλούν το άλλο μέρος, δηλαδή την Ελλάδα, και το κυριότερο είχαν αναλάβει την υποχρέωση -διαβάζω το κείμενο- ότι θα λάμβαναν αποτελεσματικά μέτρα, για να απαγορεύσουν εχθρικές ενέργειες ή προπαγάνδα από κρατικά ελεγχόμενες υπηρεσίες και να αποθαρρύνουν ενέργειες από ιδιωτικές οντότητες, που θα είχαν ως πιθανό αποτέλεσμα να υποδουλήσουν βία, μίσος ή εχθρότητα αμοιβαίως.

Αυτό είχαν υπογράψει στην Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995. Για να καταλάβετε πόσο το σεβάστηκαν, θα καταθέσω για τα Πρακτικά για λόγους ιστορικούς αυτή τη φοβερή φωτογραφία. Τη δείχνω, για να την ξέρει ο ελληνικός λαός. Την ώρα που ο Πρωθυπουργός Ζάεφ, ο «σοσιαλιστής Ζάεφ», «ο Ζάεφ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», όπως μας είπε η κ. Σία Αναγνωστοπούλου το πρωί, στο περίφημο δημοψήφισμα, στο σχολείο που ψήφισε, κοντά στον πίνακα, κυρία Κουντουρά -δείτε το λίγο- είχε αναρτημένο τον χάρτη της Μακεδονίας, όπου μέσα είναι όλη η ελληνική Μακεδονία, κύριε Κουβέλη. Τόσο τα Σκόπια, από το 1995 εφάρμοσαν τη συμφωνία, που έλεγε ότι θα αποφύγουν κάθε αλυτρωτισμό, που στα σχολεία τους, σε ό,τι πιο κρατικά ελεγχόμενο μπορεί να υπάρξει, είχαν αναρτημένο τον χάρτη!

Και θα πείτε: «Εγινε λάθος». Μα, φανταστείτε πόσο εξοικειωμένοι είναι όλοι τους με αυτή την εικόνα, που ο Ζάεφ, που ήξερε ότι θα τον βγάλουν φωτογραφία, θα έρθουν τα διεθνή μέσα, γιατί ήταν η ώρα, που ψήφισε στο δημοψήφισμα, δεν του έκανε στο μάτι του πρόβλημα, για να πει «βγάλε τον χάρτη». Γιατί προφανώς, αυτός ο χάρτης υπήρχε πάντα, υπάρχει και θα υπάρχει σε όλα τα σχολεία των Σκοπίων. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης - καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όλα αυτά τα αναφέρω, για να καταλάβετε το δούλεμα το οποίο τρώμε, δυστυχώς, από αυτούς ανθρώπους και εσείς, φυσικά, το κάνετε.

Θα έρθω και σε κάτι που προκάλεσε πολύ μεγάλη φασαρία, στο ποια είναι η μεγάλη μας διαφορά. Η δική μας παράταξη είναι πιστή στο δάκρυ του αείμνηστου Εθνάρχου Κωνσταντίνου Καραμανλή για τη Μακεδονία, αλλά και η δική σας -θα πω- πρώην παράταξη, κύριε Μπόλαρη, πιστή σε αυτά που έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου. Για σας, κυρία Κουντουρά, δεν έχω να πω τίποτα. Καταλαβαίνω ότι είναι ωραίο το Υπουργείο Τουρισμού και προδώσατε μία ολόκληρη ιστορία σε «άλλες» ιδέες. Ασφαλώς, και εσείς καλά γνωρίζετε ότι δεν υπάρχει καμμία περίπτωση μισός ψηφοφόρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων να σας ψήφισε για Βουλευτή, για να σας πει να ψηφίσετε αυτή τη συμφωνία, αλλά είναι προφανές ότι θα το κάνατε μόνο για ίδιον όφελος. Και είναι πραγματική ντροπή. Δεν έχετε την παραμικρή πολιτική νομιμοποίηση να το κάνατε.

Ερχόμαστε αμέσως στη συμφωνία, για να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, σε δευτερόλεπτα.

Τι λέει, λοιπόν, η δική μας παράταξη; Εμείς δεν θέλουμε το όνομα Μακεδονία και αν φθάσουμε να δεχτούμε ως συμβιβασμό αυτό, το κάνουμε ως επώδυνο συμβιβασμό. Και αυτή ήταν η έννοια της προτάσεως του Κώστα Καραμανλή στο Βουκουρέστι, ως συμβιβασμό, όχι ως επιθυμία.

Εσείς, επειδή εκπροσωπείτε την άλλη πλευρά, που δεν σας ενδιαφέρει καθόλου αν θα λέγονται Βόρεια Μακεδονία -γιατί Μακεδονία τους λέγατε, Μακεδονία τους ανεβάζατε, Μακεδονία τους κατεβάζατε- ήσανταν έτοιμοι να κάνουν όχι συμβιβασμό, αλλά να τα δώσετε όλα, όπως και τα δώσατε. Στη δική μας οπτική, η ενδιάμεση ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό «erga omnes» ήταν το τέρμα, όπου μπορούσαμε να φτάσουμε. Στη δική σας οπτική δεν σας ενδιέφερε καθόλου και έτσι δώσατε και την εθνότητα, έτσι δώσατε και τη γλώσσα και έτσι γράφτηκε η ιστορία.

Να πω μόνο, για τα Πρακτικά, ότι αυτό που κυκλοφορεί στις

εφημερίδες και στο διαδίκτυο, ότι δήθεν η ομαδική παραίτηση των Βουλευτών της Αντιπολιτεύσεως θα προκαλούσε εθνικές εκλογές και άρα θα εμποδίζει την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών, είναι, όπως όλοι γνωρίζουμε, απολύτως ψευδές. Το ελληνικό Σύνταγμα, πουθενά δεν προβλέπει διενέργεια εθνικών εκλογών, λόγω της μαζικής παραίτησεως των Βουλευτών της Αντιπολιτεύσεως και καλό είναι να μάθουμε να λέμε στον κόσμο την αλήθεια.

Σε λίγες εβδομάδες θα έρθει στην Αθήνα ο κ. Ζάεφ και θα γράφουν στην τηλεόραση ότι είναι ο Πρωθυπουργός των Μακεδόνων και τότε η Προεδρική Φρουρά θα του αποδώσει τιμές ως τον Πρωθυπουργό των Μακεδόνων και θα πρέπει εγώ, καταγόμενος από το Αμύνταιο Φλωρίνης, να δέχομαι για την υπόλοιπη ζωή μου ότι Μακεδόνες είναι αυτοί και όχι εγώ. Αυτό θα κάνατε, κυρία Κουντουρά και κύριε Μπόλαρη! Ντροπή σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Πριν δώσω τον λόγο στον συνάδελφο κ. Λοβέρδο, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννιά μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Πύλου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες κύριοι Βουλευτές, σήμερα απευθυνόμενος στην Εθνική Αντιπροσωπεία και δι' αυτής στον εντολέα μας, στον ελληνικό λαό, θέλω να πω ευθύς εξ αρχής απόλυτα, εμφαντικά, κατηγορηματικά πως τη Συμφωνία των Πρεσπών την καταψηφίζουμε. Δηλώνουμε την άρνησή μας και στη Συμφωνία των Πρεσπών και στο Πρωτόκολλο Προσχώρησης της FYROM στο NATO, που θα έρθει σε λίγες εβδομάδες. Η Πλειοψηφία -μειοψηφία- ΣΥΡΙΖΑ χρησιμοποίησε τη Συνθήκη των Πρεσπών ως εργαλείο μικροκομματικό. Παναγιυρίζατε πέρυσι πως θα διασπάσετε τη Νέα Δημοκρατία. Έλεγαν, οι πιο έγκυροι εξ υμών, πως θα έχουμε αλλαγή του πολιτικού σκηνικού στην Ελλάδα και όταν αυτό δεν το πετύχατε, στραφήκατε εναντίον της κεντροαριστεράς. Σε εμάς, όμως, στο ΠΑΣΟΚ, στο Κίνημα Αλλαγής η επιδίωξή σας αυτή προσέκρουσε σε πολύ ισχυρές αντιστάσεις, χτύπησε σε τοίχο. Γιατί η δική μας Κοινοβουλευτική Ομάδα είναι σαφής και συμπαγής: Με μία φωνή λέμε «όχι» στη συμφωνία.

Η προσπάθειά σας για διεμβολισμό προσέκρουσε στη συνοχή και τον πατριωτισμό μας. Υποστήριξε μάλιστα, ο Πρωθυπουργός, πως εφόσον εμείς ψηφίζουμε «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, είμαστε δεξιοί και ως εκ τούτου, αφού ένα κόμμα του χώρου διαλύθηκε μέσα στη Βουλή προ ολίγων ημερών, ο χώρος του κέντρου και της κεντροαριστεράς είναι κενός, για να τον καταλάβει τάχα ο ίδιος.

Μα, αυτή είναι η στόχευση του ΣΥΡΙΖΑ από την αρχή, που σε ό,τι με αφορά προσωπικά ο κ. Φίλης σήμερα μου είπε ότι η «Εφημερίδα των Συντακτών» και ειδικά ο δημοσιογράφος κ. Τρίμης, πραγματικά, με πάρα πολύ σοβαρό και ευγενικό τρόπο, προσπάθησε να πει ότι η γραμμή που ακολουθώ είναι αντίθετη με αυτά που έκανα ως Υφυπουργός Εξωτερικών.

Διότι, πράγματι, όταν ήμουν Υφυπουργός Εξωτερικών, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τότε πενήντα τέσσερις τον αριθμό, είχαν στραφεί εναντίον μου, επειδή η δική μας στάση και υπέρ της σύνθετης ονομασίας είναι, αλλά και υπέρ μιας πολύ ανθρώπινης στάσης απέναντι σε ανθρώπους, οι οποίοι έπρεπε να έρθουν να πάρουν κάποια ταξιδιωτικά έγγραφα, να έρθουν να επισκεφτούν τον τόπο τους. Είναι απαράδεκτο πραγματικά, απαράδεκτο και καθόλου αποτελεσματικό να προσπαθείτε να ταυτίσετε πολιτικές του δικού μας χώρου του Κέντρου και της Κεντροαριστεράς με τη Νέα Δημοκρατία. Το «όχι» μας, είναι «όχι» πατριωτισμού, δεν είναι «όχι» που συναρτάται με μικροκομματικά οφέλη.

Και, οικοδομήσατε στο Κοινοβούλιο και την πιο παρδαλή -στην ελληνική κοινοβουλευτική ιστορία- πλειοψηφία εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών. Ένα ακόμη στοιχείο του παρδαλού: Ένα κόμμα αντιπολιτεύεται την Κυβέρνηση και υπερψηφίζει μομφή εναντίον της, αλλά δύο Βουλευτές του δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αυτήν την παρδαλή, την τραγελαφική κατάσταση έχει αυτή τη στιγμή κατασκευάσει η πλειοψηφία -μειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό είναι το πολιτικό της πλαίσιο, εξ ου και οι Βουλευτές σας δεν χρειάστηκαν τεκμηρίωση, για να υποστηρίξουν στη Διарκή Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας τη Συμφωνία των Πρεσπών. Με τη δική μας πίεση καταθέσατε τα βασικά κείμενα. Μόνο εφόδιο των Βουλευτών σας στη Διарκή Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας ήταν η κομματική σας γραμμή. Τίποτε σχετικό με τη συμφωνία δεν είχαν μπροστά τους. Και μάλιστα, η εισηγήτρια σας κατέφυγε και στο «φοβερό επιχείρημα» ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μάλιστα και αντιμπεριαλιστική. Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ, είναι άλλωστε θέμα της αρμοδιότητάς του ΚΚΕ να το σχολιάσει.

«Βαφτίζετε το κρέας ψάρι», γιατί επιχειρήματα δεν έχετε. Και δεν έχουν καμμία αξία για εσάς ούτε το ιστορικό βάθος των προβλημάτων ούτε η δυσκολία των κειμένων ούτε η συνειδηση της πολυπλοκότητας των προβλημάτων της εξωτερικής μας πολιτικής ούτε η συνειδηση των τετελεσμένων που δημιουργούνται με αυτή τη συμφωνία αμέσως, μετά την ένταξη της FYROM στο ΝΑΤΟ. Τίποτα δεν μετρά για την πλειοψηφία-μειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ. Το μόνο που, γι' αυτούς έχει σημασία, είναι το μικροκομματικό τους συμφέρον και η ιδεολογικοπολιτική ισορροπία ορισμένων στελεχών τους, Υπουργών σήμερα, που ήθελαν στο παρελθόν να αναγνωρισθεί η FYROM ως «Μακεδονία» και που σήμερα προσποιούνται τους αριστοτέλους.

Και εν τω μεταξύ, κυρίες και κύριοι και κύριοι να μην το ξεχνάμε ποτέ και κάθε φορά που αγορεύω θα το θυμίζω- υκνώνουν τα σύννεφα πάνω από την Ελλάδα, τα σύννεφα που αφορούν στην οικονομία, στις Ελληνίδες και στους Έλληνες. Και ενώ πυκνώνουν τα σύννεφα αυτά, η Κυβέρνηση περί άλλων τυρβάζει.

Οφείλω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της ετερόκλητης συμμαχίας και της πλειοψηφίας-μειοψηφίας, να σας προειδοποιήσω ότι η Συμφωνία των Πρεσπών δεν έχει την έγκριση του ελληνικού λαού, δεν απολαμβάνει δημοκρατικής πολιτικής νομιμοποίησης.

Κυρίες και κύριοι, στις 16 Ιουνίου του 2018 από αυτό το Βήμα, ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς, σε αυτή την Αίθουσα -επαναλαμβάνω- παραδέχθηκε ότι έχει κάνει συμβιβασμούς στο θέμα της γλώσσας και της εθνικότητας. Αυτά ήταν τα πιο επίσημα κυβερνητικά χείλη, τον Ιούνιο, που μας πέρασε, αλλά εσείς στη Διарκή Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, άπασες και απάντες, το αρνείστε αυτό, με πολιτικά επιχειρήματα, μιλώντας μόνον.

Και εγώ, που στην επιτροπή έκανα φιλότιμη προσπάθεια να μείνω στα στοιχεία της συμφωνίας σήμερα, γυρίζω και εγώ σελίδα, θα μιλήσουμε μόνο πολιτικά. Εδώ λοιπόν, ο Υπουργός αποδέχθηκε πως έχετε κάνει συμβιβαστικές υποχωρήσεις και εσείς στην επιτροπή για όλα τα θέματα της συμφωνίας δέχεστε ότι μόνο νίκες είχατε. Όλα τα καταφέρατε καλά.

Παρουσίασε ο Πρωθυπουργός εδώ, μάλιστα, και στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό το Δεκέμβριο και επί της ψήφου εμπιστοσύνης προσφάτως, και τη ρηματική διακοίνωση, που έστειλε το Υπουργείο Εξωτερικών της FYROM στο δικό μας Υπουργείο Εξωτερικών, ως θρίαμβο. Ισχυρίστηκε ότι υπάρχουν και βελτιώσεις με το κείμενο αυτό. Ενώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι προσθήκες που έγιναν στο Σύνταγμα τους και τα όσα αναφέρονται στη ρηματική διακοίνωση επιβαρύνουν το κλίμα, επιβαρύνουν τα θέματα, επιβαρύνουν τις υποχωρήσεις, που έχετε κάνει και ως προς τη σειρά των πραγμάτων εδώ και στη FYROM, όπως παραδεχθήκατε το πρωί. Το άρθρο 2 παράγραφος 4, τελευταίο εδάφιο της Συμφωνίας των Πρεσπών, προβλέπει η άλλη σειρά, να έχουν τελειώσει αυτοί και μετά εμείς στο τέλος, να κάνουμε κυρώσεις. Τώρα, αυτά άλλαξαν και άλλαξε με τη δική σας συμφωνία, αλλάξαμε μονομερώς από τη FYROM και συμφωνήσατε εσείς σωπηρά. Και ενώ δεν μας είχατε πει τίποτα, η ρηματική διακοίνωση αυτό το καταγράφει.

Θρίαμβο, λοιπόν, υποστηρίζετε πως έχετε επιτύχει και διαβάζοντας τις συνταγματικές τους αλλαγές βλέπουμε, κυρίες και κύ-

ριοι Βουλευτές, ότι διπλασιάζεται η χρήση του όρου «μακεδονικός λαός». Δηλαδή, όχι μόνο, δεν γίνονται αλλαγές σε καλύτερη κατεύθυνση με τις συνταγματικές τους αλλαγές, αλλά γίνονται και πολύ χειρότερες.

Πρέπει να πω ορισμένες λέξεις, ορισμένα επιχειρήματα, που σχετίζονται με το θέμα της εθνικότητας. Επαναλαμβάνω ότι είναι ένα θέμα, για το οποίο ο κ. Κοτζιάς συμφώνησε ότι η χώρα μας έχει κάνει υποχωρήσεις.

Ανέπτυξα εν εκτάσει στην επιτροπή τα επιχειρήματα για τη διαφορά των όρων, που είχατε στη διάθεση σας: nationality-εθνικότητα, citizenship-ιθαγένεια και εθνότητα-ethnicity. Από αυτούς τους τρεις όρους, η επιλογή σας είναι -υποχωρώντας από τις εθνικές θέσεις- στον όρο nationality, αποκλειστικά. Το παραχωρήσατε αυτό, να το δεχτείτε. Μπορεί να λέτε ότι είναι σωστό, αλλά πρέπει να ξέρετε ότι είναι ο μοναδικός όρος, που δίνει σε αυτόν που τον υπερασπίζεται, τις μεγάλες ευχέρειες. Νομικές ευχέρειες; Όχι, αλλά ευχέρειες αυτοπροσδιορισμού, λογικές, ιστορικές, συναισθηματικές, κατά τη βούλησή του. Αυτός είναι ο όρος, που έχετε παραχωρήσει. Δεν έχετε παραχωρήσει τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο από τον όρο αυτό, που συνιστά μία συνολική μετατόπιση του ελληνικού κράτους, από αυτά που υποστήριζε, σε αυτά τα οποία σήμερα εσείς συμφωνείτε.

Και μη μου πείτε ότι δεν υπάρχει μία πρακτική του Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών, που θα σας οδηγούσε σε αντίθετο από αυτό συμπέρασμα και σχετική πρόταση; Γιατί, όπως είπα και στην επιτροπή, στους ομογενείς, που έρχονταν από την Τουρκία και την Αλβανία, στα ταξιδιωτικά τους έγγραφα, το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών υποχρέωνε να αναγράφεται δίπλα στη λέξη nationality, η λέξη O.T.A, δηλαδή Ομογενείς Τουρκίας, Αλβανίας. Αυτοί οι άνθρωποι ήταν ελληνικής εθνικότητας, χωρίς να έχουν όμως την ελληνική ιθαγένεια. Αυτή ήταν επί δεκαετίες η πρακτική. Τα ξέρατε και τα κάνατε στην άκρη.

Και σε ότι αφορά τη γλώσσα -γιατί χρόνο δεν έχω- ο κατήφορος συνεχίζεται. Τί κάνατε με τη γλώσσα; Αυτό που υπήρχε ως ΟΗΕ, Συνδιάσκεψη 1977 στην Αθήνα, ως μεταγραμμάτιση των τριών γλωσσών της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας σε λατινικά γράμματα, αυτό το παρουσιάσατε ως Διεθνή Συμφωνία, που δεσμεύει τη χώρα. Και τα έγγραφα, που σας ζητάμε από χθες, είναι έγγραφα που σχετίζονται με το θέμα της γλώσσας, το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Αμύνης, για να μάθει ο ελληνικός λαός τι είχατε κάνει πριν υπογράψετε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Δεν τα φέρνετε όμως, δεν τα φέρνετε! Τα κρατάτε, γιατί το φοβάστε το θέμα αυτό.

Εδώ, λοιπόν, μία γραμμή της Συνδιάσκεψης του ΟΗΕ, στην οποία δεν συμμετείχαν κυβερνήσεις, εκπρόσωποι, την μετατρέψατε σε όρο διεθνούς συμφωνίας. Κύριε Κουβέλη, απέκτησε πρώτη φορά, με τη συμφωνία αυτή χαρακτήρα, κανόνα Διεθνούς Συμβατικού Δικαίου, με τη δική σας υπογραφή. Και μας λέτε ότι αυτή, εις το πλαίσιο του ECOSOC, δηλαδή της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής του ΟΗΕ, σε συνδιάσκεψη που έγινε στην Αθήνα, τάχα παρήγαγε δίκαιο, από το οποίο ήσασταν δεσμευμένοι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να έχει επιχειρήματα ο Υπουργός των Εξωτερικών και εσείς, απέναντι στον ελληνικό λαό, μια χωρίς νομική ισχύ διατύπωση μιας συνδιάσκεψης, την κάνατε Διεθνές Δίκαιο. Και αυτή είναι η δεύτερη πολύ μεγάλη υποχώρησή σας.

Τώρα, έγινε και σήμερα αναφορά. Εγώ τα είπα στην επιτροπή, δεν θα τα επαναλάμβανα, γιατί δεν έχω χρόνο, αλλά σήμερα, Βουλευτές σας, ο κ. Καραγιαννίδης, όπως και στην επιτροπή και ο κ. Κοντονής, έκαναν ένα λάθος, που δεν καταλαβαίνω γιατί το κάνουν -το έχει κάνει πρώτος ο κ. Κοτζιάς και σας το έχει διδάξει, αλλά είναι λάθος ακατανόητο- ότι δηλαδή, για τη στάση της Ελλάδας στο Βουκουρέστι η FYROM προσέφυγε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και το δικαστήριο, τάχα, μας καταδίκασε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα-δυο λεπτά ακόμη παρακαλώ.

Το Δικαστήριο της Χάγης κλήθηκε να απαντήσει σε δυο αιτήματα της FYROM. Το πρώτο είναι να «καταδικαστεί» η Ελλάδα, που ούτε καν και αυτό το ζήτησε -να διακηρυχθεί, ζήτησε, ότι η

Ελλάδα παραβίασε το άρθρο 11 παράγραφος 1 της ενδιάμεσης συμφωνίας- και το δεύτερο αίτημά τους ήταν να μην επιτραπεί στην Ελλάδα να ασκήσει ξανά βέτο. Βέτο το έλεγαν, αλλά δεν ήταν βέτο. Να μην εμποδίσει, λοιπόν, τη FYROM να μπει σε διεθνείς οργανισμούς.

Τι έκανε το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης; Πρώτα απ' όλα, δεν καταδίκασε την Ελλάδα. Να διαβάζουμε και λίγο τα κείμενα. Όλοι έχουμε αυτή την απόφαση, να σας την καταθέσω. Το θεωρώ ως εκ περισπού να το κάνω αυτό. Αλλά τι είπε το Δικαστήριο της Χάγης; Ούτε καν διακήρυξε. Αλλά με μια απόφασή του είπε ότι η Ελλάδα, με τη στάση της στο Βουκουρέστι, παραβίασε -το λέω ελεύθερα, «καταδίκασε» πάντως δεν είπε- το άρθρο 11 παράγραφος 1 της ενδιάμεσης συμφωνίας, απέρριψε όλα τα υπόλοιπα αιτήματα των Σκοπίων και έκτοτε το ΝΑΤΟ ακολουθεί για τα έτη 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016, και επί των ημερών σας, δηλαδή την ίδια ακριβώς πρακτική. Δεν παρήγαγε κανένα έννομο αποτέλεσμα το Δικαστήριο της Χάγης και η απόφασή του. Και έρχεστε, ενώ είναι έτσι και ενώ και οι Υπουργοί σας το ξέρουν αυτό -ο Υπουργός Άμυνας το ξέρει δυο φορές από τους άλλους- να υπερασπιστείτε αυτό το επιχείρημα ότι η Ελλάδα καταδικάστηκε. Πρώτη φορά έχω δει Υπουργείο Εξωτερικών να ερμηνεύει μια απόφαση, σε βάρος της χώρας του. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει. Το κάνετε, όμως, εσείς.

Για να κλείσω, γιατί ο χρόνος μου τελείωσε, ζητάμε την επιστολή, με την οποία συνοδεύτηκε η παραίτηση του Υπουργού Εξωτερικών του κ. Κοτζιά, για να την ξέρουμε κι εμείς. Ο Υπουργός, που τον επαινεί ο Πρωθυπουργός στην Εθνική Αντιπροσωπεία πολλές φορές, προσφάτως παραιτήθηκε, ενώ κατά την Κυβέρνηση και κατά την πλειοψηφία-μειοψηφία επέτυχε στο έργο του. Δεν είναι σύνηθες ένας Υπουργός που επιτυγχάνει να παραιτείται. Και αν αυτός παραιτηθεί, για λόγους ευθείας ή άλλους που δεν γνωρίζουμε, ο Πρωθυπουργός αρνείται να δεχθεί την παραίτηση. Αυτή είναι η κοινοβουλευτική πρακτική. Ο Πρωθυπουργός, όμως, δέχθηκε την παραίτηση που συνοδεύτηκε με επιστολή εννέα σελίδων, την οποία αγνοεί ο ελληνικός λαός.

Ζητάμε για ακόμη φορά να την καταθέσετε εδώ και πρέπει να είμαστε κρυστάλλινοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ολοκληρώστε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έκλεισα, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε μια θέση αρχής, μέσα στην οποία συναιρούνται οι εκάστοτε θέσεις μας, οι οποίες προκύπτουν από συγκυρίες. Η θέση αρχής μας είναι μια: «Δεν θα δεχθούμε τετελεσμένα, που αμφισβητούν και υποθηκεύουν τα εθνικά μας δίκαια» ήταν φράση του Ανδρέα Παπανδρέου. Όπως ξεκίνησα, έτσι τελειώνω. Απόλυτα, εμφαντικά, κατηγορηματικά.

Δηλώνουμε την άρνησή μας να ψηφίσουμε τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Ξυδάκης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω, αποδίδοντας τιμή στο Νίκο Δένδια, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας για τη στάση του απέναντι στη Χρυσή Αυγή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ)

Αυθορμήτως χειροκρότησα εγώ και όλοι οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, διότι εκείνη τη στιγμή, η δημοκρατία στάθηκε απέναντι στους αρνητές, στους εχθρούς της, στους υπόδικους για εγκληματική οργάνωση και σε όλο τον εσμό των μαχαιοβογαλτών, οι οποίοι προχθές Κυριακή, πολιορκούσαν τη Βουλή, για να την καταλάβουν και να καταλύσουν τον κοινοβουλευτισμό.

Ελπίζω, λοιπόν, με αυτή τη δήλωση του κ. Νίκου Δένδια να εκπροσωπείται και κάποιο άλλο μέρος των Βουλευτών της Μείζονος Αντιπολίτευσης, εχέφρονες Βουλευτές, οι οποίοι μπορούν να καταλάβουν ότι σε αυτή την κρίσιμη ιστορική στιγμή, δεν κάνουμε μία παράσταση με οξύτερες βαριές εκφράσεις «εφιάλτες,

προδοσίες, απειλές για το αστικό καθεστώς, για να φτιάξουμε ένα βιντεάκι για το τοπικό youtube. Θα γίνουν εκλογές μες στο 2019 και θα έχουμε την ευκαιρία να ξεδιπλώσουμε τα επιχειρήματά μας, τα προγράμματα, τις φυσιογνωμίες. Όμως, ένα μείζον θέμα εξωτερικής πολιτικής, δεν έχουμε δικαίωμα να το παραδώσουμε στο παραεθνικιστικό underground, στην Μπιτάκου και στον Ανθρακέα, σε αυτούς που με τις ντυντούκες παραγγέλνουν να γίνει ντου και να καταληφθεί Βουλή.

Όλοι είδαμε τι συνέβη την Κυριακή και είναι η τελευταία Κυριακή, που έξω από τη Βουλή θα είναι άνθρωποι με πατριωτικό αίσθημα, πληνθέντες κατ' εμέ, μη επαρκώς ενημερωμένοι, αλλά πατριώτες και νοικοκυραίοι. Δεν θα είναι ούτε καλόγριες ούτε νοικοκυραίοι με τα παιδιά τους, θα είναι οι μαχαιοβογάτες, οι υπόδικοι, η HRD, η ΑΠΕΛΛΑ, από αυτούς που συνελήφθησαν και από αυτούς, που ήταν ντυμένοι σαν Batman με όπλα και έτοιμοι να κάψουν τα πάντα.

Μια δεύτερη παρατήρηση. Επειδή ακόμη και εμείς ως νεότεροι Βουλευτές, πολλοί εξ ημών έχουμε μεγάλη πολιτική εμπειρία κι εμπειρία στον δημόσιο χώρο και παρακολουθούμε τα θέματα εξωτερικής πολιτικής -και αυτό το οποίο συζητούμε εδώ- γνωρίζουμε ότι πολλοί Πρωθυπουργοί, πολλοί Υπουργοί Εξωτερικών, πολλοί πολιτικοί από το '90, '92 και έπειτα, επιθυμούσαν διευθέτηση του Μακεδονικού. Προσπάθησαν με κάθε τρόπο, υπό πολύ δυσμενέστερες συνθήκες, χωρίς συνομιλητές στην απέναντι πλευρά, μετά την αποχώρηση του Γκλιγκόροφ, να φτάσουν κοντά στην πηγή και να δοθεί μία διευθέτηση.

Έξω απ' αυτή την αίθουσα, έξω από τα μικρόφωνα, την τηλεόραση και το youtube, πολλοί λένε ότι καλή είναι η συμφωνία και πάρα πολλοί από τη μείζονα, τουλάχιστον, Αντιπολίτευση παρακαλούν να τελεσθεί εδώ αυτή η διαδικασία, να ψηφιστεί από την παρούσα κυβέρνηση, για να μη μείνει εκκρεμότητα.

Είναι, λοιπόν, θηριώδης η υποκρισία και τερατώδες και τοξικό το μήθημα, που δίνουμε στον ελληνικό λαό, με το να καυγαδίζουμε μπροστά στις κάμερες και από πίσω να λέμε άλλα. Κι αυτό αποδεικνύεται, όχι μόνο από τα εμπειρικά δεδομένα τα δικά μας, αλλά από αυτά, που διημιέφθησαν τις τελευταίες εβδομάδες από πολλούς ακαδημαϊκούς, ιστορικούς, νομικούς, πολιτικά πρόσωπα, τα οποία μόνο φιλοσυριζαίοι δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν, δεινοί αντισυριζαίοι ή με πολύ σκληρή κριτική απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ, με το δικό τους σκεπτικό, απολύτως σεβαστό. Και στην εκδήλωση στο Μέγαρο Μουσικής πριν δύο Κυριακές και προχθές στο Ζάππειο, με πρωτοβουλία του Ποταμιού, όλοι μίλησαν για την αναγκαιότητα αυτής της συμφωνίας, για τα θετικά αυτής της συμφωνίας, με χαρακτηριστικότερο τον κ. Νίκο Αλιβιζάτο, τον Ομότιμο Καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου, ο οποίος είπε ότι κατά 80% είναι πάρα πολύ καλή. Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Κατρούγκαλος είπε πριν από λίγη ώρα ότι πετύχαμε το 110%, ο Νίκος Αλιβιζάτος λέει το 80%, ως συμφωνήσουμε ότι είναι ο μέσος όρος. Είναι μία συμφωνία, που είναι η optimum, η βέλτιστη στην παρούσα πολιτική, ιστορική και γεωπολιτική συγκυρία. Αυτή είναι η πολιτική κατάσταση και έτσι πρέπει να μιλάμε στον ελληνικό λαό.

Αλλά είπε και ένα άλλο ενδιαφέρον ο κ. Αλιβιζάτος. Αυτή τη διεθνή συμφωνία, η οποία είναι μια διμερής συμφωνία και την κυρώνει το ελληνικό κράτος, έχει κάθε δικαίωμα συνταγματικό μια οποιαδήποτε κυβέρνηση να τη ρίξει, να την αμφισβητήσει. Αν, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης πιστεύει ότι θα γίνει Πρωθυπουργός, εάν και εφόσον, ας έχει την τόλμη αυτά που λέει εδώ και οδηγεί τον κόσμο στα συλλαλητήρια και υιοθετεί τις παρακρατικές εκφράσεις, χωρίς να τις καταδικάζει ευθέως, να έρθει στο Κοινοβούλιο ως Πρωθυπουργός -οψέποτε γίνει, οψέποτε συμβεί- και να ρίξει αυτή τη συμφωνία. Ας αναλάβει αυτή την πολιτική και ιστορική ευθύνη. Τα υπόλοιπα, δυστυχώς, είναι ένα κακοπαγμένο θέατρο, πάνω σε ένα ρευστό πολιτικό έδαφος στο εσωτερικό της χώρας, το οποίο ξεκίνησε πριν από δέκα χρόνια, με τη μεγάλη ιστορική περιπέτεια της χρεοκοπίας και συνεχίζεται με την έξοδο από αυτή την κρίση, αλλά από αυτή την έξοδο, δεν θα βγούμε ίδιοι. Δεν θα βγούμε ήρεμοι και εφησυχασμένοι, όπως ήμασταν το 2000 και το 2004 και το 2007. Είναι μία άλλη Ελλάδα, μία άλλη κοινωνία και μια άλλη πολιτική γεωγραφία. Δεν είχαμε αρνητές της δημοκρατίας πριν από δέκα χρόνια στο Κοινοβού-

λιο. Τώρα τους έχουμε και τώρα τους προσκαλούμε να έρθουν απ' έξω, για να κάνουν εισβολή μέσα.

Δυστυχώς, ακούγοντας όλες τις πτέρυγες του Κοινοβουλίου, ακούμε Βουλευτές του δημοκρατικού τόξου, συντηρητικούς ή κεντρώους, να χρησιμοποιούν λέξεις και φράσεις που ελάχιστα διαφέρουν από τον εμπρηστικό λόγο των νεοναζί. Γνωρίζω ότι δεν είναι σκόπιμο, ότι δεν ταυτίζονται κατά βάθος και γι' αυτό έχει ιδιαίτερη αξία η στάση ενός επιφανούς στελέχους της συντηρητικής παράταξης, που βγήκε σήμερα και διαφοροποιήθηκε. Σώζει όλο το Σώμα του Κοινοβουλίου.

Η Νέα Δημοκρατία, άσκησε επί πολλά χρόνια μια πολιτική διπλωματικού ρεαλισμού και είχε μια πρακτική διπλωματικού ρεαλισμού και πολλές φορές παραήταν συντηρητική και το δόγμα ήταν ότι, καλύτερα να μην κάνεις τίποτε, παρά να δοκιμάσεις να κάνεις κάτι και να χάσεις. Δεν βγαίνει πάντα, αλλά είναι σεβαστό.

Κανένας, όμως, δεν έφτασε στο σημείο να ανασκευάζει κορυφαίο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, που έχει κατασκευοφαντήσει και έχει καθυβρίσει ενεργούς πολιτικούς, πρώην Πρωθυπουργούς, πρώην Υπουργούς Εξωτερικών. Τους έχει καθυβρίσει και τώρα αλλάζει και τις θέσεις. Λέει ότι η Νέα Δημοκρατία ποτέ δεν ήταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Θα ξεχάσουμε και όσα γνωρίζουμε. Θα αναγκαστούμε να μην διαβάσουμε όσα είναι τεκμηριωμένα σε Πρακτικά Βουλής, σε Πρακτικά διεθνών οργανισμών, αποτυπωμένα στις προγραμματικές διακηρύξεις κυβερνήσεων και Πρωθυπουργών.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέω ότι πράγματι η Συμφωνία των Πρεσπών προκαλεί μεταποτίσεις, μετασχηματισμούς, αναδιτάξεις, αλλά προς Θεού, να μην ξεχάσουμε οποιαδήποτε φυσιογνωμία είχαμε, οποιοσδήποτε ρητές μεγάλες πολιτικές δεσμεύσεις στα μεγάλα θέματα και να αφήσουμε τη μετακύλιση μιας ολόκληρης ιστορικής παράταξης να γίνει το παίγνιο των μεταγραφών του ΛΑΟΣ. Είναι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας ή του ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη αυτά που ακούγονται σήμερα;

Εν πάση περιπτώσει, έχουμε εδώ μια κούρσα πλειοδοσίας σε καταγγελία προδοσίας, Εφιαλτών. Κούρσα κάνει ο κ. Καμμένος, κούρσα κάνει ο κ. Μιχαλολιάκος. Κούρσα θα κάνει και η Νέα Δημοκρατία διά του κ. Γεωργιάδη; Ας το σκεφτούν όσοι έχουν ακόμη αίσθηση καθήκοντος και αίσθηση συνέχειας του κράτους και συνέχειας της δημοκρατικής πολιτείας.

Θα τελειώσω με μια παρατήρηση. Δεν θα πω πολλά για τη συμφωνία, διότι έχουν αναπτυχθεί εκτενώς και νομίζω ότι είναι καλό που τραβάει σε μακρος αυτή η Ολομέλεια. Θα μιλήσουν περίπου διακόσιοι Βουλευτές, θα μιλήσουν όλοι οι Υπουργοί. Αυτή είναι μια ευκαιρία για όσους εξ ημών θέλουν να μιλήσουν με ειλικρίνεια και παρηγορία στον ελληνικό λαό, να αναπτύξουν επιχειρήματα, να αναπτύξουν τις όψεις της συμφωνίας και να αναπτύξουν και τις επιδράσεις αυτής της συμφωνίας στη ζωή των λαών, του ελληνικού λαού, του λαού της Βόρειας Μακεδονίας, των λαών της Βαλκανικής, στην ισορροπία μεταξύ κρατών και των προοπτικών που έχουμε για ειρηνική επίλυση διαφορών.

Η συμφωνία αυτή, όπως καταγράφεται στον διεθνή τύπο, που είναι λίγο πιο αντικειμενικός από τα δικά μας -έχει γραφτεί ακόμα και από τους «TIMES» χθες- περιγράφηκε ως πρότυπο επίλυσης διπλωματικών διαφορών και σε άλλες αναλύσεις ως ένα τροχιοδρομικό think tank και ρωσικών και ευρωπαϊκών διαφορών, ως τροχοδεικτικό για το τι καλό θα μπορούσε να γίνει στη Βαλκανική και να απεμπλέξει τα κράτη, τα αυτόνομα εθνικά κράτη από τις μοχλεύσεις και τις υπονομεύσεις τρίτων μεγάλων δυνάμεων, οι οποίες επιδιώκουν, όχι μόνο επιρροές, αλλά εν ανάγκη και proxy wars.

Όλα αυτά γράφονται, όλα αυτά δημοσιεύονται, με μεγάλη ψυχραιμία, με μεγάλη αυστηρότητα, από ανθρώπους, οι οποίοι μπορεί να εξυπηρετούν και συμφέροντα, αλλά μπορεί να δουν και ψύχραιμα. Θα έπρεπε εμείς να τα λέμε αυτά στους Έλληνες πολίτες, σ' αυτούς που μας έστειλαν εδώ και σ' αυτούς στους οποίους λογοδοτούμε.

Μια έκκληση, λοιπόν: Καμμία πολιτική παράταξη ας μη χαϊδέψει τους «Λύκους» με τις ντουντούκες και τις σιδερογορθιές, που εμφολωθούν πλέον σ' αυτά τα συλλαλητήρια των πατριωτών και των νοικοκυραίων. Δεν θα κάνουν «ντου» οι καλόγριες και ο Γαϊτάνος. Θα κάνουν αυτοί οι οποίοι ξέρουν από πού θα μπουν,

τι θα κάνουν και τι θέλουν να επιτύχουν. Θέλουν να επιτύχουν ουκρανοποίηση της ελληνικής πολιτικής ζωής. Θέλουν να κάνουν το δικό τους Μείντάν. Ας μην τους το επιτρέψουμε, όσοι θεωρούμε ότι είμαστε στο συνταγματικό τόξο, στη δημοκρατική τάξη και όσοι εξ ημών γνωρίζουμε ποιος είναι ο ποιητής από την Έδεσσα Μάρκος Μέσκος που μας αποχαίρεται στις αρχές του Γενάρη, ένας Μακεδόνας ποιητής, ένας ποιητής που γεννήθηκε μιλώντας τα ντόπια και διακρίθηκε ως ένας από τους μείζονες της ελληνικής μεταπολεμικής περιόδου, γράφοντας ελληνικά.

Μια κουβέντα του, ένας στίχος: «Μακεδονίτικα πουλιά λαλούν μακεδονίτικα».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε κι εμείς και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουκοδήμος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΚΟΔΗΜΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την ευκαιρία ως αθλητής και ως ολυμπιονίκης πριν την ενασχόλησή μου με την πολιτική να ταξιδέψω σ' όλον τον κόσμο ή καλύτερα στα γήπεδα όλου του κόσμου. Εκπροσώπησα και τίμησα την ελληνική σημαία και την πατρίδα μου με όλες μου τις δυνάμεις και έγινα δέκτης του θαυμασμού και της αναγνώρισης της παγκόσμιας κοινότητας, πολλές φορές, λόγω της καταγωγής μου. «Από τη Μακεδονία», τους έλεγα, «του Μεγάλου Αλεξάνδρου, την αρχαία πόλη του Δίου» στη γενέτειρά μου, την Πιερία, τη Βεργίνα. Αυτά προκαλούσαν δέος στους πολίτες του κόσμου και όχι άδικα. Αισθάνθηκα πολλές φορές ξεχωριστά υπερήφανος.

Σήμερα, όμως, αισθάνομαι ότι λιοδορούμαι, ότι κάποιοι ακόμα και εδώ μέσα με θεωρούν ίσως έναν ακραίο εθνικιστή, που ως στόχο έχει μόνο να εξυπηρετήσει την εκλογική του πελατεία. Αισθάνομαι ότι η φωνή μου, όπως και οι φωνές χιλιάδων συμπολιτών μου, των Μακεδόνων συμπολιτών μου, δεν ακούγεται, ότι αποφασίσατε να γράψετε μόνοι σας ένα κεφάλαιο στην ιστορία μας χωρίς καν να υπολογίζετε την άποψή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι Μακεδόνας Βουλευτής, που πήρε μέρος στα συλλαλητήρια, που οργανώθηκαν και πέρσι και φέτος στην Αθήνα, γιατί βαθιά πιστεύω ότι η συγκεκριμένη συμφωνία, δεν είναι επ' ωφελεία της πατρίδας μου. Η Συμφωνία των Πρεσπών παραχωρεί στους Σκοπιανούς μακεδονική ταυτότητα και μακεδονική γλώσσα και αυτό αποτελεί διαστρέβλωση της ιστορίας και βαθιά προσβολή για τους Έλληνες. Καμμία προηγούμενη κυβέρνηση και κανένας Πρωθυπουργός της Ελλάδος δεν είχε αναγνωρίσει σε επίσημο κείμενο ούτε μακεδονική γλώσσα, ούτε βέβαια μακεδονική εθνότητα. Βάζετε σε περιπέτειες τις επόμενες γενεές, καθώς οι αλυτρωτικές διαθέσεις των Σκοπιανών τώρα θα ξεκινήσουν, τώρα θα γιγαντώσουν.

Η διαφωνία της Νέας Δημοκρατίας είναι επί της ουσίας και έχει απολύτως εθνικά χαρακτηριστικά και όχι κομματικά. Τα ιστορικά επιχειρήματα υπάρχουν και είμαι σίγουρος ότι θα διατυπωθούν από τις ομιλίες άλλων Βουλευτών, όπως επίσης και σημεία της συμφωνίας, όπως αυτή έφτασε στη Βουλή των Ελλήνων.

Γι' αυτό και θα σταθώ μόνο σε δύο σημεία. Πρώτον, στην απαξίωση της άποψης της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων, που αποτυπώνεται ξεκάθαρα σε όλες τις μετρήσεις. Επτά στους δέκα πολίτες απορρίπτουν τη συμφωνία που υπογράφηκε, ενώ το ίδιο λένε και οι μισοί ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ. Το 49% των ψηφοφόρων του κ. Τσίπρα δεν ήθελαν να υπογραφεί η Συμφωνία των Πρεσπών, προφανώς γιατί και αυτοί τη θεωρούν επιζήμια για τη χώρα.

Δεύτερον, θα σταθώ στην απαξίωση του ίδιου του πολιτικού συστήματος, αφού αυτή η διαπραγμάτευση και αυτή η συμφωνία είναι αποτέλεσμα των χειρισμών αυτής της Κυβέρνησης, που γύρισε την πλάτη σε όλα τα κόμματα του δημοκρατικού τόξου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά μια ιστορική συνεδρίαση η σημερινή. Γράφουμε σήμερα μια νέα σελίδα στην ιστορία της πατρίδας μας και θεωρώ ότι κάποιοι ίσως δεν το έχουν αντιληφθεί.

Η αναμέτρήσή μας με την ιστορία, θα είναι αμείλικτη. Ο ιστορικός του μέλλοντος θα γράψει μελανές σελίδες στην ιστορία

της χώρας. Στην ιστορία, που γράφτηκε με αίμα και συνοδεύτηκε από αγώνες, που έκαναν όλη την υφήλιο να υποκλιθεί.

Δεν θα σας κουράσω με επιμέρους εξίσου, όμως, σημαντικές συνέπειες αυτής της συμφωνίας στον οικονομικό και στον εμπορικό τομέα.

Η Νέα Δημοκρατία έχει λάβει μία απολύτως ξεκάθαρη θέση. Πρόκειται για μία συμφωνία, η οποία ζημιώνει τα εθνικά συμφέροντα της χώρας μας, αφού εκτός αυτών των δύο κρίσιμων ζητημάτων, ανακύπτει και σειρά άλλων, όπως για παράδειγμα το πρόβλημα που δημιουργείται με τις εμπορικές ονομασίες.

Υπάρχει, όμως, και ένα άλλο πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όσοι ζούμε στη μακεδονική γη, νιώθουμε ανήμποροι να εξηγήσουμε στα παιδιά μας γιατί ξαναγράφεται η ιστορία. Νιώθουμε πως πρέπει να τους πείσουμε για όσα γνώριζαν έως τώρα ιστορικά ότι δεν ήταν δεδομένα και δεν ήταν αυτονόητα. Αισθανόμαστε υπόλογοι απέναντί τους εξαιτίας των δικών σας χειρισμών, ακόμη και αν κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σας αποτρέψουμε από αυτήν την επιζήμια συμφωνία.

Μην ψηφίζετε, λοιπόν, τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ας μείνουμε στην ιστορία, ως εκείνοι που είπαν το μεγάλο πατριωτικό «όχι» για την ιερή γη της Μακεδονίας μας. Ας αναλογιστεί ο καθένας και η κάθε μια από εμάς σε αυτήν την Αίθουσα, αν στέκεται με καθαρό βλέμμα απέναντι στην ιστορία και στην πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχαλολιάκος για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα, απευθυνόμενος κατ' αρχάς προς τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να πω ότι δεν σας περιποιεί τιμή το ότι χειροκρότησε τον εκπρόσωπό σας το σύνολο των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και ειδικά, μέσα στα πλαίσια αυτής της συζητήσεως γι' αυτήν τη συμφωνία.

Στις ύβρεις του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξυδάκη, δεν θα απαντήσω. Θα του πω μόνο τούτο: «Τα μακεδονίτικα πουλιά» δεν «λαλούν μακεδονίτικα». Λαλούν ελληνικά και μόνο ελληνικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Στην ένσταση κατά της αντισυνταγματικότητας της συμφωνίας αυτής απήντησε σύσσωμο το δημοκρατικό τόξο με ένα «όχι». Όμως, το «όχι» αυτό δεν ήταν «όχι» στη Χρυσή Αυγή, αλλά ήταν «όχι» στο Σύνταγμα των Ελλήνων, που απαιτεί για μείζον εθνικό θέμα εκατόν ογδόντα ψήφους.

Γιατί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το καταψηφίσατε; Μήπως φοβάστε ότι θα βρεθείτε στη δύσκολη θέση να δώσετε και εσείς τους ψήφους κατ' εντολή των Ηνωμένων Πολιτειών και του ΝΑΤΟ γι' αυτήν τη συμφωνία;

Βεβαίως, έχουμε μία υποχρέωση απέναντι στον ελληνικό λαό, που στη συντριπτική του πλειοψηφία, είναι κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών, να πούμε πώς θα σταματήσει. Έχουμε σήμερα στη Βουλή μία επίπλαστη πλειοψηφία, που δεν αντιπροσωπεύει τη λαϊκή θέληση αφού, ως γνωστόν, ο Ιανουάριος απεδείχθη ότι, εκτός από μήνας μεταγραφών των ποδοσφαιριστών, είναι και μήνας μεταγραφών των Βουλευτών. Από όλα τα κόμματα πήγαν προς όλα τα κόμματα.

Επί της ουσίας, κυκλοφορεί η φήμη ότι θα κατατεθεί από τη Νέα Δημοκρατία μία πρόταση μομφής, ούτως ώστε να καθυστερήσει η διαδικασία. Είναι ευπρόσδεκτη. Άλλωστε και την προηγούμενη πρόταση μομφής εμείς την υπερψηφίσαμε. Όμως, υπάρχει και άλλος τρόπος, πέραν του κοινοβουλευτικού καθωσπρεπισμού. Άλλωστε εσείς οι ίδιοι, και οι αγορητές σας και οι εισηγητές σας, λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα.

Θα σας πω ποιος είναι αυτός ο τρόπος, όπως περιγράφεται στο άρθρο 51 του Συντάγματος των Ελλήνων. Για την εκλογή Βουλευτών, ο αριθμός των Βουλευτών ορίζεται με νόμο. Δεν μπορεί, όμως, να είναι μικρότερος από διακόσιους ούτε μεγαλύτερος από τριακόσιους.

Εάν, λοιπόν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, παραιτηθείτε, δεσμευόμαστε και εμείς της Χρυσής Αυγής να πα-

ραιτηθούμε. Θα παραιτηθούν εκατόν δέκα Βουλευτές και θα μείνει η Βουλή με εκατόν ενενήντα Βουλευτές και δεν μπορεί να λειτουργήσει και σταματά πάσα συζήτηση για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό, για μια διευκρίνιση γι' αυτά που είπε ο Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των υποδίκων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κάλεσε τους Βουλευτές της μείζονος Αντιπολίτευσης και κατ' επέκταση τους Βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων, να προκαλέσουν μαζικές παραιτήσεις και απονομιμοποίηση του νομοθετικού σώματος που προέκυψε από τις νόμιμες εκλογές. Παρακαλώ, να σημειωθεί.

Θα ζητήσω και από τους εκπροσώπους των άλλων κομμάτων να τοποθετηθούν μόλις παραστούν και τους δοθεί η ευκαιρία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Και ποιο είναι το κακό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ησυχία!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί του δώσατε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εγώ προεδρεύω, δεν προεδρεύετε εσείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιάννης Τσιρώνης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Ελληνίδες και Έλληνες, θα αποδείξω ότι η Αντιπολίτευση με την πολιτική της εξαπατά τον ελληνικό λαό. Θα αποδείξω με ντοκουμέντα ότι οδηγεί τη χώρα σε έναν επικίνδυνο διχασμό. Θα αποδείξω με ντοκουμέντα ότι οι προτάσεις τους οδηγούν την Ελλάδα σε διπλωματικό αδιέξοδο και σε εθνική καταστροφή. Θα αποδείξω ότι μετατρέπουν την κρίση των κομμάτων τους σε εθνική κρίση.

Και ξεκινάω με την εκχώρηση της λέξης «Μακεδονία», γιατί μας λένε ότι εκχωρούμε, εκχωρούμε, εκχωρούμε.

Καταθέτω στα Πρακτικά τον Κανονισμό με αριθμό 3567/1991, όπου με υπογραφή Σαμαρά αποκτήσαμε εμπορικές σχέσεις με τη «Δημοκρατία της Μακεδονίας», που αυτοαποκαλείτο τότε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το Γραφείο του κ. Σαμαρά ισχυρίζεται ότι αυτό έγινε για την επαρχία της γιουγκοσλαβικής Μακεδονίας. Είναι ψέματα. Ήδη από τον Νοέμβριο -γιατί ο Κανονισμός αυτός εγκρίθηκε τον Δεκέμβριο- είχε ανακηρυχθεί ανεξαρτησία του γειτονικού κράτους, με σύνταγμα που είχε εγκριθεί και το οποίο είχε μέσα τον όρο «Δημοκρατία της Μακεδονίας», «μακεδονικός λαός», «μακεδονική γλώσσα». Άρα, ήξερε ο κ. Σαμαράς ότι υπογράφει Κανονισμό για τέσσερις δημοκρατίες τότε, οι οποίες δεν ήταν φυσικά επαρχίες πλέον της Γιουγκοσλαβίας, η οποία είχε καταργηθεί.

Έστω, όμως, ότι το 1991 δεν αναγνωρίζαμε κράτος και μόνο εμπορικές συναλλαγές. Το 1995 -καταθέτω τον Κανονισμό, τη συμφωνία που την κατέθεσε και άλλος- στην Ενδιάμεση Συμφωνία της Ελλάδας, στο άρθρο 1 αναγνωρίζουμε ανεξάρτητο και κυρίαρχο κράτος στον ΟΗΕ, το οποίο την ημέρα εκείνη είχε πάλι συνταγματικό όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας», πάλι είχε Μακεδόνες πολίτες, πάλι είχε μακεδονική γλώσσα. Την ημέρα εκείνη επίσημα, αναγνωρίσαμε το κράτος και όποιος ξέρει από Διεθνές Δίκαιο, ξέρει τι σημαίνει αναγνώριση ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το μοναδικό, το οποίο εκκρεμούσε στο άρθρο 5, που αναφέρθηκε -αλλά αποκρύπτονται όλα τα άλλα άρθρα- ήταν η ονομασία με την οποία θα αναφέρεται στους διεθνείς οργανισμούς, με βάση την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, την υπ' αριθμό 817 -την καταθέτω και αυτή- που αναφέρει ότι το όνομα στους διεθνείς οργανισμούς και όχι το συνταγματικό, που ήταν Δημοκρατία της Μακεδονίας και κανείς δεν το αμφισβητούσε, θα είναι FYROM.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται

στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αρα, λοιπόν, ούτε το «erga omnes» είχατε διεκδικήσει ούτε οτιδήποτε άλλο εκείνη την ημέρα, που αναγνωρίσατε το κράτος.

Πάμε τώρα στην εκχώρηση της γλώσσας. Δεν θα αναφέρω πάλι την Πηνελόπη Δέλτα, τον Στρατή Μυριβήλη, τον Ευάγγελο Αβέρωφ και όλη την Ελλάδα και τους πάντες στην Ευρώπη, που μιλούσαν για μακεδονική γλώσσα.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά μονάχα την επίσημη σελίδα του ΟΗΕ, στην οποία βλέπω για την «Former Yugoslavic Republic of Macedonia official language», δηλαδή επίσημη γλώσσα, Macedonian.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, θα καταθέσω στα Πρακτικά τη στατιστική του 1928, μία σελίδα. Μπορείτε να μπειτε στο διαδίκτυο, να τη βρείτε. Είναι απογραφή του πληθυσμού της Ελλάδας του 1928, στην οποία βλέπω πίσω ότι τη μακεδονοσλαβική γλώσσα τη μιλάνε ογδόντα μία χιλιάδες συμπολίτες μας. Και δεν είναι η βουλγαρική, γιατί τη βουλγαρική την αναφέρει σε άλλο εδάφιο, που τη μιλάνε κάτω από δεκαεπτά χιλιάδες συμπολίτες μας. Μακεδονική-σλαβική, λοιπόν. Αυτά το 1928. Προδότες όλοι αυτό. Εκχωρήσαν τη γλώσσα τότε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε παρακάτω, γιατί φυσικά ούτε ως διάλεκτος αναφέρεται. Ως γλώσσα, αναφέρεται η γλώσσα αυτή, για να ξεκαθαρίσουμε. Είναι δεκάδες κείμενα, δεν χρειάζεται να τα αναφέρω.

Πάμε στην εκχώρηση εθνότητας. Κατ' αρχάς, εξαπατούν τον ελληνικό λαό. Οι εθνότητες –γιατί λένε ότι κανένας πρωθυπουργός δεν αναγνώρισε ποτέ εθνότητα- ποτέ δεν αναγνωρίστηκαν, ποτέ δεν αναγνωρίζονται. Κανένας δεν έχει ανάγκη να λέγεται «Φλαμανδός» ή να τον αναγνωρίσει κανένας Έλληνας πρωθυπουργός, είτε να λέγεται «Τούρκος», είτε «Ιταλός» ή οποιασδήποτε άλλης εθνότητας.

Αυτό που αναγνωρίζεται είναι η «nationality». Καταθέτω στα Πρακτικά τι σημαίνει «nationality», σύμφωνα με τον ορισμό του European Convention. Σε αυτό αναφέρεται, λοιπόν, ότι «nationality» σημαίνει ο νομικός δεσμός μεταξύ ενός κράτους και ενός προσώπου και δεν υποδηλώνει την εθνική καταγωγή του προσώπου. Ακριβώς από κάτω λέει: «multiple nationality means», πολλαπλή υπηκοότητα σημαίνει την ταυτόχρονη κατοχή δύο υπηκοοτήτων, από το ίδιο πρόσωπο. Δεν έχει κανένα πρόσωπο δύο εθνότητες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή είναι η επίσημη σύμβαση για τη «nationality» της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να πάψουμε να παίζουμε με τις λέξεις.

Αν, λοιπόν, θέλετε να ξέρετε ποια είναι η «nationality» των γειτόνων μας σήμερα, χωρίς τη Συμφωνία των Πρεσπών, είναι «Μακεδόνας» σκέτο. Παντρεύονται, συνεταιρίζονται, διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα, αγοράζουν περιουσίες στην Ελλάδα, με διαβατήρια που γράφουν «Μακεδόνες». Το «nationality» σήμερα των γειτόνων μας είναι «Μακεδόνες» και το έχετε εκχωρήσει από το 1995. Ούτε, λοιπόν, αυτό το εκχωρούμε σήμερα.

Επίσης, λέτε: «Αναγνώριση του Μακεδονικού λαού». Με τη συμφωνία των Πρεσπών λέτε ότι αυτό αναγνωρίζεται πλέον. Καταθέτω, λοιπόν, τα συντάγματα των Μακεδόνων του 1991 –που ο κ. Σαμαράς το αγνοούσε- τα μεταγενέστερα και τα μέχρι τώρα. Έχω υπογραμμίσει σε πόσα σημεία των Συνταγμάτων τους σήμερα αναφέρεται «μακεδονικός λαός».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ρωτώ: Δεν τα είχατε δει τα Συντάγματα το 1995, όταν αναγνωρίσαμε τη χώρα; Γιατί δεν βάλατε τότε την έννοια «μακεδονικός λαός» και το βάλατε πριν από τέσσερις μέρες; Κοροϊδεύμαστε; Τα έχετε ήδη αναγνωρίσει. Ποτέ, καμμία ελληνική κυβέρνηση, δεν αμφισβήτησε τη λέξη «μακεδονικός λαός» στα Συντάγματα της γειτονικής χώρας και ποτέ δεν μπήκε σε διαπραγμάτευση.

Πάμε στο Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας. Ας πάρουμε μια απόφαση. Αυτοί έτσι κι αλλιώς, ως περίκλειστο κράτος, δικαιούνται να βγουν στη θάλασσα. Ρωτώ κάθε λογικό Έλληνα πολίτη: Τι συμφέρει; Να βγουν από τα λιμάνια της Βουλγαρίας, από τα λιμάνια της Αλβανίας ή από τη Θεσσαλονίκη μας; Τι συμφέρει εμάς κοινωνικά, εμπορικά, εθνικά, με συμμαχίες; Να είναι η Θεσσαλονίκη το λιμάνι που θα χρησιμοποιήσουν, όπως το Λουξεμβούργο που χρησιμοποιεί τα λιμάνια της Ολλανδίας; Τι συμφέρει εμάς; Εγώ λέω ότι μας συμφέρει να χρησιμοποιήσουν τη Θεσσαλονίκη και είμαι πολύ χαρούμενος να το κάνουν.

Κάποιοι άλλοι λένε –και λυπάμαι, γιατί είναι γελοίο επιχείρημα- ότι «είμαστε αντίθετοι στη συμφωνία επειδή τη θέλουν οι Αμερικανοί και οι μεγάλες δυνάμεις». Για όνομα του Θεού! Να σας θυμίσω ότι στη Ναυμαχία του Ναυαρίνου οι Μεγάλες Δυνάμεις, για τα δικά τους συμφέροντα φυσικά, τσάκισαν τον Ιμπραήμ. Τι θα έπρεπε να κάνουμε τότε; Να αφήσουμε τον λαό μας να σφαχτεί από τον Ιμπραήμ, επειδή δεν θέλαμε οι Μεγάλες Δυνάμεις να παρέμβουν;

Ένα πράγμα με ενδιαφέρει εμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: το συμφέρον της χώρας μου. Πιστεύετε ότι το συμφέρον της χώρας μου είναι με τον Πούτιν, που αποκαλεί τη γειτονική χώρα «Μακεδονία» σκέτο ή με τους Τούρκους που αντιτίθενται στη συμφωνία ή με τους Βούλγαρους εθνικιστές;

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι.

Και εδώ υπάρχει μια επικίνδυνη ατραπός. Το γεγονός ότι κάποιος ανεύθυνος τελείως, ταυτίζουν τη γειτονική γλώσσα με τα βουλγαρικά, θα έκανε τα κόκκαλα του Παύλου Μελά να τρίζουν. Είναι επικίνδυνη ατραπός να ταυτίζετε τη γειτονική μας χώρα, τη βόρεια χώρα, με τους Βούλγαρους, οι οποίοι διεκδικούν ως «Βούλγαρους» ακόμα και τους κατοίκους στο Ωραιόκαστρο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Συνεταιρίζεστε καλά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Καλά, η ανευθυνότητά σας δεν έχει όριο.

Όσον αφορά το NATO, κάποιος λένε ότι χάνουμε το ατού. Να θυμίσω, λοιπόν, ότι με την ενδιάμεση συμφωνία, στο άρθρο 11 –την έχω ήδη καταθέσει- δεν έχουμε δικαίωμα να βάλουμε βέτο για την είσοδο της χώρας. Επομένως, αυτό για το οποίο τους πείσαμε στο Βουκουρέστι, χάρη στον Κώστα Καραμανλή και την Ντόρα Μπακογιάννη, είναι να αναβληθεί η είσοδος, μέχρι να λυθεί το θέμα του επίσημου ονόματος. Πηγαίνετε και πείτε τους τώρα, λοιπόν, ότι μπλοφάρουμε, ότι δεν θέλουμε σύνθετη ονομασία, να τη βάλουν αύριο στο NATO και να μην έχουμε δικαίωμα να βάλουμε βέτο.

Αρα, σε συγκρίσεις, αν θέλατε να κάνουμε δημοψήφισμα, τι προτιμάτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Ελληνίδες και Έλληνες, το «Μακεδονία» σκέτο, που έχουμε ήδη υπογράψει ή το «Βόρεια Μακεδονία», το «πολίτες Μακεδόνες» ή το «Μακεδόνες πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας», τη «μακεδονική γλώσσα» ή τη «μακεδονική σλαβική»;

Γιατί, λοιπόν, τρομοκρατείτε τον ελληνικό λαό και τον βγάξετε στους δρόμους; Να σας πω γιατί. Κάποιοι το έχουν ήδη πει. Θέλουν πόλεμο! Θέλουν να πολεμήσουν τα παιδιά μας! Αμφισβητούν τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου. Ξεκάθαρα το λέω! Κάποιοι το λένε. Δεν θέλω να πω ποιοι είναι αυτοί, γιατί ντρέπομαι και να μιλάω γι' αυτούς. Οι υπόλοιποι, όμως, απλά είναι καιροσκόποι.

Εμείς, λοιπόν, στον ΣΥΡΙΖΑ και στους Οικολόγους Πράσινους επενδύουμε –και θα σας εξηγήσω γιατί βιαζόμαστε για τη συμφωνία- στη συνεργασία και τη φιλία. Εκεί είναι εμάς η πολιτική μας και πιστεύουμε ότι η συνεργασία και η φιλία είναι το μέλλον της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Ανδριανός από τη Νέα Δημοκρατία.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ο προλαλήσας συνάδελφος είπε ότι θα αποδείξει την εξαπάτηση του ελληνικού λαού, πράγματι αποδεικνύεται η εξαπάτηση του ελληνικού λαού από την Κυβέρνηση, γιατί έρχεστε να περάσετε αυτήν τη συμφωνία με διάσπαρτους πρόθυμους, που εξελέγησαν με άλλη εντολή από τον ελληνικό λαό και με κόμματα, που είχαν στο καταστατικό τους σαφή θέση εναντίον κάθε τέτοιας συμφωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνεδρίαση αυτή είναι ίσως η κρίσιμότερη της παρούσας Κοινοβουλευτικής Περιόδου. Αφορά ένα εθνικό θέμα τεράστιας σημασίας και οι αποφάσεις, που θα ληφθούν από το Σώμα, θα δεσμεύσουν τη χώρα. Σήμερα κατ' εξοχήν, όλοι και όλες σε αυτήν την Αίθουσα, καλούμαστε να θεούμε προ των ιστορικών μας ευθυνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την τιμή να συμμετέχω στην αποστολή του Βουκουρεστίου το 2008, όταν ο τότε Πρωθυπουργός κ.Κώστας Καραμανλής, με τους Υπουργούς του, έδωσαν σκληρό αγώνα, αδιαφορώντας για το προσωπικό κόστος και κέρδισαν την αναγνώριση της εθνικής γραμμής -όχι συμφωνία, όχι ένταξη- από τη διεθνή κοινότητα.

Σε αντίθεση με το τι ισχύει σήμερα, τότε είχαμε να αντιμετωπίσουμε πολύ δύσκολες και ακραίες συνθήκες, με έναν ακραίο εθνικισμό, τον Γκρουέφσκι και τις γνωστές πιέσεις, λόγω της διεξαγωγής της Συνόδου του ΝΑΤΟ, με συγκεκριμένη ατζέντα. Τότε, λοιπόν, είχαμε μια κυβέρνηση που έκανε στρατηγικές συμμαχίες σε διεθνές επίπεδο, μια κυβέρνηση που ενημέρωνε σε τακτά χρονικά διαστήματα την Αντιπολίτευση, για να έχουμε τη μέγιστη δυνατή εθνική συνεννόηση.

Το Βουκουρέστι έβαλε στη θέση του επισπεύδοντα την άλλη πλευρά. Η Ελλάδα δεν είχε κανέναν λόγο, λοιπόν, να βιάζεται για λύση, κανέναν απολύτως λόγο να κάνει πίσω έναντι των ξεκάθαρων θέσεων της. Αυτοί που έπρεπε να υποχωρήσουν, αν ήθελαν να ενταχθούν στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν οι γείτονές μας, γιατί αυτό είναι βασικό ζήτημα για τη συνέχιση της ύπαρξης αυτού του κράτους.

Αυτό, λοιπόν, ήταν σαφές σε όλες τις πλευρές για μια δεκαετία, μέχρι τους επικίνδυνους και αλλοπρόσασλους χειρισμούς της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, μιας Κυβέρνησης που υιοθέτησε με τον πιο ανεύθυνο τρόπο την επιχειρηματολογία της άλλης πλευράς, σε σημείο μάλιστα όπου η ελληνική θέση θεωρούνταν -μέχρι πρότινος- αδιαμφισβήτητη, μιας Κυβέρνησης, που χαρακτηρίζει ακραίο και εθνικιστή κάθε Έλληνα, που δεν συμφωνεί με τους χειρισμούς τους, μιας Κυβέρνησης, που λοιδορεί όσους συμμετείχαν ειρηνικά στο μεγαλειώδες συλλαλητήριο της Κυριακής.

Γιατί, λοιπόν, εσείς, που υποτίθεται ότι είστε τόσο φιλολαϊκοί, επιλέγετε τώρα να έρθετε σε ευθεία σύγκρουση με τη βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών, με τη βούληση των εκλογών, που ψήφισαν Βουλευτές, για να μην ψηφίσουν τέτοια συμφωνία; Είναι Βουλευτές, που κρατούν διαφορετική σημαία, για να εκλεγούν και τώρα δεν την τιμούν. Μάλιστα, σήμερα έχουν μετακινηθεί από τις αρχικές τους Κοινοβουλευτικές Ομάδες, διεκδικώντας -για τον εαυτό τους- τον ρόλο του ρυθμιστή.

Τους καλώ, λοιπόν, να αντιληφθούν το ιστορικό βάρος της θέσης τους, να αναλογιστούν τα αντικειμενικά προβλήματα αυτής της συμφωνίας, να αφουγκραστούν τον παλμό των Ελλήνων, οι οποίοι, στη συντριπτική τους πλειονότητα, την απορρίπτουν ως απαράδεκτη, επικίνδυνη και επιβλαβή για τα εθνικά δίκαια και συμφέροντα.

Εμείς είμαστε ξεκάθαροι. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μια κακή, επιζήμια και επικίνδυνη συμφωνία, που δεν εξυπηρετεί, αλλά αντίθετα υπονομεύει τα εθνικά συμφέροντα. Παραχωρεί στους γείτονες «μακεδονική» ταυτότητα, εθνότητα και γλώσσα. Ανοίγει παράθυρο επικίνδυνων παρεμβάσεων στο εσωτερικό της πατρίδας μας είτε με τα ινστιτούτα δήθεν «μακεδονικής γλώσσας» είτε μέσω της επιτροπής, που θα ελέγχει το πώς διδάσκεται η ιστορία στα ελληνικά σχολεία.

Δεν έκρινε σκόπιμο η Κυβέρνηση ούτε καν να φέρει το πλήρες κείμενο του αναθεωρημένου Συντάγματος της γείτονας. Σήμερα, δηλαδή, η Βουλή, οι Βουλευτές καλούνται να αποφασίσουν στην

πραγματικότητα εν κενώ. Δεν υπάρχει η ελάχιστη αναγκαία τεκμηρίωση, ώστε να γνωρίζει ο κάθε Βουλευτής τι ψηφίζει.

Ψηφίζει στην ουσία δηλαδή εν λευκώ επιταγή για το πώς έχει τροποποιηθεί το Σύνταγμα της FYROM και για το πώς θα ερμηνευθεί. Έπρεπε να έχει έρθει ενιαίο κωδικοποιημένο κείμενο, κύριοι συνάδελφοι, ώστε να γνωρίζουν οι Βουλευτές ακριβώς, τη διατύπωση αυτού του κειμένου.

Ακατανόητη, λοιπόν, σπουδή και υπονόμευση της μέχρι σήμερα διαπραγματευτικής πορείας και των κεκτημένων του Βουκουρεστίου, συκοφάντηση των πολιτικών αντιπάλων, λοιδορία των πατριωτών Ελλήνων, που διαμαρτυρήθηκαν ειρηνικά, άκριτη υιοθέτηση των θέσεων της γείτονας.

Οι Έλληνες έχουν ήδη καταδικάσει τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις, έχουν απορρίψει με τον πλέον ηχηρό τρόπο τη Συμφωνία των Πρεσπών και δεν συμπτύσσον σε αυτήν την εξαιρετικά επικίνδυνη και επιβλαβή κίνηση. Το ζητούμενο, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή είναι η Συμφωνία των Πρεσπών, η επιζήμια αυτή Συμφωνία, να μην κυρωθεί από τη Βουλή των Ελλήνων.

Καλώ, λοιπόν, τους συναδέλφους να αρθούν στο ύψος της εθνικής ευθύνης, που αναλαμβάνουν και να πράξουν αναλόγως. Η ιστορία θα καταγράψει τη στάση όλων μας και οι ευθύνες της επιλογής μας θα μας ακολουθούν για πάντα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ki εμείς ευχαριστούμε και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλης Κεγκερόγλου από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Συμπαράταξη, σε όλη την ιστορική της διαδρομή, είχε πάντα ως αδιαπραγμάτευτο πρόταγμα τα εθνικά συμφέροντα.

Από το 1981 και μετά, ο Ανδρέας Παπανδρέου, με την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, χάραξε μια ασφαλή πορεία για τη χώρα και προσδιόρισε και τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα της. Σήμερα το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής, έχει ως κορυφαία επιλογή να ενώσει ξανά τους Έλληνες στη βάση των εθνικών στόχων, στη βάση του προοδευτικού και πατριωτικού χαρακτήρα του, μακριά από πατριδοκαπηλίες και εθνικολαϊκισμούς.

Η εθνική συνεννόηση δεν είναι τύπος για μας, είναι ουσία, είναι προϋπόθεση για να διαμορφώσει η Ελλάδα έναν ασφαλή δρόμο προόδου για το μέλλον. Το 1993 ήταν μπροστά μας ένα μεγάλο πρόβλημα, το οποίο είχε συνδιαμορφωθεί από βετικές και αρνητικές εξελίξεις, αλλά πήρε ιδιαίτερα αρνητική τροπή και διογκώθηκε μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και την αδιέξοδη διαχείριση της Κυβέρνησης Μητσότακι 1990-1993.

Η ενδιάμεση Συμφωνία, που πέτυχε ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1995 ανέτρεψε την αρνητική πορεία του θέματος, ήταν μια επιτυχία για την Ελλάδα και συμφωνήθηκε ως επίσημο όνομα το FYROM, που ισχύει και σήμερα. Παραβιάζον τον όρο τους όλοι οι Βουλευτές, που σήμερα εδώ επιχειρηματολογούν και λένε ότι είναι άλλο το όνομα αυτής της χώρας.

Επιπλέον, η ενδιάμεση Συμφωνία έδωσε όπλα για τη διασφάλιση των εθνικών μας θέσεων, μέσα από την προοπτική της επίτευξης βιώσιμης ή οριστικής λύσης. Το 2008 απειλήθηκε από την Ελλάδα -και καλώς- βέτο για την είσοδο της FYROM στο ΝΑΤΟ.

Στο ερώτημα αν ήταν σκόπιμο να προχωρήσουμε στις διαπραγματεύσεις με τα Σκόπια αυτή την περίοδο, εμείς είπαμε ξεκάθαρα «ναι». Με την αλλαγή ηγεσίας στα Σκόπια, την πίεση και προς τις δύο πλευρές -από Αμερική, ΝΑΤΟ και ορισμένες ευρωπαϊκές ηγεσίες- διαμορφώθηκε μια καλή συγκυρία για να πετύχουμε μια ολοκληρωμένη και βιώσιμη συμφωνία, με βάση βεβαίως, τα κεκτημένα της ενδιάμεσης Συμφωνίας και το γεγονός ότι η Ελλάδα κατείχε το κλειδί, και θα το κατέχει μερικές ώρες ακόμα, αν ψηφιστεί αυτή η Συμφωνία, για την είσοδο της FYROM στο ΝΑΤΟ, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπήρχαν όλες οι προϋποθέσεις και οι δυνατότητες για να διασφαλιστούν τα εθνικά μας συμφέροντα. Δυστυχώς, οι κ.κ. Τσίπρας και Κοτζιάς δεν τα κατάφεραν. Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν διασφαλίζει τα εθνικά μας συμφέροντα, προκαλεί αρνητικά τετελεσμένα και κυρίως ανοίγει νέες πληγές:

Πρώτη αιτία: Το γεγονός ότι οι Τσίπρας και Κοτζιάς, με την άρνηση της άρνησης του κ. Καμμένου, δηλαδή τη συναίνεσή του, προχώρησαν, χωρίς εθνική συνεννόηση με τις πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα, χωρίς απόφαση κυβερνητικού ή άλλου θεσμικού οργάνου, χωρίς να βασιστούν στα κεκτημένα της ενδιάμεσης Συμφωνίας και να ανατρέψουν τα αρνητικά, χωρίς να αξιοποιήσουν το υψηλό επίπεδο διπλωματικό κεφάλαιο της χώρας.

Δεύτερη αιτία: Παρέβησαν τη θεωρούμενη εθνική γραμμή. Το όνομα το οποίο συμφώνησαν δεν είναι «erga omnes», το οποίο, σημειώνω, δεν είναι σύνθετο, είναι δύο λέξεις διαφορετικές, δεν είναι «έναντι όλων», δεν είναι ίδιο για όλες τις χρήσεις. Δεν διατρέχει το όνομα, που συμφωνήθηκε για το γειτονικό κράτος ούτε την ιθαγένεια ούτε τα άλλα χαρακτηριστικά της ταυτότητάς τους.

Η συμφωνία αποδέχεται τον σκληρό πυρήνα του αλυτρωτισμού και τον ενισχύει περαιτέρω, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για αφήγημα των εθνικιστών από εκεί και των αλυτρωτιστών. Παραχωρήθηκε η ιθαγένεια «Μακεδόνας», η ταυτότητα «Μακεδόνας», Μακεδόνισσα, μακεδονικός λαός». Συμφώνησαν, ως μη όφειλαν, η γλώσσα τους να ονομάζεται «μακεδονική» και μάλιστα, χωρίς πίεση, γιατί όπως ομολόγησαν εδώ, όλοι του ΣΥΡΙΖΑ, το πίστευαν αυτό. Αυτό ήταν –λέει– πεποίθησή τους, δεν χρειάζονταν να τους πιέσουν.

Είναι αλήθεια -και αυτό είναι το δυστύχημα για την Ελλάδα- ότι την κρίσιμη ώρα διαπραγματεύτηκαν άνθρωποι, που πίστευαν επιχειρήματα της άλλης πλευράς, ακόμα και το όνομα «Μακεδονία». Μέρος του ΣΥΡΙΖΑ, είχε υπογράψει διακήρυξη το 1992 ότι το όνομα έπρεπε να είναι «Μακεδονία».

Η συμφωνία, όμως, δεν σταματάει εδώ. Τους έδωσε και τα υπόλοιπα: ηλεκτρονική ταυτότητα «.mkd», διεθνές σήμα, σήματα αυτοκινήτων «MKD» ή «MK» για τα αυτοκίνητα που έρχονται στην Ελλάδα. Μάς κοροϊδεύουν δηλαδή. Είναι erga omnes! Ξαν δεν ντρέπεστε!

Όλα αυτά περί της Συμφωνίας των Πρεσπών, που φαίνεται ότι υλοποιούν παλιότερες απόψεις που είχαν συμφωνηθεί, και είναι συμβολικό βέβαια των Πρεσπών, αλλά δεν θεωρώ ότι έχει καμία σχέση, είναι δυστυχώς για μας απαράδεκτα. Η συμφωνία δεν είναι αποδεκτή. Η Κυβέρνηση την υπέγραψε, χωρίς εθνική συνεννόηση. Δημιουργεί τετελεσμένα και ανοίγει νέες πηγές.

Το «όχι» μας είναι καθαρό, πεντακάθαρο. Ο κ. Τσίπρας απέτυχε και σε αυτό. Έχασε την ευκαιρία να πετύχει εθνική συνεννόηση, τουλάχιστον στα εθνικά θέματα. Αντί αυτής, έμπλεξε το θέμα της συμφωνίας με τους εκλογικούς του σχεδιασμούς και προσπαθεί να φτιάξει ένα νέο κακέκτυπο κυβέρνησης συνεργασίας, από κομμάτια και τσόντες κομμάτων της συγκυρίας.

Η χώρα, όμως, δεν χρειάζεται αυτό. Χρειάζεται μία νέα καθαρή πορεία με αλλαγή πολιτικής. Χρειάζεται ενότητα και σύνθεση με παζλ, όχι αλαλούμ με κολλάζ και τερατογενέσεις. Χρειάζεται σχέδιο η Ελλάδα για την ανασυγκρότηση με προοδευτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις για την ανάκαμψη, την οικονομία, την ανάπτυξη, την εργασία, τη δημιουργία μιας ευημερούσας κοινωνίας σε στέρεες βάσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει τεθεί το ερώτημα –το οποίο άκουσα αρκετές φορές– «γιατί όχι στο παρελθόν και γιατί τώρα η συμφωνία με τη FYROM και γιατί η γειτονική χώρα θέλει αυτή τη συμφωνία». Γιατί η δημοκρατική αλλαγή των πολιτικών και κοινωνικών συσχετισμών στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας διαμόρφωσαν συνθήκες για να υπάρξει λύση. Ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της την απομάκρυνε από μεγαλοϊδεατισμούς και την οδήγησε να εγκαταλείψει τους αλυτρωτισμούς.

Με κρατούσες πλέον, ψυχραιμες, δημοκρατικές απόψεις στο εσωτερικό της FYROM θέλησε αυτήν την απαγκίστρωση της από εθνικιστικές θέσεις και οδήγησε σε επαναπροσδιορισμό των στόχων, αλλά και των επιδιώξεών της μέσα στους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη βεβαιότητα ότι η λύση

είναι συμφέρουσα και αναγκαία για την Ελλάδα με τις προϋποθέσεις, που αφορούν στους αλυτρωτισμούς, στην εγγύηση των συνόρων και με σύνθετη ονομασία με χρήση έναντι όλων, «erga omnes».

Απορώ με την παρερμηνεία και τη στρέβλωση που γίνεται, αναφορικά με τη χρήση του σύνθετου αυτού ονόματος της γειτονικής χώρας. Η χώρα μας μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στη σταθερότητα της περιοχής και να αναδειχθεί παράγοντας αυτής της σταθερότητας, μια περιοχή -μην το ξεχνάμε- με προβληματική σχέση των πληθυσμιακών ομάδων που τη συναποτελούν.

Σκεφτείτε. Η μη λύση τροφοδοτεί τις επεκτατικού χαρακτήρα επιλογές της Τουρκίας, η οποία επιδεικνύει το δήθεν ενδιαφέρον της για τους τουρκικούς και μουσουλμανικούς πληθυσμούς της περιοχής για να αναπτύξει –και είναι προφανές– το δικό της τόσο επιρροής.

Να συνυπολογίσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και την αναδεικνυόμενη από υπαρκτές πολιτικές δυνάμεις της ευρύτερης περιοχής για διάθεση για τη δημιουργία της Μεγάλης Αλβανίας. Δεν τα συνυπολογίζετε αυτά; Δεν τα αξιολογείτε, προκειμένου να σταθμίσετε την αποτελεσματικότητα που θα έχει αυτή η συμφωνία για τη σταθερότητα της ευρύτερης περιοχής;

Η Ελλάδα, έχω τη βεβαιότητα, ότι δεν είναι παράγοντας σταθερότητας μόνο ως προς τη Μέση Ανατολή και την Τουρκία. Μπορεί και πρέπει να έχει δυναμικά και προωθητικά αυτόν τον ρόλο και στα Βαλκάνια. Και αυτή η Συμφωνία, παρέχει, εξασφαλίζει αυτή τη δυνατότητα να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σταθερότητας η χώρα στην ευρύτερη περιοχή της Βαλκανικής.

Δεν παραχωρείται και δεν δίδεται καμμία εθνότητα και γλώσσα στη γειτονική χώρα με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Και γιατί το υποτιμάτε και δεν το αξιολογείτε ως σημαντικό; Όταν η γλώσσα ορίζεται ως γλώσσα νοτιοσλαβική, δεν θέλετε να συνυπολογίσετε ως ένα στοιχείο αυτό που περιλαμβάνεται και στη ρηματική διακοίνωση αναφορικά με τη γλώσσα;

Το γνωρίζετε, αλλά διαστρεβλώνετε την πραγματικότητα και με διαδικαστικού χαρακτήρα ενστάσεις διαστρεβλώνετε το περιεχόμενο της Συμφωνίας, αλλά και τη ρηματική διακοίνωση, για να δικαιολογήσετε την άρνησή σας και να εξασφαλίσετε, όπως πιστεύετε, ικανό πρόσχημα για να αρνηθείτε τη Συμφωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κράτη νομιμοποιούνται από τις διεθνείς συμβάσεις, που τα ιδρύουν, τα αναγνωρίζουν και τα προσδιορίζουν. Μια διεθνής συμφωνία –γιατί έτσι θα είναι η Συμφωνία των Πρεσπών– έχω τη βεβαιότητα ότι υπερισχύει του Σύνταγματος της γειτόνας χώρας.

Αξίωσε, όμως, η χώρα μας, αξίωσε η Κυβέρνηση -και ορθά- να αναθεωρηθεί και το Σύνταγμα της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και να εναρμονιστεί με τους όρους της συμφωνίας. Και η αναθεώρηση αυτή υπήρξε.

Και πάλι, η επιχειρούμενη στρέβλωση από την πλευρά σας, αναφορικά με το εάν είναι κωδικοποιημένο το Σύνταγμα τους μετά την αναθεωρητική διαδικασία, που υπήρξε από τη γειτονική χώρα στο Σύνταγμα της. Και η αναθεώρηση αυτή υπήρξε. Τι άλλο έπρεπε να γίνει -δεν το άκουσα- το οποίο παρέλειψε η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση, με προσήλωση στο συμφέρον της χώρας τίποτε, με τίποτε δεν παρέλειψε. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο, που να δικαιολογεί το αντίθετο.

Θέλω να επισημάνω ιδιαίτερα ότι η ανακολουθία της Νέας Δημοκρατίας για τα όσα σήμερα υποστηρίζει, σε σχέση με τα όσα, -όχι σε κάποιο μακρινό παρελθόν υποστήριζε, όπως και άλλες δυνάμεις της ελάσσονος Αντιπολίτευσης, δεν μπορεί να ερμηνευθεί, παρά μόνον με τις πιέσεις που δέχεται η Νέα Δημοκρατία εκ των δεξιών της από δυνάμεις, που υπάρχουν εντός και εκτός του κόμματός της.

Έτσι, όμως, όχι μόνο δεν υπηρετεί τον κεντροδεξιό χαρακτήρα της, τον οποίον διακηρύσσει και στον οποίον αυτοαναφέρεται, αλλά -λυπάμαι- ενισχύει την ακροδεξιά, στην οποία, εκ των πραγμάτων, παραχωρεί και όχι μόνο παραχωρεί, διαμορφώνει χώρο. Η άρνηση της, καταφανώς υπηρετείται και τροφοδοτείται και από τη γενικευμένη επίθεση της, αυτήν την επίθεση που επιλέγει κατά της Κυβέρνησης, με στόχο -όπως πιστεύει- ότι μπορεί να την αποσταθεροποιήσει.

Ταυτόχρονα, όμως -και εδώ είναι το εξαιρετικά επικίνδυνο αποτέλεσμα- αυτό που επιδιώκεται εκ των πραγμάτων να διχάσει και να πολώσει την κοινωνία, δημιουργώντας το μέτωπο των πατριωτών από τη μία και των μειοδοτών από την άλλη. Αυτό, όμως, δεν συνιστά υπεύθυνη πολιτική έναντι της χώρας και των συμφερόντων της. Συνιστά ανευθυνότητα και μάλιστα, ανευθυνότητα εξαιρετικά επιζήμια και επικίνδυνη για το εθνικό συμφέρον.

Αισθάνομαι την ανάγκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας αυτήν τη σύντομη ομιλία, να σας πω ότι τα όσα διατύπωσα, τα όσα διατυπώνουμε και υποστηρίζουμε αναφορικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών και εμείς από εξαιρετικά υπεύθυνη θέση, υπεύθυνη έναντι της χώρας και των συμφερόντων της το κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κυρίες Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μολονότι έδωσα διευκρινίσεις για τον τύπο με τον οποίο γίνονται οι συνταγματικές αναθεωρήσεις στη γειτονική χώρα, ότι δηλαδή δεν ενσωματώνονται και δεν κωδικοποιούνται, αλλά παρατίθενται στο τέλος του ιστορικού κειμένου, εξακολουθεί από τη Νέα Δημοκρατία να εγείρεται το ίδιο θέμα, εν όψει τού ότι χθες δεν είχα καταθέσει επίσημο κείμενο του Συντάγματος και είχα καταθέσει, όπως είχα δηλώσει, αυτό που προσκόμισαν από το διαδίκτυο οι υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών, για το λόγο αυτό καταθέτω για τα Πρακτικά το επίσημο κείμενο του Συντάγματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Από αυτό προκύπτει και αποδεικνύεται πλήρως ο σχετικός ισχυρισμός μας ότι η συνταγματική πρακτική, που ακολουθείται στη χώρα αυτή, είναι να μην ενσωματώνονται και να μην κωδικοποιούνται οι αναθεωρήσεις στο κείμενο, αλλά να παρατίθενται στο τέλος του ιστορικού κειμένου, το οποίο παραμένει αναλλοίωτο.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος καταθέτει για τα Πρακτικά το επίσημο κείμενο του Συντάγματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επαναλαμβάνω -μολονότι αυτό το έχω πει πάρα πολλές φορές, επειδή βλέπω να διαστρεβλώνεται- ότι έχω καταθέσει το σύνολο των συνταγματικών τροποποιήσεων, σύμφωνα με τη Συμφωνία των Πρεσπών, που περιλαμβάνεται στη ρηματική ανακοίνωση, ήδη, από την έναρξη της σχετικής διαδικασίας στη Βουλή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, για μια διευκρινιστική ερώτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κυρίες Λοβέδρο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, είπατε στην επιτροπή ότι η γειτονική χώρα όταν κάνει αναθεωρήσεις στο σύνταγμα της δεν τις ενσωματώνει στο κυρίως κείμενο, τις παραθέτει στο τέλος. Το κείμενο, που μας μοιράσατε -και δεν ξέρω αν είναι το ίδιο με αυτό στο τέλος- νομίζω ότι έχει τριάντα δύο τροποποιήσεις, άρα πρέπει να προστεθούν, η τριακοστή τρίτη, τριακοστή τέταρτη, τριακοστή πέμπτη και τριακοστή έκτη. Θα προστεθούν αυτές. Τις έχετε; Έχουν προστεθεί εκεί στο κείμενο που φέρατε; Όχι. Αρα, αυτές θα προστεθούν, αφού και εμείς κυρώσουμε τη συμφωνία προσχωρήσεως. Έτσι δεν έχετε πει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μην το ανακυκλώνουμε, σας παρακαλώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Είπα προηγουμένως, ότι ο όρος της συζήτησης είναι η ειλικρίνεια. Μην προσπαθείτε να θολώνετε τα νερά. Η συνταγματική αναθεώρηση έγινε όπως προβλέπει η Συμφωνία των Πρεσπών. Το σύνολο των άρθρων της συνταγματικής αναθεώρησης

τέθηκε υπόψη σας. Το κείμενο, το οποίο κατέθεσα είναι προφανώς ταυτόσημο με το κείμενο αυτό. Θα ήταν άλλο; Δηλαδή, ψάχνετε πράγματι να μας βγάλετε ψεύτες; Αφού λέμε πάντοτε με ειλικρίνεια την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Γιόγιακας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε την κυβερνητική του πορεία το πρώτο εξάμηνο του 2015, παίζοντας στα ζάρια την επιβίωση και την προοπτική της χώρας μας, με τα γνωστά καταστροφικά αποτελέσματα και ολοκληρώνει την πορεία του ως Κυβέρνηση, παίζοντας στα ζάρια τη θέση της Ελλάδας, σε ένα θέμα από τα πιο ευαίσθητα. Γιατί πολύ απλά, στα σχέδια και στις πράξεις αυτής της Κυβέρνησης υπάρχει μόνο το στενό κομματικό συμφέρον. Αυτό είναι που υπηρετείτε και σε αυτή την περίπτωση.

Η Κυβέρνηση εκμεταλλεύτηκε το «Σκοπιανό» για να στήσει ένα ολόκληρο μικροπολιτικό παιχνίδι, ένα παιχνίδι εντυπώσεων. Αυτό πρέπει να γνωρίζουν οι Έλληνες και αυτό ήταν ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη από τη φάση των συζητήσεων πριν τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Θυμόμαστε ότι δεν υπήρξε επίσημη ενημέρωση, μέχρι και μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας, ότι όλα έγιναν κρυφά ή με διαρροές δεξιά και αριστερά, ότι δεν αναζητήθηκε κάποια κοινή γραμμή πλεύσης με άλλες πολιτικές δυνάμεις. Κλείσατε τις πόρτες στη συνεννόηση, για να χτίσετε νέες διαχωριστικές γραμμές, να δείξετε ότι είστε τάχα προοδευτικοί και ανοιχτόμυαλοι απέναντι σε όλους όσους διαφωνούν, που τους βάλατε την ταμπέλα των συντηρητικών, των εθνικιστών και των φοβικών.

Θέλατε να διχάσετε τη μεγάλη φιλελεύθερη παράταξη, αλλά δεν σας βγήκε. Η θέση μας ήταν ενιαία και συμπαγής από την πρώτη στιγμή. Μεθοδεύσατε την απομάκρυνση του κυβερνητικού σας ετέρου, για να ξεπλύνετε την ανίερη συμμαχία σας, αλλά οι ευκαιριακοί υποστηρικτές σας χαλάνε τη σούπα της ιδεολογικής καθαρότητας. Επιδιώκετε να κάνετε ρεσάλτο στην Κεντροαριστερά και να παραστήσετε, σε Έλληνες και Ευρωπαίους, τους σοσιαλδημοκράτες, αφού το αντιμνημονιακό σας κουστούμι έχει μπει, ξεφτισμένο πια, στην ντουλάπα των υποσχέσεων.

Κι όλα αυτά γίνονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το βλέμμα και μόνο στη δική σας επόμενη μέρα και όχι στην επόμενη μέρα της χώρας. Γιατί χάρη στην ανεύθυνη, κοντόθωρη λογική σας, δυστυχώς καταλήξατε σε μία συμφωνία, στην οποία η χώρα μας παίρνει λίγα και δίνει πολλά. Η μία ονομασία για όλες τις χρήσεις και προς όλους, που τόσο πανηγυρίζετε, ακυρώνεται από τις αναφορές σε μία δήθεν μακεδονική γλώσσα και μακεδονική ιθαγένεια που, όμως, κλείνει το μάτι στην εθνικότητα.

Ακυρώνεται από τη διατήρηση των αρχικών ΜΚ, δηλαδή Μακεδονία, σε διάφορους κωδικούς της χώρας. Ακυρώνεται από τη δυνατότητα χρήσης του επιθετικού προσδιορισμού «Μακεδονικός» σε μη κρατικές οντότητες. Ακυρώνεται, γιατί δεν γνωρίζουμε αν και κατά πόσο θα προσαρμοστούν στη σύνθετη ονομασία οι εμπορικές ονομασίες, οι εμπορικές επωνυμίες και τα εμπορικά σήματα.

Μέχρι στιγμής ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Κατρούγκαλος, έχει καταθέσει στο Κοινοβούλιο το υφιστάμενο σύνταγμα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας που φέρει τον τίτλο «Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας» και μάλιστα, αρχικά το είχε κατεβάσει από το ίντερνετ. Τώρα μας το φέρνει, υποτίθεται, και επίσημα. Και δεύτερον έχει κατατεθεί μία ρηματική διακοίνωση με τις τροποποιήσεις στις οποίες υπάρχουν τρεις ρητές αναφορές σε μακεδονικό λαό.

Η συνταγματική Αναθεώρηση δεν ολοκληρώθηκε. Το γεγονός αυτό, ωστόσο, συνιστά ευθεία παραβίαση της συμφωνίας εκ μέρους των Σκοπίων, με την ανοχή της Κυβέρνησης, καθώς επιτρέπεται στα Σκόπια να ολοκληρώσουν την αναθεώρηση μετά τη διασφάλιση της ένταξής τους στο ΝΑΤΟ. Πλέον κραυγαλέο παράδειγμα είναι ότι ενώ η τριακοστή δεύτερη τροποποίηση του υπό αναθεώρηση σκοπιανού συντάγματος αναφέρεται στην αλλαγή του ονόματος από Δημοκρατία της Μακεδονίας σε Βόρεια Μακεδονία, σε όσες ακολουθούν την τριακοστή τρίτη, την τριακοστή τέταρτη κ.λπ., οι Σκοπιανοί επαναφέρουν το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας», κάτι που δεν υπάρχει σε αυτό που

μας καταθέσατε, κύριε Υπουργέ. Είναι ένα στοιχείο που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα διεθνώς ισχύοντα στις συνταγματικές αναθεωρήσεις, καθώς κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση οφείλει να ενσωματώνει το περιεχόμενο των προηγούμενων.

Η Νέα Δημοκρατία αξιώνει το αυτονόητο: Να κατατεθεί στη Βουλή το πλήρες κωδικοποιημένο κείμενο του νέου συντάγματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας και μαζί και το προοίμιό του. Είχαμε πει μάλιστα από το Βήμα αυτό, στη συζήτηση για την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας προς την Κυβέρνηση, ότι οι αναφορές σε μακεδονική ιθαγένεια, σε μακεδονική γλώσσα και σε μακεδονικό έθνος ή τελευταία στο σύνταγμα της γειτονικής χώρας, βάζουν τα θεμέλια για την απαξίωση της σύνθετης ονομασίας στο μέλλον, μία σύνθετη ονομασία που μέχρι να εφαρμοστεί πλήρως, μέσα και έξω από τα Σκόπια, θα πάρει τουλάχιστον μία πενταετία, αφού δηλαδή οι γείτονές μας έχουν ενταχθεί στο ΝΑΤΟ και αφού έχουν ξεκινήσει οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις.

Έχετε δώσει όλα μας τα διαπραγματευτικά όπλα πριν κλειδώσετε πολλά από αυτά που έχετε συμφωνήσει ή νομίζετε ότι έχετε συμφωνήσει. Από αυτά και μόνο είναι σαφές ότι δεσμεύετε τη χώρα με μία κακή συμφωνία και το κάνετε με πλήρη συνείδηση, γιατί ποτέ δεν σας ένοιαξε στα αλήθεια η χώρα. Γιατί ο πατριωτισμός είναι μία αξία που σας αφήνει αδιάφορους. Για εσάς, το μακεδονικό είναι άλλη μία σημαία ευκαιρίας, άλλη μία προσπάθεια να ελιχθείτε, να εξαπατήσετε μήπως και μείνετε στον αφρό για λίγο ακόμη.

Να ξέρετε, όμως, ότι πρόκειται για μία απελπισμένη προσπάθεια. Γιατί η κοινωνία έχει νιώσει στο πετσί της τις επιλογές σας στην οικονομία, την απασχόληση, την υγεία, την εκπαίδευση, την ασφάλεια. Γιατί έχει καταλάβει το θράσος και τον κυνισμό με τα οποία μεταχειρίζεστε τα μεγάλα θέματα του τόπου. Γιατί δεν ανέχεται τις πληγές που έχετε καταφέρει στο σώμα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας μας και θα σας κρίνει για όλα αυτά σύντομα.

Για μας, η καταψήφιση της συμφωνίας είναι στάση ευθύνης απέναντι στη χώρα, τους Έλληνες και την ίδια τη δημοκρατία και αυτή τη στάση μας θέτουμε στην κρίση των Ελλήνων και των ιστορικών του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κωστής Χατζηδάκης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ισχυριστώ ποτέ ότι το ζήτημα που συζητάμε σήμερα είναι ένα ζήτημα το οποίο ήταν εύκολο να επιλυθεί. Ποτέ δεν θα το ισχυριστώ, όπως δεν θα ισχυριστώ, φυσικά, ποτέ ότι η Ελλάδα είναι μία υπερδύναμη, η οποία μπορεί να επιβάλει τη θέση της έναντι όλων των γειτόνων της. Θα ήταν ανεύθυνο από την πλευρά μου και ανεύθυνο από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας να ισχυριστούμε κάτι τέτοιο.

Με την ίδια, όμως, ειλικρίνεια θα σας πω ότι η συμφωνία που σήμερα η Κυβέρνηση έφερε προς ψήφιση είναι μία κακή συμφωνία, μία ετεροβαρής συμφωνία. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δεν θέλω να μιλήσω με περικοκλάδες. Γιατί πολύ απλά, με υπογραφή της Ελλάδος, της Ελληνικής Δημοκρατίας, των αντιπροσώπων του έθνους, εκχωρούμε στους βόρειους γείτονές μας τη μακεδονική ταυτότητα και τη μακεδονική γλώσσα.

Τι πάει να πει αυτό; Να το καταλάβει κάθε Έλληνας πολίτης που μας ακούει. Πάει να πει ότι από εδώ και πέρα, όπως το είπε ο Ζάεφ όταν ήρθε στις Πρέσπες, εκείνοι θα λένε «εμείς οι Μακεδόνες» και «εσείς οι Έλληνες». Και προσέξτε. Αν εσείς είστε, όπως λέτε, τόσο περήφανοι για αυτή τη συμφωνία -είδα τα χειροκροτήματα για τους ομιλητές σας- από δω και πέρα, κύριε συνάδελφε πού κουνάτε το κεφάλι σας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Συμφωνώ με αυτά που λέτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: ...αν έχετε το θάρρος της γνώμης σας και της ψήφου σας, θα πρέπει να λέτε «εμείς οι Έλληνες» και «εσείς οι Μακεδόνες». Γιατί αυτό λέει η συμφωνία σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επίσης, από δω και πέρα, αν έχετε το θάρρος της γνώμης και

της ψήφου σας, θα πρέπει να λέτε ότι εδώ, στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, ομιλείται η ελληνική, η βουλγαρική και η μακεδονική, διότι αυτό λέει η συμφωνία σας.

Να βγαίνετε να το λέτε στο Βήμα της Βουλής, στα μικρόφωνα και να αναλαμβάνετε πράγματι τις ευθύνες σας. Μην κρυβόσαστε πίσω από τεχνάσματα και πίσω από τεχνικά κείμενα. Η ουσία της συμφωνίας σας είναι αυτή για τον μέσο Έλληνα πολίτη.

Και επομένως, κύριε συνάδελφε, πάλι υποστηρίζω κατηγορηματικά ότι είστε εκτός της παραδοσιακής εθνικής γραμμής, γιατί απ' ό,τι αποδείχθηκε και από το έγγραφο της κ. Μπακογιάννη που κατέθεσε το πρωί ο κ. Κουμουτσάκος, η κυβέρνηση Καραμανλή ήταν αντίθετη στο να εκχωρήσουμε τη μακεδονική ταυτότητα και τη μακεδονική γλώσσα, τελεία και παύλα! Τα κείμενα μιλούν και είναι εδώ να σας εκδικούνται. Τα γεγονότα είναι ξεροκέφαλα.

Από εκεί και πέρα επειδή δεν είναι αυτή η εθνική γραμμή, γι' αυτό τον λόγο η Νέα Δημοκρατία είναι φυσικά απέναντι. Και δίνει μάχη πριν ακόμα από την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών -όπου ο κ. Καμμένος έδωσε το στυλό στον κ. Κοτζιά για να υπογράψει- να μην περάσει αυτή η συμφωνία. Και η μάχη αυτή συνεχίζεται.

Άκουσα προηγουμένως κάποιες πολιτικές σαπουνόφουσκες από την πλευρά της Χρυσής Αυγής, ότι δήθεν εάν παραιτηθούν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και άλλοι Βουλευτές, βάσει -υποτίθεται- του άρθρου 51 που αναφέρεται στη συγκρότηση της Βουλής, θα σταματήσει η λειτουργία της Βουλής και ως εκ τούτου -ξέρω και εγώ- θα πέσει η Κυβέρνηση, θα γίνουν εκλογές και θα σταματήσει η διαδικασία.

Είναι φυσικά απολύτως ψευδές. Δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Το άρθρο 53 του Συντάγματος είναι ξεκάθαρο. Στην παράγραφο 2 ομιλεί φυσικώς -όπως γίνεται σε όλες τις δυτικές δημοκρατίες- για αναπλήρωση των Βουλευτών. Με πολύ απλά ελληνικά, αν παραιτηθούν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, θα συνεχίσει να λειτουργεί η Βουλή με όλους τους υπόλοιπους Βουλευτές. Και οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ τελείως ανεμπόδιστοι θα περάσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Και άλλωστε δεν χρειάζεται να είναι κανείς συνταγματολόγος. Εάν επρόκειτο να παραιτούνται εκατό Βουλευτές και να σταματάει η λειτουργία της Βουλής και να γίνονται από την αρχή εκλογές, δεν θα κυβερνούσε καμμία κυβέρνηση ποτέ στην Ελλάδα. Θα κυβερνούσαν οι αντιπολιτεύσεις. Επιτέλους, πρέπει να μπει ένα τέλος στη δημαγωγία, στο λαϊκισμό και στην αναισθητική εξαπάτηση των Ελλήνων πολιτών.

Κυρίες και κύριοι, εξακολουθεί να υπάρχει ένα μείζον θέμα. Κύριε Υπουργέ, κύριε Κατρούγκαλε, μας φέρατε προηγουμένως το κείμενο. Θα το διαβάσουμε με προσοχή. Εκείνο, όμως, που μας είπατε εσείς ο ίδιος είναι ότι δεν είναι ένα κωδικοποιημένο σύνταγμα, ώστε να δούμε τι λέει το προοίμιο, τι λένε όλα τα άρθρα και να βγάλουμε ένα συμπέρασμα. Είναι ένα κείμενο με τριάντα δύο αναθεωρήσεις, από το οποίο λείπουν οι τελευταίες κρίσιμες αναθεωρήσεις. Δεν έχουμε ένα κωδικοποιημένο κείμενο από το οποίο ο Βουλευτής να συμπεραίνει τι ψηφίζει. Μας βάζετε να ψηφίσουμε «γουρούνι στο σακί». Αυτό είναι υποτίμηση της Βουλής, υποτίμηση των συναδέλφων, πρωτίστως του ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και περιμένω από εκείνους -όχι από εμάς- επειδή είναι περήφανοι για τη συμφωνία, να ζητήσουν ολόκληρο το κείμενο, για να καταλάβει ο μέσος Έλληνας πολίτης ποια είναι η συμφωνία την οποία σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ καλεί να ψηφίσουμε.

Από εκεί και πέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω με κάτι το οποίο φαίνεται διαδικαστικό και ουσιαστικό. Μιλάμε για ένα μείζον εθνικό θέμα. Στο θέμα αυτό θα έπρεπε να υπάρχει εθνική συνεννόηση. Υπάρχει συμβούλιο εξωτερικής πολιτικής. Δεν λειτουργήσε ποτέ για το συγκεκριμένο θέμα. Υπάρχουν πολιτικοί Αρχηγοί, οι οποίοι ενημερώθηκαν μετά τον Αρχιεπίσκοπο.

Είναι ολοφάνερο ότι η Κυβέρνηση επιχείρησε να εργαλειοποιήσει το θέμα για να δημιουργήσει προβλήματα στην αντιπολίτευση, παίζοντας με μείζονα εθνικά συμφέροντα.

Εν πάση περιπτώσει, δεν με εκπλήσσει η ανευθυνότητα. Την είχα ζησει και στο μνημόνιο, που θα το καταργούσατε με έναν νόμο και με ένα άρθρο. Και είδαμε τι έγινε στο πρώτο εξάμηνο,

τη ζημιά που θα πληρώνει η χώρα για δεκάδες χρόνια. Σας βοηθήσαμε τότε, όταν χάσατε την πλειοψηφία για να περάσει η χώρα απέναντι.

Εσείς, όμως, έχετε στο DNA σας την ανευθυνότητα. Και λειτούργετε όπως το ανέκδοτο με τον σκορπιό και τον βάτραχο. Σας περάσαμε απέναντι και εσείς δαγκώνετε την αντιπολίτευση, για να βουλιάσουμε τελικά –ποιοι;- όλοι μαζί, η χώρα! Αυτό είναι που δεν αντιλαμβάνεστε.

Η διαφορά είναι η εξής. Στο μνημόνιο δεν είχατε την πλειοψηφία. Τώρα ούτως ή άλλως φαίνεται ότι την έχετε. Από εδώ και πέρα, λοιπόν, θα αναλάβετε μόνοι σας τις ευθύνες σας. Απλώς να ξέρετε ότι έχετε να απολογηθείτε και στον ελληνικό λαό και στην ιστορία. Η ώρα των εκλογών πλησιάζει και θα δώσετε λογαριασμό στις Ελληνίδες και τους Έλληνες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Καματερός. Ελάτε, για να κερδίζουμε τουλάχιστον χρόνο από την ταχύτητα στη διαδρομή.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Επειδή μου έδωσε το δικαίωμα ο κ. Χατζηδάκης –δεν λέω ότι με προκάλεσε- θέλω ως Έλληνες Δωδεκανήσιοι να απευθυνθούμε στους συμπατριώτες μας, τους Μακεδόνες, γιατί θέλουμε να τους απευθύνουμε έναν χαιρετισμό και να τους πούμε ότι τους ζηλεύουμε.

Και το δικαίωμα να απευθυνθούμε στους συμπατριώτες μας, τους Μακεδόνες, κύριε Χατζηδάκη, μας το δίνει ετούτη εδώ η συμφωνία. Γιατί εάν δεν υπήρχε η συμφωνία και μιλάγαμε για Μακεδόνες, τότε θα αναφερόμασταν στη γειτονική χώρα, όπως είναι σήμερα. Είναι αυτοί οι οποίοι έχουν τα αγάλματα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που έχουν το όνομα της Μακεδονίας, που καπηλεύονται την ιστορία μας, που μαθαίνουν τα παιδιά τους, γενεές τώρα, στα σχολεία ότι η αρχαία Μακεδονία είναι δική τους. Αυτό θα ισχύει, εάν δεν γίνει η συμφωνία. Σε αυτούς τους Μακεδόνες θα απευθυνόμασταν.

Είμαι περήφανος, όμως, με αυτήν τη συμφωνία, γιατί τώρα μπορώ να απευθύνομαι στους Έλληνες, τους συμπατριώτες μου, τους Μακεδόνες και να τους πω: «Σας ζηλεύουμε εμείς οι Δωδεκανήσιοι. Σας ζηλεύουμε αγαπητοί συμπατριώτες».

Γιατί; Θα σας ρωτήσω το εξής. Έχετε εσείς πρόβλημα ασφαλείας; Εμείς στην Δωδεκάνησο και στα νησιά μας, που είμαστε στην παραμεθόριο -και εσείς είστε παραμεθόριο- πετάνε κάθε μέρα από πάνω δεκάδες τα αεροπλάνα και γίνονται αερομαχίες.

Έχετε πρόβλημα με τα σύνορά σας και πολύ περισσότερο με την τωρινή συμφωνία που το λύνει και δεν υπάρχει καμία διεκδίκηση; Όχι! Για ρωτήστε εμάς. Διεκδικούν τα νησιά μας, κάθε μέρα και περισσότερα. Για ρωτήστε εμάς εάν έχουμε πρόβλημα δραστηριοτήτων στην παραμεθόριο, που εσείς δεν έχετε. Οι ψαράδες δεν μπορούν να πάνε να ψαρέψουν στα Ίμια. Αντιμετωπίζουν τα τουρκικά πολεμικά.

Πολύ θα θέλαμε, αγαπητοί συμπατριώτες Μακεδόνες, να είχαμε τη δυνατότητα, όπως εσείς, να έχουμε μία τέτοια γειτονική χώρα, να έχουμε μία τέτοια κυβέρνηση της γειτονικής χώρας, όπου να μπορούμε να κάνουμε μία τέτοια Συμφωνία, όπου να ζούμε ειρηνικά, όπου να μην έχουμε κανένα κίνδυνο και να έχουμε καθημερινές ανταλλαγές σε όλους τους τομείς της ζωής.

Εμείς, βέβαια από κάτω -ο κόσμος- το προσπαθούμε, το κάνουμε. Για ρωτήστε στο Καστελόριζο -που είναι πέντε λεπτά κουπί με τη βάρκα για να πάνε, ενώ για να έρθουν στην Αθήνα θέλουν τριάντα ώρες με το πλοίο- εάν τους βολεύει να πηγαίνουν απέναντι -από το να πιούν καφέ μέχρι το να πάνε στον οδοντίατρο ή για εξετάσεις- και να έρχονται και οι γείτονες στο Καστελόριζο και να ανταλλάσσουν οικονομικές, κοινωνικές, και άλλες υποχρεώσεις και συμφωνίες.

Πόσο καλά θα ήμασταν και εμείς εάν είχαμε μία συμφωνία, ώστε να είχαμε τέτοιες σχέσεις με τους γείτονες και να μην είχαμε αυτά εδώ τα προβλήματα; Πόσο καλά θα ήμασταν να πηγαίναμε απέναντι -που είναι κοντά- και να είχαμε ένα σωρό δραστηριότητες, ενώ τώρα πρέπει να πηγαίνουμε επί ώρες και επί μέρες από εδώ και από εκεί; Σας ζηλεύουμε, αγαπητοί συμπατριώτες Μακεδόνες. Να το ξέρετε και λάβετε το υπ' όψιν σας.

Μην ταυτίζεστε με τους εθνικιστές και τους δικούς μας και της

γειτονικής χώρας. Ξέρουμε ότι δεν είστε εθνικιστές. Τα λέτε από ευαισθησία και από –επιτρέψτε μου, μπορεί να φαίνεται βαριά η λέξη- αγνοία. Πρέπει να καταλάβετε τι είναι αυτό που πάμε να ψηφίσουμε τώρα. Πρέπει να καταλάβετε τι είναι αυτή η συμφωνία.

Δεν αναρωτιέστε γιατί αυτό για το οποίο οι δικοί μας εθνικιστές –και σήμερα το είδατε- φωνάζουν είναι το ίδιο για το οποίο φωνάζουν οι εθνικιστές της γειτονικής χώρας; Δεν αναρωτιέστε γι' αυτό; Είναι δυνατόν να έχουν δίκιο και οι μεν και οι δε; Είναι δυνατόν να είμαστε προδότες και εμείς, προδότης και ο Ζάεφ; Δεν γίνονται αυτά εδώ τα πράγματα.

Θέλω να κάνω μία τελευταία έκκληση, αγαπητοί συμπατριώτες Μακεδόνες: Κλείστε τα αυτιά σας σε όλους αυτούς που πωλούν πατριωτισμό, χωρίς να έχουν καμία σχέση με τον πατριωτισμό. Αυτοί καλλιεργούν όλα αυτά τα πάθη και όλες αυτές τις αντιθέσεις, γιατί τους συμφέρει οι λαοί να μην είναι αδελφωμένοι, να μην συναλλάσσονται και να έχουν αντιθέσεις. Αυτό τους συμφέρει, γιατί αυτοί εκεί πάνω χτίζουν και τις πολιτικές τους καριέρες και τα οικονομικά τους συμφέροντα.

Μην ξεχνάτε ότι όλοι αυτοί που κόπτονται τώρα, οι υπερπατριώτες είναι αυτοί, οι οποίοι έβγαζαν τα χρήματά τους έξω, αυτοί οι οποίοι μας οδήγησαν στην κρίση τόσα χρόνια. Είναι αυτοί, οι οποίοι σε κάθε αγώνα του λαού μας ήταν απόντες.

Για τελευταία φορά, αγαπητοί συμπατριώτες, σας λέω μην παραισέστε. Ελάτε στη θέση μας. Σας ζηλεύουμε. Μακάρι να είχαμε τη δυνατότητα να έχουμε και εμείς μία τέτοια συμφωνία, όπως έχετε εσείς. Μακάρι να γίνει για τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Παπαδόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για να δούμε τι λέει και η άλλη πλευρά της γειτονικής χώρας, η Αντιπολίτευση, για αυτή τη συμφωνία.

Διαβάζω την ανακοίνωση του VMRO: Κατηγορεί τον Πρωθυπουργό Ζόραν Ζάεφ και τον Υπουργό Ντιμιτρόφ ότι απαρνήθηκαν κάθε τι μακεδονικό, κάνοντας λόγο για παραχωρήσεις που δόθηκαν με μοναδικό σκοπό την έλευση στην εξουσία.

Διαβάζω ακριβώς την πλήρη ανακοίνωση του VMRO: «Η επιστολή του Ντιμιτρόφ προς το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών επιβεβαιώνει για μια ακόμα φορά ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, όχι μόνο αλλάζει το συνταγματικό όνομα, αλλά αλλάζει και τη «μακεδονική» ταυτότητα, διαγράφει τη γλώσσα, την ιστορία και τον πολιτισμό. Με άλλα λόγια, ο Ζάεφ και ο Ντιμιτρόφ απαρνήθηκαν κάθε τι «μακεδονικό».

Ο νόμος για τις γλώσσες, η αλλαγή του συνταγματικού ονόματος δεν αποτελούν μέρος του προγράμματος της Σοσιαλδημοκρατικής Ένωσης της Μακεδονίας, αλλά ήταν μέρος των παραχωρήσεων του Ζάεφ.

Το μακεδονικό κράτος είναι όμηρος των υποθηκών του Ζάεφ, υποθήκες και παραχωρήσεις που δόθηκαν με μοναδικό σκοπό την έλευση στην εξουσία, παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των Μακεδόνων πολιτών δεν του έδωσαν την εμπιστοσύνη τους. Μαυρίλα αιωρείται πάνω από τη Μακεδονία από τη μέρα που ο Ζάεφ κήρισε στον πρωθυπουργικό θώκο. Οι πολίτες γίνονται πιο φτωχοί. Η οικονομία βρίσκεται σε κατάρρευση. Οι φόροι προς το κράτος αυξάνονται. Δεν υπάρχουν νέα έργα. Η υγεία και η εκπαίδευση βυθίζονται.

Η Μακεδονία είναι ταπεινωμένη και γονατισμένη. Ξεπουλιούνται τα κρατικά και εθνικά συμφέροντα. Τα χρήματα των πολιτών καταλήγουν στις τσέπες ανώτατων κρατικών και κομματικών αξιωματούχων. Επινοούνται κρατικά αξιώματα. Διασπαθίζονται χρήματα του προϋπολογισμού μέσω εγκληματικών συμβάσεων και επιχορηγήσεων. Το φάρμακο για τη μαυρίλα του Ζάεφ είναι ο Μακεδόνας πολίτης που σε επόμενες εκλογές θα στείλει τον Ζάεφ σε πολιτική σύνταξη». Αυτά τα λέει το VMRO, το κόμμα της αντιπολίτευσης.

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι η Συμφωνία των Πρεσπών παραχωρεί τη μακεδονική εθνότητα. Το VMRO ισχυρίζεται ότι η

συμφωνία διαγράφει τη μακεδονική ταυτότητα. Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι η Συμφωνία των Πρεσπών παραχωρεί τη μακεδονική γλώσσα. Το VMRO ισχυρίζεται ότι η συμφωνία διαγράφει τη μακεδονική γλώσσα. Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ταπεινωτική για την Ελλάδα. Το VMRO ισχυρίζεται ότι η συμφωνία είναι ταπεινωτική για την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, βρίσκεται αντιμέτωπη με μία και μοναδική και ομολογουμένως πικρή αλήθεια: Τουλάχιστον, το VMRO είναι ειλικρινές και όντως κατά της σύνθετης ονομασίας, σε αντίθεση με την ίδια, που μετά τη ρηματική διακοίνωσή της σκορπά στους πέντε ανέμους τους ισχυρισμούς της για εθνότητα και γλώσσα, ψάχνει απελλιμένα δικαιολογίες και ψέματα της ύστατης στιγμής. Νέα Δημοκρατία και VMRO είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, αυτό της πατριδοκαπηλίας.

Τι διακινούνται από τους επαγγελματίες πατριώτες και από τις δύο πλευρές; Λένε οι εθνικιστές ότι ο Ζάεφ παρέδωσε το μακεδονικό και άλλαξε το συνταγματικό όνομα, εκχώρησε τη γλώσσα, την ταυτότητα, διέγραψε την ιστορία και τον πολιτισμό. Λένε ότι η Μακεδονία είναι ταπεινωμένη και γονατισμένη.

Λένε τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και κάποιοι από το Κίνημα Αλλαγής στη δική μας χώρα, ότι ο Τσίπρας εκχώρησε αυτό που δεν τόλμησε κανένας Πρωθυπουργός, τη μακεδονική γλώσσα και τη μακεδονική ταυτότητα. Και σιγοντάρουν τους νεομακεδονομάχους, εντός και εκτός Βουλής, που μιλούν για προδότες και ταπεινώση της χώρας. Πώς μπορούν να ισχύουν όλα αυτά και από εδώ και από εκεί; Αυτό είναι ένα ζήτημα.

Εγώ καταλαβαίνω ότι εκείνο που σας ενδιαφέρει καθαρά -και δεν το λέτε- είναι ότι θέλετε να πέσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό θέλετε, τόσο απλά και τόσο καθαρά.

Παρακολουθώντας τη συζήτηση -και είμαι από αυτούς που παρακολουθούν συχνά τη Βουλή- τι βλέπω; Γυρίζετε γύρω- γύρω από το θέμα και μόλις σας ρωτάμε για το όνομα, δεν μιλάει κανείς σας. Σας ρωτάμε πώς θα τη φωνάζουμε; «Ε, εσείς;». Η κ. Μπακογιάννη μια φορά είχε πει «ο φούφουτος». Εν πάση περιπτώσει, πείτε μας πώς πρέπει να μην τους λέμε. Μην το φέρνετε γύρω- γύρω. Εδώ, θα πρέπει να τα πείτε όλα.

Εμείς όντως θα την ψηφίσουμε αυτή τη συμφωνία, γιατί πιστεύουμε είναι πάρα πολύ καλή για τον ελληνικό λαό και για τους γειτονές μας. Και εγώ πιστεύω στη φιλία των λαών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει η κ. Λιβανίου. Όποιος δεν είναι εδώ, θα διαγράφεται.

ΖΩΗ ΛΙΒΑΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πραγματικά διασκεδαστικό να βλέπεις εκπροσώπους του ελληνικού λαού να διακηρύσσουν με τόσο πάθος την πίστη τους στην πατρίδα, το έθνος, την ιστορία και τον πολιτισμό. Είναι, όμως, και λυπηρό να βλέπεις ανθρώπους να διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους βασιζόμενοι σε έωλα επιχειρήματα και καταφανή ψέματα σε μία προσπάθεια να αναβαπτιστούν στην κολυμπήθρα του Σιλβάμ.

Από τις αρχές του '90, κυβερνήσεις και πολιτικά πρόσωπα που εξακολουθούν να εκπροσωπούν τον ελληνικό λαό λένε διαδοχικά ψέματα σε σχέση με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Από τη δεκαετία του '90, με πρώτη διδάξασα τη Νέα Δημοκρατία, προσπαθούν να μας πείσουν να στρουθοκαμηλίζουμε, αγνοώντας την πραγματικότητα.

Ποια ήταν η πραγματικότητα μέχρι τη Συμφωνία των Πρεσπών που καλούμαστε να ακυρώσουμε σήμερα; Η επίσημη ονομασία της γειτονικής χώρας ήταν Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, με συνταγματική ονομασία το «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Εκατόν σαράντα χώρες είχαν αναγνωρίσει και χρησιμοποιούσαν στις διμερείς σχέσεις τους την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Ο γειτονικός λαός αναγνωρίζεται διεθνώς ως «Μακεδόνες» και καμμία μέριμνα δεν είχε ληφθεί, ώστε να διαχωριστούν ιστορικά και εθνολογικά από την αρχαία ελληνική Μακεδονία, τον ελληνικό πολιτισμό, παρά μόνο στις αθλητικές συναντήσεις ομάδων της χώρας μας με τις δικές τους, όπου γίνονταν προσπάθειες να μην εμφανίζεται ως σημαία ο ήλιος της Βεργίνας. Σημαία τους διε-

θνώς αναγνωρισμένη, ακόμα και από τις χώρες που δεν την είχαν αναγνωρίσει με τη συνταγματική της ονομασία, ήταν ο ήλιος της Βεργίνας.

Οι εθνικιστικές κυβερνήσεις που επικράτησαν σχεδόν για δύο δεκαετίες στη χώρα τους προέβησαν σε μια συνεχή προπαγάνδα όπου υποστήριζαν ότι είναι οι απόγονοι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, έχουν εδαφικά δικαιώματα και μειονότητες στο σύνολο της γεωγραφικής Μακεδονίας.

Στα σχολεία τους διδάσκονταν ότι η χώρα τους πρέπει να επεκταθεί σε όλη τη γεωγραφική έκταση της Μακεδονίας. Χρησιμοποιούσαν κατά κόρον τη λέξη «Μακεδονία» και την ελληνική ιστορία για να ονοματοδοτήσουν δρόμους, πλατείες, αεροδρόμια. Τα προϊόντα τους χαρακτηρίζονταν εδώ και δεκαετίες «μακεδονικά» και λανσάρονται ως «Made in Macedonia». Αυτή ήταν η πραγματικότητα.

Η σημερινή Κυβέρνηση της Ελλάδας με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα και τον Υπουργό Εξωτερικών Νίκο Κοτζιά αποφάσισε να λύσει το λεγόμενο «μακεδονικό ζήτημα». Έτσι έχουμε μια συμφωνία που κερδίζει όσα δεν μπόρεσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Το γειτονικό κράτος θα ονομάζεται πλέον «Βόρεια Μακεδονία» για κάθε χρήση. Όλοι εντός και εκτός της χώρας, όλοι εντός και εκτός της Ελλάδας θα την αναγνωρίζουν και θα την αποκαλούν «Βόρεια Μακεδονία».

Η γειτονική χώρα ρητά και κατηγορηματικά αποδέχεται το Διεθνές Δίκαιο, τα σύνορα της Ελλάδας, δεν εγείρει αξιώσεις σε βάρος της Ελλάδας και δεν επιδιέχει σε διπλωματικές επαφές για την αναγνώρισή της ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Αποκτά το δικαίωμα να διεκδικήσει την είσοδό της στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν έχει την ανάγκη ειδικών σχέσεων είτε με την Τουρκία είτε με τη Ρωσία.

Ο γειτονικός λαός παύει να αναγνωρίζεται ως μακεδονικό έθνος. Διατηρεί τη μακεδονική ιθαγένεια ως πολίτης της «Βόρειας Μακεδονίας» και απαλείφεται κάθε έννοια αλυτρωτισμού.

Η κατοχυρωμένη ως υφιστάμενη μακεδονική γλώσσα αποτελεί για πρώτη φορά μέλος της οικογένειας των σλαβικών γλωσσών. Μέχρι πρόσφατα αναφερόταν απλά και κατηγορηματικά ως «μακεδονική γλώσσα», επιτρέποντας τη σύγχυση με τη γλώσσα που μιλούσαν οι αρχαίοι Μακεδόνες, δηλαδή την ελληνική.

Η γειτονική χώρα για πρώτη φορά ρητά και κατηγορηματικά αποδέχεται ότι με κανέναν τρόπο δεν αποτελεί συνέχεια των αρχαίων Μακεδόνων. Η αρχαία Μακεδονία κατοχυρώνεται ρητά και κατηγορηματικά ως μέρος της σπουδαίας και μακραίωνης ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού.

Η γειτονική χώρα αποδέχεται την αλλαγή της σημαίας της, ώστε να μην φέρει τον Ήλιο της Βεργίνας. Η γειτονική χώρα αποδέχεται τη μετονομασία δρόμων, πλατειών, αγαλμάτων και του αεροδρομίου, ώστε να μη συγχέονται με την ελληνική παράδοση και ιστορία.

Η Ελλάδα διατηρεί με τον πλέον αναμφισβήτητο τρόπο το ιστορικό της δικαίωμα να επικαλείται και να αξιοποιεί τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό της. Η Ελλάδα πέτυχε τη δραστητική αλλαγή σημαντικών άρθρων του Συντάγματος της γειτονικής χώρας κατά τρόπο που να επιτρέπουν την ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία ανάμεσα στις δύο χώρες.

Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν είναι μόνο αυτά. Η χώρα μας αναδεικνύεται σε ηγετική δύναμη των Βαλκανίων ως παράγοντας σταθερότητας, ειρήνης και ανάπτυξης. Τη συμφωνία δεν μπορούμε να την βλέπουμε αποκομμένη από την υπόλοιπη ιστορία και κυρίως αποκομμένη από το σύνολο των διπλωματικών και οικονομικών σχέσεων που έχουν αναπτυχθεί στα Βαλκάνια από το 2015 και μετά.

Η Ελλάδα δεν είναι στα λόγια πρωταγωνιστής, δεν είναι στα λόγια σύμμαχος, δεν είναι θεατής στις εξελίξεις. Οι διπλωματικές σχέσεις με όλα τα κράτη των Βαλκανίων έχουν αναβαθμιστεί συνολικά. Βασίζονται πέρα από φιλικές σχέσεις και στην καλλιέργεια των κοινών μας συμφερόντων. Με καλά μελετημένες κινήσεις, προγραμματισμό και σχέδιο η σημερινή Κυβέρνηση πετυχαίνει να κλείσει θέματα του παρελθόντος.

Η ευριπιδιδομένη της Ευρώπης, τα Βαλκάνια, μετατρέπονται σταδιακά σε μια συνέργεια ανάπτυξης και ευημερίας. Εμείς δεν φοβόμαστε την ιστορία, δεν φοβόμαστε την ειρήνη, δεν φοβό-

μαστε τη συνεργασία μεταξύ των λαών. Αντιμετωπίζουμε τα ζητήματα στη βάση των πραγματικών συμφερόντων της χώρας και του ελληνικού λαού.

Η Αντιπολίτευση καταφεύγει σε κραυγές, διότι φοβάται ακόμα και τις διαχρονικές της θέσεις. Η Αντιπολίτευση φοβάται να παραδεχθεί ότι η πάγια θέση τους ήταν σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό μπροστά από τον όρο «Μακεδονία».

Οι πολιτικοί που φοβούνται δεν μπορούν να διεκδικούν την ηγεσία της χώρας. Η χώρα έχει Κυβέρνηση και Πρωθυπουργό που δεν φοβάται. Ο ελληνικός λαός έχει αυτοπεποίθηση και γνωρίζει ότι η Κυβέρνηση βαδίζει σταθερά και με σχέδιο σε ένα καλύτερο και πιο ασφαλές μέλλον.

Η δημοκρατία σε αυτόν τον τόπο είναι ισχυρή, γι' αυτό δεν φοβόμαστε, δεν απειλούμαστε, δεν εκβιαζόμαστε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Γεώργιος Βλάχος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε τις πιο κρίσιμες στιγμές ενός μεγάλου εθνικού θέματος που ταλάνισε για δεκαετίες την πολιτική μας ζωή, καθώς και τις σχέσεις μας με τους βόρειους γείτονές μας. Και τούτο γιατί αν και ζούμε σε μια χώρα που διαχρονικά έχει διακηρύξει ότι δεν έχει διεκδικητικές βλέψεις, βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα είτε γιατί οι γείτονές μας δεν έκρυβαν τις βλέψεις τους για εξοδό τους στις θερμές θάλασσες είτε γιατί ήθελαν να σφετεριστούν την ιστορία μας, την ελληνική ιστορία, την ιστορία των Μακεδόνων, για να στηρίξουν τις διεκδικητικές τους βλέψεις.

Η ένταξη της χώρας μας σε διαφορετικό στρατόπεδο από εκείνο των γειτόνων μας έκανε το θέμα πιο σύνθετο και με τη διαφοροποίηση του Τίτο απέναντι στη Μόσχα ακόμη πιο δύσκολο. Μέσα σε αυτές τις εντάσεις προέκυψε η Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, μια οντότητα της οποίας οι κάτοικοι προσδιορίζονταν γεωγραφικά ως Μακεδόνες και πολιτικά, πολιτισμικά και ιστορικά ως Σλάβοι.

Με την ονομασία «Βόρεια Μακεδονία» θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι παραμένει ένας γεωγραφικός προσδιορισμός που στο τέλος-τέλος υπήρχε. Όμως ο προσδιορισμός «μακεδονικός» και «Μακεδόνας» ανατρέπει πλήρως μια τέτοια προσέγγιση και αντί να κλείνει το θέμα, ουσιαστικά το ανοίγει και θα έλεγα ότι το χειροτερεύει.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί πρέπει να δεχθούμε τους γείτονές μας σαν Μακεδόνες αφού δεν είναι; Γιατί πρέπει να συμφωνήσουμε να βρει καταφύγιο, ουσιαστικά εθνότητας, στο «Μακεδόνας» η πανσπερμία των κατοίκων της γειτονικής χώρας; Γιατί πρέπει να ονομαστεί η γλώσσα τους «μακεδονική» αφού δεν είναι;

Οι ίδιοι παραδέχονται -το ακούσαμε και από τη συνάδελφο νωρίτερα- ότι η γλώσσα τους είναι σλαβική. Γιατί πρέπει να λέγεται «μακεδονική»; Επί της ουσίας είναι βουλγαρική διάλεκτος αλλά αυτή τη γλώσσα, ιδίωμα ή ό,τι άλλο είναι, γιατί πρέπει εμείς να τη δεχθούμε με την ονομασία «μακεδονική»;

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών η Ελλάδα αναγνωρίζει στο άρθρο 1.3 «μακεδονική γλώσσα» και μάλιστα με την αναφορά ως τέτοια ότι έχει αναγνωριστεί από το 1977. Αυτό ξέρετε όλοι ότι δεν είναι ακριβές. Το επικαλέστηκε πολλές φορές ο κ. Κοτζιάς, αλλά είναι φοβερό να μη θέλει ούτε ο κ. Κοτζιάς ούτε κανείς από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να ακούσουν τι λέει ο κ. Μπαμπινιώτης.

Εγώ εκπλήσσομαι με το πώς παίρνετε έτσι, με τόση ευκολία, τη θέση, τον ισχυρισμό των γειτόνων και δεν ακούτε τι λέει ο κ. Μπαμπινιώτης. Δεν τον φωνάζετε να τον ακούσετε τι λέει, τι εξηγεί, που τα εξηγεί πάρα πολύ καλά; Λέει ο άνθρωπος ότι πρόκειται για τυποποίηση γεωγραφικών ονομάτων με λατινικά γράμματα βάσει συστημάτων που πρότειναν οι χώρες. Και αυτό δεν έχει καμμία σχέση, λέει ο κ. Μπαμπινιώτης, με την αναγνώριση μακεδονικής γλώσσας. Επειδή το ένα αλφάβητο μετατράπηκε από σλαβικό σε λατινικό, εσείς το κάνετε σημαία. Με ποιον είστε, επιτέλους; Τι θέλετε να καλύψετε; Γιατί επιμένετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει και άλλα που λέει ο Μπαμπινιώτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αν θέλατε θα μπορούσαμε να τον καλέσουμε στην επιτροπή για να μας τα εξηγήσει ο κ. Μπαμπινιώτης, αλλά δεν τον καλέσαμε.

Εξάλλου με την αναφορά περί «μακεδονικής γλώσσας» η Ελλάδα παίρνει θέση και σε μια διαμάχη που υπάρχει μεταξύ Βουλγαρίας και FYROM. Και με την κύρωση αυτής της συμφωνίας η αναγνώριση τέτοιας γλώσσας θα αποκτήσει ισχύ στο εσωτερικό της χώρας μας, αφού το *erga omnes* δεν αφορά μόνο τη γειτονική χώρα αλλά και την Ελλάδα.

Έτσι η Κυβέρνηση κάτω από την πίεση διεθνών παραγόντων, που για τους δικούς τους λόγους και για τα δικά τους συμφέροντα θέλουν να δώσουν τέλος σε μια εκκρεμότητα που αναμιγνύεται, υπάρχει, ανέλαβε μια πρωτοβουλία χωρίς εθνική συναίνεση, χωρίς ουσιαστική προετοιμασία, χωρίς γνώση, η οποία κατέληξε στη Συμφωνία των Πρεσπών, μια συμφωνία που όχι μόνο δεν είναι επωφελής, αλλά θα έλεγα ότι είναι επιζήμια για τη χώρα, μια συμφωνία που δίνει γλώσσα, δίνει υπηκοότητα και με τη ρηματική διακοίνωση αναφέρει για πρώτη φορά τον όρο «μακεδονικός λαός». Τόσο στο κείμενο της ρηματικής διακοίνωσης όσο και στο μη αναθεωρημένο, όπως αποδείχθηκε, κείμενο του Συντάγματος, υπάρχει πλημμυρίδα παράγωγων της λέξης «μακεδονικός», που προσπαθεί με όλους τους τρόπους να μας δεσμεύσει.

Βεβαίως, η άρνηση του Υπουργού, με όσα εξελίχθηκαν πριν από λίγο, που έφερε ένα κείμενο, δεν αλλάζει πολύ την πραγματικότητα και τα όσα εμείς λέγαμε και λέμε, αφού ήρθε ένα κείμενο με κάποιες αναθεωρήσεις, ενώ κάποιες δεν υπάρχουν. Μόνο και μόνο, κύριε Υπουργέ, από το ότι αναγκαστήκατε να φέρετε αυτό το αντίτυπο του Συντάγματος μετά από τόση φασαρία και τόση δική μας επιμονή, καταλαβαίνετε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Το λέω πολύ απλά και κατανοητά, πολύ ήπια, εάν θέλετε. Το φέρατε τώρα και ουσιαστικά δεν μας είπατε ότι κάτι αλλάζει.

Ουσιαστικά, δηλαδή, αυτό για το οποίο επιμένουμε εμείς ως προς το σύνταγμα, είναι να δούμε πώς είναι ακριβώς οι διατυπώσεις, τι είναι το προοίμιο, τι περιέχει, για να τα γνωρίζει ο κάθε Βουλευτής. Στο τέλος-τέλος, εμείς έχουμε πάρει αρνητική θέση, αλλά εσείς που θα ψηφίσετε θετικά, δεν έχετε απορία, έννοια, δεν έχετε την ευαισθησία -επιτρέψτε μου να το πω- να δείτε πώς ακριβώς έχει διατυπωθεί, να ξέρετε τι ψηφίζετε; Δεν το έχετε ανάγκη; Αυτό εμένα με εκπλήσσει.

Η μη ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών στη γείτονα χώρα μόνο ως υποχώρηση της ελληνικής πλευράς μπορεί να εκληφθεί, καθώς αυτό ήταν προϋπόθεση για να έρθει η συμφωνία για κύρωση στην ελληνική Βουλή. Τώρα που η Κυβέρνηση κάνει τις δικές αποτυχημένες επιλογές, χωρίς καμμία συνεννόηση, με μόνους συμμάχους μεμονωμένους πολιτικούς, μιλά για εθνική γραμμή. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, με ποιον μιλήσατε γι' αυτήν την περιφρήση εθνική γραμμή; Ό,τι διαβάσατε, ό,τι άκουσε ο κύριος Πρωθυπουργός, ό,τι του είπαν αυτοί που εν πάση περιπτώσει τον πιέζουν σώνει και καλά να την ψηφίσει;

Εθνική γραμμή ονομάστηκε, για να συνεννοούμαστε, η στάση της χώρας από την Κυβέρνηση Καραμανλή στο Βουκουρέστι. Αυτή ήταν η εθνική γραμμή. Όμως αυτή η στάση, αυτή η θέση, έλεγε, καταρχήν, πρώτα απ' όλα, λύση και μετά ένταξη. Δεν μιλούσε για εθνότητα Μακεδόνων, δεν μιλούσε για μακεδονική γλώσσα, δεν μιλούσε για μακεδονική μειονότητα και μιλούσε για ονομασία κοινά αποδεκτή. Για να αναρωτηθείτε και ως αναρωτηθεί ο κάθε καλοπροαίρετος συμπολίτης μας πώς η εθνική γραμμή Καραμανλή απερίφθη, πώς ο Καραμανλής γι' αυτήν του τη στάση «τιμωρήθηκε» με την κατασκευή σκανδάλων και συκοφαντιών και πώς η FYROM προσέφυγε στο Δικαστήριο της Χάγης, για να δείτε ότι αυτό που απερίφθη τότε σήμερα εσείς το εμφανίζετε ως επιτυχία. Αλήθεια, ποιο από τα δύο μέρη άλλαξε; Εμείς ή οι άλλοι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κύριε Βλάχο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κάνετε κάτι για να πείσετε τους Σκοπιανούς; Και εάν ναι, πείτε μας τι, σε τι άλλαξαν.

Η αλήθεια είναι ότι από την εθνική γραμμή δεν κρατήσατε τίποτε άλλο, ει μη μόνον το όνομα. Τότε, όμως, το όνομα ήταν η κατάληξη κάποιων άλλων προϋποθέσεων και εσείς ξεκινήσατε από το όνομα.

Εάν επιμένετε, υπάρχουν περιθώρια ακόμα και σήμερα, εάν θέλετε, να απαλειφθούν κάποια πράγματα, αρκεί εσείς να το πιστέψετε, να το πολεμήσετε, αρκεί να θέλετε να γυρίσετε σε εθνική γραμμή συνεννόησης. Εάν επιμένετε σ' αυτήν τη στάση, παρά τους πομπώδεις ισχυρισμούς σας, βλέπτετε σοβαρά τα εθνικά συμφέροντα και τα οικονομικά συμφέροντα, καταδικάζοντας και τους εαυτούς σας στην κρίση της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε.

Η κ. Κεφαλογιάννη έχει τον λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόσφατα σκηνοθετημένο «διαζύγιο» των δύο κυβερνητικών εταίρων, το θεσμικά ντροπιαστικό για τον κοινοβουλευτικό βίο παρασκήνιο που προηγήθηκε, δίνει σήμερα στην Κυβέρνηση το διαβατήριο για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Είχαμε ξεκαθαρίσει από την πρώτη στιγμή ότι ψήφος εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση σημαίνει και «ναι» στη Συμφωνία των Πρεσπών. Φθάσατε έως την αλλοίωση των κοινοβουλευτικών συσχετισμών, για να πετύχετε τον στόχο σας. Και αυτό σημαίνει αλλοίωση της λαϊκής εντολής.

Τέσσερα χρόνια τώρα, ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ καταστρέφετε και ναρκοθετείτε τα πάντα το πέραςμά σας με μεθοδεύσεις και τακτικές. Η Συμφωνία των Πρεσπών υπεγράφη με τη νομιμοποίηση που έδωσε ο κ. Καμμένος και οι όψιμες πολιτικές κορώνες μόνο ένα πράγμα επιβεβαιώνουν, ότι από κοινού ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ εξακολουθούν να παίζουν πολιτικά παιχνίδια και στα εθνικά θέματα.

Διαχειριστήκατε από την αρχή το μακεδονικό ζήτημα με δούτερες σκέψεις, για να δημιουργήσετε πρόβλημα στην Αξωματική Αντιπολίτευση. Αποτύχατε οικτρά. Ταυτίσατε τη γνήσια έκφραση του εθνικού συναισθήματος με την άκρα Δεξιά, προκειμένου να διχάσετε. Ξεχάνατε, βέβαια, ότι εσείς συγκυβερνούσατε –και ακόμα το κάνετε κεκαλυμμένα τώρα– με ένα ακροδεξιό κόμμα.

Με αυτήν την κατ' εξοχήν διαλυτική σας λογική, λοιπόν, φθάσαμε σήμερα στη διαδικασία κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών, που αποτελεί έναν επικίνδυνο συμβιβασμό για τα εθνικά μας αιτήματα. Έχετε αποκτήσει πολιτική παράδοση να παραχωρείτε όλα όσα ποτέ και καμμία άλλη ελληνική κυβέρνηση δεν τόλμησε να παραχωρήσει, όχι βέβαια λόγω πρωτοπορίας, αλλά λόγω παντελούς αδυναμίας να διαχειριστείτε τα εθνικά ζητήματα προς όφελος της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητείται και ψηφίζεται σήμερα η κύρωση μιας συμφωνίας για την οποία η Κυβέρνηση δεν διαπραγματεύθηκε. Παραχωρήσατε τα μέγιστα, εγκαταλείποντας με αυτόν τον τρόπο μία πολιτική δεκαετιών. Θέσατε τη χώρα αδικαιολόγητα στη θέση της επισπεύδουσας πλευράς. Τα Σκόπια είχαν κάθε λόγο να βιάζονται. Εσείς τι λόγο είχατε και τελικά υπογράψατε μία συμφωνία με την οποία αναγνωρίζεται εκ μέρους μας ότι οι πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας θα ονομάζονται Μακεδόνες, πολίτες της Βόρειας Μακεδονίας, δημιουργώντας έτσι σε βάθος χρόνου σοβαρές προϋποθέσεις ο εθνικός προσδιορισμός της εσωτερικής τοπικής της ελληνικής Μακεδονίας;

Κατοχυρώνετε τη μακεδονική ταυτότητα των γειτόνων, λέγοντας ότι αυτή η ταυτότητα δεν έχει σχέση με την Ελλάδα και την κληρονομιά της βόρειας περιοχής του Πρώτου Μέρους, δηλαδή το αυτονόητο. Ούτε φυσικά ευσταθούν οι ισχυρισμοί σας ότι ο όρος nationality πρόκειται για αναγνώριση μακεδονικής ιθαγένειας και όχι εθνότητας. Η ονομασία της ιθαγένειας πρέπει να ακολουθεί την κρατική ονομασία. Δηλαδή, θα έπρεπε να αποκαλείται βορειομακεδονική.

Αναγνωρίζεται, επίσης, η ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας. Ακόμη και εάν πρόκειται για σλαβική, η διατύπωση δεν παύει να

είναι στρεβλή και σίγουρα απαράδεκτη. Η υπεράσπισή της, δε, έχει συνοδευτεί από σειρά ανυπόστατων ισχυρισμών από τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πρωτοφανές στα κοινοβουλευτικά χρονικά οι Βουλευτές να καλούνται να ψηφίσουν την κύρωση μιας ιστορικής συμφωνίας, χωρίς να γνωρίζουν τι ακριβώς κυρώνουν. Η προχειρότητα της Κυβέρνησης και οι ακροβατισμοί της στα εθνικά θέματα δεν έχουν προηγούμενο. Φέρνετε προς κύρωση μία συμφωνία στη Βουλή, χωρίς η άλλη πλευρά να έχει ολοκληρώσει τις συμφωνηθείσες υποχρεώσεις της. Η συνταγματική αναθεώρηση στα Σκόπια δεν έχει ολοκληρωθεί και στο ελληνικό Κοινοβούλιο καταθέσατε το ισχύον σύνταγμα των Σκοπίων. Η ελληνική Βουλή δεν έχει αυτήν τη στιγμή την απαιτούμενη τεκμηρίωση, προκειμένου να μπορεί να αποφασίσει. Η αναξιοπιστία σας στη διαχείριση των εθνικών μας συμφερόντων ξεπερνά κάθε προηγούμενο.

Η χειρότερη κληρονομιά, όμως, αυτής της συμφωνίας είναι ο διχασμός που θα υπηρετήσουν οι ανισοβαρείς για τα εθνικά μας συμφέροντα διατυπώσεις. Τα δύο στοιχεία, μακεδονική γλώσσα και μακεδονική εθνότητα, αποτελούν την καρδιά του αλυτρωτισμού της γειτονικής χώρας. Οι διμερείς συμφωνίες θα πρέπει να υπηρετούν την καλή γειτονία, τον αμοιβαίο σεβασμό, τη σταθερότητα, την ανάπτυξη και την ειρήνη τόσο για τα μέρη της σύμβασης όσο και για την ευρύτερη περιοχή. Πόσο επιτυγχάνεται αυτό με την παρούσα συμφωνία; Απαντώ: Καθόλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αξωματική Αντιπολίτευση συντάχθηκε υπεύθυνα στην προοπτική εξεύρεσης μιας ρεαλιστικής λύσης που θα διασφαλίζει τα εθνικά μας συμφέροντα. Βρεθήκαμε, όμως, απέναντι στις μεθοδεύσεις που έπραξαν και οι δύο πρώην κυβερνητικοί εταίροι, προκειμένου να διασθούν πολιτικά, σε μία θεσμικά απαράδεκτη καθεστωτικού τύπου διαπραγματευτική τακτική. Ακολουθήσατε τον δρόμο του διχασμού με αφοριστική φωνή για όλους εκείνους που εκφράζουν την αφοσίωσή τους στην καλόπιστη προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, για όλο τον ελληνικό λαό που θέλει μία Ελλάδα εξωστρεφή, με δυνατή διαπραγματευτική θέση και ενισχυμένο γεωστρατηγικό ρόλο στα Βαλκάνια και στην Ευρώπη.

Σήμερα, έχουμε όλοι την ευθύνη να δώσουμε μια ιστορική απάντηση για το πώς θέλουμε να πορευτεί η χώρα μας σε αυτούς που έχουν μάθει να διαχειρίζονται το μέλλον της χωρίς διάλογο, χωρίς εθνική συνεννόηση και χωρίς δημοκρατική συνειδηση, να πούμε ένα ηχηρό «όχι» σε μια κακή συμφωνία, που δημιουργεί και δεν λύνει προβλήματα, σε μια συμφωνία που αυξάνει την αστάθεια στα Βαλκάνια και υποδαυλίζει τους κάθε λογής εθνικισμούς, σε μια συμφωνία που πολώνει και διχάζει.

Έστω και τώρα, στην ύστατη στιγμή, ακούστε τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Σοφία Βούλτεψη έχει τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς γνωρίζαμε ότι οι Σκοπιανοί είναι συστηματικοί πλαστογράφοι και γνωρίζαμε, βέβαια, ότι μία φορά πλαστογράφος, πάντα πλαστογράφος.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, που μας τους παρουσιάσατε ξαφνικά ως αγγέλους της σοσιαλιστικής αποκαλύψεως και μας είπατε ότι θα κάνουν τις αλλαγές και ήρθατε εδώ να μας καταθέσετε το παλιό σκοπιανό Σύνταγμα, με όλους τους αλυτρωτισμούς και όλους τους επεκτατισμούς, μας το είχατε πει ποτέ αυτό; Είχατε πει όταν συζητούσαμε το θέμα ότι: «Αυτοί δεν αλλάζουν το Σύνταγμα. Από κάτω βάζουν κάτι κουτσουλιές»; Μας το είπατε αυτό; Το είπατε στη χώρα; Δεν λέγατε ότι «Οι άνθρωποι θα αλλάξουν το Σύνταγμά τους»; Πού είναι αυτό; Έχετε καταθέσει το Σύνταγμα του επεκτατισμού μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Και το ελληνικό Κοινοβούλιο καλείται να συζητήσει κάτι που δεν υπάρχει.

Τελικά, μετά από όλα αυτά, επειδή δεν έχουμε καταλάβει γιατί αυτή η πρεμούρα, έχουμε νιώσει όλοι μέσα μας ότι κάτι συμβαίνει, ότι τελικά έχουμε με κάνουμε με ανθρώπους που συμπεράτουν με ξένη δύναμη. Μας κοροϊδεύετε. Συναλλάσσετε από την

πρώτη στιγμή: Συναλλαγή με τους δανειστές, συναλλαγή με τους Σκοπιανούς που δεν αλλάζουν τίποτα, συναλλαγή με διάφορους στους οποίους προσφέρετε υπουργικούς θώκους. Και εν πάση περιπτώσει, πείτε μου, σας παρακαλώ, πώς γίνεται δηλαδή να δεχτούμε τώρα εμείς εδώ ότι θα πάρουμε το παλιό τους Σύνταγμα, γιατί αυτοί, λέει, έτσι το αλλάζουν; Τι είναι, δηλαδή, οι Σκοπιανοί; Σε όλο τον κόσμο όταν αλλάζει το Σύνταγμα, αλλάζει το Σύνταγμα, μπαίνουν οι τροποποιήσεις, φεύγουν τα άλλα. Τι ιστορία έχουν, δηλαδή, οι Σκοπιανοί τόσο σημαντική; Το 'λιντεν; Πότε; Πού; Τότε που οι κομιτατζήδες έκοβαν γλώσσες των δασκάλων και κρεμούσαν τους παπάδες από τα δέντρα; Ποια ιστορία δηλαδή θέλουν να διαφυλάξουν αυτοί οι άνθρωποι εδώ πέρα; Λοιπόν, κοιτάξτε, για να πετύχετε τον σκοπό σας, ο οποίος είναι ύποπτος πλέον, εθνικά ύποπτος, έχετε θέσει από την αρχή σε εφαρμογή δύο παράλληλα σχέδια.

Το πρώτο ήταν να ταυτιστούν όσοι διαφωνούν με τη Συμφωνία των Πρεσπών με τη διαφθορά. Στις 5 Φεβρουαρίου του 2018, την επόμενη του συλλαλητηρίου της Αθήνας, εμφανιστήκατε και μας ξεφουρνίσατε την υπόθεση «NOVARTIS». Στις 6 Φεβρουαρίου, την επομένη, πήγε ο κ. Τσίπρας στην Πάτρα και μίλησε για πατριωτισμό της μίζας. Αυτό θέλατε να κάνετε: Να ταυτίσετε αυτούς που έχουν διαφορετική άποψη με εσάς στα εθνικά θέματα, με τη διαφθορά.

Παράλληλα, εξελίχθηκε και το δεύτερο σχέδιο: Να ταυτιστεί ο λαός που διαδηλώνει για τη Μακεδονία με τους ακραίους. Άρχισε αμέσως ο κ. Τσίπρας από πέρσι να απευθύνει γενικό προσκλητήριο προς τους κάθε λογής ακραίους. Μίλησε για ετερόκλητους όχλους από τον Φεβρουάριο του 2018 και από τότε μέχρι την περασμένη Κυριακή, που έγιναν αυτά τα έκτροπα, δεν σταμάτησε να κάνει προσκλητήριο ακραίων. Το πρώτο της Κυριακής σε συνέντευξή του στην «ΑΥΓΗ» είπε ότι φαντάζεται πως ακραίες ομάδες θα χειραγωγήσουν. Φανταζόταν, μας το προανήγγειλε. Και μετά, αφού έγιναν αυτά που έγιναν, μας ταύτισε εμάς, τη Νέα Δημοκρατία, τον Κυριάκο Μητσοτάκη, με τους ακραίους. Δηλαδή, αμολήσατε όλες τις συμμορίες, τους παρακρατικούς, τους τραμπούκους στον δρόμο. Η κ. Γεροβασίλη έρχεται και μας λέει τώρα ότι ανησυχεί για τις επόμενες μέρες. Ωραία, η Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη ανησυχεί. Ε, άμα ανησυχεί, τι να πω; Ας πάει σπίτι της, να μη στεναχωριέται η γυναίκα. Και λέει, επίσης, η κυρία Γεροβασίλη ότι στη δική μου περίπτωση, της άγριας επίθεσης που δέχτηκα, δεν είναι τα πράγματα όπως τα περιέγραψα. Και πού το ξέρει εκείνη; Είχε κάποιους εκεί και έβλεπαν; Γιατί κάτι δεν μου αρέσει σε όλη αυτήν την ιστορία.

Κάνετε αυτά τα προσκλητήρια και αποτέλεσμα εφαρμογής αυτού του παρακρατικού σχεδίου ήταν τα γεγονότα τα οποία είδαμε στην Αθήνα: αντισυγκεντρώσεις, προβοκάτορες, τραμπούκους, παρακρατικούς. Από όλα είχε ο μπαξές. Αυτοί οι ακραίοι που υποτίθεται ότι επιτέθηκαν σε μας τους ακραίους. Πώς γίνεται αυτό δεν ξέρω.

Και μας ενημερώνετε τώρα από χτες ότι η συμφωνία αναγνωρίζει ιθαγένεια και όχι εθνότητα, αλλά βέβαια δεν ήθελαν οι άνθρωποι να βάλουν «citizenship» και έβαλαν «nationality» που παραπέμπει στην εθνότητα. Μας λέει ο κ. Τσίπρας ότι αφαιρούνται οι αλτρωτικές αναφορές από τα σχολικά τους βιβλία, αλλά δεν μας λέτε ότι ζητάνε και συζητείται να αφαιρεθούν από τα δικά μας βιβλία. Μας λέτε ότι αποκλείεται η διεκδίκηση μειονότητας, αλλά πώς θα γίνει αυτό, αφού αναγνωρίζει αυτοπροσδιορισμό; Μας λέτε ότι μία κάποια γλώσσα έχει αναγνωριστεί από το '77 ως επίσημη γλώσσα του ΟΗΕ. Λέτε ψέματα, διότι στον ΟΗΕ υπάρχουν μόνο έξι επίσημες γλώσσες, που δεν είναι ούτε τα Γερμανικά ανάμεσά τους και ούτε έχει τέτοια διαδικασία. Να μας πείτε τη διαδικασία που έχει ο ΟΗΕ να αναγνωρίζει γλώσσες, τα ιδιώματα των Τούτσι κ.λπ.. Λοιπόν, ο ΟΗΕ δεν είναι οργανισμός αναγνώρισης γλωσσών. Αυτό που έγινε ήταν για να διευκολύνονται οι Κουανόκρανοι, όσον αφορά στα τοπωνύμια.

Επίσης, άκουσα εδώ πέρα να λέτε ότι είναι αυτή η γλώσσα. Δεν είναι τα μακεδονίτικα της Πηνελόπης Δέλτα, κυρίες και κύριοι, αυτά που μας τα παρουσιάζετε. Είναι βουλγαρικά καθαρά, συνεννοούνται μεταξύ τους βουλγαρικά και δεν καταλαβαίνω γιατί τα βουλγαρικά πρέπει να ονομαστούν μακεδονικά.

Μας λέτε και για την εθνική γραμμή. Δηλαδή, η εθνική γραμμή ποια είναι; Περιλαμβάνει και όνομα και ταυτότητα και γλώσσα και αυτοπροσδιορισμό και πρόσβαση στη θάλασσα και αλλαγές στα σχολικά βιβλία; Υπάρχει τέτοια εθνική γραμμή;

Ακούστε τώρα, μου κάνει πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση ότι υπάρχουν εδώ πέρα συνάδελφοι οι οποίοι άλλα έλεγαν πριν και άλλα λένε σήμερα. Η κ. Παπακώστα, για παράδειγμα, πρέπει να έρθει εδώ και να μας εξηγήσει γιατί μέσα σε έναν μόλις χρόνο άλλαξε τούμπα αυτά που πίστευε. Καταθέτω για τα Πρακτικά: Στις 4 Ιανουαρίου του 2018 η κ. Παπακώστα μάς λέει για τα Σκόπια ότι «...το τεχνητό αυτό κράτος σήμερα δεν είναι βιώσιμο και πρέπει να ξαναρχίσουμε τη διαπραγμάτευση από μηδενική βάση...». Στις 19 Ιανουαρίου 2019 μάς λέει ότι «το Διεθνές Δίκαιο κ.λπ.» και μας κουνάει το δάχτυλο. Ο κ. Μπόλαρης έλεγε ότι δεν δέχεται το «Βόρεια Μακεδονία», διότι αυτό προϋποθέτει την ύπαρξη Νότιας Μακεδονίας. Τώρα τι έχει συμβεί;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακούστε, πρέπει όλοι αυτοί οι κύριοι και οι κυρίες που άλλα έλεγαν και άλλα λένε τώρα, να έρθουν εδώ να μας εξηγήσουν τι έχει αλλάξει. Γιατί έτσι, αν δεν το κάνουν, θα αφήσουν τη φαντασία μας να οργιάζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Ο κ. Γεώργιος Αμυράς έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε και με την άδεια, βέβαια και την ανοχή του Προέδρου, να χρησιμοποίησω δύο λεπτά από την ομιλία μου για να εξηγήσω προς όλους και ιδίως προς τους πολίτες που με τίμησαν με την ψήφο τους, για ποιους λόγους αποχώρησα από το Ποτάμι.

«Ο Αμυράς στον δρόμο του Δανέλλη». Αυτός ήταν ο τίτλος της ανακοίνωσης του Ποταμιού και μόνο από αυτόν τον παραπειστικό τίτλο μπορεί κανείς να καταλάβει την πραγματική αιτία η οποία με οδήγησε σε μία δύσκολη απόφαση. Με όλο τον σεβασμό προς το πρόσωπο του συναδέλφου μου, του κ. Δανέλλη, επειδή ακριβώς δεν ήθελα να ακολουθήσω τον δρόμο του κ. Δανέλλη, γι' αυτό αποχώρησα από το Ποτάμι. Άλλωστε, σε λίγες ώρες το Ποτάμι ή, αν θέλετε για να ακριβολογώ, το υπόλοιπο Ποτάμι θα ακολουθεί τον δρόμο του Δανέλλη, υπερηφίζοντας μαζί με την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και του υπολοίπου ΑΝΕΛ τη Συμφωνία των Πρεσπών, ενώ εγώ θα την καταψηφίσω.

Πάλευα έως και την τελευταία στιγμή να σταματήσω τον παραλογισμό που επικρατούσε στο κόμμα, να διαμηνύσω σε όλους ότι αυτό το ατελείωτο πολιτικό εκκρεμές διέλυε κάθε ορθολογική σκέψη και απωθούσε τους πιο πιστούς φίλους του Ποταμιού. Το καλοκαίρι ψηφίζαμε την πρόταση μομφής κατά της Κυβέρνησης για τη Συμφωνία των Πρεσπών και έξι μήνες μετά στηρίζω το Ποτάμι την Κυβέρνηση γι' αυτήν, την ίδια τη Συμφωνία των Πρεσπών. Να διαγράφεται από το Κόμμα ως αποσυνάγωγος ο κ. Δανέλλης, επειδή τάχθηκε υπέρ της Κυβέρνησης στη Συμφωνία των Πρεσπών και λίγες ημέρες μετά, η ηγεσία του Ποταμιού να επιχειρηματολογεί υπέρ της ίδιας ακριβώς συμφωνίας, με ακριβώς τα ίδια λόγια του κ. Δανέλλη.

Είχα και έχω σταθερές απόψεις και γι' αυτό αποχώρησα από το Ποτάμι. Είχα και έχω σταθερές απόψεις και γι' αυτήν την Κυβέρνηση, που θεωρώ ότι πρέπει να φύγει άμεσα, αλλά και για τη συμφωνία που έφερε, την οποία απορρίπτω και καταψηφίζω.

Είχα και έχω σταθερές απόψεις, γιατί δεν θα ήθελα, ούτε θα επέτρεπα ποτέ στον εαυτό μου, να κάνω τα ρεπό των ΑΝΕΛ εν ονόματι -προσέξτε- μιας Κυβέρνησης, που σύμφωνα με την επίσημη θέση του Ποταμιού είναι ανίκανη και ανάξια εμπιστοσύνης και ταυτόχρονα, άξια και ικανή για ψήφο για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Το Ποτάμι δεν το διέλυσα εγώ. Ήμουν ο έβδομος από τους οκτώ Βουλευτές που αποχώρησαν. Δεν ήμουν ο πρώτος. Αν θέλετε, όμως, να σας εκμυστηρευτώ και κάτι, εγώ πίστευα ότι θα έμενα τελευταίος στη Σεβαστουπόλεως. Κάθε φορά, όμως, που

πήγαινα στο Ποτάμι, έβρισκα διαφορετικές κλειδαριές. Τη μια το Ποτάμι γινόταν ΠΑΣΟΚ, την άλλη έφευγε από το ΠΑΣΟΚ. Τη μια ξιφουλκούσε κατά της Κυβέρνησης για την ψήφο εμπιστοσύνης λόγω των Πρεσβών και την άλλη τασσόταν αναφανδόν υπέρ της Κυβέρνησης για την ίδια Συμφωνία. Πότε να υποστηρίξει το Ποτάμι ότι ο Τσίπρας είναι ανίκανος ως Πρωθυπουργός και πρέπει να φύγει εδώ και τώρα και πότε να τον στηρίζει μέχρι τέλους, ακόμα κι αν χρειαζόταν να αντικαθιστά Βουλευτές ή και Υπουργούς των ΑΝΕΛ. Πότε το Ποτάμι να καταγγέλλει την Κυβέρνηση ως καθεστώς και επικίνδυνη για τη δικαιοσύνη, τους θεσμούς και τη δημοκρατία και πότε το Ποτάμι να δίνει σανίδα σωτηρίας στο ΣΥΡΙΖΑ, που από την πρώτη μέρα δεν σταμάτησε να χυδαιολογεί σε βάρος του Ποταμιού, παρουσιάζοντας το ως τάχα μου όργανο της διαπλοκής.

Σε αυτό το παιχνίδι, λοιπόν, εγώ δεν θα μπορούσα να συμμετάσχω. Στα εθνικά θέματα δεν επιτρέπονται ήξεις, αφήξεις. Δεν μπορείς να είσαι και παπάς και ζευγάς. Είναι ώρα, λοιπόν, για αποφάσεις έναντι των πολιτών. Και έτσι εγώ έλαβα τη δική μου απόφαση, με βάση τα κριτήρια που σας ανέφερα και πάνω απ' όλα τη συνειδήσή μου. Είμαι σταθερός στις απόψεις μου και μόνο.

Σε ό,τι αφορά τώρα το μείζον θέμα της συμφωνίας, καλούμαστε να τοποθετηθούμε χωρίς μέχρι πριν από λίγη ώρα να έχουμε πλήρη εικόνα του νέου συντάγματος των Σκοπίων. Πριν από ένα τέταρτο ο κύριος Υπουργός κατέθεσε επίσημα το κείμενο. Πρόκειται για μία διαδικασία εξτρές σαν να είναι η Ελλάδα η επισπεύδουσα χώρα, η οποία δεν πρέπει να χάσει την ευκαιρία και όχι οι γείτονες.

Η Κυβέρνηση στο ζήτημα των Σκοπίων διαπραγματεύτηκε με την ίδια μέθοδο που χρησιμοποίησε στην οικονομία το πρώτο καταστροφικό εξάμηνο του 2015, εν κρυπτώ, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν και χωρίς να ζητάει τη γνώμη κανενός κόμματος, χωρίς να ενδιαφέρεται για τις ευαισθησίες των πολιτών. Το μόνο που ενδιέφερε την Κυβέρνηση ήταν ότι θα προκαλούσε, ενδεχομένως, αναταραχή στην Αντιπολίτευση, δηλαδή μικροπολιτικοί λόγοι.

Επίσης, υπήρχε και μία διαφορά. Το καλοκαίρι του 2015, μάλλον από λάθος, προκάλεσε δημοψήφισμα. Τώρα ούτε να ακούσει για δημοψήφισμα. Φεύγει μακριά.

Όπως, λοιπόν, αντιλαμβανόμαστε, το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων στο μακεδονικό δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικό από αυτό που είχαμε στην οικονομία. Μια κακή και λανθασμένη συμφωνία, που δεν επιλύει τη ρίζα των προβλημάτων μας με τους γείτονες, που είναι ο αλυτρωτισμός, αλλά, αντιθέτως, δημιουργεί νέες εστίες, που μπορεί να πυροδοτηθούν στο μέλλον.

Η συμφωνία έχει ορισμένα συγκεκριμένα αποτελέσματα και σας καλώ να τα δούμε. Αναβαθμίζει τη θέση των Σκοπίων στα Βαλκάνια, με το διαβατήριο που εξασφαλίζουν οι γείτονες στο ΝΑΤΟ σε πρώτο χρόνο και σε δεύτερο χρόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξυπηρετεί πλήρως τα σχέδια της Ουάσινγκτον και του Βερολίνου, που θέλουν να επεκτείνουν την επιρροή τους στα δυτικά Βαλκάνια.

Αυτό που αδυνατώ να εντοπίσω στο κείμενο της Συμφωνίας είναι τα οφέλη της Ελλάδας. Τα βασικά επιχειρήματα της Κυβέρνησης είναι ότι τα Σκόπια έκαναν τη μεγάλη παραχώρηση να αλλάξουν τη συνταγματική τους ονομασία σε «Βόρεια Μακεδονία». Εκατόν σαράντα χώρες έχουν αναγνωρίσει τη χώρα ως σκέτη Μακεδονία, μας λέτε. Τώρα θα λέγεται «Βόρεια Μακεδονία».

Αυτό όμως, είναι η μισή αλήθεια. Οι εκατόν σαράντα χώρες έχουν αναγνωρίσει το όνομα της «Μακεδονίας» σε διμερές επίπεδο. Ωστόσο, διεθνώς το όνομα της χώρας ήταν και παραμένει, προσωρινό, το «FYROM». Εάν δεν συναινέσει η Ελλάδα σε νέα ονομασία, οι γείτονες δεν θα αποκτήσουν ποτέ την ονομασία που έχουν συμφωνήσει διμερώς με τις άλλες χώρες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμα θα χρειαστώ.

Κι, όμως, αυτό το διαπραγματευτικό ατού εμείς δεν το αξιοποιήσαμε. Ακόμη και το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» στην ουσία δεν είναι «erga omnes», «έναντι όλων» όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση. Η αλλαγή ονομασίας πρακτικά αναιρείται από το γεγονός

ότι ο γειτονικός λαός δεν θα αποκαλείται «Βόρειο-Μακεδονικός», αλλά σκέτο «Μακεδονικός». Η γλώσσα του δεν θα είναι «βόρειο-μακεδονική», αλλά σκέτο «μακεδονική». Τα προϊόντα τους δεν θα είναι «βόρειο-μακεδονικά», αλλά σκέτο «μακεδονικά». Ακόμα και τα διακριτικά σήματα, όπως το πώς θα εμφανίζεται και θα ονομάζεται η γειτονική χώρα στο ίντερνετ, η κατάληξη είναι «.MKD». Που είναι το «N» μπροστά, το «North», το «Βόρεια»;

Με τη Συμφωνία αυτή, λοιπόν, υπάρχει ο κίνδυνος οι γείτονες σταδιακά να μονοπωλήσουν τη χρήση του όρου «Μακεδονία» και -γιατί όχι;- αύριο, όταν θα κυριαρχήσουν άλλες πολιτικές δυνάμεις, να μην επιτρέπουν σε άλλο κράτος ή άλλο λαό τη χρήση του όρου αυτού.

Αλήθεια, όμως, γιατί η Κυβέρνηση δέχτηκε την ονομασία της γλώσσας των γειτόνων ως μακεδονική, όταν οι ίδιοι, στη ρηματική ανακοίνωσή τους, παραδέχονται ότι η γλώσσα τους είναι της σλαβικής οικογένειας του Νότου; Και ας αφήσετε, επιτέλους, στην άκρη αυτό το ψευδεπιχείρημα, ότι το 1977 τάχα μου η Ελλάδα, η Αθήνα, αναγνώρισε τη μακεδονική γλώσσα. Αν ίσχυε αυτό που λέτε, δεν θα έπρεπε ο κ. Κοτζιάς να πάει να κάνει διαπραγματεύσεις. Θα έπρεπε να στείλανε τον Υπουργό Παιδείας με πέντε-έξι γλωσσολόγους για να λύσουν το θέμα.

Πολύ απλά οι γείτονες δεν θέλουν να ονομάσουν τη γλώσσα τους ως «νοτιοσλαβική», αλλά «μακεδονική»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, σας έδωσα χρόνο λόγω της ιδιομορφίας της περίπτωσης σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Σας ζήτησα μία ανοχή στην αρχή, γιατί είναι ειδικό το θέμα. Είναι ειδική η θέση μου, όπως αντιλαμβάνεστε.

Πολύ απλά, λοιπόν, οι γείτονες δεν θέλουν και δεν θα ονομάσουν τη γλώσσα τους «νοτιοσλαβική», αλλά «μακεδονική», γιατί ξεκάθαρα η γλώσσα είναι στοιχείο ταυτότητας. Και με τη Συμφωνία αυτή οι γείτονες παίρνουν μακεδονική ταυτότητα.

Το άρθρο 7 της Συμφωνίας ορίζει ότι με τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδονικός»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ελάτε, κύριε Αμυρά. Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Δώστε μου τριάντα δευτερόλεπτα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Δώστε του δύο λεπτά από τον δικό μου χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ορίστε, οι συνάδελφοι προσφέρονται να μου δώσουν τον δικό τους χρόνο. Δώστε μου τριάντα δευτερόλεπτα και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευγενική χορηγία του κ. Φωκά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Είναι ευγενική χορηγία του κ. Φωκά και τον ευχαριστώ.

Λέω, λοιπόν, ότι το άρθρο 7 της συμφωνίας ορίζει ότι με τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδονικός», θα περιγράφονται, ως προς τους γείτονες, η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά. Αυτό δεν είναι ορισμός ιθαγένειας, είναι ο ορισμός της ταυτότητας.

Η συμφωνία αυτή δεν λύνει τα προβλήματα με τα Σκόπια και αφήνει ανοιχτές πόρτες για το μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τελειώσατε, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τέλος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Συμπερασματικά, η Κυβέρνηση αγνοώντας τη λαϊκή βούληση, περιφρονεί τις εθνικές ευαισθησίες και θα με βρει αντίθετο ως ανεξάρτητο Βουλευτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, το καταλάβαμε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Αφήστε με να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε! Γι' αυτόν τον λόγο καταψηφίζω τη Συμφωνία των Πρεσβών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το έχουμε καταλάβει, κύριε Αμυρά, αυτό! Είναι πολύ απλό. Αλίμονο αν δεν είχαμε καταλάβει κι αυτό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Επίσης, μια που είναι ο κ. Αποστολάκης εδώ, θέλω να δώσω την ευκαιρία στην Κυβέρνηση να διορθώσει

κάτι που ένας Βουλευτής της κυβερνητικής πλειοψηφίας είπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Λοιπόν, η κ. Μάρκου έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: «Αυτήν τη στιγμή, οι Έλληνες ψαράδες στα Ίμια δεν μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αμυρά, τα καταλάβαμε όλα αυτά που είπατε. Σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: ...διότι δεν τους το επιτρέπουν τα τουρκικά πλοία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το καταλάβαμε είπα. Τέλος!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ερωτώ, λοιπόν, κύριε Αποστολάκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν ερωτάτε τίποτα. Ελάτε κυρία Μάρκου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ισχύει αυτό που κατήγγειλε ο Βουλευτής Δωδεκανήσου της κυβερνητικής πλειοψηφίας ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ελάτε, κυρία Μάρκου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Παρακαλώ να μας διαφωτίσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ωραία, ευχαριστούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Καταλήγω, λέγοντας ότι καταψηφίζω τη Συμφωνία των Πρεσπών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το είχαμε καταλάβει από την αρχή αυτό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: ...και ελπίζω το Ποτάμι να βρει τη φώτισή του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

Η κ. Μάρκου έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τη σημερινή Συμπολίτευση το θέμα που συζητούμε δεν έχει αυθύπαρκτη υπόσταση, όπως και κανένα θέμα άλλωστε. Αποκτά υπόσταση ένα ζήτημα και νοηματοδοτείται όταν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κάποια μικροπολιτική, συνδικαλιστικού τύπου, τακτική, ώστε να εξυπηρετηθεί αυτό που βρίσκεται στο κεφάλι «των κομμένων κεφαλιών», όπως δηγείται ο Στρατής Τσίρκας. Ψιλά γράμματα και ο Τσίρκας για τους αφηνιασμένους αριστερούς της αρβύλας!

Σημασία έχει η πράξη και η πρακτική, η ανθρωποφαγία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πρόσφατη ανθρωποφαγία του λεγόμενου «μπούλη», ο ωμός κυνισμός, ο αμοραλισμός από το αντιμνημονιακό στο «περισσότερο μνημονιακό πεθαίνεις». Να μην ξεχάσουμε να δώσουμε τα συγχαρητήριά μας και στην ανεξάρτητη τρικόκα! Μπράβο παιδιά, άξιος ο μισθός σας!

Επανερχομαι: Στο παραπάνω πλαίσιο η φαινίτη ιδέα ήταν να πετάξουμε τον «μπούλη» έξω από το τρένο και μετά να βάλουμε την προβιά του προοδευτικού, δηλαδή πελατειακή πολιτική με τα δανεικά και τα λεφτά των άλλων, των κοροϊδών που δουλεύουν και αγωνίζουν.

Όταν κόβεις το πατρών για το προοδευτικό, πάντα υπάρχουν και ρετάλια. Τα ρετάλια δεν έχουν συνήθως ούτε επάγγελμα ούτε μισθό, οπότε είναι πλήρως εξαρτώμενα. Αποκτούν, δε, και την ψυχολογία του θυρωρού της νύχτας. Τους αρέσει η ταπείνωση, ηδονίζονται με την επιβολή και την εκμετάλλευση. Περισσότερος αυτοεξευτελισμός πεθαίνει!

Να πως έχει συσταθεί η αλά καρτ νέα πλειοψηφία του σκοπιανού, από την οποία απορρέει και η λογική μιας απλώς φυσιολογικής ήττας στις επερχόμενες εκλογές της 19^{ης} Μαΐου. Λοιπόν, παιδιά σας έχω νέα. Ο λαός δεν τσιμπάει. Υπάρχει μία λέξη στα στόματα όλων. Διάβασε τα χείλη μου: Φύγετε!

Τώρα, όσον αφορά τη φοβερή αυτή τη συμφωνία, για την οποία όλα τα διεθνή κοράκια επιχαίρουν, δηλαδή τι περιμένετε να πουν; Ότι η συμφωνία είναι άθλια; Το θέμα είναι ότι η χώρα που καταστρέψατε, αποχωρεί από τα Βαλκάνια. Τράπεζες και επιχειρήσεις και διάφοροι ατζέντηδες δεξιά και αριστερά διαγκωνίζονται να καλύψουν το κενό, συμπεριλαμβανομένης και της μαντάμ Μέρκελ, η οποία αρέσκειται άλλοτε να σας μαλώνει και άλλοτε να σας χαμογελά.

Να επαναλάβω αυτά που ήδη έχω τονίσει πριν από μήνες για το θέμα: Το θέμα της συμφωνίας που φέρατε δεν είναι μόνο το

όνομα. Το θέμα είναι κυρίως τα συνοδευτικά, η γλώσσα και η ταυτότητα. Αυτά προσδιορίζουν την ονομασία. Αυτά την ταυτοποιούν. Αυτά της προσδίδουν αλυτρωτικό χαρακτήρα.

Συνάγεται ότι σηκώσαμε τα χέρια, τουλάχιστον. Η διαπραγμάτευση πάντα κολλούσε στον αλυτρωτισμό, λέγοντας ότι η μακεδονική γλώσσα τους είναι σαφώς είδος σλαβικής. Υπονοεί ότι εγώ, που ιδιαίτερη πατρίδα μου είναι η Μακεδονία, πρέπει κάποια στιγμή να αντιληφθώ, αν μάλιστα είμαι και διγλωσση -να πω το αληθές, ότι υπάρχει κόσμος στην περιοχή που καταλαβαίνει και μιλάει σλαβικά- ότι τελικώς είμαι πρώτα Μακεδών και συνεπώς κάποια στιγμή πρέπει να συνειδητοποιήσω την πραγματική μου ταυτότητα, ότι δηλαδή ο κανονικός Μακεδών είναι Σλάβος και ανήκει αλλού, όχι στην Ελλάδα. Να πω ότι κάτι περίεργα sites κάνουν λόγο για πάνω από εκατό χιλιάδες σλαβομακεδόνες που ζουν στη Μακεδονία μας. Τυχαίο; Είναι τραβηγμένο αυτό; Νομίζω πως όχι.

Ας υποθέσουμε ότι στους δύσκολους καιρούς που έρχονται, πολλοί πολίτες συνεχίζουν να είναι οργισμένοι και χωρίς το μνημόνιο-αντιμνημόνιο υπάρχει πάντα ο κίνδυνος μιας οπαδικού τύπου νέας αντίθεσης που μπορεί να φτάσει στα άκρα. Όμως η Συμπολίτευση πολιτεύεται με το διχασμό. Πώς αλλιώς θα επιτύχει τη συσπείρωση και την εξαγορά των ρεταλιών;

Δεν τον ενδιαφέρει τον κ. Τσίπρα κανένα εθνικό θέμα. Οι άνθρωποι κάνουν δουλειές και πού και πού πουλάνε και κανένα προοδευτικό για κάποιον αριθμό, «χρήσιμο ηλίθιο», ρετάλι κατά το κοινώς λεγόμενο, που πάντα βρίσκεται.

Δεν έχω κανένα πρόβλημα να πω ότι στρίβοντας το καράβι από το μνημόνιο-αντιμνημόνιο προς πιο θολές κατευθύνσεις, ο κ. Τσίπρας καταφέρνει να διαθέτει πλέον κυβερνητικούς εταίρους αλά καρτ. Αυτή η τελευταία είναι ακριβώς η φράση που είχα πει πριν έξι μήνες στη Βουλή για αυτό το θέμα. Μήπως έχει αλλάξει κάτι; Δεν νομίζω.

Ο κ. Τσίπρας ενδιαφέρεται βασικά να διαλύσει το ΠΑΣΟΚ - καλὰ το λέω, το ΠΑΣΟΚ- γιατί πάνω στη χειρότερη εκδοχή του οικοδόμησε τότε την πλειοψηφία του και πάνω στα δικά του ρετάλια προσπαθεί να οικοδομήσει σήμερα μια λογική ήττα. Μόνο έτσι εκτιμά ότι μπορεί να αποφύγει ίσως την πανωλεθρία. Και σκασίλα του η χώρα. Άλλωστε, για τη Συμπολίτευση η χώρα δεν υπάρχει. Αντισταθμίζονται τη χώρα ως ένα σύνολο πολιτικών συμμοριών, με σκοπό τη διανομή των πολιτικών λαφύρων. Για αυτό και αλλάζουν τόσο εύκολα θέσεις, για αυτό και δεν έρχονται ποτέ σε δύσκολη θέση.

Η βλάβη που έχει προκαλέσει η Κυβέρνηση αυτή είναι βαθιά και μακροχρόνια και πλέον λαμβάνει σοβαρή εθνική διάσταση. Υπάρχουν κάποιοι που μπορεί να πουν «Ε, δεν έπρεπε να έχει λυθεί αυτό το θέμα;» ή υπάρχουν και κάποιοι λιγότεοι επιχειρηματίες πάνω που σκέφτονται μόνο τις δουλειές. Να το πούμε και αυτό. Η συμφωνία σφραγίζει την αποχώρηση των ελληνικών συμφερόντων και την έλευση γερμανικών και διεθνών παραγόντων. Τώρα υπάρχει και το τυπικό πλαίσιο με τη συμφωνία του κ. Τσίπρα. Το πολιτικό κόστος δεν ενδιαφέρει τον κ. Τσίπρα. Τα συμφέροντα τον ενδιαφέρουν και να μπορέσει να μετενάρει το 20%, τη δεύτερη θέση.

Στοιχήματα δεν παίζω ποτέ. αλλά θα δείτε τα αποτελέσματα στις εκλογές και θα τρίβετε τα μάτια σας. Όσα συγχαρητήρια κι αν πάρετε από τον κ. Ζάεφ και από τον κ. Νίμιτς, εδώ ψηφίζουν οι Έλληνες και Ελληνίδες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Κέλλας έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, η πατρίδα μας αντιμετωπίζει μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της ιστορίας της και θα έπρεπε να έχουμε ομοψυχία, προκειμένου να ενισχύσουμε την εθνική μας ασφάλεια και να προστατεύσουμε την ιστορική μας κληρονομιά απέναντι στον αλυτρωτισμό των Σκοπιανών και την ευθυγράμμισή τους με την Τουρκία και την Αλβανία.

Αντ' αυτού, έχουμε μια Κυβέρνηση μειοψηφίας, η οποία κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να διχάσει τους Έλληνες και να ενώσει τους Σκοπιανούς, όπως είπε ο Πρόεδρός μας ο Κυριάκος ο Μητσοτάκης.

Όποιος έχει εθνική και θρησκευτική συνείδηση, εκφράζοντας την ευαισθησία του στα θέματα της Μακεδονίας, της Κύπρου και της Βορείου Ηπείρου, χαρακτηρίζεται ως ακροδεξιός ή ως φασίστας. Βλέπουμε την πολιτική που ασκεί ο Ράμα στη γειτονική Αλβανία, με τις περιουσίες των Ελλήνων να δημεύονται, με τις εκκλησίες να γκρεμίζονται, με ωμές δολοφονίες και η Κυβέρνηση σιωπά.

Ως φασίστες και ακροδεξιούς χαρακτήρισε τους χιλιάδες μαθητές που έκαναν καταλήψεις, ενώ είδαμε προχθές το μεγαλειώδες συλλαλητήριο να καταστέλλεται με πρωτοφανή βία και εκτεταμένη χρήση χημικών. Αν είναι δυνατόν! Χημικά απέναντι σε μωρά παιδιά, σε οικογένειες και σε ηλικιωμένους!

Προφανώς, όμως, εφαρμόζετε ήδη τη Συμφωνία των Πρεσπών. Γιατί; Γιατί στο άρθρο 6 ορίζεται η αστυνόμευση, η αποτροπή και η αποθάρρυνση διαμαρτυριών και εκδηλώσεων που οι Σκοπιανοί θα θεωρήσουν ως εχθρικές ή αναθεωρητικές.

Στο άρθρο 8 επιβάλλεται η αλλοίωση της ιστορίας με τις εκατέρωθεν επιτροπές, οι οποίες θα επιμεληθούν τις αλλαγές στα σχολικά βιβλία και τους χάρτες. Τώρα αφαιρείτε τον Παύλο Μελά και τον μακεδονικό αγώνα. Ίσως στο μέλλον να αφαιρέσουμε και τον Μέγα Αλέξανδρο.

Βέβαια, οφείλω εδώ να σημειώσω και τις δυσχέρειες οι οποίες θα προκύψουν στο εμπόριο και τη σύγχυση που θα προκληθεί στις ευρωπαϊκές αγορές με τα ελληνικά προϊόντα της Μακεδονίας μας σε σχέση με τα σκοπιανά.

Από πο αντλείτε την ηθική και ιστορική νομιμοποίηση να τα κάνετε όλα αυτά, κύριε Υπουργέ; Από τον τάφο του Τίτο; Από τότε οι Σλάβοι έγιναν Μακεδόνες; Κανείς Έλληνας Πρωθυπουργός δεν συζήτησε ποτέ για Μακεδονία, για μακεδονικό έθνος και μακεδονική γλώσσα. Το έκανε, όμως, με πολύ άνεση και ευχαρίστηση ο κ. Τσίπρας. Όχι βέβαια το «Βόρεια» αλλά και το σκέτο «Μακεδονία». Και όχι μόνον αυτός, αλλά και κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ο κ. Τσακαλώτος, ο κ. Γαβρόγλου, η κ. Χριστοδουλόπουλου και πολλοί άλλοι, οι οποίοι υπέγραψαν κοινή ανακοίνωση στις 17 Μαρτίου του 2008, όπου σας διαβάζω τι έλεγαν: «Δεν υπάρχει κανένα εθνικό ενδιαφέρον που να διακυβεύεται αν δοθεί η δυνατότητα στη γειτονική χώρα να διατηρήσει τη συνταγματική της ονομασία». Και ακούστε, κύριε Φίλη, παρακάτω. «Η απειλή για την ειρήνη και την πολυεθνική συμβίωση είναι στην πραγματικότητα η φονική μηχανή που λέγεται NATO».

Εσείς τα λέγατε αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Και συνεχίζω...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Και μας ψήφισε ο λαός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Τώρα δεν λέτε τα ίδια, όμως. Τώρα τα κά-
νουμε όλα για να μπουν στο NATO. Τέλος η φονική μηχανή.
Έγινε μηχανή ειρήνης ξαφνικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Εσείς τι λέτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Δεν είναι κακό. Έστω και 30 χρόνια μετά,
έρχεστε εκεί που ήμασταν εμείς πριν από τριάντα χρόνια. Καλό
είναι. Δεν είναι κακό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, ησυχία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Στο άρθρο 20 παράγραφος 9 της συμφωνίας ορίζεται πως οι διατάξεις που αφορούν την εθνικότητα και τη γλώσσα είναι αμετάκλητες. Οι Σκοπιανοί θα μπορούν να χρησιμοποιούν τον όρο «Μακεδονία» και τον αντίστοιχο επιθετικό προσδιορισμό ελεύθερα και χωρίς κανένα φραγμό, σύμφωνα με το άρθρο 7. Ο όρος «Βόρεια» θα υιοθετηθεί προοδευτικά σε βάθος πενταετίας συναρτήσει της ενταξιακής πορείας τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μόνο για δημόσιους οργανισμούς. Αλήθεια, με τη σχισματική εκκλησία των Σκοπίων τι θα γίνει; Πώς θα ονομαστεί; Ξέρουμε;

Την προηγούμενη εβδομάδα είδαμε τον κ. Τσίπρα να επικαλείται τη ρηματική διακοίνωση του ΥΠΕΞ των Σκοπίων, όπου δέχονταν επίσημα ότι η μακεδονική ιθαγένεια αφορά μόνο το νομικό δεσμό των πολιτών με το κράτος και όχι την εθνότητα.

Μα, το θέμα μας εδώ, κύριε Υπουργέ, δεν είναι η εθνότητα, δεν είναι ο όρος «ethnicity», που επικαλείστε τόσο εσείς, όσο και οι Σκοπιανοί. Άλλο «εθνότητα», άλλο «εθνικότητα». Ο όρος «nationality» σωρεύει τόσο την έννοια του νομικού δεσμού -δηλαδή της ιθαγένειας- όσο και του έθνους, δηλαδή του όρου «nation».

Και αν εννοούσατε μόνο την ιθαγένεια, θα χρησιμοποιούσατε τον όρο «βορειομακεδονική», χωρίς να χρειάζεται η διευκρίνιση του όρου «citizen».

Στο αγγλικό κείμενο της Συμφωνίας αναφέρεται σαφέστατα ο όρος «Macedonian Nationality/Citizen of North Macedonia». Όχι μόνο αναγνωρίζετε μακεδονικό έθνος, αλλά τροφοδοτείτε τον πυρήνα του αλυτρωτισμού των Σκοπιανών, αναγνωρίζοντας τμήμα του έθνους αυτού ως πολίτες που κατοικούν στη «Βόρεια Μακεδονία».

Κατά συνέπεια, γεννάται άμεσα και λογικά το ερώτημα: Οι υπόλοιποι Μακεδόνες που κατοικούν; Βέβαια, την απάντηση τη δίνει ο ίδιος ο κ. Ζάεφ. Δηλώνει πως η μακεδονική γλώσσα θα διδάσκεται στην Ελλάδα και ονειρεύεται «Μακεδόνες του Αιγαίου».

Και αφού ενδώσατε στην εθνικότητα - ιθαγένεια, τώρα κατοχυρώνουν και το μακεδονικό λαό. Στην τροποποίηση 33 του άρθρου 36 αναφέρεται ξεκάθαρα πως το κράτος των Σκοπίων στηρίζει αυτούς που πολέμησαν στους εθνικούς απελευθερωτικούς αγώνες και αυτούς που αγωνίστηκαν για τη μακεδονική ταυτότητα. Εσείς, λοιπόν, παρόλα αυτά λέτε ότι δεν αναγνωρίζετε εθνική ταυτότητα και δεν έχουν αλυτρωτικές τάσεις;

Τελειώνοντας, έρχομαι στο ζήτημα της ένταξης των Σκοπίων στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Καταρχήν, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι το συγκεκριμένο κρατίδιο δεν μπορεί να επιβιώσει μακροπρόθεσμα, εάν δεν ενταχθεί στους δύο οργανισμούς, αφού έχει τεράστια εσωτερικά προβλήματα -οικονομικά και διοικητικά- και δεν έχει πληθυσμιακή συνοχή. Η Ελλάδα κρατάει το κλειδί για την επιβίωση του και αντί να διαπραγματευτούμε ενωμένοι, από θέση ισχύος, έχοντας κοινή εθνική γραμμή, τα δίνετε όλα, ακόμα και έξοδο στο Αιγαίο, την ΑΟΖ, αλλά και την πρόσβαση σε ερευνητικά ιδρύματα και αρχεία της χώρας μας, λαμβάνοντας ως αντάλλαγμα τις τροποποιήσεις 33 έως 36 του Συντάγματός τους.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, δεν εμφανίζεται ολοκληρωμένο το κείμενο του Συντάγματος με τις τροποποιήσεις; Μας φέρατε το κείμενο του Συντάγματος από το ίντερνετ, από τη σκοπιανή Βουλή, χωρίς τις αλλαγές. Στον ιστότοπο της κυβέρνησης των Σκοπίων υπάρχει τόσο ο σχετικός συνταγματικός νόμος, όσο και οι επεξηγήσεις των τροποποιήσεων, οι οποίες, όμως, δεν περιλαμβάνονται στη ρηματική διακοίνωση. Εκεί αναφέρεται ρητά ότι οι τροποποιήσεις έγιναν προκειμένου να ενταχθεί η χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO, ενώ υπογραμμίζεται πως αν η συμφωνία και η ένταξη στο NATO δεν κυρωθούν από την Ελλάδα, τότε οι αλλαγές δεν ισχύουν. Δηλαδή, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, τα Σκόπια δεν έχουν αλλάξει το Σύνταγμα τους. Γιατί προπαθήσατε να το κρύψετε αυτό; Δώσατε προβάδισμα στα Σκόπια και σύρεστε πίσω τους; Μα, είστε τόσο καλοί παίκτες στη διεθνή πολιτική σκηνή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση που καλούμαστε να λάβουμε, εμπερικλείει χιλιετίες ιστορίας και εμείς δεν γνωρίζουμε τι περιλαμβάνει αυτή η συμφωνία. Ακόμα αντηχεί στα αυτιά μας «Η Μακεδονία μας είναι μία και είναι ελληνική» που είπε ο εθνάρχης, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. «Η Μακεδονία θα σώσει την Ελλάδα», είχε πει ο Μακαριστός Χριστόδουλος. «Όχι» είπε ο Κώστας Καραμανλής στο Βουκουρέστι το 2008, «όχι» λέμε και εμείς σήμερα σε αυτήν τη συμφωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νίκος Βούτσας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την υποχρέωση να μιλήσω στη σημερινή συνεδρίαση, διότι έχουν τεθεί μια σειρά από πολιτικά ζητήματα για τα οποία θα πρέπει να υπάρξουν διευκρινίσεις, αλλά και γιατί ήμουν από αυτούς που δεν είχαν σιωπήσει από το 1992, μέσα στον ορμητικό όσην έλεγαν τότε ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική. Αντίθετα, εμείς λέγαμε πως η ελληνική Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική. Από τότε είχαν τεθεί τα ζητήματα που τώρα -μετά από είκοσι πέντε χρόνια- συζητάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε έτσι είτε αλλιώς η ίδια η

συμφωνία -η οποία δημοσιεύτηκε και τη διάβασαν όλοι οι Έλληνες-, αλλά και τα επιπλέον ζητήματα τα οποία ετέθησαν και μπηγαν στο Σύνταγμα της γειτόνους χώρας και οι αλλαγές, είναι επαρκέστατα και λύνουν ζητήματα. Επίσης, οι εισηγήσεις που έγιναν από την κ. Αναγνωστοπούλου, αλλά και από τον κύριο Υπουργό, έδωσαν την ευκαιρία σε όλες και όλους να διευκρινιστούν απολύτως και οι υποχρεώσεις και το προχώρημα που έγινε με την Ενδιάμεση Συμφωνία -και άρα τα ζητήματα που ήταν σε εκκρεμότητα για επίλυση, τώρα πια έπρεπε, πατώντας εκεί πάνω, να επιλυθούν- όπως επίσης και ο τρόπος συγκρότησης του ελληνικού κορμού του έθνους-κράτους μας. Και ξέρουμε πολύ καλά πως αυτό έγινε μέσα στη μακραίωνα ιστορία μας, μέσα από πολέμους, με την ύπαρξη της ελληνικής Μακεδονίας, που ήταν το μεγάλο εκτατικό μέρος του χώρου «Μακεδονία», που προέκυψε μετά τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Και, βεβαίως, υπομνήστηκαν οι διεθνείς συνθήκες, τις οποίες έχει υπογράψει η χώρα μας. Και δεν έχω ακούσει από κανέναν ότι θα πρέπει να αποστούμε από αυτές τις διεθνείς συνθήκες, για να πάμε σε μια άλλη γραμμή, σε μία διεκδίκηση άλλων πράγματα. Άρα αυτά έχουν διευκρινιστεί.

Αναφέρομαι ιδιαίτερα στις παρατάξεις του δημοκρατικού τόξου -πέραν της εμμονής των παρατάξεων του κ. Καμμένου, του κ. Λεβέντη και, βέβαια, της Χρυσής Αυγής, που δεν ανήκει και στο δημοκρατικό τόξο- που έχουν μια πεντακάθαρη γραμμή και λένε να μην υπάρχει το πρόσφυμα «Μακεδονία», σε καμία περίπτωση, στον τίτλο. Αναφέρομαι, λοιπόν, κυρίως σε όλους τους υπόλοιπους.

Αυτές τις ημέρες τέθηκε ένα μεγάλο ερώτημα. Γιατί λέγαμε εδώ και έναν χρόνο για ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού με βάση και αυτό το ζήτημα; Έχει δοθεί μια εντελώς ανοήτη ερμηνεία και ένα αφήγημα μικροπολιτικό πως ήταν περίπου μια συννομοσία αυτό, για το πάρε-δώσε, κάποιοι να διεμβολίσουν δυνάμεις, άλλες παρατάξεις κ.λπ. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι πρέπει να είναι κανείς μικρόνους πολιτικά για να βλέπει και να μην καταλαβαίνει πως ένα τέτοιο πολύ σημαντικό ζήτημα, μια ιστορική συμφωνία, θα έφερνε μια τομή -όπως έχει γίνει σε όλη την ιστορία μας- που θα δημιουργούσε ανακατατάξεις σε απόψεις, ιδεολογίες, εκτιμήσεις, κόμματα, συγκροτήσεις, συσχετισμούς, διεθνείς αναφορές. Ποιος δεν το έβλεπε αυτό; Αλίμονο εάν όλη αυτή η ιστορία έγινε για το ανόητο αφήγημα το οποίο ακούμε τις τελευταίες μέρες.

Είναι μια ιστορική συμφωνία για τα Βαλκάνια, για την Ευρωπαϊκή Ένωση που ψάχνει τον ρόλο της τρεκλίζοντας και τη σχέση της με τα Βαλκάνια και τον ρόλο των Βαλκανίων εν συνόλω στο άμεσο μέλλον ή και προοπτικά, μέσα σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που πρέπει να βρει το προαπαιτούμενο της σε μια κατεύθυνση που θα θέλαμε, για τη σταθερότητα της περιοχής, για χίλιες δυο πλευρές και πέραν των στενά -αλλά σωστά εννοούμενων- εθνικών και δικών μας συμφερόντων. Με αυτήν την έννοια είναι μια ιστορική συμφωνία που έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Όμως δεν απαντιέται -και δεν τολμά να πιστέψω αυτό που θα σας πω σε λίγο- το γιατί το 2008 δεν υπήρξε συμφωνία, αλλά τώρα έγινε προσπάθεια να υπάρξει συμφωνία. Και υπάρχει συμφωνία. Αφαιρείται από όλη τη συζήτηση πως άλλαξε εκεί η κυβέρνηση, πως άλλαξαν οι συσχετισμοί και πως ήταν μια ιστορική στιγμή που υπήρχαν ευήκοα ώτα, δηλαδή υπήρχαν συνομιλητές διατεθειμένοι να μπουν σε αυτό που ονομάστηκε εθνική γραμμή και για το 2008 και που τότε δεν υπήρχαν και που ήταν φανερό ότι απέρριπταν το σύνολο των ζητημάτων περί σύνθετης ονομασίας, *erga omnes* κ.λπ.. Δεν τολμά να πιστέψω αυτό που ακούστηκε -διότι κάπου ακούστηκε και αυτό στα αλλεπάλληλα πάνελ του τελευταίου καιρού- ότι είναι κόλπο, ότι ήξεραν κάποιοι ότι δεν θα γίνουν δεκτά και για αυτό τα είπαμε. Αν είναι δυνατόν!

Το επαναλαμβάνω, αλλά επειδή ακούστηκε γι' αυτό το θέμα και επειδή όλα καταγράφονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ τώρα υπάρχει μία αντιπαράθεση ανάμεσα σε μια τολμηρή, εθνικά σωστή, πολιτική για να ληξει μία εκκρεμότητα που θα βάλε το έδαφος και θα δοκιμαστούμε όλοι μας και η ίδια η γειτόνα χώρα θα δοκιμαστεί και οι πολιτικές δυνάμεις εκεί στο να αρθεί μία εκκρεμότητα και να προχωρήσουμε σε διευθετήσεις και στο άνοιγμα δρόμων για όλα τα

Βαλκάνια, όπως είπαμε προηγούμενα και από την άλλη μία αντιπαράθεση -το άκουσα και προηγούμενα από ορισμένους ομιλητές- με όσους θέλουν να μείνουν όλα τα λεγόμενα εθνικά ζητήματα σε εκκρεμότητα, όλα: το Κυπριακό μέχρι να σαπίσει, να γίνει διχοτόμηση από μόνο του -δεν πειράζει!-, το μακεδονικό το ίδιο και όλα τα άλλα μας θέματα να μένουν σε εκκρεμότητα!

Είναι λάθος διότι δεν υπάρχει στασιμότητα, δεν υπάρχει στάση στην ιστορική διαδρομή ούτε των περιοχών ούτε των εθνών και των κρατών, όλα κινούνται. Και αναφέρομαι σε όλες τις δυνάμεις. Το να μείνει σε εκκρεμότητα, γιατί ενδεχομένως υπάρχουν διαστάμενα ζητήματα τα οποία μεθαύριο μπορεί να ερμηνευτούν έτσι ή αλλιώς -ακούω όλη τη συζήτηση-, δεν σημαίνει ότι σήμερα δεν πρέπει να ληφθεί η απόφαση για να ανοίξει ο δρόμος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο τακτικισμός οδηγεί σε μία παράταση της εκκρεμότητας, σε μία υποκρισία την οποία την ξέρετε. Με αυτά τα διαβατήρια περνάμε κατά εκατοντάδες χιλιάδες και κάνουν το μπάνιο τους οι γείτονες δίπλα με τους Έλληνες στη Χαλκιδική ή αλλού, οι ελληνικές επιχειρήσεις δρουν εκεί πέρα. Αυτή η υποκρισία να συνεχιστεί -δεν λέω για τις εκατόν σαράντα χώρες που τους έχουν αναγνωρίσει- και τελικά να υπάρξει μια επίλυση *de facto* σε βάρος της χώρας; Εκεί οδηγεί η εκκρεμότητα.

Εδώ, όμως, έγινε ένα τρικ όλους αυτούς τους μήνες και επι' αυτού δεν μπορώ παρά να εγκალέσω ιδιαίτερα την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά βεβαίως και τον χώρο του ΠΑΣΟΚ. Το τρικ ήταν ότι ουδέποτε έκαναν καμμία προσπάθεια, ουδέποτε έγινε μία προσπάθεια όλους αυτούς τους μήνες για να ξεχωρίσει η άποψη που λέει για σύνθετη ονομασία *erga omnes* με επιπλέον -λέω εγώ- δεσμεύσεις και προσπάθειες που θα έπρεπε να γίνουν από την ελληνική πλευρά, όπως εκτίθενται σε αυτήν τη συζήτηση, από την άποψη που έλεγε και που έκαναν και τα συλλαλητήρια όλων αυτών τον καιρό ότι πουθενά και ποτέ να μη χρησιμοποιηθεί ο όρος «Μακεδονία» διότι η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική.

Επιτρέψτε μου να πω ότι είναι αρκετά αλτρωτικό σύνθημα και να μη φοβόμαστε τις λέξεις. Δεν έγινε καμμία τέτοια προσπάθεια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Απαντήστε σε αυτό! Ο κ. Καραμανλής...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Παρακαλώ πολύ, κύριε Σταμάτη!

Τα συλλαλητήρια και όλα όσα έγιναν είχαν -και από τους οργανωτές και από τα συνθήματα και από ό,τι ακούγαμε επί ώρες- συνθήματα τα οποία αναφέρονταν απολύτως μονόπλευρα στο να μην υπάρχει η χρήση του όρου «Μακεδονία» στο όνομα.

Άρα το τρικ το οποίο επιχειρήθηκε επί μήνες και το οποίο είναι επικίνδυνο -διότι ήταν το θερμοκήπιο μέσα στο οποίο άνησαν, βλάστησαν και προωθήθηκαν διάφορες απόψεις, κατά τη γνώμη μου, επικίνδυνες γι' αυτό το τεράστιο ζήτημα- δηλαδή να μην ξεχωρίσει αυτή η άποψη από την άλλη άποψη και κοντά ποδάρια έχει και οδηγεί απολύτως σε εκκρεμότητες.

Είναι τρικ και για μία άλλη πλευρά. Με συγχωρείτε -και επαναλαμβάνω, μιλάω με τις δυνάμεις που εν τοις πράγμασι και όχι μόνο στο αυτί μας με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο θα έμπαιναν σε μία λύση σύνθετης ονομασίας- πείτε μας εσείς τι συμβιβασμούς προτείνετε. Γιατί είναι προφανές πως όταν γίνεται μία διακρατική συμφωνία, υπάρχει το στοιχείο και των συμβιβασμών.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Σταμάτη, αν έχετε την καλοσύνη, δεν κάνουμε διάλογο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Σταμάτη, σας παρακαλώ. Έχετε λύσει τις απορίες σας από το 1991 εσείς ως προς αυτό το ζήτημα, οδηγώντας και την παράταξή σας τότε εκεί που την οδηγήσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εγώ τις έλυσα! Παραμένω στα ίδια! Όμως Τσίπρας και Κοτζιάς με συμβιβασμούς...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Ποιους συμβιβασμούς; Δεν είναι σωστό πραγματικά να υπάρχει ένα *balance*,

μία προσπάθεια, η οποία επαναλαμβάνω -κατά τη γνώμη μου και όχι μόνο- είναι εθνικώς συμφέρουσα ως προς το αποτέλεσμα της; Πείτε εσείς ότι θα έπρεπε σε αυτά τα δύο-τρία ζητήματα και ότι είναι σωστό στο θέμα της ονομασίας και σε κάποια άλλα να υπάρχει μία επιπλέον διεκδίκηση ή ότι έπρεπε -εντός εισαγωγικών- να «δώσουμε» το ένα και το άλλο και το τρίτο.

Δεν λέτε τίποτα. Επί της ουσίας κρύβεστε πίσω από την αχλή του συνθήματος «η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική και υπάρχουν κάποιοι μειοδότες και προδότες που δίνουν τη Μακεδονία μας, τη γλώσσα της, την εθνικότητά της, τις παραλίες της», γιατί θα μπορούν, κατά το διεθνές δίκαιο, να κάνουν χρήση της θάλασσας, επειδή είναι περικλειστή χώρα. Και αυτό ειπώθηκε! Και για την ΑΟΖ άκουσα σήμερα, «μην δώσετε» -λέει- «και την ΑΟΖ της Θεσσαλονίκης»! Απίστευτα πράγματα μετά από εννέα μήνες διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είμαστε πάρα πολύ σαφείς. Βγαίνουμε από μία κρίση δεκαετή και βγαίνουμε επώδυνα και σιγά-σιγά και με τους τρόπους που ο καθένας μπορεί και η χώρα και η κοινωνία κάνουν τις προσπάθειές τους. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να απορρίψουμε μια συμβιβαστική πρόταση, θετική όμως, για τα εθνικά συμφέροντα και τα συμφέροντα της περιοχής και της Ευρώπης, όπως σας είπα και προηγούμενα, και να οδηγηθούμε σε μια πατρίδα ξеноφοβική, μίζερη, περικλειστή, με εκβλαστώνοντες αλυτρωτισμούς. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα, πραγματικά.

Και θα ήθελα να πω και να επαναλάβω ότι ο πατριωτισμός μας, ο πατριωτισμός όλων, μετρίεται και οικοδομείται στην προσπάθεια για μια πατρίδα που δεν θα έχει αυτά τα χαρακτηριστικά, που θα έχει μια εθνική αυτοπεποίθηση που μπορούμε να αποκτήσουμε λύνοντας τέτοια θέματα και που δεν θα έχουμε μίσος για τους άλλους λαούς και τους λαούς της περιοχής μας. Ο πατριωτισμός δεν είναι το μίσος, δεν είναι η περικλειστή Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τελευταίο σημείο. Είναι λάθος για όσους ακόμα, μετά την παρέλευση δύο-τριών ημερών που έχουν βγει οι σχετικές εκθέσεις και από τη Βουλή και από την ΕΛ.ΑΣ. και από το Υπουργείο και που είδαμε και μερικά πράγματα από αυτά που έγιναν την Κυριακή, δεν υπάρχει από όλες τις πλευρές μια εγρήγορση και μια σαφής καταδίκη του σχεδίου για επίθεση στη Βουλή με τον χειρότερο τρόπο και με πρωτοφανείς μεθόδους από μερικές εκατοντάδες ακροδεξιών φιλοφασιστικών...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Τριάντα άτομα ήταν!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Τριάντα; Παρακαλώ πολύ, κύριε Σταμάτη, κάντε τον κόπο να μελετήσετε τις εκθέσεις. Δεν ξέρετε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Σε δέκα λεπτά θα τους είχε διαλύσει η Αστυνομία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Σταμάτη, σας παρακαλώ πολύ! Να σέβεστε περισσότερα! Όπως δεν σεβαστήκατε τον Ελληνικό Στρατό, τώρα δεν σέβεστε και την Ελληνική Αστυνομία. Δείτε τις εκθέσεις για να καταλάβετε τι έγινε ακριβώς! Έλεος πια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Πείτε μου γιατί δεν τους σεβάστηκα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Σταμάτη, τρέφεστε με ψέματα! Διότι αυτό που έγινε την Κυριακή - και ελπίζω και πιστεύω στην εγρήγορση όλων μας να μην εναγίνει- είχε σχέση με απολύτως αμυντική στάση της Αστυνομίας σε πέντε διαφορετικά σημεία, για να μην υπάρξει χτύπημα του Κοινοβουλίου, ήταν κάτι πολύ κακό, συνταρακτικό, ιστορικά χωρίς προηγούμενο και παρακαλώ πολύ δείτε τις σχετικές εκθέσεις και της Βουλής, των αρμόδιων υπηρεσιών και του Φρουράρχου και της ΕΛ.ΑΣ..

Μην τα κρύβετε αυτά, διότι αυτό το πρόβλημα έρχεται και επανέρχεται και το είδατε και στην Ευρώπη. Όσοι θεωρούν ότι η λήθη είναι βάλαμο για την ιστορική διαδρομή απεδείχθη στον 21ο αιώνα πως έρχονται τα φαντάσματα και τα τέρατα μπροστά μας και η δημοκρατία πρέπει να μείνει όρθια με επικουρία και με συλλογάδες όλες τις πολιτικές δυνάμεις και τα πρόσωπα που την υπηρετούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Νίκο Βούτση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πρώτα διακόπτει και μετά ζητά τον λόγο επί προσωπικού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ποιο είναι το προσωπικό; Θεωρίες συωμοσίας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Σταμάτη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ο κύριος Πρόεδρος, μιλώντας πριν από λίγο ανέφερε κάτι που δεν κατάλαβα. Είπε: «Όπως δεν σέβεστε την Αστυνομία, δεν σέβεστε και τον Στρατό». Δεν το κατάλαβα!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Όλη η Νέα Δημοκρατία!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Όχι! Είπε «όπως σέβεται τον Στρατό να σέβεται και την Αστυνομία».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Σεβόμαστε και τον Στρατό, σεβόμαστε και την Αστυνομία. Αυτό, όμως, κύριε Πρόεδρε, δεν μας εμποδίζει να δούμε την πραγματικότητα. Οι προβοκάτορες που έδρασαν ήταν πολύ βολικοί για την Κυβέρνηση, ήταν για να τρομοκρατηθεί ο κόσμος! Πάρα πολύ βολικοί για την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, κύριε Σταμάτη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Μέσα σε δέκα λεπτά μπορούσαν να τους έχουν διαλύσει! Ήμουν σε τριάντα μέτρα απόσταση και τους είχα δει να περιφέρονται με μάσκες, κουβαλώντας από πίσω πολεμοφόδια και έκοβαν βόλτες!

Και ρωτάω εγώ εάν αυτό μπορούσε να γίνει σε μία κομματική συγκέντρωση με τη λογική τη δική σας. Εάν εμείς, εσείς και κάποιο άλλο κόμμα επιχειρήσει να κάνει προεκλογική συγκέντρωση αυτοί οι τριάντα, οι πενήντα μπορούν να τη διαλύσουν. Αυτό μας λέτε, επειδή οι πολίτες ήταν ανυπεράσπιστοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, κύριε Σταμάτη. Ευχαριστώ.

Θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης: «Ενδυνάμωση Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ) ενίσχυση και αναβάθμιση Δημόσιας Διοίκησης και άλλες διατάξεις».

Τον λόγο έχει ο κ. Ουρσουζίδης Γεώργιος, Βουλευτής Ημαθίας του ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τον τρόπο που αρχίζει μία ομιλία τον ορίζει εξ ολοκλήρου η ψυχή, τον ελευθερώνει. Ό,τι πω σήμερα θα είναι γι' αυτούς που μου εμπιστεύτηκαν αυτήν εδώ την τιμητική θέση, τους φίλους, τους συγχωριανούς, τους συμπατριώτες μου. Το υπαγορεύει εξ ολοκλήρου η ψυχή ως Έλληνας, Πόντιος και Μακεδόνας. Αυτό το πρόθεμα «ελ», η πεμπτούσια του ελληνισμού, η ελευθερία, το υψηλότατο αυτό αγαθό που μας ενώνει και μας ταυτοποιεί χιλιάδες χρόνια τώρα.

Συλλογάμαι, λοιπόν, ελεύθερα, μιλάω ελεύθερα και με ελευθερία τη βούληση ασκώ τα βουλευτικά μου καθήκοντα. Προτάσσω το εθνονύμιο «Έλληνας» για την εθνότητα και εθνικότητα μου. Προσδιορίζω την καταγωγή μου από τον Πόντο και δηλώνω τη μακεδονική εντοπιότητα μου. Αυτές είναι τρεις λέξεις που τις δένει αδιάλειπτα για χιλιέτιες η λέξη «Ελλάδα».

Ο Πόντος ήταν ο τόπος που για χιλιέτιες έζησαν και μεγαλούργησαν οι πρόγονοι μέχρι το '23, όταν αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες, πριν εγκατασταθούν στη νέα τους πατρίδα, τη Μακεδονία. Πριν από ενενήντα πέντε χρόνια, λοιπόν, η Μακεδονία έγινε η νέα πατρίδα των παππούδων μου, πρόσφυγες από τον Πόντο, διωγμένοι από τον πόλεμο, που σκότωσε ένα εκατομμύριο εξακόσιους χιλιάδες Έλληνες της Μικράς Ασίας και ξερίζωσε άλλους τόσους, τότε που η Μεγάλη

Ιδέα τους στοίχισε το βιός, τα σπίτια, τις πατρίδες, τις ζωές των αγαπημένων που βρήκαν καταφύγιο στην Ημαθία.

Μου έλεγε η γιαγιά μου ιστορίες από όταν ήταν μικρή ότι βρήκαν μία Μακεδονία που ζούσαν μαζί ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι, εβραίοι και μουσουλμάνοι, που τα παιδιά έπαιζαν μαζί στους μαχαλάδες και που η Τουρκάλα γειτόνισσα πρόσεχε τις μικρές αδερφές της όταν δούλευαν στα χωράφια. Ήταν τότε η Μακεδονία, η πύλη των Βαλκανίων και η Θεσσαλονίκη, η μεγαλύτερη πόλη νότια του Δούναβη μετά την Κωνσταντινούπολη, όταν η Μακεδονία ένωνε τους λαούς αντί να τους χωρίζει.

Καυχιόμαστε για την καταγωγή από τους αρχαίους Έλληνες που αποίκισαν όλη τη Μεσόγειο, ξεχνάμε ότι για να το πετύχουν αυτό συνεργάζονταν και εμπορεύονταν με τους γείτονές τους.

Τιμάμε τον Μέγα Αλέξανδρο επιλεκτικά, ξεχνώντας πως πρώτος απέφυγε τις διακρίσεις ανάμεσα στους λαούς και προέτρεπε τους Μακεδόνες να παντρεύονται Περσίδες. Ο ίδιος παντρεύτηκε τη Ρωξάνη, κόρη Πέρση σατράπη.

Είμαστε περήφανοι για τους μεγάλους μας προγόνους, ξεχνάμε όμως αυτό που τους έκανε μεγάλους.

Η Μακεδονία, λοιπόν, του Φιλίππου του Β', του Μεγαλέξανδρου και του μεγάλου φιλόσοφου του Αριστοτέλη του Σταγειρίτη είναι Ελλάδα.

Τα παραπάνω τοποθετούν στο χρόνο με ακρίβεια τη διαχρονία του έθνους που κανένας επιστήμονας δεν διανοήθηκε ποτέ να αμφισβητήσει. Οι Σλάβοι, όμως και οι Βούλγαροι εμφανίστηκαν στην περιοχή τον 6^ο μετά Χριστόν αιώνα, κάτι που επίσης κανένας σοβαρός επιστήμονας δεν αμφισβήτησε, ούτε αμφισβητεί.

Ποια η διαφορά μας, λοιπόν, με τους βόρειους γείτονες; Γιατί ερίζουμε; Τι μας χωρίζει; Ποιο είναι το ζητούμενο; Μήπως η οριοθέτηση εδαφών ή μήπως η οριοθέτηση ιστορίας και ταυτοτήτων;

Εξαρχής πρέπει να γίνει κατανοητό ότι όσα θα πω παρακάτω, πρώτον, τα διαπραγματεύτηκαν και τα συνομολόγησαν οι πλέον ειδικοί επιστήμονες, οι καλύτεροι, οι άριστοι –που σας αρέσει να λέτε εσείς- και από τα δύο μέρη και, δεύτερον, είναι συμβατά με το διεθνές δίκαιο. Δεν περιλαμβάνει η συμφωνία ζητήματα έξω από το πεδίο εφαρμογής της, ορίζει ό,τι ακριβώς προβλέπεται από τη διεθνή Συνθήκη της Βιέννης.

Το έθνος, λοιπόν, είναι έξω από το πεδίο της συμφωνίας, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο μιλάμε για ιθαγένεια και υπηκοότητα, αλλά και για έναν ακόμη σπουδαίο λόγο: δεν το επιθυμεί ένα μεγάλο τμήμα του βόρειου γείτονα.

Τα ζητήματα των εδαφών, λοιπόν, λύθηκαν το 1913 με τη Συνθήκη Βουκουρεστίου και όπως εξήγησε η αριστούχος νομικός, καθηγήτρια ΕΚΠΑ, Γαβουνέλη Μαρία χώρες σαν τη δική μας τυλίγονται το μανδύα του διεθνούς δικαίου –γιατί;- διότι αισθάνονται ασφαλείς μέσα στους κανόνες του διεθνούς δικαίου και έχει μεγάλη σημασία αυτό. Σας θυμίζω τη Συνθήκη της Λωζάνης και ποιοι την αμφισβητούν.

Δεύτερον, το ζήτημα των ταυτοτήτων, δηλαδή το όνομα της ιστορικής αλήθειας και του αλτρωτισμού. Ως προς το όνομα όλοι οι ειδικοί επιστήμονες συμφωνούν ότι κερδίσαμε περισσότερα από εκείνα που είχαμε θέσει ως στόχο εδώ και δεκαετίες. Αντιπροσωπευτική είναι διατύπωση του κ. Ευάνθη Χατζηβασιλείου: «Η Ελλάδα επιτυγχάνει την αλλαγή του κρατικού ονόματος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, ο συμφωνηθείς γεωγραφικός προσδιορισμός παραπέμπει σε μέρος του όλου, όπως ακριβώς έπρεπε να γίνει».

Το «Δημοκρατία της Μακεδονίας», λοιπόν, τελειώνει οριστικά. Στη θέση του ορθά μπαίνει ο γεωγραφικός προσδιορισμός «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας». Ως προς τον όρο «Μακεδών» λόγω της αρχαιότητας είναι συνυφασμένος με τον ελληνισμό. Επιθυμούμε οριοθέτηση ταυτοτήτων ελληνισμού και σλαβισμού χωρίς να αναγνωρίζουμε μακεδονικό έθνος. Άλλο η αρχαία Μακεδονία –εννοείται ότι όλα εκεί συνδέονται με τον ελληνισμό- και άλλο 19^{ος}, 20^{ος} αιώνας.

Ως προς τον αλτρωτισμό είναι σαφές ότι η Συμφωνία των Πρεσπών απαγορεύει αποτελεσματικά να θέσουν θέμα μειονότητας οι βόρειοι γείτονες. Επιβεβαιώνεται το υφιστάμενο σύνορο ως ένα διεθνές σύνορο. Η συμφωνία, λοιπόν, πατάσσει τον αλτρωτισμό και εγγυάται το παραβίαστο στα σύνορά μας.

Ως προς τη γλώσσα έχουν χιλοειπωθεί. Οι ειδικοί και ιδιαίτερα

ο άριστος ακαδημαϊκός κ. Ζάικος λέει ότι η γλώσσα ορίζεται ως σλαβική, ονομάζεται μακεδονική και διδάσκονταν σε όλα τα πανεπιστήμια της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν το '77.

Ως προς την ταυτότητα για εμάς τους Έλληνες δεν αλλάζει απολύτως τίποτα, Μακεδόνες θα συνεχίσουμε να αυτοαποκαλούμαστε. Ούτε το αεροδρόμιο της Μακεδονίας ούτε το Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας θα αλλάξει όνομα, αντίθετα με αυτά που συμβαίνουν στην απέναντι πλευρά.

Σε ό,τι αφορά την ιθαγένεια, ήδη στη μετάφραση της Συμφωνίας τους δεν χρησιμοποιούν τη λέξη «nationals», που είναι το αντίστοιχο του nationality, το αποφεύγουν για ευνόητους λόγους, γιατί ένα μεγάλο κομμάτι της πατρίδας τους δεν το επιθυμεί.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ στις επιφυλάξεις και στις ανησυχίες πολλών φίλων και ιδιαίτερα των Πατέρων της Εκκλησίας, τις οποίες τις έχουμε και δεν τις αγνοώ. Από την άλλη, όμως, είναι η πεποίθηση ότι πράττω το σωστό. Αν περάσει ακόμα ένα τέταρτο του αιώνα –νομίζω ότι αυτό πιστεύουν οι ειδικοί-, θα μείνει το «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σκέτο και αυτό που θα συμβεί θα είναι πολύ άδικο. Αυτό διδάσκει εξάλλου η ιστορία από το '44 μέχρι σήμερα. Το ομολογούν, επίσης, οι ειδικοί.

Μου ζητείται να αρνηθώ την πεποίθησή μου, που προσεκτικά διαμόρφωσα μελετώντας προσεκτικά το κείμενο της συμφωνίας και τις ερμηνείες αξιόλογων Ελλήνων επιστημόνων, με διαφορετικές αφετηρίες το τονίζω αυτό. Αναφέρομαι σε εκείνους τους ειδικούς επιστήμονες, ιστορικούς, σλαβολόγους, διεθνολόγους, νομικούς που αφιέρωσαν τη ζωή τους υπηρετώντας το δίκιο της πατρίδας. Αναφέρομαι στους επιστήμονες που αφιέρωσαν δεκαετίες μελέτης για να κατανοήσουν σε βάθος το ζήτημα, να ξεπεράσουν χρονιές προκαταλήψεις και να αντιπαλέψουν πολιτικές σκοπιμότητες και ιδιοτέλειες, ώστε να φέρουν σε πέρας τη διαπραγμάτευση και να καταλήξουν σε συμφωνία αλληλοκατανόησης και συνεννόησης μεταξύ των δύο λαών και όχι μόνο.

Πώς να τους αγνοήσω; Πώς να προτάξω τη μεταφυσική σας ερμηνεία, την απαίτησή σας ή ακόμη και την απειλή σας απέναντι στη γνώση που λάμπουν τα ελεύθερα γένη, όπως είπε ο εθνομάρτυρας Ρήγας Φεραίος; Πώς να αρνηθώ την πεποίθησή μου; Θα ήταν αυτό πράγματι επιλήψιμο και ανέντιμο για ένα σημαντικό λόγο, για ένα θέμα που σέρνεται στον βάλτο του λαϊκισμού πάνω από εβδομήντα χρόνια.

Και τώρα που επιτέλους με τη θέση σε ισχύ της συμφωνίας αλλάζουν όνομα, τώρα που αναγνωρίζουν ότι είναι Σλάβοι, τώρα που αναγνωρίζουν ότι η γλώσσα τους είναι σλαβική, τώρα που επιτέλους αναγνωρίζουν ότι δεν έχουν καμμία σχέση την αρχαία Μακεδονία, τώρα που αλλάζουν το σύνταγμα τους, με καλείτε να μην υποστηρίξω τη συμφωνία. Αδιανόητο, παράλογο.

Μήπως θέλετε να σας θυμίσω τους υπερπατριώτες Σαμαρά, Μητσοτάκη, Βενιζέλο, Μπακογιάννη, Αβραμόπουλο; Στις 27-9-2014 από το Βήμα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ο Υπουργός Εξωτερικών της Κυβέρνησης Σαμαρά επί λέξει είχε πει: «Προτεινόμεν μία αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν τη λέξη «Μακεδονία» για κάθε χρήση erga omnes».

Τέλος, για να τελειώνω με τους υπερπατριώτες, θέλω να πω ότι από το '79 ταξιδεύω στη Βουλγαρία, εκεί σπούδασα. Δεν διανοήθηκα ποτέ να περάσω τα σύνορα, γιατί δεν ήθελα να μπει στο διαβατήριό μου η ψευδεπίγραφη σφραγίδα. Ξανά περιορισμό στη ζωή μου δεν βάζω. Τέρμα η φυλακή, γιατί ο περιορισμός φυλακή είναι.

Οι Έλληνες, λοιπόν, δεν είναι ούτε «νενέκοι» ούτε εθνικιστές πατριδοκάπηλοι. Πατριώτες είναι. Τιμούν και σέβονται την πατρίδα τους, όπως και τις πατρίδες των άλλων. Πού βρίσκεται, όμως, το πολιτικό ήθος; Είναι δυσδιάκριτο. Μέσα σε όλους αυτούς τους θεατρινισμούς, τις εξάρσεις και τους αλαλαγμούς, την επίπλαστη ανυπόφορη και απαράδεκτη σκηνοθεσία της γλώσσας του σώματος των κομματικών καρεκλοκένταυρων. Γέρασαν μέσα σε αυτή την Αίθουσα και ακόμη θαρρώ δεν κατάλαβαν το καθήκον και την υποχρέωσή τους να υπηρετούν.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Να δω μια συναίνεση, ένα ομόφωνο χαμόγελο και ας μην είναι χειροκρότημα. Να είναι, όμως, ομόφωνο εναντίον πρακτικών που είναι ξένες προς τον πολιτισμό και τις αξίες μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ουρσουζίδη, Βουλευτή Ημαθίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει η κ. Σκουφά Ελισσάβετ, Βουλευτριά Πιερίας του ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα καταθέσω στα Πρακτικά, όμως, θέλω να κάνω μία αναφορά στο πώς αποκαλούνταν η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας εν έτει κυβέρνησης 1959 και Κωνσταντίνου Καραμανλή του πρεσβύτερου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με αριθμό φύλλου 238, Τεύχος Πρώτον, στο πώς αποκαλούνταν επίσης στο γεωγραφικό εγχειρίδιο της δευτέρας γυμνασίου εν έτει 1977 πάλι επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Καραμανλή. Και τέλος, για τη μαύρη σελίδα της ιστορίας μας -δυστυχώς, γιατί υπάρχουν και τέτοιοι ανάμεσά μας και εκφράζονται, δυστυχώς, στη Βουλή- για τους νοσταλγούς της δικτατορίας των συνταγματαρχών, έχω το γεωγραφικό εγχειρίδιο της δευτέρας γυμνασίου με το πουλί μπροστά, το γνωστό, και μέσα η Ελλάδα και πώς αποκαλείται η βόρεια γείτονά μας.

Δεν θα τα καταθέσω, συνειδητά, για τα Πρακτικά. Υπάρχουν ελεύθερα στο διαδίκτυο για όποιον συμπολίτη ενδιαφέρεται.

Ακούσαμε πολλά, διάφορα, ανιστόρητα, στρουθοκαμηλίστικα, εθνολαϊκιστικά και μισαλλόδοξα, δυστυχώς, όλες αυτές τις μέρες. Αντέχουμε και υπερνικάμε ακόμη και επιθέσεις παρακρατικών σε σπίτια συντρόφων και συναδέλφων μας. Αντέχουμε το μίσος και τη διχόνοια που προσπαθείτε να σπείρετε στην ελληνική κοινωνία, στην ουσία βάζοντας κάποια μεμονωμένα μέλη της να αποκαλούν προδότες και εθνομηδενιστές συμπατριώτες, συμπολίτες τους, εκπροσώπους και μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Αντέχουμε και υπερνικάμε κάθε προσπάθεια σπίλωσης της ηθικής ποιότητας και προσωπικότητάς μας, αντικρίζοντας τις φάτσες μας σε αφίσες, ως επί ξύλου κρεμάμενοι, στις πόλεις μας, στις πόλεις που μένουμε εμείς, οι γονείς, τα παιδιά, οι φίλοι μας, οι γείτονες και οι συμπολίτες μας.

Κι ένα μεγάλο ερωτηματικό εγείρεται: Από πού χρηματοδοτήθηκε αυτή εκστρατεία σπίλωσης; Ποιος την οργάνωσε; Ποιος αφισοκόλλησε; Γιατί οι αφίσες ήταν ανυπόγραφες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Και σε εμάς το 2012 το ίδιο έκαναν!

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Κάποιοι, ευτυχώς ελάχιστοι, μας κατηγορείτε για προδοσία και για εθνική μειοδοσία. Τα πιο ανεγκέφαλα, μισαλλόδοξα και άκρως προβληματικής, συναισθηματικής και πνευματικής κατάστασης τοπικά γκρουπούσκουλα λένε χωρίς αιδών και χωρίς ντροπή ότι θα στήσουν εναντίον μας ειδικά δικαστήρια. Κάποιοι ονειρεύονται και μιλούν και για νεκρανάσταση των στρατοδικείων της χούντας. Όλα αυτά τα υποστηρίζετε, κύριοι της Αντιπολίτευσης;

Συνεχίζετε να υποστηρίζετε ενώπιον του λαού ότι παραδίδουμε το όνομα της Μακεδονίας. Γιατί, κύριοι και κυρίες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, δεν βγαίνετε ευθαρσώς να πείτε ότι για πολλές δεκαετίες το γειτονικό μας κράτος αποκαλείται σκέτο «Μακεδονία», χωρίς προσθήκη επιπλέον γεωγραφικού προσδιορισμού; Γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι η Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995 αναγνωρίζει το συγκεκριμένο κράτος ως Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας;

Γιατί δεν καταθέτετε στα Πρακτικά τα ισχύοντα διαβατήρια που αναγράφουν «Δημοκρατία της Μακεδονίας»; Αυτό είναι το διαβατήριο με οποίο μπαίνουν και βγαίνουν οι γείτονές μας στη χώρα. «Δημοκρατία της Μακεδονίας» αναγράφει.

Το καταθέτω παρακαλώ για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελισσάβετ Σκουφά καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί δεν ομολογείτε ότι τόσα χρόνια οι συνοριοφύλακες σφράγιζαν, αντί γι' αυτά τα διαβατήρια, λευκά χαρτάκια; Έτσι ασκούσατε εξωτερική πολιτική, με λευκά χαρτάκια και στρουθοκαμηλίζοντας.

Γιατί δεν ομολογείτε ευθαρσώς ότι εκατόν σαράντα χώρες παγκοσμίως μέχρι τώρα χρησιμοποιούν τον όρο «Δημοκρατία

της Μακεδονίας»; Σκέτο «της Μακεδονίας». Γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι από το 2008 όλα τα ελληνικά κόμματα –όλα, πλην του τότε ΛΑΟΣ- είχαν στηρίξει και αποδεχθεί, στο πλαίσιο της εθνικής γραμμής, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις; Γιατί υποχωρείτε από αυτήν την εθνική γραμμή, όπως την εξέφρασε και ο Κώστας Καραμανλής, κυρίες και κύριοι; Περιμένουμε απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα.

Γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι μόνο η παρούσα συμφωνία, για πρώτη φορά, ενσαρκώνει και υλοποιεί αυτή την εθνική γραμμή, το *erga omnes* δηλαδή, με συνταγματική Αναθεώρηση; Γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι το «Βόρεια Μακεδονία» διασφαλίζει καλύτερα και πιο αποτελεσματικά το εθνικό συμφέρον από το τωρινό και ισχύον «Δημοκρατία της Μακεδονίας»; Έτσι αποκαλούν εκατόν σαράντα χώρες τη γείτονα χώρα. Και λέτε να κάνουμε δημοψήφισμα. Με ποιο ερώτημα απέναντι στον ελληνικό λαό; Αν προτιμάει το Βόρεια Μακεδονία ή το Μακεδονία σκέτο; Νομίζω η απάντηση είναι ξεκάθαρη.

Γιατί δεν βγαίνετε να εξηγήσετε στον ελληνικό λαό ότι αν δεν κυρωθεί η συγκεκριμένη συμφωνία, «Δημοκρατία της Μακεδονίας» θα συνεχίζει να αποκαλείται η συγκεκριμένη χώρα; Γιατί δεν ομολογείτε ότι στη συμφωνία προδιαγράφεται ότι οι δύο χώρες δεσμεύονται για το απαραβίαστο των συνόρων και της εδαφικής ακεραιότητας των δύο χωρών;

Γιατί δεν βγαίνετε να ομολογήσετε ότι η προκείμενη συμφωνία, βάσει των άρθρων 4, 5 και 6, θέτει οριστικά τέλος, για πρώτη φορά, και δεσμεύει τις δύο χώρες στην αποτροπή και απαγόρευση, για πρώτη φορά στην ελληνική διπλωματική ιστορία, των αλτρωτικών δηλώσεων, των εχθρικών δραστηριοτήτων, ενεργειών και του αναθεωρητισμού;

Γιατί δεν ομολογείτε ότι μία εκ των τροπολογιών του Συντάγματος της γείτονος αναφέρει ρητά ότι η πολιτεία της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας αναλαμβάνει την υποχρέωση και τη δέσμευση να μην αναμειγνύεται στα κυριαρχικά δικαιώματα άλλων κρατών και στις εσωτερικές τους υποθέσεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, χρειάζομαι χρόνο. Προέρχομαι και κατάγομαι από την Πιερία. Δεχθήκαμε ανηλεή και βρώμικη και επίθεση όλες αυτές τις μέρες και πρέπει ο ελληνικός λαός να ακούσει, επιτέλους, την αλήθεια.

Γιατί δεν βγαίνετε να ομολογήσετε ότι βάσει του άρθρου 7 διαχωρίζεται για πρώτη φορά ο ελληνικός πολιτισμός, η ελληνική ιστορία μας, η ελληνικότητα της αρχαίας Μακεδονίας από στιδήποτε «μακεδονικό» της γείτονος χώρας;

Γιατί δεν ομολογείτε ότι βάσει της συμφωνίας αναλαμβάνουμε την ιστορική ευθύνη ενώπιον του ελληνικού λαού, ενώπιον των Ελλήνων και Ελληνίδων, ενώπιον των κατοίκων αυτής της χώρας, να φέρουμε στα μάτια τους και να την υπογράψουμε αναλαμβάνοντας –ξανάλειω- την ιστορική ευθύνη;

Γιατί δεν λέτε και δεν ομολογείτε ότι δεν τίθεται ζήτημα μακεδονικής γλώσσας και ότι ρητά και βάσει του άρθρου 7, αλλά και βάσει της ρηματικής διακοίνωσης ορίζεται ότι ανήκει στην οικογένεια των νοτίων σλαβικών γλωσσών;

Γιατί δεν λέτε, επίσης, ότι η γείτονα χώρα αναλαμβάνει για πρώτη φορά τη δέσμευση στη διπλωματική ιστορία να ξεκαθαρίσει και να επανακαθορίσει την χρήση των μνημείων, των υποδομών της και να τα αποσυνδέσει μιας εξ άπαντος, ξεκάθαρα, ότι δεν είναι δικά τους και ότι ανήκουν όντως στην αρχαία ελληνική ιστορία μας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, παρακαλώ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και τέλος, γιατί δεν βγαίνετε να πείτε ότι όρος «nationality» δεν αφορά καμία εθνική διεκδίκηση από τη γείτονα χώρα; Αφορά μόνο την ιθαγένεια, τη σχέση δηλαδή των πολιτών με το κράτος στη γείτονα χώρα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τουλάχιστον του δημοκρατικού τόξου, σταματήστε να σπέρνετε και να υποδαυλίζετε το μίσος και την εθνική διχόνοια στον λαό. Σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων και της ιστορικής ευθύνης, για να κλεί-

σουμε οριστικά μία πληγή που βασανίζει για πολλές δεκαετίες τον λαό μας, για την ειρηνική συνύπαρξη και συνανάπτυξη των βαλκανικών λαών, για να ξαναποκτήσει η Ελλάδα μας τον ηγετικό, ειρηνευτικό και αναπτυξιακό ρόλο που της αξίζει, για να κοιτάμε, τέλος, το μέλλον με αισιοδοξία και εθνική υπερηφάνεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Σκούφα Ελισσάβετ, Βουλευτριά Πιερίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο Εσπερινό ΕΠΑΛ Αγίου Δημητρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Όπως γνωρίζετε, παρακολουθείτε συνεδρίαση της Βουλής για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών. Σήμερα είναι η πρώτη μέρα, αύριο θα είναι η δεύτερη και θα ακολουθήσει στο τέλος της αυριανής μέρας ψηφοφορία.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, Βουλευτής Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία συνάντηση της παρούσης Βουλής, της παρούσης Κυβέρνησης, της παρούσης συγκυρίας με την ιστορία. Αυτή η συνάντηση μπορεί να εξελιχθεί σε διέξοδο, μπορεί να εξελιχθεί σε σύγκρουση. Εάν εξελιχθεί σε σύγκρουση, τότε σημαίνει ότι δεν μπορούμε, δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στα ιστορικά σας καθήκοντα και στα ιστορικά αιτήματα.

Αποδείξατε, ίσαμε τώρα, ότι στη διαχείριση της καθημερινότητας αποτύχατε. Ήλπιζε κανείς, καλοπροαίρετα, ότι στη διαχείριση ιστορικών αιτημάτων θα μπορούσατε να παραλάβετε τη σκυτάλη από το λεγόμενο -από εσάς- παλαιοπολιτικό σύστημα, που την είχε αφήσει σε ευοίωνο σημείο και αυτήν τη σκυτάλη να την πάτε παραπέρα. Αποδεικνύεται ότι συγκρουστήκατε με την ιστορία και σπάτε τα μούτρα και της χώρας και των ιστορικών αναγκών της χώρας.

Τι πετυχαίνετε με αυτήν τη συμφωνία, αν αφαιρέσουμε από το προσκήνιο όλες εκείνες τις κραυγές με τις οποίες διαχειρίζεστε την τρέχουσα πολιτική συγκυρία -επαναλαμβάνω- και όχι την ιστορία; Εδώ δεν έρχεστε σήμερα για να εκλιπαρήσετε για ψήφους. Εδώ δεν υπάρχει Ακροδεξιά, δεν υπάρχει Ακροαριστερά, δεν υπάρχει φασισμός, δεν υπάρχει ναζισμός, δεν υπάρχει αριστερισμός. Εδώ υπάρχει η συνάντησή σας με την ιστορία, μία ιστορία που ξεκινάει από τα βάθη της σύγχρονης ιστορίας μας, μία ιστορία την οποία όλοι μπορούμε να δούμε στις 5 Φεβρουαρίου του απόγευμα, στη Γεννάδιο Βιβλιοθήκη, όπου θα παρουσιαστεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από 106 χρόνια μία ταινία μίας ώρας, η οποία πρωτοπαρουσιάστηκε το 1913.

Την είχε παραγγείλει η ελληνική κυβέρνηση των νικηφόρων βαλκανικών πολέμων, η ελληνική κυβέρνηση της κατοχύρωσης της ιστορικής Μακεδονίας σε ελληνικά σύνορα, για να δείξει, στο παγκόσμιο και ευρωπαϊκό τότε κοινό, τον αγώνα του ελληνικού στρατού, του ελληνικού λαού και σύσσωμης της ελληνικής ηγεσίας, προκειμένου να διπλαιοποιηθεί η χώρα. Και τότε δεν υπήρχε διαχείριση της καθημερινότητας. Υπήρχε η διαχείριση της ιστορίας, που δεν αντέχετε να κάνετε.

Τώρα προσπαθείτε να διαχειριστείτε την επικείμενη εκλογική σας ήττα με όρους ιστορικών συμβάσεων, με όρους ιστορικών βημάτων. Δεν γίνεται έτσι. Πρέπει να αρθείτε πάνω από αυτά.

Αν υπήρχαν φασίστες και Ακροδεξιοί που απειλήσαν τη Βουλή στη διαδήλωση, δεν έπρεπε σήμερα να τους επικαλείστε. Έπρεπε να είχαν συλληφθεί και να τελειώνανε. Αν υπάρχει κάποια άλλη διάσταση, η οποία σας εμποδίζει να επιτελέσετε το ιστορικό σας έργο, θα έπρεπε να το παρακάμψετε.

Εσείς αφήσατε αλώβητη διάταξη στο σύνταγμα τους, το οποίο δεν αλλάζει για πρώτη φορά από σας. Είχε αλλάξει και με την Ενδιάμεση Συμφωνία το σύνταγμα τους. Γιατί δεν ξεκινάει η ιστορία

με σας. Τι παραμένει αλώβητο στο σύνταγμα τους; «Η δημοκρατία εγγυάται ιδιαίτερα ασφαλιστικά δικαιώματα σε βετεράνους του αντιφασιστικού πολέμου και όλων των μακεδονικών εθνικών απελευθερωτικών πολέμων, σε αναπήρους πολέμου, σε εκείνους που εξορίστηκαν και φυλακίστηκαν για τα ιδεώδη της ξεχωριστής ταυτότητας του μακεδονικού λαού και του μακεδονικού κράτους, καθώς και σε μέλη της οικογένειάς τους που δεν έχουν τα υλικά μέσα για να συντηρηθούν».

Ο «μακεδονικός λαός» και το «μακεδονικό κράτος», που παραμένουν ως διατύπωση αλώβητα στο σύνταγμα των Σκοπίων, είναι αυτό με το οποίο θα έπρεπε να αναμετρηθείτε και να το παραμερίσετε.

Δεν παριστάνω εδώ ότι είχατε εύκολο ρόλο, όπως καμμία προηγούμενη κυβέρνηση δεν είχε εύκολο ρόλο σε αυτό το ζήτημα. Μην μετατρέπετε, όμως, το ότι σπάτε τα μούτρα σας και τα μούτρα της χώρας με αυτή τη συμφωνία σε νίκη τάχα προοδευτική, ενώ στην ουσία η συμφωνία που φέρνετε είναι άρνηση της ιστορικής σας ευθύνης.

Ανατρέπετε πολιτική εκατόν πενήντα ετών. Αυτή η πολιτική των εκατόν πενήντα ετών αρνείτο τη μονοπώληση της «μακεδονικής ταυτότητας» σε μία χώρα για το σύνολο της μακεδονικής εκτάσεως. Και αν οι ελληνικές κυβερνήσεις, αυτές του παλαιού συστήματος -που λέτε εσείς- μιλούσαν και μιλούσαμε για αλλαγή ονόματος και για όλες τις αλλαγές, το κάναμε για να έρθει μετά από είκοσι οκτώ χρόνια αυτή η χώρα και να δικαιούται να ομιλεί στο σύνταγμα της για σκέτο «μακεδονικό λαό»;

Να το δούμε ανάποδα, παρακαλώ. Εάν υποθέσουμε ότι στο σύνταγμα τους επιβάλαμε να ονομάζονται ιδεωδώς «Δημοκρατία των Δυτικών Βαλκανίων» και διατηρούσαν το άρθρο που σας ανέφερα και διατηρούσαν τον όρο «μακεδονική γλώσσα» και «μακεδονική υπηκοότητα» και «μακεδονική ταυτότητα» και την ελληνική Μακεδονία την αποκαλούσαν «Βόρεια περιοχή του πρώτου μέρους», τότε και πάλι θα έπρεπε να το καταψηφίσουμε.

Το όνομα δεν είναι αυτοσκοπός. Το όνομα είναι το όχημα του αλτρωτισμού. Και από τη στιγμή που και το όνομα δεν βελτιώνεται και ο αλτρωτισμός παραμένει ενεργός και επικίνδυνος, έχετε σπάσει τα μούτρα σας και έχετε οδηγήσει τη χώρα σε περιπέτειες.

Τα Σκόπια είναι μικρή χώρα, δεν έχουν ισχυρό στρατό. Όμως, ένας που έχει ιστορική συναίσθηση, βλέπει τα Σκόπια όχι μόνο με το μέγεθός τους, αλλά βλέπει και τα Σκόπια ως πiónι. Πολλές φορές μικρές χώρες χρησιμοποιούνται ως πiónι από άλλες και τότε η επικινδυνότητά τους είναι μεγαλύτερη. Γιατί αυτή την αλτρωτική σφήνα μιας χώρας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί αργότερα ως πiónι, να την αφήσουμε στα σπλάχνα της Ελλάδας και να μην εκμεταλλευτούμε την αδήριτη ανάγκη του διεθνούς παράγοντα να δώσει λύση, επιτυγχάνοντας καλύτερη συμφωνία που δεν περιέχει τον αλτρωτισμό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να ξέρετε το εξής: Η Νέα Δημοκρατία δεν νομίζει ούτε θεωρεί ότι διαχειρίζεστε εύκολες υποθέσεις, ούτε οι προηγούμενοι το διαχειρίζονταν. Είχατε παραλάβει, όμως, την υπόθεση από καλό σημείο. Και πρέπει να έχετε το θάρρος να παραδέχεστε ότι το σημείο από το οποίο το παραλάβετε, σας έδινε τη δυνατότητα ενόψει και της τεράστιας ανάγκης της Δύσης -της Ευρώπης- περισσότερο και λιγότερο της Αμερικής- να ενταχθούν τα Σκόπια στις ευρωπαϊκές δομές, να είχατε πετύχει μία συμφωνία η οποία στερούσε από αυτό το πiónι όλες τις αλτρωτικές πιυχές και αιχμές, που θα ταλαιπωρήσουν το μέλλον της χώρας μας.

Ζούμε ιστορικές στιγμές. Δεν χρειάζεται ο κ. Τσίπρας, πνένοντας τα λoίσθια της κυβερνητικής του θητείας και μετατρέποντας από εν ενεργεία Πρωθυπουργός σε διαχειριστής της ήττας του, να εμπλέκει στο τέλος της θητείας του τόσο σοβαρά θέματα. Θα ήταν προτιμότερο να αποφύγει να διχάσει τους Έλληνες για να ενώσει τους Σκοπιανούς, όπως προσφυώς είπε ο κ. Μητσοτάκης.

Και να ξέρετε ότι η εθνική γραμμή, κάθε φορά, δεν είναι κάτι ακλόνητο. Εθνική γραμμή για χώρες σαν την Ελλάδα είναι «η ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών». Εσείς που μυκητίζετε και κατηγορείτε διαρκώς το παλαιό πολιτικό σύστημα, αντί να παραδεχτείτε ότι ανέκαθεν αδιαφορούσατε για τη μακεδονική

ταυτότητα των βορείων γειτόνων, γαντζώνεστε από παραποίηση των θέσεων του παλαιού πολιτικού συστήματος, χρησιμοποιώντας αυτό που βρίζετε για σωσίβιο. Δεν γίνονται όλα μαζί. Ή το παλαιό πολιτικό σύστημα κατέστρεψε τη χώρα ή το παλαιό πολιτικό σύστημα θα σας δώσει σωσίβιο. Και τα δύο μαζί δεν γίνονται.

«Περισσότερο από τις ιδέες σας, αντιπαθώ τις μεθόδους σας» είχε πει ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής, απευθυνόμενος στην Αριστερά. Φαίνεται ότι οι μέθοδοί σας εξακολουθούν να είναι αντιπαθητικές, γιατί εξακολουθείτε να μην παραδέχεστε τις προθέσεις σας, οι οποίες, στο κάτω-κάτω, στο θέμα το σκοπιανό ουδέποτε απεκρύβησαν και ουδέποτε άλλαξαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι το μόνο θέμα για το οποίο δεν κοροϊδέψατε τον ελληνικό λαό προεκλογικώς. Μάλιστα, στελέχη επιφανή προτιμούσαν να λέγεται σκέτο «Μακεδονία» αυτή η χώρα, αντί για «Βόρεια Μακεδονία».

Ως προς τους διακονιάρηδες ψήφων που σήμερα σέρνονται σε αυτή την Αίθουσα κραυγάζοντας και με γογγυσμούς και μυκηθμούς επιχειρούν να εκμεταλλευτούν το συναίσθημα και τον πατριωτισμό των Ελλήνων, σε αυτούς τους διακονιάρηδες ψήφων, θα ήθελα να πω ότι η ευθύνη που ο καθένας, η καθεμία έχουμε είναι αυτή που μπορεί να αποτρέψει αυτή τη συμφωνία. Παραλλαγές και εξαλλαγές του Συντάγματος ως αποτρεπτικές αυτής της συμφωνίας δεν επιτρέπεται να λέγονται.

Ο κ. Χατζηδάκης γκρέμισε το ψεύδος ότι παραιτούμενοι κάποιοι Βουλευτές μπορούν να προκαλέσουν εκλογές. Εγώ θα γκρεμίσω ένα άλλο ψεύδος και θα τελειώσω.

Λένε ότι αν παραιτηθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, θα γίνουν εκλογές και δεν θα προχωρήσει αυτή η συμφωνία. Το άρθρο 34 του Συντάγματος λέει ότι αν παραιτηθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, αντικαθίσταται από τον Πρόεδρο της Βουλής. Και αν εξαφανίσουμε ή απαγάγουμε τον Πρόεδρο της Βουλής για να αποτρέψουμε τη συμφωνία, τότε, λέει το Σύνταγμα αναπληρώνεται από την Κυβέρνηση. Και αυτή η αναπλήρωση διαρκεί έξι μήνες.

Τα καλά νέα για τον λαό είναι ότι με τις αποφάσεις του μπορεί να αποτρέψει τέτοιες εξελίξεις. Τα κακά νέα είναι ότι ο κ. Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ για το θέμα αυτό ουδέποτε έκρυψαν την πραγματικότητα. Παρά ταύτα, έστω και τελευταία στιγμή, αναλογιστείτε τις ευθύνες σας. Συνομιλείτε με την ιστορία. Είναι απέραντη η γοητεία του να συνομιλείς με την ιστορία και είναι αφόρητη η ευθύνη αυτή τη συνομιλία να μην την φέρεις σε πατριωτικό πέρας.

Όχι στη Συμφωνία των Πρεσπών, για να μπορέσει η χώρα να απαλλαγεί από μία αβάσταχτη αλυσωτική σφήνα στα ιστορικά της σπλάχνα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τασόλα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν επιτρέπεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Ναι, αλλά δεν επιτρέπεται επίσης τα επτά λεπτά να γίνονται δώδεκα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Υπάρχει μια ανοχή σε όλους λίγο-πολύ.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. Βίτσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα σας πω πώς αισθάνομαι. Θεωρώ ότι με εξαίρεση τους θλιβερούς ναζί της Χρυσής Αυγής, όλοι οι άλλοι Βουλευτές εδώ είμαστε πατριώτες, αγαπάμε δηλαδή την πατρίδα μας, ακόμα και εκείνοι που μέσα στις αξίες τους έχουν και εθνικιστικές -δεν μιλάω για εθνικές- ιδέες. Μπορούμε, όμως, στη διαδικασία του κοινοβουλευτισμού να συζητάμε, να ανταλλάσσουμε επιχειρήματα, να συγκρούμαστε επί των ιδεών. Το ένα ζήτημα είναι αυτό.

Κάνω αυτήν την εισαγωγή, γιατί νομίζω ότι χρειάζεται μετά.

Το δεύτερο ζήτημα είναι το εξής: Έχουμε μια ιστορική ευκαιρία, η οποία μετά την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών θα γίνει μία ιστορική δυνατότητα. Κλείνουμε μία από τις τελευταίες εκκρεμότητες -νομίζω ότι είναι άλλη μία- του ανατολικού ζητήματος -εξ ου και τα εκατόν πενήντα χρόνια- μέρος του οποίου ήταν το μακεδονικό ζήτημα. Ουρά του μακεδονικού ζητήματος είναι το θέμα της ονομασίας της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, για να την ονομάσω και έτσι.

Είναι ένα δύσκολο ζήτημα, γιατί είναι και συναισθηματικά φορτισμένο. Εγώ κατανοώ ότι, όταν είσαι σε μία συναισθηματική φόρτιση, πολλά πράγματα δεν τα καταλαβαίνεις και πολλά πράγματα τα παίρνεις δεδομένα. Για αυτό χρειάζεται όλη αυτή η συζήτηση. Αυτό ήταν το πρώτο κομμάτι.

Έρχομαι στο δεύτερο κομμάτι. Φαντάζομαι ότι όλοι έχουμε διαβάσει το βιβλίο του Νίκου Μέρτζου για το μακεδονικό, ο οποίος ήταν στη συμβουλευτική επιτροπή της Δικτατορίας, ήταν σύμβουλος του κ. Μητσotάκη και ο οποίος συμμετείχε και στην επιστημονική επιτροπή που είχε φτιάξει ο κ. Κοτζιάς. Εκεί, θα πρέπει να βρείτε μία σειρά απαντήσεις σε ερωτήματα και ζητήματα που βάζετε.

Εγώ το διάβασα με κριτικό μάτι. Έχω τις συμφωνίες μου. Έχω και τις διαφωνίες μου. Σε έναν, όμως, μεγάλο άνθρωπο -σε ηλικία- που έχει πρωτοστατήσει σε διάφορες στιγμές του ελληνικού βίου, φαίνεται και η ανεκτικότητα και η ωριμότητα που δεν την επιδεικνύουν όλοι εδώ.

Έρχομαι στο τρίτο ζήτημα.

Κύριε Κουμουτσάκο, θα ήθελα να σας θέσω ένα ρητορικό ερώτημα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Προσωπικά;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Θέλω να κάνω ένα ρητορικό ερώτημα σε όλους.

Οι δίγλωσσοι στη βόρεια περιοχή της Ελλάδας, αυτή που θα αποκαλούμε πλέον «Βόρεια Μακεδονία», μιλούν ελληνικά και ποια άλλη γλώσσα; Στο Αμύνταιο, για παράδειγμα ή στη Μελίτη ή σε μια σειρά από άλλες περιοχές, ποια είναι η άλλη γλώσσα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Τι υπαινίσσεστε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Θα σας πω.

Μιλάνε ντόπια. Ακούστε πώς τα λένε. Τα λένε ντόπια. Και οι κάτοικοι λέγονται ντόπιοι. Αυτή η παράταξη, που διοικούσε τη χώρα όλα αυτά τα χρόνια, στέρησε σε ανθρώπους που ήταν εκεί, να λένε «ξέρετε, ρε παιδιά, εμείς μιλάμε αυτό» ή «μιλάμε εκείνο». Και μιλάω για Έλληνες. Δεν νιώθετε μία ευθύνη; Θα επανέλθω πάνω σε αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Θα σας απαντήσω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Εμείς -αν θέλετε- είμαστε καθαροί. Η θέση μας εκφράστηκε πολύ καθαρά και πάρα πολύ έντονα και στο πρόγραμμα του Συνασπισμού και στο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Απλώς, θα αναγνώσω τη γράφουμε στο πρόγραμμα, στη σελίδα 333 για το θέμα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

«Λύση σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό, απομάκρυνση των εθνικιστικών εντάσεων και υποστήριξη διαδικασιών πολύμορφης προσέγγισης, συνεργασίας και οικοδόμηση εμπιστοσύνης με τη γειτονική χώρα. Φεβρουάριος 2009». Άρα, έπρεπε να το περιμένετε. Από την άλλη μεριά, μπορούσε αυτό να γίνει το 2008;

Εγώ, ξέρετε, πιστεύω ακράδαντα ότι αν η παρούσα συμφωνία έμπαινε μπρος στην Κυβέρνηση του 2008, θα την υπέγραφε και με τέσσερα χέρια και συγχρόνως εκείνο το διάστημα πιθανά ο κ. Καμμένος να διαφωνούσε και να έφευγε από τη Νέα Δημοκρατία. Όμως, αυτό έχει να κάνει και με τις συνιστώσες ιδεών που αποτελούν τα μεγάλα κόμματα.

Το ίδιο πιστεύω ότι θα συνέβαινε ακόμα και με την κυβέρνηση Σαμαρά που ή θα την υπέγραφε ή η τότε κυβέρνηση θα διαλυόταν. Μπορούσε αυτό να γίνει; Δεν μπορούσε να γίνει τότε, για να συζητήσουμε στα σοβαρά, γιατί υπήρχε μια εθνικιστική κυβέρνηση από την άλλη μεριά που είχε κάνει σημαία αυτό που συζητάμε σήμερα εκ του αντιθέτου.

Άρα, χρειάστηκε να γίνουν εκλογές σε δύο χώρες, να βγουν δύο νέες κυβερνήσεις για να επιτύχουν ένα προωθητικό κείμενο

συμφωνίας που λύνει ένα σημαντικό εκκρεμές ζήτημα δεκαετιών και προάγει την ειρήνη, τη σταθερότητα, τη συνεργασία και τη συνανάπτυξη στα Βαλκάνια.

Και η Αντιπολίτευση ψάχνει και ψάχνεται. Ψάχνει δήθεν επιχειρήματα, αλλάζει θέσεις ή δεν έχει θέση για να μην ψηφίσει τη συμφωνία. Ψάχνεται στη ρίζα του μετεμφυλιακού κράτους για να βρει μια ιστορικότητα της σημερινής της στάσης. Και όμως, το 1946 που η Γιουγκοσλαβία μετονομάστηκε σε Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και πολύ περισσότερο το 1963, που πάλι μετονομάστηκε σε Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και αποτελούνταν από σοσιαλιστικές δημοκρατίες: πρώτον, της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, όπως λέγεται το σημερινό κράτος, δεύτερον, της Κροατίας, τρίτον, του Μαυροβουνίου, τέταρτον, της Σλοβενίας, πέμπτον, της Σερβίας και έκτον, της Μακεδονίας, τίποτα, τιμουδιά.

Ένας αρθρογράφος έγραψε τριάντα άρθρα την περίοδο 1946-1948, ο Παπακωνσταντίνου, και καμμία κυβέρνηση, η Κυβέρνηση δεν αντέδρασε. Δεν είναι ψέματα. Γιατί αντιμετωπίσατε τότε το θέμα στη βάση των πλάνων διεθνών δυτικών υπερδυνάμεων;

Σήμερα η γνώμη μου είναι ότι υποτάσσετε τη δική σας θέση στα δικά σας πολιτικά πλάνα, που είναι να πέσει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Φτάσατε κάτω απ' αυτόν τον στόχο να περιθωριοποιείτε μερίζονα θέματα εξωτερικής πολιτικής ή αλλιώς εθνικά θέματα.

Δεν αντιλέγω ότι κάποιοι από εσάς –άλλωστε, το φώναξαν– είναι κάτω από το σύνθημα «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική». Η Μακεδονία του Πιρίν είναι ελληνική; Και το νότιο τμήμα της Γιουγκοσλαβίας ελληνικό είναι; Θα πω μετά αν πάμε σε μια τέτοια λογική, τι πρόκειται να γίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Χρειάζεται, όμως, να αναρωτηθείτε στο κάτω-κάτω της γραφής το εξής: Το 2019 θα γίνουν εκλογές. Τι θα γίνει αν τις χάσετε, έτσι όπως εγώ πιστεύω; Τι θα λέτε μετά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Σε ποιους μιλάτε; Στους δικούς σας;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Σε σας.

Κύριε Τασούλα, μάλιστα, ειδικά σε εσάς.

Όμως, η τακτική σας και η θέση η δική σας, αλλά και της σημερινής ΔΗΣΥ έχει ευθύνη για άλλη μια τεράστια επίπτωση, που τη θεωρώ ακόμη πιο σημαντική. Με τις παλινωδίες σας, με τη μη θέση σας, δημιουργείτε χώρο για να δράσουν οι εθνικιστικές δυνάμεις. Δεν είναι το θέμα πόσοι ήταν οι καλοί, αν ήταν τριάντα, αν ήταν πεντακόσιοι αυτοί που πήγαν και κατέλαβαν τη Βουλή. Βρήκαν χώρο για να δράσουν. Αυτό είναι το βασικό ζήτημα.

Μη δεχόμενοι τη ρηματική διακοίνωση, κάνοντας τη δική σας μετάφραση στα περί λαού και γλώσσας, πλαγίως στην ουσία λέτε αυτά που οι εθνικιστικές δυνάμεις λένε ευθέως. Ποιος θα κερδίσει; Αυτός που λέει πλαγίως ή αυτός που μιλάει ευθέως, δηλαδή ότι εμείς, η Ελλάδα, οι Έλληνες απαγορεύουμε στους πάντες να χρησιμοποιούν τους όρους ««Μακεδονία», «μακεδονικός» κ.λπ., ακόμη και ως συνθετικό.

Αυτή είναι η επικινδυνότητα της τακτικής σας. Αυτή η τακτική δημιουργεί από σύγχυση έως αντίδραση σε πολίτες που διαβάζουν επικεφαλίδες, δεν βαθαίνουν, δεν ξέρουν καλά.

Άκουγα στην τηλεόραση, δεν ξέρω πόσοι το είδατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Και σας παρακαλώ, ολοκληρώστε με αυτό, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμη.

Άκουγα στην τηλεόραση τον Πέτρο Γαλακτόπουλο να λέει ότι πουλάμε την ιστορία μας. Δεν ξέρει; Δεν του είπαν; Συνειδητά διαστρέφει; Δεν πιστεύω το τελευταίο, γιατί η συμφωνία ομολογεί πως η ιστορία της αρχαίας Μακεδονίας, ο πολιτισμός της, το αποτύπωμα της στην πανανθρώπινη ιστορία είναι καθαρά ελληνική ιστορία, πολιτισμός κ.λπ..

Το ομολογούν και οι γείτονες. Όλοι οι γείτονες; Όχι. Οι εθνικιστές της «Βόρειας Μακεδονίας» αντιδρούν και να, το θαύμα! Η Αντιπολίτευση σε Ελλάδα και Βόρεια Μακεδονία έχουν ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα, κατηγορούν για τα ίδια τις κυβερνήσεις

τους, όμως ο εθνικισμός ενάντια σε εθνικισμό συνήθως σημαίνει πόλεμο. Και ας προσέξετε πολύ, και οι κεντροαριστεροί και οι κεντροδεξιοί και οι αριστεροί και οι κομμουνιστές. Θα βρεθείτε να πολεμάτε τον λεγόμενο «μακεδονικό εθνικισμό του Γκρουέφσκι» μαζί με τον Άνθιμο και τις εθνικιστικές δυνάμεις.

Καταλαβαίνω την προσπάθεια που κάνει το ΚΚΕ να γίνει αποδεκτό από τον ψευδοαποκαλούμενο «εθνικό κορμό». Όμως, οφείλω να θυμίσω το εξής: «Η αδυσώπητη πάλη ενάντια στον εθνικισμό μέσα στην εργατική τάξη και η εθνική αυτοδιάθεση είναι άρρηκτα δεμένα με την επαναστατική πάλη για τον σοσιαλισμό», Λένιν, «Θέσεις για το εθνικό και εποικιακό ζήτημα», Δεύτερο Συνέδριο της Τρίτης Διεθνούς.

Πατώντας πάνω σε αυτό, το ΚΚΕ έσωσε μαζί με άλλες δυνάμεις της Αριστεράς το 1992 την τιμή της Αριστεράς. Τώρα τι κάνετε; Λέτε πως η συμφωνία, αλλά και το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού του γειτονικού λαού είναι ενάντια -που αυτό το δικαίωμα βγαίνει μέσα από το «Βόρεια Μακεδονία», γιατί έκαναν συμφωνία, και το λέω για να μην παρεξηγηθώ- στο εργατικό κίνημα της χώρας μας και των Βαλκανίων, επειδή είναι εισιτήριο για την είσοδο της χώρας στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άκουσα τον κ. Γκιόκα στην επιτροπή. Πρώτον, λέτε ανακρίβειες, γιατί θα μπορούσε να μπει στο ΝΑΤΟ ως FYROM -και το ξέρετε αυτό- και δεύτερον, ξεχνάτε στην όλη επαναστατική πάλη την κίνηση της ιστορίας, τις ταξικές συγκρούσεις και τα καθήκοντα του αντίστοιχου κόμματος στη δική του χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τέλος της περιόδου των μηνονίων και η Συμφωνία των Πρεσπών δημιουργούν ένα νέο πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο. Ήδη, η Κυβέρνηση έχει δείξει τι σκέφτεται και πού πάει. Στα βασικά έχει μπει διαχωριστική γραμμή. Από τη μια μεριά ο αστερισμός της προόδου και από την άλλη μεριά ο αστερισμός της συντήρησης με τις ακροδεξιές συνιστώσες της.

Κάθε πολιτικό κόμμα, κάθε πολιτικό στέλεχος πάνω σε αυτό και με τις δικές του θέσεις και κριτική διαλέγει πλευρά. Όμως, σε κάθε περίπτωση ό,τι δεν συμβεί ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις, θα το επιβάλει η ίδια η κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε συνάδελφε, δεν είπε κάτι. Ήταν ρητορική ή ερώτηση. Δεν έχετε τον λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Θα απαντήσει στην ομιλία του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Για την ουσία της συζήτησης, ειλικρινά σας λέω ότι δεν θα μιλήσω περισσότερο από ένα λεπτό. Αν μιλήσω παραπάνω από ένα λεπτό, κλείστε μου το μικρόφωνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Δύο θέματα έθιξε ο κ. Βίτσας, με την ευπρέπεια που τον διακρίνει, στα οποία αισθάνομαι την ανάγκη να απαντήσω. Πρώτον, μιλάει για τους κατοίκους κεντρικών περιοχών της Μακεδονίας, της ελληνικής Μακεδονίας και λέει ότι τους λέτε ντόπιους ή τους λέγατε ντόπιους και ότι μιλάνε τα ντόπια.

Ξέρετε γιατί το λέγαμε αυτό, την ντοπιολαλιά; Γιατί δεν υπήρχε η πεποίθηση ότι το ιδίωμα που μιλούσαν συνιστούσε, είχε τα χαρακτηριστικά μιας ολοκληρωμένης γλώσσας. Εμείς, λοιπόν...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, κάντε λίγη ησυχία. Είναι ουσιαστική η συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Δεν υπήρχαν τα χαρακτηριστικά και αυτό ήταν διαχρονική άποψη των ελληνικών κυβερνήσεων και της χώρας, ότι είχαν συγκροτημένα χαρακτηριστικά γλώσσας και γι' αυτό ελέγετο ή ντοπιολαλιά ή ιδίωμα. Αυτό λέμε εμείς. Εσείς τι λέτε; Πώς τους λέτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Εμείς τους λέμε Μακεδόνες, για να σας απαντήσω κατευθείαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εσείς τους λέτε Μακεδόνες.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ναι, αυτούς τους ανθρώπους που μένουν εκεί και είναι ντόπιοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ενδιαφέρον. Και αυτό να καταγραφεί μαζί με τη δήλωση της κ. Χριστοδουλοπούλου το πρωί.

Τώρα και ένα τελευταίο. Μας ρωτήσατε ή μας κατηγορήσατε ότι με τη στάση μας σ' αυτό το θέμα φτιάξαμε ή ενισχύσαμε τους φασίστες και της φασιστικής απόχρωσης πολιτικές δυνάμεις της χώρας.

Πρώτα απ' όλα, νομίζω ότι διαπράττετε ένα μεγάλο σφάλμα ειδικά σήμερα, μετά την τοποθέτηση σήμερα του Κοινοβουλευτικού μας Εκπροσώπου, του κ. Δένδια, την οποία προσυπογράφω πλήρως, την προσυπογράφουν όλοι οι συνάδελφοι και την εκφράζει συνεχώς ο Πρόεδρος του κόμματος, ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Αυτή είναι η σχέση μας, είναι σχέση απαγόρευσης κάθε επικοινωνίας με τα άκρα και τις ακρότητες, όχι τώρα, αλλά πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κλείστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κλείνω με αυτό.

Ξέρετε, όμως, ποιος φτιάχνει και ποιος δίνει επιχειρήματα στη φασίζουσα Δεξιά; Οι δηλώσεις και τα ψηφίσματα που λένε ότι δεν κινδυνεύει το εθνικό συμφέρον, εάν η γειτονική χώρα αναγνωριστεί ως Μακεδονία. Αυτοί τους δίνουν τροφή, για να υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλά, καλά, μην πάμε εκεί τώρα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, ζητήσατε τον λόγο ως ειδικός αγορητής για δευτερολογία. Η απόφαση για δευτερολογίες, εάν θα υπάρξουν, θα αποφασιστεί αύριο. Προς το παρόν, δεν υπάρχει δευτερολογία.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο ως εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ για ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Καθίστε κάτω, κύριε Βίτσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να καθίσει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ναι, αλλά θα μιλήσει πάνω σ' αυτό που είπα εγώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και τι σημαίνει αυτό; Δεν κατάλαβα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Δεν πρέπει να σας απαντήσω;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Καθίστε κάτω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δυο λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Με συγχωρείτε, κύριε Παφίλη, έρχεστε εδώ, για να απαντήσετε στην τοποθέτησή μου για δυο λεπτά, λες και είναι προσωπικό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν είναι προσωπικό, πολιτικό είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Γιατί δεν απαντάτε, κύριε Γκίοκα που φωνάζετε κιόλας, με την ομιλία σας σ' αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν είναι προσωπικό, πολιτικό είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Πολιτική είναι όλη η διαδικασία. Τι λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχω ζητήσει τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για δυο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, κύριε Παφίλη, δεν έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Και λένε, «δεν θα μου απαντήσει σ' αυτό που θα σας απαντήσω»; Τι σκέψη είναι αυτή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για δυο λεπτά έχω ζητήσει τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Στον κ. Γκίοκα απαντώ, που μου λέει «κάτσε κάτω».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, απαντήστε στην προηγούμενη τοποθέτηση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Να μιλήσει ο κ. Παφίλης, δεν έχω καμμία αντίρρηση να μιλήσει. Απλώς...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κατ' αρχάς, κύριε Παφίλη, σε πολιτική τοποθέτηση δεν παίρνουμε τον λόγο ούτε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ούτε ως τίποτα για να απαντήσουμε. Στις τοποθετήσεις και μάλιστα ακολουθεί η κ. Κανέλλη μετά από λίγο...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από πού βγαίνει αυτό, ότι δεν μπορώ να ζητήσω τον λόγο για δυο λεπτά, για να απαντήσω σε μια διαστρέβλωση; Από πού βγαίνει αυτό; Όλοι οι υπόλοιποι μπορούν να μιλούν; Πόσες φορές έχουν μιλήσει όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η φωνή των Ανεξάρτητων Ελλήνων δεν έχει ακουστεί από τις 12.30'. Ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό και εάν περάσω τον χρόνο, κλείστε μου το μικρόφωνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, σας παρακαλώ. Για τις δευτερολογίες απαντήσαμε, τώρα έχουμε ένα άλλο ουσιαστικό ζήτημα.

Κύριε Υπουργέ, καθίστε.

Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα ήθελα να απαντήσω στον κ. Βίτσα, πρώτον, για τη διαστρέβλωση της θέσης του ΚΚΕ. Είναι γνωστή η διαστρέβλωση που κάνετε μονίμως και συνεχώς. Και δεν θα απαντήσω γενικότερα, γιατί, ξέρετε, το να μιλάς για εθνικισμό στο ΚΚΕ, όταν είσαι Αναπληρωτής Υπουργός του κ. Καμμένου και τέσσερα χρόνια στην ίδια Κυβέρνηση, που είναι κατ' εξοχήν εθνικισμός, είναι τουλάχιστον θράσος!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Δεν ντρέπεσαι τώρα γι' αυτό που λες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σας διέκοψα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Όχι, δεν ντρέπεσαι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Καθίστε και μη μιλάτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Τι θα πει «δεν σε διέκοψα»;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεύτερο θέμα. Το να λες ότι το ΚΚΕ έχει αυτήν την πολιτική, γιατί προσπαθεί να ενταχθεί στον εθνικό κορμό, θα θυμίσω ότι αυτό το είχε πει ο Κύρκος, ότι το ΚΚΕ είναι εκτός εθνικού κορμού και το είχε πει το 1992, όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τότε έλεγε ότι το πρόβλημα δεν είναι η ονομασία, το πρόβλημα είναι η επέμβαση του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια, το πρόβλημα είναι οι αλυτρωτισμοί που συντηρούνται.

Η θέση, λοιπόν, του ΚΚΕ είναι κρυστάλλινη, εντελώς κρυστάλλινη και ισχύει και σήμερα, όπως ίσχυε και τότε, όταν το κόμμα σας, αυτό που πήγατε, τότε το 1992 ήταν μπροστά στα συλλαλητήρια, όταν έλεγε «όλοι, πλην Λακεδαιμονίων», όλος ο ελληνισμός εκτός των εχθρών των Ελλήνων και εννοούσε το ΚΚΕ. Σε αυτό το κόμμα ήσασταν τότε, που έλεγε αυτά τα πράγματα και που πήγαινε κάτω από τη σημαία «η Μακεδονία είναι μία και ελληνική», που εμείς λέγαμε το αντίθετο ακριβώς.

Επομένως, μη διαστρεβλώνετε τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, his master's voice έλεγε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, ευχαριστούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι, δεν τέλειωσα, μη με κόβετε.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Ως εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, τι να σας πω;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς λέμε ότι αυτή η συμφωνία -δεν λέμε το όνομα και αφήστε αυτά τα βρώμικα κόλπα- είναι εισιτήριο για την είσοδο στο ΝΑΤΟ και δεν λέμε για το όνομα. Για το όνομα πάντα το ΚΚΕ, όταν εσείς, ξαναλέω, με τους φασίστες και με όλους τους υπόλοιπους λέγατε ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική, εμείς λέγαμε «σύνθετο όνομα με καθαρά γεωγραφικό προσδιορισμό». Και εσείς τότε συνειδητά ήσασταν με αυτό το κόμμα, που πή-

γαινε στις διαδηλώσεις και αλλάξατε, γιατί άλλαξε η γραμμή, όπως και σήμερα προωθείτε αυτή τη συμφωνία.

Δεύτερον, εμείς αυτό που θέτουμε σαν κεντρικό ζήτημα είναι η ένταξη στο ΝΑΤΟ, που γι' αυτό γίνεται η συμφωνία και γι' αυτό έχει άρθρο 2, που είναι πρωτοφανές σε διεθνή συμφωνία. Ταχυδρομείο, δηλαδή, είσατε ακριβώς των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ, για να μιλήσουμε με τέτοια γλώσσα. Λέμε, λοιπόν, ότι η ένταξη στο ΝΑΤΟ όχι μόνο δεν θα διευκολύνει τις φιλικές σχέσεις, αλλά θα οξύνει ακόμα περισσότερο τα προβλήματα, γιατί το ΝΑΤΟ είναι αυτό που διέλυσε τη Γιουγκοσλαβία, οι Γερμανοί και όλοι οι ιμπεριαλιστές και αυτοί συντηρούν αλυτρωτισμούς και άλλα. Επομένως, το συμφέρον των λαών είναι έξω από το ΝΑΤΟ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και επειδή θα σας τα πω και μαζεμένα, ούτε ένα κόμμα αριστερό δεν είναι υπέρ του ΝΑΤΟ σε όλο τον κόσμο, μόνο εσείς είσατε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιο προσωπικό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Δεν είναι επί προσωπικού, κύριε Γκιόκα;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ησυχία, σας παρακαλώ! Να ολοκληρωθεί αυτό το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Είπατε, κύριε Παφίλη, ξεπερνώντας για πρώτη φορά -και μένω έκπληκτος- το γνωστό σοβαρό προσωπικό σας ήθος, «αναπληρωτής του Καμμένου», περιπαικτικά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν το είπα περιπαικτικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Άσε τώρα! Άστα, γιατί τώρα θα αποδειχθούν και άλλα πράγματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν το είπα περιπαικτικά, το είπα πολύ σοβαρά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Είπατε «τα βρώμικα σχέδιά σας».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εάν το έλεγα περιπαικτικά, θα ήταν αλλιώς. Το είπα πολύ σοβαρά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Είναι αυτό που χαρακτηρίζει, κατά τη γνώμη σας, τη δική μου πολιτική δραστηριότητα συνολικά...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν υπάρχει συνολικά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): ...στα ολίγο περισσότερα χρόνια από εσάς που βρίσκομαι στο αριστερό κίνημα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με παλιό διαβατήριο δεν περνάς πουθενά! Θέλει ανανέωση!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Παφίλη, εγώ δεν θεωρώ ότι υπάρχουν κόμματα εκτός κριτικής. Δεν θεωρώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κριτική δεχόμαστε, όχι διαστρέβλωση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Άρα, συμφωνούμε.

Διαβάζω, λοιπόν -είναι πολύ γρήγορο- το κομμάτι της ομιλίας μου και θα σας το δώσω. Καταλαβαίνω την προσπάθεια του ΚΚΕ να γίνει αποδεκτό από τον ψευδεπίγραφο εθνικό κορμό -εγώ δεν πιστεύω ότι υπάρχει εθνικός κορμός, όμως οφείλω να θυμίσω πως η αδυσώπητη πάλη ενάντια στον εθνικισμό μέσα στην εργατική τάξη και η εθνική αυτοδιάθεση είναι άρρηκτα δεμένα με την επαναστατική πάλη για τον σοσιαλισμό. Διαφωνείτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εσείς...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Όχι. Είναι λόγια του Λένιν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εσείς με τον Καμμένο ενάντια...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Άντε πάλι! Μισό λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σε εμάς το λέτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής):

κής): Πατώντας πάνω σ' αυτό, είπα -γιατί δεν ήσουν μέσα- ότι σώσατε μαζί και με άλλες δυνάμεις το 1992 την τιμή της Αριστεράς. Αυτό είπα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όταν ο Συνασπισμός, που είστε σήμερα, ήταν με τους άλλους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Τώρα τι κάνετε; Λέτε πως η συμφωνία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Διατηρούμε την τιμή της Αριστεράς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): ...αλλά και το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού του γειτονικού λαού είναι ενάντια στο εργατικό κίνημα της χώρας μας και των Βαλκανίων, επειδή είναι εισπήριο για την είσοδο της χώρας στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το λέτε αυτό; Σας διαστρέβλωσα τίποτα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συμφωνία λέμε ότι είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ε, ναι, η συμφωνία. Τι λέω εγώ τόση ώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να κλείσουμε εδώ, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Λέω ότι λέτε ανακρίβειες. Σας κάνω κριτική και βάζω ένα ζήτημα ιδεολογικό για την κίνηση της ιστορίας, τις συγκρούσεις κ.λπ. Πού έκανα διαστρέβλωση; Καμμία διαστρέβλωση. Λειτουργείτε κάτω από το «μη μιλάτε για το ΚΚΕ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Περιμένετε, κύριε Πρόεδρε, είτε κάτι και ο κ. Κουμουτσάκος.

Ο κ. Κουμουτσάκος...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς δεν θα μιλήσουμε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Φωκά, έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, υπάρχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματός σας. Δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ και τόση ώρα έχω ζητήσει τον λόγο και έχουν ήδη παρέμβει και μιλήσει τρία άτομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχετε τον λόγο και μην θορυβείτε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Φωκά, έχω τον λόγο. Δεν είστε σε καφενείο της Θεσσαλονίκης. Σας παρακαλώ. Καθίστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, ειδικός αγορητής είστε.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Το ΚΚΕ μίλησε, η Νέα Δημοκρατία μίλησε. Εμείς;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Φαίνεται η ομιλία μου δημιούργησε διάφορα. Τι να κάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, δεν έχετε τον λόγο. Δεν έχετε το δικαίωμα να έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Το σοβαρό θα πω εγώ. Εγώ δεν λέω ότι συνειδητά η Νέα Δημοκρατία διά της πολιτικής της...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω. Εκπροσωπώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωκά, δεν εκπροσωπείτε τίποτα, δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Ο κ. Παφίλης είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Εγώ δεν λέω ούτε είπα ποτέ ότι η Νέα Δημοκρατία συνειδητά ενισχύει τη Χρυσή Αυγή. Εγώ είπα ότι η τακτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΔΗΣΥ δημιουργεί πολιτικό χώρο, όπου είναι πιο εύληπτες οι απόψεις αυτών που λένε «Η Μακεδονία -να το πω χοντρά- είναι μία και είναι ελληνική». Αυτό είπα. Άρα δεν είπα ότι συνεργάζεστε. Δεν χρειαζόταν δηλαδή ο κ. Κουμουτσάκος να μου πει αυτά τα πράγματα. Το άλλο είναι ιστορικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη

συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές, καθώς και δεκαεπτά συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2^ο Εσπερινό ΕΠΑΛ Αγίου Δημητρίου (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακολουθείτε μια συνεδρίαση που διεξάγεται δύο μέρες, σήμερα και αύριο, για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αύριο θα γίνει και η ψηφοφορία, αν θα κυρωθεί η σύμβαση ή όχι.

Τον λόγο έχει ο κ. Δήμας, Βουλευτής...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσω για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι. Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ. Διευκολύνετε τη διαδικασία. Έχουμε ξεφύγει πάρα πολύ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μετά θα μιλήσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βίτσα, καλό ταξίδι στην ταξική πάλη, στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και στο ΝΑΤΟ. Εμείς είμαστε απέναντι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Δήμας, Βουλευτής Κορινθίας της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Δήμα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ (Υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κύριε Παφίλη, για τον Πλουμπίδη το ίδιο είχατε πει;

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ντροπή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο Πλουμπίδης πέθανε λέγοντας «ζήτω το ΚΚΕ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, μην ανοίξουμε άλλα θέματα. Λίγο να ηρεμήσουμε, σας παρακαλώ.

Να ακούσουμε τον κ. Δήμα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν καταλαβαίνω την οργή σας, πραγματικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Δήμα, δεν διευθύνετε τη συζήτηση.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Υπήρξατε Αναπληρωτής Υπουργός του Πάνου Καμμένου. Είναι ένα γεγονός. Δεν το σχολιάζει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Δήμα, εσείς τώρα επί ποίου τοποθετείστε; Είναι μέρος της ομιλίας σας;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Έχω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε τον λόγο, αλλά δεν μπορείτε να απαντάτε σε προηγούμενο ομιλητή. Για όνομα του Θεού.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Είναι μέρος της ομιλίας μου.

Σήμερα συζητάμε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Δεν θα συζητούσαμε τη Συμφωνία των Πρεσπών εάν τον περασμένο Ιούνιο, μία ημέρα πριν ο κ. Τσίπρας και ο κ. Κοτζιάς πάνε στις Πρέσπες να υπογράψουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και ειδικά ο Πάνος ο Καμμένος είχαν υπερψηφίσει την πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης Τσίπρας-Καμμένου. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα να μην είχε υπογραφεί η Συμφωνία των Πρεσπών. Ο κ. Καμμένος, όμως, έδωσε το στυλό για να πάει ο κ. Κοτζιάς και ο κ. Τσίπρας στις Πρέσπες να υπογράψουν.

Βέβαια, ο κ. Καμμένος ακόμα και σήμερα ισχυρίζεται ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουν αποχωρήσει από την Κυβέρνηση. Η πραγματικότητα είναι ότι πέντε Υπουργοί προερχόμενοι από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ακόμα και σήμερα βρίσκονται στην Κυβέρνηση: Η κ. Κουντουρά, ο κ. Κόκκαλης, η κ. Χρυσοβελώνη, ο κ. Μαυραγάνης και ο κ. Κουίκ. Επίσης, το 1/3 της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έδωσε πριν από λίγες μέρες ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Ο κ. Παπαχριστόπουλος και ο κ. Ζουράρις έχουν πει αντιστοίχως ο ένας ότι θα ψηφίσει τη Συμφωνία των Πρεσπών και ο άλλος ότι δεν θα υπερψηφίζε μία πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Η πραγματικότητα είναι ότι ακόμα μιλάμε για μία συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ -Ανεξαρτή-

των Ελλήνων.

Κύριε Υπουργέ, ως Νέα Δημοκρατία εμείς ζητήσαμε να φέρετε στη Βουλή το ενιαίο αναθεωρημένο κείμενο του Συντάγματος των Σκοπίων, για να μπορέσουν όλοι οι Βουλευτές να αποφασίσουν με τα πραγματικά δεδομένα εάν συμφωνούν ή αν διαφωνούν με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αντ' αυτού, με σημερινή ημερομηνία παρακαλώ, διότι η συζήτηση έχει ξεκινήσει εδώ και δύο μέρες στην επιτροπή, μας δώσατε το υπάρχον σύνταγμα των Σκοπίων στα αγγλικά και σε μία άλλη γλώσσα, όπως ισχυρίζεται το Υπουργείο Εξωτερικών των Σκοπίων, στη μακεδονική γλώσσα. Θέλω να διαβάσω στα αγγλικά το κείμενο για να έχουμε όλοι άποψη: The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Macedonia - of the Republic of Macedonia, με σημερινή ημερομηνία - μεταφράζω, το Υπουργείο Εξωτερικών της Δημοκρατίας Μακεδονίας «presents its compliments to the Liaison Office of the Hellenic Republic in Skopje», παρουσιάζει τους εταίρους της στο Γραφείο Συνδέσμου της Ελληνικής Δημοκρατίας στα Σκόπια, «and has the honour to enclose herewith an official copy», και έχει την τιμή να εσωκλείσει εδώ πέρα ένα πρωτότυπο αντίγραφο «of the current version», της παρούσας εκδοχής -όχι της αναθεωρημένης δηλαδή- «in the macedonian language and the english language respectively», στην αγγλική γλώσσα και τη μακεδονική γλώσσα αντιστοίχως. Και μετά μας λέτε ότι έχετε καταθέσει δήθεν το αναθεωρημένο Σύνταγμα και εσείς είστε αυτοί που ισχυρίζεστε ότι δεν αναγνωρίζετε η μακεδονική γλώσσα. Επαυλαμβάνω ότι είναι σημερινή ημερομηνία.

Σίγουρα εγείρονται πολλά ερωτηματικά, πρωτίστως για την έλλειψη μεθοδικότητας και αποτελεσματικότητας στη διαπραγμάτευση από την ελληνική Κυβέρνηση. Βέβαια θα μου πείτε ότι οι κυβερνήσεις Τσίπρας στο παρελθόν έχουν διακριθεί για τη μη αποτελεσματική διαπραγμάτευση ως οι χειρότεροι διαπραγματευτές στον κόσμο. Άρα κανονικά δεν θα έπρεπε αυτό να προκαλούσε τόσο μεγάλη εντύπωση.

Αυτό, όμως, που προκαλεί εντύπωση είναι το γεγονός πως οι Βουλευτές τόσο του ΣΥΡΙΖΑ όσο και οι Βουλευτές που δεν ανήκουν στον ΣΥΡΙΖΑ, τουλάχιστον ακόμα, αυτοί που είναι πρόθυμοι να υπερψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, το πράττουν με τόσο μεγάλη άνεση, χωρίς καμμία επιφύλαξη για ένα τόσο κρίσιμο εθνικό θέμα.

Είναι μία συμφωνία που αποτελεί επιζήμια εθνική υποχώρηση. Η Ελλάδα για πρώτη φορά παραχωρεί το μονοπώλιο της χρήσης του όρου «Μακεδονία» και «μακεδονικός» στη γειτονική χώρα. Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 7 της συμφωνίας ορίζει ότι με τους όρους «Μακεδονία» και «μακεδονικός» θα περιγράφονται για τη γειτονική χώρα η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά τους, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά. Άρα, παραχωρείτε μονοπωλιακά τη χρήση του όρου «Μακεδονία» και «μακεδονικός», για να περιγραφούν η επικράτεια, η γλώσσα, ο πληθυσμός, η ιστορία, ο πολιτισμός και η κληρονομιά των Σκοπιανών.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ότι στην πράξη δημιουργείται δήθεν μακεδονική εθνικότητα που καμμία σχέση δεν έχει με όσα μας λέτε περί απλής αναφοράς σε ιθαγένεια.

Και σας ερωτώ και θέλω ξεκάθαρη απάντηση: Έστω ότι δεχόμουν, λοιπόν, το επιχείρημα της Κυβέρνησης πως πρόκειται για ιθαγένεια. Με βάση τα συμφωνηθέντα, τι εθνικότητα θα έχουν οι γείτονές μας μετά την ψήφιση της συμφωνίας; Θέλω να μου απαντήσετε τι εθνικότητα θα έχουν οι γείτονές μας. Ένας Υπουργός να απαντήσει. Το λέει και η συμφωνία, το λέει και η ρηματική διακοίνωση, το λένε και οι ίδιοι οι Σκοπιανοί. Δυστυχώς παραχωρείτε και την εθνικότητα.

Και επιπλέον με το άρθρο 1.3 η Ελλάδα αναγνωρίζει για πρώτη φορά την ύπαρξη δήθεν μακεδονικής γλώσσας. Θέλω να σας πώ λίγο στη ρηματική διακοίνωση, για την οποία τόσο υπερηφανεύονταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός από αυτό το Βήμα. Το Υπουργείο των Σκοπίων σημειώνει, επίσης, ότι όπως αναφέρεται στο άρθρο 1.3 στο άρθρο 7 και ειδικότερα στο άρθρο 7.3 και 7.4 η μακεδονική γλώσσα αναφέρεται στην επίσημη γλώσσα του Δεύτερου Μέρους, όπως αναγνωρίστηκε από την Γ' Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το 1977 και ανήκει

στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών.

Αυτό ισχυρίζεται λοιπόν το Υπουργείο Εξωτερικών των Σκοπίων. Θέλω να σας πω ότι καμμία ελληνική κυβέρνηση ποτέ δεν είχε αναγνωρίσει κάτι τέτοιο. Το αποτέλεσμα όμως της ρηματικής διακοίνωσης είναι να παράξει ισχύ στο εσωτερικό Ελληνικό Δίκαιο. Είναι ανακρίβεια να λέτε πως εμείς θα μπορούμε να αποκαλούμε τη γλώσσα διαφορετικά, όταν έχετε υπογράψει το όνομα και τις ορολογίες που περιγράφονται, ότι θα είναι *erga omnes*, δηλαδή για όλες τις χρήσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Κι επειδή όχι μόνο αποδέχεστε τα επιχειρήματα του Υπουργείου Εξωτερικών των Σκοπίων, τα οποία υιοθετείτε και συνηθίζετε να διαστρεβλώνετε συστηματικά...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ πολύ, όχι δύο λεπτά! Όχι δύο λεπτά.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Στους προηγούμενους ομιλητές δόθηκε. Και με διέκοψαν πριν και στους προηγούμενους ομιλητές δώσατε πάνω από δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τα δύο λεπτά σημαίνουν μείον δύο λεπτά από κάποιον άλλον ομιλητή. Σας παρακαλώ πολύ να τελειώσετε.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Και επειδή συνηθίζετε, λοιπόν, να διαστρεβλώνετε σας καταθέτω εδώ στη Βουλή το επίσημο έγγραφο του 1977, της τρίτης συνδιάσκεψης του ΟΗΕ, όπου ξεκάθαρα λέγεται ότι δεν αναγνωρίστηκε καμμία γλώσσα. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνησή σας υιοθετεί τα επιχειρήματα των Σκοπιανών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρίστος Δήμας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι συμβαίνει όμως; Και μεν η γεγονική χώρα προσθέτει το «Βόρεια» στη συνταγματική της ονομασία, αλλά κερδίζει το μονοπώλιο σε οποιαδήποτε αναφορά στους όρους «Μακεδονία» και «μακεδονική». Δηλαδή οι πολίτες της λεγόμενης «Βόρειας Μακεδονίας» θα είναι οι μόνοι που θα μπορούν να προσδιορίζονται ως Μακεδόνες; Θα είναι οι μόνοι που θα μπορούν να παράγουν μακεδονικά προϊόντα; Και κατά συνέπεια, θα είναι οι μόνοι δυστυχώς που θα έχουν μακεδονική εθνικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Δήμα, ολοκληρώνετε.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε τώρα. Σας έδωσα ένα λεπτό.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε όλους τους ομιλητές και στον κύριο Υπουργό, δώσατε δεκαπέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν ξέρω τι έκαναν οι προηγούμενοι Προεδρεύοντες. Οφείλατε μέσα στα επτά λεπτά, με τη μικρή ανοχή του Προεδρείου, να ολοκληρώσετε την παρέμβασή σας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Θέλω ένα λεπτό για να ολοκληρώσω. Με διέκοψαν. Τώρα ήρθατε στο Βήμα. Θα μου δώσετε ένα λεπτό και θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα σας δώσω τριάντα δευτερόλεπτα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Δεν είναι διαπραγματεύσιμο, κύριε Πρόεδρε. Οι προηγούμενοι ομιλητές και ο κύριος Υπουργός πήραν πάνω από δεκαεπτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν καταλάβατε. Δεν διαπραγματεύομαστε κάτι. Αυτό είναι ξεκάθαρο, κύριε Δήμα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είχα ήδη ολοκληρώσει αν δεν με είχατε διακόψει.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είναι απαράδεκτο αυτό που κάνετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, δεν έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν έχετε τον λόγο! **ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ:** Αν δεν με είχατε διακόψει, θα είχα ήδη ολοκληρώσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ο Κανονισμός εφαρμόζεται ανάλογα με το ποιος κάθεται στην Έδρα!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Από όλους τους προηγούμενους Προεδρεύοντες υπήρξε ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίστε. Έχετε μισό λεπτό, επειδή σας διέκοψα. Κλείνετε, παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Και με διακόψατε και με διέκοψαν από κάτω.

Και ο πιο αδαής αντιλαμβάνεται ότι η Συμφωνία των Πρεσπών δημιουργεί τεράστιο πρόβλημα ταυτότητας για πάνω από τρία εκατομμύρια Έλληνες Μακεδόνες.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και των πρόθυμων υποστηρικτών τους, για να ενώσετε τους Σκοπιανούς διχάσατε τους Έλληνες και δημιουργείτε ένα εθνικό τραύμα σε μία χώρα που προσπάθησε πολύ να κλείσει τις εθνικές πληγές.

Προφανώς και καταψηφίζουμε αυτή την εθνικά επιζήμια συμφωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Ιγγλέζη.

Θα παρακαλέσω πολύ να τηρείτε το επτάλεπτο. Ο κατάλογος, ο αριθμός των ομιλητών, όπως γνωρίζετε είναι μεγάλος. Παράκληση από το Προεδρείο να τηρείτε το επτάλεπτο. Δεν το θέλετε; Θα είναι σε βάρος των επόμενων συναδέλφων ομιλητών. Προσπαθεί το Προεδρείο να ανταπεξέλθει σε αυτό το πιεστικό πρόγραμμα. Και παρακαλώ, να μην φωνάζετε, διότι προηγούμενως Βουλευτής της δικής σας Κοινοβουλευτικής Ομάδας μίλησε δώδεκα λεπτά. Δώδεκα λεπτά ο ομιλητής, δηλαδή συν πέντε λεπτά. Αυτά τα πέντε λεπτά αφαιρέθηκαν και θα αφαιρεθούν από επόμενους, είτε σημερινούς είτε αυριανούς ομιλητές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν μπορείτε να διακόπτετε τον ομιλητή για τριάντα δευτερόλεπτα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αυτό να γίνει κατανοητό και να μη φωνάζετε. Είστε παλιός και γνωρίζετε πολύ καλά τις διαδικασίες. Παρακαλώ πολύ το Σώμα να σεβαστεί το επτάλεπτο και να τηρήσουμε όσο μπορούμε με ευλάβεια.

Ελάτε, κυρία Ιγγλέζη, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες ημέρες έχουμε ακούσει διάφορες ανακρίβειες σχετικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Έχουμε ακούσει επίσης και διάφορες τοποθετήσεις ως προς το ποια ήταν ή ποια θα πρέπει να είναι η στρατηγική της Ελλάδας στο συγκεκριμένο ζήτημα. Δεν θέλω να σχολιάσω τις απόψεις των ακραίων που υποστηρίζουν ότι παραδίδουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και καταλήγουν στο ανήκουστο ότι η Συμφωνία των Πρεσπών θα ακυρωθεί -άκουσον-άκουσον!- με τη δύναμη των όπλων.

Έχουμε ακούσει όμως και τοποθετήσεις που υποστηρίζουν ότι το ζήτημα της ονομασίας της γειτονικής μας χώρας θα μπορούσε να είχε κλείσει προ πολλού, για παράδειγμα το 2008, αν ήταν να καταλήξουμε ως χώρα σε μία τέτοιου είδους συμφωνία. Όμως, η Νέα Δημοκρατία που ήταν υπεύθυνη για τη διαπραγμάτευση εκείνη την περίοδο δεν θα συμβιβαζόταν ποτέ με μια τέτοιου είδους συμφωνία. Επίσης, ακούσαμε ότι η Ελλάδα συμπεριφερόταν και συνεχίζει να συμπεριφέρεται ως ιμπεριαλιστική δύναμη στην περιοχή των Βαλκανίων.

Είναι αλήθεια όμως όλα αυτά; Το ερώτημα τείνει να είναι ρητορικό. Αλλά όπως και να έχει, απαντώ: σε καμμία περίπτωση! Το ονοματολογικό δεν έχει λυθεί τις τελευταίες δεκαετίες, διότι καμμία κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν είχε τη νηφαλιότητα να διαπραγματευτεί με τη γείτονα και να καταλήξει σε έναν έντιμο συμβιβασμό που να εξυπηρετεί πάνω από όλα το εθνικό μας συμφέρον. Καμμία Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να χαράξει μία μακροπρόθεσμη στρατηγική και να ανοίξει με τους βόρειους γείτονές μας έντιμους διαύλους επικοινωνίας και εποικοδομητικής συνεργασίας. Το μακεδονικό προσφερόταν μέχρι πρόσφατα μόνο για παιχνίδια μικροπολιτικής, ψηφοθηρία και πατριδοκαπη-

λία και με τον ίδιο τρόπο εξακολουθείτε να το αντιμετωπίζετε και σήμερα, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης.

Από την άλλη, ιδίως κατά την περίοδο Γκρούεφσκι, δεν καταφέρατε να καταλήξετε σε συμφωνία, διότι κανένα από τα αιτήματα της ελληνικής πλευράς δεν γινόταν δεκτό από τη μεριά των Σκοπίων. Και για να το πούμε και ακόμα πιο καθαρά, όταν υπήρχαν και υπήρξαν ευκαιρίες στο παρελθόν για την επίλυση του προβλήματος, δεν σταθήκατε στο ύψος των περιστάσεων και όταν πλέον αποφασίστηκε ότι το ζήτημα πρέπει κάποια στιγμή να τελειώσει, δεν υπήρχε πια πρόσφορο έδαφος από την άλλη πλευρά.

Αυτά τα λάθη είναι ασυγχώρητα σε επίπεδο στρατηγικής και μας έχουν κοστίσει ήδη πολύ ακριβά. Η Διεθνής Κοινότητα ή τουλάχιστον το μεγαλύτερο μέρος της έχει παρακάμψει τις ελληνικές αντιρρήσεις και έχει αναγνωρίσει τη γείτονα με το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Και τι κάναμε μέχρι πρόσφατα; Ποια ήταν η απάντησή μας ως χώρα; Κλείναμε τα μάτια και προσποιούμασταν ότι οι γείτονες απλά δεν υπάρχουν, ότι τίποτε από όλα αυτά δεν έχει γίνει. Συνεισφέραμε με τον τρόπο μας στην ανάπτυξη του εθνικισμού στη γειτονία μας, παίζοντας καθοριστικό ρόλο στην απομόνωση των βορείων γειτόνων μας.

Αναρωτιούνται πολλοί ποιο είναι τελικά το κέρδος από αυτήν τη συμφωνία. Ο γεωγραφικός προσδιορισμός *erga omnes* είναι ένα από τα κέρδη και αυτό γιατί η γείτονα είχε κατορθώσει *de facto* να μονοπωλεί τον όρο «Μακεδονία». Προστατεύουμε την ελληνική κληρονομιά και τα σύμβολά μας με τρόπο μάλιστα δεσμευτικό. Τελειώνουμε με οποιαδήποτε μορφή αλυτρωτισμού, με πιθανά θέματα μειονοτήτων και αλλαγή συνόρων.

Τα θετικά της συμφωνίας δεν περιορίζονται όμως μόνο στα παραπάνω, που ήταν βέβαια και τα ζωτικής σημασίας θέματα που έθετε η Ελλάδα. Το είπα και σε προηγούμενη τοποθέτησή μου, θα το πω και σήμερα. Η ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών σηματοδοτεί την αλλαγή εποχής στις σχέσεις με τον βόρειο γείτονά μας. Οικοδομούμε σχέσεις καλής γειτονίας, που είναι απαραίτητες για την ευημερία και την ανάπτυξη στη χώρα μας αλλά και στην ευρύτερη περιοχή. Μας κάνει αυτό υπεριαστές; Όχι. Εμείς ως Κυβέρνηση επιλέγουμε να λειτουργούμε με βάση το τρίπτυχο: ειρήνη-ευημερία-συνεργασία στα Βαλκάνια. Επενδύουμε στη σταθερότητα, στη δημιουργία κλίματος συναινεύσεων και εμπιστοσύνης. Επιλέγουμε να κλείσουμε τις πληγές του παρελθόντος και κοιτάμε με αυτοπεποίθηση και σιγουριά στο μέλλον. Δώσαμε μια μεγάλη μάχη όλα αυτά τα τέσσερα χρόνια για να απεγκλωβίσουμε τη χώρα από τη δίνη της ύφεσης, να διατηρήσουμε την κοινωνική συνοχή και να βγούμε από τα μνημόνια με την κοινωνία όρθια.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών, με αυτήν την επιτυχία στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής, αποκαθιστούμε το κύρος της χώρας μας διεθνώς. Δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για μία Ελλάδα που δεν θα μείνει ουραγός στο σύγχρονο περιβάλλον, για μία Ελλάδα που θα είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα, όπως είναι και η γεωγραφική της θέση, για μία Ελλάδα που θα λειτουργεί ως η καρδιά των Βαλκανίων, ως λύση και όχι ως μέρος των προβλημάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από το πρωί ακούμε εδώ τους συναδέλφους μας να επικαλούνται τον Αλέξανδρο και τον Φίλιππο. Εγώ δεν θα επικαλεστώ τον μέγα στρατηλάτη, αλλά τον δάσκαλό του, τον μέγα φιλόσοφο, τον συμπατριώτη μου, τον Αριστοτέλη: «Ότι δε πείθεται πως υπό λόγου το αλογον». Ηθικά Νικομάχεια 1102-1103.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε την κ. Ιγγλέζη και για την οικονομία στον χρόνο.

Θα δώσω τον λόγο για ένα λεπτό στον κ. Φωκά, ο οποίος είχε ζητήσει προηγουμένως τον λόγο. Είχε μείνει μια εκκρεμότητα από τον προηγούμενο Προεδρεύοντα. Αμέσως μετά θα δώσουμε τον λόγο στην Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, την κ. Ζορμπά.

Κύριε Φωκά, έχετε τον λόγο αυστηρά για ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι σύντομος.

Μετά από τις 13:00' δεν ακούστηκε η φωνή των Ανεξάρτητων Ελλήνων και έχουμε ακούσει για στυλό και για μολύβια πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα. Θέλω να εξηγηθώ σε αυτούς που αναφέρουν ότι δώσαμε το στυλό και το μολύβι.

Η Νέα Δημοκρατία σήμερα το πρωί συνυπέγραψε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Συμφώνησε στη συνταγματικότητα του προσυμφώνου των Πρεσπών. Απέρριψε το μοναδικό κοινοβουλευτικό μέσο αντίστασης. Κατέθεσαν τα όπλα ο κ. Μητσοτάκης μαζί με το ΠΑΣΟΚ και δέχτηκαν τη συνταγματικότητα του προσυμφώνου των Πρεσπών.

Η ένσταση αντισυνταγματικότητας που κατέθεσαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, ήταν το μοναδικό κοινοβουλευτικό μέσο το οποίο μπορούσε να σταματήσει την παράδοση του όρου «Μακεδονία», διότι σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής απαιτείτο μόνο η πλειοψηφία των παρόντων Βουλευτών. Και εκείνη τη στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν μειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φωκά, αυτά θα μπορούσαν να ειπωθούν το πρωί.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Παρ' όλα αυτά, ενδεχόμενη πρόταση μομφής για το προσύμφωνο των Πρεσπών, οι ΑΝΕΛ θα υπερψηφίσουν, ώστε να φανεί ότι αυτό το κοινοβουλευτικό μέσο δεν θα βοηθήσει, σε αντίθεση με την ένσταση αντισυνταγματικότητας που σήμερα το πρωί ο κ. Μητσοτάκης απέρριψε, αρνούμενος να σταματήσει την παράδοση του όρου «Μακεδονία».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φωκά, επειδή το αναφέρατε, είμαι υποχρεωμένος και εγώ να επαναλάβω, παρ' όλο που τα είπαμε κατ' ιδίαν εδώ, όταν ήρθατε να ζητήσετε την παρέμβασή σας για ένα λεπτό.

Το ότι η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα αποφάσισε -λέω εγώ- να έχει στην Αίθουσα μόνο τον ειδικό αγορητή, αυτό είναι ζήτημα και πρόβλημα της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας. Όφειλε, λοιπόν, εάν ήθελε να παρέμβει -έχετε κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο- ...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Εγώ δεν είμαι υποχρεωμένος από το πρωί να ακούω για στυλό και μολύβια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φωκά, σας παρακαλώ.

Όπως σας σεβάστηκε το Προεδρείο, έτσι θα πρέπει να σεβαστείτε και εσείς.

Έχετε κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο. Κάποια στιγμή θα μπορούσε να έρθει να παρέμβει.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΦΩΚΑΣ: Εγώ είμαι εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος λέμε. Εσείς είστε ειδικός αγορητής.

Διότι, όπως είπατε και εδώ, στο αίτημά σας που ήρθε στον προηγούμενο Προεδρεύοντα ζητώντας να παρέμβετε, ο χρόνος σας θα αφαιρεθεί από τη δευτερολογία. Αν θυμάστε καλά, όσον αφορά στις δευτερολογίες των ειδικών αγορητών και εισηγητών, όπως ειπώθηκε το πρωί, -πέραν του ότι εξαντλήθηκε ο χρόνος- αυτές εξαντλήθηκαν από πολλούς. Ενδεχομένως να έχετε τη δυνατότητα για δευτερολογία αύριο. Σας παρακαλώ πολύ, λοιπόν, -και αυτό το λέω προς όλες τις κοινοβουλευτικές ομάδες- όταν χρειάζεστε και επιθυμείτε να παρέμβετε, να παρεμβαίνετε δια των κοινοβουλευτικών σας εκπροσώπων.

Κλείνω το θέμα εδώ. Νομίζω ότι σας δόθηκε η δυνατότητα να παρέμβετε.

Τον λόγο έχει η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Ζορμπά.

ΜΥΡΣΙΝΗ ΖΟΡΜΠΑ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, η κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι κρίσιμης σημασίας, όχι μόνο για την εξωτερική πολιτική, όχι μόνο για τη θέση της χώρας στο βαλκανικό ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον, αλλά και για το εσωτερικό μας, όπως φαίνεται, για τον πολιτισμό μας, για την ταυτότητα, για τη διαμόρφωση των συμπεριφορών των πολιτών και για το δημόσιο βίο.

Η Συμφωνία των Πρεσπών πρέπει να εγκριθεί, αν θέλουμε να μετονομαστεί η γειτονική χώρα σε «Βόρεια Μακεδονία» και να μην εξακολουθήσει να ονομάζεται από όλο τον κόσμο «Μακεδονία». Αν δεν εγκριθεί, τότε, ενώ ο ένας εταίρος θα έχει συμμορφωθεί στα ζητούμενα, ο άλλος -δηλαδή εμείς- θα τα έχει

αθετήσει. Και αυτό δεν θα είναι μόνο ένα Βατερλό της διεθνούς θέσης της χώρας. Θα είναι ο θρίαμβος της δηλητηριώδους νοοτροπίας, της αποκάλυψης ενός συναισθήματος περιφρόνησης και επιθετικότητας προς τους γείτονες, στο οποίο έχουμε -δυστυχώς- βεβαρημένο ιστορικό. Πάνω σε αυτό το ζήτημα θα επιχειρηματολογήσω.

Οι ερευνητές που μελετούν τα αρχεία βρίσκονται συχνά μπροστά σε τεκμήρια αυτής της υπεροψίας. Θυμίζω τι έγραφε προς τον πρωθυπουργό Στέφανο Δραγούμη, το 1910, ο Έλληνας απεσταλμένος στην κεντρική Μακεδονία για τους «Σλαβόφωνους Μακεδόνες», επισημαίνοντας πως «Είναι απόλυτη ανάγκη η αποστολή χρημάτων προς επίτευξη του ιερού σκοπού μας», δηλαδή του προσεταιρισμού τους. Λέει, λοιπόν: «Δια πάσης θυσίας δεν πρέπει να αφήσουμε τα ατυχή αυτά πλάσματα, τα οποία Μακεδόνες καλούνται, να πέσουν εις τας αγκάλας των Βουλγάρων». «Τα ατυχή αυτά πλάσματα, τα οποία Μακεδόνες καλούνται!»!

Δεν θα σχολιάσω ότι τους αποδίδεται τότε το όνομα «Μακεδόνες», κάτι που τους αρνούνται σήμερα ορισμένοι αδιάβαστοι. Η φράση, όμως, συνοψίζει το μείγμα αλαζονείας και περιφρόνησης που χαρακτηρίζει ορισμένες συμπεριφορές, το οποίο έχει γίνει, βεβαίως, στόχος κριτικής, ειρωνείας και σάτιρας, για το οποίο, σε κάθε περίπτωση, δεν νομίζω ότι μπορούμε να είμαστε περήφανοι.

Αυτήν τη λάθος νοοτροπία κατάφεραν οι διπλωματικές διαπραγματεύσεις να ακυρώσουν με τη Συμφωνία των Πρεσπών, καλλιεργώντας από τους ίδιους τους πρωθυπουργούς των δύο χωρών ένα πνεύμα έντιμης διαπραγματεύσεως και αλληλοσεβασμού των διαφορών.

Θέλω να υπογραμμίσω ότι οι εξωτερικές σχέσεις μιας χώρας επηρεάζουν όχι μόνο την εσωτερική της πολιτική κατάσταση και την ποιότητα της δημοκρατίας, αλλά γενικότερα το δημόσιο βίο, τον πολιτισμό της στην καθημερινή ζωή, τη στάση των πολιτών. Η επιθετικότητα στην εξωτερική πολιτική εύκολα συστρέφεται σε επιθετικότητα στο εσωτερικό, σε συμπλεγματική εσωστρέφεια και απομονωτισμό, σε αδιαφορία για όσα η εκπαίδευση και ο πολιτισμός μπορούν να μας μάθουν.

Το μείγμα περιφρόνησης και τυφλής επιβολής προς τους γείτονες εύκολα μετατρέπεται σε κρίση μεγαλείου και υπεροψία, όχι μόνο προς τους εκτός συνόρων, αλλά και προς τους εντός. Ο εθνικιστικός παροξυσμός γύρω από το μακεδονικό λειτούργησε επανειλημμένα ως έναυσμα εναντίον των δημοκρατικών κατακτήσεων του ίδιου του ελληνικού λαού. Στα συλλαλητήρια του 1992 για τη Μακεδονία εμφανίστηκε και απόκτησε δύναμη η Χρυσή Αυγή με λόγια μίσους, που στη συνέχεια διαχύθηκαν σε κάθε μορφή του κοινωνικού βίου. Αυτός είναι ο δίαυλος μέσα από τον οποίο τροφοδοτείται μια γενικευμένη αντικοινωνική συμπεριφορά, την οποία βλέπουμε στην καθημερινή ζωή, αλλά και σε επεισόδια που -δυστυχώς- ξεσπούν συχνά εναντίον των ξένων, των γυναικών, των διαφορετικών, των πιο αδύναμων. Το μίσος ξεκινάει εναντίον των πιο μακρινών, για να φτάσει γρήγορα στους διπλανούς μας. Αυτά είναι τα αποτελέσματα, όταν η αναζήτηση εχθρών και η αλαζονεία γίνεται άξονας πολιτικής, όταν κόμματα του δημοκρατικού τόξου τις υιοθετούν για να τις μετατρέψουν σε πολιτικό κέρδος. Είναι επικίνδυνο το παιχνίδι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Είναι πραγματικά παράδοξο, δε, αυτό που συμβαίνει σήμερα, να βλέπεις προσωπικότητες που διακήρυσαν την αφοσίωσή τους στον φιλελευθερισμό και στο διαφωτισμό, να κατακυλούν πίσω στον χρόνο, κάτω από τις βασικές οικουμενικές αρχές που συγκρότησαν τη νεωτερική κοινωνία. Γιατί όπως όλοι ξέρουμε, στη βάση των σύγχρονων διεθνών σχέσεων και του πολιτισμού βρίσκεται το πνεύμα αλληλοαναγνώρισης. Αυτή η διαδικασία είναι ο άξονας της ιστορίας μας, λένε οι μεγάλοι φιλόσοφοι, η αναγνώριση του άλλου ως υποκειμένου δικαιωμάτων, που σημαίνει τον σεβασμό στην αρχή των εθνότητων.

Γιορτάζουμε σε λίγο τα διακόσια χρόνια από την ελληνική ανεξαρτησία και η Ελλάδα είχε μια τεράστια συμβολή στην καθιέρωση της αρχής αυτής στον κόσμο. Είναι άστοχο, αδιανόητο, μια χώρα που διαδραμάτισε πρωταγωνιστικό ρόλο στην καθιέρωση της αρχής των εθνότητων, να μη σέβεται σήμερα την αρχή αυτή μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Και έχουμε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο τα καταστατικά κείμενα του ΟΗΕ και της UNESCO, κείμενα για την αναγνώριση των πολιτισμικών δικαιωμάτων, ανάμεσα στα οποία την αναγνώριση των γλωσσών, την πολιτισμική ταυτότητα και φυσιογνωμία κάθε λαού. Αυτές οι αρχές βρίσκονται στη βάση όλων των συνθηκών και των διακηρύξεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είναι αδιανόητο σήμερα να σκεφτόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς τα πολιτισμικά δικαιώματα. Η αναγνώριση της μακεδονικής γλώσσας στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στο παρελθόν ορθώς έγινε. Και είναι πολύ θλιβερό που η Αξιώματική Αντιπολίτευση παίζει κρυφτό με αυτή την ιστορία.

Η Κυβέρνηση λύνει ένα ζήτημα τριάντα ετών με τόλμη και αποφασιστικότητα. Αυτό θα ανοίξει -επιτέλους- τον δρόμο για να μπορούμε να προσγειωθούμε στο σήμερα, στη δική μας ιστορία, χωρίς κρίσεις μεγαλείου και για να συνεργαστούμε με τους γείτονες μας στην ανάδειξη του κοινού βαλκανικού πολιτισμού, στον οποίο όλοι έχουμε θέση και δικαίωμα, σε οποιαδήποτε γλώσσα κι αν γράφτηκε η ιστορία κάθε χώρας, καθώς η διαφορετική κοουλτούρα καθενός μας άνησε και συγχρωτίστηκε για αιώνες σε αυτά τα εδάφη.

Προσβλέπουμε σε αυτήν τη συνεργασία. Γι' αυτό αξίζει μία από τις μελλοντικές μας πρωτοβουλίες να είναι να καλέσουμε τους Υπουργούς Πολιτισμού όλων των γειτόνων μας για να καταστρώσουμε σχέδιο συνεργασίας και ανάδειξης της πολιτισμικής κληρονομιάς, αλλά και της σύγχρονης κοουλτούρας, για να δείξουμε στον κόσμο ότι τα Βαλκάνια μπορεί να υπήρξαν πυριτιδαποθήκη πολέμων, αλλά τώρα μπορούν να συνεργαστούν σε μία έκρηξη ιδεών, τεχνών, δημιουργικότητας και πολιτισμού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Καράογλου από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει η κ. Καββαδία από τον ΣΥΡΙΖΑ και ο Αναπληρωτής Υπουργός Άμυνας, κ. Ρήγας.

Ορίστε, κύριε Καράογλου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω, δίνοντας μία σύντομη απάντηση στα παραμύθια των ΑΝΕΛ και του κ. Καμμένου.

Ο κ. Καμμένος και οι ΑΝΕΛ δεν μπορούν να έρχονται τώρα και να το παίζουν τιμητές για τα ζητήματα αυτά. Οι ΑΝΕΛ και ο κ. Καμμένος προσωπικά ήταν αυτοί που στην ουσία έδωσαν το στυλό στον κ. Τσίπρα να υπογράψει στις 17 Ιουνίου την επαίσχυντη αυτή συμφωνία. Επομένως, εκ των υστέρων κροκοδείλια δάκρυα δεν γίνονται αποδεκτά.

Μπαίνω τώρα στην κυρίως συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά δεν πίστευα ποτέ στη ζωή μου ότι θα ερχόταν μία μέρα και μία στιγμή που θα έπρεπε να πάρω τον λόγο στην Εθνική Αντιπροσωπεία, προκειμένου να επιχειρηματολογήσω για το αυτονόητο, αυτό που γνωρίζω από τότε που γεννήθηκα, αυτό που γνωρίζει ο ελληνικός λαός, αυτό που βροντοφωνάζει σε όλες τις πλατείες, σε όλη την Ελλάδα, ότι «η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική».

Δεν μπορούσα να διανοηθώ ότι θα ερχόμουν μία μέρα στο Κοινοβούλιο όπου θα καλούσα Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου να μην χαρίσουν στα Σκόπια το όνομα, την ταυτότητα, τη γλώσσα της Μακεδονίας μας. Δεν τολμούσα να σκεφτώ ότι θα υπήρχε ελληνική κυβέρνηση, η οποία θα επιχειρούσε έναν εθνικό ακρωτηριασμό, ικανοποιώντας, ελαφρά τη καρδιά, τις επιδιώξεις ενός μικρού κρατιδίου, ενός συνονθυλεύματος λαών εις βάρος των εθνικών μας συμφερόντων.

Όπως, επίσης, δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ ότι θα άκουγα από εκπρόσωπο του ελληνικού λαού να δηλώνει εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου πως είναι αλυτρωτισμός να λέμε ότι η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική ή ότι η Μακεδονία έγινε -προσέξτε τι είπε εκπρόσωπος του ελληνικού Κοινοβουλίου- ελληνική.

Πρόκειται, αναμφισβήτητα, για επικίνδυνες απόψεις, που αντηχούν τη σλαβική προπαγάνδα. Και πολύ φοβάμαι ότι αντανάκλουν τα μελλούμενα.

Η αλήθεια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών λειτουργεί ως μία σύγχρονη κερκόπορτα. Η κύ-

ρωσή της ενδεχόμενα θα ανοίξει το δρόμο για άλλες εξελίξεις, για μία νέα Θράκη, για μία νέα δυτική Μακεδονία και οτιδήποτε άλλο ήθελε προκύψει, ανοίγοντας πληγές στο σώμα του ελληνισμού, οι οποίες θα αιμορραγούν ασταμάτητα τις επόμενες δεκαετίες.

Δεδομένου ότι ο ιστορικός χρόνος γίνεται όλο και πιο πυκνός σε μία περίοδο κατά την οποία η νοτιοανατολική Ευρώπη αλλάζει, η Συμφωνία των Πρεσπών πυροδοτεί νέες εντάσεις.

Δυστυχώς, η ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους επιχειρείται να γραφεί από τους αρνητές της, από εκείνους που πιστεύουν ότι λέξεις όπως «έθνος» και «πατρίδα» είναι ξεπερασμένες έννοιες, από εκείνους που υπερηφανεύονται ότι υπερασπίζονται τα δικαιώματα των λαών να αυτοπροσδιορίζονται, αλλά αρνούνται σε εμάς το δικαίωμα διαφύλαξης των εθνικών και κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Βλέπετε, όσοι ανταποκριθήκαμε στο προσκλητήριο εθνικής ευθύνης και συμμετείχαμε στα συλλαλητήρια για την ελληνικότητα της Μακεδονίας μάς αποκάλεσαν ακραίους, σκοταδιστές, προγονόπληκτους, φανατικούς, οπισθοδρομικούς, υπερεθνικιστές. Αντίθετα, όσοι οδηγούν τον ελληνισμό σε αυτοχειρία, στηρίζοντας την εθνικά επιζήμια συμφωνία, είναι προοδευτικοί, μετριοπαθείς και ευρωπαϊστές.

Προσωπικά, φίλες και φίλοι, σέβομαι, αγαπώ και τιμώ την εθνική μου υπόσταση και καταγωγή, όπως, επίσης, και τη θυσία των εκατοντάδων χιλιάδων ηρωικών προγόνων μας οι οποίοι προσέφεραν τη ζωή τους στην πατρίδα για να μπορέσουμε εμείς σήμερα να αναπνέουμε στη Μακεδονία τον αέρα της ελευθερίας, μετά από τετρακόσια ογδόντα δύο χρόνια σκλαβιάς, από το 1430 έως το 1912. Γι' αυτό και αποτελεί εθνικό μου καθήκον να ορθώσω το ανάστημά μου στους πρόθυμους που είναι έτοιμοι να διαπραξούν ένα λάθος τεράστιων εθνικών διαστάσεων.

Η Συμφωνία των Πρεσπών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η χειρότερη δυνατή λύση για το σκοπιανό ζήτημα. Είναι μία λεόντειος συμφωνία, είναι μία ετεροβαρής συμφωνία. Οι επιδιώξεις των Σκοπίων είναι προφανείς από τη ρηματική διακοίνωση, όπου για πρώτη φορά υπάρχει όρος «μακεδονικός λαός». Βλέπετε, μπορεί τα Σκόπια να ονομαστούν «Βόρεια Μακεδονία», ωστόσο, με την ανοχή ή και τη συναίνεση της ελληνικής Κυβέρνησης, ο λαός τους προσδιορίζεται ως «μακεδονικός» και όχι ως «βόρειομακεδονικός».

Τη συγκεκριμένη επιδίωξη των Σκοπίων δεν τη δέχτηκε στο παρελθόν καμία ελληνική κυβέρνηση. Στην ίδια κατεύθυνση λειτουργεί και η αναγνώριση από την Κυβέρνηση Τσίπρα της ύπαρξης μακεδονικής γλώσσας. Τη συγκεκριμένη επιδίωξη των Σκοπίων, επίσης, δεν τη δέχτηκε στο παρελθόν καμία ελληνική κυβέρνηση.

Επτά πρώην Πρωθυπουργοί ήταν κάθετα αντίθετοι στα παραπάνω ζητήματα: Κωνσταντίνος Καραμανλής, Ανδρέας Παπανδρέου, Κώστας Μητσοτάκης, Κώστας Σημίτης, Κώστας Καραμανλής, Αντώνης Σαμαράς, Γιώργος Παπανδρέου. Ήταν όλοι αντίθετοι!

Το επικίνδυνο σημείο της αναγνώρισης εκ μέρους μας μιας δήθεν μακεδονικής γλώσσας, είναι ότι με την κώρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών η συγκεκριμένη γλώσσα, χωρίς προσδιορισμό, θα αποκτήσει ισχύ και στο Ελληνικό Δίκαιο.

Σας διαβάζω το άρθρο 1 παράγραφος 8 της συμφωνίας: «Από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμφωνίας, τα μέρη θα χρησιμοποιούν το όνομα και τις ορολογίες του άρθρου 1 παράγραφος 3 για όλες τις χρήσεις και για όλους τους σκοπούς *erga omnes*», δηλαδή εσωτερικά, σε όλες τις διμερείς σχέσεις τους και σε όλους τους περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς και θεσμούς.

Η παράγραφος που μόλις σας διάβασα, ανοίγει το δρόμο στους γείτονες να μιλούν για υποτιθέμενη μακεδονική γλώσσα στην Ελλάδα και κατ' επέκταση για δήθεν μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα, μακεδονική μειονότητα που στη συνέχεια θα μαςβάλουν και θα μας πουν ότι έχει και δικαιώματα.

Το οξύμωρο, βέβαια, είναι -και θέλω να δώσω μία άλλη διάσταση του προβλήματος των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών- ότι στη Συμφωνία των Πρεσπών δεν γίνεται πουθενά καμία αναφορά στην ελληνική μειονότητα που κατοικεί στα Σκόπια. Μπορεί

το πληθυσμιακό της μέγεθος να είναι αδιευκρίνιστο, ωστόσο θέλω να τονίσω, ότι το 1991 η Βουλγαρία είχε καταθέσει υπόμνημα στον ΟΑΣΕ, υποστηρίζοντας ότι στο κρατίδιο των Σκοπίων κατοικούσαν διακόσιες χιλιάδες Έλληνες.

Το μόνο επίσημο στοιχείο που υπάρχει στο κρατίδιο, είναι η απογραφή του 1951 που κατέγραψε εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδες Έλληνες στα Σκόπια. Πρόκειται κυρίως για βλαχόφωνους Έλληνες, οι οποίοι φοβούνται να εκδηλωθούν και για τους οποίους η ελληνική πολιτεία οφείλει και πρέπει να ενδιαφερθεί. Από αυτούς εκατό χιλιάδες ήταν βλαχόφωνοι Έλληνες -«Grek», όπως τους αποκαλούσαν και τους αποκαλούν στο κρατίδιο-, είκοσι πέντε χιλιάδες ήταν Έλληνες γηγενείς κάτοικοι του Μοναστηρίου, τρεις χιλιάδες Έλληνες Σαρακατσαναίοι και περίπου τριάντα χιλιάδες πολιτικοί πρόσφυγες. Αθροιστικά, το 1951 αποτελούσαν το 18% του τότε πληθυσμού των Σκοπίων που δεν ξεπερνούσε τις εννιακόσιες χιλιάδες κατοίκους.

Σε αυτούς τους ανθρώπους θα μπορούσαμε να αποδώσουμε ελληνική ιθαγένεια ή υπηκοότητα όπως έκαναν οι Βούλγαροι για τους ομοεθνείς τους, ασκώντας μία διαφορετική πολιτική. Θα μπορούσαμε, επίσης, να τους αγκαλιάσουμε, δείχνοντάς τους ότι δεν είναι μόνοι. Θα μπορούσαμε να κρατήσουμε ακλόνητη την ελληνική εθνική τους συνείδηση.

Συνοψίζοντας και κλείνοντας, για εμένα Βόρεια Μακεδονία είναι οι Σέρρες, είναι η Δράμα, είναι η Έδεσσα, είναι η Βέροια, είναι το Κιλκίς. Πάνω από τη Δοϊράνη, πάνω από τις Πρέσπες, είναι τα Σκόπια είναι η Βαρντάρσκα, είναι η Δαρδανία ή όπως αλλιώς θέλουν να αποκαλούνται. Σίγουρα δεν είναι Μακεδονία, γιατί «η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική».

Γι' αυτό σας κοιτάζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα μάτια τώρα που ετοιμάζεστε να ξεπουλήσετε τον τόπο που ζούμε, ζητώντας σας να αναμετρηθείτε με τη συνείδησή σας.

Η ιστορία ούτε μοιράζεται ούτε χαρίζεται. Η Μακεδονία δεν σας ανήκει, ούτε είναι εμπόρευμα για να την ξεπουλήσετε. Η Μακεδονία έχει ψυχή, ιστορία, αγώνες και εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς που θυσιάστηκαν για την απελευθέρωσή της.

Σε αυτό το εθνικό έγκλημα η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να γίνει συνένοχος. Δεν το επιτρέπουν οι αρχές και οι αξίες κανενός από όσους αποτελούν την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα.

Κι επειδή κάνετε συχνά αναφορές στην καλή γειτονία, δοξάζω τον Θεό που το 1821 ο Θόδωρος Κολοκοτρώνης και οι υπόλοιποι ήρωες του εθνικοαπελευθερωτικού Αγώνα του 1821 δεν συμβιβάστηκαν με τον Ιμπραήμ και τον Κιουταχί στο όνομα της τότε καλής γειτονίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Καβαβιά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Να πάρμε να τα πάρουμε τα Σκόπια, κύριε συνάδελφε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ησυχία. Κυρία Καβαβιά, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Προφανώς είναι επιτακτική ανάγκη να ξαναδιαβάσουμε ιστορία.

Αναμφίβολα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που κάνουμε σήμερα για τη Συμφωνία των Πρεσπών, όπως εξελίσσεται εντός αλλά και εκτός Κοινοβουλίου, ιδιαιτέρως τον τελευταίο μήνα, είναι πολλαπλά αποκαλυπτική.

Οι σχεδιασμοί, οι στρατηγικές, οι προβληματισμοί, οι δηλώσεις, οι στάσεις, οι επιλογές και εν τέλει η ψήφος οργανωμένων πολιτικών δυνάμεων, αλλά και ατόμων, καταγράφονται, προσμετρώνται. Δεν αφορούν, όμως, μόνο ένα πρόβλημα που ταλανίζει τις εξωτερικές σχέσεις της χώρας τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια. Όσα λέγονται, όσα γράφονται και κυρίως όσα γίνονται, αφορούν τελικά τη συνολική εικόνα. Αποκαλύπτουν την ιδεολογία, αλλά και τον τυχοδιωκτισμό, την κοσμοθεωρία, αλλά και τους φθηνούς υπολογισμούς, τα αξιακά προτάγματα, αλλά και τα μικροκομματικά τερτίπια.

Ξέρετε, σε τέτοιες στιγμές είναι πολύ δύσκολο να κρυφτεί κανείς. Σε τέτοιες στιγμές τα ψέματα και οι κραυγές έχουν αναπό-

φευκτα κοντά ποδάρια. Σε τέτοιες στιγμές οι αντιφάσεις είναι προφανείς και τα ερωτήματα εκ μέρους της Κυβέρνησης έχουν μπει στο τραπέζι. Οι απαντήσεις, κυρίες και κύριοι, δεν μπορούν να δίνονται με μισόλογα.

Ερώτημα πρώτο: Ποια είναι η σημερινή θέση της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ για το όνομα; Η σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*, όπως έλεγε η Ντόρα Μπακογιάννη το 2007, ο Δημήτρης Αβραμόπουλος το 2012, ο Ευάγγελος Βενιζέλος ως Υπουργός Εξωτερικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης Σαμαρά το 2014; Παραμένει ακόμη και σήμερα αυτή η θέση σας ή η γραμμή σας έχει αλλάξει, όπως διατείνεται ο Αντιπρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας;

Ερώτημα δεύτερο: Συνειδητοποιείτε ότι όλα αυτά τα χρόνια, χάρη στην έλλειψη πολιτικού θάρρους εκ μέρους των κυβερνήσεων σας, εξαιτίας του δικού σας φόβου για το πολιτικό κόστος, αλλά και επειδή κάποια κορυφαία στελέχη μέσα από τις τάξεις σας έχτισαν έτσι πολιτικές καριέρες, εκατόν σαράντα και πλέον χώρες -μεταξύ των οποίων όλα τα ισχυρά κράτη- έχουν αναγνωρίσει διμερώς τη γείτονα ως Μακεδονία, με ό,τι αυτό, βεβαίως, συνεπάγεται για το πώς αντιλαμβάνονται την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας;

Ερώτημα τρίτο: Αντιλαμβάνεστε ότι επενδύοντας σε συλλαλητήρια όπου περισσεύουν τα πατριδοκάπηλα και τα αλυτρωτικά συνθήματα, στρώνετε το δρόμο για την άνοδο της Ακροδεξιάς και τη διευκολύνετε να εκμεταλλευτεί για δικό της όφελος τα πατριωτικά αισθήματα ανθρώπων, που όντως πολλοί από αυτούς που μετείχαν στο συλλαλητήριο δεν είναι φασίστες, αλλά που η δική σας ανοχή τους σπρώχνει στην αγκαλιά του φασισμού;

Αντιληφθήκατε εκεί στη Νέα Δημοκρατία ότι η δική σας Βουλή της που θέλησε να παρευρεθεί στο συλλαλητήριο, προπηλακίστηκε από αυτούς που εσείς χαιδέυετε, νομιζοντας πως θα τους κάνατε ψηφοφόρους σας;

Ερώτημα τέταρτο: Αντιληφθήκατε όλοι όσοι αποφύγατε να καταδικάσετε την οργανωμένη απόπειρα βίαιης εισβολής στη Βουλγαρία από ακροδεξιά τάγματα εφόδου, ότι στόχος τους δεν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν ήταν η Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά ο ίδιος ο κοινοβουλευτισμός, το ίδιο το πολίτευμά μας;

Μόλις χθες έγινε γνωστό ότι ακροδεξιοί φασίστες - τραμπούκοι επιτέθηκαν στο σπίτι του συντρόφου μας Βουλευτή Αστέριου Καστόρη, ενώ τις προηγούμενες μέρες όλες οι πόλεις της βόρειας Ελλάδας είχαν γεμίσει με αφίσες με τα πρόσωπα συντρόφων και συντροφισσών και ερωτήματα εν είδει απειλής. Μιλήσατε για αυτά; Τα καταδικάσετε; Απολύτως τίποτα.

ANNA KAPAMANLİ: Τι λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Τι είναι αυτά που λέτε; Έχουμε κάνει τόσες δηλώσεις!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Καλώς, καλώς, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ησυχάστε.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Ερώτημα πέμπτο: Συνειδητοποιείτε πως αν η συγκεκριμένη ευνοϊκή συγκυρία χαθεί, αν η συγκεκριμένη συμφωνία, που είναι πολύ καλύτερη από όσο δηλώνανε κατ' ιδίαν πως περιμένατε ότι θα είναι, δεν υπογραφεί, το ονοματολογικό της γείτονος θα εξακολουθήσει να παραμένει άλυτο για άλλα τόσα χρόνια, γεγονός που υπονομεύει την ειρήνη, την ασφάλεια και την οικονομική ανάπτυξη στα νότια Βαλκάνια;

Ερώτημα έκτο: Αρνείστε ότι όσα δηλώνετε με δήθεν έντονο καταγγελτικό ύφος εντός της χώρας, δεν τολμάτε να τα πείτε στους ιδεολογικούς σας πολιτικούς συγγενείς στην Ευρώπη, στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα ή στη Σοσιαλδημοκρατική Ευρωομάδα, γιατί οι συνομιλητές σας απλούστατα αντιλαμβάνονται ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει μια συμφωνία που απλώς θα εξαφανίσει τον γειτονικό λαό, κάτι που και εσείς αντιλαμβάνεστε, αλλά προσποιείστε το αντίθετο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είδαμε, ακούσαμε, διαβάσαμε πολλά αυτές τις τελευταίες μέρες. Είδαμε τον κ. Μητσοτάκη να αποφεύγει να προσέλθει σε μια δημόσια τηλεοπτική συζήτηση για το «μακεδονικό», όπως τον προκάλεσε ο Πρωθυπουργός και βγάλανε όλες και όλοι τα συμπεράσματά μας.

Είδαμε την κ. Γεννηματά να μην μπορεί να αντέξει το βάρος της ψήφου κατά συνείδηση, που αρχικά είχε υποσχεθεί στους Βουλευτές της, και να διαγράφει τον κ. Θεοχαρόπουλο.

Είδαμε Βουλευτές, επειδή μετακόμισαν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση ή επειδή θα μετακομίσουν εν καιρώ, να αλλάζουν στάση για τη Συμφωνία των Πρεσπών τόσο εύκολα όσο αλλάζει κανείς πουκάμισο.

Είδαμε, ευτυχώς -προς τιμήν τους- άλλους Βουλευτές και έναν Αρχηγό πολιτικού Κόμματος, τον κ. Θεοδωράκη, με τον οποίον διαφωνούμε σε πολλά, να παραμένουν συνεπείς στις διαχρονικές για το θέμα απόψεις τους, παρά τις πολλές πιέσεις που ξέρουμε και τις πολύ περισσότερες πιέσεις που εικάζουμε ότι υπέστησαν.

Είδαμε ή μάλλον ακούσαμε, τη ρητορική, τα επιχειρήματα, την ένδεια των επιχειρημάτων, αλλά δυστυχώς και τις κραυγές πολλών ομιλητών.

Βγάλαμε τα συμπεράσματά μας και εμείς εντός της Αίθουσας αλλά και ο λαός που μας ακούει.

Σε λίγες ώρες θα κληθούμε να ψηφίσουμε και θα ήθελα να πιστεύω ότι έστω και την τελευταία στιγμή θα επικρατήσει η υπευθυνότητα απέναντι στην ιστορικότητα της στιγμής. Το έχω ξαναπεί, αλλά θα ήθελα να το επαναλάβω. Για εμάς στην Αριστερά αυτή είναι μια εμβληματική μάχη, μια μάχη αξιακή, στην οποία ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '90, μέσα σε ένα κλίμα ακραίου εθνικισμού γύρω από το μακεδονικό ζήτημα, κάποιοι και κάποιες τάχθηκαν χωρίς κανέναν απολύτως αστερίσκο, τότε που το να ορθώσεις ανάσθημα και να αρθρώσεις έναν άλλο λόγο μπορούσε να σε σύρει μέχρι και στα δικαστήρια και να σε καταδικάσει, τότε, εκείνα τα πέτρινα χρόνια του '92 και του '93, που κάποιες και κάποιοι τολμούσαν να πουν την ιστορική αλήθεια πως η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική. Η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική.

Γιατί, πώς να το κάνουμε, κυρίες και κύριοι; Τα γεγονότα είναι ξεροκέφαλα. Ας επαναλάβουμε, λοιπόν, το εξής μικρό ιστορικό μάθημα. Το μοίρασμα της γεωγραφικής Μακεδονίας ανάμεσα στα βαλκανικά κράτη οριστικοποιήθηκε με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913, βάσει της οποίας έληξαν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι. Έκτοτε οι διεθνείς συνθήκες που ακολούθησαν, τόσο αυτές με τις οποίες σφραγίστηκε το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, όσο και εκείνες που οριστικοποίησαν το συνοριακό status quo μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, επαναβεβαίωσαν όσα προέβλεψε η Συνθήκη του Βουκουρεστίου.

Βάσει αυτής της Συνθήκης το 51% της γεωγραφικής Μακεδονίας -το τμήμα δηλαδή που ονομάζεται «Μακεδονία του Αιγαίου»- πέρασε στην Ελλάδα, το 39% στη Σερβία -«Μακεδονία του Βαρδάρη»- το 9,5% στη Βουλγαρία -«Μακεδονία του Πιρίν»- και το 0,5% στην Αλβανία.

Σήμερα, που η ιστορική Συμφωνία των Πρεσπών δικαιώνει τους παλιούς αγώνες, οφείλουμε να θυμόμαστε και να μνημονεύουμε όλους όσους στάθηκαν κόντρα στο μαύρο ρεύμα εκείνης της περιόδου, την αντιπολεμική αντιεθνικιστική συστράτευση, τον κύκλο του «ΠΟΛΙΤΗ» και την εφημερίδα «ΕΠΟΧΗ», τον «Ιό» της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ», το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εκείνης της εποχής και το ΣΕΚ, που έδειξαν έμπρακτα έναν άλλο δρόμο.

Και ως γνωστόν, κυρίες και κύριοι, τον δρόμο που έχει αξία να βαδίζεις ποτέ δεν το βρίσκεις έτοιμο. Τον φτιάχνεις ενώ τον περπατάς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας ο κ. Ρήγας. Μετά θα ακολουθήσει η κ. Καραμανλή, ο κ. Μαυρωτάς και μετά ο κ. Φάμελλος.

Ορίστε, κύριε Ρήγα, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Συμφωνία των Πρεσπών έρχεται να δώσει λύση σε μια εκκρεμότητα που παρέμενε ανοιχτή τα τελευταία είκοσι επτά και πλέον χρόνια. Το ζήτημα θα μπορούσε να έχει κλείσει σχεδόν εν τη γενέσει του, σε ό,τι αφορά τον τελευταίο τουλάχιστον κύκλο του, τα μακρινά πλέον πρώτα χρόνια

μετά τη διάλυση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας.

Ωστόσο, ήταν τότε που ένας Έλληνας πολιτικός, χωρίς δισταγμούς, από τα νιάτα του, αποφάσισε να κάνει καριέρα μακεδονομάχου, αφού βέβαια πρώτα ο ίδιος, με άκρως τυχοδιωκτικές ενέργειες, είχε φροντίσει να δυσχεράνει με τον χειρότερο δυνατό τρόπο τις εθνικές μας θέσεις γύρω από το όνομα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Για να κάνει, λοιπόν, την καριέρα αυτή έριξε την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Και είναι αν μη τι άλλο τραγική ειρωνεία της τύχης για την Αξιωματική Αντιπολίτευση σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι ο ίδιος ακριβώς άνθρωπος, σχεδόν τριάντα χρόνια μετά, σήμερα κατάφερε να επιβάλει την ίδια ακριβώς άφρονα και καταστροφική γραμμή στη Νέα Δημοκρατία.

Και είναι ακόμα μεγαλύτερη ειρωνεία για τη Νέα Δημοκρατία ότι ο σημερινός της Πρόεδρος είναι ο γιος του ανθρώπου που δολοφόνησε πολιτικά ο κ. Σαμαράς. Αυτό, βέβαια, είναι πρόβλημα του Κυριάκου Μητσοτάκη, δεν είναι πρόβλημα της χώρας. Ο ίδιος θα κληθεί αργά ή γρήγορα να δώσει εξηγήσεις στους σφόδρα ανθρωπούς που ευτυχώς διαθέτει ακόμα η συντηρητική παράταξη αυτού του τόπου. Θα κληθεί να δώσει εξηγήσεις για τη μεγαλειώδη κωλοτούμπα, μιας και αρέσει πολύ αυτή η λέξη στα άριστα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, στην οποία υποχρεώθηκε αυτόν το τελευταίο χρόνο, εγκαταλείποντας την εδώ και δύο δεκαετίες εθνική διαπραγματευτική γραμμή που έκανε λόγο για σύνθετη ονομασία *erga omnes*. Ίσως μάλιστα να πρέπει να τους διευκρινίσει πώς μία Κυβέρνηση, επικίνδυνη κατά τον ίδιο, κατάφερε να διασφαλίσει τη σύνθετη ονομασία για όλες τις χρήσεις όχι μόνο διεθνώς, αλλά ακόμα και στο εσωτερικό της γειτονικής μας χώρας, μία εκ των πλέον προωθημένων θέσεων που έχει όλα αυτά τα χρόνια η ελληνική διπλωματία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από έναν περίπου χρόνο, στις 9 Ιανουαρίου του 2018, μαθαίνουμε πως σε κλειστή συνεδρίαση τομεαρχών της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Μητσοτάκης διαμνησούσε πως για την Αξιωματική Αντιπολίτευση οι κόκκινες γραμμές είναι τρία στα τρία. Έλεγε, μάλιστα, ότι οι τρεις αυτές σημαντικές πτυχές ήταν οι εξής: πρώτον, σύνθετη ονομασία, δεύτερον, *erga omnes*, δηλαδή για όλες τις χρήσεις, τρίτον, αποκήρυξη όλων των θεμάτων που παραπέμπουν σε αλυτρωτισμό.

Σήμερα, έναν χρόνο μετά, η Συμφωνία των Πρεσβών έχει κάνει όπως και ο ίδιος επισήμανε τότε τα τρία στα τρία. Και σύνθετη ονομασία διασφαλίζει και το *erga omnes* διασφαλίζεται και δικλίδες ασφαλείας έναντι σε κάθε είδους αλυτρωτισμούς υπάρχουν.

Όταν τα έλεγε αυτά, βεβαίως, ο κ. Μητσοτάκης, δώδεκα μήνες πριν δεν μπορούσε να φανταστεί ότι η Κυβέρνησή μας θα κέρδιζε όχι μόνο αυτά, αλλά ακόμα περισσότερα. Γι' αυτό και διά μέσου του κ. Κουμουτσάκου η κόκκινη γραμμή της Νέας Δημοκρατίας μετατοπίστηκε την προηγούμενη άνοιξη στο «αν θέλετε να συμμετέχουμε σε οποιαδήποτε συζήτηση, να κάνουν πρώτα τις αλλαγές στο Σύνταγμα οι γείτονες».

Για κακή τους τύχη έγινε και αυτό. Και κάπως έτσι ο κ. Μητσοτάκης αποφάσισε να σύρει τη Νέα Δημοκρατία πίσω από τη σκληρή γραμμή της ακροδεξιάς της πτέρυγας, η οποία μοιάζει να κυριαρχεί πλέον στην εσωκομματική ιδεολογική της διαπάλη. Πίσω, λοιπόν, από τον κ. Σαμαρά, τον κ. Βορίδη και βεβαίως τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη, ο οποίος το 2007 μίλούσε στο κανάλι του για την απίστευτη κωλοτούμπα του Μακεδόνα -λέω τα λόγια του-, του Μακεδόνα -τρομάρα του!- Πρωθυπουργού, του Κώστα Καραμανλή, ο οποίος μπαίνει στην ιστορία ως ο Πρωθυπουργός που ξεπούλησε τη Μακεδονία! Προφανώς, ο ίδιος έχει βγάλει τα συμπεράσματά του για τον Καραμανλή χρόνια τώρα.

Για να μην έχουμε μάλιστα την παραμικρή αμφιβολία για τον ακροδεξιό κατήφορο που έχει πάρει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο Αντιπρόεδρος της έχει φροντίσει τις τελευταίες τρεις μέρες να διασπείρει ψεύδη, να υιοθετήσει επικίνδυνες απόψεις και να προσφέρει εν τέλει την πλήρη πολιτική κάλυψη στους ακροδεξιούς τραμπουκισμούς και στο οργανωμένο σχέδιο των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής που προσπάθησαν να εισβάλουν στη Βουλή την περασμένη Κυριακή.

Αυτού του είδους ο εθνικισμός, που καλύπτουν πολιτικά οι σκιώδεις ιδεολογικοί ινστρούχτορες της Νέας Δημοκρατίας, έχει

οριστικά πάρει διαζύγιο από τον δημοκρατικό πατριωτισμό, από τη δημοκρατία εν γένει, από τον διαφωτισμό και τις παρακαταθήκες του. Ο δρόμος για τον εθνικοσοσιαλισμό είναι πλέον ορθάνοιχτος.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό, κύριοι Βουλευτές, να κάνω μία παρατήρηση. Βλέποντας σήμερα το πρωί τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες σε αυτήν εδώ την Αίθουσα θα ήθελα να εξάρω και την υποδειγματική τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Δένδια, απέναντι στο νεοναζιστικό μόρφωμα της Χρυσής Αυγής.

Η επιλογή της Νέας Δημοκρατίας ήταν η εργαλειοποίηση ενός εθνικού ζητήματος για την εξυπηρέτηση μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, αδιαφορώντας για τις αρνητικές επιπτώσεις και τα τετελεσμένα, στα οποία οδήγησε η δική τους ακινησία και ατολμία και θα κριθεί γι' αυτό, μην έχετε καμμία αμφιβολία.

Η όλη πολιτική αντιπαράθεση γύρω από τη Συμφωνία των Πρεσβών έχει συσσωρεύσει πολύ ψέμα, πολλή διαστρέβλωση και πολύ δηλητήριο και δυστυχώς μιλώντας και ως εκπαιδευτικός πολύ δηλητήριο στα νέα παιδιά και στη νέα γενιά και, κατά τη γνώμη μου, δεν πρέπει -και νομίζω θα το συμφεριστούν οι περισσότεροι- να δημιουργούμε τέτοια νέα γενιά και τέτοιους νέους ανθρώπους.

Η συμφωνία καλύπτει την εθνική θέση, όπως αυτή διατυπώθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας από τα τέλη της δεκαετίας του '90. Αυτό που επιτυγχάνει είναι να καταστήσει με σαφήνεια διακριτή την ευρύτερη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας που με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913 μοιράστηκε σε τρία κράτη -Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία- από το ανεξάρτητο κράτος που προέκυψε από το σερβικό τμήμα.

Το κράτος αυτό που έχει αναγνωριστεί από εκατόν σαράντα και πλέον χώρες ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας» με τη συμφωνία αποδέχεται άπαξ δια παντός να μη μονοπωλήσει στις διεθνείς σχέσεις τον όρο «Μακεδονία» και αναγνωρίζει ότι αναφέρεται σε εντελώς διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και ιστορική κληρονομιά από τον πολιτισμό, την ιστορία, την κουλτούρα και την κληρονομιά της δικής μας Μακεδονίας.

Κανένα από τα επιχειρήματα που προβάλλουν οι επικριτές της δεν μπορεί να σταθεί ορθολογικά, ιδιαίτερα δε με την τελευταία ρηματική διακοίνωση των γειτόνων μας με την οποία ρητά διευκρινίζεται πως η συμφωνία δεν προσδιορίζει εθνότητα και πως η γλώσσα τους ανήκει στην οικογένεια των νοτιοσλαβικών γλωσσών.

Η Συμφωνία των Πρεσβών αναβαθμίζει τον ρόλο της Ελλάδας στις διεθνείς πολιτικές εξελίξεις. Η χώρα μας συνιστά πλέον παράγοντα που μπορεί και δίνει στέρεες και βιώσιμες λύσεις σε υπαρκτά προβλήματα, που μπορεί να συνομιλεί και να ακούγεται η άποψη στα διεθνώς διπλωματικά φόρα, που λογίζεται ως πυλώνας γεωστρατηγικής σταθερότητας και ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τον τελευταίο τομέα, αυτόν της ασφαλείας, με τη Συμφωνία η Ελλάδα θωρακίζεται απέναντι σε επιδιώξεις και σχέδια άλλων γειτόνων μας. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2 και 4, λοιπόν, αναφέρεται: Κανένα από τα μέρη δεν θα υποστηρίξει οιοσδήποτε δράσεις οιοσδήποτε τρίτου μέρους που βάλουν κατά της κυριαρχίας εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας του άλλου μέρους. Κανένα από τα μέρη δεν θα επιτρέπει να χρησιμοποιείται η επικράτεια του κατά του άλλου μέρους από οποιοδήποτε τρίτο κράτος. Με άλλα λόγια, η χώρα μας κατοχυρώνει μέσω διεθνούς σύμβασης τη μη χρήση του εδάφους της της Βόρειας Μακεδονίας από τρίτη χώρα σε βάρος της Ελλάδας.

Σε ειδικό κεφάλαιο για την αμυντική συνεργασία, άρθρο 17, αναφέρεται: Τα μέρη θα ενισχύσουν και θα επεκτείνουν τη συνεργασία τους στον τομέα της άμυνας μέσω μεταξύ άλλων συχνών εκατέρωθεν επισκέψεων και επαφών της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων, την κατάλληλη μεταφορά τεχνονγνωσίας και οικοδόμηση ικανοτήτων, τη συνεργασία τους σε τομείς παραγωγής, ενημέρωσης και κοινών στρατιωτικών ασκήσεων. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην εκπαίδευση προσωπικού, την οποία τα μέρη θα μπορούσαν να παράσχουν το ένα στο άλλο.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι δύο χώρες αναγορεύονται σε σύμμαχες με ό,τι αυτό συνεπάγεται χωρίς μάλιστα αυτή η σχέση να συνδέεται με την ένταξη της «Βόρειας Μακεδονίας» στο ΝΑΤΟ.

Προς τι, λοιπόν, όλες αυτές οι κραυγές περί εκχώρησης της εθνικής κυριαρχίας και άλλων τινών; Προς τι όλος αυτός ο εξεταστικός φόβος ότι οι βόρειοι γείτονές μας, με τους οποίους ουδέποτε έχουμε έρθει σε ένοπλη σύγκρουση, αποτελούν τόσο μεγάλη απειλή; Και εν πάση περιπτώσει τόσο υψηλό το φρόνημα και η πίστη στην αποτρεπτική ισχύ της χώρας μας όλων αυτών των υπερπατριωτών;

Τους διαβεβαιώνω αρμοδίως ότι η Ελλάδα σεβόμενη πάντα το διεθνές δίκαιο αταλάντευτα σταθερή στο ελληνικό της δόγμα και την αποτρεπτική της ισχύ δεν έχει να φοβάται τίποτα και κανέναν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά την ευρύτητα διαδεδομένη παραπληροφόρηση που έχει υπάρξει στη χώρα μας τα τελευταία τριάντα χρόνια, παρά τους εθνικούς μύθους που δημιουργήθηκαν, η Ελλάδα έχει αποκομίσει πολλαπλά οφέλη από την τακτοποίηση, την κανονικότητα, την επανατοποθέτηση και την ενίσχυση των σχέσεων της με τη σχετικά νέα χώρα που βρίσκεται στα βόρεια σύνορά μας.

Σας καλώ να μην συμμετέχετε στην καλλιέργεια και την αναβίωση ενός εθνικισμού παράλογα επιθετικού που οδηγεί σε ένα έθνος φοβικό. Αν δεν προχωρήσουμε στη λύση σήμερα, δεν θα υπάρξει επόμενη φορά, γιατί τα πράγματα παγώνονται. Και αν ακόμα υπάρξει επόμενη φορά, θα είναι πολύ δυσκολότερη της σημερινής. Το κυπριακό είναι το τέλειο παράδειγμα που δεν πρέπει να ακολουθήσουμε.

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία ιστορική ευκαιρία κάτω από ειδικές συνθήκες και συγκυρίες που δεν πρέπει να πάει χαμένη. Οφείλουμε να επικρατήσει η νηφαλιότητα. Δεν αντιλαμβάνομαι την πολιτική αντιπαράθεση, όταν γίνεται για εθνικά ζητήματα που η συγκεκριμένη παράταξη ευθύνεται –αν θέλετε– για πολλές και λάθος κινήσεις, οι οποίες οδήγησαν σε εθνικές τραγωδίες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Καραμανλή από τη Νέα Δημοκρατία.

ANNA KARAMANLΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση που διεξάγεται σήμερα και αύριο είναι ιδιαίτερα κρίσιμη και είναι εξαιρετικά πιθανό μία σαθρή πλειοψηφία να λάβει αποφάσεις που θα τραυματίσουν τη χώρα μας αμετάκλητα.

Θα προσπαθήσω να επικεντρώσω την παρέμβασή μου στα πολιτικά γεγονότα που αποδεικνύουν ότι η συμφωνία αυτή αποτελεί υποχώρηση για τις ελληνικές θέσεις. Θα προσπαθήσω να επικεντρωθώ στα γεγονότα ως Βουλευτής και να αφήσω στην άκρη τη συναισθηματική μου φόρτιση ως Μακεδόνα, τη θλίψη και την οργή που προκαλεί σε όλους εμάς τους Μακεδόνες το γεγονός ότι η Κυβέρνηση επιχειρεί να υπερψηφίσει πάση θυσία μία συμφωνία που δεν έχει τη συναίνεσή μας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, στη διάρκεια αυτής της διαδρομής γίναμε μάρτυρες μιας διαδικασίας πολιτικού ξεπεσμού και ευτελισμού, με αλυσβερσία και παζάρια, με δακρύβρεχτα διαζύγια και αλληλοδανεισμούς Βουλευτών. Υπονομεύσατε τη λαϊκή βούληση, συγκροτώντας μία κουρελιασμένη κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να περάσετε τη συμφωνία. Κόμματα διασπάστηκαν και κοινοβουλευτικές ομάδες διαλύθηκαν. Πρώην πολιτικοί σας αντίπαλοι έγιναν σε ένα βράδυ σύντροφοι. Για κάποιους η κυβερνητική τους καρέκλα ζύγιζε βαρύτερα από την αξιοπρέπειά τους και η απόσταση μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ αποδείχθηκε «ένα υπουργείο δρόμος».

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός το 2014 αποκαλούσε «αποστάτες» τους ανεξάρτητους Βουλευτές που ήθελαν να ψηφίσουν τον κ. Δήμα για Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Σήμερα είναι απλώς «προοδευτικό μέτωπο». Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κάποτε έλεγε ότι «οι κυβερνήσεις πέφτουν από τους κοινωνικούς αγώνες στους δρόμους». Σήμερα βλέπουμε παρακρατικούς μηχανισμούς και χημικά κατά ηλικιωμένων και κατά μικρών παιδιών, σε μία προ-

σπάθεια να διαλυθεί το μαζικό συλλαλητήριο, όπου χιλιάδες ελληνικές φωνές ενώθηκαν για να δηλώσουν την αντίθεσή τους στα σχέδιά σας. Είδαμε ως και διάφορες αλχημείες και κοινοβουλευτικές μεθοδεύσεις προκειμένου να υπάρξει πλειοψηφία του «ναι» στην επιτροπή.

Αφού, λοιπόν, απαξιώσατε τους θεσμούς, αφού περιφρονήσατε τον ελληνικό λαό, αφού λοιδορήσατε ως «ακραίους» και «περιθωριακούς» όσους εναντιώθηκαν στους σχεδιασμούς σας, φέρντε προς ψήφιση αυτή τη συμφωνία. Χρησιμοποιήσατε ένα μείζον εθνικό ζήτημα ως όχημα για μικροκομματικές επιδιώξεις. Γι' αυτό και δεν επιδιώξατε ποτέ τον διάλογο και τη συναίνεση. Γιατί θέλετε να χαράξετε μία νέα διαχωριστική γραμμή μεταξύ των Ελλήνων. Αν όλα αυτά συνθέτουν τη νέα κεντροαριστερή σας ταυτότητα, να τη χαίρεστε!

Δεν λάβατε υπ' όψιν σας τα κόμματα, που σας υπογράμμισαν τα λάθη της συμφωνίας και ζήτησαν εκλογές για να τοποθετηθούν οι πολίτες. Δεν ακούσατε τον ελληνικό λαό, αλλά και τον πνευματικό και καλλιτεχνικό κόσμο, που εκφράζει μαζικά την αντίδρασή του και ζήτησε δημοψήφισμα. Μα, εσείς δεν είστε υπέρ των δημοψηφισμάτων; Εσείς δεν το κάνετε το 2015 και είναι και θέση σας για τη συνταγματική Αναθεώρηση; Γιατί κωφεύετε; Ή μήπως φοβηθήκατε ότι αυτή τη φορά δεν θα μπορούσατε το ίδιο εύκολα να μετατρέψετε το «όχι» σε «ναι»;

Δεν αντιδράσατε ούτε στα πρωτοφανή, αλλά και σαφή υπονοούμενα μεταξύ Καμμένου και Κοτζιά. Κρατάτε ακόμη στο συρτάρι την παραίτηση του τέως Υπουργού Εξωτερικών και φυσικά ούτε λέξη για τις σπόντες του τέως Υπουργού Άμυνας για το τι «εισπράττει» ή «διαπράττει» ο κ. Κοτζιάς. Δεν φέρντε το οριστικό αναθεωρημένο κείμενο του σκοπιανού συντάγματος, κάτι που είναι απαραίτητη συνθήκη για να ξεκινήσει οποιαδήποτε διαδικασία η ελληνική Βουλή. Και ζητάτε από τους Έλληνες Βουλευτές να δώσουν λευκή επιταγή, χωρίς καμμία απόδειξη ότι έχουν τηρηθεί οι υποχρεώσεις των Σκοπίων.

Τι περιλαμβάνει, λοιπόν, αυτή η συμφωνία, για την οποία υπερφανεύσατε ότι καταφέρατε να φτάσετε εκεί που δεν έφτασαν οι προηγούμενοι; Η αλήθεια είναι ότι οι προηγούμενοι δεν είχαν ως πρόταγμα το «λύση να 'ναι κι ό,τι να 'ναι». Αναζητούσαν μία αμοιβαία αποδεκτή λύση στο ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων, που δεν θα αγνοούσε τις ευαισθησίες του ελληνικού λαού.

Εσείς τι φέρνετε; Φέρνετε μία συμφωνία που στην πραγματικότητα αφήνει αναλλοίωτο τον πυρήνα του σκοπιανού αλυτρωτισμού, ο οποίος αναφέρεται στη γλώσσα και την εθνότητα. Το σύνταγμα των γειτόνων μας και μετά την αναθεώρηση, όπως και η ρηματική διακοίνωση, μιλούν για «μακεδονικό λαό» όχι για «βορειομακεδονικό». Εδώ και δεκαετίες οι Έλληνες αρνούνται να τους πουν «Μακεδόνες» κι έρχεται αυτή η Κυβέρνηση να τους εκχωρήσει ένα τέτοιο δικαίωμα. Κι αν αυτοί είναι «Μακεδόνες» που ζουν στη «Βόρεια Μακεδονία», τότε πώς ακριβώς διαχωρίζονται από τους Μακεδόνες που ζουν στην Ελλάδα; Τα όσα επικαλείται η Κυβέρνηση πραγματικά δεν αντέχουν σε σοβαρή κριτική.

Για τη γλώσσα προβάλλετε το επιχείρημα ότι το θέμα έχει λυθεί από το 1977, επειδή σε μία συνδιάσκεψη του ΟΗΕ κατατάχθηκε η γλώσσα τους στη νοτιοσλαβική οικογένεια. Αν ήταν έτσι, ποιος ο λόγος σήμερα σε μία συμφωνία που αφορά το ονοματολογικό να δεσμεύεται ο κ. Τσίπρας για «μακεδονική γλώσσα»; Γιατί το επίμαχο σημείο δεν ήταν ποτέ σε ποια οικογένεια ανήκει η γλώσσα τους. Γιατί κανείς δεν θα την αποκαλεί «νοτιοσλαβική». Ας μην κρυβόμαστε, λοιπόν, πίσω από το δάχτυλό μας. Με τη συμφωνία αναγνωρίζουμε ξεκάθαρα τη μακεδονική γλώσσα και αυτό είναι πρόβλημα.

Στο θέμα της εθνότητας έχουμε το κρυφτούλι με την εσκεμμένα θολή ερμηνεία του όρου «nationality». Εδώ μας λέει ότι ο όρος παραπέμπει μόνο σε ιθαγένεια, δηλαδή σε κράτος. Αν είναι έτσι, θα έπρεπε να λέγεται «βορειομακεδονική» κι όχι να επιτρέπεται το «μακεδονική» σκέτο. Αλήθεια, σύμφωνα με την Κυβέρνηση, οι κάτοικοι της γειτονικής χώρας σε ποια εθνότητα ανήκουν;

Σε κάθε περίπτωση, δεν γίνεται να ψάχνουμε την αλήθεια στα ψιλά γράμματα της συμφωνίας. Δεν διασφαλίζεται έτσι ούτε η ελληνική ιστορία ούτε η ελληνική κληρονομιά. Αυτό που μετράει

και αυτό που θα μέινει είναι ότι με την υπογραφή αυτής της Κυβέρνησης θα υπάρχει επισήμως για την Ελλάδα «μακεδονικός λαός», που μιλά τη «μακεδονική γλώσσα» και στα διαβατήριά του θα γραφεί «Μακεδόνας- πολίτης της Βόρειας Μακεδονίας».

Αν θέλουμε να μιλάμε ξεκάθαρα, η ελληνική πλευρά ηττάται κατά κράτος και προκαλείται ζημιά που δυστυχώς είναι ανεπανόρθωτη. Να είστε βέβαιοι πως τα τρία εκατομμύρια Μακεδόνες Έλληνες πολίτες δεν θα σας συγχωρήσουν ποτέ το γεγονός ότι με αυτή τη συμφωνία ο όρος «μακεδονικός» και ο όρος «Μακεδόνες» θα συνδεθούν στην ίδια μας την πατρίδα με κάτι το μη ελληνικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενδεχομένως τέτοιου είδους ευαισθησίες να σας ξενίζουν ή να σας φαίνονται γραφικές, να αδυνατείτε να κατανοήσετε τις πατριωτικές ευαισθησίες των Ελλήνων, να μην μπορείτε να αντιληφθείτε τα συναισθήματα ανθρώπων που έχουμε φορέσει το εθνόσημο και έχουμε ζήσει τις προκλήσεις των γειτόνων. Αναμενόμενο από ένα κόμμα που στο Βουκουρέστι ζητούσε να ονομάζεται το γειτονικό κράτος «Μακεδονία» σκέτο. Εκεί που η δική μας κυβέρνηση είχε το θάρρος και το αναστήριξη να κάνει αυτό που αδυνατείτε να κάνετε σήμερα, να αντισταθεί στις διεθνείς πιέσεις και να υπερασπιστεί στο ακέραιο τα εθνικά συμφέροντα.

Υπάρχουν, λοιπόν, αυτοί που έχουν πετύχει νίκες προασπιζόμενοι τα εθνικά συμφέροντα και φορούσαν πάντα τη φανέλα της Εθνικής Ελλάδος και υπάρχουν οι εσείς που σπάτε τις εθνικές γραμμές ετών, που λέτε ότι δεν υπάρχει μόνο μία Μακεδονία, ότι υπάρχουν πολλές, που σερβίρετε την υποχωρητικότητα ως προοδευτισμό. Εσείς που βλέπετε το «σκοπιανό» ως ευκαιρία αναδιάταξης του πολιτικού σκηνικού, δηλαδή ως εκλογικό σωσίβιο στο πολιτικό σας ναυάγιο.

Ο λαός θα κρίνει και να είστε βέβαιοι ότι θα σας στείλει στην πολιτική απομόνωση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι η πρώτη μου ομιλία ως ανεξάρτητος πλέον Βουλευτής, καθώς κάποιοι φρόντισαν να διαλύσουν, εσπευσμένα μάλιστα, την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού και, όπως άκουσα, πολύ γρήγορα έγιναν και αντι-Ποταμικοί, σαν έτοιμοι από καιρό. Η φωνή, όμως, του Ποταμιού θα συνεχίσει να ακούγεται στη Βουλή, πιο καθαρή τώρα πια, χωρίς δεξιές και αριστερές εκπτώσεις.

Στο θέμα μας, με τη Συμφωνία των Πρεσπών δεν γράφουμε σε λευκό χαρτί. Υπάρχει προϊστορία. Έως το 2007, περίπου εκατόν σαράντα κράτη, μεταξύ των οποίων Αμερική, Ρωσία, Κίνα, την είχαν αναγνωρίσει με τη συνταγματική της ονομασία ως «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Έκτοτε, προκειμένου να ανακοπεί αυτό το μονοπώλιο του ονόματος από τη γειτονική χώρα, η εθνική γραμμή για το όνομα της γείτονος διαμορφώθηκε ως εξής. Διαβάζω από το site του Υπουργείου Εξωτερικών: «Σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη λέξη «Μακεδονία» που θα ισχύει έναντι όλων, erga omnes, για κάθε χρήση εσωτερική και διεθνή».

Το Ποτάμι, από την ίδρυσή του το 2014, έχει στις θέσεις του την αποδοχή αυτής της εθνικής γραμμής. Το ίδιο υποστηρίζουν κι άλλα κόμματα. Η διαφορά είναι ότι εμείς δεν κάναμε μεταβολή όταν ήρθε η ώρα του δια ταύτα. Δεν είναι, άλλωστε, η πρώτη φορά που το Ποτάμι μεταξύ εθνικού και κοινοπολιτικού συμφέροντος επιλέγει το πρώτο.

Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι μία συμφωνία που δεν πρέπει ούτε να την εξιδανικεύουμε ούτε να τη δαιμονοποιούμε. Όμως, τα θετικά της συμφωνίας υπερτερούν των αρνητικών και ο πολύπλοκος πρόσβας ο κ. Κακλίκης μας έχει κάνει μία αναλυτικότατη ενημέρωση.

Κατά τη γνώμη μου, όμως, το πιο αρνητικό κομμάτι της συμφωνίας δεν είναι μέσα στη συμφωνία. Το πιο αρνητικό κομμάτι της συμφωνίας είναι η εκμετάλλευσή της στο εσωτερικό πολιτικό σκηνικό.

Η Κυβέρνηση την είδε σαν μία ευκαιρία να πετύχει μ' έναν

σμπάρο δυο τρυγόνια. Από τη μία ανάλυση ένα ζόρικο πρόβλημα, βελτιώνοντας τη διεθνή της εικόνα κι από την άλλη, να διεμβολήσει την αντιπολίτευση. Έτσι, διαπραγματεύτηκε χωρίς να επιδιώξει ευρύτερες συναινέσεις.

Η Νέα Δημοκρατία, μπροστά στον κίνδυνο διάσπασης, έκλινε επί δεξιά, αποκηρύσσοντας τη συμφωνία με αφορμή τα σημεία συμβιβασμού.

Το ίδιο έκανε και το Κίνημα Αλλαγής, παρά την αντίθετη άποψη των πέντε από τα έξι μέλη του πολιτικού συμβουλίου, προφανώς βλέποντας μία ευκαιρία να προσελκύσει το πατριωτικό ΠΑΣΟΚ που είχε πάει στον ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή η εργαλειοποίηση στο εσωτερικό κατέληξε γρήγορα σε έναν διχασμό, με αποτέλεσμα όσοι συμφωνούν με την κύρωση να θεωρούνται προδότες και όσοι διαφωνούν να θεωρούνται ακροδεξιόι.

Εγώ δεν το βλέπω έτσι. Εγώ βλέπω πατριώτες υπέρ και πατριώτες κατά της συμφωνίας. Όμως, μέσα σε αυτό το διχαστικό σκηνικό η συζήτηση δεν έγινε με επιχειρήματα. Έγινε με αναθέματα. Χάσαμε έτσι την ευκαιρία να δούμε τι κερδίζουμε από αυτό που de facto είχαμε χάσει τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, δηλαδή πού συμβιβαζόμαστε, με τι ασφαλιστικές δικλίδες, πού πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας και να είμαστε σε εγρήγορση, γιατί ως γνωστόν οι συμφωνίες κρίνονται στην εφαρμογή.

Μία συμφωνία που θα μπορούσε να είναι κτήμα όλου του ευρωπαϊκού τόξου, εντάχθηκε στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι. Ακόμα και εμφυλιοπολεμικά σύνδρομα αναβίωσαν, επειδή ακριβώς οι δύο αντιμαχόμενες πλευρές είδαν τη συμφωνία αυτή υπό το πρίσμα του παρελθόντος και όχι του μέλλοντος, με την ακροδεξιά να τριβεί τα χέρια της.

Όσον αφορά τα θετικά της συμφωνίας, κατά τη γνώμη μου, τα βασικά είναι δύο. Πρώτον, με τον όρο «Βόρεια Μακεδονία» σπάμε το μονοπώλιο του όρου «Μακεδονία», που de facto είχε κατακτήσει η γειτονική χώρα τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια. Με τον όρο «Βόρεια Μακεδονία» η διεθνής κοινότητα συνειδητοποιεί ότι υπάρχει μία ευρύτερη Μακεδονία και το μεγαλύτερο και καλύτερο κομμάτι το έχει Ελλάδα. Ποιο είναι αυτό; Αυτό που έχει την αρχέγονη, την ιστορική Μακεδονία, το κομμάτι που έχει δώσει την αίγλη στον όρο «Μακεδονία», που την έκανε γνωστή παγκοσμίως με τον Φίλιππο, τον Μέγα Αλέξανδρο κ.λπ.. Τώρα πλέον τα περί της ιστορικής κληρονομιάς μπαίνουν ρητά στη συμφωνία και κανείς δεν μπορεί ποτέ να τα αμφισβητήσει.

Το δεύτερο μεγάλο κέρδος είναι το γεωπολιτικό. Σταθεροποιεί τη γειτονική χώρα με την ευρωατλαντική προοπτική της, κάτι απόλυτα συμβατό με τον δυτικό προσανατολισμό και της δικής μας χώρας. Σε ένα ασταθές βαλκανικό σκηνικό όπου Ρώσοι και Τούρκοι έχουν ήδη διεισδύσει στα Σκόπια, η χώρα αυτή μπαίνει σε μία δυτική τροχιά αντί να γίνει προτεκτοράτο τους. Έτσι απομακρύνεται ο κίνδυνος να διαμελιστεί και να έχουμε στα βόρεια σύνορά μας μία μεγάλη Αλβανία και μία μεγάλη Βουλγαρία. Θα αναπτυχθούν ομαλότερα οι σχέσεις και η χώρα μας θα παίξει τον ρόλο του πυλώνα σταθερότητας στην περιοχή. Τα Βαλκάνια και η Ελλάδα θα εκπέμπουν επιτέλους κάποια καλά νέα και αυτό είναι σημαντικό και αναπτυξιακό στην παρούσα γεωπολιτική συγκυρία.

Όμως, η συμφωνία δεν είναι ο τερματισμός. Είναι η αφετηρία μιας προσπάθειας να ανατρέψουμε ένα διεθνές τετελεσμένο. Η πορεία αυτή που ξεκινάει, θέλει διπλωματική εγρήγορση και μεθοδικότητα και προφανώς και από τις επόμενες κυβερνήσεις.

Επίσης, ο ισχυρισμός ότι όλη η Μακεδονία είναι ελληνική και ότι δεν πρέπει να δεχτούμε καθόλου τον όρο «Μακεδονία» στο όνομα, είναι ανεδαφικός. Πρώτον, γιατί το όνομα «Μακεδονία» το έχουμε ήδη αποδεχθεί, καθώς την λέμε «Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας». Και δεύτερον, μπορεί στους βαλκανικούς πολέμους του 1913 να πήραμε το καλύτερο κομμάτι της Μακεδονίας, όμως δεν την πήραμε ολόκληρη. Και επειδή εθνικό είναι το αληθές, η Μακεδονία μπορεί να είναι μία, αλλά δεν είναι μόνο ελληνική. Και όσοι θέλουν ονομασία χωρίς τον όρο «Μακεδονία» μέσα, οδηγούν πρακτικά σε ονομασία με σκέτο το «Μακεδονία», όπως έδειξαν τα είκοσι πέντε τελευταία χρόνια.

Επίσης, η Νέα Δημοκρατία λέει ότι αν δεν περάσει η συμφωνία

νία, θα υπάρξει επαναδιαπραγμάτευση. Πολύ αμφιβάλλω αν υπάρξει, απλώς θα τους αναγνωρίσουν όλοι πλέον με σκέτο το όνομα «Μακεδονία», θα μπουν στο ΝΑΤΟ ίσως με κάποιο ειδικό καθεστώς και εμείς θα είμαστε τα κακομαθημένα παιδιά στη γωνία, που κανένας δεν συμμερίζεται.

Και έστω, όμως, ότι θα επαναδιαπραγματευθούμε, αυτό θα γίνει με πολύ χειρότερους όρους, γιατί αφ' ενός θα έχουν επικρατήσει οι πιο σκληροπυρηνικοί στα Σκόπια –ο Ζάφκ θα πέσει την επόμενη μέρα της κατάρρευσης της Συμφωνίας των Πρεσπών- και αφ' ετέρου θα έχουμε απέναντί μας όλη τη διεθνή κοινότητα.

Κλείνοντας, αν δεν τολμήσουμε να λύσουμε τώρα το θέμα με τα Σκόπια, θα λυθεί ερήμην μας και εις βάρος μας, όπως πολλά άλλα προβλήματα που βάζαμε πάντα κάτω από το χαλί. Πιστεύω, λοιπόν, ίσως περισσότερο και από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι προς το εθνικό συμφέρον. Το ίδιο πιστεύουν και πολλοί συμπολίτες μας που δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι δεν εκφράζω μόνο το Ποτάμι σε αυτό το Βήμα. Εκφράζω και τους χιλιάδες συμπολίτες μας, που θεωρούν θετική τη συμφωνία αλλά αρνητική τη θητεία του ΣΥΡΙΖΑ. Και σε μία ιστορική στιγμή για το Κοινοβούλιο η φωνή τους πρέπει και εδώ μέσα να ακουστεί, ανεξάρτητα από το σε ποιο κόμμα ανήκουν, είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε στο ΠΑΣΟΚ, είτε στο Ποτάμι. Και αυτή τη φωνή τους δεν θα την ακούσουν από πολλούς σε αυτό εδώ το Βήμα, αλλά μόνο από λίγους και τολμηρούς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρωτά.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Φάμελλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από την τόσο σοβαρή τοποθέτηση του κ. Μαυρωτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω από το χαρτοφυλάκιο του περιβάλλοντος. Και ως Βουλευτής της Μακεδονίας και ως πολίτης της Μακεδονίας, θέλω να αναφερθώ στα οφέλη που έχει η συμφωνία για το ίδιο το περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλονίκης.

Ανοίγεται πλέον ορατά ένας οδικός χάρτης συνεργασίας των δύο χωρών σε θέματα περιβάλλοντος, που ωφελεί ειλικρινά όλη τη βόρεια Ελλάδα. Ένας δρόμος που ανοίξαμε εμείς με την κύρωση της Συμφωνίας του Πάρκου των Πρεσπών το 2017 μας δίνει τη δυνατότητα να παρέμβουμε σε θέματα που αφορούν τη ρύπανση του Θερμαϊκού Κόλπου μέσα από τις εκβολές του Αξιού, της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που επηρεάζει διασυννοριακά την κεντρική Μακεδονία, την προστασία φυσικών οικοσυστημάτων, την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών που σχετίζονται με την κλιματική αλλαγή, αλλά και θέματα που αφορούν πραγματικά τις δύο χώρες, τους πολίτες τους, τη ζωή των πολιτών.

Στο τέλος της μέρας η εφαρμογή ευρωπαϊκών προτύπων και νομοθεσία στη γειτονική χώρα μόνο προς όφελος της Ελλάδας μπορεί να είναι και έχουμε αργήσει πολύ. Η ευρωπαϊκή πορεία της «Βόρειας -πλέον- Μακεδονίας» θα συμβάλει όχι μόνο στη σταθερότητα, στην ειρήνη, στην ασφάλεια όλων των πολιτών των Βαλκανίων, αλλά και στην ποιότητα ζωής και στη βελτίωση του περιβάλλοντος των Ελλήνων πολιτών και των Ελληνίδων.

Η πρόοδος και η ευημερία της Ελλάδας δεν είναι ανεξάρτητη από την πρόοδο και την ευημερία των γειτόνων της. Οι γέφυρες που δημιουργούμε σήμερα και θα διευρυνθούν αύριο στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής προοπτικής συνολικά των Βαλκανίων, είναι παράγοντας σταθερότητας. Σε μία νέα εποχή για τη χώρα αλλά και σε ένα ρευστό παγκόσμιο σκηνικό, διεκδικούμε έναν καινούργιο ρόλο και στα Βαλκάνια και στη νοτιοανατολική Ευρώπη αλλά και στην ανατολική Μεσόγειο.

Η αντιμετώπιση των πιέσεων που έχει η χώρα μας ιδιαίτερα στα ανατολικά, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί γυρίζοντας την πλάτη στα Βαλκάνια. Μία χώρα που χτίζει τείχη στα Βαλκάνια και στους γειτονικούς λαούς -θεωρώντας ότι έτσι προστατεύεται είναι καταδικασμένη να αποτύχει, γιατί μένει απροστάτευτη.

Όπως κρατήσατε τη Θεσσαλονίκη με γυρισμένη την πλάτη στα Βαλκάνια τόσα χρόνια, επιθυμείτε να κλείσετε την πόρτα και στην πρόοδο, η οποία πλέον έχει εγκατασταθεί στη χώρα μας.

Θυμίζω ότι ο ελληνικός πολιτισμός και η ελληνική διάνοηση ποτέ δεν έβαλε τείχη μεταξύ των λαών. Αντίθετα, προσπάθησε διά του πολιτισμού πάντα να τα ρίξει. Και με ένα περίεργο τρόπο ιστορικά ακόμα και η περίοδος του Μεγάλου Αλεξάνδρου και των Μακεδόνων της αρχαίας Ελλάδας έριχνε τείχη μέσα από τον πολιτισμό και έωνε λαούς.

Σήμερα βιώνουμε μία εξαντλητική δημαγωγία με μεταβαλλόμενες θέσεις και ακραία παραπληροφόρηση, δυστυχώς μόνο για μικροκομματικά οφέλη. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση μάλιστα διατείνεται ότι θα επαναδιαπραγματευτεί, αποκρύπτοντας ότι έτσι θα πάει πίσω και από το *erga omnes*, το οποίο η Συμφωνία των Πρεσπών τηρεί και με το παραπάνω. Και μάλιστα διεκδικεί πιστοποιητικά πατριωτισμού, σπέρνοντας βέβαια διχόνοια.

Ρωτώ όμως: Πόσο πατριωτικό ήταν ότι οδηγήσατε την Ελλάδα στη χρεοκοπία; Τότε δεν υπήρχε πατριωτισμός και πατριωτικό και εθνικό συμφέρον; Πόσο πατριωτικό ήταν ότι διώξατε όλες τις επιχειρήσεις της Θεσσαλονίκης για να πάνε στα Σκόπια, στη Γευγελή ή στη Βουλγαρία; Τότε δεν ήσασταν πατριώτες; Τώρα το θυμηθήκατε να αποδείξετε ότι είστε πατριώτες; Γεμίσατε κουφάρια όλη τη βόρεια Ελλάδα, από την Αλεξανδρούπολη μέχρι την Καστοριά και τα Γιάννενα. Τώρα θυμηθήκατε τον πατριωτισμό, αυτόν τον ψεύτικο, κήρυλο πατριωτισμό!

Ποιος κοροϊδεύει, όμως, σε αυτή τη χώρα και ποιος παραχαράσσει την ιστορία; Δεν είναι παραχάραξη της ιστορίας το τι αποκρύπτουν την εθνική θέση που συνδιαμόρφωσαν εδώ και τριάντα χρόνια, υπερασπιζόμενοι τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό και τώρα κάνουν πως δεν ξέρουν;

Εγώ θα ήθελα ο κ. Κουμουτσάκος να πάρει τον λόγο αμέσως μετά τη δική μου τοποθέτηση και να τοποθετηθεί για το εάν η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι υπέρ της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό ή -όπως είπε ο κ. Καραόγλου- είναι υπέρ καμίας χρήσης του όρου «Μακεδονία».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μιλήστε επιτέλους ειλικρινά στους Έλληνες, ιδιαίτερα στους πολίτες της Θεσσαλονίκης, της κεντρικής Μακεδονίας.

Είστε υποκριτές και παίζετε με ένα πατριωτικό θέμα. Είστε υποκριτές, γιατί ούτε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα βάλατε ζήτημα, όπου υποστηρίζουν όλοι αναφανδόν τη Συνθήκη των Πρεσπών. Γιατί, εάν είστε πραγματικά πατριώτες, πρέπει να αποχωρήσετε από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και όχι να αφήνετε να γίνονται καμπάνιες στη Θεσσαλονίκη υπέρ της θέσης για καμμία χρήση του όρου «Μακεδονία» και να έχετε εδώ άλλη θέση και άλλη στην Ευρώπη. Με τρεις θέσεις, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρουσιάζεται η Νέα Δημοκρατία, οι τάχατες πατριώτες!

Παραχαράσσουν, όμως, την ιστορία και σε ένα άλλο θέμα. Κρύβουν τι έχει γίνει από το 1945 και μετά με τη χρήση του όρου «Μακεδονία». Το κρύβουν και παραχαράσσουν την ιστορία. Κρύβουν τι έγινε με τη γλώσσα μετά την απελευθέρωση της βορείου Ελλάδος και της Μακεδονίας, όπου για να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο των βουλγαρικών, χρησιμοποιούσαμε τον όρο «μακεδονίτικα» και τα «ντόπια» για τη γλώσσα. Γιατί, τότε τι μιλάνε στην Αριδαία και στην Μελιτή; Πείτε μου, σας παρακαλώ, γιατί το ακούγαμε και συνομιλούσαμε όλοι.

Κρύβουν το ότι η Σύμβαση του Βουκουρεστίου απελευθέρωσε την ελληνική Μακεδονία, απελευθέρωσε την Καβάλα. Και την αμφισβητούν, δημιουργώντας ένα νέο εθνικό κίνδυνο, παζαρεύοντας με λέξεις και κρύβοντας ποιο είναι το πατριωτικό συμφέρον. Προφανώς, παραχαράσσουν το ότι χρησιμοποιούνταν η μακεδονική υπηκοότητα από τους γείτονες τα προηγούμενα χρόνια και τώρα, το αλλάζουν.

Διότι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή η συμφωνία παίρνει πίσω για τα ελληνικά συμφέροντα τον όρο «Μακεδονία» και κερδίζει ξανά την ελληνική ιστορία της Μακεδονίας. Πετύχαμε αλλαγή του ονόματος, *erga omnes*. Κερδίσαμε την ιστορία. Αποκαταστήσαμε ζητήματα εμπορικής ονομασίας. Αποκαταστήσαμε ελλείμματα που είχε η πολιτική στα θέματα της γλώσσας, όπως ανέφερα, αλλά και της ιθαγένειας.

Όλα αυτά έγιναν με συνταγματική Αναθεώρηση, ακόμα και με

παρεμβάσεις στο επίπεδο της Εκκλησίας. Ας μην κρυβόμαστε. Κερδίσαμε, πρώτα από όλα, το ότι σήμερα συζητάμε, ενώ έγιναν οι μεγάλες αλλαγές στη γειτονική χώρα. Αυτό ήταν ένα κέρδος της διαπραγμάτευσης και της διπλωματικής θέσης.

Ας αναρωτηθούμε τι κερδίσαμε τόσα χρόνια. Τριάντα χρόνια χάναμε μία-μία τις χώρες που τους αναγνώριζαν με το συνταγματικό όνομα. Τριάντα χρόνια τα παιδιά των βορείων γειτόνων έκαναν μάθημα ότι είναι απόγονοι του Μεγαλέξανδρου. Προφανώς, η Αντιπολίτευση θέλει αυτό να συνεχιστεί. Για αυτό δεν θέλει τη συμφωνία, διότι θέλει να συνεχιστεί η διπλωματική αντιδικία, η φθορά της χώρας, η υποτίμηση της ανάπτυξης συνεργασίας και να αναπτύσσουν άλλες χώρες με εχθρικά συμφέροντα προς την Ελλάδα τα δικά τους συμφέροντα στα βόρεια σύνορα. Ωραίος πατριωτισμός!

Το πραγματικό δίλημμα που μπαίνει είναι: Δημοκρατία της Μακεδονίας ή Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας; Σύνταγμα με διεκδικήσεις εδαφών και αλυτρωτισμούς ή Σύνταγμα που διασφαλίζει επ' αόριστον την ελληνική κυριαρχία και τη δική μας ανεξαρτησία; Παραχάραξη ελληνικής ιστορίας ή αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας; Ανάπτυξη εχθρικών συμφερόντων κόντρα στα ελληνικά και με αμυντικές συνεργασίες στους βόρειους γείτονες ή ηγετική θέση της Ελλάδας σε ειρηνικά Βαλκάνια; Αυτό είναι το πραγματικό ερώτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Συγχωρέστε με, κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Είναι όμως γεγονός ότι η συζήτηση μας υποχρεώνει να τοποθετηθούμε και σε κάποια θέματα προόδου και συντήρησης. Υποτιμάτε τον κίνδυνο έκθεσης Ελλήνων με πατριωτική συνείδηση και αγωνίες, αλλά και των κομμάτων σας σε δράσεις με ακροδεξιά στοιχεία, όπου οι νεοναζί και οι ακροδεξιοί της Χρυσής Αυγής διαβρώνουν και την αγωνία, αλλά και τα συνθήματα και καθοδηγούν ακόμα και σε επίθεση κατά της Βουλής. Επιτρέπετε να διατυπώνονται ακόμα και το Βήμα της Βουλής μικρόνες μεγαλοστομίες ανιστόρητες περί του «να πάρουμε τα Σκόπια, να διεκδικήσουμε μειονότητες στους γείτονες και να αλλάξουμε την εθνική θέση». Αυτή η συζήτηση, όμως, αφορά και την Ελλάδα και την Ευρώπη.

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να καταθέσω την αγωνία μου, αλλά και την απορία μου, γιατί με τη θέση κατά της Συνθήκης των Πρεσπών συντάσσεται η κ. Λεπέν, ο κ. Όρμπαν, το VMRO, ο κ. Γκρουέφσκι και -να μην το ξεχνάμε- η Τουρκία, ο κ. Ερντογάν και η Ρωσία, ζητώντας να παραμείνει το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Γι' αυτό, πότε θα απολογηθείτε στους Βορειοελλαδίτες; Πότε θα απολογηθείτε στους Μακεδόνες;

Πόσο ακόμα θα συνεχίσετε να καταδικάζετε την Ελλάδα στη λογική της Ψωροκώσταινας με μία μίζερη, φοβική, κλειστή, στάσιμη και εσωστρεφή συμπεριφορά που εκπέμπει μόνο τρόπο και βία για το μέλλον; Πότε θα πιστέψετε στην πατρίδα; Πότε θα πιστέψετε στη δυνατότητα της Ελλάδας να μη φοβάται; Γιατί αυτό το έχουμε κατακτήσει.

Εσείς, όμως, για να τακτοποιήσετε τα μαγαζάκια σας, θέλετε η Ελλάδα να φοβάται, να είναι μικρή, να έχει ανάγκη μεγάλους για να της συμπαραστέκονται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Ελλάδα, όμως, κατέκτησε αυτή τη λύση μόνη της. Διότι ο πραγματικός πατριώτης είναι αυτός που έλυσε το πρόβλημα στα Τέμπη, που έφερε την ηλεκτροκίνηση στον ΟΣΕ, που έκανε το λιμάνι, το μετρό, τα στρατόπεδα «Παύλου Μελά», «Κόδρα», το Μουσείο Ολοκαυτώματος, το φυσικό αέριο στη βόρεια Ελλάδα, το γήπεδο του ΠΑΟΚ, την ανάπλαση της Έκθεσης, τη σύνδεση με Βελιγράδι, τον σιδηρόδρομο από Θεσσαλονίκη μέχρι Μπουργκάς.

Θέλω να κλείσω με το εξής: Σε αυτήν την ιστορική στιγμή, η χώρα αποδεικνύει ότι δεν φοβάται να κλείσει υποθέσεις που κακοφόρμισαν για είκοσι πέντε χρόνια.

Λέει ο ποιητής: «Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι;

Είναι οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα;». Μετά τη Συνθήκη των Πρεσπών, όμως, λέει: «Ενύχτωσε και οι βάρβαροι δεν ήλθαν. Και μερικοί έφτασαν από τα σύνορα και είπαν πως βάρβαροι πια δεν υπάρχουν». Και τώρα τι θα γίνετε -συγχωρέστε με, ποιητά- χωρίς βαρβάρους; Οι άνθρωποι αυτοί ήταν για εσάς μία κάποια λύση. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουκούτσης...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τι θέλετε, κύριε Κουμουτσάκο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Μου έγινε απευθείας ερώτηση, ονομαστική. Εκλήθην να απαντήσω άμεσα. Μου επιτρέπετε να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας δίνω τον λόγο αυστηρά για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κλείσατε εντυπωσιακά με τον εθνικό ποιητή. Ξεχάσατε, όμως, έναν άλλο στοίχο του, μετά από αυτά τα οποία είστε έτοιμοι να υπογράψετε. «Δεν ακούτε τη βοή των πλησιάζοντων γεγονότων...».

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Τη θέση της Νέας Δημοκρατίας πείτε μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αυτή τη βοή που έρχεται από την βόρεια Ελλάδα, δεν την ακούτε.

Πάμε στην ουσία τώρα.

Ακούστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Μας ρωτάτε και μας ξαναρωτάτε αν θέλουμε, τι θέλουμε, ποιο όνομα θέλουμε. Εμείς θα θέλαμε να μην υπάρχει το όνομα «Μακεδονία» μέσα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Πότε το είπατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Περιμένετε.

Θα θέλαμε εσωτερικά, στην ψυχή μας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ποια είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας πείτε μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Μη με διακόπτετε. Εγώ σας διέκοψα, κύριε Υπουργέ; Θα ακούσετε!

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Είναι εθνικό θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ! Δεν καταγράφεται τίποτα, δεν ακούγεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, καταλαβαίνω ότι ενκνευρίζουν αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εμείς, λοιπόν, θέλουμε αυτό που θέλει η ψυχή όλων των Ελλήνων, να μην ήταν η λέξη «Μακεδονία» μέσα. Γι' αυτό και με πόνο καρδιάς αποδεχόμασταν και συζητούσαμε μία σύνθετη ονομασία, αλλά με εγγυήσεις, όχι στη γλώσσα, όχι στην εθνότητα.

Εσείς ξέρετε γιατί χαίρεστε με τον συμβιβασμό σας; Διότι επιθυμία σας ήταν το «Μακεδονία» σκέτο. Αυτό θέλατε. Και αυτό επιβεβαίωσε και η κ. Χριστοδουλοπούλου. Αυτό θέλατε, γι' αυτό ικανοποιείστε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Η τοποθέτηση του κ. Καράογλου σας καλύπτει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Εμείς θέλαμε άλλο, γι' αυτό δεν ικανοποιούμαστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ο κ. Καράογλου σας καλύπτει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αυτή είναι η απάντηση.

Εμείς άλλο θέλαμε και γι' αυτό δεν είμαστε ικανοποιημένοι. Εσείς θέλατε το «Μακεδονία» σκέτο, γι' αυτό είστε ικανοποιημένοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ο κ. Καράογλου εκφράζει τη Νέα Δημοκρατία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, μην

διακόπτετε!

Κύριε Κουμουτσάκο, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Αν μπορέσω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή είναι η απάντηση για το θέμα του ονόματος.

Πάμε τώρα, λοιπόν, στο τελευταίο. Μας κάνετε μαθήματα πατριωτισμού, συνεχώς, χωρίς ντροπή. Ακούστε λοιπόν κάτι, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Δείτε την εικόνα. Το 2008, ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ο Μπους, πανίσχυρος μπαίνει στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ, έχοντας δηλώσει ότι τα Σκόπια θα ενταχθούν στο ΝΑΤΟ. Και βγαίνει μετά από δύο ώρες χωρίς να έχει εκπληρωθεί η δημόσια δέσμευσή του. Και αυτό, το έκανε η Ελλάδα. Μαθήματα πατριωτισμού σε αυτή την Ελλάδα από εσάς που θέλατε το «Μακεδονία» σκέτο, δεν θα δεχόμαστε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, ησυχία. **ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας):** Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να πάρω τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Αυτό που θέλετε να πείτε δεν έχει σχέση με την παρέμβαση του κ. Κουμουτσάκου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Στον κ. Κουμουτσάκο θέλω να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, όχι, κύριε Υπουργέ.

Πληροφορήθηκα, κύριε Υπουργέ, ότι θέλετε να ανακοινώσετε κάτι στο Σώμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει και Βουλή εδώ. Υπάρχουν τριακόσιοι Βουλευτές που θέλουν να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Φίλη, μη φωνάζετε.

Θα ακούσετε τον λόγο για τον οποίο ζητώ την επιείκεια του κ. Κουκούτση.

Κύριε Υπουργέ, σας δίνω τον λόγο για ένα λεπτό, για μία τελευταία εξέλιξη, συμβάν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Επειδή είχα τον λόγο εκ μέρους της Κυβέρνησης, θα ήθελα να πω το εξής.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιθέσεις σημειώθηκαν στο σπίτι του Βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Καστόρη χθες, αλλά και πριν από λίγο στο σπίτι της Βουλευτού Πέλλας του ΣΥΡΙΖΑ, της κ. Τζάκρη. Καταδικάζουμε απερίφραστα τα γεγονότα και ζητάμε από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και από όλες τις κοινοβουλευτικές δυνάμεις, να πάρουν θέση και να καταδικάσουν τα γεγονότα αυτά, ελπίζω πιο ξεκάθαρα από τη θέση που πήρατε για το όνομα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Καταδικάζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κουκούτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ίσως είναι καλύτερα να μην αναλωθώ σε κορώνες. Αρκετές είχαμε σήμερα. Ας δούμε λίγο τα πράγματα ρεαλιστικά, πραγματιστικά. Διότι σε αυτήν εδώ τη χώρα μόνιμα, αλλά μάταια ψάχνουμε τον από μηχανής Θεό, αυτόν που θα μας σώσει την τελευταία στιγμή και που συνήθως τον ψάχνουμε έξω από τα σύνορά μας. Δυστυχώς, δεν έχουμε διδαχτεί από την ιστορία μας.

Τα δεδομένα γύρω μας δεν έχουν αλλάξει και πολύ. Η μόνιμη και σταθερή απειλή της Τουρκίας, η μεταβολή των συσχετισμών δυνάμεων στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη και στον κόσμο είναι συνεχής. Για τη χώρα μας, τη δεκαετία του '50 και μετά από μία μακρόχρονη μάχη επιβίωσης δεκαετίας, ήταν αναγκαία -για να μην πω επιβεβλημένη- η σύνδεσή μας εκείνη την εποχή στο άρμα του ΝΑΤΟ. Στο κάτω-κάτω της γραφής, άλλοι αποφάσισαν γι' αυτό.

Το ίδιο μπορεί να συμβαίνει και τώρα και μάλλον -το ομολογώ αυτό- στο συγκεκριμένο αυτό θέμα η πιο σοβαρή Κυβέρνηση όσον αφορά στην πρόσδεσή μας στο άρμα της Νοτιοατλαντικής Συμμαχίας είστε εσείς, η σημερινή Κυβέρνηση.

Παρ' όλο το προσκύνημά σας, που εμένα προσωπικά -το λέω δημόσιως- με ευχαριστεί, έχετε ιδεοληψίες, εμφυλοπολεμικά κόμπλεξ και τώρα τον τελευταίο καιρό παρουσιάζετε και κάποια

απωθημένα που δεν τα ξέρω ακριβώς και συγχωρέστε με, κύριε Πρόεδρε.

Το 2019 να έχουμε μείνει εβδομήντα χρόνια και εξήντα χρόνια πίσω και να υπάρχει το απωθημένο του ηττημένου σε έναν εμφύλιο; Πάει στο καλό, έγινε εκείνος ο εμφύλιος. Όμως, η Ελλάδα συνεχίζει να έχει μια μοναδικότητα σε σχέση με την Αριστερά και αυτό φαίνεται από το ότι είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που έπεσε θύμα εμφυλίου και η οποία σήμερα κυβερνάται από μία Κυβέρνηση που στη σύνθεσή της έχει ακόμη και κορυφαίους Υπουργούς που θα μπορούσαν κάλλιστα να είναι, όχι στη θέση του Υπουργού, αλλά Γενικοί Γραμματείς του ΚΚΕ. Αυτό δεν σημαίνει ότι αλλαξοπίστησαν, αλλά ότι απλά οι διαφεντευτές τους είχαν διαφορετικές ανάγκες και τους τοποθέτησαν σε άλλα πόστα πιο χρήσιμα.

Στο διά ταύτα τώρα: Ειπώθηκε, ομολογήθηκε -το είπε και ο κ. Καμμένος εδώ- ότι εκ μέρους των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ δεν ασκήθηκε πίεση για το Σκοπιανό. Έχω ακούσει βλακείες σε αυτή την Αίθουσα και έξω από αυτήν την Αίθουσα -και ας μου επιτραπεί η έκφραση- περί ανάγκης συμφωνίας, γιατί το ΝΑΤΟ έχει ανάγκη από τεράστιες βάσεις στο έδαφος των Σκοπίων. Λες και ο γίγαντας, η Αμερική χρειάζεται το όνομα για να κάνει τις δουλειές της.

Η Αριστερά θέλησε μέσα από αυτήν τη συμφωνία να δηλώσει τη δυναμική της και την προσωπική παντοδυναμία του κ. Τσίπρα. Λες και αν συγκαλούσε μία διακομματική σε υψηλό επίπεδο και εξηκούσε το τι συμβαίνει, θα είχε απέναντί του αντιρρήσεις. Προς Θεού! Όμως, σε μία τέτοια περίπτωση το βάρος θα το αναλάμβανε ισόποσα όλο το πολιτικό σκηνικό και αυτό δεν το έπραξε. Αυτό είναι εκ του πονηρού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πολιτική, στη διεθνή σκηνή δεν έχει μόνο σημασία το αν έχεις δίκιο. Πρέπει και να το βρεις ή να μπορείς να το επιβάλεις. Δυστυχώς, εμείς ποτέ δεν είχαμε μακροχρόνια στρατηγική στα διεθνή θέματα και η εξωτερική μας πολιτική γινόταν μόνο για εσωτερική κατανάλωση.

Αν ηττηθούμε -γιατί ήττα είναι αυτό που συμβαίνει τώρα στη χώρα- από ένα κράτος της πλάκας, θα καταχωρηθούμε επισήμως ως καρπαζοεισπράκτορες, που δεν μπορούμε να υπερασπιστούμε τα βασικά. Βλέποντας όλα αυτά οι Κατσαπλιάδες, οι Αλβανοί, οι Τούρκοι αρχίζουν και ξερογλείφονται εδώ και καιρό για την Τσαμουριά, το Αιγαίο, την ΑΟΖ, την Κύπρο. Θα έχουμε μεγαλύτερα προβλήματα.

Ποιος μπορεί να μας εγγυηθεί ότι η αλτρωτική προπαγάνδα θα σταματήσει με έναν έντιμο συμβιβασμό, αυτόν που μας λέτε win-win; Ποιος μπορεί να μας βεβαιώσει ότι οι συνοδοιπόροι του Γκρουέφσκι δεν θα ξαναπάρουν την εξουσία στο μέλλον ή ότι οι σημερινοί -εντός εισαγωγικών- «μετριοπαθείς» δεν θα μεταβληθούν σε λύκους του αλτρωτισμού τους;

Άκουσα πολλούς αριστερούς και μη στο παρελθόν να βλέπουν με συμπάθεια τους γείτονες Σκοπιανούς και να μιλούν για μία εθνική συνειδηση, ταυτότητα που οι έρμημοι δεν την έχουν. Με αυτή τη λογική ως Έλληνας είμαι υποχρεωμένος να αποδεχθώ την πλαστογραφία μιας ιστορίας τριών χιλιάδων ετών, για να μην πικράνω τον Σλάβο που εβδομήντα χρόνια τον ταΐζουν κουτόχορτο; Και σας μιλά ένας άνθρωπος που τη δεκαετία του 1980 γυρνούσε στο Τέτοβο, στην Πρίστινα, παντού σε όλες αυτές τις περιοχές.

Κυρίες και κύριοι, τα επόμενα χρόνια θα έχουμε ανατροπές, γιατί έτσι είναι γραφτό. Η ιστορία κάνει κύκλους. Θα κλάψουν αυτοί οι οποίοι σήμερα παριστάνουν τους θεούς, αυτοί που βρέθηκαν καβάλα σε άρματα εξουσίας.

Κάνετε τις επιλογές σας, θα πρέπει να γνωρίζετε και τα ρίσκα. Τα άρματα αυτά, που τώρα έχουν απόλυτη δύναμη και εξουσία, δεν είναι εύκολα να τα χειριστείς. Αν τυχόν αναποδογυρίσουν, δεν σε ρίχνουν απλά κάτω, αλλά σε ποδοπατάνε, σε πιέζουν, σε λιώνουν.

Παρουσιάσατε τον πνευματικά πιο παραγωγικό λαό της ιστορίας σαν ένα λαό μιαιρό, υπερχρεωμένων τεμπέληδων. Να ξέρετε ότι πρόσκαιρα θα επιτύχετε τον στόχο σας -πρόσκαιρα όμως- γιατί οι μακεδονικές Θερμοπίλεις δεν θα πέσουν οριστικά τις μέρες αυτές, θα υπάρξει συνέχεια.

Από το 2012 και μετά που συμμετέχω στις εργασίες αυτής εδώ της Αίθουσας, η θέση μου για το συγκεκριμένο θέμα είναι μία:

Καμμία ονομασία που θα εμπεριέχει τον όρο «Μακεδονία».

Και μην αρχίσουν τώρα οι δημοσιογράφοι, οι συνάδελφοι τη σπέκουλα κ.λπ.. Τρεις είναι οι δυνάμεις σε αυτήν εδώ την Αίθουσα που το ασπάζονται αυτό. Είναι η Χρυσή Αυγή, η Ένωση Κεντρώων και ο Καμμένος, ο οποίος όψιμα έχει μια θετική στάση στο συγκεκριμένο θέμα. Και ξέρετε κάτι; Στο κάτω-κάτω της γραφής στο χωριό μου λένε «Τα στερνά τιμούν τα πρώτα».

Η Νέα Δημοκρατία έχει μία στάση απαράδεκτη. Το πρωί δεν αποδέχθηκε, λέει, αυτό που έκανε η Χρυσή Αυγή και οι ΑΝΕΛ. Δεν το δέχθηκε για διάφορους ιδεολογικούς λόγους. Αυτή τη στιγμή σε αυτήν εδώ την Αίθουσα θα συμμαχήσω και με τον διάβολο για να καταφέρω να φέρω εις πέρας, να σταματήσω αυτή τη συμφωνία.

Κυρίες και κύριοι, ό,τι πάρθηκε με αίμα, δεν γίνεται να δοθεί με ένα απλό χαρτί, με μία συμφωνία ή με οτιδήποτε άλλο. Το μακεδονικό ζήτημα, ΣΝΟΦ, δεν λύθηκε ούτε θα λυθεί τώρα. Έχει λυθεί από το 1949 από τον Εθνικό Στρατό στον Γράμμο και στο Βίτσι, όπου από τους πέντε χιλιάδες Εαμίτες του Δημοκρατικού Στρατού τα δύο τρίτα ήταν Σλάβοι. Λύθηκε τότε.

Εύχομαι μέσα από την καρδιά μου να μην χρειαστεί τα επόμενα χρόνια –εμείς μπορούμε να μην είμαστε στη ζωή- να πράξουν το ίδιο τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας, να χυθεί τσάμπα αίμα. Είναι αμαρτία από τον θεό. Να είστε καλά και εύχομαι να πάνε όλα καλά στον τόπο!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Λύθηκε από τον Τσαούς Αντών, τον πρόγονό σας τον πολιτικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Κανέλλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από τότε λύθηκε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα ακολουθήσει η κ. Βάκη και μετά θα δώσουμε τον λόγο στον Υφυπουργό Εξωτερικών, τον κ. Μπόλαρη.

Κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οποία τύχη! Είναι εξαιρετική τύχη να διαδέχεται τέτοιον ομιλητή και να είσαι είκοσι χρόνια Βουλευτίνα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Δεν υπάρχει μισός έλλογος άνθρωπος, Έλληνα το φρόνημα, δημοκρατικός να αμφισβητήσει τον πατριωτισμό αυτού του κόμματος. Έχει μετρηθεί με τόνους αίμα!

Και ας έχω γίνει πολύ συχνά από τρολιά, δεν θα πω ονόματα για να μην δώσω σε κανέναν επισήμως ή ανεπισήμως τη δυνατότητα να μιλάει για θεοκόκκινους, όταν μιλάμε για το μακεδονικό ζήτημα ή όταν μιλάμε για οτιδήποτε άλλο. Δεν θα την κάνω τη χάρη σε κανέναν, ούτε σε αυτούς που μπήκαν μέσα στο στούντιο της ΕΡΤ να με βγάλουν έξω, ούτε σε αυτούς που δεν ήλθαν ούτε στη δίκη όταν με είχαν βαρέσει οι φασίστες. Δεν θα κάνω τη χάρη σε κανέναν!

Έχω αρκετές φορές υποχρεωθεί –νομίζετε!- να απολογηθώ γιατί είμαι εγώ εδώ είκοσι έξι χρόνια από εκεί που εσείς φύγατε. Εσείς φύγατε από το ΚΚΕ και μου ζητήσατε άπειρες φορές τα ρέστα, γιατί εγώ είμαι στο ΚΚΕ, μια τέως δεξιά και μία τέως μικροαστή και μια τέως αστή! Και τώρα που φτιάχνετε την κρίσιμη μάζα, μαζεύοντας εννέα υπογραφές, εννέα ψήφους, δύο αμφισβητούμενες, όσες σας λείπουν από τις εκατόν σαράντα πέντε, μιλάτε για ζητήματα συνείδησης και πολιτικής δημοκρατικής τοποθέτησης και βαράτε το ΚΚΕ. Και το βαράτε με έναν ύπουλο από τα αριστερά, τάχα μου δήθεν, βρώμικο αντικομμουνισμό, πραγματικά βρώμικο αντικομμουνισμό.

Νομίζετε ότι θα γλιστρήσω εγώ, να σας κάνω μαθήματα μαρξισμού; Όχι, το αφήνω στον Μαραντζίδη, που μαζί του διασκεδάσετε την επιτυχία σας των Πρεσπών, σ' αυτόν ο οποίος είχε το μεγάλο ερώτημα: Ήταν οι δωσιλόγοι ιδεολόγοι ή απλώς δωσιλόγοι; Αυτόν για τον οποίο γυρνάει το ΚΚΕ όλη την Ελλάδα να αντιστρέψει τα δειστροπικά του ερωτήματα, αυτόν που κατέστρεψε κάθε αντίληψη αντιαμερικανισμού για να γίνει φιλοαμερικάνος, αθρώνοντας τους δωσιλόγους, αθρώνοντας τους πάντες και τολμώντας να το πει ιστορικά. Με αυτόν μαζί διασκεδάσετε για τις Πρέσπες στο Μέγαρο. Είναι αυτός ο οποίος έλεγε ότι χωρίς το ΕΑΜ, δεν θα υπήρχαν εκτελέσεις από τους Γερμανούς και έρχεστε και ζητάτε σήμερα τα ρέστα εδώ!

Κάνετε με τη Συμφωνία των Πρεσπών, με μία κρίσιμη μάζα

εννέα Βουλευτών, τη μεγάλη επανάσταση της προόδου. Είναι αριστερή πρόοδος να υπάρχει νατοϊκός κομμουνιστής. Αυτό μας λέτε. Νατοϊκός αριστερός! Υπάρχει και Υπουργός σας που το λέει αυτό. Το έλεγε από την εποχή των «Αγανακτισμένων» στο Σύνταγμα με την αμεσοδημοκρατία, ασχέτως εάν σας έφυγαν ή δεν σας έφυγαν κάποιοι που ξαναγύρισαν ή το ανάποδο και έρχεστε σήμερα και λέτε ότι το να εκπληρώσει κάποιος πλήρως τις επιταγές του ΝΑΤΟ είναι πρόοδος.

Θέλετε απόδειξη; Εγώ δεν θα σταθώ στις αναλύσεις αυτήν τη στιγμή, είναι κουραστικές. Οι σύντροφοί μου, οι προλαλήσαντες, τα είπαν. Τα είπαμε και στην επιτροπή. Θα σταθώ σε σημερινά πράγματα τώρα που μιλάμε εμείς εδώ. Τώρα που μιλάμε εμείς εδώ, φέρατε τον κ. Νίμιτς, αφού του φωνάξετε «Happy Birthday» σε μία τέντα στις Πρέσπες με τον τέως Υπουργό. «Happy Birthday» του λέγατε. Τον φωνάξετε και ήρθε να δώσει συνέντευξη στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, δηλαδή στο Αθηναϊκό Μακεδονικό Πρακτορείο –δικά σας είναι αυτά- και να λέει ότι «ή περνάει η συμφωνία ή μπορώ να προβλέψω πολλά διαφορετικά σενάρια, τα οποία θα μπορούσαν να είναι δυνατά, μερικά απ' αυτά και αρκετά επικίνδυνα, εάν δεν περάσει η συμφωνία».

Αυτό πώς το λένε διεθνώς; Πώς το λένε; Εκτίμηση; Το λένε εκτίμηση του κεντρικού διαπραγματευτή, του επαγγελματία επί είκοσι πέντε χρόνια της επιβολής της νατοϊκής πολιτικής στα Βαλκάνια διά του Μακεδονικού; Πώς το λένε, δηλαδή, αυτό; Γιατί, τι λέει; Η ειρήνη, η ασφάλεια και η φιλία είναι πιθανό να συμβούν με τη συμφωνία αυτή, παρά τη συνέχιση της διαμάχης. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος, μόνον αυτή η συμφωνία. Μας επιτρέπει να έχουμε και διαφορετικές εκτιμήσεις, το λέει στη συνέντευξη του σήμερα.

Τι κάνετε με τη Συμφωνία των Πρεσπών; Ό,τι κάνατε με τα μνημόνια, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Πήρατε την πολιτική των προηγούμενων, βαθιά πληγωτική και βαθιά αντιλαϊκή με δύο μνημόνια και τους προσθέσατε και ένα τρίτο. Αυτό κάνατε.

Τολμάτε και μιλάτε και εσείς από τη Νέα Δημοκρατία για κυριαρχικά δικαιώματα, έχοντας υπογράψει από κοινού και ψηφίσει την καταχρέωση του ελληνικού λαού μέχρι το 2060 και επί διαφοράς με το σύνολο δομών, υποδομών, αρχαίων, τάφων, ιστορίας, των πάντων, σ' ένα υπερταμείο, όπου πάσα διαφορά με δανειστές θα πηγαίνει στο δικαστήριο του Λουξεμβούργου με δικαίωμα αγωγικό. Και μιλάτε εδώ για εθνική κυριαρχία; Οποίος κλαυσίγελως!

Η ειρωνεία είναι ότι αλλάξατε τις λέξεις, αλλάξατε την ουσία, κάνατε το ΝΑΤΟ ταυτόσημο με την πατρίδα, μιλάτε για ειρήνη σήμερα που ο Στόλτενμπεργκ σας έδωσε πρώτος συχαρητήρια. Δηλώνει –ακούστε ποια είναι η ειρήνη πάνω στο αίμα των Βαλκανίων- ότι το ΝΑΤΟ θα επιτρέψει την ενοποίηση της Σερβίας με τη Σερβική Δημοκρατία της Βοσνίας, εάν το Βελιγράδι προχωρήσει στη συμμαχία. Δηλαδή, βάζει την αίρεση της συμμαχίας με τον ίδιο τρόπο που μας φωνάξατε εμάς εδώ να ψηφίσουμε ως αίρεση τη συμφωνία για το Μακεδονικό, ονοματολογικά, γλωσσολογικά, γεωγραφικά, οικονομικά, με διέξοδο στη θάλασσα, ως προϋπόθεση για να μπουν στο ΝΑΤΟ. Στο ΝΑΤΟ! Και τολμάτε να λέτε ότι το ΚΚΕ βάζει μόνο το ΝΑΤΟ; Μα, είναι η ειρήνη του ΝΑΤΟ!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είκοσι πέντε χρόνια παλεύει ο Νίμιτς. Είκοσι ολόκληρα χρόνια από το τελευταίο αιματοκύλισμα και τους βομβαρδισμούς. Την επομένη των βομβαρδισμών, η «MCDONALD'S» προσφέρθηκε να φτιάξει στην Bondsteel στο Κόσσοβο τους στρατώνες, στους οποίους πηγαίνουν νατοϊκοί στρατιώτες.

Έχω την έκθεση εδώ και θα την καταθέσω στα Πρακτικά, τη στρατηγική έκθεση με την αντίστοιχη ανάλυση για την Ελλάδα και τη Μακεδονία, όπου ευγνωμονούν οι Αμερικανοί τους Μακεδόνες, γιατί αυτό το φτωχό, δυστυχημένο κράτος –εσείς το είπατε το δυστυχημένο, το επικαλεστήκατε ότι το έχει πει και ο Καποδίστριας και ο ένας και ο άλλος και δεν με νοιάζει ποιους άλλους επικαλεστήκατε- υποχρεώθηκε να δώσει τρεις χιλιάδες στρατιώτες να πάνε στο Αφγανιστάν. Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λιάνα Κανέλλη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο

αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τρεις χιλιάδες στρατιώτες! Αυτή είναι η ειρήνη σας στα Βαλκάνια, να δίνετε κρέας εκεί στα κανόνια. Δεν πάνε να πεινάνε οι Σκοπιανοί, εσείς τους τάζετε λαγούς με πετραχήλια, ειρήνη να τοϊκή! Αυτή είναι η νατοϊκή ειρήνη. Θα επιτρέψει το ΝΑΤΟ, λέει, τώρα να ενωθούν. Τώρα διαπραγματεύονται αλλαγές συνόρων και μου πάτε πίσω στο Βουκουρέστι και αναλύετε πράγματα, για να δικαιολογήσετε μία κατάσταση μέχρι σήμερα.

Ο όρος «Μακεδονία» και «μακεδονικός», ακόμα και στη γλώσσα στον ΟΗΕ, αφορά γεωγραφικό προσδιορισμό γλώσσας και για την ακρίβεια τυποποίηση. Μην παίζετε, λοιπόν, με τις λέξεις με τέτοιο τρόπο. Γιατί; Γιατί η πρόοδος είναι να μετατραπεί μία χώρα πολιτισμική, όπως ήταν η Γιουγκοσλαβία, σε κομματάκια εθνοκαθαρμένα και καπάκι σε αυτό να μπει η Ελλάδα να παίξει ηγετικό ρόλο στη δυτική Βαλκανική.

Αυτή είναι η νατοϊκή ειρήνη. Διαλύουμε μία χώρα, την εθνοκαθαρούμε και φτιάχνουμε τις διασυνδέσεις αυτές που πρέπει, η Κροατία με τη Γερμανία, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη να έχει σερβική εθνότητα και μουσουλμανικό κομμάτι, θρησκεία και εθνότητα μαζί, ένα υβρίδιο που δεν λειτουργήσει και δεν λειτουργεί μέχρι στιγμής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Κανέλλη, τελειώνετε, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι η πρώτη Βουλευτής από σαράντα προηγούμενους Βουλευτές που μιλάει από το ΚΚΕ, με τέσσερις Υπουργούς ενδιαμέσα την τελευταία ώρα. Μπορεί να είσατε επεικικής τουλάχιστον κατά δύο λεπτά, όχι επειδή προέρχεστε από το ΚΚΕ, αλλά επειδή οι Βουλευτές που ήταν από την περιοχή, Βουλευτές και του ΣΥΡΙΖΑ, τους έχω χρονομετρήσει όλους, κανένας δεν τήρησε τα επτά λεπτά. Και μόνο που κάνω αυτήν την εισήγηση, ήδη χάνω χρόνο.

Μόλις είπα τη λέξη ΝΑΤΟ, ξαφνικά συνειδητοποιείτε ποια μορφή έχει η πρόοδος που προτείνετε. Αυτή είναι η προοδευτική Αριστερά, η Αριστερά που εντάσσεται στο ΝΑΤΟ. Μιλάτε τόση ώρα για εθνικούς κορμούς, ποιος εντάσσεται, ποιος δεν εντάσσεται, εάν θα ενταχθεί το Κομμουνιστικό Κόμμα, τι είπε ο Ίων Δραγούμης, τι είπε ο ένας, τι είπε ο άλλος και δεν λέτε την πραγματικότητα εδώ, την πραγματικότητα του Στόλτενμπεργκ, την πραγματικότητα της Μέρκελ, την πραγματικότητα της διεκδίκησης «γαλάζιας πατρίδας» από πλευράς Τούρκων, που είναι να τοϊκοί μας σύμμαχοι, την παρουσία στρατευμάτων.

Έλυσε το Κυπριακό η Ευρωπαϊκή Ένωση; Εξακολουθεί να παραμένει στρατός συμμαχικής χώρας εκεί; Η εγγυήτρια δύναμη στο ΝΑΤΟ δεν ήταν; Θα πάτε με αγγλικό δίκαιο τώρα που γίνεται Brexit; Για πείτε μου, με ποια εθνική κυριαρχία θα πάτε; Ή θα πάτε με τα συμφέροντα του κεφαλαίου του City, όταν μιλάτε για αγγλικό δίκαιο, να λύσετε τις διαφορές που έχετε δημιουργήσει και τις πληγές στον ελληνικό λαό;

Καμώνεστε, λοιπόν, τους προοδευτικούς. Πήρατε μία πληγή ανοιχτή μέσα στη Βαλκανική και μετατρέψατε το τραγούδι του «νεκρού αδελφού», που είναι κοινό σε όλα τα Βαλκάνια, σε τραγούδι του νατοϊκού αδερφού.

Να θυμάστε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, μία κουβέντα. Το «Ένας Αμερικανός στο Παρίσι» ήταν μιούζικαλ. Το «Ένας Αμερικανός στα Βαλκάνια» είναι αίμα, πόνος, καταστροφή και περιβαλλοντικά προβλήματα του γραφίτη στον υδροφόρο ορίζοντα, που έχουν κατέβει από την Καρδίτσα μέχρι τον Μαραθώνα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η νατοϊκή ειρήνη και έρχεστε και το πουλάτε εδώ μέσα ως πρωταγωνιστικό ηγετικό ρόλο.

Εάν θέλετε να πάρετε τον Όσκαρ του «Favourite», όχι αντί του Λάνθιμου, αλλά της αγαπημένης και προτιμώμενης χώρας του ΝΑΤΟ, που ωμά το λένε οι ίδιοι, τότε όντως το Όσκαρ των πρωταγωνιστών πάει στον ΣΥΡΙΖΑ και στον Αλέξη Τσίπρα, μόνο που πάει σε μία, που είναι αυτό που λένε, δραματική νατοϊκή κομεντί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο θα πάρει τώρα η κ. Βάκη. Θα ακολουθήσουν ο κ. Δαβάκης και μετά ο κ. Μπόλαρης.

Γνωρίζει το Σώμα ήδη την ώρα λήξης της σημερινής συνεδρίασης. Όπως γνωρίζετε, είναι στη 1.30'. Με βάση τον χρόνο του επιταλέπτου και τους ομιλητές περίπου υπολογίζουμε -το λέω σαν μία πρώτη προσέγγιση- ότι θα φθάσουμε μέχρι το νούμερο 59, που είναι ο κ. Θεοφύλακτος. Θα φθάσουμε, λοιπόν, περίπου στο νούμερο 58 ή 59. Βέβαια, αυτό θα το δούμε στην πορεία, αλλά μία πρώτη προσέγγιση είναι ότι έχουμε μπροστά μας άλλες δυόμισι ώρες.

Κυρία Βάκη, έχετε τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η εξωτερική πολιτική μιας χώρας, η επικύρωση μιας διεθνούς συμφωνίας που θα δεσμεύσει και τις επόμενες γενεές επιβάλλεται να χαράσσονται με γνώμονα το εθνικό συμφέρον, τους διεθνείς συσχετισμούς δυνάμεων, την υπευθυνότητα και τον ορθό λόγο. Ας αντιπαρατεθούμε, επιτέλους, επί του κειμένου της συμφωνίας και όχι επ' ευκαιρία της συμφωνίας με έναν λόγο διχαστικό που διαιρεί τον ελληνικό λαό που μας ακούει αυτή τη στιγμή σε προδότες και πατριώτες και διεξάγεται με αήθεις προσωπικούς χαρακτηρισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την εξωτερική πολιτική μιας χώρας δεν την υπαγορεύει το θυμικό του πλήθους που τροφοδοτούν η λαθροχειρία της Ιστορίας, οι μικροκομματικοί τακτικισμοί και η δημαγωγία. Ας μη ρίξουμε τον ορθό λόγο βορά σε μία ιδιοτελή συνθηματολογία και στον φανατισμό του πλήθους, του πλήθους που αναπληρώνει την ταπείνωση που υπέστη στα δύσκολα χρόνια της επιτροπείας, με μύθους αλτρωτισμών, με μύθους περιούσιων λαών και ας υποτάξουμε επιτέλους την πολιτική στον ορθό λόγο, στη διαβούλευση της Εθνικής Αντιπροσωπείας, όπως ορίζει η αντιπροσωπευτική εντολή που θεμελιώνουν τα συντάγματα των σύγχρονων δημοκρατιών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ας ξεκινήσω και εγώ διά της μεθόδου της εις άτοπον απαγωγής. Τι θα κερδίσει η χώρα μας αν δεν επικυρωθεί η Συμφωνία των Πρεσπών από τη Βουλή των Ελλήνων;

Πρώτον, η δυναμική της διεθνούς αναγνώρισης της γείτονος χώρας από εκατόν σαράντα χώρες με τη συνταγματική της ονομασία, ήτοι «Δημοκρατία της Μακεδονίας», θα ενισχυθεί περαιτέρω και τα διαβατήρια θα εξακολουθούν να αναγράφουν «macedonian» στην κατηγορία ιθαγένεια.

Δεύτερον, η διεθνής κοινότητα αυτή τη φορά θα επιρρίψει την ευθύνη για τη μη κύρωση στη χώρα μας. Ο εθνικισμός της προηγούμενης κυβέρνησης της γείτονος ήταν και αυτός που έφερνε προσκόμματα στις προηγούμενες διαπραγματεύσεις. Τώρα οι όροι θα αντιστραφούν επί ζημία του κύρους και της αξιοπιστίας της Ελλάδας και θα χαθεί μία ιστορική ευκαιρία επίλυσης μιας τριαντάχρονης εκκρεμότητας, απ' ης στιγμής την εθνικιστική κυβέρνηση στη γειτονική χώρα διαδέχθηκαν ευήκοα ώτα που έτειναν χείρα συνεργασίας και συναδέλφωσης.

Τρίτον, η μη κύρωση της συμφωνίας θα τορπιλίσει προοπτικές ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή, διότι τρίτες χώρες που διακατέχονται από μεγαλοϊδεατισμούς και εκμεταλλεύονται υπαρκτά προβλήματα μειονοτήτων θα εγείρουν αξιώσεις διείδουσης, επιχειρώντας να αποκομίσουν γεωπολιτικά και γεωστρατηγικά οφέλη, με απρόβλεπτες για την περιοχή συνέπειες. Αμφισβητεί κανείς κάτι τέτοιο; Δεν νομίζω.

Εισέρχομαι στη συμφωνία αφεαυτή. Ερώτημα, ρητορικό προφανώς: Παρεκκλίνει από την εθνική γραμμή που χάραξαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις; Ποια ήταν αυτή η εθνική γραμμή; Η εθνική γραμμή, όπως διατυπώθηκε τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, δεν ήταν αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*; Ναι ή όχι; Η παρούσα συμφωνία, λοιπόν, όχι μόνο κατοχυρώνει την προαναφερθείσα εθνική γραμμή, αλλά υποχρεώνει τους γείτονές μας σε συνταγματική αναθεώρηση, προκειμένου να εξαλειφθούν τυχόν αναθεωρητισμοί και αλτρωτισμοί, να διασφαλιστεί η αρχή της μη ανάμειξης στις εσωτερικές μας υποθέσεις και να κατοχυρωθεί ο σεβασμός στην εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας.

Επιπροσθέτως -να το επαναλάβουμε για νιοστή φορά-, η συμφωνία αποποιείται για πρώτη φορά την αρχαία ελληνική πολιτιστική κληρονομιά της Μακεδονίας. Αφαιρούν τον Ήλιο της Βεργίνας από δημόσιους χώρους, μετονόμασαν το αεροδρόμιο

και την εθνική οδό τους και προβλέπει τη συμφωνία και συγκρότηση επιτροπής που θα εξετάσει, μεταξύ άλλων, τα σχολικά εγχειρίδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι άλλο θα έπρεπε να ζητήσουμε; Μήπως να εξαφανιστούν από τον χάρτη ή να τους καταλάβουμε, κατά το γνωστό σύνθημα «Στα όπλα, στα όπλα, να πάρουμε τα Σκόπια» των Μακεδονομάχων κάτω από τη λεοντή των οποίων κείται η ναζιστική σβάστικα; Αυτό θέλουμε;

Τέλος, όσον αφορά τα τελευταία «όπλα» των εντός Κοινοβουλίου όψιμων Μακεδονομάχων, γλώσσα και εθνότητα:

Γλώσσα. Σεπτέμβριος 1959. Υπουργός Εξωτερικών Ευάγγελος Αβέρωφ. Παραθέτω: «Εις την ελληνικήν Μακεδονίαν δεν ομιλείται η μακεδονική γλώσσα, η οποία ομιλείται εις τα Σκόπια και έχει και γραμματικήν και συντακτικόν». Στην Γ' Συνδιάσκεψη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στην Αθήνα για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, αναγνωρίστηκε η μακεδονική ως επίσημη γλώσσα. Με την παρούσα συμφωνία, η επίσημη γλώσσα της γείτονος ανήκει στην ομάδα των νότιων σλαβικών γλωσσών και δεν έχει σχέση με την ιστορία, την κληρονομιά της Μακεδονίας, άρθρο 7 παράγραφος 4.

Εισέρχομαι στην ιθαγένεια. «Δώσατε την εθνότητα» μας εγκαλείτε. Ουδέν αναληθέστερο. Οι διεθνείς συμφωνίες αναφέρονται πάντα σε ιθαγένεια- υπηκοότητα, ήτοι στην έννομη σχέση του πολίτη προς το κράτος και ουδέποτε στην εθνότητα, για τον απλούστατο λόγο ότι το έθνος όταν υπερβαίνει το κράτος δεν υπόκειται στο Διεθνές Δίκαιο.

Οφείλω να ομολογήσω ότι με εξέπληξε αρχικά η σύγχυση των όρων «εθνικότητα», «εθνότητα» εκ μέρους σας. Αν δεν είναι αντιπολιτευτικό σόφισμα για να πληγεί απλώς ο αντίπαλος, αν δεν είναι άγνοια, ασύγνωστη για μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας, τότε η ταύτιση «εθνικότητας» - «εθνότητας» μάλλον φαίνεται να παρακάμπτει τον ορισμό του εθνικού κράτους που μας κληρονόμησε ο Διαφωτισμός και η Γαλλική Επανάσταση και διολισθαίνει στις ατραπούς του γερμανικού ρομαντισμού που ορίζει το έθνος ως οιοδήποτε βιολογικό οργανισμό και πολιτισμικό όλων, ως το όμαχρον, ομοούσιον, ομόγλωσσον και ομόθησκον και εξετράπη στο μεσοπολεμικό μίσος για τη δημοκρατία, στον φυλετικό ρατσισμό και στον φασισμό. Μάλιστα, για τους υποστηρικτές αυτής της θέσης η ιθαγένεια-υπηκοότητα δεν θα έπρεπε να δίδεται σε όσους δεν πληρούν τα παραπάνω, παραδείγματος χάριν, στους μετανάστες μιας χώρας ή στα παιδιά τους, για να θυμίσω και οικεία κακά πρόσφατα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό το πολύ θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ.

Κλείνω με το ιστορικό και ιδεολογικό συγκείμενο της συμφωνίας που πυροδότησε παροξυσμούς εθνικισμού και πρόσφατα αναβίωσε μήνες των επιθανάτιων ρόγχων της Δημοκρατίας της Βαϊμάρις με τα νεοναζιστικά τάγματα να επιχειρούν εισβολή και κατάληψη της Βουλής των Ελλήνων. Εσείς δεν τα είδατε αυτά! Είδατε μόνο τα δακρυγόνα, όπως μας είπατε πλειστάκις σήμερα, στους ηλικιωμένους και τα παιδιά και οψίμως σας έπιασε και ευαισθησία με τα δακρυγόνα. Τους λοστούς και τα μαχαίρια των νεοναζιστικών ταγμάτων και αυτού του εσμού του λούμπεν εθνικισμού δεν τα είδατε πουθενά.

Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική; Να ξαναδιαβάσουμε τη σύγχρονη ιστορία μας, για να καταλάβουμε ότι το εν λόγω σύνθημα θα μπορούσε να εκληφθεί ως αλτρωτικό από τους γείτονές μας. Πώς έληξαν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι; Ο Α' έληξε με νικητές τους βαλκανικούς λαούς εναντίον των Οθωμανών το 1912. Γιατί ακολούθησαν οι Β' Βαλκανικοί Πόλεμοι; Για τη μοιρασιά των απελευθερωθεισών περιοχών και δη της Μακεδονίας. Η Συμφωνία του Βουκουρεστίου καθόρισε το 1913 τα όρια Βουλγαρίας - Σερβίας, τα όρια Βουλγαρίας - Ελλάδας και με βάση αυτή τη συμφωνία, εμείς πήραμε το 51% της Μακεδονίας, οι Σέρβοι το 38% της Fyrom και οι Βούλγαροι τη Μακεδονία του Πιρίν. Πώς, λοιπόν, λέμε ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική; Διεκδικώντας την αποκλειστικότητα του ονόματος με βάση μία αγεωγράφητη και ανιστόρητη εμμονή, το μόνο που καταφέραμε είναι να χάρισουμε την αποκλειστικότητα στους άλλους.

Το «Μακεδονικό» δεν υπήρξε μόνο μία πληγή που κακοφόρμισε -και κλείνω με αυτό-, αλλά και μία επιχείρηση που έχτισε πολιτικές καριέρες, γέμισε επαγγελματίες μακεδονομάχους, οδήγησε σε έναν ακόμη πιο σφιχτό εναγκαλισμό της Πολιτείας με την Εκκλησία, μετατόπισε τον δημόσιο λόγο και τον πολιτικό βίο δεξιότερα, χαρίζοντας πολιτικό κεφάλαιο στην ακροδεξιά και στα φασιστικά μορφώματα. Η πανουργία της ιστορίας, η ετερογονία των σκοπών θέλησε η Συμφωνία των Πρεσπών να γίνει θρυαλλίδα ανακατατάξεων και οριοθέτησης δύο κόσμων: του δημοκρατικού κόσμου, που θέλει να ανοίξει ένα παράθυρο ειρήνης και συνεργασίας, και του ακροδεξιού περιθωρίου και της εθνικιστικής απομόνωσης, που ορθώνει τείχη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κυρία Βάκη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Η επικύρωση της συμφωνίας δεν είναι μόνο εγγύο ειρήνης, είναι και κέρδος για τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Δαβάκης από τη Νέα Δημοκρατία και μετά θα ακολουθήσει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Μπόλαρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ξεκαθαρίσουμε εξ αρχής ότι ο πραγματισμός και η σαφής ιεράρχηση των εθνικών μας συμφερόντων είναι αναγκαία στοιχεία σε κάθε διαπραγμάτευση που κάνει η επίσημη ελληνική Κυβέρνηση, τότε αυτομάτως οδηγούμαστε σε ένα ερώτημα εξαιρετικά πρακτικό: Ποιο εθνικό συμφέρον εξυπηρετεί η επίλυση του θέματος της ονομασίας των Σκοπίων τώρα και με αυτόν τον τρόπο; Με άλλα λόγια, τι κερδίζει η χώρα μας από αυτήν την διαδικασία, η οποία εξελίχθηκε αρχικά με μία κρυφή διπλωματία, χωρίς να γνωρίζουμε συγκεκριμένες προεκτάσεις; Ενθυμείστε, κύριε Κουμουτσάκο, που καλούσαμε τον κ. Κοτζιά στη Βουλή, να ενημερώσει την αρμόδια επιτροπή και υπήρχε σιγή ασυρμάτου κ.λπ..

Τι κερδίζει η χώρα μας; Κατά την άποψή μου, δεν υπήρχε καμία βιασύνη για να επιλυθεί, όπως επιλύεται, το ζήτημα αυτό ούτε υπάρχει κάποιος ουσιαστικός λόγος να γίνουν από την πλευρά μας οι παραχωρήσεις που εμπεριέχονται στη συμφωνία που έρχεται για κύρωση στη Βουλή. Τίποτε από αυτά που τις τελευταίες μέρες οι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης έχουν πει εδώ στο Κοινοβούλιο και εκτός αυτού, δεν έχει ανατρέψει μέχρι στιγμής αυτό το συμπέρασμα. Αντιθέτως, από την ανάλυση που έχει προηγηθεί στην επιτροπή, έχει καταστεί σαφές ότι η κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών θα έχει τουλάχιστον, κατά την άποψή μου, τέσσερις αρνητικές συνέπειες.

Πρώτη συνέπεια: όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, όλες οι μελλοντικές ελληνικές κυβερνήσεις πλέον θα έχουν την υποχρέωση να μην αντιταχθούν στην ένταξη του γειτονικού κράτους σε διεθνείς οργανισμούς και συνεργασίες που η χώρα μας είναι μέλος, ανεξάρτητα από την κατάσταση που θα επικρατεί τη στιγμή εκείνη και τις επιμέρους περιστάσεις που θα διενεργούνται. Δηλαδή, δίνουμε ένταξη καθαρά και ελπιζόμενη σε καλή γειτονία. Με άλλα λόγια, με το άρθρο 2 η Ελλάδα αυτοπεριορίζεται και παραδίδει το ισχυρότερο διαπραγματευτικό όπλο που διέθετε, με αποτέλεσμα να προσέλθει ουσιαστικά αποδυναμωμένη σε οποιαδήποτε μελλοντική διαπραγματευτική διαδικασία προκύψει, σύμφωνα με το 19.

Δεύτερη αρνητική συνέπεια, θα το ξαναπώ, -κουραστική μεν αλλά είναι η αλήθεια- είναι η επίσημη αναγνώριση εκ μέρους μας της ύπαρξης μακεδονικής εθνότητας και γλώσσας, άρθρο 1. Πρόκειται για μία απαράδεκτη παραχώρηση που ενισχύει τον αλτρωτισμό αυτής της γειτονικής χώρας, τον υποθάλλει και η οποία αποτελεί κατά την άποψή μας σημαντική υποχώρηση από τη διαπραγματευτική θέση την οποία στήριξε σειρά ελληνικών κυβερνήσεων.

Τρίτη αρνητική συνέπεια είναι η υποχρέωση, με βάση το 8, επανεξέτασης από διεπιστημονική επιτροπή -άκουσον άκουσον!- όλων των ιστορικών βιβλίων και ειδικά των αλτρωτικών νύξεων και εκφράσεων που υπάρχουν στα σχολικά μας βιβλία, σε αναφορές για τους βόρειους γείτονές μας. Είναι αδιανόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πατρίδα μας, η οποία δεν διδάσκει και ουδέποτε διδάξε στα παιδιά μας κάτι που να έχει σχέση με αλτρωτισμό, να υπόκειται σε αυτήν την -κατά την άποψή μου- ταπεινωτική διαδι-

κασία. Η υποχρέωση επανεξέτασης της διδακτέας ιστορικής ύλης έπρεπε να βαρύνει μόνο τα Σκόπια, καθώς αυτή είναι η πλευρά που όλοι γνωρίζουμε ότι έχει μετατρέψει τη δημόσια παιδεία σε έναν καθαρόαιμο φορέα αλτρωτικού πνεύματος.

Τέλος, όπως ανέφερα και στην επιτροπή, θέμα εγείρεται και λόγω της αποτυχίας της Κυβέρνησης -και χαίρομαι που είναι ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας εδώ-, στο πλαίσιο του άρθρου 17, σε θέματα οροφής και διάταξης των Ενόπλων Δυνάμεων των Σκοπίων. Κύριε Υπουργέ Άμυνας, είναι ευτύχημα που βρίσκεστε αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα για να τα σημειώσετε και να μας απαντήσετε στην ομιλία σας. Συγκεκριμένα, κατά την άποψή μας -και μιλώ για το 17-, έπρεπε να είχε τεθεί σαφής όρος για την υπαγωγή της οροφής των Ενόπλων Δυνάμεων της γείτονος στο καθεστώς της Συνθήκης για τις Συμβατικές Δυνάμεις της Ευρώπης, τη γνωστή σε όλους μας CFE, Conventional Forces in Europe. Εξίσου σημαντικός -ίσως και ο σημαντικότερος- όρος που έπρεπε να είχε τεθεί είναι το θέμα της γεωγραφικής κατανομής και του προσανατολισμού των δυνάμεων των Σκοπίων, η οποία σύμφωνα με τις προβλέψεις του 3 θα έπρεπε να έχει μια διαρρύθμιση που να συμβάλλει στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο πλευρών. Παράδειγμα, για να μιλήσουμε λίγο αμυντικά: βάζει μία μηχανοκίνητη ταξιαρχία στο Μοναστήρι, που συμβολίζει αν θέλετε και μία αλτρωτική τάση. Θα πρέπει και εμείς να το λέμε μέσα ότι θα βάλουμε μία στη Φλώρινα. Πουθενά δεν υπάρχει, τίποτα. Θέλω να πιστεύω δε ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας εάν έχει ερωτηθεί -ελπίζω να έχει ερωτηθεί, έχω την πληροφόρηση ότι δεν έχει καν ερωτηθεί-, θα έχει μία σχετική εισηγήση και την αναμένουμε.

Όλα τα ανωτέρω η Κυβέρνηση και οι συμπράττοντες με αυτήν Βουλευτές, η τελευταία σύμπραξη, τα περιγράφουν ως ανάκτηση της ηγετικής θέσης της χώρας στα Βαλκάνια, ενώ όποιος διαφωνεί κατηγορείται ως ακραίος.

Με βάση όλα τα ανωτέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και λαμβάνοντας υπ' όψιν την πραγματικότητα, τις διατάξεις της Συμφωνίας των Πρεσπών που θα διαμορφωθούν, η στάση της Νέας Δημοκρατίας είναι ξεκάθαρη. Το κόστος αυτής της συμφωνίας για τα εθνικά συμφέροντα είναι απαράδεκτα υψηλό. Και ως μη γελοίους, όπως κάθε λαός έτσι και εμείς οι Έλληνες δεν αποτελούμε απλά ένα άθροισμα ατόμων, αλλά μία κοινότητα, με παραδόσεις, αναμνήσεις, θεσμούς, δομές, αγώνες και μία αλληλουχία ιστορικών πράξεων, γεγονότων και αποφάσεων που συνδέουν τους κεκοιμημένους και τους ζώντες με αυτούς που θα έρθουν, με τους απογόνους.

Με βάση αυτήν την αρχή, θα ήθελα να σχολιάσω αυτό που είπε στην αρχή η κ. Αναγνωστοπούλου την οποία εκτιμώ, σχετικά με την ιστορία των Μακεδονομάχων. Είπε η κ. Αναγνωστοπούλου το πρωί ότι οι μακεδονομάχοι πολέμησαν για να μπορέσουν να κατοχυρώσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος της γεωγραφικής αυτής επικράτειας στον ελληνικό εθνικό κορμό. Συμφωνώ απόλυτα μαζί της. Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ: αν σήμερα είχαμε τη δυνατότητα -μέσω πνευματισμού αν θέλετε- να ρωτήσουμε έναν από αυτούς τους πεσόντες, τους κεκοιμημένους μακεδονομάχους, που με τις πράξεις τους και τις θυσίες τους μας κατοχύρωσαν, όπως λέει η κ. Αναγνωστοπούλου, τη Μακεδονία, για το γεγονός ότι η σημερινή ελληνική Κυβέρνηση εισηγείται να δωρίσουμε τον αλτρωτισμό των Σκοπίων, τη μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα, και να χαρακτηρίσουμε Μακεδόνες ανθρώπους που δεν ομιλούν καν την ελληνική, ποια θα ήταν η απάντησή τους; Ποια θα ήταν η απάντησή τους;

Κλειώ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή. Με πικρία θυμάμαι -και τελευταία, αν θέλετε- σε συζητήσεις που κάνω με στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, τα οποία βρίσκονται εν αποστρατεία, τις μάχες που έδιναν με αντιπροσωπείες παρατηρητών εκπροσώπων της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, οι οποίοι μιλούσαν για εκπροσώπηση της Μακεδονίας -είμαστε Μακεδόνες-, τις μάχες που έδιναν αυτοί οι άνθρωποι και πετύχαιναν την εφαρμογή αποφάσεων υπέρ των εθνικών συμφερόντων. Πώς θα αισθάνονταν σήμερα;

Σας ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πώς;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ταπεινωμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Μπόλαρης.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ.

Επειδή σήμερα έγινε πολύς λόγος περί καθαρότητας, θα πω ότι μεγάλωσα σε μία γειτονιά που Ρωμιοί από τη Μικρά Ασία μιλούσαν τουρκικά, δίπλα Πόντιοι μιλούσαν τα ρωμαίικα της Τραπεζούντας και ανακατεμένοι μέσα στα σπίτια αυτά ήταν ντόπιοι Μακεδόνες που μιλούσαν σλάβικα, οι οποίοι είχαν τη δυνατότητα με βάση τη Συνθήκη του Νεϊγύ να ανταλλαχθούν με τη Βουλγαρία αν είχαν άλλο φρόνημα. Όχι μόνο δεν έφυγαν, αλλά πολλοί από αυτούς που δεν ήξεραν ούτε μία λέξη ελληνικά είναι γόνοι μακεδονομάχων. Και προηγουμένως σε αυτήν την Αίθουσα έγιναν αναφορές σε μακεδονομάχους, οι οποίοι ήταν σλαβόφωνοι, αλλά ήταν Ρωμιοί στην ψυχή τους.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω πως έχει πολύ μεγάλη σημασία να ξέρουμε ότι το κρίσιμο για να βγάλουμε άποψη είναι από ποιο σημείο θέασης βλέπουμε τα πράγματα. Αν στην Αίθουσα αυτή, όπως σήμερα στη συζήτηση, είμαστε εμείς και τα Σκόπια απέναντί, εμείς και οι εχθροί, αλλά δεν υπάρχει στο πλάνο μας η Τουρκία, αν δεν υπάρχει ένας πόλεμος δέκα χρόνων στη Συρία, αν δεν θυμόμαστε ότι στα νότια μας έχει διαλύσει η Λιβύη, αν δεν παίρνουμε υπ' όψιν μας ότι υπάρχει τεράστια ένταση μέσα στα Βαλκάνια, στην κόντρα των Σέρβων με τους Αλβανούς, με το Κόσοβο και ότι λίγο παραπάνω υπάρχει και σοβαρή άλλη κρίση στην Κριμαία, εάν λοιπόν εμείς παριστάνουμε τη στρουθοκάμηλο ή ομφαλοσκοπούμε, τότε μπορούμε να κάνουμε ανέξοδα κηρύγματα πατριωτισμού.

Η Μακεδονία είναι ελληνική και είναι μία; Ναι, η Μακεδονία του Φίλιππου, του Αλέξανδρου, του Αριστοτέλη, της Πέλλας, της Βεργίνας, της Αμφίπολης, της Θεσσαλονίκης, του Άγιου Όρους, του Ολύμπου, του Κυρίλλου και του Μεθοδίου είναι ελληνική. Και αυτό εξασφαλίζει η συνθήκη, αυτό λέει η συνθήκη.

Τώρα, επειδή θα πρέπει να βάλουμε τη λογική στο τραπέζι, θέλω να ρωτήσω κάτι. Δίπλα από τη Μακεδονία είναι η Ήπειρος του Πύρρου και της Ολυμπιάδας, της μάνας του Αλέξανδρου, αλλά πάνω από την Ήπειρο -που είναι μία και είναι ελληνική- είναι η Βόρεια Ήπειρος, που με διεθνείς συνθήκες είναι εκτός της χώρας. Εκεί είναι το Αργυρόκαστρο, η Χειμάρα, οι Άγιοι Σαράντα. Όλοι όσοι σε αυτήν την Αίθουσα λένε ότι είναι ευρωπαϊστές και πιστεύουν στην ευρωπαϊκή...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Μα, είναι αναγνωρισμένη μειονότητα.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ελάτε τώρα. Αφήστε τα αυτά, κύριε. Τα μαθήματα να τα κάνετε αλλού και μη διακόπτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Είναι αναγνωρισμένη μειονότητα. Τι επιχείρημα λέει ο άνθρωπος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ελάτε τώρα, μη διακόπτετε. Μην γίνεστε αγενής. Σταματήστε.

Όσοι, λοιπόν, σε αυτήν την Αίθουσα πιστεύουν στην Ευρώπη και είναι ευρωπαϊστές, θα πρέπει να λογίζονται και να διαλογίζονται και να ξεκαθαρίσουν εάν το όνομά μας είναι η ψυχή μας, το όνομά μας είναι και η Ήπειρος, το όνομά μας είναι και η Θράκη. Γιατί και η Θράκη είναι μία και είναι ελληνική. Και η Θράκη είναι του Δημόκριτου, του Διομήδη, της Μαρώνας, των Αβδήρων, αλλά έχουμε και τη βόρεια Θράκη, όπου είναι η Φιλιπούπολη που έχτισε ο πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Αν ασχοληθείτε λίγο και επισκεφθείτε τη Βουλγαρία, θα δείτε καθημερινά δεκάδες προϊόντα, επιγραφές και κρασιά, και οι κάτοικοι λέγονται Θρακιώτες. Γιατί είναι Θρακιώτες. Ζουν στη γεωγραφική ενότητα που στους αιώνες είναι η Θράκη. Αν αυτά είναι για τη βόρεια Θράκη, δίπλα μας είναι η πιο μεγάλη Θράκη, η ανατολική Θράκη της Αδριανούπολης και της Μεγάλης Διαμαντόπετρας, της Κωνσταντινούπολης, όπου και αυτοί είναι Θρακιώτες. Όταν πάει ένας από την Κεσσάνη στην Κωνσταντινούπολη τού λένε: «Καλώς τον Θρακιώτη». Θρακιώτες είναι.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω και να υπογραμμίσω ότι ναι, το όνομά μας είναι η ψυχή μας και η Μακεδονία είναι ελληνική, αλλά η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας ήταν πολύ μεγαλύτερη από

αυτό που σήμερα είναι μέσα στα γεωγραφικά μας όρια, όπως τα περιγράφουν διεθνείς συνθήκες. Το Μελένικο είναι στη βουλγάρικη Μακεδονία και η Πελαγονία, το Μοναστήρι, είναι στην πρώην Γιουγκοσλαβία.

Θέλω, λοιπόν, να πω το εξής και αυτό θέλω να εισηγηθώ στην Αίθουσα σήμερα: Εμείς με αυτούς τους λαούς και με αυτούς τους ανθρώπους είχαμε μία κοινή διαδρομή από το 700 μ.Χ., το 800 μ.Χ. μέχρι σήμερα. Και μέσα στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, στη Ρωμαϊκή Ανατολική Αυτοκρατορία, και μέσα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, στην περιοχή αυτή για την οποία μιλάμε, όλες οι Μητροπόλεις ήταν του Οικουμενικού Πατριαρχείου: και η Πελαγονία και οι Στόβοι και τα Σκόπια. Αυτοί οι άνθρωποι είχαν αναφορές, ρωμαϊκές αναφορές.

Έχει πολύ μεγάλη σημασία -το ξαναλέω- να μπορούμε να αφήσουμε λίγο τις στρατηγικές της εθνικής καθαρότητας και να αναλογιστούμε ότι μπορεί στα τελευταία εβδομήντα χρόνια -κάτω από σκοπιμότητες οι οποίες έβλεπαν έξοδο στη θάλασσα, έξοδο στα λιμάνια, έβλεπαν τη Θεσσαλονίκη- να χρησιμοποιήθηκε το όνομα με όρους αντιεπιστημονικούς, με όρους ανιστόρητους, με όρους καπηλείας της ιστορίας.

Σήμερα, η συζήτηση η οποία γίνεται γίνεται γιατί αυτός ο λαός και αυτό το κράτος του ενός εκατομμυρίου οκτακοσίων χιλιάδων κατοίκων έχει βάλει προοπτική να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είδα την αγωνία. Δεν αμφισβητώ τα κίνητρα της αγωνίας. Θέλω, όμως, να σας πω ότι φυσικά και θα τηρηθούν οι συνθήκες από τη στιγμή που οι βόρειοι γείτονές μας, οι σλάβοι φίλοι μας με τους οποίους είμαστε μαζί δεκατέσσερις αιώνες...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΙΒΑΤΙΔΗΣ: Και οι Αλβανοί, το 35%.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Και Αλβανοί.

Αυτοί, λοιπόν, που θέλουν να μουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην πιο σκληρή γραφειοκρατία του κόσμου,...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ησυχία, παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): ...φυσικά και θα τηρήσουν τους όρους αυτής της συμφωνίας.

Θέλω, λοιπόν, να επισημάνω κάτι, επειδή έγινε τους προηγούμενους μήνες μία εξαιρετική παραπληροφόρηση για την επιτροπή η οποία συνεδρίασε μία φορά για να ασχοληθεί με την άρση από τα βιβλία όλων των αλτρωτικών, αναθεωρητικών, ανιστόρητων και αντιεπιστημονικών που έχουν εισχωρήσει κάτω από την πίεση σκοπιμοτήτων. Γράφτηκαν τους προηγούμενους μήνες απίστευτα, απαρχής μέχρι τέλους ψεύτικα. Η επιτροπή συνεδρίασε μία φορά στη Θεσσαλονίκη, στις 2 Νοεμβρίου. Ήταν να ξανασυνεδριάσει πριν από τα Χριστούγεννα. Έχει ζητηθεί από την άλλη πλευρά να συνεδριάσουμε γύρω στις 15-16 του Φλεβάρη. Θέσαμε τρία ζητήματα:

Πρώτον, σύμφωνα με τις Πρέσβεις, τον Σεπτέμβρη τα βιβλία δεν πρέπει να έχουν αλτρωτικές αναφορές. Η εμπειρία της επιτροπής από την Αλβανία -όπου υπάρχει αντίστοιχη επιτροπή, για να βγάλει από εκεί τα προβλήματα και τα «αγκάθια» από τα σχολικά βιβλία- είναι δυσχερής. Συνεδριάζει δεκαέξι με δεκαεπτά χρόνια. Είπαμε, λοιπόν, ότι δεν θα μπούμε σε τέτοιες διεκδικητικές. Γι' αυτό άμεσα συμφωνήσαμε τρία πράγματα: Πρώτον, από τα βιβλία για την επόμενη σχολική χρονιά το Υπουργείο θα δώσει αναλυτικά προγράμματα, δηλαδή οδηγίες στους δασκάλους και στους καθηγητές πως δεν θα διδαχθεί κανένα μάθημα το οποίο έχει αναφορές στην Αρχαία Ελλάδα, στον μακεδονικό πολιτισμό, στην ιστορία, στη φιλοσοφία σε ό,τι προπαγανδιστικό, αντιεπιστημονικό και ανιστόρητο υπήρχε μέσα στα βιβλία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Είχαμε εμείς;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα ολοκληρώσω και μετά να κάνετε τις ερωτήσεις σας.

Δεύτερον, είπαμε ότι πρέπει να βγουν από όλα τα βιβλία εικόνες, σύμβολα, φωτογραφίες, σχέδια τα οποία έχουν σχέση με τα προηγούμενα. Ήταν αναφορές στην αρχαία Μακεδονία, στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, στον Φίλιππο, στη Βεργίνα κ.λπ.. Το δέχτηκαν.

Τρίτον, είπαμε πως θα βγουν όλοι οι χάρτες οι οποίοι εμφανίζουν τη «Μεγάλη Μακεδονία», Χαλκιδική, Όλυμπο, Καρδίτσα

κ.λπ.. Και στα τρία συμφώνησαν. Τι ζήτησαν από εμάς; Και γι' αυτό σας είπα πριν ότι ήταν η αποκορύφωση του ψεύδους και της προπαγάνδας. Δεν ζήτησαν τίποτα. Γιατί; Γιατί εμείς είπαμε πως έχουμε μία εκκρεμότητα στα βιβλία μας, η οποία έχει σχέση με τα ονόματα και προκύπτει από την ευρωπαϊκή νομοθεσία και πρέπει να την προσαρμόσουμε.

Κάπου, δηλαδή, στα βιβλία μας λέει Ανδριανούπολις. Δεν πρέπει να λέει Ανδιανούπολις, αφού είναι στην Τουρκία. Πρέπει να λέει Εντρίνε και μέσα σε παρένθεση Ανδιανούπολις. Κάπου λέει Μοναστήρι. Δεν πρέπει να λέει Μοναστήρι. Πρέπει να λέει Μπίτολα και σε παρένθεση Μοναστήρι. Αυτή την εκκρεμότητα έχουμε εμείς.

Εμείς δεν έχουμε προβλήματα στα βιβλία μας, γιατί όλα αυτά έχουν περάσει από το κόσκινο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και όποιοι φοβούνται ότι δεν θα τηρήσουν οι γείτονές μας κάτι από αυτά που συμφωνήθηκαν, σας λέω ότι ανοίγει η αίτηση για να μουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και στα κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Ένωσης όλα αυτά ξαναπερνούν από το κόσκινο. Συνεπώς, υπάρχει απόλυτη εξασφάλιση για αυτά τα ζητήματα.

Όταν, λοιπόν, τα πράγματα έχουν έτσι και όταν τα ζητήματα που τίθενται...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάει επί δεκατρία λεπτά. Να δείξετε και σε εμάς την ίδια ανοχή.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Με συγχωρείτε, αλλά είμαστε από το επισπεύδον Υπουργείο. Έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον διακόψατε, όμως. Ζήτησε μία ανοχή. Είναι επισπεύδον Υφυπουργός. Θα του δώσουμε μία ανοχή χρόνου. Σας παρακαλώ. Τώρα, είναι παράλογες οι απαιτήσεις σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ποια είναι η παράλογη απαίτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Εις βάρος του Βουλευτή θα μιλάει ο Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε και εσείς επισπεύστε το τέλος της ομιλίας σας.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ένα λεπτό θέλω, κύριε Πρόεδρε.

Με δεδομένο, λοιπόν, ότι τα τέσσερα σημεία, στα οποία είχε συμφωνήσει η ελληνική πολιτική ηγεσία, τα οποία είχε θέσει στα διεθνή fora, στην Ευρώπη και στο NATO και ήταν γνωστά για τη σύνθετη ονομασία, για τον γεωγραφικό προσδιορισμό, για το erga omnes, για την εξάλειψη του αλτρωτισμού, ποιες είναι οι προτάσεις σήμερα για να τα αρνηθεί κανείς, με δεδομένο ότι αυτό το ζήτημα δεν αφορά απλά και μόνο τη Μακεδονία, αλλά το έχουμε σε όλο τον βόρειο άξονα; Και δεν αναφέρθηκα στην Κύπρο. Και εκεί έχει βόρεια Κύπρο, με αίμα, για άλλα ζητήματα και άλλο πόνο και άλλον αγώνα και άλλη αγωνία.

Θέλω να πω ότι αυτές οι γραμμές του πατριωτισμού έχουν δοκιμαστεί παλιότερα. Αυτό το κράτος που σε λίγο θα κλείσει διακόσια χρόνια, στην πιο μεγάλη του στιγμή, στην πιο καλή στιγμή, υπέγραψε μία Συμφωνία στο Παρίσι με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, τη Συνθήκη των Σεβρών, που τότε λέχθηκε ότι έκανε μία Ελλάδα των δύο ηπείρων και πέντε θαλασσών.

Ο άρρωστος κοιματισμός, ο άρρωστος φανατισμός, ο δήθεν πατριωτισμός την άλλη μέρα όπλισε τα χέρια δολοφόνων που τον κυνηγούσαν στο Παρίσι σαν να ήταν εγκληματίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ελλήνων!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Στην καλύτερη στιγμή για το κράτος! Έχει σημασία, για να ξέρουμε ποιος λέει και ποιος κατηγορεί σήμερα και ποιους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μάριος Γεωργιάδης, Αντιπρόεδρος της Βουλής, από την Ένωση Κεντρώων. Ελάτε, κύριε Γεωργιάδη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Ξυδάκη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Θέλω να πληροφορήσω τους συναδέλφους και το Σώμα ότι επικοινωνήσαμε πριν από λίγο με την κ. Τζάκρη, τη συνάδελφο, Βουλευτή Γιαννιτσών. Η συνάδελφος υπέστη εμπρηστική επίθεση στο σπίτι της με τρεις μολότοφ τουλάχιστον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Μας ενημέρωσαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Βεβαίως. Δεν είναι μόνο αυτό. Δεν είναι απλή ενημέρωση. Ήταν με την οικογένειά της και το παιδί της μέσα.

Νωρίτερα σε αυτή την Αίθουσα και ο Πρόεδρος της Βουλής και εγώ εστιάσαμε σε αυτό τον κίνδυνο. Και γνωρίζουμε πολύ καλά τις επιθέσεις που υπέστησαν οι δύο Βουλευτές από την Πιερία, η κ. Σκούφα και ο κ. Καστόρης.

Αυτό που θέλουμε να πούμε είναι ότι οι εμπρηστικές εκφράσεις που ακούστηκαν με μία ευκολία εδώ, για εφιάλτες, για πρόδοτες, ακούγονται διαρκώς και από του Βήματος. Είπα και είπαμε ότι είναι εύκολο να παριστάνεις τον τσάμπα μάγκα σε ένα μεγάλο εθνικό θέμα, όπου κάποιες πολιτικές παρατάξεις αναλαμβάνουν την ιστορική ευθύνη να φέρουν εις πέρας ένα έργο, το οποίο πολλοί επί είκοσι επτά έτη προσπάθησαν να το τελειώσουν, αλλά δεν τελείωσαν.

Όταν, λοιπόν, υπάρχουν Έλληνες πολιτικοί, οι οποίοι μιλούν με τέτοιες βαριές εκφράσεις χωρίς ουσιαστικά επιχειρήματα, χρησιμοποιούμε εύκολες λέξεις για να χαϊδέσουμε τα αυτιά τοπικών ακροατηρίων και όταν μεγάλο μέρος του ελληνικού πληθυσμού θεωρεί...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Τώρα γιατί γίνεται αυτό; Επειδή θα ακολουθήσει η Χρυσή Αυγή, για να απαντήσει μετά; Για αυτό γίνεται;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Μπορείτε να κάνετε υπομονή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ! Ελάτε, κύριε Ξυδάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Καλώ, λοιπόν...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Γιατί το κάνετε αυτό, κύριε Στύλιο; Δεν ντρέπεστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ήρεμα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Πρέπει να μιλήσουμε οι Βουλευτές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε συνάδελφε, εάν δεν σέβεστε το κόμμα ενός συναδέλφου και τις απειλές που δέχεται, δεν σεβόμαστε την Αίθουσα και τη λαϊκή εντολή που έχουμε να προασπίσουμε τους θεσμούς και τη δημοκρατία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σας παρακαλώ πολύ. Είπαμε και νωρίτερα ότι τα φίδια και οι λύκοι ακονίζουν τις ξιφολόγχες στο πεζοδρόμιο. Υπάρχουν άφρονες, ηλίθιοι, οι οποίοι απειλούν τη σωματική ακεραιότητα σε γυναικόπαιδα και οικογένειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Υιοθετούμε αυτό που λέτε, αλλά είστε οι πρώτοι διδάξαντες. Χαιρόμαστε που μετανιώνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ζητώ και από τη μείζονα Αντιπολίτευση και από την ελάσσονα και από όλα τα κόμματα του συνταγματικού τόξου όχι να καταδικάσουν ομόθυμα, αλλά να γίνουμε ένα τείχος μπροστά σε αυτούς που απειλούν την κοινωνική ηρεμία, τη δημοκρατία και τους θεσμούς. Δεν είναι καιρός για να παίξουμε τα τοπικά μας βίντεο στα τοπικά ακροατήρια. Είναι πολύ σοβαρότερα τα διακυβεύματα σε αυτή την Αίθουσα και σε αυτή την πολιτική διαδικασία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα μην εκκινήσουμε έναν νέο γύρο. Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Μόνο για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, ησυχάστε παρακαλώ.

Ορίστε, κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό αυστηρά, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Υιοθετούμε αυτά που λέτε, αλλά εσείς είστε οι πρώτοι που τα διδάξαμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Δεν υπάρχουν συμψηφισμοί σε αυτά. Να μας πείτε πρόσφατα γεγονότα. Εδώ έχουμε συγκεκριμένους ανθρώπους που κινδύνευαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

Ελάτε κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ντροπή σας!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Δική σας είναι η ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ηρεμήστε!

Ο κ. Κουμουτσάκος έχει τον λόγο, για ένα λεπτό, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Φταίει το θύμα δηλαδή, ε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Ξυδάκη, μην μπαίνετε σε διάλογο. Παρακαλώ! Δεν κερδίζουμε τίποτα έτσι. Χρόνο χάνουμε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Λοιπόν, μπαίνει τελεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, για να καταγραφεί στα Πρακτικά, για δεύτερη φορά η Νέα Δημοκρατία καταδικάζει απερίφραστα όποια γεγονότα έχουν συμβεί κατά συναδέλφων για απόψεις που έχουν εκφράσει. Αυτό για εμάς δεν είναι καινούργιο. Είναι σταθερή μας πεποίθηση. Κάθε μορφή βίας καταδικάζεται από τη Νέα Δημοκρατία τη στιγμή που εκδηλώνεται. Επομένως, δεν θα είναι έκπληξη σε κανέναν ότι η καταδίκη μας είναι στέρεη, δυνατή και ηχηρή.

Από εκεί και πέρα, κύριε Ξυδάκη, για μία ακόμη φορά αφήνετε εντυπώσεις. Ποιος από την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας σήμερα, πριν, τις προηγούμενες μέρες, στην τρέχουσα συζήτηση έχει μιλήσει με τους όρους τους οποίους αναφέρατε; Γιατί κοιτάτε σε αυτή την παράταξη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης να ανατρέξετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ακούστε, κύριε Ξυδάκη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μην ανοίγουμε τώρα διάλογο. Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Η ηθελημένη σύγχυση που προπαθείτε συχνά να διαμορφώσετε όσον αφορά τις θέσεις μας, την ιδεολογική μας υπόσταση, είναι από μία συγκεκριμένη πολιτική και μικροκομματική σκοπιμότητα. Την απορρίπτουμε απόλυτα και είναι κάτι το οποίο, ειδικά σήμερα, μετά από όλες μας τις παρεμβάσεις, μετά από την καταλυτική παρέμβαση του Νίκου Δένδια, δεν μπορείτε να το λέτε. Σταματήστε αυτό το παιχνίδι. Αναζητήστε αυτούς που δημιουργούν εστίες διχασμού σε εσάς και εκεί. Διότι από εκεί προέρχονται. Δύο είναι οι πηγές. Εμείς δεν το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, όχι. Τι να απαντήσετε; Με συγχωρείτε, τώρα, αλλά αυτό το πιγκ πονγκ θα παίξουμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Αυτή είναι δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κοιτάξτε, η ώρα είναι 23.35'. Ήδη χάθηκε ο χρόνος δύο έως και τριών ομιλητών. Σας παρακαλώ. Βεβαίως, σας έδωσα τον λόγο για να καταγγείλετε -και ορθώς- το συγκεκριμένο συμβάν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ζητώ τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ. Τι ακριβώς θέλετε, κύριε Ξυδάκη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τελειώσαμε! Φτάνει!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Θέλω μόνο τρία λεπτά, τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τρία λεπτά για ποιο πράγμα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Μα γίνεται επίθεση σε επίπεδο Κοινοβουλίου και εμείς θα κοιτάξουμε τον χρόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα με συγχωρείτε τώρα. Είναι καταδικαστέα η πράξη και για την κ. Τζάκρη και για τους άλλους Βουλευτές για τα γεγονότα που συνέβησαν στα σπίτια τους χθες και προχθές...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Θέλω τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εγώ δεν μπορώ να σας αρνηθώ τον λόγο, αλλά δείξτε μία αυτοσυγκράτηση. Βοηθήστε και το Προεδρείο, διότι σε λίγη ώρα δεν θα υπάρχει Προεδρείων και μετά θα φωνάζουν οι Βουλευτές, των οποίων τα ονόματα ανακοινώθηκαν και περιμένουν στωικά να πάρουν τον λόγο να μιλήσουν, ότι δεν θα έχουν τη δυνατότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είχα τελειώσει τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Παρακαλώ την Αίθουσα και τους συναδέλφους σε τέτοιες εκδηλώσεις βίας, μίσους και ανατροπής των κοινοβουλευτικών ηθών και της δημοκρατίας, να μην κρατάμε αστερίσκους και υποσημειώσεις. Εγώ δεν ανέφερα ονόματα, δεν ανέφερα εκφράσεις. Είπα ότι ακούστηκαν πράγματα ελαφρά τη καρδιά. Δεν καταλαβαίνουν μερικοί συνάδελφοι τι λένε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Πάλι τα ίδια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Κλείστε. Εντάξει!

ΑΝΝΑ - ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα προεδρεύσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, κύριε Ξυδάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Δεν τέλειωσαν τα δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μην το συνεχίζουμε, κύριε Ξυδάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Στον εισηγητή της Πλειοψηφίας μία απάντηση οφείλετε, γιατί έχουμε έναν διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, διάλογος δεν θα γίνει. Τα ίδια θα λέμε συνέχεια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Τα λόγια του κ. Δένδια τα χειροκρότησε σύσσωμη η Συμπολίτευση και από του Βήματος της Βουλής και από αυτή εδώ τη θέση απονείμαμε τον δέοντα έπαινο για τη στάση του και είπαμε ότι όλοι μαζί υψώνουμε ένα δημοκρατικό τείχος. Αυτό συνεχίζεται. Πρέπει, όμως, να καταλάβουμε τις ευθύνες όλων. Δεν είναι ώρα για συμπηφισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εντάξει, κύριε Ξυδάκη. Ευχαριστούμε.

Κύριε Γεωργιάδη, ελάτε, παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν αφήνουμε τα χειροκροτήματα, καλύτερα. Γιατί με τα χειροκροτήματα δεν κάνουμε τίποτα και με το να καταδικάζουμε τα γεγονότα. Συμφωνούμε όλοι ότι όλες αυτές οι ενέργειες δεν είναι σωστές.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λεγόμενη Συμφωνία των Πρεσπιών πραγματικά -τουλάχιστον για εμάς της Ένωσης Κεντρώων- είναι η «μαύρη βίβλος» αυτής της Κυβέρνησης, που για εμάς είναι η χειρότερη Κυβέρνηση από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Από τις δήθεν συνομιλίες έχει προκύψει η υποχώρηση σε όλα τα θέματα, ακόμα και σε αυτά που προηγούμενοι πρωθυπουργοί είχαν αντισταθεί: Όνομα, γλώσσα, εθνότητα ή ιθαγένεια. Όπως θέλετε το ονομάζετε, γιατί έχουμε και ένα θέμα μεταξύ εθνότητας και ιθαγένειας. Το «nationality», αν πάμε στο translate, βλέπουμε ότι έχει δύο ερμηνείες. Εσείς το ερμηνεύετε ως ιθαγένεια, κάποιοι άλλοι ως εθνότητα. Προχωράμε παρακάτω: «erga omnes», ιστορία, πολιτισμός. Στην ουσία έχετε αφήσει όλες τις αλυτρωτικές διαθέσεις απέναντι στους Σκοπιανούς.

Θα ξεκινήσω με το όνομα. Τόσο εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, όσο και ο τέως Υπουργός, Ο κ. Κοτζιάς -μάλιστα, την προηγούμενη εβδομάδα έκανε δηλώσεις- επικαλείστε δήθεν τη

συμφωνία και τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1913. Όπως λέτε, δημιουργήθηκαν τρεις Μακεδονίες και εμείς πήραμε -έτσι λέει ο κ. Κοτζιάς- τη δική μας Μακεδονία, την Καβάλα μας -αν είναι ποτέ δυνατόν!- κ.λπ..

Να σας πληροφορήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν μας χαρίστηκαν εδάφη και σε κανένα σημείο της συνθήκης δεν αναφέρεται η λέξη Μακεδονία. Η οριοθέτηση των συνόρων έγινε με βάση τα εδάφη και τις ελληνικές πόλεις, που είχαν απελευθερωθεί -διά της λόγχης μάλιστα- πέντε χιλιάδες οκτακόσιοι πενήντα ένας αξιωματικοί και οπλίτες, οι οποίοι έδωσαν τη ζωή τους στον Β' Βαλκανικό Πόλεμο.

Καταθέτω και το σχετικό ΦΕΚ της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως προς ανάγνωση, σε περίπτωση που δεν το έχετε δει.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) Μάλιστα, καταθέτω και τον χάρτη, που λέτε όλοι στον χάρτη ότι έχουν γίνει τρεις Μακεδονίες. Όμως, και με βάση τον χάρτη η λέξη «Macedonia» είναι εντός των ελληνικών συνόρων.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα χάρτη, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) Θα καταθέσω, επίσης, και ένα απόκομμα της Εφημερίδας «ΣΚΡΙΠ», το οποίο μπορείτε να διαβάσετε, ότι δεν πήραμε την Καβάλα, αλλά την απελευθερώσαμε. Το καταθέτω για όσους δεν το γνωρίζουν.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής) Πάμε τώρα στη γλώσσα και τα όσα αναφέρονται ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μαθήματα δεν κάνετε μόνο εσείς. Καταθέτουμε στοιχεία στα Πρακτικά. Μη μας λέτε ότι κάνουμε μαθήματα. Εσείς πάτε να μας βγάλετε και τα μαθήματα μέσα από την παιδεία.

Τα όσα αναφέρονται στο άρθρο 1.3γ' της συμφωνίας είναι ξεκάθαρο πως για πρώτη φορά στην ελληνική πολιτική ιστορία μόνο οι κύριοι Τσίπρας και Κοτζιάς αναγνωρίζουν μακεδονική γλώσσα.

Και είναι, δε, ψέμα το επιχείρημα των Σκοπίων, ότι η Ελλάδα δήθεν αναγνώρισε τη γλώσσα κατά τη διάρκεια της Γ' Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομασιών το 1977 στην Αθήνα.

Στη διάσκεψη εκείνη το μοναδικό θέμα συζήτησης αφορούσε το πώς οι χώρες που δεν χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο θα προχωρήσουν για λόγους τυποποίησης -standardization, όπως αναφέρεται μέσα- σε μεταγραμματοισμό -transliteration- αποκλειστικά των γεωγραφικών ονομάτων με λατινικούς χαρακτήρες βάσει των συστημάτων που πρότειναν οι ίδιες.

Καταθέτω στα Πρακτικά τα πρακτικά της τότε διάσκεψης.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέντα πρακτικά, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το δε σύστημα ήταν Κυριλλικό και στις σελίδες 67 και 68 των τεχνικών εγγράφων η ίδια η γιουγκοσλαβική αντιπροσωπεία -καταθέτω άλλο ένα έγγραφο- ούτε ασχολείται με το θέμα αναγνώρισης της γλώσσας, ούτε ζητάει κάτι τέτοιο.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άλλη μία απόδειξη ότι μόνο οι κύριοι Τσίπρας και Κοτζιάς και η δική σας Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι οι μόνοι που αναγνωρίζουν τη μακεδονική γλώσσα, αποτελεί η απογραφή που έγινε στον πληθυσμό του 1921 στη Γιουγκοσλαβία...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Άρα, είμαστε προδότες!

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αυτά τα λέτε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ πολύ.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): ... όπου σε σύνολο έντεκα εκατομμυρίων εννιοκοσίων ογδόντα τεσσάρων χιλιάδων εννιοκοσίων έντεκα κατοίκων δηλώθηκαν δεκαπέντε διαφορετικές γλώσσες και ούτε ένας άνθρωπος δεν δήλωσε ότι μιλάει τη μακεδονική, ούτε καν αυτοί που ήταν και κατοικούσαν στην περιοχή των Σκοπίων.

Καταθέτω το σχετικό έγγραφο της απογραφής.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέρα από τα παραπάνω, να σας ενημερώσω ότι πριν από τη Συμφωνία των Σκοπίων, στο Σύνταγμα των Σκοπίων υπήρχαν δώδεκα και όχι τρία άρθρα προβληματικά, όπως θέλετε να μας πείτε εσείς, με αλτρωτικές τάσεις.

Καταθέτω σχετικό πίνακα, για να μην τρώω περισσότερο χρόνο.

(Στο σημείο αυτό ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Μάριος Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέν πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σχετικά με την ταυτότητα τώρα, εφόσον αναγνωρίζετε ότι υπάρχει μακεδονική ταυτότητα, ιθαγένεια, αυτό που θα περίμενε κάποιος είναι ο επιθετικός προσδιορισμός να είναι «Βορειομακεδόνας». Αυτό που βλέπουμε, όμως, και στη ρηματική διακοίνωση, αλλά και στο άρθρο 1.3β', είναι ότι δέχεστε σκέτο το «Macedonian». Μάλιστα, τρεις φορές στη ρηματική διακοίνωση αναφέρεται «Macedonian people». Και αν στην ιθαγένεια είναι Μακεδόνας, στην εθνότητα τι θα είναι; Σλάβος; Θα αυτοπροσδιοριστεί; Θα είναι ό,τι θέλει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Ακριβώς. Η εθνότητα είναι αυτοπροσδιορισμός.

ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και γενικά πρόθυμοι συνάδελφοι που θέλετε να στηρίξετε αυτή τη συμφωνία, θα ήθελα να αναλογιστείτε και να σκεφθείτε ότι θα είστε οι μόνοι στην ιστορία που θα προσφέρετε πραγματικά στο πιάτο των Σκοπιανών τη Μακεδονία μας, την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας και γενικά θα νομιμοποιήσετε κάθε αλτρωτική τους όρεξη και μάλιστα σε συνθήκες ειρήνης.

Η Κυβέρνηση μιλάει για εθνική πρωτοβουλία. Προσέξτε!

Αρνηθήκατε Συμβούλιο πολιτικών Αρχηγών, αρνηθήκατε δημοψήφισμα -που ξέρετε ότι τουλάχιστον το 80% του ελληνικού λαού διαφωνεί με αυτήν τη συμφωνία- δεν πραγματοποιήθηκε Υπουργικό Συμβούλιο για να υπάρχουν οι υπογραφές όλων των Υπουργών, για να εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Εξωτερικών να πάει να υπογράψει, αγνοήσατε το βροντερό παρών που έδωσαν όλοι οι Έλληνες, οι εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνων, σε όλα τα συλλαλητήρια. Μάλιστα, στο τελευταίο συλλαλητήριο υπήρχαν κάποιοι που ψέκασαν με χημικά ακόμα και παιδιά και ηλικιωμένους, ενώ και κάποιους άλλους τους σταμάτησαν στα είκοσι τριάντα χιλιόμετρα από εδώ για να μην φτάσουν. Επίσης, αρνηθήκατε να συζητήσουμε στην Αίθουσα πριν πάτε στις Πρέσβεις και δεν είχατε και τη συγκατάθεση του κυβερνητικού εταίρου.

Αυτό εσείς το ονομάζετε «εθνική πρωτοβουλία». Είναι ο ορισμός της μειοδοσίας, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στην Ένωση Κεντρώων είμαστε ξεκάθαροι. Δεν παίζουμε με τα εθνικά μας θέματα για να διασωθούμε πολιτικά, όπως κάνουν πάρα πολλά κόμματα εδώ μέσα.

Σε ό,τι αφορά τον κ. Καμμένο, που το παίζει μακεδονομάχο του Σαββατοκύριακου, διαμνηνύουμε ότι δεν ενδίδουμε σε κανένα φλερτ και μάλιστα σε πολιτικό φλερτ από τον άνθρωπο που έχει δώσει το στυλό στο χέρι για να πάει στις Πρέσβεις και είναι σύνοχος για τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Και επειδή ο κ. Καμμένος μίλησε προσωπικά για εμένα και ήταν και μελλοντολόγος για το δικό μου, προσωπικό πολιτικό μέλλον, θα ήθελα να κάνω και εγώ μία προφητεία για το πολιτικό μέλλον

του κόμματός του. Είστε ήδη παρελθόν.

Αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές -και κλείνω με αυτό, γιατί ήδη έχω καταχραστεί τον χρόνο και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε- για μία ακόμα φορά διατυμπανίζουμε ως Ένωση Κεντρώων ότι δεν αποδεχόμαστε όνομα για τα Σκόπια που να περιλαμβάνει τη λέξη «Μακεδονία» ή παράγωγο αυτής.

Θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να εμποδίσουμε την ολοκλήρωση αυτής της κατάρπτστης συμφωνίας και -γιατί όχι;- να την ακυρώσουμε και στο μέλλον αν αυτό είναι πραγματοποιήσιμο. Για εμάς και για εκατομμύρια Ελλήνων -τουλάχιστον για εμάς, για να μη φανεί ότι προκαλούμε κιάλας- η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική.

Καταμφιζύουμε αυτήν τη συμφωνία και σας καλώ όλους να αναλογιστείτε την ιστορική σας ευθύνη σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γρέγος από τη Χρυσή Αυγή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να κάνω μία ερώτηση στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, γιατί δεν θα είναι συνέχεια εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν γίνεται, κύριε Λοβέρδο, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Τι θα πει μία ερώτηση στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Ούτε επισπεύδων είναι ούτε τίποτα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καθυστερούμε, κύριε Λοβέρδο. Εάν, δηλαδή, περάσουν οι Υπουργοί και κάθε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θέλει να ρωτήσει κάτι τον Υπουργό Υγείας, για παράδειγμα, ο άλλος θέλει να ρωτήσει τον Υπουργό Παιδείας, δεν θα ολοκληρώσουμε.

Ορίστε, κύριε Γρέγο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα μία ομιλία πριν που κράτησε, μάλιστα, δώδεκα με δεκατρία λεπτά, την οποία θα μπορούσα να την χαρακτηρίσω ιστορική τρικυμία εν κρανίω. Έχουμε πλέον ένα ζωντανό παράδειγμα.

Επίσης, άκουσα και το εξής αμίμητο από κάποιον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ήταν Αλβανός. Τι άλλο θα ακούσουμε σε αυτήν την Αίθουσα;

Είστε ικανοί να πείτε ή να πιστεύετε -εκτός από το ότι είστε ανιστόρητοι, είστε και προκλητικοί- ότι και ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν κάποιος μετανάστης από το Μπαγκλαντές. Ακούμε απίστευτα πράγματα σήμερα εδώ.

Λοιπόν, σαν εκπρόσωπος του ελληνικού έθνους και σαν εκπρόσωπος εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων πατριωτών οφείλω και από του Βήματος της Βουλής να σας επιστρέψω όλες τις ύβρεις που ακούστηκαν σε βάρος μας. Είναι πράγματι πάρα πολύ οδυνηρό να ακούμε ομιλίες Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά καλό είναι και αυτό γιατί τα βλέπει και τα ακούει ο ελληνικός λαός.

Ζούμε και βιώνουμε μέρες προδοσίας, μέρες εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας, μέρες παράδοσης της ιστορίας και του πολιτισμού της ιερής γης της Μακεδονίας μας, μέρες βρώμικων και παρόντων συναλλαγών, μέρες που καταλύεται το Σύνταγμα και οι θεσμοί, μέρες που προσβάλλουν κάθε Έλληνα σε ολόκληρη την επικράτεια και σε όλο τον κόσμο, μέρες τραγικές, μέρες που θα καταγραφούν σαν τη μεγαλύτερη προδοσία στη σύγχρονη ελληνική ιστορία.

Το ξέραμε, το λέγαμε, το είχαμε καταγγείλει πριν χρόνια, κάθε μήνα, κάθε μέρα, κάθε στιγμή. Ήμασταν στο πρώτο μεγάλο συλλαλητήριο για τη Μακεδονία μας πριν πολλά χρόνια, κρατώντας ψηλά το λάβαρο με το αστέρι της Βεργίνας. Ήταν το πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας πριν πολλά χρόνια που είχε με μεγάλη γράμματα τον τίτλο «Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας». Το δείχνουμε για άλλη μία φορά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα της Βουλής καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Ήμασταν εμείς που αντιδρούσαμε δυναμικά σε κάθε εκδήλωση των Σκοπιανών στη βόρειο Ελλάδα. Ήμασταν εμείς που σε κάθε έντυπο μας, σε κάθε ομιλία μας σε γραφεία, σε τοπικές οργανώσεις, σε ανοιχτές εκδηλώσεις, καταγγέλλαμε και στηλιτεύαμε τα ανθελληνικά σχέδια και τις μεθοδεύσεις που οδηγούσαν με μαθηματική ακρίβεια στο έγκλημα που συντελείται σήμερα.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε αυτοί που τολμάτε εσείς, οι βολεμένοι και οι διεφθαρμένοι, να αποκαλείτε φασίστες και ακραίους εθνικιστές. Μα, βέβαια, εσείς οι δήθεν δημοκράτες ποτέ δεν κρύψατε το κεκαλυμμένο έντεχνα μίσος για τη δημοκρατία.

Εσείς, λοιπόν, οι ψευδοδημοκράτες αποκαλείτε «ετερόκλητο όχλο» όσους συμμετέχουν στα συλλαλητήρια, όλα αυτά τα εκατομμύρια Ελλήνων πατριωτών. Ετερόκλητο, φυσικά, αποδείχθηκε το ανθελληνικό σας μόρφωμα που καταρρέει μέρα με τη μέρα. Και να υπενθυμίσουμε εδώ ότι έχετε πενήντα μπόνους Βουλευτές.

Οι μέρες περνάνε και το τέλος της κόκκινης χούντας σας είναι κοντά. Λίγοι μήνες σας έμειναν, λίγοι μήνες για να κοιμηθείτε μερικές χιλιάδες ευρώ από τη βουλευτική αποζημίωση και, φυσικά, για να ικανοποιήσετε το ανθελληνικό σας μένος.

Κάποιοι πίστεψαν ότι θα αλλάζατε τα πάντα, ότι θα σώζατε τη χώρα, ότι θα δίνατε ελπίδα στο λαό, μία ελπίδα που έγινε γρήγορα εφιάλης και κατάρα. Κάποιοι πίστεψαν τα βρωμερά και άθλια ψέματα αυτού που εκτελεί χρέη Πρωθυπουργού, των Υπουργών, των Βουλευτών του.

Εμείς λέγαμε: Μην τους πιστεύετε, είναι πειθήνια όργανα της Μέρκελ και των ξένων τοκογλύφων. Συζητάνε με τους εχθρούς της πατρίδας μας, με Τούρκους, με Αλβανούς, με Σκοπιανούς. Και δεν συζητάνε απλά, σκύβουν το κεφάλι σε κάθε διεκδίκηση.

Εξ άλλου, ο καλός φίλος του Τσίπρα, ο Ζάεφ, ποτέ δεν έκρυψε τις αλτρωτικές διαθέσεις του κράτους-μορφώματος του σε βάρος της πατρίδας μας. Εξ άλλου, παντού σαν Πρωθυπουργός της Μακεδονίας παρουσιάζεται. Και δήλωσε, μάλιστα, πρόσφατα ο καλός φίλος του Τσίπρα, ενώπιον του λαού του ότι «η Μακεδονία είναι μόνο δική μας».

Και σύντομα μπορεί να το δούμε και αυτό- μπορεί να μας απειλήσουν και στρατιωτικά. Μην ξεχνάμε εδώ ότι οι Τούρκοι τους εξοπλίζουν και τους εκπαιδεύουν συνεχώς. Τρίζουν τα κόκκαλα των ηρώων του Μακεδονικού Αγώνα και ο ελληνικός λαός είναι γεμάτος με οργή για αυτήν την προδοσία.

Υπάρχει ένα μουσείο στη Θεσσαλονίκη, το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα. Ανάμεσα στα άλλα εκθέματα, υπάρχει και το πρόχειρο φορείο που μετέφεραν τον ήρωα Παύλο Μελά. Υπάρχουν, επίσης, εκατομμύρια αποδείξεις για την ελληνικότητα της Μακεδονίας μας, που, φυσικά, αγνοήσατε όταν υπογράψατε σε ένα άθλιο τσαντίρι την προδοτική αυτή συμφωνία. Και καλό θα είναι να περάσει στον ελληνικό λαό όχι σαν συμφωνία, αλλά σαν προδοσία.

Και, φυσικά, αγνοείτε επιδεικτικά τους Έλληνες της περιοχής, όπου μόνο η Χρυσή Αυγή έχει ασχοληθεί με το θέμα και έχει καταθέσει και σχετική ερώτηση.

Αλήθεια, κύριοι του δημοκρατικού τόξου, γιατί δεν κάνετε τελικά ένα δημοψήφισμα; Γιατί εδώ και μέρες έχετε κυκλώσει το Κοινοβούλιο με ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις; Γιατί πνίξατε τον κόσμο με ληγμένα χημικά; Εσείς είχατε βγάλει και τα κάγκελα από τον Άγιοστο Στρατιώτη, αλλά φυσικά δικά σας παιδιά έκαιγαν τις σκοπιές μαζί με το ιερό εθνικό μας σύμβολο.

Για τη στάση των άλλων κομμάτων τι να πρωτοπούμε; Για το προδοτικό ΚΚΕ, η παραχώρηση της Μακεδονίας μας στους Βουλγάρους ήταν πάντα απαίτηση και αγώνας. Και το παραδέχτηκε σήμερα ένας ομιλητής του στη Βουλή. Εδώ ταιριάζει το «μία φορά προδότης, πάντα προδότης».

Βουλευτές του Ποταμιού έπαιρναν πάντα θέσεις που έκριναν κάθε τι εθνικό και πατριωτικό, με κορυφαίο το Βουλευτή της Χρυσής Αυγής που μετεγράφη πρόσφατα.

Οι ΑΝΕΛ έβαλαν την κονόμα και την κουτάλα πάνω από το δήθεν πατριωτικό καθήκον τους. Και κάποια στιγμή θα πρέπει να μάθουμε και για τις συναλλαγές τους με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Όσο για το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ; Και μόνο που στις τάξεις του έχει στελέχη από το ανθελληνικό κόμμα ΔΗΜΑΡ αρκεί.

Η πατριδοκάπηλη Νέα Δημοκρατία εδώ και χρόνια ετοίμαζε την προδοσία. Η ψοφοδεξιά παράταξη εκχωρεί το όνομα της Μακεδονίας και δέχεται διπλή ονομασία. Η Νέα Δημοκρατία ήταν, είναι και θα είναι πάντα το δεκανίκι και ο καρπαζοεισπράκτορας της Αριστεράς. Να θυμίσουμε, λοιπόν, εδώ στους κύριους της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο Παύλος Μελάς και οι άλλοι ήρωες του Μακεδονικού Αγώνα δεν θυσιάστηκαν για καμιά διπλή ονομα-

σία, για κανένα γεωγραφικό προσδιορισμό. Η Νέα Δημοκρατία έχει δείξει τις διαθέσεις της εδώ και χρόνια και σήμερα φάνηκε ξεκάθαρα με τη στάση της στην πρόταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής. Την καταθέτω για άλλη μία φορά στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Γρέγος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα πρόταση αντισυνταγματικότητας της Χρυσής Αυγής, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φυσικά, όμως, δεν θα πρέπει να αφήσουμε τη Μακεδονία μας στα νύχια του Τσίπρα ή του Μητσοτάκη. Και, πραγματικά, θα είναι ντροπή η βόρεια Ελλάδα να εκλέξει Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ή της Νέας Δημοκρατίας, όπως και η Κρήτη. Και ξέρετε την τεράστια προσφορά των Κρητών στο Μακεδονικό Αγώνα και τη σχέση τους με τη βόρεια Ελλάδα.

Έχουμε, όμως και ένα χρέος, πέραν όσων κάναμε σε αυτόν τον αγώνα που δίνουμε και που είναι μία σταγόνα στους ποταμούς αίματος για την ελληνικότητα της Μακεδονίας μας: Σαν γονείς κυρίως πρέπει να μάθουμε στα παιδιά μας ότι η Μακεδονία μας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα είναι μία και είναι μόνο ελληνική.

Κυκλοφόρησαν και κάποιες αφίσες στη βόρεια Ελλάδα. Δεν το σχολιάζω αυτό. Υπάρχει, όμως, τηλεόραση, υπάρχει το διαδίκτυο. Τα πρόσωπα και τα ονόματα όσων στηρίζουν την προδοτική συμφωνία είναι γνωστά στο λαό. Μπορούμε να δούμε και λίστες. Έχουν βγει στο διαδίκτυο με τα ονόματα. Και επειδή έρχονται και εκλογές και θα βγούν οι γνωστοί ψηφοζήτουλες, θα παρακαλούσα τους Έλληνες για το εξής: Αν πετύχετε κάποιον από αυτούς, ρωτήστε τον γιατί πρόδωσε τη Μακεδονία μας.

Όσο για τον κ. Τσίπρα, όπως φάνηκε, θα έρχεται με δεκάδες διμοιρίες στη Θεσσαλονίκη, δεν θα περπατήσει στο κέντρο, ούτε στις γειτονιές, ούτε στο Λευκό Πύργο. Αυτά γίνονταν κάποτε.

Ελάτε, λοιπόν, να μετρηθούμε ποιοι είναι με τον λαό και ποιοι είναι απέναντί του. Δεν θα ξεχάσω τα κείμενα πριν πολλά χρόνια κάποιου που τώρα είναι Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη σε μία φυλλάδα, κείμενα ποτισμένα με ανθελληνικό δηλητήριο, αλλά και αναφορές στελεχών που έλεγαν ξεκάθαρα ότι η Μακεδονία δεν είναι ελληνική και όποιος το υποστηρίζει είναι εθνικιστής.

Είναι ώρα για συνεχή και λυσσαλέο, νόμιμο πολιτικό αγώνα μέχρι να πέσει αυτή η Κυβέρνηση και να μην ξανασηκώσει κεφάλι. Είστε ότι πιο σάπιο, διεφθαρμένο και ανθελληνικό έφερε η μοίρα στην πατρίδα μας. Αυτό, όμως, θα αλλάξει με τη δύναμη του ελληνικού λαού. Η Μακεδονία θα είναι για εσάς η ταφόπλακα.

Έλληνες, μην τους φοβάστε! Είναι μόνο εκατόν πενήντα ένας, εκατόν πενήντα δύο και είμαστε εκατομμύρια. Εξ άλλου είναι μία παράνομη Κυβέρνηση, μία κόκκινη χούντα ανεπιθύμητη από τη Θράκη μέχρι την Κρήτη.

Έχουν διαπράξει και εγκλήματα και κακουργήματα σε βάρος του ελληνικού λαού και της πατρίδας, για τα οποία υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία και αποδείξεις. Μέσα σε αυτά είναι κι εκείνο της κατάρρευσης του Συντάγματος και της προσβολής του πολιτεύματος.

Όλοι στον αγώνα, λοιπόν! Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία! Καλό αγώνα, Έλληνες!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριοι συνάδελφοι, να σας ενημερώσω για το εξής. Σήμερα, τουλάχιστον αυτό που έχω σαν λίστα, είναι να μιλήσουν ακόμα δεκαεπτά ομιλητές. Αν βάλουμε από επτά λεπτά ο καθένας, μας κάνει εκατόν δέκα εννέα λεπτά, δηλαδή δύο ώρες, εάν τηρήσετε το χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι πριν τις 2.00' δεν πρόκειται να φύγουμε από δω, εάν θέλετε να μιλήσετε όλοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Είπαμε ότι θα φύγουμε 1.30'.

ΑΝΝΑ - ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, δεν θα φύγουμε στις 1.30! Θα μιλήσουν μέχρι τον αριθμό που έχουμε πει! Όποιος δεν θέλει να πάει σπίτι του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι δεκαεπτά ομιλη-

τές. Μέχρι τις 2.00' θα μείνουμε εδώ. Τουλάχιστον εγώ, θα μείνω μέχρι τις 2.00'. Απλά, σας παρακαλώ πολύ, να τηρήσετε τον χρόνο. Μην με φέρνετε σε δύσκολη θέση κάθε λίγο και λιγάκι να κάνω παρατηρήσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Λοβέρδο, τι θα θέλατε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το είπα και στον κ. Λαμπρούλη προηγουμένως, όταν δεν μου έδωσε το λόγο. Είχα πολλές ευκαιρίες, ειδικά το απόγευμα, να πάρω τον λόγο διακόπτοντας. Δεν το έκανα. Διευκολύνω. Ωστόσο, από το πρωί, από τις 10.00', ζήτησα οκτώ έγγραφα. Ήταν εδώ κ. Κατρούγκαλος Υπουργός Εξωτερικών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Λοβέρδο, έχει καταγραφεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ακούστε με. Ήταν εδώ ο Υπουργός Άμυνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν είναι εδώ τώρα ο Υπουργός. Να μην καθυστερήσουμε με αυτό. Έχει καταγραφεί κατά τη διάρκεια της μέρας το αίτημά σας. Αύριο θα έχετε την ευκαιρία να τα πείτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αφήσατε με. Δεν θέλω να διακόπτω αύριο. Όταν θα τελειώσει η συνεδρίαση αύριο, τι νόημα έχει να ζητάω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι τόσο αργά αυτή τη στιγμή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ακούστε με. Θα ολοκληρώσω σύντομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν με βοηθάτε, όμως. Είστε έμπειρος Κοινοβουλευτικός. Σας παρακαλώ πολύ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ζητάμε από τον Υπουργό Άμυνας αυτό που το πρωί ο Υπουργός των Εξωτερικών μας είπε. Είπε ότι μας αναγινώσκει το δικό του έγγραφο –δεν ξέρω τι ανέγνωσε– και ότι θα επικοινωνήσει με το Υπουργείο Άμυνας για τα επτά υπόλοιπα, που είναι και τα κυρίως έγγραφα.

Ο Υπουργός ήταν εδώ. Το Προεδρείο δεν μου έδωσε τον λόγο να τον ρωτήσω. Έφυγε ο Υπουργός. Ζητάω –θα του το πουν οι συνεργάτες του– αύριο όταν θα ξεκινήσει η συνεδρίαση είτε να έχουμε τα επτά έγγραφα εδώ, τα οποία είναι κρίσιμα για το θέμα που συζητάμε, είτε να έχουμε την άρνησή κατάθεσής τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Είναι ξεκάθαρο, κύριε Λοβέρδο. Καταγράφηκε.

Τον λόγο έχει η κ. Αραμπατζή από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώ λέγοντας ότι εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, που διαχρονικά, στέρεα και απερίφραστα καταδικάζουμε κάθε μορφή βίας, δεν ανεχόμαστε μαθήματα όψιμης πολιτικής ευαισθησίας από όσους μέσα εδώ μιλούσαν για «γερμανοτσολιάδες», για «κρεμάλες στο Σύνταγμα», για «Τσολάκογλου» και άλλα επαίσχυντα. Πολλώ δε μάλλον, εγώ προσωπικά δεν δέχομαι μαθήματα όψιμης πολιτικής ευαισθησίας από τον κ. Ξυδάκη, που ως Υπουργός Πολιτισμού αποτελεί τον ενταφιασμό του ακτινοβόλου μνημείου της Αμφίπολης της Μακεδονίας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Μακεδονία, στις Σέρρες, την πατρίδα του Μακεδόνα αρχιστράτηγου της Επανάστασης του 1821, του ήρωα Εμμανουήλ Παππά. Δεν φανταζόμουν ποτέ ότι θα έρθει η μαύρη στιγμή που θα χρειάζοταν να ανέβω στο Βήμα εδώ του ελληνικού Κοινοβουλίου για να υπερασπιστώ το αυτονόητο, την ελληνικότητα της Μακεδονίας μας και να την υπερασπιστώ, δυστυχώς –κα αυτό είναι το πιο επώδυνο– όχι απέναντι σε ξένους εισβολείς, αλλά απέναντι σε μία ελληνική Κυβέρνηση που πρόθυμη και βιαστική, με ενθουσιασμό πανηγυρίζει το ξεπούλημα της, μία Κυβέρνηση εφιάλτη που ανοίγει την «κερκόπορτα» στους Σκοπιανούς, προσφέροντάς τους στο πιάτο τη διακαή, ψευδεπίγραφη, ανιστόρητη εθνική τους επιδίωξη από το 1944 ακόμη.

Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι ένας εσμός «εθνομηδενιστών», όπως σας χαρακτήρισε ο Μίκης Θεοδωράκης, που ονομάζεται

«ελληνική Κυβέρνηση», θα έφτανε στο σημείο να λειτουργήσει τόσο μειοδοτικά, εκχωρώντας όνομα, γλώσσα, εθνότητα, το μπόλι δηλαδή της εθνικής συνειδησης, της εθνικής ταυτότητας.

Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι θα υπάρξει Έλληνα Πρωθυπουργός που χωρίς ντροπή θα αναγνωρίσει τους Σκοπιανούς ακόμη και τον όρο «μακεδονικός λαός» και μάλιστα μονοπωλιακά, που θα αισθάνεται υπερήφανος γι' αυτό, κραδαίνοντας τη ρηματική διακοίνωση των Σκοπίων πριν από λίγες μέρες εδώ στο Βήμα της Βουλής.

Βρέθηκε, δυστυχώς, όμως αυτή η Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα και των προθύμων, η Κυβέρνηση των καλύτερων υπερασπιστών του Ζόραν Ζάεφ. Βρέθηκαν οι εμπρηστές του σκοπιανού αλτρωτισμού που κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πότε θα ξανά ξυπνήσει. Βρέθηκαν οι ηθικοί και πολιτικοί αυτοουργοί της εκκόλαψης του δόγματος του «μακεδονισμού», της «Μακεδονίας του Αιγαίου», του εθνικιστικού συνθήματος «η Μακεδονία στους Μακεδόνες».

Βρέθηκαν Έλληνες Βουλευτές που ισχυρίζονται, όπως έκανε χθες ο παριστάμενος κ. Φίλης, ότι η Μακεδονία δεν ήταν ελληνική, αλλά έγινε ελληνική και ότι όποιος μιλάει για ελληνική Μακεδονία δημιουργεί αλτρωτισμό.

Αλλά μήπως δεν ήσασταν εσείς που μέχρι χθες υποστηρίζατε ότι τα Σκόπια πρέπει να ονομάζονται «Μακεδονία» σκέτο; Κι αν το ξεχάσαμε, μας το θύμισε, δυστυχώς, πριν από λίγες ώρες η Προεδρεύουσα, η κ. Χριστοδουλόπουλου, δηλώνοντας μάλιστα περήφανη για την υπογραφή της στο κείμενο των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, περήφανη που αντιστρατεύοταν αυτή και οι ομοϊδεάτες σας το εθνικό συμφέρον σε μία κρίσιμη στιγμή. Τη στιγμή που ο Κώστας Καραμανλής έδινε την μάχη του Βουκουρεστίου, οχυρώνοντας τη χώρα μας με το αδιαπραγμάτευτο όπλο του «βέτο», το όπλο που έλεγε «πρώτα λύση και μετά ένταξη» στους Σκοπιανούς. Κι εσείς, βεβαίως, το ξεπουλήσατε κοψοχρονιά. Γιατί μπροστά στα ιστορικά κατάλοιπα της αριστερής σας ιδεολογίας δεν υπάρχει τίποτα εθνικό, δεν υπάρχει τίποτα πατριωτικό.

Είστε τόσο θλιβεροί που καλείτε την ελληνική Βουλή να νομοθετήσει, όταν το υφιστάμενο σύνταγμα της FYROM έχει ακόμα τον τίτλο «Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας». Είστε τόσο θλιβεροί που μας καλείτε να νομοθετήσουμε εν λευκώ και εν κενώ, με τον κ. Κατρούγκαλο να παραδέχεται ύστερα από τις πιέσεις της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν μπορεί να καταθέσει το ενιαίο κείμενο με τις συνταγματικές αλλαγές στα Σκόπια, γιατί πολύ απλά καμμία συνταγματική Αναθεώρηση στα Σκόπια δεν έχει ολοκληρωθεί! «Γουρούνι στο σακί», «άρον-άρον σταύρωσον αυτόν», όπως θα έλεγε και ο λαός μας.

Ποδοπατάτε και εξευτελίζετε τη Βουλή, περιφρονείτε τον ελληνικό λαό, κουρελιάζετε τη λαϊκή κυριαρχία. Εσείς, οι δήθεν δημοκράτες, οι δήθεν προοδευτικοί, οι δήθεν, δήθεν, δήθεν κλείνετε τα μάτια και τα αυτιά σε αυτό που συνέβη την Κυριακή στο Σύνταγμα, σε αυτό που συνέβη πριν λίγους μήνες ξανά εδώ στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, σε όλη τη χώρα. Εκεί που ο λαός διατρανώσε και διατρανώνει το «όχι» στην εκτρωματική Συμφωνία των Πρεσπών, τον λαό που εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, λοιδορήσατε, χαρακτηρίζοντάς τον «ακροδεξιό» και «ετερόκλητο όχλο», απαξιώνοντας το αγνό πατριωτικό φιλότιμο του.

Κι όταν είδατε ότι παρά τη χυδαιολογία και τη σπίλωση του πατριωτικού τους φρονήματος τα εκατομμύρια των Ελλήνων συνέχισαν να είναι στο δρόμο διαδηλώνοντας για τη Μακεδονία, περάσατε στις θλιβερές σας πράξεις. Αποφασίσατε να τους διαλύσετε με δακρυγόνα, τραμπουκισμούς, με προβοκάτσες. Πιάσατε δουλειά, κ. Γεροβασίλη κι εσείς και η γενίτσαρος της παράταξής μας, η κ. Παπακώστα.

Σε σας δεν έχει νόημα να απευθυνθώ, κ. Γεροβασίλη, όμως, θα ήθελα να ρωτήσω την κ. Παπακώστα που έχει το θράσος να πιάνει στο στόμα της το όνομα του ιδρυτή της παρατάξεώς μας, του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Δεν ντραπήκατε όταν είδατε απλούς ανθρώπους, γυναίκες, παιδιά, ηλικιωμένους, που κατέβηκαν από κάθε γωνιά της χώρας, ειρηνικά και με αξιοπρέπεια να διαδηλώνουν, να μην μπορούν να αναπνεύσουν από τα δακρυγόνα; Δεν ντραπήκατε όταν με τις δικές σας εντολές υλοποιήθηκε το ύπουλο σχέδιο των παρακρατικών ομάδων για να διαλυθεί αυτό το ειρηνικό συλλαλητήριο;

Ο λαός, όμως, δεν σας φοβάται. Θα βρεθεί ξανά στους δρόμους και σήμερα και αύριο και όποτε χρειαστεί, όσα χημικά κι αν ρίξετε, όσους κουκουλοφόρους κι αν επιστρατεύσετε. Θα είναι εδώ για να φωνάξει «όχι» στην κατάπνυση αυτή συμφωνία που φέρνετε κόντρα στη θέλησή του!

Εσείς, «την κάθε λέξη του Συντάγματος» που έλεγε ο κ. Τσίπρας, σήμερα την κάνετε κουρελόχαρτο. Εσείς, οι δήθεν υπερασπιστές της λαϊκής ετυμηγορίας, που τώρα με κάθε τρόπο αποφεύγετε, φτάνοντας τα όρια της κοινοβουλευτικής εκτροπής. Εσείς οι έτοιμοι, με δανεικές, ύποπτες, ετερόκλητες συμμαχίες, με μία Κυβέρνηση μειοψηφίας, με μία Κυβέρνηση «παλιάτσο», θέλετε να περάσετε με κάθε μέσο, με κάθε τρόπο, με κάθε κόστος την μαύρη αυτή συμφωνία, μία τεχνητή πλειοψηφία ανταλλαγμάτων σε απόλυτη δυσαρμονία με τη λαϊκή βούληση!

Γι' αυτό η αυριανή ψηφοφορία δεν είναι μόνο μία ανεπανόρθωτη πληγή στο εθνικό Σώμα, αλλά μία πληγή στη δημοκρατία και στην ανόθευτη λαϊκή αντιπροσώπευση. Αυτή, βεβαίως, δεν σεβάστηκε ούτε και ο μέχρι πρότινος συγκυβερνήτης σας, ο κ. Καμμένος, αναπαυόμενος αυτός και οι επτά Υπουργοί του τέσσερα χρόνια στα προνόμια της υπουργικής καρέκλας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Σε ένα λεπτό ολοκληρώνω. Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Αυτός νομίζει τώρα ότι με πλαστά, ιδιοτελή και ψηφοθηρικά δήθεν όχι μπορεί να ξεπλύνει το κακό που προκάλεσε στη χώρα. Όχι, κύριε Καμμένε, δεν ξεπλένεστε, δεν αθώνεστε. Είναι πολύ αργά. Εσείς επιτρέψατε να υπογραφεί η Συμφωνία των Πρεσβιών. Εσείς προσήλθατε στη Διάσκεψη του ΝΑΤΟ, δίπλα-δίπλα με τον κ. Ζάεφ. Και εάν αύριο η συμφωνία ψηφιστεί θα είστε το ίδιο υπόλογος με τον Αλέξη Τσίπρα.

Κυρίες και κύριοι, αύριο δεν θα είναι μία συνηθισμένη ψηφοφορία, μία ψηφοφορία που αθροίζονται απλά τα «όχι» και τα «ναι». Θα είναι μία ψηφοφορία ηθικού αναμετρήματος με την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας, τις μακραίωνες θυσίες αυτού του ταλαιπωρημένου έθνους, μία ηθική αναμέτρηση με τις ρίζες και τον αγνό πατριωτισμό.

Η Νέα Δημοκρατία και προσωπικά ο Κυριάκος Μητσοτάκης έκανε και θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι μας για την αποτροπή αυτής της εθνικής ήττας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώνετε, κυρία συνάδελφε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν κατέβω από το Βήμα θέλω να απευθυνθώ όχι στον ΣΥΡΙΖΑ -μάταιος κόπος!- αλλά σε εσάς, τους πέντε, έξι Βουλευτές που κρατάτε την τύχη αυτής της συμφωνίας στα χέρια σας. Θέλω να σας παρακαλέσω να σκεφτείτε εθνικά, να σας παρακαλέσω να κοιτάξετε τους ψηφοφόρους σας στα μάτια, αυτούς που σας έστειλαν εδώ με άλλη εντολή και με άλλη εξουσιοδότηση, να σας παρακαλέσω να πείτε μαζί μας το μεγάλο όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αύριο πάνω απ' όλα αναζητείται η εθνική συνείδηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, θα το πω για άλλη μία φορά. Εάν όλοι από επτά λεπτά μιλάτε εννέα λεπτά, θα φύγουμε από εδώ στις 2.30'. Εάν θέλετε, μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Δεν έχω καμμία αντίρρηση. Εγώ είμαι πρόθυμος. Εδώ θα είμαι!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Η κ. Αραμπατζή διαβάζοντας μία ομιλία προηγουμένως, μου απέδωσε τη φράση, ότι δηλαδή εγώ είπα ότι η Μακεδονία δεν είναι ελληνική. Είναι ψευδές, συκοφαντικό. Φαντάζομαι κάποια κακή ενημέρωση έχει. Μίλησα στην Επιτροπή της Βουλής. Υπάρχουν Πρακτικά, υπάρχουν βίντεο.

Είπα τα εξής, εν συντομία: Η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική. Υπάρχουν και οι Μακεδονίες των άλλων. Η Συνθήκη του

Βουκουρεστίου λέει ότι η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας μοιράστηκε σε τρεις χώρες. Το μεγαλύτερο μέρος είναι στην Ελλάδα και είναι η ελληνική Μακεδονία.

Είπα, επίσης, ότι το σύνθημα «Η Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική» είναι σύνθημα το οποίο υποκρύπτει αλυτρωτισμό. Είναι παραβίαση της Συνθήκης του Βουκουρεστίου.

Επαναλαμβάνω: Η ελληνική Μακεδονία είναι ελληνική. Όλα τα άλλα υποκρύπτουν αλυτρωτισμό εναντίον άλλων χωρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, κύριε Φίλη.

Είναι ξεκάθαρο αυτό που είπατε. Νομίζω ότι δόθηκαν διευκρινίσεις. Να προχωρήσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μην ξαναπέιτε την ομιλία σας. Είναι καταγεγραμμένη στα Πρακτικά. Απαντήσατε σε αυτό που είπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Αμφισβητήθηκε, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Βοηθήστε λίγο τη διαδικασία, συνάδελφοι!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Η ελληνική Μακεδονία έγινε κατά 99%-100% ελληνική ως προς την εθνολογική της σύνθεση με βάση δυστυχώς τα όσα συνέβησαν με την ανταλλαγή προσφύγων κ.λπ.. Όμως, το ότι σήμερα είναι τόσο συμπαγής εθνολογικά -είναι η συμπαγέστερη περιοχή στα Βαλκάνια- είναι ένα στοιχείο που πρέπει να μας δίνει αυτοπεποίθηση εθνική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Μην κάνετε ομιλία, κύριε Φίλη.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Τον λόγο, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τι θέλετε, κυρία Αραμπατζή;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ο κ. Φίλης είπε επί λέξει «η Μακεδονία έγινε ελληνική και ότι όποιος μιλάει για ελληνική Μακεδονία δημιουργεί αλυτρωτισμό».

Δεν περίμενα, βεβαίως, τίποτα διαφορετικό από έναν Υπουργό Παιδείας που μίλησε κατάπνυστα λέγοντας ότι δεν υπάρχει η γενοκτονία των Ποντίων!

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πού τα λέει αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ελάτε, κύριε Κοντονή. Μην καθυστερούμε άλλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Χωρίς χειρόγραφα δεν μπορεί να μιλήσει! Φέρτε τα Πρακτικά!

ANNA - ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Μιλά με τεκμήρια όμως! (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Φίλη, έχει ανέβει συνάδελφός σας στο Βήμα!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Με αυτά πήρατε την εξουσία! Με τα ψέματα και την αναισχυντία σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Το θέατρο τελείωσε!

ANNA - ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Όντως, τελείωσε!

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ: Ευτυχώς τελείωσε, με μεγάλο κόστος όμως!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, έχει ανέβει συνάδελφός σας στο Βήμα! Να προχωρήσουμε.

Ορίστε, κύριε Κοντονή, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα σκοπό να ξεκινήσω την ομιλία μου λέγοντας ότι σήμερα η Βουλή ύψωσε ένα τείχος απέναντι στην ακροδεξιά και με την τοποθέτηση του εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας και με την τοποθέτηση του εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ. Και ήταν ευτυχές το γεγονός ότι και ο κ. Κουμουτσάκος σήμερα το βράδυ καταδίκασε την επίθεση που δέχτηκε η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τζάκρη στο σπίτι της.

Αυτή η ρητορεία, όμως, και αυτοί οι χαρακτηρισμοί που εκτοξεύετε, μη νομίζετε ότι περνάτε χωρίς έλεγχο. Και θα έλεγα ότι καλό είναι να μείνουμε σε αυτό το δημοκρατικό μέτωπο, το οποίο το πρωί διεφάνη να υπάρχει με την καταδίκη της νεοναζιστικής οργανώσεως της Χρυσής Αυγής και να μην επεκτείνεστε σε χαρακτηρισμούς και προσβολές.

Και καλό θα είναι, επίσης, και ο κ. Μητσοτάκης να αναλογιστεί

το ατόπημα στο οποίο προέβη την Κυριακή: να μην καταδικάσει αυτά που έπρεπε να καταδικάσει, αλλά να καταδικάσει την Κυβέρνηση και τους άντρες της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι έκαναν το καθήκον τους με αξιοπρέπεια και με αποτελεσματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα επιχειρήματα σχετικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών νομίζω ότι ακούστηκαν όλα. Δεν θα τα επαναλάβω. Δεν θα επαναλάβω τα φύλλα της Εφημερίδας της Κυβέρνησης, του ελληνικού κράτους, τα οποία αναφέροντο στη «Δημοκρατία της Μακεδονίας», τα σχολικά εγχειρίδια τα οποία αναφέρονταν και αυτά στη Μακεδονία ως Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, σε δηλώσεις Υπουργών και Πρωθυπουργών της χώρας που ονόμαζαν τη γλώσσα μακεδονική. Νομίζω ότι ακούστηκαν τα πάντα και δεν χρειάζεται να τα ξαναλέμε.

Και δεν χρειάζεται εμείς του ΣΥΡΙΖΑ να τα επαναλαμβάνουμε, διότι μιλάτε εσείς. Και αυτά που λέτε, έρχονται σε ευθεία σύγκρουση με το ίδιο το κείμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών, το οποίο είχε την ευκαιρία οποιοσδήποτε καλόπιστος πολίτης να το διαβάσει την Κυριακή που δημοσιεύτηκε στο μέγιστο μέρος των αθηναϊκών εφημερίδων. Εάν συγκρίνει αυτά που λέτε εσείς και αυτά που λέει το κείμενο, δεν χρειάζεται να μιλάει ο ΣΥΡΙΖΑ. Τα επιχειρήματα τα δίνετε μόνοι σας.

Γι' αυτό σε αυτό το οποίο θα αναφερθώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η κοσμογονία η οποία συντελείται στο πολιτικό σκηνικό της χώρας κατά κύριο λόγο εξαιτίας της Συνθήκης των Πρεσπών. Μία συγκυβέρνηση διελύθηκε εξαιτίας αυτής της συμφωνίας, ένα κόμμα έπαψε να θεωρείται κατά τον κανονισμό της Βουλής Κοινοβουλευτική Ομάδα, ένας συνασπισμός κομμάτων κατέρρευσε, διότι μία συνιστώσα διέγραψε την άλλη και κάθε μέρα, κάθε βδομάδα βλέπουμε μέλη της κεντρικής επιτροπής του ΚΙΝΑΛ να αποχωρούν. 'Ισως γι' αυτό η κ. Γεννηματά προκήρυξε και έκτακτο συνέδριο για εκλογή νέας κεντρικής επιτροπής. Προφανώς, βλέπει ότι τα διορισμένα μέλη της κεντρικής επιτροπής του ΚΙΝΑΛ αποχωρούν το ένα μετά το άλλο.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συνιστούν ένα πραγματικό θέμα εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ ούτε μία συνομιλία. Όποιοι θέλουμε να βλέπουμε την πραγματικότητα καθαρά, χωρίς παρωπίδες, αντιλαμβάνομαστε ότι αυτό που γίνεται στην ελληνική Βουλή αυτές τις μέρες είναι μία κορυφαία διαδικασία, μία από τις κορυφαίες της Μεταπολίτευσης. Γι' αυτόν τον λόγο παράγει όλα αυτά τα φαινόμενα που διαπιστώνουμε -είναι μία συνολική αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού- διότι μέσα σε αυτή τη σύγκρουση εμπεριέχεται ιδεολογική σύγκρουση, πολιτική σύγκρουση και σύγκρουση πρακτικών.

Και καλό θα είναι, κατά τη γνώμη μου, να αναλογιστούν μερικοί γιατί άραγε έχουν γίνει αποσυνάγωγοι των ευρωπαϊκών κοινοτικών ομάδων.

Να αναλογιστούν γιατί οι Ευρωπαίοι σοσιαλιστές διεκδικούν να συνομιλούν με τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Αλέξη Τσίπρα και όχι με το ΠΑΣΟΚ και την κ. Γεννηματά και γιατί το σοσιαλιστικό κόμμα της Γερμανίας, το SPD, προσκαλεί τον ΣΥΡΙΖΑ στο συνέδριο του και όχι το ΠΑΣΟΚ.

Αυτά, λοιπόν, είναι τα μεγάλα ζητήματα, τα οποία θέτει η συζήτηση. Αυτά συνιστούν αντικείμενο συζήτησης και μελέτης και προσδιορίζουν τις μεγάλες συγκρούσεις της εποχής μας. Δυστυχώς, σε αυτές τις συγκρούσεις, εσείς μένετε για άλλη μία φορά ουραγοί. Διότι η Αριστερά συγκρούεται με τον εθνικισμό με τον εθνικολαϊκισμό και προσπαθεί να δώσει λύση σε ένα πρόβλημα που άνθρωποι που δεν έχουν καμία σχέση με την Αριστερά, δεν έχουν καμία σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως είναι ο Νίκος Μέρτζος, δημόσια τοποθετούνται και λένε ότι επιτέλους αυτή η συμφωνία δεν αφήνει καμμία πληγή.

Αυτά τα ακούτε ή έχετε γίνει απλώς το εργαλείο μιας άθλιας προπαγάνδας για να πείσει η Κυβέρνηση, εκμεταλλευόμενοι ένα εθνικό θέμα, πράγμα μοναδικό στην ιστορία αυτού του τόπου; Μπρος στο πάθος σας να πείσει η Κυβέρνηση, καλείτε τους Βουλευτές να μην ψηφίσουν μία συμφωνία, στην οποία πιστεύουν! Καλείτε τους Βουλευτές του Ποταμιού να μην ψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών για να πείσει η Κυβέρνηση. Αυτό είναι εθνικά υπεύθυνη στάση; Αυτό είναι πατριδοκαπηλία από τη μία μεριά στην εκφώνηση της άποψής σας και, από την άλλη, είναι μία

ανεύθυνη στάση, διότι βάζετε πάνω από τα εθνικά θέματα και πάνω από την κρίση των Ελλήνων Βουλευτών το κομματικό και το μικροκομματικό συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω λέγοντας το εξής: Αν δεν ψηφιστεί η Συμφωνία των Πρεσπών, αντιλαμβάνεστε σε ποια δεινή θέση θα βρεθεί η χώρα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αντιλαμβάνεστε ότι το μόνο που θα μένει από όλη αυτήν την ιστορία είναι να ονομάζεται, όπως είχε προβλέψει τον κίνδυνο ο Κωνσταντίνος Μητσότακης, αυτή η δημοκρατία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και τότε να δημιουργούνται οι αλυτρωτισμοί συνεχώς εις βάρος της Ελλάδας και η καπηλεία της αρχαίας ελληνικής ιστορίας;

Θα πω κι ένα τελευταίο, το οποίο ανέφερα στην επιτροπή και θεωρώ ότι είναι σκόπιμο να το αναφέρω και στην Ολομέλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δεκαπέντε χρόνια περίπου, ο Ελληνοκυπριακός Ελληνισμός καταψήφισε το σχέδιο Ανάν. Εάν είχε ψηφιστεί το σχέδιο Ανάν, ο τουρκικός στρατός θα είχε αποχωρήσει από την Κύπρο. Σήμερα, είναι ακόμα εκεί. Και θα πρέπει να αναλογιστείτε όσοι τότε με τα ίδια επιχειρήματα λέγατε ότι αυτή η λύση δεν είναι σύμφωνη με τον πατριωτισμό, ποιο είναι σήμερα το έδαφος της συζήτησης;

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι Τουρκοκύπριοι αντιδρούν στην παράδοση της Μόρφου και της Αμμοχώστου, που προέβλεπε το σχέδιο Ανάν να παραδοθούν στην ελληνοκυπριακή διοίκηση. Και το χειρότερο από όλα είναι ότι στο τραπέζι για πρώτη φορά έχει πέσει η συζήτηση, όχι για δικαιοδική, διζωνική ομοσπονδία, αλλά για χαλαρή ομοσπονδία. Και οι Τούρκοι θέτουν και το ζήτημα της συνομοσπονδίας, δηλαδή διχοτόμηση διεθνώς αναγνωρισμένη. Αυτή είναι η κατάντια της πατριδοκαπηλίας. Αυτή είναι η κατάντια των φοβικών συνδρόμων, τα οποία οδηγούν σε διπλωματικές πρώτα ήττες και μετά σε μόνιμες και εθνικές τραγωδίες.

Αναλογιστείτε, λοιπόν, εσείς τις ευθύνες σας. Εάν έχετε συνείδηση που τοποθετεί το εθνικό συμφέρον πάνω από το κομματικό, ψηφίστε τη συμφωνία των Πρεσπών, ψηφίστε την εθνική γραμμή που πρώτοι εσείς είχατε οριοθετήσει με αποφάσεις της Βουλής των Ελλήνων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία φορά θα το πω: Κάνετε τα επτά λεπτά εννέα λεπτά. Ετοιμαστείτε να φύγουμε στις 2.30'.

Τον λόγο έχει ο κ. Κικιλίας από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Την ύστατη στιγμή, πριν από την κορυφαία σκηνή του δράματος των Πρεσπών, θέλω να αρχίσω την ομιλία μου, απευθύνοντας στην ψυχή του Ελληνισμού, της Μακεδονίας, την παρακαταθήκη του Ελύτη. «Ήρθαν ντυμένοι φίλοι αμέτρητες φορές οι εχθροί μου το παμπάλαιο χώμα πατώντας. Και το χώμα δεν έδωσε ποτέ με τη φτέρνα τους».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και καιρό έχω αντιταχθεί ειλικρινώς και καθαρά στις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για το σκοπιανό. Σήμερα, δικαιώνονται επί τα χείρω οι αρχικές μου ενστάσεις.

Γι' αυτό, κύριε Ξυδάκη, είμαι κατηγορηματικά αντίθετος στην επικύρωση της εθνικά επιζήμιας Συμφωνίας των Πρεσπών. Θεωρώ άκρως διαφωτιστική την αρχαιολογία της Συμφωνίας των Πρεσπών, το πώς δηλαδή φτάσαμε στη σημερινή διαδικασία. Είναι πρόδηλο ότι ο κ. Τσίπρας ενέταξε τη διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση Ζάεφ στους σχεδιασμούς του για τις εκλογές του 2019. Εξ αρχής το κίνητρό του, δηλαδή, δεν ήταν πατριωτικό ούτε επεδίωκε την προαγωγή του δημοσίου συμφέροντος. Στόχευε, απλώς, στη διάλυση των πολιτικών του αντιπάλων, των σχηματισμών δηλαδή της Αντιπολίτευσης, και την ισχυροποίηση του ΣΥΡΙΖΑ με το να εμφανιστεί ο ίδιος ως πολιτικός μάγος που επιλύει χρόνια προβλήματα. Δεν επεδίωκε τη βέλτιστη συμφωνία, αλλά τον ενδιέφερε να φέρει μία όποια συμφωνία πριν από τις εκλογές του 2019.

Επιπλέον, ο κ Τσίπρας σαρξ εκ της σαρκός της ανανεωτικής Αριστεράς εμφορείται από τις παρωχημένες ιδέες του διεθνισμού. Το ίδιο και αρκετοί από εσάς. Δεν είχε, όμως, καμμία ένσταση στο να αποδεχτεί τη μακεδονική εθνότητα και γλώσσα. Αυτές οι εθνικά επιζήμιες προβλέψεις στη Συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελούν για τον ίδιο προϊόν αναγκαστικού συμβιβασμού, αλλά προβολή της ιδεολογίας του. Εξαιτίας των δικών του και δικών σας ιδεολογικών αγκυλώσεων ήταν ο πλέον ακατάλληλος άνθρωπος να διαπραγματευτεί το μακεδονικό. Και διάλεξε για τη διεκπεραίωση σχεδιασμού τον κ. Κοτζιά.

Πολλοί λένε: «Μα καλά, κατηγορείτε τον Κοτζιά; Ο Νίκος είναι πατριώτης», ξεχνώντας ότι η κομματική μήτρα που εξέθρεψε τους κύριους Τσίπρα και Κοτζιά ήταν κοινή. Απλώς, ο κ Τσίπρας ανέγνωσε ορθά τη φιλοδοξία του κ. Κοτζιά, το πάθος του για την υστεροφημία του. Στον πνευματικό πληθωρικό κ. Κοτζιά δεν αρκούσε μία απλή υπουργική θητεία. Έτσι, σαγηνεύτηκε από την προοπτική να καταγραφεί στην ιστορία ως ο άνθρωπος που θα έλυσε το σκοπιανό. Επιθύμησε και εκείνος, όσο και ο Πρωθυπουργός, μία οποιαδήποτε συμφωνία, αρκεί να επιτυχανόταν εντός του ορίου της θητείας τους. Και αυτό το κείμενο υπογράφηκε. Ο κ. Τσίπρας θέλησε να καρπωθεί αποκλειστικά τη συμφωνία και εκμεταλλευόμενος τον παρορμητισμό του κ. Καμμένου εξώθησε τον κ. Κοτζιά σε παραίτηση και κράτησε ο ίδιος τη θέση του Υπουργείου Εξωτερικών, ώστε να πιστωθεί μόνος την κληρονομιά των Πρεσπών.

Και προβήκατε, κύριε Τσίπρα, χωρίς περίσκεψη, χωρίς λύπη, χωρίς αιδώ σε μία συμφωνία με την οποία η Ελλάδα εκχωρεί κυριαρχικά και ιστορικά της δικαιώματα, λαμβάνοντας ως αντάλλαγμα επικίνδυνες, αόριστες και αντιφατικές ρυθμίσεις. Δεν αναλογιστήκατε ούτε το πατριωτικό ερώτημα του Γιάννη Ρίτσου: «Πώς γίνεται οι άλλοι να ορίζουν λίγο-λίγο τη μοίρα μας, να μας την επιβάλλουν και εμείς να το δεχόμαστε;».

Η Ελλάδα, μία χώρα μέλος του NATO, της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ισχυρό στρατό και γεωπολιτική ισχύ, απεμπολεί εθελούσια τα δικά της και δικαιώνει τους Σκοπιανούς. Είναι ανήκουστο εκείνος που βρίσκεται σε ανάγκη -εν προκειμένω, το κράτος των Σκοπίων- και ζητά να επιβάλει τελικά τους όρους του και να παίρνει επώδυνα ανταλλάγματα από την Ελλάδα.

Αν και είναι πασιφανές ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν επιθυμεί, κυρίες και κύριοι, την επικύρωση της συμφωνίας, ο κ. Τσίπρας και εσείς κόπτεστε να περάσει από τη Βουλή. Ο κ. Τσίπρας ηγείται δε μιας Κυβέρνησης-τερατουργήματος, που κορμός της είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και άκρα της συραμμένα, ετερόκλητα μέλη, μια Κυβέρνηση-τερατούργημα, στηριγμένη σε ευκαιριακά και οριακά κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Λίγους μήνες πριν λήξει η θητεία της, προβαίνει σε μια πράξη που δεσμεύει εσάς και βλάπτει την Ελλάδα. Για ένα κορυφαίο εθνικό ζήτημα θα έπρεπε είτε να αναζητηθεί πλατιά συναίνεση εντός του Κοινοβουλίου είτε να προσφύγουμε στη λαϊκή ετυμηγορία, προφανώς μέσω των εκλογών.

Η άρνηση του κ. Τσίπρα αποδεικνύει ότι όσο, κατά την άποψή μου, περιφρονεί την Ελλάδα, όπως φαίνεται από την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών, άλλο τόσο περιφρονεί και τον Έλληνα πολίτη, αδιαφορώντας εμπράκτως για την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, παρ' ότι με τη Συμφωνία των Πρεσπών καταφέρατε βαρύ πλήγμα στην ελληνική ιστορία και τα εθνικά μας δίκαια, θα σας πω με παρησία, παραφράζοντας τον Γιάννη Ρίτσο, «τη Ρωμιοσύνη μην την κλαις, γιατί εκεί που πάει να σκύψει, πετιέται από εξορμή και αντρίεψι και θεριεύει, γιατί ετούτος ο λαός δεν γονατίζει, παρά μονάχα μπροστά στους νεκρούς του», τους νεκρούς Έλληνες που έχυσαν το αίμα τους για να ενσωματώσουν και να κρατήσουν τη Μακεδονία στον εθνικό κορμό.

Σ' αυτούς τους ήρωες είστε υπόλογοι, εσείς, κύριε Τσίπρα και εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι που υπερψηφίζετε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Και όσο υπόλογοι είστε στους πρόγονούς μας, άλλο τόσο και περισσότερο είστε υπόλογοι στις μελλοντικές γενιές Ελλήνων που θα υποστούν τις συνέπειες του καιροσκοπισμού σας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι ούτε καν να μπειτε στη διαδικασία να αναφέρεστε στο Κυπριακό και στο σχέδιο Ανάν. Σύσ-

σωμος ο Ελληνισμός της Κύπρου και της Ελλάδας έδωσε βροντερή απάντηση στο σχέδιο Ανάν που ζημίωνε τα κυπριακά και τα ελληνικά συμφέροντα και προφανώς είναι το χειρότερο παράδειγμα το οποίο μπορείτε να επικαλεστείτε σε ό,τι έχει να κάνει με αυτή την επαίσχυντη συμφωνία.

Και επειδή αναφέρατε τη Νέα Δημοκρατία και τα επεισόδια του συλλαλητηρίου της Κυριακής και τους Έλληνες αστυνομικούς και βάλατε στο στόμα του Πρόεδρου της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Μητσοτάκη πράγματα τα οποία δεν είπε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Το τι δεν είπε είναι το πρόβλημα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Είναι προφανές, κύριε Φίλη και κύριε Κουρουμπλή, που θέλετε να κελαηδήσω και να τραγουδήσω, ότι κανένα σεβασμό, καμμία εκτίμηση, καμμία συμπάθεια δεν έχετε στον Έλληνα και στην Ελληνίδα αστυνομικό.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη μαζί με την πολιτική ηγεσία της Κυβέρνησης εν γένει αποφάσισε ποιος θα είναι ο τρόπος που θέλησε να διαλύσει αυτό το ειρηνικό συλλαλητήριο εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας, που πάντως δεν είναι ακροδεξιοί.

Άρα ο τρόπος με τον οποίο αποφασίσατε να μεθοδεύσετε τη διάλυση αυτού του ειρηνικού συλλαλητηρίου σας χαρακτηρίζει και κρατήστε τα χέρια σας και τα λόγια σας μακριά από τη Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κικιλία.

Ο κ. Σπартινός έχει τον λόγο, από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ο συνάδελφος, ο κ. Κικιλίας προσπάθησε πριν από λίγο να βάλει τρίποντο χρησιμοποιώντας τους στίχους του Γιάννη Ρίτσου. Φοβάμαι ότι έκανε air ball.

Τον τελευταίο καιρό παρακολουθώντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σταδιακή διολίσθηση και πρόσφατα κατακρήμνιση της Νέας Δημοκρατίας στο άκρο δεξιό του πολιτικού φάσματος, μου έρχεται συχνά στο νου μια μικρή ιστοριούλα από τις ιστορίες του κ. Κούνερ του Μπρεχτ, έστω και αν ο σπουδαίος συγγραφέας είχε άλλο πράγμα στο νου του όταν την έγραφε.

Συνάντησε, λέει, τον κ. Κούνερ ένας φίλος του όταν είχε βγει βόλτα και τον ρώτησε τι κάνει. Και ο κ. Κούνερ απάντησε: «Ετοιμάζω το επόμενο λάθος μου», που είμαι σίγουρος ότι δεν θα είναι το τελευταίο λάθος της Νέας Δημοκρατίας γιατί έχουμε δει τόσα λάθη, τόσες γκάφες, τόσες ατελέσφορες τακτικές, τόσο άγχος για να πέσει αυτή η Κυβέρνηση που έχουν κάνει τη Νέα Δημοκρατία να προσχωρήσει σε μια ιδεολογικοπολιτική θέση που δεν είχε ποτέ μετά τη Μεταπολίτευση, όταν είχε καταφέρει ο ιδρυτής της να της προσδώσει μια κεντροδεξιά φυσιογνωμία και να την απαγκιστρώσει σιγά-σιγά από το μετεμφυλιακό σκοτεινό παρελθόν της προγονικής δεξιάς. Σήμερα παρατηρούμε την επιστροφή στη μήτρα.

Για την Αξιωματική Αντιπολίτευση η Κυβέρνηση πρέπει να πέσει εδώ και τώρα -ένα διαρκώς μεταφερόμενο «εδώ και τώρα»- για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Ένας είναι τα φιλολαϊκά μέτρα που έχει ήδη πάρει και θα συνεχίσει να φέρνει προς ψήφιση, που αντιστρατεύονται τις πολιτικές της νεοφιλελεύθερης λιτότητας, πολλά από τα οποία δεν θα τολμήσει να καταψηφίσει η Νέα Δημοκρατία. Και ένας δεύτερος είναι οι σκελετοί που κρύβονται στα ντουλάπια κάποιων που διερευνώνται αυτήν την περίοδο από τη δικαιοσύνη.

Βρήκε, λοιπόν, αφορμή, όταν αυτή η Κυβέρνηση τόλμησε να αγγίξει και να φέρει για λύση ένα σοβαρό και χρονίζον εθνικό ζήτημα, ένα ευαίσθητο -είναι αλήθεια- θέμα για πολλούς συμπολίτες μας, το μακεδονικό, να χρησιμοποιήσει ως όπλο την πιο φθηνή και επικίνδυνη πατριδοκαπηλία.

Εν προκειμένω, η Κυβέρνηση της Αριστεράς προτίμησε να μην ακολουθήσει τον δρόμο των προκατόχων της, δηλαδή τον δρόμο της αδράνειας και της αναβλητικότητας που μόνο σε ήττες οδήγησε τόσα χρόνια όσον αφορά το ζήτημα της ονομασίας της FYROM, έχοντας ως αποτέλεσμα μεταξύ άλλων η γεγονική χώρα να αναγνωρίζεται επίσημα με το όνομα «Μακεδονία» από τη συν-

τριπτική πλειονότητα των χωρών, οι οποίες χώρες δεν έδειχναν να ενδιαφέρονται να μπουν στη συζήτηση για την καπηλεία της ιστορίας της ελληνικής Μακεδονίας, για τους λανθάνοντες ή φανερούς αλτρωτισμούς των γειτόνων, που είχαν ιδιαίτερα οξυνθεί την περίοδο που κυβερνούσαν οι ομοϊδεάτες της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή οι πατριδοκάπηλοι της άλλης πλευράς.

Η συμφωνία διασφαλίζει το όνομα «Βόρεια Μακεδονία» έναντι όλων, την ιστορία της δικής μας Μακεδονίας, ενώ κλείνει ζητήματα αλτρωτισμού με τον πιο επίσημο τρόπο μέσω της συνταγματικής αναθεώρησης της γειτονικής χώρας και λύνει το θέμα της ιθαγένειας και της γλώσσας με τρόπο που μόνο κακόπιστοι ή απληροφόρητοι δεν το δέχονται, μια συμφωνία που δεν επιθυμούσε η Τουρκία για τους δικούς της προφανείς λόγους.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913 αποσπούσε τα Βαλκάνια από την επιρροή της καταρρέουσας τότε Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και σήμερα κάποιες άφρονες πολιτικές ηγεσίες που λειτουργούν με μικροκομματικές σκοπιμότητες, εξ αντικειμένου διευκολύνουν τον τουρκικό μεγαλοϊδεατισμό να πρωταγωνιστήσει στην περιοχή.

Βέβαια, η Νέα Δημοκρατία θέλει με τη στάση της στο μακεδονικό να κρύψει και την εσωτερική της διχοστοασία, γιατί είναι ηλίου φαεινότερον ότι περιλαμβάνει στους κόλπους της τόσο οπαδούς της εθνικής γραμμής της σύνθετης ονομασίας, όσο και τους αρνητές της χρήσης του όρου «Μακεδονία» και των παραγών του.

Δεν ξέρω αν θα έφταναν άλλα τριάντα χρόνια για να λύσει αυτό το εσωτερικό της πρόβλημα. Όμως, να μας συμπαθάτε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορούμε να σας περιμένουμε άλλα τριάντα χρόνια.

Όμως, τι να πει κανείς και για τη ΔΗΣΥ που ονειρεύτηκε κάποτε να γίνει ΚΙΝΑΛ και κατέληξε σε ένα μικρό, αλλοιωμένο ΠΑΣΟΚ που τρέχει πανικόβλητο πίσω από τη Νέα Δημοκρατία. Εδώ δεν έχουμε παρά ένα ανδρόκομο κόμμα που τύποις ανήκει στην κεντροαριστερή ευρωπαϊκή οικογένεια, αλλά στην πραγματικότητα μάλλον αποτελεί μια ομάδα αγχωμένων πολιτικών στελεχών με πολιτικό παρελθόν αλλά αβέβαιο μέλλον.

Ειδικά τις τελευταίες ημέρες μου δίνουν την εντύπωση ότι νιώθουν μάλλον άνετα που έμεινε ανοικτή η πρώτη θέση στο ψηφιδέλαιο Επικρατείας, που γενικά υπάρχει, βρε αδελφέ, κάποια ευρυχωρία για τη μοιρασιά των επόμενων βουλευτικών εδρών στους εναπομείναντες.

Επίσης, παρατηρούμε με έκπληξη και απογοήτευση στελέχη και συναδέλφους, όχι όλους, αλλά κάποιους, αρκετούς από την Αντιπολίτευση ανερωθρίαστα και με απίστευτο θράσος να συκοφαντούν άλλους συναδέλφους που για δεκαετίες υποστήριξαν με συνέπεια λύση του μακεδονικού στο πλαίσιο αυτό που πέτυχε η Κυβέρνηση, αδιαφορώντας ταυτόχρονα ή σφυρίζοντας αδιάφορα ή και συμμεριζόμενοι τις τρισάθλιες σε βάρος τους πρακτικές εκφοβισμών, απειλών, τραμπουκισμών, επιθέσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μέσα σε αυτό το τοξικό πολιτικό κλίμα, στις επερχόμενες ευρωπαϊκές και εθνικές εκλογές θα παρακολουθήσουμε τον σκληρό διαγκωνισμό για την απόσπαση ψήφων από τη θολή δεξαμενή της άκρας Δεξιάς ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία, τη Χρυσή Αυγή, κάθε λογής σύγχρονους μακεδονομάχους, τηλεοπτικές περσόνες που πουλάνε ματζούνια, φυλακτά για Νεφέλιμ και σκοταδισμό και πανικόβλητους ανεξάρτητους που ψάχνουν να εξασφαλίσουν την πολιτική τους επιβίωση.

Η Κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα επηρεαστούν απ' αυτό το πανηγύρι. Η επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών δεν αποτελεί την τελευταία πράξη αυτής της Κυβέρνησης, η οποία δεν πρόκειται να αφήσει εκκρεμότητες ως προς αυτά που έχει υποσχεθεί ότι θα φέρει προς ψήφισι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και ταυτόχρονα, θα αγωνιστούμε για τη σύγκλιση των αριστερών σοσιαλδημοκρατικών, οικολογικών και προοδευτικών δυνάμεων, τώρα που η επιστροφή στην κοινωνική και οικονομική κανονικότητα οδηγεί και στην πολιτική κανονικότητα, τώρα που

οι διαχωριστικές γραμμές μπαίνουν και πάλι εκεί που οι ανάγκες της ανήσυχης εποχής μας, των ταραγμένων και ρευστών καιρών στην Ευρώπη και στον κόσμο τις βάζουν.

Είναι η στιγμή που όλοι, είτε το θέλουν είτε όχι, θα διαλέξουν με ποιους θα πάνε και ποιους θα αφήσουν. Όσο για εκείνους που έχουν διαλέξει να παρακολουθούν με αγωνιστική αυτοϊκανοποίηση τα τεκταινόμενα, απλώς, κινδυνεύουν να βγουν έξω από το πεδίο της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Η κ. Αυλωνίτου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θα το λέω σε κάθε ομιλήτη που θα ανεβαίνει στο Βήμα. Παρακαλώ να τηρήσετε τους χρόνους, γιατί διαφορετικά θα φτάσουμε στις 2.30' και 3.00'. Αλλιώς, αποφασίστε ποιος δεν θέλει να μιλήσει σήμερα. Δεν θέλω να κλείσω τα μικρόφωνα.

Κυρία Αυλωνίτου, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επί είκοσι επτά συναπτά έτη πολλές κυβερνήσεις έλεγαν ότι θέλουν να λύσουν το σκοπιανό, αλλά φοβόντουσαν το πολιτικό κόστος και σιωπούσαν. Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ ανταγωνίζονταν στην εθνικιστική υστερία για το ποιος είναι πιο πατριώτης από τον άλλον, κοιτώντας μόνο να ψηφοθηρήσουν, ρίχνοντας τις ευθύνες ο ένας στον άλλον μέχρι να συγκυβερνήσουν, οπότε και αναγκάστηκαν να συμφωνήσουν σε όλα.

Σήμερα η Κυβέρνηση βάζει τέλος στην ατέρμονη διαμάχη, φέρνοντας τη Συμφωνία των Πρεσπών. Μας βρίζετε με διάφορους χαρακτηρισμούς. Απειλήσατε ότι θα μας βάλετε φυλακή. Τζογάρατε ότι θα κοπούν οι συντάξεις και όταν δεν έγινε, το νέο αφήγημά σας, χωρίς στοιχεία πάντα, στηρίχθηκε στην αθλιότητα της δήθεν ανταλλαγής της μη περικοπής των συντάξεων με το σκοπιανό.

Όλα αυτά, γιατί εξ ιδίων κρίνετε τα αλλότρια. Δεν μπορείτε να διανοηθείτε ότι υπάρχει μία κυβέρνηση που τόλμησε και δεν φοβήθηκε, αψηφώντας το πολιτικό κόστος, να δώσει ένα τέλος με τον καλύτερο δυνατό τρόπο σε μία διαμάχη που κόστισε στην Ελλάδα αποδυνάμωση του γεωπολιτικού της χώρου στα Βαλκάνια, ενίσχυση της επιρροής της Τουρκίας στα βόρεια σύνορά της, τεράστια σπατάλη σε διπλωματικό κεφάλαιο και κάνοντας ταμείο, είχε ως αποτέλεσμα εκατόν σαράντα χώρες να έχουν ήδη αναγνωρίσει τη γείτονα με το συνταγματικό της όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Πόσο καλά το είχε προφητεύσει ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσόστας το 1994, όταν έλεγε ότι πρέπει η Ελλάδα να δεχθεί τη μεικτή ονομασία, γιατί εάν δεν δεχθεί, θα πάμε σε σκέτη «Μακεδονία» και είναι απαράδεκτη υποκρισία εν ονόματι της εθνικής υπερηφάνειας και της εθνικής αδιαλλαξίας να δεχόμαστε να μείνει αυτό το κράτος με το όνομα «Μακεδονία» σκέτο.

Όμως, τι να σου κάνει; Βρέθηκε στον δρόμο του ο μακεδονομάχος Σαμαράς, που έχασε τη μοναδική ευκαιρία με τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας να επιβάλει όποιο όνομα ήθελε στη γείτονα και απλώς τα μούσκεψε, κατά τον αείμνηστο Κωνσταντίνο Μητσόστα.

«Εγώ πολέμησα για το σκοπιανό και εσείς, κύριε Τσίπρα, τα δίνετε όλα», υποστήριξε ο κ. Σαμαράς τον Ιούνιο του 2018, συνεχίζοντας ότι η συμφωνία είναι ντροπιαστική και ότι η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε το σκοπιανό με μόνο στόχο να διασπάσει τη Νέα Δημοκρατία.

Πώς κάποιος θα μπορούσε να σας διασπάσει, εάν εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν νιώθετε να ταρακουνιέστε από τα ακροδεξιά βαρίδια που έχετε ήδη στο κόμμα σας; Μήπως γιατί η θέση της Νέας Δημοκρατίας είναι άλλη από του κ. Σαμαρά και απ' αυτήν των Βουλευτών που προέρχονται από το ΛΑΟΣ; Ζηλεύετε το μέγεθος του ΛΑΟΣ και προσπαθείτε να το φθάσετε;

Ας θυμηθούμε την κ. Μπακογιάννη, Υπουργό Εξωτερικών, όταν αποδεχόταν τη σύνθετη ονομασία «Νέα Μακεδονία». Ας θυμηθούμε τον κ. Γεωργιάδη στο ΛΑΟΣ, όταν κατηγορούσε τον Κώστα Καραμανλή ως προδότη της Μακεδονίας, που κράτησε την εθνική γραμμή στο Βουκουρέστι το 2008 και ότι μαζί με την

κ. Μπακογιάννη κορόιδεψαν τον ελληνικό λαό, προσπαθώντας να παρουσιάσουν την άτακτη υποχώρηση ως επιτυχία.

Αυτόν τώρα, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, τον κάνετε Αντιπρόεδρο στο κόμμα σας, επιβάλλοντας αλλαγή στην εθνική στάση, που εσείς διαμορφώσατε. Κανένα όνομα με τον όρο «Μακεδονία», διακηρύσσει παντού ο κ. Γεωργιάδης.

Να σας θυμίσω τον κ. Αβραμόπουλο το 2012 και τον κ. Βενιζέλο το 2014 ως Υπουργούς Εξωτερικών, όταν πρότειναν αμοιβαία αποδεκτή σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό πριν από τη λέξη «Μακεδονία» για κάθε χρήση *erga omnes*; Να σας θυμίσω τον ίδιο τον κ. Μητσοτάκη, όταν επιβεβαίωνε στις 11-7-2017 στην Ολομέλεια της Βουλής τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, για όλες τις χρήσεις *erga omnes*, ως επίσημη θέση της Εθνικής Αντιπροσωπείας; Να σας θυμίσω την κ. Γεννηματά, που πρόσφατα ανέφερε ότι η χώρα μας έχει εθνική γραμμή, τη σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό;

Διαφωνείτε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, για τις θέσεις σας τώρα; Τι διαφορετικό κάνει αυτή τη συμφωνία απ' όσα λέγατε; Θα πετάγατε και τη σκούφια σας, εάν την είχατε φέρει εσείς, γιατί αυτή η συμφωνία, όχι μόνο πατάει στην εθνική γραμμή, αλλά είναι ακόμη πιο προωθημένη, γιατί φέρνει και τη συνταγματική καθιέρωση εκ μέρους της γείτονος του ονόματος έναντι όλων, ενώ ο όρος «Μακεδονία» σκέτο, χωρίς πρόθεμα ή «μακεδονικός» ανήκει μόνο στην Ελλάδα.

Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Αεροδρόμιο «Μακεδονία», μακεδονικός χαλβάς, έχουν χρήση μόνο στην Ελλάδα. Δηλαδή, όλα τα προϊόντα προέλευσης τόπου ως μακεδονικά αποτελούν αποκλειστικό δικαίωμα της ελληνικής Μακεδονίας και μην ψεύδεστε άλλο πάνω σ' αυτό. Με τόσες κωλοτούμπες, λοιπόν, εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, διχάζετε τον ελληνικό λαό, για να μην διχάσετε το κόμμα σας.

Τελειώνοντας, θέλω να σας πω ότι αυτή η ντροπιαστική συμφωνία, όπως λέτε, αλλάζει το όνομα της γείτονος από «Μακεδονία» σε «Βόρεια Μακεδονία» παντού. Αυτή η ντροπιαστική συμφωνία, όπως λέτε, αναγνωρίζει επίσημα ότι η γείτονα χώρα ουδεμία σχέση έχει με την ελληνική ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά. Αυτή η ντροπιαστική συμφωνία αναγνωρίζει ότι η μακεδονική γλώσσα, που αναγνωρίστηκε επί δικών σας ημερών, ανήκει στις νότιες σλαβικές γλώσσες, όπως μπορείτε να δείτε και να ελέγξετε μέσα στο ιστολόγιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, στους πίνακες για τις γλώσσες.

Βέβαια, κάποια στιγμή ξυπνήσατε και θυμηθήκατε τι πρέπει να κάνετε γι' αυτό. Ήταν το 2010, όταν στείλατε διπλωμάτες στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, για να δείτε τι μπορεί να γίνει. Να σας θυμίσω την απάντησή της κ. Σπέχαρ, ειδικής εκπροσώπου του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών; «Τώρα το θυμηθήκατε; Σαραντά χρόνια δεν αναζητήσατε καμμία αλλαγή».

Αυτή η ντροπιαστική συμφωνία αναγνωρίζει ιθαγένεια, που σκόπιμα προσπαθείτε να μπερδέψετε με την εθνότητα, αφού καμμία συμφωνία δεν έχει δικαίωμα να προσδιορίσει, όπως διευκρινίζεται άλλωστε στη ρηματική διακοίνωση.

Σύμφωνα με τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, *nationality* είναι όρος στη διεθνή πρακτική, που χρησιμοποιείται μόνο για την ιθαγένεια, δηλαδή τη νομική σχέση του πολίτη με το κράτος. Όσον αφορά το πώς μπορεί να αυτοαποκαλείται κάποιος κάτοικος της γείτονας χώρας, μπορεί να αποκαλείται όπως θέλει και όπως του αρέσει, είναι στη δική του αυτοδιάθεση.

Τέλος, αυτή η ντροπιαστική συμφωνία εξαλείφει οριστικά και αμετάκλητα κάθε είδους αλυτρωτισμό που βασίζεται σε ύπαρξη μειονότητας και μάλιστα υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών οι δυο χώρες θα βαδίσουν μαζί στον δρόμο της ασφάλειας, της ειρήνης, της συνεργασίας και της ανάπτυξης, ενώ οι πατριδοκάπηλοι, οι ανιστόρητοι μπουρδολόγοι και οι Βουκεφάλες και από τις δύο πλευρές των συνόρων θα μείνουν χωρίς βαρβάρους να τους περιμένουν.

Προσωπικά είμαι υπερήφανη, που ως μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου θα έχω συμβάλει στην υπερψήφισή αυτής της ιστορικής και πατριωτικής συμφωνίας και είμαι σίγουρη ότι και εσείς, κύριοι συνάδελφοι του δημοκρατικού τόξου, εάν ψηφίζατε κατά συνείδηση, θα ήσασταν στη σωστή πλευρά της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Αυλωνίτου.

Ο κ. Κουρουμπλής από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απόψε στην ιδιαίτερη πατρίδα μου αναρτήθηκαν φωτογραφίες και με το δικό μου πρόσωπο ως προδότη για αυτήν τη συμφωνία. Αφού καταδικάσω αυτά που αναφέρθηκαν εις βάρος άλλων συναδέλφων, θέλω να καλέσω αυτά τα ανδρείκελα, αυτούς τους αρουραίους, να βγουν στο δημόσιο χώρο και να μιλήσουμε και για την οικογενειακή καταγωγή του καθενός, τι έχει προσφέρει και πόσο αίμα έχει χύσει και η δική μου οικογένεια ακόμα, αφού η μακαρίτισσα η μητέρα μου ήρθε επτά χρόνων, από μια από τις πιο ευκατάστατες οικογένειες του Πόντου, με σφαγμένο τον πατέρα και τον αδερφό της, για να μην αναφέρω το αλβανικό μέτωπο. Αυτοί που πυροβολούσαν τα χέρια τους για να φύγουν από τον αλβανικό μέτωπο, είναι αυτοί. Ας βγουν, λοιπόν, να τα πουν αυτά δημόσια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ τολμώ να αναγνωρίσω με συνείδηση σε όλους τους Έλληνες έναν άδολο πατριωτισμό, ακόμα αν θέλετε και στους ακραίους. Όμως, όσοι γνωρίζουν ιστορία σε αυτόν τον τόπο -γιατί δυστυχώς οι περισσότεροι, θα το ληψήω να πω, είναι ανιστόρητοι- ξέρουν ότι ο άδολος πατριωτισμός χρησιμοποιήθηκε από μυστικές εχθρικές δυνάμεις εις βάρος του τόπου.

Εγώ λέω, λοιπόν, ότι αυτοί που έσφαζαν τους μακαριακούς, οι γριβικοί, πατριώτες ήταν, γιατί πίστευαν σε μία ιδέα, στην ένωση, πατριώτες και οι μακαριακοί. Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Να μπουν οι Τούρκοι στην Κύπρο. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα του πατριωτισμού κάποιων. Ας μην αναφερθώ σε άλλα γεγονότα.

Να πάω και στην περίπτωση του Α' Βαλκανικού Πολέμου. Κύριε Πρόεδρε, η συμφωνία των βαλκανικών χωρών τότε -γιατί πρέπει να ξέρουμε μερικά πράγματα- κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήταν πως ό,τι θα κατακτήσει ο κάθε στρατός, θα ανήκει και στη χώρα που το έχει κατακτήσει. Και το έκαναν αυτό οι βαλκανικές δυνάμεις, γιατί θεωρούσαν την Ελλάδα αδύναμη, ότι δεν θα μπορούσε.

Όμως, η Ελλάδα είχε έναν ηγέτη, τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που κατόρθωσε να πάρει το 51% της γεωγραφικής Μακεδονίας. Αυτόν τον ηγέτη, λοιπόν, το 1917 τον αναθεμάτισε ο ελληνικός λαός και το βασιλικό κατεστημένο. Και το 1922, εναντίον αυτού του ηγέτη, που κατόρθωσε να κάνει την Ελλάδα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών, σηκώθηκε όχι τούρκικο χέρι, όχι βουλγάρικο χέρι, αλλά ελληνικό χέρι εναντίον του.

Αυτόν τον ηγέτη το 1930 -και απευθύνομαι σε όλους τους ανθρώπους, αλλά κυρίως στους πρώην συντρόφους μου στο ΠΑΣΟΚ- τον είπαν προδότη, γιατί είχε τη γενναιότητα και την ευθύνη να φέρει μια συμφωνία με τον Κεμάλ Ατατούρκ για ειρήνη ανάμεσα στις δύο χώρες, υπόθεση που κράτησε σε μη πόλεμο τις χώρες ολόκληρες δεκαετίες. Ας διαβάσει κανείς τα Πρακτικά τι άκουσε τότε ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Ο ίδιος είπε χαρακτηριστικά «Έχω πάθει των παθών μου τον τάραχο».

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε μπροστά μας μια συμφωνία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν καταλάβαμε τη χώρα αυτή. Δεν την καταλάβαμε. Κατέλαβαν οι δυνάμεις της Ευρώπης στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο τη Γερμανία και έγινε η περίφημη Συνθήκη των Βερσαλλιών και ταπεινώθηκε η Γερμανία. Κέρδισε η Ευρώπη από αυτή τη συνθήκη; Το μόνο που κέρδισε ήταν να αφυπνιστεί ο γερμανικός σωβινισμός.

Όταν η Ελλάδα αποφάσισε την ειρηνική επίθεση κατά της Άγκυρας, εκείνη την άφρονα απόφαση του Βασιλιά και του τότε κατεστημένου, αφού είχαν ανατρέψει τον Ελευθέριο Βενιζέλο με το γνωστό «οίκαδε», κέρδισε η Ελλάδα; Αφυπνίσαμε τον τούρκικο σωβινισμό.

Τι κάνουμε, λοιπόν, τόσα χρόνια με την εκκρεμότητα; Πυροδοτούμε έναν σωβινισμό και έναν εθνικισμό. Και αν δεν έγινε η Συμφωνία στο Βουκουρέστι -αφήστε αυτά τα παραμύθια, θα μιλάμε πρόσωπο με πρόσωπο στον ελληνικό λαό- ήταν γιατί οι απέ-

ναντι αρνιόντουσαν αυτά που σήμερα δέχτηκαν. Αν είχαν δεχτεί αλλαγή στο Σύνταγμα, το erga omnes και όλα αυτά που περιλαμβάνει η συμφωνία, θα είχαν συμφωνήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πάρτε έναν χάρτη που κυκλοφορεί διεθνώς, να μην έχει εκτυπωθεί στην Ελλάδα. Τι λέει ο χάρτης αυτός; Ήταν ο Τσίπρας υπεύθυνος για αυτό; Όταν έγινε αναγνώριση από εκατόν σαράντα χώρες ήταν στην κυβέρνηση της Ελλάδος ο Τσίπρας; Για όλη αυτή την ιστορία που έχουν δημιουργήσει σε όλες τις χώρες και την εικόνα που έχουν δημιουργήσει είναι υπεύθυνος ο Τσίπρας; Τόση, λοιπόν, έλλειψη μνήμης, τόση υποκρισία και φαρисαϊσμός; Τουλάχιστον πείτε, αναγνωρίστε ότι έγιναν λάθη.

Πήρε την απόφαση ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο αείμνηστος, για το εμπάργκο, αλλά επειδή ήταν ηγέτης, είχε τη γενναιότητα μετά να προχωρήσει στην Ενδιάμεση Συμφωνία. Ήταν το πρώτο βήμα για να φτάσουμε εδώ. Διότι έχει αποδειχθεί ότι όσο υπάρχει εκκρεμότητα σε εθνικά ζητήματα, στο τέλος αποβαίνει εις βάρος της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εγώ, λοιπόν, θα ξεπεράσω όσα έχω ακούσει, τα οποία με θλίβουν, ειλικρινά με θλίβουν, γιατί δεν διανοούμαι να πω εγώ σε έναν Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας ότι είναι προδότης. Δεν το διανοούμαι. Δεν το επιτρέπει η κοιλτούρα μου, η παιδεία μου, η οικογένειά μου. Όμως επίσης δεν παραχωρώ σε κανέναν το δικαίωμα να απευθύνεται στις δημοκρατικές δυνάμεις. Γιατί; Αν θέλετε σας πω και ένα άλλο ιστορικό, γιατί δεν θέλω να ανοίγω τέτοια θέματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Η Ελλάδα ποτέ δεν έχασε ούτε σπιθαμή γης στην ιστορία της όταν είχε κυβερνήσεις δημοκρατικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα είναι απλό. Η συμφωνία πιστεύω ότι θα προχωρήσει και θα αποδειχτεί μελλοντικά ότι ο Τσίπρας είχε τη γενναιότητα, με κόστος προσωπικό, πολιτικό να αναλάβει μια τέτοια μεγάλη ευθύνη στους ώμους του. Γιατί αυτό εξυπηρετεί την πατρίδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κουρουμπλή, ολοκληρώστε με αυτό, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ζήτημα είναι άλλο, αν θα μπορέσουμε τουλάχιστον τα μεγάλα κόμματα, που έχουν ευθύνη κυβερνητική, να επεξεργαστούμε ένα εθνικό σχέδιο που πραγματικά θα συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη. Η δύναμη της οικονομίας θα λειάνει όποιες αδυναμίες, ενδεχομένως, μπορεί κανείς να βρει ψάχνοντας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κουρουμπλή, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Η δύναμη της οικονομίας και η δημιουργία μιας διμερούς οικονομικής σχέσης, ενός διμερούς πλαισίου, που δεν υπάρχει μέχρι σήμερα, θα επιτρέψει την ανάπτυξη της περιοχής και θα σβήσει τα μίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κουρουμπλή, έχετε φτάσει τα εννιά λεπτά. Σας παρακαλώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Θα σβήσει και θα αποτρέψει το μεγάλο και επικίνδυνο τόξο της Τουρκίας. Δεν μιλάτε για αυτό; Από αυτά απειλείται η Ελλάδα. Είναι ντροπή για την ιστορία της Ελλάδος να λέμε ότι θα μας απειλήσει αυτό το πολυεθνικό κράτιδιο. Είναι αστείο να το λέμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τον λόγο έχει ο κ. Κούζης από τη Χρυσή Αυγή.

Σας παρακαλώ πολύ για άλλη μία φορά, μην κάνουμε τα επτά λεπτά εννιάμισι και δέκα. Μπορώ να καταλάβω μισό ή ένα λεπτό παραπάνω. Μην εκμεταλλεύεστε την ανοχή του Προεδρείου.

Κύριε Κούζηλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΖΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ανοίξατε τους ασκούς του Αιόλου με τη συγκεκριμένη συμφωνία. Στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και Εθνικής Άμυνας ακούγαμε τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να λένε «δεν δίνουμε το

λιμάνι Θεσσαλονίκης, δεν δίνουμε τίποτα». Στις 1-10-2018 κατέθεσα επίκαιρη ερώτηση για αυτό το θέμα, με αφορμή τις δηλώσεις Ζάεφ, όπου έλεγε ότι τα Σκόπια θα αποκτήσουν πρόσβαση στο Αιγαίο και δικαιώματα διέλευσης. Θα σας εξηγήσω αργότερα τι σημαίνει αυτό και πόσο επικίνδυνο είναι αυτό που κάνετε. Δεν απαντήθηκε ποτέ, λοιπόν.

Πάμε τώρα να δούμε τι λέει το Διεθνές Δίκαιο. Άρθρο 69, «Δικαιώματα κρατών άνευ ακτών»: «Τα κράτη άνευ ακτών έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν σε ισότιμη βάση στην εκμετάλλευση των πόρων της ΑΟΖ». Αν δεν είναι αυτό εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας, τι είναι;

Άρθρο 70, Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης: «Δικαιώματα γεωγραφικώς μειονεκτούντων κρατών, σε ισότιμη βάση». Άρα τα Σκόπια με αυτήν τη συμφωνία γίνονται ισότιμα με την Ελλάδα.

Άρθρο 124, που λέει στην παράγραφο 2: «Τα άνευ ακτών κράτη και τα κράτη διέλευσης μπορούν να χαρακτηριστούν ως κράτη διέλευσης και από τη στιγμή που θα περάσει ένας αγωγός». Δηλαδή, μόλις θα περάσει ο East Med, ο αγωγός που έχετε συμφωνήσει, αυτομάτως, χωρίς να κάνετε καμμία διακρατική συμφωνία με τα Σκόπια, έχουν το δικαίωμα να χαρακτηριστούν ως κράτος διέλευσης και να φτάσουν μέχρι τη Θεσσαλονίκη.

Άρθρο 125 παράγραφος 1: «Τα κράτη άνευ ακτών έχουν πρόσβαση από και προς τη θάλασσα για όλες τις μεταφορές». Αν συνδέσουμε σιδηροδρομικά Θεσσαλονίκη με τα Σκόπια, αυτομάτως χαρακτηρίζονται κράτος διέλευσης. Άρα αν δεν είναι αυτό εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας, τι είναι;

Ξαναγυρίζω στο άρθρο 124 του Διεθνούς Δικαίου και βλέπουμε στο άρθρο 14 της σύμβασης, της Συμφωνίας των Πρεσβών, που λέει ότι «τα μέρη θα αναπτύξουν περαιτέρω οικονομική συνεργασία και στους τομείς της ενέργειας». Καταλάβετε τώρα με ένα πολύ απλό άρθρο πώς εκχωρείται η εθνική κυριαρχία; Με πάρα πολύ απλούς τρόπους. Επειδή όμως είστε και λίγο πονηρούληδες οι του ΣΥΡΙΖΑ, κάνετε και ωραία deals, κάνετε και ωραίες συμφωνίες γιατί είναι και η «κονόμα» στη μέση. Το 2017 διαβάσαμε ότι θα έχουμε τη σύνδεση Δούναβη - Αξιού. Όλοι λένε τι ωραίο deal, τι μεγάλη επένδυση είναι αυτή. Έλα όμως που αυτομάτως φτάνει μέχρι τη Θεσσαλονίκη και τα Σκόπια και με αυτόν τον τρόπο θα ελέγχουν χρηματοπιστωτικές ροές, θα ελέγχουν όλη τη ροή των εμπορευμάτων και με αυτόν τον τρόπο για άλλη μία φορά τούς καθιστάτε χώρα διέλευσης. Οι περισσότεροι Βουλευτές δεν το γνωρίζουν. Στο Υπουργείο Εξωτερικών, όμως, -κάτι θα υπάρχει από κάτω, ο Καμμένος κάτι έχει ψελλίσει, κάτι έχει πει-ας τα βγάλουν όλα στη φόρα να δούμε τι έχει γίνει πάνω σε αυτά τα θέματα.

Αν τα είχατε αφήσει όλα αυτά και δεν είχατε κάνει τίποτα, τα Σκόπια ήταν έτοιμα να διαλυθούν. Γι' αυτόν το λόγο είχα καταθέσει και μία επίκαιρη ερώτηση, η οποία πάλι δεν απαντήθηκε από το Υπουργείο Εξωτερικών -σιγά μην απαντήσει-, «καζάνι έτοιμο να εκραγεί το κρατίδιο των Σκοπίων». Και όλοι βλέπαμε την τριχοτόμηση ή διχοτόμηση των Σκοπίων που έρχεται. Θέλετε να ακούσετε δηλώσεις πάνω σε αυτό το θέμα; Ο Καθηγητής κ. Σέρβερ του Πανεπιστημίου Τζον Χόπκινς, σε συνέντευξή του στο Βελιγράδι είπε: «Αν υπάρξει αλλαγή συνόρων στο Κόσοβο, θα οδηγήσει σε αστάθεια τα Σκόπια». ΗΓΠΑ, ο πρεσβευτής της Αμερικής στο Κόσοβο: «Δεν είναι κακή η ιδέα η διχοτόμηση των Σκοπίων και του Κοσόβου και η ένωσή τους». Σεπτέμβριος του 2018, διαρροές του ΝΑΤΟ έλεγαν «Τα Σκόπια θα διαλυθούν, αλλά αυτό θα πρέπει να γίνει υπό τον έλεγχο του ΝΑΤΟ». Το ρωσικό ΥΠΕΞ, τον Οκτώβριο του 2018 κάνει λόγο πως έρχονται μεγάλες ταραχές στα Σκόπια, έρχεται διχοτόμηση ή τριχοτόμηση των Σκοπίων και ξεκινάει ο πόλεμος των αγωγών. Αυτά που λέγαμε πριν ότι πάτε να κάνετε και πόσο μεγάλες business παίζετε πλέον, γιατί δεν είναι μόνο ιδεολογικό, είναι και η «μπίζνα» στη μέση. Στις 9 Ιανουαρίου του 2019 πολιτικός αναλυτής στα Σκόπια λέει ότι «έρχεται ομοσπονδιοποίηση ή δημιουργία καντονιών στα Σκόπια». Χωρίς να φέρετε καμμία συμφωνία, χωρίς να έχετε κάνει το παραμικρό, τα Σκόπια θα ήταν πλέον διαλυμένα.

Άρα, ανακεφαλαιώνω και λέω ότι αυτό που κάνατε δεν είναι μόνο ιδεολογικό, είναι και «μπίζνα». Προσπαθείτε να μπειτε μέσα στις χρηματοροές που υπάρχουν σε συγκεκριμένη ροή χρήματος στην περιοχή -στο μέλλον θα δούμε ποιος έχει πάρει και τι-

και εκχωρείτε εθνική κυριαρχία, με όλη τη συμφωνία.

Διαβάσαμε και μια δήλωση ενός Βουλευτή Δωδεκανήσου, που είπε «μακάρι να είχαμε μία τέτοια συμφωνία και στα Δωδεκάνησα». Είναι ντροπή όλα αυτά που ακούγονται και λέγονται, είναι μεγάλη ντροπή και η ιστορία θα σας κρίνει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κούζηλο.

Τον λόγο έχει η κ. Μεγαλοοικονόμου από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι θα είχε νόημα για την κοινοβουλευτική αυτή διαδικασία ούτε για τους Έλληνες πολίτες που μας παρακολουθούν αυτήν την ώρα, έστω και τόσο αργά, να επαναλάβω τα σημεία της συμφωνίας που έχουν ήδη εξηγηθεί. Εξάλλου τα έχουν αναλύσει πάρα πολύ σωστά η εισηγήτριά μας κ. Αναγνωστοπούλου, οι κύριοι Υπουργοί, οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι που προηγήθηκαν. Ωστόσο, θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μη μείνω σε δύο στοιχεία της συμφωνίας, τα οποία είναι ξεκάθαρα, αδιαμφισβήτητα και τα οποία πρέπει ο ελληνικός λαός να γνωρίζει, ώστε να σχηματίσει μία αληθινή εικόνα για τη σημερινή συμφωνία.

Κατ' αρχάς και το πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι η συμφωνία στο άρθρο 7 ορίζει ρητά και χωρίς καμμία αμφιβολία ότι η Βόρεια Μακεδονία δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με την ιστορία, τον πολιτισμό, την κουλτούρα της ελληνικής Μακεδονίας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα και ότι αντίστοιχα η γλώσσα της «Βόρειας Μακεδονίας» επίσης δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό, αλλά ανήκει ξεκάθαρα στις νότιες σλαβικές γλώσσες.

Και δεύτερον, εξίσου σημαντικό, η συμφωνία εξασφαλίζει πως δεν υπάρχει κανένα απολύτως περιθώριο δημιουργίας ή συγκρότησης ή ύπαρξης κάποιας υποτιθέμενης μακεδονικής μειονότητας, που θα μπορούσε με οποιονδήποτε τρόπο να απειλήσει τα συμφέροντα της Ελλάδας ή και της Μακεδονίας μας.

Αυτά είναι όσα πραγματικά καλούμεθα να υπερψηφίσουμε και τα οποία φυσικά δεν έχουν καμμία σχέση με την εικόνα που εδώ και καιρό η Αντιπολίτευση προσπαθεί μετά κόπων και βασάνων να προβάλει, με εμφανή και απώτερο σκοπό να μας διχάσει και να προκαλέσει ρήξη μεταξύ των Ελλήνων, ώστε να χωριστούμε σε στρατόπεδα, με βάση το πόσο πατριώτης είναι ο καθένας από μας.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριοι και κυρίες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, γιατί θεωρείτε μεγάλους και αληθινούς πατριώτες τους εαυτούς σας; Μήπως επειδή υπεξαιρέσατε και κατασπαταλήσατε τα χρήματα των Ελλήνων πολιτών; Γι' αυτό θεωρείτε τους εαυτούς σας υπερπατριώτες; Δεν μου απαντάτε, φυσικά.

Έτσι και εγώ θα μιλήσω προσωπικά για μένα, σε αυτό το σημείο. Ναι, θεωρώ τον εαυτό μου -και είμαι υπερήφανη- Ελληνίδα και πατριώτισσα. Όμως, αυτό που είναι δική μου κοσμοθεωρία σημαίνει ότι προσπαθώ να βλέπω μακροπρόθεσμα τα οφέλη που θα έχει η Ελλάδα και ο ελληνισμός και οπωσδήποτε να μην παραιτούμαι από κενούς συναισθηματισμούς. Έτσι θα δούμε όλοι μας ξεκάθαρα ποια είναι η αλήθεια και το συμφέρον της πατρίδας μας. Και θα με ρωτήσετε ποια είναι η αλήθεια. Σας απαντώ: Οι κάτοικοι της σημερινής Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και οσονούπω της «Βόρειας Μακεδονίας» αποδέχτηκαν εγγράφως με αυτήν τη συμφωνία ότι δεν έχουν καμμία σχέση με τον Μέγα Αλέξανδρο και τη ελληνική ιστορία. Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη νίκη από αυτή;

Το κοινοβούλιο τους δεσμεύτηκε εγγράφως, με τον πιο απόλυτο τρόπο, ότι δεν έχουν καμμία σχέση με τον δικό μας πολιτισμό και επομένως δεν θα μπορέσουν ποτέ στο μέλλον να εγείρουν κάποια διεκδίκηση σε σχέση με οτιδήποτε ελληνικό και μακεδονικό.

Ποιος μπορεί να αυτοαποκαλείται αληθινός πατριώτης, όταν προτιμά την κατάσταση που είχε παγιωθεί όλα αυτά τα χρόνια

και ειδικά από το 1990 και μετά, οπότε η γείτονα χώρα αυτοαποκαλούνταν απλώς «Μακεδονία»; Είχε αναγνωριστεί διεθνώς με αυτό το όνομα και δεν είχε κανέναν περιορισμό στο να μπορεί αυθαίρετα να διεκδικήσει ένα κομμάτι της δικής μας ιστορίας και του δικού μας πολιτισμού. Γι' αυτό σας ρωτώ και πάλι: Δηλαδή θα ήταν καλύτερα να αφήνουμε μια παγιωμένη εις βάρος μας κατάσταση από το να λύσουμε ένα πρόβλημα άπαξ δι' παντός, προασπίζοντας πλήρως τα εθνικά μας συμφέροντα;

Είναι άδικο να παθιάζουμε και να ξεσηκώνουμε τον ελληνικό λαό υπό τον εύκολο τίτλο ότι «η Μακεδονία είναι ελληνική». Και πιο εξωφρενικός τίτλος ακόμη είναι ότι «η δημοκρατία πουλάει τη Μακεδονία». Μέχρι αυτό το σημείο φτάσατε. Έτσι θέλετε να ξεσηκώσετε τον ελληνικό λαό, όχι για τίποτε άλλο, παρά μόνο για εντυπωσιασμούς και κυρίως για ψηφοθηρικούς λόγους. Είναι μια χρονιά εκλογών και ο κοντόφθαλμος στόχος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι να κερδίσει έστω και τις ελάχιστες ψήφους, συντηρώντας τέτοια συνθήματα και μία παράλογη στάση απέναντι στη συμφωνία.

Διότι, αν η Νέα Δημοκρατία παρέμενε πιστή στις αρχές της, που είχε φέρει στο Βουκουρέστι, δηλαδή ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό *erga omnes*, τότε θα έπρεπε να υπερψηφίσει το σημερινό νομοσχέδιο και όχι να εφευρίσκει προβλήματα που δεν υπάρχουν, μόνο και μόνο για να τρομοκρατεί τον ελληνικό λαό. Όμως, πουθενά η Νέα Δημοκρατία, καθώς και το ΠΑΣΟΚ -δεν μπορώ να το αφήσω απ' έξω- δεν έχουν τηρήσει υπεύθυνη πολιτική στάση για να την τηρήσουν τώρα. Η Ελλάδα έχει ανάγκη από ανθρώπους που υπερασπίζονται πραγματικά το μέλλον της και όχι από λαϊκιστές που πατούν στο λαϊκό συναίσθημα για να παρασύρουν και να εξαπατήσουν. Και κυρίως, αν θέλετε να είμαστε όντως πιστοί στις αρχές μας, στην ιστορία μας και στο αίμα που έδωσαν όσοι πολέμησαν για να υπάρχουν τα σημερινά σύνορα της Ελλάδος, τότε οφείλουμε -χωρίς δεύτερη σκέψη- να προσανατολιστούμε στο πώς θα επιτύχουμε μια αρμονική σχέση με τις γειτονικές μας χώρες και πώς θα εξασφαλίσουμε για το μέλλον την εδαφική μας ακεραιότητα. Όλα αυτά επιτυγχάνονται με σωστή διπλωματία και εν προκειμένω η ελληνική διπλωματική αντιπροσωπεία και ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας πέτυχαν την πιο συμφέρουσα συμφωνία για την Ελλάδα του σήμερα και του μέλλοντος.

Προτρέπω όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες να αναλογιστούν αν θα ήταν πράγματι καλύτερα να συνεχιστεί αυτή η εις βάρος μας κατάσταση και τα επόμενα δέκα, είκοσι χρόνια. Η απομόνωση που θα βιώναμε σε επίπεδο ΝΑΤΟ και διεθνώς θα ήταν μια επώδυνη κατάσταση. Όλοι μας οφείλουμε να σκεφτούμε τις ευθύνες μας προς το ελληνικό έθνος και εκπρόσωποί του και να πράξουμε με το βλέμμα στις επόμενες γενιές και στην Ελλάδα που θα παραδώσουμε και όχι σε πλασματικούς εχθρούς και κατασκευασμένους κινδύνους που καμμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα.

Η δική μας η Μακεδονία είναι ελληνική και θα παραμείνει ελληνική. Μετά τη σημερινή συμφωνία είμαστε σίγουροι ότι θα είναι και στο μέλλον. Και αυτό διότι η σημερινή Κυβέρνηση λειτούργησε με το απόφθεγμα του καπετάν Μίκη Ζέζα. Καπετάν Μίκης Ζέζας ήταν το ψευδώνυμο του Παύλου Μελά. Ο Παύλος Μελάς είχε πει το μεγάλο απόφθεγμα: «Δεν υπάκουσα παρά εις μιαν ιδέα, να φανώ χρήσιμος εις τον πλησίον και στον τόπο μου».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Μεγαλοοικονόμου.

Τον λόγο έχει ο κ. Στύλιος εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μειοψηφίας είναι εγκλωβισμένη στις υπερβολές της, τα μεγάλα λόγια και στις προπαγανδιστικές τυμπανοκρουσίες της με τις οποίες προσπαθεί να περάσει σε ένα ολόκληρο έθνος την αναγκαιότητα της αποδοχής της Συμφωνίας των Πρεσπών μεταξύ Ελλάδας και Σκοπίων. Όμως, ξεχνάτε ότι η υποχρέωσή σας είναι να διασφαλίζετε τα δίκαια και τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και όχι των γειτόνων μας.

Το κείμενο που κατέθεσε η Κυβέρνηση στη Βουλή προς κύ-

ρωση κατά κοινή ομολογία αποτελεί μια επιζήμια συμφωνία, η οποία δεσμεύει την Ελλάδα σε αναγνώριση -για πρώτη φορά- μακεδονικής εθνότητας, γλώσσας και ταυτότητας. Αυτό δεν αποτελεί έντιμο συμβιβασμό. Αντιθέτως, εγκαταλείπει τις βασικές και διαχρονικές επιδιώξεις της πατρίδας μας.

Και εξηγούμαι: Επί είκοσι οκτώ ολόκληρα χρόνια οι προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις επιδίωκαν μια λύση που θα διασφάλιζε την ταυτότητα της γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας, που πάντα θα αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ελληνικής επικράτειας και *erga omnes*. Θα επέτρεπε οποιονδήποτε τρίτο να εμφανιστεί ως νομιμοποιημένος διεκδικητής της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Και τέλος, θα εξάλειφε οποιεσδήποτε πιθανότητες να διαμορφωθούν προϋποθέσεις έγερσης ζητήματος μακεδονικής μειονότητας στην πατρίδα μας και εμφάνισης του ιδεολογικού του μακεδονισμού και του σκοπιανού αλτρωτισμού.

Και στα τρία αυτά σημεία του μακεδονικού ζητήματος η παρούσα Κυβέρνηση απέτυχε. Παρέδωσε πλήρως τις ελληνικές θέσεις και έφερε μια συμφωνία επιζήμια, ανεφάρμοστη και ετεροβαρή σε βάρος της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας εξετάσουμε τα βασικά σημεία. «Κόκκινη γραμμή» της ελληνικής διπλωματίας όλα τα περασμένα χρόνια, που καμμία ελληνική κυβέρνηση -πλην της δικής σας- δεν τόλμησε να αγνοήσει, είναι η ιστορία μας, η ραχοκοκαλιά του ελληνικού έθνους. Αυτή η πραγματικότητα δεν ανατρέπεται ούτε αναθεωρείται.

Σήμερα με την ψήφο σας αναγνωρίζετε ένα μακεδονικό έθνος δίπλα στον δικό μας μακεδονικό πληθυσμό. Δίδεται ενυπόγραφα απεριόριστη πρόσβαση στη μακεδονική κληρονομιά. Καταθέτω στα Πρακτικά δύο άρθρα ενός γνωστού σε εσάς, στον ΣΥΡΙΖΑ, συμπατριώτη δικού μου, πρώην συμβούλου του Πρωθυπουργού, του Λαοκράτη Βάσση, με τίτλους «Το κεντρί του μακεδονισμού» και «Τα απόνερα των «Πρεσπών»», ο οποίος σας εγκαλεί για τη συμφωνία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Στύλιος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα άρθρα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με τη συμφωνία τα Σκόπια εξασφαλίζουν στους πολίτες τους να ονομάζονται Μακεδόνες. Για πρώτη φορά μια ελληνική κυβέρνηση μέσω ενός δεσμευτικού διμερούς συμβατικού κειμένου αναγνωρίζει ρητώς και επίσημα την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας -σλαβική γλώσσα- που εφεξής θα ονομάζεται «μακεδονική». Παραχωρείται επίσης συνέχιση της χρήσης του ακρωνύμιου «MK», Μακεδονία ή «MKD», Δημοκρατία της Μακεδονίας, Democracy of Macedonia. Αυτό αναγράφεται στην παράγραφο 3ε' του άρθρου 1.

Και σας ρωτώ: Τα προϊόντα των Σκοπίων από εδώ και στο εξής, με τη δική σας συγκατάθεση, με την ψήφο των Ελλήνων Βουλευτών, θα ονομάζονται «μακεδονικά». Θα μπορούν δηλαδή τα Σκόπια να πουλούν μακεδονική φέτα σε τρίτες χώρες, όπως είναι η Ρωσία, ή άλλες χώρες. Σε αυτό δεν υπάρχει καμμία απάντηση και αυτό είναι η κατάργηση στην πράξη του *erga omnes*, όπως επίσης και οποιοδήποτε άλλοι ιδιωτικοί οργανισμοί θα μπορούν να αναγνωρίζουν τα Σκόπια με το όνομα «Μακεδονία».

Αναγνωρίζεται το αφήγημα περί εθνικής μακεδονικής ταυτότητας. Στο άρθρο 2 παράγραφος 4α' και 4β' δεσμεύεται η Αθήνα για έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ.

Στο ίδιο άρθρο, μάλιστα, υπάρχει η δέσμευση της Ελλάδας να μην αντιπαχθεί -ακούστε, κύριοι, αν είναι δυνατόν, να μην αντιπαχτεί- όχι μόνο στην υποψηφιότητα αλλά και στην ένταξη της «Βόρειας Μακεδονίας» σε διεθνείς οργανισμούς χωρίς οποιαδήποτε άλλη προϋπόθεση. Άρα σε μια οποιαδήποτε συμφωνία με τρίτο οργανισμό, με έναν μη κερδοσκοπικό οργανισμό, μη κρατικό οργανισμό δεν έχουμε τον δικαίωμα να αντιπαχθούμε.

Τέλος, δεσμεύετε τη χώρα σε σύσταση μιας διεπιστημονικής επιτροπής, η οποία θα εξετάζει τον τρόπο διδασκαλίας της ιστορίας και των δύο χωρών, δηλαδή τα Σκόπια θα εξετάσουν την ελληνική ιστορία, τα ελληνικά συγγράμματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία αναγνωρίζει τους πολίτες της «Βόρειας Μακεδονίας», ως Μακεδόνες, και έτσι θα

αναγράφονται στα διαβατήριά τους. Και ερωτώ: Γιατί να μην αναφέρονται ως Βορειομακεδόνιτες; Γιατί να μην αποκαλείται η γλώσσα τους βορειομακεδονική; Η Ελλάδα θα τους αναγνωρίζει και θα δέχεται τα διαβατήρια με το όνομα «Μακεδονία».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με την αναθεώρηση του σκοπιανού συντάγματος, πού είναι το πλήρες αναθεωρημένο κείμενο; Το έχετε; Γιατί δεν το καταθέτετε στη Βουλή; Μας ζητάτε να κυρώσουμε τη συμφωνία, βασιζόμενοι μόνο σε τροπολογίες, ενώ είπατε από αυτό το Βήμα -από επίσημα χείλη ειπώθηκε- ότι οι σκοπιανοί έκαναν αλλαγές στο σύνταγμα τους και σήμερα αποκαλύφθηκε ότι αυτό δεν είναι αλήθεια.

Ας δούμε, όμως, λίγο και τις τροπολογίες των Σκοπιανών. Επιτρέπουν στον εαυτό τους την παράλληλη χρήση των όρων «Βόρεια Μακεδονία» και «Μακεδονικού κράτους»; Ναι, το επιτρέπουν. Ερωτώ: Γιατί;

Αλλάζουν το άρθρο 36 του συντάγματός τους, στο οποίο υπάρχει ρητή αναφορά στο μακεδονικό κράτος; Όχι, βέβαια, συντηρώντας έτσι πλήρως τον κίνδυνο εκ νέου ανάπτυξης εθνικισμού και αλτρωτισμού.

Τέλος, προβλέπεται ότι η αλλαγή του συντάγματός τους θα τεθεί σε ισχύ μόνον αφού η Ελλάδα κυρώσει το πρωτόκολλο της ένταξης των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ. Χάθηκε, δηλαδή, το λεγόμενο βέτο που άσκησε ο Κώστας Καραμανλής στο Βουκουρέστι.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Κυβέρνησης, σας ρωτώ, εξηγήστε μας τα οφέλη που πήραμε ως χώρα, τι λάβαμε σαν αντάλλαγμα για όλες αυτές τις παραχωρήσεις; Μια συμφωνία που η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων απορρίπτει; Μια συμφωνία που έντεκα πανεπιστημιακοί της χώρας μας σας λένε ότι δεν αποτελεί έντιμο συμβιβασμό και δεκαοκτώ πρέσβεις σάς καλούν να μην την ψηφίσετε, χαρακτηρίζοντάς τη λεόντεια, που βλάπτει τα εθνικά συμφέροντα;

Καταθέτω στα Πρακτικά τα αντίστοιχα άρθρα που έχουν δημοσιευτεί στον Τύπο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Στύλιος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα άρθρα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή η συμφωνία δεν είναι μόνο μια κακή συμφωνία για τους Έλληνες και την Ελλάδα. Ακόμα χειρότερα, είναι μια μη βιώσιμη συμφωνία. Με τη συμφωνία αυτή ανοίγετε τον ασκό του Αϊόλου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Στύλιο.

Τον λόγο έχει η κ. Βράντζα από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και αμέσως μετά ο κ. Βεσυρόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα ενώπιον των ευθυνών μας, οι οποίες μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ιστορικές. Δεν πρόκειται να κάνω σε κανέναν -ούτε στον κ. Στύλιο που είπε πράγματα και ανακρίβειες, παρότι δεν ακούει- μαθήματα ιστορίας ούτε διπλωματίας. Δεν είμαι ειδικός. Δεν πρόκειται όμως και να ανεχθώ ως πολίτης αυτής της χώρας και ως μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου να αντιμετωπίζομαι ως να έχω υποστεί λοβοτομή.

Ρωτώ, λοιπόν, υπάρχει κάποιος σε αυτή την Αίθουσα ο οποίος δεν γνωρίζει ότι το μακεδονικό ζήτημα υφίσταται ως ζήτημα από το τελευταίο τέταρτο του 19ου αιώνα και το ζήτημα του ονόματος προέκυψε με τον καθορισμό των συνόρων των βαλκανικών κρατών το 1913 και με την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας;

Προφανώς η στάση του επίσημου ελληνικού κράτους για το θέμα από την ίδρυσή του έως τις μέρες μας επιδέχεται και κριτικής και ερμηνείας. Και βεβαίως πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας και τα δεδομένα της βαλκανικής χερσονήσου, αλλά και τις διεθνείς γεωπολιτικές καταστάσεις.

Στην τελευταία φάση του ζητήματος, το 1991, όταν ιδρύθηκε το κράτος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας ή Δημοκρατία της Μακεδονίας για τις περισσότερες χώρες στα βόρεια σύνορά μας, η χώρα μας έχει δύο επιλογές: ή να στρουθοκαμηλίζει και να επιδεικνύει έναν φοβικό πατριωτισμό

με πλήθος γραφικότητες, τις οποίες έχουμε υποστεί όλα αυτά τα χρόνια ή να κάνει μια σοβαρή εξωστρεφή πολιτική, όπως έγινε το τελευταίο διάστημα από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία οδήγησε και στην Συμφωνία των Πρεσπών.

Ας δούμε, λοιπόν, τα γεγονότα του τελευταίου διαστήματος, προσπαθώντας να είμαστε και ειλικρινείς. Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αξιοποιώντας προφανώς το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας είναι στο ίδιο πνεύμα, ξεκίνησε τη διαπραγμάτευση για το ονοματολογικό, το οποίο επισήμως υφίσταται σαν πρόβλημα από το 1995 στην Ενδιάμεση Συμφωνία. Στη βάση πάντα της εθνικής γραμμής, η οποία εκφράστηκε ρητά και από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, έφτασε στη συγκεκριμένη συμφωνία, η οποία είναι σαφώς καλύτερη και από ό,τι είχε διαπραγματευτεί η χώρα κατά το πρόσφατο παρελθόν.

Και εδώ αρχίζουν τα προβλήματα για την Αντιπολίτευση. Η Νέα Δημοκρατία, στον βωμό ενός πιθανού μικροκομματικού οφέλους και με στόχο ένα ακροδεξιό ακροατήριο, υπαναχωρεί από τις πάγιες θέσεις της, τις οποίες έχει διατυπώσει και σε αυτή την Αίθουσα πρόσφατα ο Αρχηγός της. Το ίδιο κάνει και το ΠΑΣΟΚ με άλλα κριτήρια αλλά για το ίδιο μικροκομματικό όφελος. Δηλαδή τα δύο κόμματα τα οποία οδήγησαν τη χώρα σε αυτό το αδιέξοδο προτάσσουν το κομματικό από το εθνικό όφελος.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, που το βασικό επιχείρημά σας είναι ότι προωθούμε τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ. Για τη συμφωνία δεν λέτε όμως κάτι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Το άρθρο 2 της συμφωνίας αυτό λέει, όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Για τη συμφωνία μιλάμε και αν είναι μια προσπείρα ειρηνικής επίλυσης του ζητήματος.

Στο κείμενο της συμφωνίας, σε συνδυασμό και με τη ρηματική διακοίνωση, αφαιρέθηκαν όλα τα επιχειρήματα της Αντιπολίτευσης περί εθνικής μειοδοσίας, προδοσίας και όλες οι υπόλοιπες εθνικιστικές κορώνες, και φτάσαμε σήμερα να συζητάμε επί της συμφωνίας, επί των διαδικαστικών θεμάτων, δηλαδή να συζητάμε όχι την ουσία, ακριβώς λόγω ένδειας επιχειρημάτων.

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας -της Μακεδονίας επαναλαμβάνω, γιατί στο όνομα υπάρχει ήδη η λέξη Μακεδονία- υποχρεώθηκε μεταξύ άλλων να αλλάξει το όνομά της και από «Δημοκρατία της Μακεδονίας» να ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία». Η Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι αναγνωρισμένη από πλήθος κρατών, από εκατόν σαράντα εκ των οποίων και οι μεγάλες χώρες στον πλανήτη. Αναγκάστηκε να αλλάξει το σύνταγμά της και να απαλείψει τα αλτρωτικά σημεία, να παραδεχτεί ότι η γλώσσα της, η μακεδονική γλώσσα, όπως αυτή αναγνωρίστηκε στην 3^η Συνδιάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων στην Αθήνα το '77 -και έχει σημασία και ο τόπος και ο χρόνος- ανήκει στις νότιες σλαβικές γλώσσες και να παραδεχτεί ότι η πολιτιστική της κληρονομιά δεν έχει καμμία σχέση με τον αρχαιοελληνικό μακεδονικό πολιτισμό.

Ειλικρινά, δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος που θεωρεί ότι με βάση τα ιστορικά γεγονότα από το 1913 έως το 2008 και μέσα από μια ειρηνική διαπραγμάτευση, επαναλαμβάνω, θα μπορούσαμε να κερδίσουμε περισσότερα. Και ελπίζω και πιστεύω ότι -πλην της Χρυσής Αυγής βεβαίως που δεν είναι εδώ- δεν είναι κάποιος εδώ που να υιοθετεί τα πολεμικά σενάρια των πατριωτών του καναπέ, οι οποίοι μέσα από το «Facebook» οργανώνουν επανόσταση για να απελευθερώσουμε τις αλύτρωτες πατρίδες.

Θέλω να ρωτήσω όμως και κάτι τους δρυΐδες του ελληνικού Κοινοβουλίου, αυτούς που νομίζουν ότι η ζωή ξεκινάει από το περυστόλι και τελειώνει στο εντευκτήριο, αν έχουν ποτέ μιλήσει με έναν κάτοικο της γειτονικής χώρας, έναν κάτοικο που γεννήθηκε μετά το '45 και είναι κάτω από 74 χρόνων, ο οποίος νομίζει τόσα χρόνια ότι ζει σε μια χώρα που λέγεται Μακεδονία και ότι μιλάει μια γλώσσα που αυτός που την ξέρει για μακεδονική.

Προφανώς μπορούμε να κάνουμε κριτική στις πολιτικές ηγεσίες της γειτονικής χώρας διαχρονικά. Δεν ξέρω όμως τι μπορούμε να πούμε στους πολίτες αυτής της χώρας. Και για αυτό ακριβώς η συμφωνία αυτή αποτελεί επίτευγμα, γιατί ανατρέπει

παραδοχές για έναν ολόκληρο λαό, παραδοχές δεκαετιών.

Κατά τη γνώμη μου, έχουμε μπροστά μας μια συμφωνία επωφελή για τη χώρα και τους πολίτες της, η οποία συμβάλλει στη σταθερότητα της περιοχής. Δεν δίνουμε τίποτα. Αντίθετα όμως παίρνουμε πίσω πράγματα που ακούσια ή εκούσια χάθηκαν τον τελευταίο αιώνα.

Την θέλουμε ή όχι; Και αν δεν τη θέλουμε, ποια είναι η εναλλακτική; Τα διλήμματα είναι συγκεκριμένα. Αν δεν θέλουμε το «Βόρεια Μακεδονία», τότε θα έχουμε το σκέτο «Μακεδονία». Αν δεν θέλουμε να έχουμε στενές σχέσεις με τους βόρειους γείτονές μας, τότε θα έχει η Τουρκία. Αν δεν θέλουμε σταθερότητα στα βόρεια σύνορά μας, τότε θα υποστούμε την αστάθεια. Και αν υπάρχουν γκρίζες ζώνες στη συμφωνία, όπως λέτε -και πιθανόν να υπάρχουν γκρίζες ζώνες, αυτές οι συμφωνίες ιστορικά έχουν δείξει ότι πιθανόν χρειάζονται κάποιες διευκρινίσεις- δεν είναι επί της ουσίας. Επί της ουσίας, έχουν διευκρινιστεί τα σημεία που πρέπει, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Ένα άλλο επιχείρημά σας είναι ότι η συμφωνία είναι αποτέλεσμα πίεσης του διεθνούς παράγοντα. Αν δεν είσαι η Βόρεια Κορέα και αν είσαι κράτος - μέλος που ανήκει σε οργανισμούς, σε ομάδες κρατών κι έχεις συνεργασίες, σχέσεις με γειτονικές χώρες, προφανώς λαμβάνεις υπ' όψιν σου τον διεθνή παράγοντα και δεν καταλαβαίνω γιατί να χρησιμοποιείται σαν επιλήψιμο το ότι τα συμφέροντα της χώρας αυτή τη στιγμή συμπίπτουν με τα συμφέροντα του διεθνούς παράγοντα.

Ένα άλλο επιχείρημα είναι το δημοψήφισμα, το γιατί δεν κάναμε δημοψήφισμα. Δεν θα αναλύσω αυτό που λέγεται, ότι πρέπει αυτή η χώρα να αποφασίζει για το όνομα μιας άλλης χώρας και θα πάω στην ουσία. Το πολίτευμά μας είναι η Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και το σύστημα είναι αντιπροσωπευτικό. Καλώς ή κακώς δεν έχουμε άμεση δημοκρατία. Τα δημοψηφίσματα μπορούν να αποτελέσουν ένα εργαλείο του πολιτεύματός μας για κάποια θέματα.

Το ερώτημα είναι αν μπορούμε να θέσουμε στον λαό ένα τέτοιο ζήτημα -ο λαός λειτουργεί με θυμικό- αν μπορούμε να θέσουμε ένα ζήτημα που απαιτεί εξειδικευμένη γνώση, μία συμφωνία η οποία άπτεται των εθνικών, οικονομικών και γεωπολιτικών συμφερόντων της χώρας. Η γνώμη μου είναι ότι αυτό θα ήταν τελικά επικίνδυνο.

Να θυμίσω -το είπαν και άλλοι- ότι το θυμικό του ελληνικού λαού ήταν αυτό που είχε σαν αποτέλεσμα μετά τη Συνθήκη του Νεϊγύ το 1919 και τη Συνθήκη των Σεβρών το 1920, ο Ελευθέριος Βενιζέλος να μείνει εκτός Βουλής και καταλήξαμε στη Συνθήκη της Λοζάνης με τις απώλειες που ξέρουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και όχι μόνο, ψαρεύετε σε θολά νερά και αυτό είναι επιζήμιο για τη χώρα. Αν νομίζετε ότι υπάρχουν Έλληνες οι οποίοι είναι ευχαριστημένοι που για δεκαετίες ένας γειτονικός λαός χρησιμοποιεί το όνομα, την ιστορία μας και τα σύμβολά μας, τότε κάνετε λάθος. Το χάλι που επέτρεψαν οι συντηρητικές κυβερνήσεις της χώρας, από τον Εμφύλιο έως τις ημέρες του ανεκδιήγητου και πατριδοκάπηλου Σαμαρά, είναι αυτό που διορθώνουμε με αυτή τη συμφωνία.

Νομίζω ότι πετυχαίνουμε και κάτι περισσότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΡΑΝΤΖΑ: Τελειώνω σε δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Οι πολιτικές αναταράξεις που προκαλεί, δείχνουν ότι το πολιτικό προσωπικό και τα κόμματα δυσκολεύονται να ακολουθήσουν τη νέα εποχή, δεν είναι σε θέση να καταλάβουν τις συνθήκες που χρειαζόμαστε για να προχωρήσουμε όχι μόνο στη χώρα, αλλά σε ολόκληρη την Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Δυστυχώς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, ταμπουρώνεστε πίσω από τους φόβους σας και μετράτε το μπόι σας με τον ίσκιο σας. Η χώρα αξίζει πολύ περισσότερα από όσα μπορείτε να της προσφέρετε.

Έχω πει πολλές φορές ότι δεν τα κάναμε όλα καλά. Γίνεται, όμως, μία ειλικρινής προσπάθεια να αναβαθμίσουμε τη χώρα σε όλα τα επίπεδα. Προσωπικά θεωρώ ότι αυτή η συμφωνία ότι είναι

μία παρακαταθήκη για τη χώρα και είμαι υπερήφανη που συμμετέχω με την ψήφο μου σε αυτήν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ο κ. Βεσυρόπουλος από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

Θα το πω για άλλη μία φορά ότι είναι επτά συνάδελφοι. Δεν τηρείτε τον χρόνο, οπότε άλλη μία ώρα θα είμαστε εδώ. Απλά σας το λέω για να το ξέρετε. Ακόμη και στο εφτάλεπτο να πάμε, θέλουμε πενήντα λεπτά.

Ελάτε, κύριε Βεσυρόπουλε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια μικρή μειοψηφία επιχειρεί σήμερα να επιβάλει μία ολέθρια για τα εθνικά συμφέροντα συμφωνία όχι μόνο στην πλειοψηφία των πολιτών, αλλά και στην ίδια τη χώρα. Μια μικρή μειοψηφία υβρίζει και συκοφαντεί τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών που αντιδρούν στη Συμφωνία των Πρεσπών. Μία μικρή μειοψηφία βάζει σε μία τεράστια περιπέτεια τη χώρα και ανοίγει τους ασκούς του αλυτρωτισμού εις βάρος της Μακεδονίας.

Αυτή η μικρή μειοψηφία, που θέλει να αποκαλείται κυβέρνηση, δεν διαθέτει την παραμικρή δημοκρατική νομιμοποίηση την κοινωνία. Τρέμει την οργή των πολιτών, για αυτό, άλλωστε, και αποφεύγει να θέσει τη συμφωνία στην κρίση των πολιτών.

Από το 2017, όπως παραδέχθηκε ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών, ο κ. Κοτζιάς, υπήρξαν διαπραγματεύσεις, χωρίς βεβαίως να γνωρίζει κανείς τίποτα. Ενημέρωσε, μήπως, η Κυβέρνηση τους πολιτικούς Αρχηγούς για αυτή τη διαπραγμάτευση; Επιδίωξε τη διαμόρφωση μιας εθνικής γραμμής και συναίνεσης; Όχι! Και δεν το έκανε γιατί ποτέ δεν είχε εθνική γραμμή η ίδια, γιατί έχει αλλεργία σε έννοιες όπως «έθνος» και «πατρίδα». Η Κυβέρνηση εργαλειοποίησε το ζήτημα των Σκοπίων για να παραμείνει στην εξουσία και για να κερδίσει -όπως πιστεύει- την εύνοια του ξένου παράγοντα, που θέλει να εντάξει το κράτος των Σκοπίων στη δική του επιρροή.

Ναι, αυτό θα ήταν και η δική μας επιδίωξη: Να ενταχθεί το κράτος των Σκοπίων στη δυτική σφαίρα επιρροής και στο Ατλαντικό Σύμφωνο Ασφαλείας, όχι, όμως, να συμβεί αυτό με απαράδεκτες εθνικές υποχωρήσεις, ιδιαίτερα όταν η Ελλάδα δεν ήταν ο αδύναμος κρίκος αυτής της υπόθεσης.

Ζήτησε ποτέ η Κυβέρνηση, κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης, τις απόψεις όχι μόνο των πολιτικών Αρχηγών, αλλά και των πολιτικών εκείνων και των διπλωματών που χειρίστηκαν με υποδειγματικό τρόπο, για τα εθνικά συμφέροντα, την τότε προσπάθεια να μάς επιβληθούν επώδυνες λύσεις στο Βουκουρέστι; Όχι, γιατί πολύ απλά αμφιβάλλω αν διαπραγματεύτηκε ποτέ. Και υπάρχουν ένα σωρό λόγοι που συνηγορούν σε αυτό.

Μας λέτε ότι η Κυβέρνηση πέτυχε να διαγραφούν αλυτρωτικές διατάξεις από το Σύνταγμα των Σκοπίων. Ο κ. Κατρούγκαλος, μάλιστα, για να θολώσει τα νερά, κατέθεσε το παλιό σύνταγμα των Σκοπίων. Γιατί το έκανε; Για να μην αποκαλυφθεί η παραβίαση της συμφωνίας «με το καλημέρα» κιόλας, αφού το κράτος των Σκοπίων έθεσε ως προϋπόθεση, για να ισχύσουν οι συνταγματικές αλλαγές, όχι μόνον την κύρωση από το ελληνικό Κοινοβούλιο της συμφωνίας, από την Ελλάδα, αλλά και την κύρωση του πρωτοκόλλου ένταξης της χώρας στο ΝΑΤΟ. Δηλαδή, θα τα δώσουμε όλα και μετά θα δούμε τις τροπολογίες που είναι πιθανόν να μεταβληθούν.

Απόδειξη ότι η Κυβέρνηση δεν διαπραγματεύθηκε, είναι το γεγονός ότι δεν φρόντισε στο κείμενο της συμφωνίας να καταγραφούν αναλυτικά και με ακρίβεια ποιες διατάξεις του συντάγματος των Σκοπίων θα άλλαζαν και ποια θα ήταν η νέα διατύπωσή τους.

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι η παραχώρηση της μακεδονικής εθνότητας και η αναγνώριση της μακεδονικής γλώσσας, είναι οι πρώτες ύλες που θα εκθρέψουν και θα ενισχύσουν αυτόν τον αλυτρωτισμό.

Ο «μακεδονισμός» είναι ο αλυτρωτισμός και το εθνικό αφήγημα για κάποιους στα Σκόπια. Σχετίζεται με ένα θεωρητικό σχήμα, σύμφωνα με το οποίο υπάρχουν: Η «Μακεδονία του Αιγαίου», που την έχει καταλάβει παράνομα η Ελλάδα, όπως λένε,

και η «Μακεδονία του Πιρίν», που την έχει καταλάβει παράνομα η Βουλγαρία. Αυτό το δικαίωμα τους δίνεται με την απαράδεκτη αυτή συμφωνία να νομιμοποιήσουν αυτό το ακραίο και ανιστόρητο αφήγημα.

Υπάρχουν, όμως, και μία σειρά άλλων ζητημάτων. Θα αναφερθώ στα πιο σοβαρά από τα προβλήματα που δημιουργεί αυτή η συμφωνία.

Το πρώτο σχετίζεται με τα ελληνικά προϊόντα που περιέχουν την ένδειξη, το τοπωνύμιο της Μακεδονίας ή παράγωγά του. Με βάση τη Συμφωνία των Πρεσπών η δυνατότητα χρήσης αυτών των επωνυμιών θα περάσει πλέον από ειδική επιτροπή, η οποία θα εργάζεται επί τρία χρόνια για να επιλύει διαφορές με τα αντίστοιχα εμπορικά σήματα των Σκοπίων.

Μόνο από αυτό προκύπτει ότι ήδη επωνυμίες και τα εμπορικά σήματα ελληνικών προϊόντων που χρησιμοποιούν τη λέξη «Μακεδονία» ή παράγωγά τους, είναι ήδη στον αέρα και θεωρούνται αμφισβητούμενες, αφού παραπέμπονται στην κρίση της επιτροπής.

Το δεύτερο είναι η λογοκρισία που επιβάλλεται σε όσους θέλουν να μιλούν για τον μακεδονικό αγώνα και τους μακεδονομάχους. Ήδη η Κυβέρνηση έχει κάνει το πρώτο βήμα. Εξαφάνισε τον Παύλο Μελά, τον έθεσε εκτός ύλης στα σχολικά βιβλία των εσπερινών λυκείων.

Με το άρθρο 6 της συμφωνίας προβλέπεται ότι θα αποτρέπονται ιδιώτες από ενέργειες που υποδαυλίζουν εχθρότητα. Δηλαδή, αν κάποιος επικαλείται τον εθνικοαπελευθερωτικό μακεδονικό Αγώνα και τον Παύλο Μελά θα υποδαυλίζει την εχθρότητα και θα παρανομεί.

Το τρίτο ζήτημα είναι ότι ενώ η Ελλάδα -δηλαδή ο κ. Τσίπρας και οι πρόθυμοι- αναγνωρίζουν τη μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα, το κράτος των Σκοπίων χαρακτηρίζει την ελληνική περιοχή, με την οποία συνορεύει, ως «βόρεια περιοχή του πρώτου μέρους», αντί μιας ξεκάθαρης αναφοράς σε ελληνική Μακεδονία. Είναι το άρθρο 7 παράγραφος 2.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί μία μειοψηφία, χωρίς δημοκρατική νομιμοποίηση, μια κυβέρνηση-κουρελού και μία συγκυριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, που θα σχηματιστεί από Βουλευτές μιας χρήσης, που δεν πρόκειται να ξαναδούν τη Βουλή, να κυρώσει αυτή τη συμφωνία. Αυτού του είδους τις συμφωνίες τις εγκρίνουν ή τις απορρίπτουν οι πολίτες. Και επειδή ξέρετε ποια είναι η θέληση των πολιτών, την εμποδίζεται να εκφραστεί.

Άκουσα και διάφορα ευφυσολογήματα για τη στάση της Νέας Δημοκρατίας. Τολμήστε, όμως, να παραπέμψετε την υπογραφή της συμφωνίας για μετά τις εκλογές. Γιατί δεν το κάνετε; Γιατί ξέρετε ότι η Νέα Δημοκρατία ποτέ δεν θα κυρώσει αυτή τη συμφωνία. Γιατί δεν είμαστε ίδιοι, γιατί για εμάς λέξεις όπως «πατρίδα» και «εθνική συνείδηση» σημαίνουν πολλά και όταν θίγονται υπάρχει μόνο μία λέξη: «όχι».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε.

Ήσασταν και ο πρώτος που έκανε οικονομία στον χρόνο.

Η κ. Ασημακοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο τώρα για επτά λεπτά.

ΑΝΝΑ - ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία ιστορική στιγμή, είναι μία ιστορική συνεδρίαση και θα κλείσει με μία ιστορική ψηφοφορία όπου θα αποφασίσουμε για ένα κορυφαίο εθνικό θέμα. Η συμβολή μου στο αποτέλεσμα αυτό, όπως και όλων των Βουλευτών, είναι μία ψήφος.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, και για λόγους συναισθηματικής φόρτισης να αιτιολογήσω την ψήφο μου με μία σύντομη βιωματική αναφορά.

Ξεκίνησα την πολιτική μου σταδιοδρομία ως δημοτική σύμβουλος Ιωαννίνων και εξελέγη την πρώτη φορά με διαφορά μόλις μίας ψήφου. Αυτήν τη μία ψήφο ποτέ δεν την έχασα και στη μετέπειτα διαδρομή μου, ως Βουλευτής Ιωαννίνων, ως Βουλευτής Β' Αθηνών. Και δεν ξεχνώ ποτέ ότι η παρουσία μου στο Βήμα στην Εθνική Αντιπροσωπεία έχει ως αφετηρία αυτήν τη μία ψήφο.

Πολλώ δε μάλλον σήμερα, σήμερα που η κάθε μία ψήφος έχει ιστορική αξία και σημασία. Θεωρητικά, όταν εκλέγεσαι, πρέπει η ψήφος σου να αντικατοπτρίζει και να εκφράζει αυτούς που εκπροσωπείς. Αυτό λέγεται ευθύνη, αυτό λέγεται δημοκρατία.

Και δεν χωρά αμφιβολία ότι στη συντριπτική του πλειοψηφία ο ελληνικός λαός είναι κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών. Μόλις ούτε ένας στους πέντε δεν είναι σύμφωνος με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ακόμη και οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ είναι διχασμένοι. Όμως, εδώ στη Βουλή ο συσχετισμός είναι περίπου μισοί-μισοί.

Άρα, είναι προφανές, ότι εδώ μέσα η πραγματική λαϊκή βούληση δεν αντικατοπτρίζεται. Μάλιστα διαστρεβλώνεται και ο ελληνικός λαός υποεκπροσωπείται. Η ψήφος υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών δεν εκπροσωπεί την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ο οποίος πιστεύει ότι είναι μία εθνικά επιζήμια συμφωνία.

Και εγώ με τη μία μου ψήφο, ως έκφραση ευθύνης και δημοκρατικού σεβασμού, λέω «όχι» στην καταπάτηση της βούλησης του ελληνικού λαού.

Αναρωτιέμαι: Όλοι εσείς που τάχα μου κόπτεστε για τη δημοκρατία, πώς μπορείτε με τη δική σας μία ψήφο για λογαριασμό των Ελλήνων να ψηφίζετε κάτι που και οι Έλληνες τόσο ξεκάθαρα δεν θέλουν, εσείς που για δεκαετίες μας μιλάτε για το μαζικό κίνημα και κατεβαίνατε στους δρόμους οι ίδιοι και στις πλατείες και κατεβάζετε και εκατοντάδες ή χιλιάδες στους δρόμους να κάνουν μαζί σας επαναστατική γυμναστική;

Για δείτε, όμως, πώς τα φέρνει η ζωή τα πράγματα. Ρόδα είναι και γυρίζει. Τώρα για πρώτη φορά ο λαός βγήκε πραγματικά στους δρόμους. Το «μακεδονικό» κατέβασε περισσότερο κόσμο στους δρόμους από όλα τα άλλα ζητήματα μαζί τις τελευταίες δεκαετίες, μαζικά, ενωτικά, αποφασιστικά και εναντίον σας. Και εσείς αρνείστε ένας-ένας να δώσετε τη μία ψήφο σας, για να τιμήσετε αυτά που ζητάει ο ελληνικός λαός.

Εγώ, λοιπόν, ψηφίζω «όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών, για να τιμήσω αυτούς που εσείς, που μας το παίζετε προστάτες του λαού και της λαϊκότητας, μαζί με τους ψεκασμένους, τους ψεκάσατε για να τους φιμώσετε.

Και δεν φτάνει η υποκρισία σας περί δημοκρατίας και πολιτικής νομιμοποίησης, δεν φτάνουν τα παραμύθια που ακούμε τέσσερα χρόνια, ότι σκίζετε μνημόνια, το παράλληλο πρόγραμμα, η καθαρή έξοδος, τα αντίμετρα. Σήμερα, με την ψήφο σας στη Συμφωνία των Πρεσπών νομιμοποιείτε το παραμύθι του ψευτομακεδονικού ιδεολογήματος, αναμασάτε ένα παραμύθι που εφευρέθηκε μετά το 1994.

Για πείτε μου γιατί στην προπολεμική Γιουγκοσλαβία δεν ονόμαζαν την περιοχή αυτή «Μακεδονία» και την ονόμαζαν «Βαρδαρία»; Πού είναι αυτός ο περιβόητος μακεδονικός λαός εκτός Ελλάδος όταν δεν τον βρίσκουν σε καμία απογραφή που γίνεται ούτε επί οθωμανών το 1905, ούτε επί Γιουγκοσλάβων το 1921, ούτε πριν ούτε μετά;

Έφτιαξαν ένα προπαγανδιστικό παραμύθι περί ευρύτερης γεωγραφικής Μακεδονίας και Μακεδονικού λαού, για το οποίο πρώτος μας προειδοποίησε το 1944 ο Αμερικανός Υπουργός Εξωτερικών Έντουαρντ Στρετίνιους. Και εσείς νομιμοποιείτε αυτό το παραμύθι.

Και προσέξτε, τώρα δεν έχει αυταπάτες, όπως με το πρώτο εξαήμερο. Τώρα δεν έχει αυταπάτες. Τώρα δεν τελείωσε. Τώρα δεν λέμε, «συγγνώμη, τέλος». Τώρα είναι οριστικό.

Εσείς, λοιπόν, με τη ψήφο σας επιτρέπετε με το παραμύθι αυτό να φιμώσουν την αλήθεια μας. Με τη δική σας ψήφο εκχωρείτε εθνότητα, ταυτότητα και γλώσσα στους Σκοπιανούς, κάτι που δεν έκανε ποτέ κανένας Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών και κανένας Έλληνας Πρωθυπουργός, ότι παραμύθια και αν σκαρφιστείτε κι αν λέτε για να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα.

Με τη δική σας ψήφο επιτρέπετε και πυροδοτείτε την αμφισβήτηση της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Με τη δική σας ψήφο θα αναγνωρίζονται ως μακεδονικός λαός εκείνοι οι οποίοι δεν είναι καν ένα ενιαίο εθνοτικό σύνολο. Με τη δική σας ψήφο θα αναγνωρίζεται μακεδονική γλώσσα η δική τους, που είναι βουλγαρικό ιδίωμα. Με τη δική σας ψήφο το όνομα «Βόρεια Μακεδονία», που και αυτό δεν είναι καν «erga omnes», δημιουργεί την εντύπωση ότι υπάρχει και «Νότια Μακεδονία» που περιμένει να ενωθεί με τη «Βόρεια».

Όλα αυτά ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη δική σας ψήφο, μία-μία.

Κι αν εσείς θέλετε να κάνετε το πολιτικό χατίρι των συμμάχων μας και αν υπάρχουν ανταλλάγματα, αυτό θα το κρίνουν οι πολίτες στις εκλογές, θα κριθεί και αργότερα νομικά και ιστορικά.

Εμείς, όμως, με τη δική μας ψήφο οφείλουμε να διαφωνήσουμε αυτήν τη φορά και με εσάς και με τους συμμάχους μας, όχι εφ' όλης της ύλης, επί της συμφωνίας.

Είμαστε σύμμαχοι, ναι. Είμαστε εταίροι, σίγουρα. Όμως, δεν είμαστε υποχρεωμένοι να ψηφίζουμε ό,τι μας λένε, γιατί νομιμοποιητική μας βάση είναι πάντα ο ελληνικός λαός. Η δική μας ψήφος πρέπει να στηρίζει πάνω από όλα την αλήθεια για την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Και η αλήθεια είναι μία, όπως μία είναι και η ψήφος που την καθορίζει. Την επαναλαμβάνουν εδώ και χιλιάδες χρόνια ο Ηρόδοτος, ο Στράβων και η Τορά, το ιερό βιβλίο των Εβραίων, ο Παπαναστασίου και ο Στρετίνιους τον περασμένο αιώνα και ο Μιτερράν πριν δύο δεκαετίες.

Ρωτώ, λοιπόν: Τι είναι όλοι αυτοί; Αυτοί τι είναι; Έλληνες εθνικιστές; Ο Ανδρέας Παπανδρέου που έλεγε όλο αυτό το ιδεολόγημα είναι όχημα αλτρωτισμού και πιο ξεκάθαρα αργότερα ο Κωνσταντίνος ο Καραμανλής, τι είναι αυτοί; Ακροδεξιοί εθνικιστές είναι και αυτοί;

Όχι, όλοι αυτοί έλεγαν την αλήθεια. Και αυτήν την αλήθεια την κράτησε όρθια τόσα χρόνια ο Αντώνης Σαμαράς. Την αλήθεια αυτή την κράτησε όρθια ο Κώστας Καραμανλής στο Βουκουρέστι το 2008. Και την αλήθεια αυτήν την κρατάει όρθια σήμερα ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Γιατί η αλήθεια είναι μία και μοναδική: Η Μακεδονία είναι μία και ελληνική και εμένα η ψήφος μου είναι μία και είναι αρνητική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Ασπμακοπούλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανιός από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

Αμέσως μετά έχει τον λόγο ο κ. Ριζούλης, ο κ. Κασιαντώνης, ο κ. Θεοφύλακτος και τελευταίος ο κ. Συρμαλένιος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Είχα πολλά γράψει για να πω, αλλά επειδή συνήθως δεν τηρώ αυτό τον κανόνα, έφερα ένα πολύ μικρό σημείωμα και θα πω ό,τι προλάβω.

Όταν είδα την εικόνα στις Πρέσπες του Τσίπρα και του Ζάεφ και των άλλων Υπουργών εκεί, σε ένα πραγματικά ειδυλλιακό, φιλειρηνικό τοπίο, ειρηνικό τοπίο, ήξερα για τη συμφωνία και είχα πει ότι θα κάνουμε τη συμφωνία, γιατί αυτήν τη φορά η Αριστερά ήρθε για να κυβερνήσει και να λύσει προβλήματα χωρίς δευτερες σκέψεις του λεγόμενου «πολιτικού κόστους».

Και μετά, περνώντας ο καιρός, σε αυτήν τη λίμνη είδα να καταποντίζονται προσωπικότητες, κόμματα, ιστορία και αναρωτήθηκα: Μήπως ήταν η λίμνη του Λοχ Νες; Μήπως ήταν το τέρας του Λοχ Νες που τους καταποντίζει; Και άρχισα να το αναζητώ μέσα μου αυτό. Τι είναι; Είναι το ψέμα που κουβάλησαν χρόνια τώρα, όταν ήρθε η πραγματικότητα να τους πει: Πάρτε θέση. Είστε υπέρ της εθνικής γραμμής που την επικαλεσθήκατε μέσα στη Βουλή και το '17 και '18; Εάν είστε, να, η εθνική γραμμή. Όλα τα άλλα είναι ευφυολογήματα. Όλα είναι ψευδή ευφυολογήματα. Ψηφίστε την.

Άμα την ψηφίσουν, θα δικαιωθεί ποιος; Ο ΣΥΡΙΖΑ, η Αριστερά, ο Τσίπρας, ο ψεύτης, ο ανίκανος. Αυτό, όμως, πληρώνεται. Δεν μπορεί ο κόσμος και οι Βουλευτές να βλέπουν στο βίντεο τον κ. Σαμαρά, που θεωρήθηκε ο μεγαλύτερος οπαδός του ονόματος χωρίς τον όρο «Μακεδονία», να λέει στον κ. Χατζηνικολάου: «Κοιτάξτε κάτι, τα Σκόπια έχουν μία κόκκινη γραμμή, που λέγεται «όνομα σύνθετο». Αυτό δεν το δέχονται. Αν υποθέσουμε ότι το δεχτούν, που δεν το βλέπω...» -αυτά είναι τα λόγια του- «...τότε το συζητάμε».

Να πάρουμε τον Μητσοτάκη τον αείμνηστο, τι αγώνα έδωσε; Να πάμε στη συνέχεια στην Ενδιάμεση Συμφωνία; Να πάμε το 2003 που ήταν Υφυπουργός Εξωτερικών ο κ. Λοβέρδος; Να πάμε να δούμε τι είπε ο κ. Βενιζέλος στον ΟΗΕ; Να πάμε να δούμε ποια ήταν όλα αυτά;

Τι είπε ο κ. Μητσοτάκης εδώ; Είπε, «Κύριε Λεβέντη, είσαι νέος

στο Κοινοβούλιο και δεν ξέρεις. Έχουμε εθνική γραμμή που έχει τρία πράγματα».

Σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό, το περίφημο «για όλες τις χρήσεις» και να φύγουν τα αλυτρωτικά στοιχεία. Όλα αυτά γίνονται, αλλά δεν ψηφίζουμε. Κάνουμε μία δεξιά στροφή, γιατί εκεί είχε ξεκινήσει να τον παρασέρνει το κόμμα. Το κόμμα του παρασύρθηκε.

Δεν βγαίνουν να μιλήσουν Πρωθυπουργοί, Υπουργοί, που είχαν δώσει μάχη γι' αυτή, με εξαίρεση την κ. Μπακογιάννη, που είπε επανειλημμένως τι είχε πει τότε και τι πίστευε.

Άρα, αυτό το ψέμα είναι το άγος που τους βουλιάζει στις Πρέσπες. Δεν είναι το τέρας του Λόχ Νες, που κάποια στιγμή μου φάνηκε κάτι παράξενο.

Όσον αφορά τη συμφωνία, λένε: «Δεν έφεραν το σύνταγμα. Δεν είναι διορθωμένο. Θα το κάνουν μετά...». Τι λέει η συμφωνία και από ποιον επιβλέπεται η συμφωνία; Από τον Τσίπρα και τον Ζάεφ; Η συμφωνία γίνεται με την ευθύνη του ΟΗΕ, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Εάν κάτι παρεκκλίνει ή από την μία πλευρά ή από την άλλη, έρχεται ο ΟΗΕ και λέει «όχι».

Θα τους βάλουμε -λέει- στο ΝΑΤΟ. Γιατί; Ποιος τους εμπόδιζε μετά την καταδίκη το 2011 της Ελλάδας, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο της Χάγης; Δεκατέσσερις ψήφοι προς μία ήταν εναντίον της Ελλάδας η ψηφοφορία. Γιατί; Διότι παραβήκαμε την Ενδιάμεση Συμφωνία και βάλαμε βέτο να μην μπουν στο ΝΑΤΟ. Δεν έχουμε δικαίωμα να ξαναβάλουμε βέτο. Όποτε θέλουν τη βάζουν.

Τώρα γιατί οι ξένες δυνάμεις παίζουν έτσι το διπλωματικό τους παιχνίδι, μας αφήνει αδιάφορους; Υπήρξε ποτέ Ελλάδα ή θα υπήρχε ποτέ Ελλάδα αν δεν ήταν πάντα σε ένα ιστορικά δικαιωμένο συμμαχικό μπλοκ; Εάν δεν έκανε την επιλογή η Ελλάδα, καθώς ή κακώς, από τα χρόνια της επανάστασης να πάει με το φιλοαγγλικό κόμμα κι όχι με το φιλορωσικό, θα ήταν ίδια τα πράγματα; Δεν θέλουμε, λοιπόν. Δεν πάει πουθενά η χώρα που θα λέγεται «Βόρεια Μακεδονία» κι όχι σκέτο «Μακεδονία».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Είπατε, αν θα πήγαινε με το σοβιετικό μπλοκ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Κυριαζίδη, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Για πείτε το. Ξέρετε, εγώ αντέχω και τον διάλογο και την ειρωνεία, γιατί μεγάλωσα αλλιώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Μανιέ, να μην αρχίσουμε τον διάλογο, γιατί δεν θα τελειώσουμε ποτέ. Συνεχίστε. Του έκανα παρατήρηση να μην σας διακόπτει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Είπατε το σοβιετικό μπλοκ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Είπατε το φιλορωσικό, κύριε. Δεν ξέρετε την ιστορία. Ντροπή σας που είστε και άνθρωπος των γραμμάτων. Δεν ξέρετε ότι υπήρχε το φιλοαγγλικό και το φιλοαγγλικό. Ξέρω ότι όλα τα ακούτε στραβά, γιατί στραβά αρμενίζετε και δεν σας φταίει ο γιάλος. Και γι' αυτό θα βυθιστείτε κι εσείς.

Επικαλείστε όλοι της Αντιπολίτευσης, σύσσωμης, -και δεν εννοώ τους χρυσανγίτες- τη συνείδηση και την ελευθερία της έκφρασης. Ποιο κόμμα έχειβάλει υποχρεωτική πειθαρχία; Όλα τα άλλα, εκτός από τον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν βάζουμε εμείς πειθαρχική ψήφο; Εσείς βάζετε. Ας τολμήσει ένας Βουλευτής από αυτούς τους «Καραμανλικούς» -δεν ξέρω πώς τους λένε- που είναι υπέρ της συμφωνίας, να ψηφίσει, να δει το κεφάλι του κομμένο από το κόμμα του. Αλλού αυτά, τα περί «δημοκρατίας» και περί «συνείδησης».

Δεν έχουμε -λέει- νομιμοποίηση. Δεν πήραμε προχθές ψήφο εμπιστοσύνης; Δεν μου φαίνεται και παράξενο να θέλετε για τρεις-τέσσερις μέρες να παίξετε το παιχνίδι της αποσταθεροποίησης. Και δεν σας τα λέω τώρα από αυτό το Βήμα, τα είπα από την προηγούμενη εβδομάδα. Το παίζετε καλά. Δεν μπορείτε να κάνετε εκτροπή τύπου '67 για δύο λόγους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Τώρα πού το πάτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Σας παρακαλώ. Θα τα ακούτε όλα. Το πάω εκεί που πρέπει. Δεν μπορείτε να κάνετε εκτροπή τύπου '67 για δύο λόγους. Πρώτον, οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν είναι αυτές που ήταν τότε. Και δεύτερον, γιατί είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστώ τον κ. Μανιό.

Τον λόγο έχει ο κ. Ριζούλης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ' όλα, η συζήτηση για τη Συμφωνία των Πρεσπών θα έλεγα ότι εμπερικλείει στο εσωτερικό της το ανώφελο, σε ό,τι αφορά τη διαδικασία της συζήτησης στο Κοινοβούλιο. Αυτό το λέω καθώς η Αντιπολίτευση -και κυρίως τα δύο κόμματα που είχαν τη διακυβέρνηση της χώρας είκοσι πέντε χρόνια από τότε που προέκυψε το ζήτημα στη γειτονική χώρα, μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, δεν αναφέρομαι στην προηγούμενη ιστορία και στις αστοχίες- απέτυχαν να φέρουν μία συμφωνία εθνικά χρήσιμη.

Γι' αυτό το ανώφελο, λοιπόν, θα απευθυνθώ κυρίως σε όσους μας ακούν αυτή την ώρα, παρά στις ηγεσίες των πολιτικών κομμάτων που επιλέγουν έναν άλλο δρόμο.

Η συμφωνία χρησιμοποιείται, αφού απέτυχαν όλοι οι σχεδιασμό τους για την αριστερή παρένθεση, καθώς και όλες οι προφητείες για την καταστροφή της χώρας, ως τελευταίο χαρτί που θα τους δώσει τη δυνατότητα να επανέλθουν. Ποντάρουν σε ένα εθνικό θέμα, το οποίο η Κυβέρνηση τελειώσε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για τα συμφέροντα της χώρας. Και αυτό -θα το πω όπως το έχω γράψει- τους καθιστά όχι μόνο λίγους, αλλά και επικίνδυνους. Και φαίνεται από τα γεγονότα που είχαμε τις τελευταίες μέρες.

Καθώς όλες οι ομιλίες των ηγετικών στελεχών και οι τοποθετήσεις τους υπάρχουν στο διαδίκτυο και είναι προστίες στον καθένα, προσπαθούν επικοινωνιακά, με τη βοήθεια και μέρους των μέσων μαζικής ενημέρωσης, να προκαλέσουν λήθη και σύγχυση στον ελληνικό λαό. Από τις δηλώσεις πως η υπόθεση της ονομασίας είναι μία χαμένη υπόθεση, πως αποκλείεται οι γείτονες να δεχθούν σύνθετη ονομασία τη δεκαετία του 1990, όπου εδραιώθηκε ο όρος της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας -και πρώην είναι η Γιουγκοσλαβία, βέβαια, και μας έμεινε το «Μακεδονία», να μην το ξεχνάμε αυτό- φτάσαμε στη λεγόμενη εθνική γραμμή για σύνθετη ονομασία για κάθε χρήση, θέση που επιβεβαίωσαν καταρχάς και στη σημερινή Βουλή όλοι, το προηγούμενο διάστημα. Και η συμφωνία το περιλαμβάνει με τον καλύτερο τρόπο.

Η συμφωνία δεν σταματά, όμως, μόνο εκεί. Ζητήματα που έθρεψαν τον αλυτρωτισμό στο γειτονικό λαό, όπως σύμβολα που έχουν άμεση σχέση με αρχαία ελληνική ιστορία και αναφορές για συνέχεια του λαού της γειτονικής χώρας και οικειοποίηση της ιστορίας των Ελλήνων Μακεδόνων, απαλειφθηκαν. Κι όχι μόνο αυτό. Η συμφωνία επιβεβαιώνει την παραδοχή πως οι κάτοικοι της γειτονικής χώρας είναι σλαβικής καταγωγής και η γλώσσα τους ανήκει στις νότιοσλαβικές γλώσσες, πως δεν έχουν καμία σχέση με τον πολιτισμό και την ιστορία που αναπτύχθηκε στη βόρεια Ελλάδα, την ελληνική, δηλαδή, Μακεδονία. Επιβεβαιώνεται, δηλαδή, η διακοπή της σύνδεσης με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό που προσπάθησαν να οικειοποιηθούν, για πολλούς και διάφορους λόγους, τα προηγούμενα χρόνια.

Η μεγάλη επιτυχία της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι πως μία προσπάθεια δεκαετιών να δημιουργηθεί μία αντίληψη εντελώς εσφαλμένη για την καταγωγή και τη γλώσσα των κατοίκων της Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, τελείωσε. Η αντίληψη αυτή καλλιεργήθηκε στο λαό της γειτονικής χώρας για δεκαετίες, με το ιδιαίτερο αυτό γλωσσικό ιδίωμα, θέλοντας κατ' αρχάς να περιφρουρήσει την περιοχή της πρώην Γιουγκοσλαβίας από εξωτερικές επιβουλές. Και για να κάνουμε και λίγο ιστορία, ένας έρπων σερβικός εθνικισμός, ο οποίος έφτανε από την Τεργεστή μέχρι τη Θεσσαλονίκη, έδωσε πάνω σε αυτό το πρόβλημα που είχε στη συγκεκριμένη περιοχή η Γιουγκοσλαβία και οι άνθρωποι εκεί πείστηκαν ή πίστεψαν πως είναι απόγονοι των αρχαίων Μακεδόνων και οικειοποιήθηκαν -ή προσπάθησαν, τέλος πάντων- μέρος της ελληνικής ιστορίας. Έχω προσωπική εμπειρία. Δεν θα επεκταθώ σε αυτό.

Η Νέα Δημοκρατία και η Δημοκρατική Συμπαράταξη -και όχι μόνο- προσπαθούν, μέσω δηλώσεων που γίνονται από αξιωματούχους των Σκοπίων, να δείξουν πως υπάρχουν κενά στη συμφωνία, που αφήνουν χώρο για αλυτρωτισμό. Για κενά ή ψήγματα λένε κάποια άλλοι.

Εδώ θα κάνω μία παρένθεση. Για το «μία και μοναδική ελληνική Μακεδονία» είπε ο κ. Μπόλαρης προηγουμένως κάποια πολύ σωστά πράγματα και θα σταθώ σε αυτά.

Κατ' αρχάς, η ιστορία, ο πολιτισμός που αναπτύχθηκε στην περιοχή, στην αρχαία -λεγόμενη- ελληνική Μακεδονία προφανώς είναι ένας μόνο, ελληνικός. Η Συνθήκη του Βουκουρεστίου -και αυτό πρέπει να το πούμε στον κόσμο, γιατί εκεί προκαλείται η σύγχυση- έρχεται να μοιράσει μία περιοχή, η οποία διοικητικά λεγόταν «Μακεδονία» επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας για πεντακόσια χρόνια. Αν πάτε να δείτε και λίγο πιο πίσω, στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, τα διοικητικά όρια τότε της Μακεδονίας είχαν μέσα τη Θεσσαλία, την Ήπειρο, έφταναν πολύ ψηλά. Αυτό έκανε η Συνθήκη του Βουκουρεστίου. Η Συνθήκη του Βουκουρεστίου -γι' αυτούς που μας ακούν τώρα- δεν χώρισε την αρχαία ελληνική Μακεδονία που είναι μία και ελληνική. Έκανε μία διαίρεση στις νικητρίες δυνάμεις των Βαλκανικών Πολέμων -Βουλγαρία, Σερβία και Ελλάδα- πάνω στα διοικητικά όρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Όσο αφορά τον αλυτρωτισμό, θα μπορούσε μία συμφωνία να διαλύσει πεποιθήσεις και φρασεολογία πενήντα τουλάχιστον χρόνων; Προφανώς όχι και σίγουρα όχι για όλους. Η ρητορική αυτή αναπτύσσεται κυρίως από στείρα αντιπολιτευτική διάθεση και όχι επί της ουσίας της συμφωνίας.

Η ειρηνική συνύπαρξη, ο διάλογος, ο χρόνος και οι σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ των λαών είναι το φάρμακο για κάθε είδους παρωπίδα, φανατισμό, μίσος και αλυτρωτισμό. Εκκίνηση για μία τέτοια σχέση αποτελεί η Συμφωνία των Πρεσπών, που διασφαλίζει με τον καλύτερο τρόπο τη σχέση των δύο λαών, αποκαθιστά τα ιστορικά δεδομένα και ισχυροποιεί τη χώρα μας στα Βαλκάνια.

Δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία -και όχι μόνο κάτω- από μία χωρίς όρια αντιπολιτευτική διάθεση, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν το εθνικό συμφέρον και τη θετική έκβαση μιας υπόθεσης χαμένης σύμφωνα με τους ισχυρισμούς δικών της στελεχών στο παρελθόν, πέφτει σε επικίνδυνα μονοπάτια. Μέρος -το λέω- της Νέας Δημοκρατίας και άλλοι ποντάρουν στην άγνοια, το φόβο και την καχυποψία, ακολουθώντας μία ακροδεξιά ρητορική, η οποία ουσιαστικά θρέφει τον φασισμό και το βλέπουμε.

Το μόνο αντίδοτο σε αυτό είναι η συσπείρωση των δημοκρατικών δυνάμεων του ελληνικού λαού απέναντι στα φαινόμενα, που δεν πρέπει να επιτρέψουμε να δηλητηριάσουν το παρόν και το μέλλον της χώρας.

Θα κλείσω με μία παρένθεση, που βέβαια -όπως είπα στην αρχή- θα εμπεριέχει το ανώφελο. Έστω και την τελευταία στιγμή οι πολιτικές δυνάμεις -όσες έχουν δηλαδή το κουράγιο, τη δύναμη να απελευθερωθούν από τη στείρα αντιπολίτευση που κάνουν για το θέμα- να αλλάξουν τη στάση τους αναλογιζόμενες τις ευθύνες τους. Είναι ανώφελο, βέβαια, αλλά το λέω.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Ριζούλη και για την οικονομία στο χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσιαντώνης από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΑΝΤΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, η σημερινή συνεδρίαση αποτελεί ίσως μία εκ των μετρημένων στα δάχτυλα από πλευράς ιστορικής, διπλωματικής και εθνικής ταυτόχρονα σημασίας. Τις τρεις αυτές ταυτότητες θα τις αναλύσω στην πορεία.

Πριν απ' αυτές, όμως, θα ήθελα να ξεκινήσω από μία θλιβερή διαπίστωση. Αντί σήμερα να συζητάμε για ένα αποτέλεσμα που θα είχε βγει μέσα από εθνική συνεννόηση, συνέργειες και κοινό μέτωπο εξωτερικής πολιτικής, δυστυχώς καλούμαστε να εκθέσουμε και να αναλύσουμε τους λόγους που η Κυβέρνηση αρνήθηκε να ενεργήσει με βάση τα αυτονόητα. Γιατί όταν μιλάμε για θέματα ιστορίας και πολιτισμού, η σύμπλευση όλων των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων της χώρας θα έπρεπε να τεκμαίρεται αυτονόητη.

Εσείς, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης αποφασίσατε να ενεργήσετε χωρίς να λάβετε υπ' όψιν όσα προστάζει η ιστορία, η εθνική διπλωματία, η μοναδικότητα του πολιτισμού της Ελλάδας. Γιατί

πολύ απλά αυτά τα θέματα δεν είναι θέματα πολιτικής, αλλά ιστορίας της Ελλάδας, την οποία την διαχειριστήκατε μόνοι σας, διεκδικώντας και επιβάλλοντας κατά το δικό σας τρόπο την αλλαγή της γραμμένης ιστορίας της χώρας μας και του πολιτισμού μας.

Οφείλατε να συμπεριλάβετε σύσσωμη την πολιτική ηγεσία του τόπου και βέβαια τους πολίτες της Ελλάδας για να συναποφασίσουμε. Ενεργήσατε, όμως, γνωρίζοντας ότι δεν υπήρχε κοινωνική αποδοχή για μία τέτοια απόφαση. Και το γνωρίζατε πολύ καλά αυτό και μάλιστα προτιμήσατε να προχωρήσετε χωρίς τη σύμφωνη γνώμη τόσο του συνόλου του πολιτικού κόσμου της χώρας όσο και γενικότερα της ελληνικής κοινωνίας.

Θα σας πω αυτό που εισπράττω ανεξαιρέτως από τους απανταχού Έλληνες. Γιατί και οι Έλληνες της διασποράς, μου μεταφέρουν ακριβώς τα ίδια συναισθήματα και την απογοήτευση από την όλη στάση σας. Και για να το αποτυπώσω, θα χρησιμοποιήσω τα λόγια ενός Έλληνα ιστορικού και διεθνολόγου με ιδιαίτερη εξειδίκευση στο βαλκανικό χώρο, του Ευαγγέλου Κωφού. Θα σας το διαβάσω ακριβώς όπως το έχει διατυπώσει ο ίδιος: «Είναι σαν ένας κλέφτης να μπαίνει στο σπίτι μου και να μου κλέβει τα πιο πολύτιμα κοσμήματά μου, την ιστορία μου, τον πολιτισμό μου, την ταυτότητά μου».

Γιατί, κύριοι της Κυβέρνησης, πολύ απλά, αφήνετε στους κατά τα άλλα «φίλους» γείτονες να πάρουν μέσα από τα χέρια μας οτιδήποτε χαρακτηρίζει την ιστορία, τον πολιτισμό, και την ταυτότητα της Ελλάδας σε σχέση με τη Μακεδονία, όπως για παράδειγμα το όνομα, την εθνικότητα, τη γλώσσα, την είσοδο στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα εμπορικά σήματα, διεθνή σήματα, πρόσβαση σε λιμάνια, αεροδρόμια κ.λπ.. Και το βαρύτερο είναι ο χαρακτηρισμός «Μακεδόν» για εκείνους με την ταυτόχρονη απαγόρευση στους κατοίκους της μιας και μοναδικής Μακεδονίας μας να ονομάζονται «Μακεδόνες».

Έτσι ακριβώς αισθανόμαστε όλοι μας σήμερα. Έτσι αισθάνονται όλοι όσοι γνωρίζουν και αναγνωρίζουν την πολιτισμική ταυτότητα της Ελλάδας, σαν κάποιος, δηλαδή, να μας κλέβει την ιστορία και τον πολιτισμό μας.

Ξέρατε ευθύς εξ αρχής ότι δεν ήταν δικά σας τα χωράφια να ανακατευτείτε μόνοι σας για την εξεύρεση λύσης στο συγκεκριμένο ζήτημα. Γνωρίζατε ότι αυτό ειδικά το θέμα αφορά όλους όσους μιλούν έστω και μία ελληνική λέξη, όλους όσους έχουν διαβάσει ελληνική ιστορία και πολιτισμό και όχι μόνον τους Έλληνες που κατοικούν στη χώρα μας. Και αντί έστω από διπλωματικής πλευράς να βλέπατε κοινωνικά το ζήτημα, εσείς αρνηθήκατε και αδιαφορήσατε στο κάλεσμα τόσο των πολιτικών δυνάμεων της χώρας, όσο και της ευρείας κοινής γνώμης και πορευτήκατε βέβαια μόνοι σας.

Σε αυτό το σημείο θα χρησιμοποιήσω ένα απόφθεγμα του Νίκου Καζαντζάκη. «Κάθε Έλληνας που δεν παίρνει -ας είναι και μία φορά στη ζωή του- μία γενναία απόφαση, προδίδει τη ράτσα του». Αυτό ακριβώς πράξατε ή μάλλον δεν πράξατε. Γιατί, εάν και ήταν ώριμες οι συνθήκες, εσείς φερθήκατε ανώριμα στο συγκεκριμένο εθνικό ζήτημα, το οποίο είδατε υπό μικροπολιτικό πρίσμα και με στενά κομματικά κριτήρια.

Η Ελλάδα -ας μου επιτραπεί η έκφραση- είχε το πάνω χέρι σε επίπεδο διαπραγματεύσεων. Μπορούσε και είχε κάθε δυνατότητα να επιτύχει μία πολύ φιλικότερη προς την ιστορία και τον πολιτισμό της συμφωνία. Μπορούσατε να επιστράτευσετε εν ολίγοις την εθνική και διεθνή διπλωματία πιο ουσιαστικά στο πλαίσιο μιας ενωμένης εθνικής προσέγγισης. Άλλωστε αυτό το οφείλατε στην ιστορία του τόπου μας και από την άποψη ότι δεν ξεκινήσατε πρώτοι εσείς τη διαπραγμάτευση επί του θέματος.

Ταυτόχρονα, όμως, σας θυμίζω ότι κανείς από τους πρώην έξι πρωθυπουργούς των τελευταίων ετών δεν διανοήθηκε να παραχωρήσει την εθνική μας ταυτότητα, την ιστορία μας, την εθνική μας κυριαρχία. Και όλοι όσοι ασχολήθηκαν με το θέμα έθεταν ευθύς εξ αρχής τις κόκκινες γραμμές, αυτές για τις οποίες δεν υπήρχε χώρος για διαπραγμάτευση.

Αντίθετα εσείς επιλέξατε τη δράση αλά καρτ. Πορευτήκατε μόνοι σας με αλαζονεία έναντι του αισθήματος της κοινής γνώμης, σπέρνοντας διχόνοια μεταξύ των κοινωνικών τάσεων της πλειοψηφίας αλλά και της μειοψηφίας. Ενεργήσατε ούτε λίγο

ούτε πολύ με τακτική εμφύλιου πολέμου. Και βέβαια, μην βιαστείτε να με κατηγορήσετε για υπερβολή και τακτικισμό, γιατί, κύριοι της Κυβέρνησης, σε αυτό το κομμάτι πραγματικά πρωτοπορείτε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριοι, παραδεχτείτε το, αρνηθήκατε να πάρετε τη γενναία απόφαση να συνεργαστείτε με την κοινωνία και τον πολιτικό κόσμο της χώρας, με αποτέλεσμα να οδηγείτε αυτήν τη στιγμή την Ελλάδα σε μία ιστορική αλλαγή για τον πολιτισμό και την ιστορία της, χωρίς να έχετε πάρει καμία απολύτως σχετική εντολή.

Και μην ξεχνάτε κάτι. Πράγματι θα ήταν πιο δύσκολη η όλη διαδικασία εάν ακολουθούσατε τη συμπόρευση. Σίγουρα ο δρόμος θα ήταν ανηφορικός, αλλά έχουμε μάθει από την ιστορία μας ότι ο ανηφορικός δρόμος είναι ο σωστός δρόμος με πολλές δυσκολίες και με πολλά εμπόδια. Αυτό μας το έχει διδάξει η ιστορία μας.

Εσείς, όμως, επιλέξατε το μονόδρομο - κατήφορο. Και έτσι μονόδρομο - κατήφορο θα έχετε από δω και πέρα, γιατί η ελληνική κοινωνία σας οδηγεί στην εξοδό από την εξουσία. Έτσι απλά, σαν την ταινία «Ο κατήφορος», αρκετά χρόνια πριν, που είναι τόσο επίκαιρη στην περίπτωσή σας. Το νου σας μόνο στον χάρτη, μην χάσετε τα βήματά σας και βρεθείτε εκτός συνόρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε συνάδελφε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΑΝΤΩΝΗΣ: Σε δέκα δευτερόλεπτα τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και μιας και αναφέρομαι στα σύνορα, δείτε μία φωτογραφία την οποία σας κάνει σίγουρα δώρο -και θα την καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής- το γερμανικό τηλεοπτικό κανάλι «Deutsche Welle». Πριν ακριβώς δύο μέρες, παρακολουθούσα τις ειδήσεις και με αυτήν προσπαθούσαν να εξηγήσουν τα τεκταινόμενα των τελευταίων ημερών στη χώρα μας και ό,τι έχει σχέση με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Και όπως θα δείτε και σε αυτόν τον χάρτη, μάλλον, μελλοντικά θα χάσουμε κάποια εδάφη. Αυτά είναι τα σύνορα που ονειρεύονται οι διπλωματικοί σας φίλοι και γείτονες. Αυτά δεχτήκατε και εσείς.

Για όλα αυτά, λοιπόν, η δική μου ψήφος θα είναι ένα μεγάλο «όχι».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κατσαντώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ιωάννης Θεοφύλακτος για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα πούμε αλήθειες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το εθνικό θέμα που συζητάμε, για τη Συμφωνία των Πρεσπών, για το μακεδονικό ζήτημα; Ναι ή όχι; Είναι εθνικό ό,τι είναι αληθινό, όπως είπε ο εθνικός μας ποιητής, ο Διονύσιος Σολωμός; Ναι ή όχι; Συνεπώς, είναι αντεθνικό ότι δεν είναι αληθινό; Ναι ή όχι;

Πείτε επιτέλους, ξεκάθαρα, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ότι είστε υπέρ της σύνθετης ονομασίας με χρήση του όρου «Μακεδονία», δηλαδή «Βόρεια Μακεδονία» ή «Νέα Μακεδονία» ή «Ανω Μακεδονία». Ας το ξέρει ο ελληνικός λαός αυτό. Η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ της χρήσης του όρου «Μακεδονία», υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Υπάρχει αυτή η θέση καταγεγραμμένη παντού σε επίσημες δηλώσεις, προγραμματικές θέσεις των Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, ομιλίες των Πρωθυπουργών σας σε όλα τα εσωτερικά και διεθνή φόρα, του Κώστα Καραμανλή και του Αντώνη Σαμαρά, που τώρα -άκουσον, άκουσον- δεν ντρέπεται και πηγαίνει και στα συλλαλητήρια, όταν ο ίδιος ως Πρωθυπουργός ήταν υπέρ της σύνθετης ονομασίας με χρήση του όρου «Μακεδονία».

Και ακούσαμε και χθες στην επιτροπή και σήμερα από τον κ. Κουμουτσάκο και από τον κ. Δένδια ότι με πόνο καρδιάς -και άλλες σάλτσες βέβαια- ότι ναι, είστε υπέρ της σύνθετης ονομασίας -και σήμερα ειπώθηκε αυτό- με χρήση του όρου «Μακεδο-

νία». Δεν είναι κακό. Συμφωνούμε σε αυτό. Να το ξέρει, όμως, ο ελληνικός λαός.

Επιπλέον, όταν αυτό το λένε στο εσωτερικό δεν αναφέρουν τη λέξη «Μακεδονία». Λένε, «είμαστε υπέρ της σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό». Έτσι ακούγεται λίγο εύπεπτο.

Αυτή είναι η αλήθεια. Να την ξέρει ο ελληνικός λαός. Τα τελευταία δεκαπέντε, είκοσι χρόνια, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ είναι υπέρ της σύνθετης ονομασίας. Αυτή είναι η εθνική γραμμή. Αυτό είναι το σωστό. Και αυτό ακολουθεί η Συμφωνία των Πρεσπών.

Οι συμφωνίες δεν έκλεισαν επί των ημερών τους, γιατί δεν υπέγραψαν οι γείτονες. Είχαν εθνικιστικές και ακραίες κυβερνήσεις που δεν συμφώνησαν. Γι' αυτό και στο Βουκουρέστι δεν έγινε συμφωνία. Οι γείτονες, η FYROM δεν δέχθηκε τη σύνθετη ονομασία. Ήθελαν να ενταχθούν με σκέτο το «Μακεδονία», όπως είναι αναγνωρισμένοι ως σήμερα.

Συνεπώς, πάρτε τις ευθύνες σας και πείτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Και όσοι Βουλευτές -διαίτερα από τη βόρεια Ελλάδα, που κάποιοι θέλουν να δείχνουν περισσότερο ευαίσθητοι- λέτε ότι δεν είστε υπέρ της σύνθετης ονομασίας, δεν έχετε θέση στο κόμμα αυτό, στη Νέα Δημοκρατία.

Υπάρχουν άλλες πολιτικές δυνάμεις στη σημερινή Βουλή, η Ένωση Κεντρώων, οι ANEL και δεν ξέρω και ποιοι άλλοι, που δεν δέχονται τη χρήση του όρου «Μακεδονία». Πάντως, είναι άτοπο, παράλογο και υποκριτικό, Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι δεν δέχονται τη χρήση του όρου «Μακεδονία», όταν πάνω από δέκα, δεκαπέντε χρόνια η Νέα Δημοκρατία παγίως έχει αυτή τη θέση.

Πάμε τώρα στην ουσία της Συμφωνίας των Πρεσπών. Πάμε να μιλήσουμε για τις αλήθειες του μακεδονικού ζητήματος με επιχειρήματα που έκαναν τον Κυριάκο Μητσοτάκη να φυγομαχήσει. Τον προκάλεσε ο Πρωθυπουργός. Τον κάλεσε και του είπε «έλα να συζητήσουμε ζωντανά στην τηλεόραση, μπροστά σε όλο τον ελληνικό λαό με επιχειρήματα και με δημοσιογράφους. Και πάμε σε όποιο κανάλι θέλεις και διακαναλικά».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΑΝΤΩΝΗΣ: Και η Ζωή Κωνσταντοπούλου προκάλεσε τον Πρωθυπουργό, αλλά δεν έχει απαντήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Και ο Κυριάκος Μητσοτάκης φυγομαχήσε, λιποτάκτησε.

Άκουσον, άκουσον! Σε όλον τον κόσμο αυτά είναι πρωτάκουστα. Η Αντιπολίτευση προκαλεί τους Πρωθυπουργούς και συνήθως, οι Πρωθυπουργοί αρνούνται, γιατί φοβούνται. Εδώ, γίνεται το αντίθετο: Ο Πρωθυπουργός προκαλεί τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και αρνείται, φοβάται. Γιατί φοβάται; Διότι υπάρχει ένδεια επιχειρημάτων. Τι να πει;

Στο Βήμα αυτό κατέρρευσε την προηγούμενη βδομάδα. Και θα καταρρεύσει και αύριο. Δεν έχει σοβαρά επιχειρήματα η Νέα Δημοκρατία. Γι' αυτό φοβάται και ο Κυριάκος Μητσοτάκης την τηλεμαχία. Διότι, στην ουσία, η συζήτηση των Πρεσπών υλοποιεί την εθνική γραμμή, τους τρεις πυλώνες της: σύνθετη ονομασία, erga omnes, απόλυτη αλυτρωτικών ισχυρισμών από τους γείτονες. Και τα τρία αυτά ισχύουν.

Να πούμε μερικές αλήθειες τώρα για το μακεδονικό ζήτημα. Θέλουμε, μας συμφέρει να λυθεί η διένεξη, το ζήτημα με τους βόρειους και ομόδοξους γείτονές μας; Φυσικά, αλλιώς όσο περνάει ο καιρός κατοχυρώνουν το «Μακεδονία» σκέτο και το «Μακεδόνες» σκέτο. Αυτό, όμως, δεν σας πείραζε. Αφήστε το εκκρεμές. Μόνο πολιτικό κόστος να μην έχει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Να έχει κόστος η χώρα. Να κατοχυρώσουν αυτοί το «Μακεδονία» σκέτο και να δούμε ποιος είναι ο πατριώτης τελικά.

Γι' αυτό επιλύεται το μακεδονικό ζήτημα τώρα. Έχουμε μία αλλαγή Κυβέρνησης στη FYROM. Είναι θετική η συγκυρία και πρέπει να λυθεί. Δεν ισχύει ότι μας πιέζουν οι ξένοι. Και φυσικά, δεν ισχύει το «Βιάζεστε. Γιατί δεν το αφήνετε για αργότερα;». Διότι όσο το αφήνουμε για αργότερα κάνουμε κακό στην πατρίδα.

Η λύση είναι μόνο με σύνθετη ονομασία. Όποιος επιμένει σε καμμία χρήση του όρου «Μακεδονία», αυτό ισοδυναμεί με μη λύση και αυτό είναι αντίθετο στα πατριωτικά συμφέροντα.

Υπάρχει και το παράδειγμα του '91 και του '92. Θα πετυχαίναμε το Σλαβομακεδονία που τώρα μας φαίνεται σαν όνειρο.

Τότε δεν μας άρεσε. Κάναμε το λάθος, παρασυρθήκαμε και είπαμε «καμμία χρήση του όρου Μακεδονία» και το χάσαμε το «Σλαβομακεδονία». Έτσι και σήμερα, αν δεν δεχτούμε το «Βόρεια Μακεδονία», σε είκοσι, τριάντα χρόνια θα παρακαλάμε για τέτοιες λύσεις. Ας παραδειγματιστούμε από τα λάθη του παρελθόντος.

Η ύπαρξη του κράτους αυτού είναι εθνικά συμφέρουσα; Είναι, γιατί ακυρώνει τόσο τη μεγάλη Αλβανία, όσο και τη μεγάλη Βουλγαρία. Η επίλυση της διένεξης θα διώξει από την περιοχή τους Τούρκους που έβαλαν πόδι στη γειτονιά μας; Θα τη διώξει. Από τις πολιτικές σας, από την αδράνεια της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, οι μουσουλμάνοι Τούρκοι έχουν πολιτική, οικονομική και στρατιωτική κιόλας συνεργασία με τους Σλάβους ορθόδοξους γείτονές μας. Άκουσον, άκουσον!

Δεν είναι τέλεια η Συνθήκη των Πρεσπών. Είναι, όμως, καλή και για τις δύο πλευρές. Όποιος θέλει την τέλεια συμφωνία, τελικά δεν θέλει συμφωνία. Και όσο δεν λύνεται το ζήτημα, αυτοί κατοχυρώνονται σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου ως «Μακεδονία» σκέτο. Όλος ο κόσμος, όλες οι χώρες τους λένε με το σκέτο «Μακεδονία». Σε όλα τα σχολεία του κόσμου, όλα τα παιδιά τους μαθαίνουν ως Μακεδονία. Αυτό δεν σας πείραζε. Και αυτό είναι αποτέλεσμα των πολιτικών σας.

Κάνατε τόσες δεκαετίες ότι δεν ακούτε και δεν βλέπετε. Τους ονομάζετε Σκοπιανούς σαν να λέμε τους Έλληνες Αθηναίους ή τους Άγγλους Λονδρέζους. Τι σας νοιάζει βέβαια που τους λέει όλος ο κόσμος «Μακεδονία»; Η ομάδα να κερδίζει. Η κουτάλα να μη χαθεί. Ποιος νοιάζεται για τα εθνικά θέματα και την ελληνική Μακεδονία;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα είμαι πολύ σύντομος, γιατί πέρασε ο χρόνος. Τα θετικά της συμφωνίας τα έχουν πει και οι συνάδελφοι. Αλλάζουν το σύνταγμά τους, κάτι που είναι πρωτοφανές. Αν δεν έχουμε τη συμφωνία, δεν θα αλλάξει το σύνταγμά τους. Απαλείφουν κάθε αλυτρωτική αναφορά. Ξεκαθαρίζουν για πρώτη φορά ότι δεν έχουν καμμία σχέση με τον Μέγα Αλέξανδρο, τους αρχαίους Μακεδόνες και τον ελληνικό πολιτισμό και τη γλώσσα.

Τελειώνει κάθε πλαστογράφηση και κάθε τι αλυτρωτικό. Κατεβάζουν αγάλματα. Μετονομάζουν αεροδρόμιο και λεωφόρους που έγιναν επί των ημερών σας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και δεν σας πειράζαν. Αυτά όλα γίνονται για πρώτη φορά. Κι αν δεν περάσει η συμφωνία των Πρεσπών, θα τα ξαναβρούμε μπροστά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Θεοφύλακτε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, απαντώντας κομβικά σε δευτερόλεπτα.

Δεν είναι ετεροβαρής μία συμφωνία, όταν οι άλλοι αλλάζουν το σύνταγμά τους. Δεν διχάσαμε τους Έλληνες, γιατί με την αλήθεια δεν διχάζεις κανέναν. Εσείς κρύβετε την αλήθεια.

Υπάρχει και ένα άλλο επιχείρημα: Όλοι οι πρώην Πρωθυπουργοί αρνήθηκαν να υπογράψουν. Όλοι οι πρώην Πρωθυπουργοί θα είχαν δεχτεί, αν είχαν τέτοια συμφωνία. Στον χάρτη τελικά μόνο η δικιά μας Μακεδονία είναι χωρίς προσδιορισμό, γιατί αλλιώς θα είναι η «Μακεδονία του Πιρίν» και η «Βόρεια Μακεδονία». Η ελληνική Μακεδονία όμως θα είναι σκέτη Μακεδονία.

Μία πρόταση θέλω να κάνω: Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ κατέστρεψαν και πτώχευσαν τη χώρα και την έβαλαν στα μνημόνια. Εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας, τη βγάλαμε από τα μνημόνια, την οδήγησαμε στην κανονικότητα. Έτσι και το εθνικό θέμα της Μακεδονίας μας ήταν έως σήμερα χαμένο, γιατί όλοι τους ονομάζουν σκέτο «Μακεδονία». Και εμείς αυτό το ξανακερδίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τελευταίος ομιλητής για τη σημερινή συνεδρίαση ο κ. Συρμαλένιος από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι ο τελευταίος σήμερα, αλλά όχι έσχατος, όπως έλεγα και

πριν. Αύριο έχουμε άλλους εκατόν σαράντα ομιλητές, αν δεν κάνω λάθος, στον κατάλογο που θα ακολουθήσουν.

Να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που έχουν παραμείνει στην Αίθουσα και τους υπαλλήλους, βεβαίως, της Βουλής που «τραβάνε το κάρο» αυτό μέχρι αυτή την ώρα, να μην το παραλείψουμε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, μετά από περίπου τριάντα χρόνια έρχεται στη Βουλή μια ιστορική συμφωνία. Φτάσαμε μετά από τόσα χρόνια να μην υπάρχει συμφωνία, παρά τις προσπάθειες που έκαναν κατά καιρούς διάφοροι Πρωθυπουργοί, επειδή δεν υπήρχε το κατάλληλο πλαίσιο, δεν υπήρχαν οι κυβερνήσεις αυτές.

Το είπαν και άλλοι συνάδελφοι. Από τη μια πλευρά υπήρχε ένας εθνικισμός, από την πλευρά της γειτονικής χώρας με τον Γκρουέφσκι και από τη δική μας πλευρά Σαμαράς και διάφοροι άλλοι οι οποίοι τορπίλιζαν συνεχώς την πιθανότητα συμφωνίας.

Όμως, σε αυτή την Αίθουσα από σήμερα το πρωί, αλλά εδώ και ένα χρόνο υπάρχει μια τεράστια υποκρισία από την πλευρά κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, της Νέας Δημοκρατίας, που οι ευθύνες της είναι πολύ μεγάλες απέναντι στο λαό, στο έθνος και στην ιστορία.

Έρχεται σε αντίθεση με την εθνική γραμμή του Βουκουρεστίου του 2008 και αθετεί όλη την ταυτοτική της θέση που είχαν εκφράσει ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής τότε, Υπουργοί Εξωτερικών και ο κ. Σημίτης για τη σύνθετη με γεωγραφικοί προσδιορισμούς *erga omnes*.

Οι φερόμενοι ως *purī*, καθαροί μακεδονομάχοι στους οποίους για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους έχουν προσχωρήσει η Νέα Δημοκρατία και το σημερινό ΠΑΣΟΚ, όσοι δηλαδή δεν θέλουν καμμία αποδοχή του ονόματος «Μακεδονία», έχουν ξεχάσει ή κάνουν ότι ξεχνάνε ότι εδώ και είκοσι πέντε χρόνια από την Ενδιάμεση Συμφωνία υπάρχει η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, δηλαδή της Μακεδονίας.

Γιατί κάνουν ότι το ξεχνάνε; Γιατί σπεκουλάρουν στα αγνά πατριωτικά αισθήματα του ελληνικού λαού; Γιατί δίνουν χώρο σε έναν επιθετικό εθνικισμό που συμπλέκεται με τους αρνητές της δημοκρατίας και τους επίδοξους καταστροφείς του κοινοβουλευτισμού;

Εδώ πρέπει να πούμε το εξής. Καλώς έκανε ο κ. Κουμουτσάκος, ο οποίος καταδίκασε τις επιθέσεις στο σπίτι της κ. Τζάκρη και του κ. Καστόρη και άλλων Βουλευτών, αλλά δεν είπε τίποτα ο κ. Μητσοτάκης για τα έκτροπα τα οποία συνέβησαν την Κυριακή έξω ακριβώς από το Κοινοβούλιο.

Ο Πρόεδρος της Βουλής αποκάλυψε αυτό το προμελετημένο σχέδιο να υπάρξει κατάλυση της Βουλής. Σε αυτό το θέμα το μόνο που βρήκε να πει είναι να παραιτηθεί η κ. Γεροβασίλη και η κ. Παπακώστα, γιατί δήθεν εκτρέφουν το παρακράτος, λέει, του ΣΥΡΙΖΑ. Καταδικάζετε τη βία απ' όπου και αν προέρχεται; Ακόμα και αν το δεχθούμε αυτό, δεν το βλέπω.

Γιατί έχετε κάνει αυτήν την κωλοτούμπα από την εθνική γραμμή; Η απάντηση είναι απλή. Το στίγμα το δίνει ο ψηφοθηρικός τυχοδιωκτισμός του κ. Μητσοτάκη που κλείνει το μάτι και αγκαλιάζει την Ακροδεξιά. Το στίγμα το δίνει η στάση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, που τώρα έμεινε μόνο ΚΙΝΑΛ, μετά τη διαγραφή και την αποχώρηση της Δημοκρατικής Αριστεράς, που κατάντησε από κεντροαριστερή δύναμη, παρακολούθημα και ουραγός του κ. Μητσοτάκη. Το στίγμα το δίνει η εκκωφαντική σιωπή του Κώστα Καραμανλή και του Κώστα Σημίτη.

Και απορώ: Θα έλθει αύριο ο Κώστας Καραμανλής, ο τέως Πρωθυπουργός και σιωπηρά θα βάλει την ηλεκτρονική του κάρτα να ψηφίσει «όχι»; Είναι απίθανο, απίστευτο αυτό το οποίο συμβαίνει ενώπιον της ιστορίας και του λαού.

Όμως, το διακύβευμα για τη Νέα Δημοκρατία και το ΚΙΝΑΛ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι το εθνικό συμφέρον. Το διακύβευμα είναι η πτώση αυτής της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και του Πρωθυπουργού, του Αλέξη Τσίπρα. Όλα υποτάσσονται σε αυτό, όπως και η διάλυση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού, που έγινε προμελετημένα, με τις διαδοχικές παραιτήσεις του Αμυρά και του Ψαριανού, για να αλλάξει η σύνθεση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας και βεβαίως, όλη αυτή η τεράστια κωλοτούμπα που έχετε κάνει, μόνο και μόνο γι' αυτό τον στόχο.

Μας λέγατε στην αρχή ότι είχατε βάλει δύο όρους, όπως όλοι είχαμε βάλει, σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, *erga omnes* και συνταγματικές αλλαγές, πως αυτό θα απαλείψει κάθε αλυτρωτισμό και πως αυτή θα ήταν μια πολύ καλή συμφωνία.

Αφού πετύχαμε αυτά, μετά ανακαλύψατε άλλα προσκόμματα -μέχρις ότου τώρα σοφιστείς και απίθανα πράγματα- ότι δεν ισχύουν οι συνταγματικές αλλαγές που έγιναν στη γειτονική χώρα, εάν δεν τις δούμε περασμένες, εγγεγραμμένες στο κείμενο, αφού η συμφωνία -δεν θυμάμαι σε ποιο άρθρο- λέει ότι για να κυρωθεί και να ολοκληρωθεί η συνταγματική αναθεώρηση και όλες οι άλλες ενταξιακές διαδικασίες, που πρέπει να ξεκινήσουν στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να κυρωθεί στην ελληνική Βουλή και να επιστρέψει η συμφωνία, να πάει και προς τον ΟΗΕ και προς τους οργανισμούς αυτούς για να ξεκινήσει η διαδικασία και να μπουν οι αλλαγές στο σύνταγμα. Δηλαδή, εδώ όλα τα επιχειρήματα είναι έωλα.

Δεν θα μιλήσω -τα έχουν πει οι συνάδελφοι- για γλώσσα και εθνότητα. Δεν υπάρχει η λέξη *nationality*. Δεν σημαίνει εθνότητα, σημαίνει ιθαγένεια που παραπέμπει στην υπηκοότητα και όλα αυτά.

Επίσης, είπατε ότι «γουρούνι στο σακί» η Ελλάδα θα προσχωρεί σε κάθε συμφωνία και συνθήκη που θα κάνει η «Βόρεια Μακεδονία» εφ' εξής, παραδείγματος χάριν, στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μα, τι λέτε τώρα; Η Ελλάδα, που είναι από τα παλαιά μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχει λόγο στις διαπραγματεύσεις για την ενταξιακή διαδικασία της «Βόρειας Μακεδονίας» στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ποιος σας τα είπε αυτά; Πού τα εφηύρατε; Είναι απίστευτα, πραγματικά, πράγματα.

Τελειώνω, αγαπητέ Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας ότι εγώ περίμενα αυτή τη στιγμή, την αυριανή στιγμή με πολύ

μεγάλη περηφάνια για να συμβάλω και εγώ με μια ψήφο στην κύρωση μιας ιστορικής συμφωνίας που αναβαθμίζει τη θέση της χώρας στα Βαλκάνια, καθιστά τη Θεσσαλονίκη πρωτεύουσα της ευρύτερης περιοχής των Βαλκανίων, διασφαλίζει τα σύνορα, την ειρήνη, την αλληλεγγύη μεταξύ των λαών και των χωρών και δίνει πραγματικά μια νέα δυναμική στη χώρα, απελευθερώνοντας το διπλωματικό κεφάλαιο, το οποίο μπορούμε πλέον να το κατευθύνουμε στον πραγματικό κίνδυνο που είναι ο κίνδυνος εξ Ανατολών, ο κίνδυνος της απρόβλεπτης, της νευρικής και αλλοπρόσαλλης τουρκικής πολιτικής που τόσα χρόνια μας ταλανίζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Συρμαλένιο.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους υπαλλήλους της Βουλής που παρέμειναν μέχρι τώρα και να ζητήσω συγγνώμη για όλη αυτή την καθυστέρηση. Εύχομαι αύριο σε εύλογο χρόνο να ολοκληρώσουμε το νομοσχέδιο.

Καλή ξεκούραση σε όλους σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 2.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2019 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817 (1993) και 845 (1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ